

ACADEMIA ROMÂNĂ

ANALE

TOMUL I

ȘEDINȚELE DIN 1929—1930

REGIA M. O., IMPRIMERIA NAȚIONALĂ
BUCUREȘTI

1930

Univ. "Petru Maior" Tg Mureș

CP 3173

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE

7 IUNIE 1929 — 9 MAIU 1930

ȘEDINȚA ORDINARA

7 IUNIE 1929

Președinția d-lui I. BIANU.

La ședință asistă d-l Jean Perrin, profesor la Sorbonna și Membru al Institutului Franței.

D-l Președinte I. BIANU salută pe d-l Jean Perrin prin următoarele cuvinte:

« Monsieur le Professeur et illustre maître,

« Chaque fois que nous avons l'honneur et le plaisir de saluer parmi nous un représentant de la science ou de l'art du grand et noble pays de France, de l'illustre Sorbonne, c'est pour nous un jour de fête intellectuelle, une fête de la science.

« Vos travaux et vos découvertes dans le domaine de la grande science universelle ont rendu votre nom illustre sous toutes les latitudes.

« Je suis heureux de vous dire au nom de l'Académie Roumaine combien nous nous sentons honorés d'avoir aussi l'occasion de vous saluer dans notre modeste foyer ».

D-l N. VASILESCU-KARPEN adresează d-lui Jean Perrin următoarele:

« Monsieur le Professeur et illustre maître,

« Au nom de la Section Scientifique de notre compagnie, je salue la présence parmi nous, d'un des plus illustres représentants de la science.

« Nous sommes d'autant plus heureux et honorés par votre visite, qu'il s'agit d'un savant Français.

« La Roumanie est en effet redevable à la France, comme beaucoup de peuples d'ailleurs, de ses institutions politiques; l'exemple de la France nous a guidé et nous guide encore dans le choix de ces institutions. Depuis la renaissance de la Roumanie, nos premiers hommes politiques, nos

premiers juristes, se sont formés en France. Il en est de même de la plupart de nos premiers hommes de sciences, de nos premiers professeurs. Actuellement encore la plupart de nos étudiants de l'étranger, vont en France pour parachever leurs études.

* Vos célèbres travaux, qui marquent des étapes dans le progrès de la science sont connus, non seulement par les physiciens et les chimistes, mais aussi par tous ceux que la sciences interesse; permettez moi d'en rappeler seulement quelques-uns.

* Tout le monde a aujourd'hui, des lumières sur la constitution de l'atome; l'électron son constituant essentiel, quel que soit sa nature intime nouvellement mise en discussion, est actuellement une entité physique bien établie, et nous retrouvons à la base de ce fondamental résultat de la physique moderne, vos travaux établissant de façon certaine la charge négative des rayons cathodiques.

* Il en est également de même de la théorie moléculaire de la matière. Personne ne doute aujourd'hui de la réalité objective des molécules et des atomes, ainsi que des services que cette conception rend à la physique; mais il n'en était pas ainsi, il n'y a pas plus de 25 ans, beaucoup de savants et non des moindres, considéraient l'hypothèse moléculaire comme dénuée de fondement et comme inutile.

* Vos célèbres travaux sur le mouvement brownien, ont fait, pour ainsi dire, toucher du doigt les molécules et contribué plus que tout autre, à ne plus attribuer à la conception moléculaire, le caractère d'une hypothèse, mais bien le caractère d'une réalité objective.

* Enfin, je me bornerai à relever vos travaux, non moins célèbres que les précédents, sur la fluorescence, sur la radiochimie et la synthèse de la mécanique chimique.

* Le mystérieux mécanisme des réactions chimiques, n'avait pas encore trouvé d'explication satisfaisante.

* Vous avez été conduit à chercher dans une action de la lumière sur les atomes, le mécanisme essentiel de toute réaction chimique.

* Vous y avez rattaché d'une façon naturelle l'hypothèse des quanta de Plank.

* Vous avez tiré de cette théorie des conséquences pratiques, ainsi que des conséquences philosophiques tels que le sens de l'évolution atomique et surtout la première explication acceptable du prodigieux rayonnement qui émane du soleil et des étoiles.

** Monsieur le Professeur et illustre maître,*

* Ces admirables travaux, vous ont valu les hommages des savants du monde entier, et nous sommes heureux d'avoir à notre tour, l'occasion de vous en exprimer toute notre admiration.*

D-l Jean Perrin mulțumește pentru primirea cordială ce i se face și își arată sentimentele sale de simpatie pentru poporul și știința românească.

D-l Președinte I. BIANU zice că de astăzi începe un an nou de activitate academică și își arată încrederea în activitatea Academiei și în influența ei tot mai mare. D-sa face apel la colegii cari au contribuit statomnic la lucrarea Instituțiunii noastre, să continue a da noiei Delegațiuni sprijinul domniilor lor intens.

D-l Președinte I. BIANU, amintind că Academia în recenta sesiune generală a proclamat Membri de Onoare pe A. S. R. Principele Nicolae și pe d-l G. Buzdugan, Membri în Inalta Regență, d-sa a mers în audiență Marți în 4 Iunie curent la d-l G. Buzdugan spre a-i aduce la cunoștință acest vot și a-i înmăna scrisoarea cuvenită. D-l Președinte I. Bianu transmite tuturor colegilor din partea d-lui G. Buzdugan mulțumiri recunoscătoare pentru această alegere, adăugând că Inaltul Regent, având conștiință clară despre rolul jucat de Academie în trecut și despre menirea ei în viitor, a făgăduit că-i va da întregul său sprijin.

A. S. R. Principele Nicolae nefiind în prezent în Capitală, a amănat a-i prezenta scrisoarea la înapoierea Alteței Sale.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică următoarea scrisoare primită dela colegul onorar d-l Vintilă I. Brătianu:

« Domnule Președinte,

* Am primit comunicare D-voastre prin care mă vestiți că Academia Română a binevoit a mă alege Membru Onorar al său.

* In sarcinile ce am avut în timpurile din urmă, fie ca Președinte al Consiliului de Miniștri, fie ca Ministru al Finanțelor, nu am făcut decât să-mi îndeplinesc o plăcută și românească datorie dând — în limita atribuțiilor mele — tot sprijinul ce puteam Instituției D-voastre.

* Rolul pe care Academia Română l-a avut în timpurile Renașterii României Moderne, pentru ca împrejurul ei să se poată pregăti unirea sufletească, prin cea culturală, a neamului nostru despărțit, a înlesnit de sigur Unirea politică, atunci când ceasul ei a sunat — în urma ultimului războiu.

* Iată de ce, ca unul ce am avut prilejul să urmăresc activitatea Academiei Române — dela primul războiu de desrobire dela 1877, până la cel din urmă — am putut să-mi dau seama de marile servicii aduse neamului nostru de această Inaltă Instituție și ca urmare, cu toate timpurile grele prin care am trecut în anii din urmă, n'am crezut că pot mai bine servi consolidarea operei naționale — la care a contribuit și Academia Română — decât ajutând-o ca să poată continua această operă și în România întregită.

* Cu aceste simțăminte vă rog, Domnule Președinte, a transmite Membrilor Academiei Române mulțumirile mele de recunoștință pentru înalta distincție ce mi-au făcut, repurtând asupra mea înalta cinste pe care, după cum reamintește, a făcut-o și părintelui meu, care a fost — cum ați spus — naș la înființarea Academiei, și fratelui meu, care cu toate

timpurile de mari transformări prin care a trecut Țara, n'a pregetat să dea Instituției D-voastre importanța cuvenită în renașterea noastră națională.»

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică apoi și următoarele scrisori primite dela colegii noștri onorari, d-nii Barbu Știrbey și Em. Pantazi:

« Domnule Președinte,

« Am primit astăzi adresa D-voastre No. 1034 din 31 Maiu a. c., prin care îmi aduceți la cunoștință marea și neașteptata cinste ce mi s'a făcut prin alegerea ca Membru Onorar al Academiei Române.

« Binevoitoarele cuvinte prin care amintiți colaborarea mea la organizarea și conducerea administrației « Fundației Elias », precum și sprijinul ce am avut bucuria să-l pot da Academiei Române ca Președinte al Consiliului de Miniștri, m'au mișcat adânc și voi fi fericit să-mi pot arăta și pe viitor dragostea și recunoștința față de cel mai înalt așezământ de cultură al Românilor de pretutindeni, căruia țara îi datorește atât de mult pentru însemnata sa activitate închinată unității Neamului.

« Vă rog să binevoiți a fi interpretul adâncilor mele sentimente de grațitudine pe lângă Colegii D-voastre și să primiți asigurarea înaltei mele considerațiuni. »

(ss) B. Știrbey

« Domnule Președinte,

« Academia Română mi-a făcut o mare cinste alegându-mă Membru Onorar.

« Sunt cu deosebire măgulit de această înaltă distincțiune, pentru care mulțumesc cu recunoștință. »

(ss) Em. Pantazi

Dela « Uniunea Evreilor Români » se primește înștiințare că Duminică 9 Iunie, la orele 9,30, se va oficia la Templul Coral din Capitală un requiem pentru memoria Marelui Rege Ferdinand și a eroilor evrei morți în războaie și se va pune piatra fundamentală pentru monumentul eroilor evrei morți pe câmpul de luptă — monumentul fiind opera sculptorului Savargin, acum expus la salonul din Paris.

Invită Academia să ia parte la serviciul divin și la punerea pietrei fundamentale.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează romanul « Ciuleandra » al d-lui Liviu Rebreanu în traducere franceză făcută de d-soarele B. Madeleine și Marina Bousquet. Scrierea e trimisă în omagiu Academiei de către traducătoarea.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l Președinte I. BIANU prezintă apoi următoarele hărți, stampe și

cărți vechi primite în dar dela d-l Rudolf Bedö, Directorul Societății Anonime «Phœnix» din Baia-Mare:

Stampe

1. Skizzen aus den Donau Fürstenthümern. — Album compus din nouă planșe litografiate.
2. Ferdinand Laub, desenat de *P. Mateescu*, 1851.

Hărți

1. Neue Kriegskarte von Siebenbürgen, Moldau, Walachey und dem Temeswarer Bannat, verfertigt von *I. C. Schreiber* in Leipzig.
2. Ukraina quae et terra Cosaccarum cum vicinis Walachiae, Moldaviae, Minorisq. Tartariae provinciis exhibita à *Ioh. Baptista Homanno*. Noriberga.
3. Karte von der Walachei, Moldau und Bessarabien, neu herausgegeben von Herrn *F. A. Schraembl*, 1788.

Cărți vechi

1. *Alexi (Ioannis)*, Grammatica Daco-Romana sive Valachica... Viennae, 1826.
2. *Evangelhie*... Tipărită în zilele... marelui Domn și Impărat Nicolae Pavlovici a toată Rosia... cu blagoslovenia și ajutorul prea sfințitului... Mitropolit... Veniamin. Mănăstirea Neamț, 1834.
3. *Catavasier*, Blaj, 1777. (Exemplar necomplet).
4. *Christian Notara*, Paris, 1716. (Grecește). Cartea este închinată lui Scarlat Mavrocordat, fiul Domnitorului Nicolae Al. Mavrocordat.

Preotul N. M. POPESCU amintește că, fiind delegat de Academie a luat parte la al V-lea Congres Internațional de Istoria Religiiilor, ce se va întruni la Lund (Suedia) în August viitor, Academia a intervenit la Ministerul Cultelor și Artelor pentru spesele de drum necesare. Deoarece Ministerul a răspuns că nu poate acorda ajutorul cerut din lipsă de fonduri, Sfinția Sa e de părere să se trimită o telegramă la timp potrivit.

— Se va trimite Congresului scrisoare.

Din partea Comitetului pentru ridicarea monumetului Regelui Ferdinand I în Orăștie se primește invitare la desvelirea monumentului, serbarea fiind hotărâtă să se facă în dimineața zilei de 16 Iunie a.c., în prezența Familiei Regale și a Inaltei Regențe.

— Va fi rugat d-l coleg Em. Racoviță să desemneze pe unul din colegii din Cluj a reprezenta Academia la această festivitate.

ȘEDINȚA ORDINARA

14 Iunie 1929

D-l Președinte I. BIANU arată cu părere de rău că în prea puține ședințe au fost de semnalat așa de multe pierderi de colegi sau de bărbați cari au avut strânse legături cu Academia ca în cea de astăzi. În cursul acestei săptămâni ne-au venit știrile triste că au încetat din viață colegii noștri onorari Petre Missir și Gustav Schlumberger, precum și tânărul Gh. Mateescu Directorul delegat al Școlii Române dela Roma, și Moreno S. Ascher din Capitală, învățatul numismat și donator al Instituțiunii noastre.

În Petre Missir, decedat la 10 Iunie curent, țara noastră pierde nu numai un strălucit jurist și un profesor care avea darul prelegerilor luminoase, dar și pe un consilier juridic de mâna întâia. Se știe de prea puțini că Petre Missir a fost ani îndelungați consultantul juridic intim al diferitelor guverne în statornicirea legilor țării dinainte de războiu. Cu deosebire Ministerul Afacerilor Străine a recurs adeseori în chestiuni grave și delicate la luminile sigure ale erudiției și ale fineței juridice, cu care era înzestrat Petre Missir și pe care le puneă cu tot sufletul la dispoziția serviciilor țării.

Academia Română deplânge moartea membrului ei, care până în ultimele zile ale vieții sale, urmărea lucrările noastre cu statornicie și cu viu interes.

În cursul luni Maiu trecut, s'a stins colegul nostru onorar Gustav Schlumberger, ilustrul istoric bizantinist francez. Studiile sale, deși s'au aplicat în genere asupra unei epoci anterioare închegării ființei națiunii noastre și a formării statelor românești, totuș prin bogata lor erudițiune, precum și prin vioiciunea expunerii, ele au fost apreciate de Academia noastră, care l-a chemat în Martie 1906 ca membru de onoare al ei.

Pomenim și încetarea din viață a două persoane cari nu făceau parte direct din Instituțiunea noastră, dar care aveau strânse raporturi cu noi.

La 7 Iunie curent s'a stins la vârsta de 37 ani Gh. Mateescu, conferențiar la Universitatea din Cluj, pe care Academia îl recomandase acum doi ani ca delegat cu conducerea Școlii Române din Roma. Inteligența luminoasă cu care era înzestrat, precum și cunoștințele sigure și bogate pe care și le câștigase în domeniul arheologiei sub îndrumarea regretatului nostru coleg Vasile Pârvan, îndreptățeau nădejdi mari în viitorul tânărului pierdut așa de timpuriu. Academiei îi rămâne sarcina recomandării unei alte persoane pentru conducerea Școlii Române din Roma. În rândul trecut Ministrul României la Roma luase sub protecția sa Școala până la numirea directorului. Acelaș lucru e natural să se facă și acum.

Acum patru săptămâni Academia a primit o donație de o excepțională valoare făcută de învățatul numismat d-l Moreno S. Ascher, donație constând din monete și medalii cu chipul Impăratului Traian și ale familiei sale. Dânsul întocmise și un studiu asupra monetelor lui Traian, pe care Academia a hotărât să-l publice. Pe de altă parte, Instituțiunea noastră a cerut

și eră pe cale de a obține dela Stat o distincțiune pentru meritele științifice ale defunctului. Academia iea cunoștință cu părere de rău de pierderea unui distins învățat în numismatică și a unui binefăcător al ei.

Dela d-l Vicomte de Guichen, colegul nostru corespondent nou ales, se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa:

« *Monsieur le Président,*

« Je viens de recevoir à l'instant la lettre que vous me faites l'honneur de m'adresser pour me faire savoir que l'Académie Roumaine m'a conféré le titre de membre correspondant.

« Je vous prie de vouloir bien agréer l'hommage de mes plus vifs remerciements pour cette haute distinction dont je ressens tout le prix. Je suis fier du lien qui va m'unir à votre grand pays — grand par le passé — de séculaire tradition et de haute lignée. Votre merveilleuse résurrection après les terribles souffrances de la guerre est l'un des plus beaux épisodes de l'histoire contemporaine.

« Par son sol, par la richesse de ses produits, par l'activité de ses habitants, par la vaillance de ses troupes, la Roumanie peut envisager l'avenir avec confiance.

« J'associe tout spécialement à ces remerciements émus votre illustre confrère M-r Iorga qui a été le promoteur de ma candidature, ce qui me fait le plus grand honneur.

« Je ferai tout mon possible, d'ici à quelques mois pour aller vous saluer tous et vous faire une communication historique et dans cette attente, je vous présente, Monsieur le Président, les assurances de ma haute considération ».

Dela d-l Prof. Petru Sergescu se primește scrisoare de mulțumire pentru o parte din premiul « V. Adamachi » ce i s'a acordat de Academie pentru scrierea sa « Gândirea Matematică ».

Dela Colegul nostru d-l Silviu Dragomir se primește următoarea cuvântare rostită în numele Academiei, după însărcinarea transmisă de colegul nostru d-l Em. Racoviță, la înmormântarea regretatului fost Director delegat al Școlii Române din Roma, Profesorul Gh. Mateescu:

« Academia Română prin rostul meu aduce ultimul omagiu profesorului G. G. Mateescu, fostul director al școlii române din Roma. Moartea nemiloasă pânđește pare că, în vremea din urmă, pe reprezentanții cei mai de seamă ai științei române, care s'au adâncit în studiul originilor îndepărtate ale neamului nostru. Strămoșii « nemuritori » de altădată se răsbună, iată acum, pe un tânăr învățat, care a îndrăznit să le fure taina și zeul lor închipuit pe cal, cu mantia fluturând în vânt, chiamă neașteptat în lăcașul veșnic pe tânărul nostru colaborator, deși « trupul lui nu e obosit de vârstă, iar sufletul e fără suferință », cum spune o veche inscripție funerară.

« Academia a urmărit, de un deceniu și jumătate cu interes tot mai viu și cu satisfacție ce tot crește, activitatea defunctului care și-a făcut ucenicia pe șantierele din Scythia Minor, săpând alături de magistrul său, neuitatul nostru coleg, Vasile Pârvan. Apoi a trecut dincoace de Carpați, pentru a-și închină vigoarea anilor de tinerețe învățământului din Dacia Superioară. Atingerea pământului cu atâtea vechi amintiri și mai vărtos înțelegerea supremei datorii, ce-o are generația noastră pentru a răspunde cu vrednicie darului generos al providenței, l-a îndemnat să-și intensifice studiile și să-și adâncească cunoștințele. A fost unul dintre cei dintâi și cei mai distinși elevi ai școlii române din Roma. Când în toamna anului 1924 părăsise cetatea eternă, el aducea cu sine teinice și întinse cunoștințe din Istoria Tracilor. Iși făcuse convingerea că poporul, care stă la baza formării neamului românesc, trebuie studiat mai deaproape și începuse astfel o serie de cercetări migăloase, dar cu o metodă desăvârșită, utilizând izvoarele literare, geografice și epigrafice și punând la contribuție tot materialul de nume personale ce ni-l oferă inscripțiile din antichitate. În acest chip Mateescu izbuti să dea științei lămuriri prețioase nu numai cu privire la teritoriul de baștină al poporului trac, dela Propontidă până la Haemus și dela Haemus la Dunăre, ci să urmărească, pas cu pas, expansiunea elementului trac în văile roditoare ale Moraviei și Vardarului și chiar mai departe spre Adria, în epoca imperială. În asemenea mod își propuse a studia și așezările ramurei nordice a Tracilor, unde însă n'a ajuns să termine, decât o lucrare asupra teritoriului scito-sarmatic, deoarece lipsa mărturiilor epigrafice și a datelor toponomastice dincolo de hotarele provinciei romane, Dacia, cereau răgaz, pentru a se organiza cercetări și săpături nouă.

« În temeiul acestei activități mult promițătoare, profesorul G. Mateescu a fost însărcinat după moartea maestrului său, cu conducerea școlii române din Roma. El a deținut cu toată demnitatea onorificul post dela ambasada culturii noastre până în clipa în care destinul acoperă cu un lînțoliu rece visurile făurite cu atâta lăcomie pe o culme de tinerețe, harnică, cinstită și senină. Academia Română deplânge îndurerată moartea prematură a profesorului G. G. Mateescu și pe marginea gropii sale îndoliate, îi șoptește lin, *să-i fie țărâna ușoară* ».

D-l Președinte I. BIANU arată că un macedo-român d-l Dr. Gh. Staca, despre care s'a mai vorbit și altădată că desvoltă un mare zel pe lângă Legația noastră din Praga în ce privește chestiile românești, ne anunță că d-l Profesor Mačurek din acelaș oraș a descoperit în arhivele cehe din Bohemia patru scrisori dela Voevodul Gheorghe Ștefan, pe care ni le trimite în fotografie și cu clișeele lor. Scrisorile sunt din anul 1662—1664, din timpul peregrinării Voevodului prin Europa.

— Se exprimă mulțumiri.

Dela d-l N. N. Filodor, Ministru Plenipotențiar la Belgrad, se primesc în dar două portrete miniaturi făcute în ceară colorată, reprezentând pe Voevodul Alexandru Ipsilanti și pe soția sa, cari sunt făcute fără îndoeală în

timpul celor două domnii, în Moldova (1786—1788) și în Țara-Românească (1796—1797), ale lui Ipsilanti. D-sa arată că le-a descoperit la un anticar în Praga.

— Se exprimă mulțumiri.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

21 Iunie 1929

D-l Președinte I. BIANU, deschizând ședința, zice:

« Intâmplător aflăm că încă de acum doi ani, la o dată pe care urmează s'o căpărăm, s'a stins colegul nostru onorar J. Gilliéron. Despre această tristă pierdere nu s'a primit înștiințare de nicăeri până în prezent. Luăm deci act cu durere de pierderea colegului, care își câștigase un renume mondial prin întemeierea unei discipline nouă în cercetările lingvistice și anume a « geografiei lexicale », ale cărei directive le-a concretizat în monumentalul său « Atlas lingvistic al Franței ».

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că s'a primit din Biarritz înștiințare telegrafică, că a încetat din viață în acea localitate colegul nostru onorar Charles Moureu, distinsul profesor de chimie la Collège de France. Cu privire la personalitatea și activitatea științifică a colegului pierdut d-l Șt. Minovici, colegul nostru corespondent, ne trimite următoarea notă:

« La 13 ale lunii curente, s'a stins la Biarritz ilustrul învățat francez, profesorul *Charles Moureu*, membru al Institutului Franței, membru al Academiei de medicină, profesor la Collège de France, membru de onoare al Academiei Române, etc.

« Succesor la Collège de France, al marelui Berthelot, profesorul Moureu, prin lucrările și descoperirile sale științifice prin cultura sa vastă, prin inteligența sa vie și prin patriotismul său luminat, devenise o autoritate mondială, iar ca Președinte al Uniunii Internaționale de Chimie al cărui unul din fondatori a fost, a putut exercita o influență deosebită pentru a arăta lumii întregi, covârșitoarea putere a acestei ramuri științifice, prin memorabilele cuvinte: « *Malheur aux peuples qui ne cultiveront pas cette science, qui ne tireront pas part des procédés scientifiques, des richesses de sol et du sous-sol.*

« *Tributaires à l'étranger, qui les tiendra à sa merci, ils seront pauvres et ils seront faibles. Une nation sera puissante par la science, ou elle devra se résigner à la tutelle des nations à organisations scientifiques.*

« Printre lucrările prin care Moureu s'a ilustrat, cităm: Asupra catalizei anti-oxigene, prin care a dovedit, cât de importantă este acțiunea oxigenului, în care sunt confundate toate corpurile care ne înconjoară; frumoase cercetări asupra gazelor rare din izvoarele termale; importante sinteze de esențe vegetale, lucrări referitoare la compuși acetilenici, etc.

* Dotat cu un spirit literar deosebit, el s'a distins prin numeroase conferințe, frumoase discursuri și opere științifice, printre care enumerăm volumul « *Chimie et la Guerre* », unde el a expus efortul considerabil făcut de Franța în lupta contra gazelor.

* În cercetările sale asupra gazelor asfixiante, a fost unul din aceia care a luat parte preponderentă la pregătirea victoriei franceze.

* Țara noastră datorește un omagiu de recunoștință acestui ilustru învățat francez, care ca un filo-român hotărât, a încurajat întotdeauna mișcarea noastră științifică și nu va uita marea sa contribuție la succesul celei de a șasea Conferințe Internațională de chimie, care a avut loc la București și cu care ocaziune, Academia Română l-a distins ca membru de onoare.

* Academia Română se asociază la doliul pe care-l încearcă Institutul Franței prin pierderea unuia din cei mai distinși și activi membri ai săi *.

Dela d-l Paul Montel, ales membru corespondent al Instituțiunii noastre în recenta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare:

* *Monsieur le Président,*

* Vous avez bien voulu m'aviser par votre lettre du 4 juin que l'Académie Roumaine m'a fait l'honneur de m'admettre au nombre de ses membres correspondants.

* Je vous prie de transmettre à l'Académie mes bien vifs remerciements pour la haute distinction qu'elle vient de me décerner. Vous me permettez de la considérer comme un lien de plus qui unit les chercheurs de nos deux pays dont je m'efforcerai toujours de resserrer et d'affermir la collaboration et l'amitié.

Dela d-l de Saint-Aulaire se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru onorar al Instituțiunii noastre în recenta sesiune generală:

* *Monsieur le Président,*

* Je sens vivement le prix de l'honneur que l'Académie Roumaine a bien voulu me décerner en m'accueillant parmi ses membres. J'en suis aussi très-touché, car j'y vis une preuve de la réciprocité des sentiments fidèles que je garde à la Roumanie. Sentiments d'autant plus forts qu'ils s'accordent avec la raison, les intérêts de nos deux pays étant identiques. Cette identité enlève tout mérite à mon amitié pour la Roumanie; mais, elle me permet de m'y abandonner sans réserve.

* En vous priant de vouloir bien être auprès des membres de l'Académie Roumaine l'interprète de ma gratitude, j'ai l'honneur, Monsieur le Président de vous assurer de ma haute considération et de mes sentiments tout dévoués *.

Dela d-l Gustave Glotz se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent al Instituțiunii noastre în recenta sesiune generală:

« *Monsieur le Président,*

« Je suis heureux d'apprendre que l'Académie Roumaine a bien voulu me conférer le titre de membre correspondant. Veuillez être mon interprète auprès de mes nouveaux confrères, à qui j'adresse mes chaleureux remerciements pour l'honneur qu'ils m'ont fait. Il m'est doux de penser qu'en m'associant à leur compagnie, ils ont consolidé les liens qui m'attachent au beau pays de Roumanie ».

Din partea d-lui Prof. Dr. F. Tönnies, din Kiel (Germania) se primește înștiințare, că la 5 Decembrie viitor împlinindu-se un sfert de mileniu dela moartea lui Thomas Hobbes, s'a inițiat o sărbătoare pentru pomenirea marelui filosof englez în Londra sau în Oxford, la 28—30 Septembrie viitor. Cheamă Academia să ia parte la această comemorare, la care au aderat delegați din numeroase țări din Europa și din America de Nord.

— Se delegă d-l C. Rădulescu-Motru.

La ordinea de zi fiind chestiunea vacanței pentru locul de Director al Școlii Române din Roma, d-l Președinte I. Bianu arată că în urma morții fostului Director delegat Gh. Mateescu, Academiei îi revine sarcina, conform legii de înființarea Școlilor Române dela Paris și Roma, să recomande Ministerului Instrucțiunii pe Directorul acelei Școli. În urma convorbirilor avute cu colegii din Delegațiune, s'a ajuns la părerea ca astăzi, dat fiind că chestiunea este delicată și că unii colegi, cari nu pot participa la ședința de astăzi, ne-au rugat să amânăm luarea de deciziuni, să ne consfătuim asupra persoanelor celor mai potrivite pentru această importantă însărcinare, rămânând ca alegerea uneia dintre ele să se facă în ședința viitoare, în care scop să se convoace în mod special toți colegii.

În acest sens d-sa amintește că activitatea Școlii noastre din Roma este consacrată aproape în întregime studiilor de arheologie romană. Directorul Școlii nu are leafă. Ministerul îi pune la dispoziție anual numai suma de 100.000 lei pentru cheltuieli de drum și pentru întreținere pe timpul cât se află la Roma. Ceeace e puțin, pentru că Directorul trebuie să aibă puțința de a se pune în relație fie cu școlile similare ale altor țări aflătoare în Roma, fie cu autoritățile și marile institute științifice italiene. Lipsa de mijloace a făcut pe Directorii noștri să stea în Roma numai câte 2—3 săptămâni pe an.

Pe de altă parte, vă amintiți că Școala, din zelul regretatului coleg V. Pârvan, a inițiat și dă la lumină anual două mari publicațiuni cunoscute, ce se tipăresc în București la tipografia «Cultura Națională». De pe urma tipării acestor publicațiuni Școala este datoare aproximativ 400.000 lei. Directorul ce vom desemna trebuie să facă stăruințele necesare spre a obține fondurile pentru aceste cheltuieli.

În prezent în lipsă de Director, supravegherea Școlii va fi luată de Legațiunea noastră din Roma asupra ei, administrația făcându-se de d-l G. Lugli, care are și marea calitate de a fi un distins arheolog roman.

D-l ANDREI RĂDULESCU observă că chestiunea este de mare însemnătate și că trebuie deci rezolvită cu un număr cât mai mare de membri, pe care nu l-am mai putea întruni acum în vară, e de părere să se amâne recomandarea Directorului pentru Octomvrie viitor.

D-l EM. RACoviȚĂ propune să se lămurească și să se hotărască în prealabil dacă numirea directorului recomandat va fi provizorie, cum a fost cazul cu succesorul regretatului Pârvan, sau definitivă.

D-l I. NISTOR crede că este în interesul Școlii ca să facem de acum recomandarea. În orice caz recomandarea să se facă în mod provizoriu, dând puțință directorului să se aclimatizeze cu însărcinările sale și cu mediul științific în care se află Școala și apoi să-l numim pentru totdeauna.

D-l G. MURNU zice că directorul Școlii trebuie să fie o persoană reprezentativă. Alegerea lui trebuie să se facă deci cu multă chibzuință. De aceea propune ca recomandarea să se facă la toamnă.

— În urma discuției la care mai iau parte d-nii I. C. Negruzzi, Dr. Gr. Antipa și N. Vasilescu-Karpen, se decide ca recomandarea să se facă provizoriu, iar votul asupra ei să se amâne pentru Octomvrie viitor.

Preotul N. M. POPESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice de astăzi prin care:

1. Secțiunea desemnează pe d-l N. Iorga, G. Vâlsan și G. Balș spre a formă Comisiunea pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Principesa Alina Știrbei*, din 1930, cu subiectul: *Dora d'Istria*;

2. Desemnează pe d-nii Al. Lăpedatu, Andrei Rădulescu și G. Vâlsan spre a formă Comisiunea pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul San-Marin*, din 1930, cu subiectul: *O cercetare asupra breslelor*;

3. Desemnează pe d-nii I. Nistor, Andrei Rădulescu și Al. Lăpedatu pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, din 1930, cu subiectul: *Organizarea economică a țărilor române în epoca Regulamentului Organic*;

4. Fixează pentru *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei, ce se va da în 1932, următorul subiect: *Legăturile bisericii române cu Patriarhia de Alexandria*;

5. Fixează pentru *Premiul Gh. Asachi*, de 50.000 lei, ce se va da în 1932, următorul subiect: *Istoria Maramureșului dela începuturile sale până la Unirea din 1918*;

6. Nu aprobă publicarea manuscrisului d-lui I. Vuia « *Monografia Banatului* », dar se va propune autorului să-și depună lucrarea în Secția Manuscriselor Academiei spre a fi consultată de cercetători.

D-l Dr. Gr. Antipa comunică hotărîrea Secțiunii Științifice de a se publica în Memoriile acelei Secțiuni următoarele lucrări, premiate în acest an:

1. *Utilizarea rațională a ligniților românești* de d-l I. L. Blum;

2. *Regimul precipitațiilor în Basarabia* de d-l C. Donciu.

Dela colegul onorar N. DONICI se primește următoarea telegramă:

« Observat Dubosarii Vechi Duminecă, 9 Iunie ora 21 minute 21 timpul mijlociu local, bolid strălucitor, mișcându-se între stelele f Leonis Majoris și K Geminorum. Mișcarea încetănată, sinusoidală, strălucirea aproximativă 5 ori mai mare strălucirea maximă Venerei. Urma luminoasă atingând 3 grade. Donici ».

ȘEDINȚA ORDINARĂ

28 IUNIE 1929

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela d-l De Saint-Aulaire, Colegul nostru onorar, care prin scrisoarea comunicată în ședința precedentă răspundeă telegramei Academiei despre alegerea de membru onorar, se primește acum următoarea scrisoare:

«Monsieur le Président,

« Je viens de recevoir la lettre que vous avez bien voulu m'adresser le 31 mai dernier, pour me confirmer mon élection comme membre de l'Académie Roumaine.

« Ainsi que je vous l'ai dit en réponse au télégramme qui m'annonçait ce grand honneur, j'en suis profondément reconnaissant et confus, car mon amitié pour la Roumanie se confond avec mon patriotisme. Ce n'est donc qu'un devoir, mais un devoir qui est aussi un sentiment. C'est pourquoi, il me serait impossible de ne pas le remplir: il m'est imposé par la coeur autant que par la raison.

« Je suis très-heureux du nouveau lien que vous avez établi entre la Roumanie et moi; il affermira encore, s'il est possible, mon attachement pour votre patrie.

« En vous demandant de vouloir bien être l'interprète de ma gratitude auprès des membres de l'Académie Roumaine, je vous prie, Monsieur le président, d'agréer l'assurance de mes sentiments les plus distingués et dévoués ».

Dela d-l Petar Skok, se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea d-sale ca membru corespondent al Instituțiunii noastre:

« Je vous accuse réception de votre lettre à la date de 12 juin 1929 (No. 1398) par laquelle vous avez bien voulu me communiquer l'extraordinaire honneur que votre assemblée générale du 30 mai 1929 a témoigné à mon activité scientifique en me conférant le titre de Membre correspondant de l'Academia Română.

« Heureux d'être ainsi associé à votre illustre compagnie, je vous prie de porter à la connaissance de très honorés collègues qui seront

réunis à la prochaine séance, toute ma gratitude que j'ai bien sincèrement pour cet acte qui émane de la compagnie la plus savante d'une nation amie».

Dela d-l Norbert Jokl se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea d-sale ca membru corespondent la Instituțiunii noastre:

« Profondément touché par Votre lettre en date du 12 juin, No. 1398, par laquelle Vous me faites l'honneur de porter à ma connaissance mon élection comme membre correspondant de l'Académie Roumaine je vous prie, Messieurs, de bien vouloir agréer l'expression de ma plus vive reconnaissance. Être associé à votre illustre compagnie, qui réunit dans son sein tant de noms brillants, tant de gloire roumaine et européenne, voilà la plus belle appréciation de mes recherches linguistiques».

Dela d-l Ernst Gamillscheg se primește următoarea scrisoare de mulțumire, în românește, pentru alegerea d-sale ca membru corespondent al Instituțiunii noastre:

« Conferirea titlului de membru corespondent al Academiei Române înseamnă pentru mine o neobișnuit de mare cinste și distincție. Deși îmi dau pe deplin seama că nu am meritat această onoare prin munca mea științifică, văd totuși în ea un imbold de a conlucra din răspuțeri la adăncirea raporturilor spirituale dintre România și activitatea mea.

« Exprimându-vă dvs., Domnule Președinte, precum și celorlalți conducători spirituali ai poporului român, întruniți în venerabilul cerc al Academiei Române, profundele mele mulțumiri, vă rog să primiți totodată încredințarea sincerei mele stime și considerațiuni».

Din partea Școlii Centrale de Arte și Manufacturi din Paris se primesc călduroase mulțumiri pentru participarea Academiei, prin adresă omagială la sărbătorirea centenarului numitei Școale în cursul unei trecute.

— Se iea act.

Dela d-l Dr. I. Puțoreanu se primește scrisoare prin care arată că aflându-se sub povara unor calomnii și acuzațiuni, pe cât de grave pe atât de opuse adevărului, răspândite, începând cu 1921, contra d-sale de anumiți interesați cu scopul de a-i distruge anumite lucrări științifice având de obiect tratamentul d-sale contra tuberculozei, a întocmit un memoriu relativ la tratamentul specific al tuberculozei (ediția II-a adăugită), în scopul de a arată că lucrările sale din 1921 au devenit azi realități științifice de valoare, cari însă sunt atribuite pe nedrept altor persoanlități medicale din străinătate. Depune acest memoriu Academiei la data de 17 Aprilie a. c., în zece exemplare spre a fi consultat de d-nii membri ai Academiei.

D-l Dr. G. MARINESCU, observând că în memoriu este vorba și de persoana colegului nostru d-l Dr. I. Cantacuzino, propune ca numitul nostru coleg să iea cunoștință.

— Propunerea se aprobă.

Dela Ministerul Instrucțiunii se primește răspuns la intervenția Academiei de a acorda mijloace de călătorie delegaților noștri la Congresul Filologilor Slavi, că Ministerul nu poate acorda ajutorul cerut din lipsă de fonduri.

— Se comunică colegilor delegați.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează fotografia unei scrisori din 1789 a lui Gheorghe Șincai, primită dela colegul nostru d-l G. Bogdan-Duică. Scrisoarea e un raport al lui Gheorghe Șincai ca Directorul unei școli către inspectoratul școlar din Solnok.

D-l Președinte I. BIANU prezintă publicația «La Bulgarie illustrée» primită dela Academia Bulgară de Științe din Sofia, cu care Instituțiunea noastră se află în relații de schimb de publicații. Publicația e compusă din 48 stampe, din cari 30 colorate, toate opera pictorului Ivan V. Markvitchka, înfățișând tipuri și scene bulgare.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică hotărârea Secțiunii Științifice de a se publica în Memoriile acelei Secțiuni traducerea în versuri a d-lui Dr. G. Z. Petrescu intitulată: *Dietetica Școlii din Salerno*.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

5 IULIE 1929

Președinția d-lui I. BIANU.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică o adresă dela Ministerul Agriculturii și Domeniilor, cu care se trimit exemplare din publicațiunile: 1. *L'agriculture en Roumanie, Album statistique* și 2. *La Roumanie agricole*, editate cu ocaziunea celui de al XIV-lea Congres Internațional de Agricultură, ținut la București.

— Se exprimă mulțumiri.

Dela colegul nostru corespondent d-l M. Beza se primește antologia *Great Essays of all Nations* edited by F. H. Pritchard, London, 1929, care cuprinde și un studiu al colegului S. Mehedinți: *Insușirile omului de stat* (pp. 801—805) și unul al d-lui M. Beza: *Preraphaeliștii* (pp. 805—811), ambele traduse de d-l Lucy Byng.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică următoarea scrisoare, primită prin d-l N. Iorga dela d-l profesor Aldo Albertoni din Bologna:

* Je me propose depuis quelques temps de publier un manuel des sources du droit byzantin. Une pareille publication est depuis longtemps désirée, puisque il existe une série de grandes collections savantes des sources juridiques byzantines, qui comprennent plusieurs volumes et

qui sont dédiées à ceux d'entre les savants qui désirent accomplir des recherches approfondies sur des points particuliers de l'histoire du droit byzantin (les recueils de Zachariae, de Heimbach, de Pitra, de Rhallis et Potlis, de Miklosich et Müller, de Sathas, etc.), mais il n'existe pas du tout de recueils manuels et portatifs pour l'usage de chaque jour et pour les savants qui s'intéressent d'une manière quelconque à l'histoire balkanique même sans y accomplir des recherches particulières.

• Je désire donc soumettre à l'examen bienveillant de l'Académie Roumaine le plan de l'ouvrage que je prépare et qui pourrait très bien être publié par l'Académie Roumaine, c'est-à-dire par l'institution qui dirige le mouvement scientifique de l'Europe Sud-Orientale. Il faut remarquer que mon volume, (qui va être employé surtout par les Roumains, les Grecs, les Slaves du Sud, les Italiens mais aussi par les historiens de chaque pays), pourrait très bien faire partie de la collection « Études et Recherches » dans laquelle il pourrait comprendre à peu près 450 pp.

• Mon volume va comprendre un choix des textes qui se réfèrent aux arguments les plus importants du Droit Byzantin et surtout au droit public et privé. A chaque texte on va joindre la traduction française, une introduction historique-comparative, un commentaire critique-philologique (tout cela aussi en Français). Dans l'introduction à chaque texte on donne les indications qui se réfèrent aux « loci paralleli ». Le volume enfin est précédé par une introduction générale.

• Je donne maintenant une liste sommaire des chapitres et des textes par lesquels le volume est constitué :

1. *L'Empereur*: Epanagoghè de Basile, II (données générales), éd. Zachariae. Manuel Comnène, Nov. LXIII (limites du pouvoir législatif impérial), dans Zachariae Jus Graeco-Rom. III. Livre des Cérémonies, I=38 (couronnement impérial). Codinus Curopalata, c. 17 (couronnement impérial).
2. *Le Patriarche*: Epanagoghè, III (données générales). Cérémonies, II=14 (ordination: hirotonia). Codinus, c. 20 (élection).
3. *Rapports entre l'Empire et les puissances étrangères*: Cérémonies, II=47 et II=48 (réception des ambassades à Byzance et correspondance avec les puissances étrangères). Miklosich et Müller, Acta et Diplomata, III, pp. 3—24 (privileges octroyés par divers empereurs à la République de Pisa). Miklosich et Müller, III, pp. 25—37 (privileges octroyés à la République de Gènes). Zachariae, Jus Graeco-Romanum, III, pp. 517—529 (privileges pour Venise).
4. *L'école juridique à Constantinople*: Constitution de Constantinus Monomachus (édd. De Layarde et Fenini).
5. *Les notaires*: Livre du Préfet, c. I (éd. Nicole).
6. *Les monastères et les institutions pieuses*: Zachariae, Jus Graeco-Romanum III, pp. 276—279 (droit de succession des monastères). Sathas, Biblioth. Gr. Medii Aevi, I, pp. 3—44 (organisation du monastère et de l'hospice de Michael Attaleiates).
7. *La « asylla »*: Zachariae, Jus Graeco-Rom., III, pp. 272—275.
8. *Un jugement de Dieu*: Georgius Acropolita, c. 50.
9. *Peines contre la magie et les enchantements*: Harmenopulus, VI—10.

10. *Dispositions sur la petite propriété*: Zachariae, III, pp. 237—243.
11. *Droit de préemption*: Zachariae, III, pp. 242—252.
12. *Les fonds militaires*: Zachariae, III, pp. 261—266.
13. *La loi agraire*: Ashburner (Journal of. Hell. Studies, XXX—1), pp. 97—100.
14. *Règlement de la pêche*: Léon le Sage, Nov. CII (éd. Jus Graeco-Rom. III).
15. *Formes des contrats*: Irène, dans Zachariae, Jus Gr.-R., Coll. I, Nov. 27.
16. *Les institutions du droit maritime*: « Lex Rhodia » (éd. Ashburner), Pars II, cc. cc. 17—19; Pars III, 27—28, 32, 38, 45—47.
17. *Mariage et biens des époux*: Ecloga, I et II (éd. Momferratos).
18. *Acte d'arbitrage de l'Italie du Sud*: Cusa, Diplomi Greci di Sicilia, pp. pp. 416—417 (rôle des « boni homines »).
19. *Acte de vente Grec de Palermo*: Cusa, pp. 71—73*.

— După discuțiunea la care iau parte d-l Președinte I. BIANU, d-l G. Țițeica și d-l Andrei Rădulescu, se admite propunerea în principiu.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

12 IULIE 1929

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela colegul nostru corespondent d-l N. Cartoian se primește următoarea scrisoare:

« *Domnule Președinte,*

« Primind adresa D-voastre prin care îmi comunicați votul Academiei Române din ședința dela 1 Iunie 1929, vă rog să binevoiți a mulțumi, din partea mea, domnilor membri ai Academiei pentru distinsa onoare ce mi-au făcut, alegându-mă membru corespondent.

« Această distincție îmi este cu atât mai prețioasă, cu cât mă leagă sufletește de înalta instituție în care acum un sfert de veac, mi-am început ca student și mai târziu ca funcționar, sub binevoitoarea D-voastră călăuză, activitatea științifică.

« Ea va fi pentru mine un puternic imbold de a trece peste vicisitudinile vieții, pentru a continua cu puteri noi, munca de cercetări pe tărâmul literaturii noastre vechi ».

Dela colegul nostru corespondent d-l Mario Roques se primește publicațiunea D-sale despre viața și activitatea defunctului coleg onorar Jules Gilliéron.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l Președinte I. BIANU amintește că Academia a delegat pe colegul nostru corespondent d-l René Jeannel să o reprezinte la serbările centenarului al șaptelea al Universității din Toulouse, serbări fixate pentru zilele de 8—10 Iunie curent. Colegul nostru ne înștiințează că și-a îndeplinit această însărcinare, prezentând adresa omagială din partea Instituțiunii noastre

în ședința solemnă dela 9 Iunie, ținută în Capela Iacobinilor din acea localitate.

— Se iese act și se exprimă mulțumiri d-lui René Jeannel.

D-l Președinte I. BIANU amintește că aceasta este ultima ședință înainte de vacanță. Urează colegilor odihnă bună în timpul vacanței și bună întâlnire la ședințele din toamnă.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

20 SEPTEMBRIE 1929

D-l Președinte I. BIANU, deschizând ședința, zice:

* Incepând de astăzi un an nou de activitate academică, toți cei ce stăm strâns legați de viața acestei Instituțiuni suntem siliți să constatăm că prestigiul Academiei e în scădere, datorită atât frământărilor de după războiu, cu deosebire pe plan financiar, cari fac ca publicul să nu aibă destul interes față de orice activitate și ideal științific, cât și faptului că mare parte din colegii noștri nu iau parte efectivă și continuă la lucrările Academiei. Căci numărul colegilor, cari vin la ședințele academice, este, în genere, excesiv de mic. Deaceia e necesar ca acei dintre noi cari ne ținem de aproape legați de activitatea Academiei să ne gândim la mijloacele potrivite pentru înlăturarea acestei pasivități și deci pentru înălțarea și consolidarea activității Instituțiunii noastre. Pentru că munca datorită consolidării Academiei depășește, prin însăși firea ei, prezentul, spre a avea ecou în viitor. În Delegațiune adesea ne sfătuim ce ar fi de făcut pentru ca să putem mări numărul publicațiilor noastre stânjenite prin lipsa de fonduri, sau pentru a da o soluție satisfăcătoare chestiunii premiilor Academiei de prea mică valoare materială.

* Noi avem un capital intelectual enorm în colegii noștri corespondenți, cari, după Statute, au drepturile membrilor activi, în afară de dreptul la vot decisiv în chestiunile de administrație și la vot de alegere. Așa dar ei sunt chemați să iese parte la activitatea Academiei chiar prin comunicări, cari pot fi făcute și în ședințe publice după recomandarea Secțiunii respective. Trebuie să-i chemăm deci la colaborare mai activă, atrăgându-i cel puțin la ședințele de Secțiuni*.

După exprimarea acestor deziderate, d-l Președinte înfățișează următoarele publicațiuni ale Academiei apărute peste vară:

1. *Cresterea Colecțiilor în anii 1916—1919;*
2. N. Iorga, *Note istorice asupra editării operei poetice a lui M. Eminescu;*
3. N. Iorga, *Originea moldoveană a lui Ienăchișă Văcărescu;*
4. Dr. G. Marinescu, *Bătrânețe și reintinerire;*
5. N. Bănescu, *Acte venețiene privitoare la urmașii lui Petru-Vodă Șchiopul;*
6. N. Donici, *Al treilea Congres al Umumi Astronomice Internaționale, ținut la Leiden (Olanda) dela 5 la 13 Iulie 1928;*
7. Dr. Carlo Tagliavini, *Despre «Lexicon Marsilianum»;*
8. Dr. Andrei Veress, *Vechi istorici unguri și sași despre istoria Românilor (1760—1787);*

9. George Sofronie, *Principiul naționalităților în Dreptul internațional public*;
10. C. Rădulescu-Codin, *Literatură, tradiții și obiceiuri din Corbiu-Muscelului*;
11. No. 3, an. XII, din *Bulletin de la Section Scientifique*;
12. *Anale, tomul XLIX, ședințele din 1928—1929.*

D-l Președinte atrage atențiunea mai ales asupra cuprinsului volumului de Anale, în care se află actele de viață a Academiei pe anul trecut, printre cari stau în planul întâiu propunerile formulate de câțiva colegi cu privire la reorganizarea Academiei, precum și chestiunea reformei ortografiei românești, a cărei fixare nu mai poate aștepta și ca atare trebuie studiată și pregătită pentru viitoarea sesiune generală.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, în legătură cu activitatea ce trebuie împlinită în Academie, zice că mai sunt încă colegi cari nu și-au rostit discursul de recepțiune și propune să li se atragă formal atențiunea asupra acestei îndatoriri.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA lămurește că s'a făcut intervențiunea cuvenită pe lângă colegii în chestiune și că Biouroul nu va pierde nici o ocazie spre a le reaminti. Pe de altă parte, d-sa face observarea că Academia nu și-a canalizat îndeajuns activitatea. De aci lipsa de ordine în publicațiile ei, iar colegii corespondenți nu participă la lucrările noastre, având credința că nu le dăm loc și mână liberă la aceasta.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că la sfârșitul luni August s'a primit din Iași telegrafic trista știre că în ziua de 31 a acelei luni s'a stins colegul nostru corespondent Profesorul Dr. Em. Riegler. A fost rugat colegul nostru d-l I. Simionescu să reprezinte Academia la ceremonia înmormântării și să prezinte familiei colegului defunct condoleanțe în numele Instituțiunii noastre.

D-l I. SIMIONESCU arată că și-a îndeplinit însărcinarea dată, rostind cuvenita cuvântare funebră la înmormântare.

Dela d-l M. Gaster, ales membru onorar al Academiei în trecuta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare:

« Domnule Președinte și onorate Coleg,

« Abia acum întors la Londra, găsesc stimata D-voastră scrisoare prin care mă înștiințați că Academia Română m'a ales cu unanimitate de voturi membru onorific al acestui așezământ care reprezintă știința românească în modul cel mai desăvârșit.

« Am fost adânc mișcat de această cinste neașteptată tocmai acum, când am ajuns la asfințitul soarelui unei vieți adesea sbuciumată.

« Aceasta este răsplata cea mai mare pentru o muncă fără preget desfășurată în cursul acestei vieți plină de dor și dragoste pentru limba și literatura românească.

« Vă rog deci să binevoiți a aduce mulțumirile mele cele mai călduroase onorațiilor colegi cari într'un glas m'au primit în sânul lor.

« Totdeodată aș dori să-mi exprim bucuria sufletească că am fost primit în Academia Română sub președinția D-voastră.

« Mi-am adus aminte de vremurile trecute când ca tineri am lucrat împreună în odăile Academiei și pentru o clipă m'am simțit întinerit ».

Din partea Comitetului de organizare a Congresului al IV-lea Internațional de Arheologie se primește înștiințare că acest Congres se va întruni în zilele de 23—29 Septembrie curent la Barcelona.

— Se iea act.

Dela d-l Dr. Aurel Metzulescu, Medic Primar al Spitalului de boale contagioase din Craiova, premiat în trecuta sesiune generală de Academie cu o parte de 10.000 lei din Premiul Profesor Dr. Victor Babeș pentru lucrarea sa « *Tratamentul scarlatinei grave prin serul și sângele de convalescenți* », se primește scrisoare de mulțumire pentru distincțiunea ce i s'a acordat. Aduagă că în dorința de a eterniza memoria marelui coleg defunct Dr. V. Babeș, D-sa în 1927, ca senator de Dolj, a propus în Senat și s'a admis a se face un bust savantului dispărut, în incinta Senatului și a inițiat în acelaș timp facerea unui monument pentru Profesorul Babeș, instituindu-se un Comitet în acest scop. D-sa roagă și propune Academiei ca cei 10.000 lei, valoarea premiului acordat, să fie folosiți de Academie fie la sporirea fondului pentru ridicarea monumentului în chestiune, fie pentru instituirea unui fond, denumit « Fondul Dr. Metzulescu-Craiova », pe care D-sa l-ar spori cu încă 10.000 lei, spre a se putea da din doi în doi ani, cu începere dela 1931, un premiu de 4.000 lei celor mai bune lucrări ale medicilor români, cari ar contribui la scăderea mortalității în maladiile contagioase. D-sa roagă ca la măsura ce va lua Academia cu privire la propunerile de mai sus, să se obțină și asentimentul d-lor colegi Dr. G. Marinescu și Dr. I. Cantacuzino.

— Se iea act cu mulțumire și se va lua hotărâre într'o ședință viitoare, asupra propunerilor făcute, după avizul colegilor doctori G. Marinescu și I. Cantacuzino.

Din partea societății culturale « Vichentie Babeș » din Sasca Montană din Banat se primește un raport general despre înfăptuirile culturale în anul 1928 ale acelei societăți, contopite, prin votul adunării ei generale dela 23 Septembrie 1928, cu Asociația « Astra » și formând astfel « Despărțământul Vichentie Babeș al Astreii », din Sasca Montană - Banat. La acest despărțământ s'a unit și Societatea Culturală din acea localitate « Infrățirea ».

— Se iea act.

Dela Școala Superioară de Agricultură Herăstrău-București se primește informație că prin legea din 31 Iulie a. c., publicată în *Monitorul Oficial* din 2 August trecut, numita Școală a fost transformată în Academie de Inalte Studii Agronomice, dându-se astfel putința tinerilor ce se dedică studiului agronomiei de a se specializa în această ramură și de a obține diploma de doctor conform normelor universitare.

— Se iea act.

Din partea Rectoratului Universității din Vilna, fondată în 1579 de Ștefan Báthory, Regele Poloniei, se primește înștiințare că la 6 Octombrie viitor Universitatea va împlini 350 de ani de funcționare, pentru care ocazie s'au organizat mari serbări jubulare. Academia e invitată a lua parte la această solemnitate.

— Se va adresa scrisoare de felicitare.

D-l General R. Rosetti, membru corespondent, arată că Muzeul Militar, în nevoia de a-și completa colecțiunile, a întreprins explorarea cetăților vechi. În anul acesta se fac săpături la Cetatea-Albă de către d-l Profesor Gr. Avachian. Până în prezent s'a săpat interiorul a trei turnuri și o parte dintr'o curtină, săpăturile mergând până la 11 metri sub sol. S'au găsit amfore, monede greco-romane și piese de argint și de aramă dela Alexandru cel Bun. Mai importantă este descoperirea unui hackenbüchse — fusil de rempart — din anii 1500—1520, atlas pentru prima oară acum la noi, precum și catarama, solzi de oțel dela cuirase. La acestea se mai adaugă o bogată serie de obiecte de olărie și de sticlărie. În turnuri s'au găsit deasemenea cam 500 kgr. de meiu bine conservat. Supus analizei s'a constatat că meiu găsit e bun de mâncare, dar nu germinează. D-l Avachian va publică, un raport asupra descoperirilor făcute.

D-l Președinte I. BIANU felicită pe d-l General R. Rosetti pentru zelul ce depune în conducerea Muzeului Militar, precum și pentru metoda folosită de a-l îmbogăți grație explorărilor ruinelor de localități istorice, neglijate la noi până în anii din urmă.

D-l I. LUPAȘ aduce știrea că în vara anului acestuia d-sa a descoperit documente despre posesiunile brâncovene în Ardeal și își exprimă dorința de a fi publicate de Academie, dacă sunt fonduri disponibile.

D-l Președinte I. BIANU informează că d-l George Enescu, colegul nostru onorar, a fost ales membru corespondent al Institutului Franței în Academia de Arte Frumoase. Distincțiunea obținută de colegul nostru constituie de sigur o deosebită bucurie pentru Instituțiunea noastră.

Dela d-l Const. Karadja, Consul General al României la Stockholm, se primește o nouă serie de 32 copii fotostatice de pe scrisori adresate regelui Suediei de Gheorghe Ștefan Voevod, toate de altfel publicate în colecțiunea « Hurmuzaki ». D-sa promite că ne va trimite în toamna aceasta mai multe fotografii de pe documente și manuscrise importante, inedite și chiar necunoscute, aflate de D-sa în Biblioteca Universității din Upsala.

— Se exprimă mulțumiri.

Dela Școala Română din Roma se primește Tomul I (Roma — 1928) din Analele pe cari Școlile Străine din Roma le publică împreună sub titlul: *Annales Institutorum que provehendis humanioribus disciplinis artibusque coeundis a variis in urbe erecta sunt nationibus.*

Dela colegul nostru d-l Al. Lăpedatu se primește *Anuarul Comisiunii Monumentelor Istorice — Secția pentru Transilvania — 1926—1928* (Cluj, 1929), cuprinzând studii despre descoperiri arheologice.

Dela d-l Ioachim Crăciun, Asistent la Universitatea din Cluj, se primesc următoarele scrieri ale sale:

1. *Istoriografia română în 1925 și 1926, Repertoriu bibliografic*, Buc., 1928.
2. *Bibliografia la români, o încercare de bibliografie a bibliografulor românești*, Buc., 1928.
3. *Inscripții dela Mândstirea Neamțului*, Buc., 1928.
4. *Contributions à l'histoire générale, Etude et bibliographie*, Cluj, 1927

Dela d-l Em. Panaitescu, Profesor la Universitatea din Cluj, se primesc următoarele scrieri ale sale:

1. *Protoistoria Daciei, Opera lui V. Pârvan*, Cluj, 1929 și
2. *Probleme și metode arheologice în Dacia Superior*, Cluj, 1929.

D-l G. MURNU comunică deciziunea Secțiunii Literare de astăzi prin care se aprobă publicarea în *Memoriile acelei Secțiuni* a lucrării d-lui Andrei Veress despre « *Pictorul Barabás și Români* ».

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

27 SEPTEMBRIE 1920

D-l Președinte I. BIANU aduce la cunoștința Academiei că, executându-se hotărârile din trecuta sesiune generală, de o lună de zile se lucrează la mutarea Bibliotecii Instituțiunii noastre în localul noului depozit de cărți, prevăzut cu toate instalațiile necesare funcționării Bibliotecii grație ostentivilor date pentru această lucrare de colegul nostru Vicepreședinte d-l G. Balș. Peste două-trei săptămâni sperăm ca mutarea să fie complet efectuată și Biblioteca redeschisă.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează fascicula IV din *Dicționarul limbii române*, Tom. I, partea II, cu cuprinsul *Ce—Cheglă*.

D-sa prezintă apoi și publicația d-lui George Oprescu « *Peasant Art in Roumania* » (Londra, 1929), care aduce o contribuție prețioasă la cunoașterea artei noastre țărănești.

D-l AL. LĂPEDATU prezintă Volumul IV — 1926—1927 — din *Anuarul Institutului de istorie națională* ce se publică de d-sa și de colegul nostru d-l I. Lupaș la Cluj, informând că se află sub tipar și Volumul V. D-sa atrage atențiunea asupra lucrării dela începutul volumului « *Documente nouă privitoare la relațiile Țării-Românești cu Sibiul în secolii XV și XVI* » publicate de colegul nostru d-l Silviu Dragomir, precum și asupra bibliografiei Istoriografiei Române în 1925 și 1926 întocmite de d-l Ioachim Crăciun, despre care s'a luat notă în ședința trecută.

— D-l Președinte aduce felicitări d-lor Colegi Al. Lăpedatu și I. Lupaș pentru realizările Institutului condus de domniile-lor, cari contribuie la adâncirea problemelor istoriografiei noastre.

Dela d-l Dr. Stanislaw Wedkiewicz, colegul nostru corespondent ales în trecuta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare în limba română:

* *Mult stimat Domnule Președinte și Domnilor Colegi,*

* Absența mea din Cracovia a făcut să întârziu cu aceste rânduri, pe care conștiința de mult mă îndeamnă să vi le trimit.

* Prin alegerea mea ca membru corespondent al Academiei Române mi s'a făcut o mare și neașteptată cinste.

* Vă rog să-mi permiteți, să vă exprim D-voastră personal, mult Stimat Domnule Președinte, cât și fiecărui domn coleg în parte, în-treaga mea recunoștință, și să vă promit că voi căuta de a contribui cu slabele mele puteri, la mărirea patrimoniului acestei Inalte Insti-tuțiuni de Cultură Română».

D-sa mai trimite și următoarele sale scrieri, din care prima în românește:

1. *Câteva cuvinte privitoare la unele probleme din domeniul istoriei legăturilor sufletești între Români și Poloni*, Buc. 1921;
2. *Zur Charakteristik der rumänischen Lehmvörter im Westslavischen*, Heidelberg, 1914;
3. *Encyklopedia Polska, Dział III, Język Polski I. Jego Historia*, Cracovia, 1915;
4. *Rumunja Po Wojnie*, Varșovia, 1923;
5. *Z Tradycyj Rumunskich O Janie III Sobieskim*;
6. *Z Dziejów Polonistyki W Rumunji*, Bogdan Petriceicu-Hasdeu.

D-l Președinte I. BIANU amintește că la ordinea zilei este recoman-darea Directorului Școlii Române din Roma, care să urmeze regretatului Gh. Mateescu, căruia, pe bună dreptate, îi aducem omagiile recunoștinței noastre. Căci Mateescu a dat deplină îndreptățire recomandării făcute în 1927 de colegul nostru d-l N. Iorga pentru direcția numitei Școli. Prin cu-noștințele lui adânci a făcut în Roma o excelentă impresie, iar la Congresul Internațional de Istorie ținut în August 1928 la Oslo a făcut o conferință, pe care a avut tactul s'o tracteze în italienește. Intr'o ședință din Iulie cu-rent, după moartea lui Mateescu, Academia a discutat succesiunea la di-rectoratul Școlii, hotărînd amânarea recomandării până la reluarea activității academice după vacanța de vară. În sensul acestei hotărîri s'a trimis tuturor colegilor o circulară de convocare pentru astăzi și, trecând peste obiceiul de până acum, în scopul ca votul ce se va da să fie cât mai complet, s'a cerut în acea circulară ca d-nii colegi cari ar fi împiedecați să participe la ședința de astăzi să-și dea prin scrisoare părerea, de care se va ține seama în discuția ce va urmă. S'au primit comunicări dela următorii colegi:

Dela d-l N. Iorga, următoarea scrisoare:

« Domnule Președinte,

« Școlile din Roma și din Fontenais aux Roses eu le-am creat. Și eu sunt Directorul uneia din ele. Așa fiind, cred că părerea mea are dreptul de a fi luată în seamă.

« Școala din Roma am întemeiat-o pentru arheologie. Pentru istorie mai nouă voiu organiza alta, independentă, la Venetia.

« Așa fiind, D-voastră nu puteți vota decât arheologi.

« Dintre aceștia mai în vârstă e d-nul Sauciu Săveanu. Dacă D-sa se consacră școlii — căci acolo trebuie o necontenită conducere și îndrumare, școala fiind îndreptată de Pârvan pe linia celor ale altor țări, D-sa are dreptul de a fi numit. Dacă nu, e dispus a merge d-l G. Cantacuzino, docent la Universitatea din București, care are studii serioase. Acesta e votul meu.

« Dacă s'ar proceda altfel, s'ar strică însuș caracterul școlii și s'ar adăogi încă o jignire acelor de care am dreptul să mă plâng.

Dela d-l C. Rădulescu-Motru, următoarea scrisoare:

« Domnule Președinte,

« Mă găsesc în imposibilitate să viu în București pentru ședința de Vineri 27 cor. În urma invitației D-voastre, îmi exprim însă părerea asupra condițiilor ce va trebui să le îndeplinească persoana pe care o vom alege să conducă Școala dela Roma.

« Domnule Președinte, Statul nostru se găsește în așa situație financiară, că el nu poate susține după cum se cuvine posturile de onoare, cum este acela de director al Școlii din Roma. De altă parte, dintre colegi și profesori universitari, nu este nici unul care să dispună de timp și mijloace să-și ia această sarcină în mod gratuit. Trebuie în locul dela Roma să fie un om entusiasmă de menirea școlii, și în același timp priceput și... bogat. Nu văd un asemenea om decât în tânărul conferențiar dela Universitatea din București d-l George Gr. Cantacuzino. Dânsul are entusiasm, are pricepere și are și un nume de familie care îl pune într'o situație favorabilă în societatea înaltă din Roma. Sunt de părere să-i încredințăm această onoare. Altmintreli am impresia că școala dela Roma este amenințată cu desființarea.

« În ultimul moment aflu că și colegul nostru d-l prof. Iorga pune tot pe d-l Cantacuzino. În cazul acesta sunt convins, că d-l Cantacuzino va avea voturile noastre ale tuturor.

Dela d-l Sextil Pușcariu, următoarea scrisoare:

« Domnule Președinte,

« Regret că nu pot plecâ la București pentru ședința Academiei în care se va face recomandarea directorului Școlii din Roma. Vă rog să cunoașteți că dintre învățații noștri cel care, după părerea mea, ar putea

luă cu mai mult succes greua succesiune a colegului nostru mult regretat V. Pârvan, e d-l Em. Panaiteșcu, prof. univ. în Cluj.

* D-l Panaiteșcu a dat în anii din urmă câteva lucrări importante și a condus niște săpături bogate în descoperiri; ca fost elev al Școlii din Roma și colaborator al lui V. Pârvan, el cunoaște bine trebuințele acestei Școli și are legături în cercurile școlilor similare; știe bine italienește și cunoaște bine și limbile franceză, germană și engleză; în sfârșit organizarea ce a dat-o în timpul din urmă Institutului de Studii Clasice din Cluj dovedește că are și talent de organizator, necesar spre a duce la bun sfârșit clădirea Școlii din Roma ».

Dela d-nii G. Bogdan-Duică, Silviu Dragomir și I. Lupaș, următoarea scrisoare:

* Subsemnatii, considerând toată activitatea d-lui Em. Panaiteșcu, și mai ales lucrările practice și literare din urmă, votăm pentru alegerea sau delegarea sa ca director la Școala română din Roma ».

Dela d-l I. Andrieșescu, membru corespondent, următoarea scrisoare:

** Domnule Președinte,*

* Nu știu dacă vreun articol de regulament mă îndrituește să mă pronunț în chestiunea ce face obiectul acestei scrisori, ce vă adresez în calitate ce mult onorat o am printre Domniile-Voastre. Cred că nu.

* Datoria mea totuși, ce decurge din specialitatea pe care o reprezint, din locul ce-l am la Muzeu și la Universitate, și nu mai puțin vechile legături de lucru și planuri nobile ce le-am avut cu acela ce trebuie să fie astăzi înlocuit la Școala dela Roma, — această datorie îmi poruncește a vă comunica, rugându-vă să binevoiți a lua notă în chipul cel mai potrivit ce-l veți crede de cuviință, că cel mai bun înlocuitor al mult regretatului V. Pârvan la Școala de Roma este profesorul dela Cernăuți Teofil Sauciu-Săveanu, cel mai vechiu dintre specialiștii noștri în domeniul antichității, destul de bine cunoscut și în străinătate. E singurul care, cel puțin deocamdată, se va putea sili și va izbuti să ne reprezinte cu cinste în fruntea școlii similare aceleia dela Paris, condusă de d-l N. Iorga.

* Ceilalți toți, din acelaș câmp de lucru, să mai învețe, sau să aștepte cu răbdare să li se limpezească bine ceea ce au învățat și știu, — pentru progresul adevărat și prestigiul real al științei românești, în țară, ca și printre străini ».

D-l Președinte amintește că recomandarea regretatului Mateescu se făcuse pentru doi ani, deci și acum trebuie hotărât în prealabil dacă recomandarea se face tot pentru doi ani.

— În urma discuțiunii la care iau parte d-nii N. Vasilescu-Karpen, I. Al. Brătescu-Voinești, G. Țițeica, Andrei Rădulescu, Dr. G. Marinescu și I. C. Negruzzi, se decide ca recomandarea să se facă pentru numire pe timp de doi ani.

D-l AL. LĂPEDATU zice că întrucât în propunerile scrise arătate mai sus se face discuție în jurul persoanelor propuse, este îndreptățit să-și motiveze propunerea ce are de făcut. Scopul dat Școalei Române din Roma de regretatul V. Pârvan este de a pregăti pe membrii ei în primul rând în cercetările practice de arheologie. Directorul ce vom recomandă nu trebuie să devieze activitatea Școlii dela acest scop. El trebuie să fie deci pregătit în cercetările practice de arheologie. Colegul nostru Pușcariu, de ale cărui opinii totdeauna bine chibzuite trebuie să ținem seama, s'a pronunțat pentru d-l Em. Panaitescu, profesor la Universitatea din Cluj. Aceeaș părere a fost exprimată și de colegii G. Bogdan-Duică, Silviu Dragomir și I. Lupaș. D-l Lăpedatu se raliază la această opinie pentru că d-l Em. Panaitescu s'a remarcat în ultimii doi ani printre cei ce fac studii de arheologie. D-l Panaitescu în tot acest timp a participat la diferite congrese internaționale de specialitate, a întreprins și condus scoaterea de sub pământ a două castre romane în Transilvania, iar acum în urmă când a fost chemat la conducerea Institutului de Studii Clasice și a Muzeului de Arheologie din Cluj a dat deplină dovadă că are energie și pricepere în conducerea unei instituțiuni. Pe de altă parte, d-l Panaitescu cunoaște limbile italiană, franceză, germană și engleză. De aceea d-l Lăpedatu e de părere că d-l Panaitescu este cel mai în măsură dintre persoanele propuse să ducă mai departe opera regretatului Vasile Pârvan, în care scop îl recomandă votului Academiei.

— Procedându-se la vot secret se obține următorul rezultat:

Voturi exprimate 15, din cari d-l Em. Panaitescu întrunește 8 voturi, d-l Teofil Sauciu Săveanu 2 voturi, d-l George Grigore Cantacuzino 2 voturi, d-l N. Bănescu 1 vot, d-l S. Lambrino 1 vot, 1 vot fiind alb.

D-l Președinte I. BIANU proclamă rezultatul votului, potrivit căruia d-l Em. Panaitescu va fi recomandat Ministerului Instrucțiunii spre a fi numit Director al Școlii Române din Roma pentru doi ani.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

4 OCTOMVRIE 1929

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela Baroul Advocaților din Turda se primește chemare la festivitățile pentru inaugurarea statuei marelui român Dr. Ioan Rațiu, cari se vor face la 6 Octomvrie curent în Turda. Academia a rugat telegrafic pe colegul nostru Al. Lăpedatu să o reprezinte la festivitățile în chestiune. Colegul Lăpedatu fiind însă reținut în Capitală, s'a făcut aceeaș rugăminte colegului nostru Vicepreședinte d-lui Oct. Goga.

Dela Prea Sfințitul Grigorie, Episcopul Eparhiei Aradului, se primește invitare la serbările jubilarie ale acelei Eparhii, cari se vor face la 26 Octomvrie curent în Arad cu prilejul centenarului dela așezarea întâiului Episcop român Nestor Ioanovici în scaunul arhipăstoresc ortodox dela Arad.

— Se delegă colegii noștri Preotul Nic. M. Popescu și d-l G. Bogdan-Duică și se va interveni la Ministerul Instrucțiunii pentru acordarea cheltuielilor de călătorie.

Dela Colegul nostru corespondent d-l Onisifor Ghibu se primește pentru colecțiile Bibliotecii lucrarea sa « *Universitatea Daciei Superioare* », București, 1929.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează cärticica cu titlul « *Luna lui Martie, în noao zile la patruzeci de mucenici din Sevastie muncirea lor* » tipărită la Alba-Iulia în 1689 și oferită Academiei de Preotul Caius Turicu, profesor în Arad.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA înfățișează scrierea d-lui M. Manoilescu oferită Academiei « *Théorie du protectionnisme et de l'échange international* » (Paris, 1929) apărută în colecțiunea « *Bibliothèque Internationale d'Économie politique* ».

— Se exprimă mulțumiri d-lui M. Manoilescu.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

11 OCTOMVRIE 1929

Președinția d-lui G. BALȘ, Vicepreședinte.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA zice:

« In ședința de Vineria trecută eram cu toții adânc îngrijați de starea sănătății Inaltului Regent G. Buzdugan. Câteva zile după aceea desnodământul fatal și dureros a izbit Instituția alcătuită ca strajă proteguitoare și pentru Regele nostru plâpând — nădejdea noastră de mâine — și pentru bunul și liniștitul mers al treburilor noastre publice.

« Inaltul Regent dispărut eră membru onorar al Academiei, ales prin aclamație la 28 Maiu în cea din urmă sesiune generală. El câștigase simpatia tuturor prin acel amestec fericit de liniște și echilibru sufletesc, cu care omul superior câștigă autoritate fără s'o impună, precum și printr'o competență recunoscută în urma unei cariere, străbătută de jos și până la locul suprem, cu desăvârșită demnitate.

« Vom păstră în amintirea noastră neuitate participările mult regretatului nostru membru onorar la cele două ședințe solemne, una la 31 Maiu 1928 închinată Regelui Ferdinand, cealaltă la 11 Maiu 1929 închinată Unirii.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA zice:

« Acum câteva zile s'a stins din viață profesorul Ioan Andrei din Ploești care a făcut Academiei o donație de 25.000 lei cu scop cultural. S'a trimis

telegramă văduvei și a fost rugat colegul nostru corespondent Basarabescu să reprezinte Academia la înmormântare.

* Bătrânul profesor speră să vadă câteva lucrări premiate din venitul fondului său. N'a avut această bucurie, dar a avut mulțumirea să vadă publicarea premiului cu numele său.

D-l S. MEHEDINȚI, ca membru al Comisiunii Școlare, aduce la cunoștința Academiei că elevii Școlii de Agricultură «T. P. Anastasiu», întreținută de Academie în comuna Țigănești (Tecuciu), au început să se retragă din școală văzând că noua lege pentru învățământul agricol nu le dă dreptul după absolvirea școlii să ocupe situații administrative cu salarii fixe. Astfel Directorul școlii raportează că până în prezent au părăsit școala 10 elevi din cl. II, 4 din cl. III și 2 elevi stagiați, semnalând pericolul că se vor retrage cu toții, cu toată obligația ce au dat prin părinții lor la Tribunal de a urmă cursurile până la terminarea școlii.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că acea obligație este iluzorie. Ea a fost pusă pentru a împuțina dezertările elevilor din școală. Dar față de situația ce li se creiază acum prin noua lege a învățământului agricol se impun alte măsuri, cari pot veni numai din partea Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Deaceia Academia a intervenit pe lângă acel Departament, înaintându-i copie de pe raportul Direcțiunii Școlii în chestiune și solicitându-i măsuri pentru prevenirea și înlăturarea răului. Academia nu se poate pronunța asupra acestei stări de lucruri până nu are răspunsul Ministerului, care se așteaptă.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

18 OCTOMVRIE 1929

D-l Președinte I. BIANU infățișează o stampă litografiată reprezentând pe «Slugerul Tudor Vladimirescu» cu suita sa la Cotroceni, alcătuită, editată și pusă în comerț pe la 1850 de Maiorul Dimitrie Papazoglu. Originalul și câteva copii fotografice le dăruiește Academiei d-l E. Marvan, proprietarul cunoscutului atelier grafic din Capitală.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l I. SIMIONESCU dăruiește o colecție de articole, comunicate, informații, etc. . . tăiate și strânse de D-sa din diferite ziare germane din preajma intrării României în marele războiu în anii 1915—16.

— D-l Președinte exprimă mulțumiri.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

25 OCTOMVRIE 1929

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela Ministerul Instrucțiunii se primește înștiințare că, în urma recomandării Instituțiunii noastre, Ministerul a aprobat numirea d-lui Emil

Panaitecu, profesor universitar, ca Director al Școlii Române din Roma, pe timp de doi ani, cu începere dela 15 Octomvrie 1929.

Dela I. P. S. S. Nicolae, Mitropolitul Ardealului, se primește înștiințare că, după dorința văduvei d-nei Ecaterina Andreiu Bârseanu, osemintele regretatului coleg Andreiu Bârseanu vor fi exhumate la 26 Octomvrie a. c. din cimitirul orașului Sibiu și transportate la Brașov pentru a fi așezate spre veșnică odihnă în cavoul familiar din cimitirul acestui oraș. Academia este rugată să fie reprezentată la această pioasă solemnitate.

— A fost rugat colegul nostru d-l Sextil Pușcariu să reprezinte Academia și în caz de împiedecare să ia pentru aceasta înțelegere cu colegii d-nii Al. Lăpedatu, I. Lupaș sau Silviu Dragomir.

D-l Sextil Pușcariu reamintește prin scrisoare că în trecuta sesiune generală D-sa a expus Academiei planul Muzeului Limbii Române din Cluj pentru alcătuirea unui Atlas Lingvistic al României, în care scop a încheiat toate pregătirile. D-sa a făcut apel pentru găsirea mijloacelor necesare la desăvârșirea și publicarea acestei opere. Pe lângă acest apel a tipărit o broșură în care reproduce scrisorile de călduroasă bucurie ale mai multor filologi româniști, dintre cari câțiva străini membri corespondenți ai Academiei noastre și cari doresc și așteaptă cu viu interes întocmirea acestei lucrări de o mare însemnătate pentru întreaga filologia romanică.

D-l Sextil Pușcariu adresează Academiei rugămintea ca să se asocieze la publicarea acestei însemnate lucrări, cu o sumă oricât de modestă.

— Academia va da desigur sprijinul ei atât moral cât și material la reușita marelui lucrări proiectate, după o înțelegere prealabilă cu d-l Pușcariu care va sosi curând la București.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează lucrarea d-lui coleg corespondent Dr. D. Gerota « *Apendicita, Studiu Anatomic și Clinic* » (Buc. 1929), atrăgând atenția asupra importanței ei.

D-l Dr. GR. ANTIPA, apreciind lucrarea prezentată ca un monument al literaturii medicale românești, e de părere că ea ar trebui distinsă cu un premiu al Academiei, în care scop D-sa, folosind dreptul dat membrilor Academiei prin Regulamentul Premiilor, anunță că va propune înscrierea lucrării la concursul unui premiu al Secțiunii Științifice.

D-l I. SIMIONESCU este de părere ca prezentările de lucrări importante în Academie să fie date publicității spre a se atrage atenția publicului asupra lor.

Dela d-l Iosef Macurek, din Praga, se primesc în dar următoarele sale scrieri tratând probleme atingătoare de istoria Românilor:

1. *Dozruky Polského Bevrálovi Z Roku 1587*, Praga, 1929;
2. *Cesti vdlčnici v Krajínách cernomors Kých Koncem 15 století* (Extras din « *Sbornik* lui V. Novotny », Praga, 1929);

3. *Slované v pojetí starších rumanských Kronikdru* (Extras din « Sbornik lui Bidlo », Praga, 1929);
4. *Sjednocení Rumunu*, Praga, 1929;

— Se exprimă mulțumiri.

Dela Societatea Științifică Skoplje (Usküb) se primește invitație la adunarea solemnă ce se va ține la 26 Octomvrie curent pentru aniversarea liberării orașului Skoplje.

D-l Președinte I. BIANU arată că s'a primit adresă din partea Ministerului Cultelor și Artelor prin care se anunță expirarea mandatului colegului nostru d-lui G. Bogdan-Duică din Comitetul de lectură al Teatrului Național din Cluj și cere să fie recomandat un delegat în locul vacant. D-sa propune să fie delegat d-l Sextil Pușcariu.

— Propunerea se aprobă.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează două monumente ale tiparului Coresian din secolul XVI de mare raritate și de o mare valoare pentru trecutul nostru cultural, cu cari s'au îmbogățit colecțiile Bibliotecii noastre.

Prima tipăritură, din care nu aveam nici un exemplar complet, este un *Triod, Pentecostar slavonesc* tipărit de Diaconul Coresi la Târgoviște în 1558—59 (7066), iar nu la 1550, cum greșit eră datat în *Bibliografia Românească Veche*, la No. 9. Cartea este împodobită cu mai multe frontispicii, dintre cari unele repetate și în alte cărți din aceeaș epocă și având în mijloc stema Țării Românești, cu inițiale albe în câmp negru sau roșu, caracteristice ale tipografiei venețiene din acea epocă și în fine cu numeroase scene evanghelice gravate în lemn și reproduse lângă slujbele sărbătorilor la care se referă.

A doua: *Sbornik slavonesc* tipărit de Diaconul Coresi la 1580 la Sas-Sebeș, descris în *Bibliografia Românească Veche* la No. 28; exemplar aproape complet, lipsind la început foile 1—8 și ultima foaie dela sfârșit. Biblioteca Academiei nu posedă până acum nici un exemplar.

D-l I. SIMIONESCU propune să se atragă atenția publicului asupra ședințelor Academiei, ținându-se o serie de comunicări publice, în cari să se înfățișeze desvoltarea diferitelor discipline științifice în țara românească, spre a se vedea pe ce treaptă stăm în fiecare ramură științifică.

D-l Președinte I. BIANU roagă pe d-l Simionescu să precizeze în scris propunerea D-sale.

D-l DIM. GUSTI propune să se pună la ordinea de zi în mai multe ședințe discutarea reorganizării Academiei pe temeiul propunerilor făcute și depuse de câțiva colegi în trecuta sesiune generală, spre a se pregăti lucrările pentru viitoarea sesiune generală.

D-l General GR. CRAINICIANU se unește la propunerea d-lui Dim. Gusti și adaugă ca să se ia în cercetare și proiectul pentru reforma ortografiei românești, urmând să fie invitat la conlucrare și colegul nostru d-l Sextil Pușcariu.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

1 NOEMVRIE 1929

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela Academia de Inalte Studii Agronomice se primește înștiințare că la 4 Noemvrie curent își va deschide cursurile, cu care ocazie se vor desvelî busturile foștilor directori și profesori ai Școlii, P. S. Aurelian, V. C. Munteanu, N. Filip și C. Sandu-Aldea. Roagă Academia să ia parte la această solemnitate.

— Se delegă d-l Dr. Gr. Antipa.

Din partea d-nei Elena Dr. Em. Riegler, din Iași, se primește scrisoare înștiințând că defunctul D-sale soț, colegul nostru corespondent Prof. Dr. Em. Riegler a testat Academiei un legat în valoare de 200.000 (două sute mii) lei, în rentă convertită 1915 cu 4%, în bonuri à 5.000 lei valoare nominală, cu obligațiunea ca din venitul acestui fond să se acorde anual un premiu pentru cea mai merituosă lucrare din clinica terapeutică sau din terapeutică generală. D-sa trimite și copie legalizată de pe testamentul defunctului coleg.

— Se iea act cu recunoșcătoare mulțumire.

Dela d-l Sever Bocu, Ministru de Stat pentru Banat, se primesc trei exemplare din Albumul apărut sub titlul « La Grande Roumanie » (Septembrie 1929), editat de redacția revistei franceze « L'Illustration » cu ocazia sărbătoririi a zece ani dela întregirea neamului românesc.

Tot dela D-sa se primește în dar lucrarea în 7 volume tratând despre istoria căilor ferate ale fostei Monarchii Austro-Ungare, publicată în anii 1898—1908 în Viena, sub titlul: « *Geschichte der Eisenbahnen der Oesterreichisch-Ungarischen Monarchie* ».

— Se exprimă mulțumiri.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA înfățișează scrierea d-lui Matila C. Ghyka « *Esthétique des proportions dans la nature et dans les arts* » (Paris, 1927), care aduce o prețioasă contribuție asupra raporturilor dintre matematică și artă.

— Se exprimă mulțumire d-lui M. C. Ghyka.

D-l I. SIMIONESCU prezintă lucrarea d-lui C. Bacaloglu « *Clinici Medicale* » Iași, 1929, cu o prefață de d-l Dr. Emile Sergent, Profesor de Clinica Propedeutică la Facultatea de Medicină din Paris.

D-l DIM. GUSTI înfățișează al treilea volum și ultimul din marea publicațiune « *Transilvania, Banatul, Crișana, Maramureșul, 1918—1928* » (București, 1929, atrăgând atenția asupra bogatului « *Indice de nume* » dela sfârșitul lucrării.

D-sa prezintă și No. 4, an. VIII, din « *Arhiva pentru Știința și Reforma Socială* » care apare ca organ al Institutului Social Român, condus de D-sa.

D-l N. IORGA expune următoarele comunicări:

1. *Originea lui Ștefan Râsvan*;
2. *Petrecerea lui Vasile Lupu în exilul dela Constantinopol.*

D-l Președinte I. BIANU observă că, din cele expuse de d-l coleg N. Iorga, se vede cât de frământat a fost trecutul neamului nostru, agitat înăuntrul de pasiuni și de discordii, iar din afară amenințat fără întrerupere de valuri cotoptoare. Cultura istorică este deci pentru români cu deosebire necesară, având marea misiune de a pătrunde în intimitatea faptelor trecutului și de a le limpezi amănuntele. Sub acest raport se observă multă insuficiență în cultura noastră istorică. Deaceia salutăm cu bucurie reluarea comunicărilor la Academie ale colegului nostru d-l N. Iorga, cari umplu un gol simțit în această privință. D-l Președinte își exprimă dorința și face urări ca d-l N. Iorga, care are și darul descoperirii amănuntului interesant și puterea de sinteză, să închege tot materialul istoric adunat într'o prelucrare nouă de sinteză a istoriei românilor, care să însemne un progres față de lucrarea, cea mai completă până în prezent de acest gen, a defunctului coleg A. D. Xenopol, care ea însăși a fost un mare pas înainte față de venerabila cronică a lui Șincai.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

8 NOEMVRIE 1929

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela Colegul nostru onorar d-l N. Donici se primește următoarea telegramă:

«1 Noemvrie, Dubosari Vechi, cutremurul solului putere mijlocie, începutul ora 9 minute 54. Timpul mijlociu local durat una minută și sfert. Donici».

D-l Secretar general G. ȚIȚICA prezintă următoarele cărți publicate de «Așezământul Cultural Ion C. Brătianu»:

1. Ioan C. Băcilă, *Bibliografia Răsboiului pentru Independență, 1877—1878*, București, 1927;
2. Ioan I. Nistor, *Unirea Bucovinei 28 Noemvrie 1918, Studiu și Documente*, București, 1928;
3. G. I. Brătianu, *Le problème des frontières Russo-Roumaines pendant la guerre de 1877—1878 et au Congrès de Berlin*, București, 1928;
4. Liviu Marian, *Bogdan Petriceicu Hasdeu, Schiță biografică și bibliografică*, București, 1928;
5. P. P. Panaitescu, *Nicolae Bălcescu, patru studii istorice*, București, 1928;
6. «Dobrogea», Patru conferințe ale Universității libere ținute de d-nii I. Andrieșescu, C. C. Giurescu, D. Simionescu și A. Popovici-Băznoșeanu, București, 1928;
7. Em. Vârtosu, *I. Heliade-Rădulescu, Acte și scrisori adnotate și publicate*, București, 1928;

8. Mihail Popescu, *Documente inedite din preajma Unirii Principatelor*, București, 1928;
9. Mihail Popescu, *Documente inedite privitoare la istoria Transilvaniei între 1848—1859 din actele Arhivei de Stat a Ministerului de Interne și Justiție dela Viena*, București, 1929;
10. Ștefan Ciobanu, *Umirea Basarabiei, Studiu și documente cu privire la mișcarea națională din Basarabia în anii 1917—1918*, București, 1929;
11. Generalul R. Rosetti, *Jurnalul de operațiuni al Diviziei de Infanterie de rezervă, 23 Iulie 1877—29 Iulie 1878, manuscris inedit*, București, 1929;
12. Teodor Bălan, *Refugiații moldoveni în Bucovina 1821—1848*, București, 1929;

D-l Președinte I. BIANU aduce laude comitetului ce dirijează, în frunte cu tânărul istoric d-l C. C. Giurescu, aceste publicațiuni substanțiale în cuprins și elegante în înfățișare.

Dela d-l George Moroianu, Rectorul Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Cluj, se primește scrierea sa « *Luptele de emancipare ale românilor din Ardeal în lumina europeană* », extras din marea publicațiune « *Transilvania, Banatul, Crișana, Maramureșul, 1918—1928* » vol. III, București, 1929.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l Președinte I. BIANU atrage atenția Academiei asupra activității ce dezvoltă în Italia d-l Claudiu Isopescu pentru a face cunoscută literatura noastră atât prin traduceri de opere ale literaților noștri, cât și prin articole și conferințe făcute de dânsul și de alții despre literatura românească. D-l Isopescu și-a câștigat simpatie în cercurile literare și conducătoare ale vieții universitare italiene și și-a asociat tineri literați cari și-au însușit bine limba noastră și cari traduc și răspândesc în Italia opere ale literaților noștri de seamă.

Primum acum din partea d-lui Claudiu Isopescu ca omagiu adus Academiei următoarele traduceri:

1. I. L. Caragiale, *Una lettera smarrita* (O scrisoare pierdută), trad. de C. Isopescu și A. Silvestri-Giorgi;
2. I. L. Caragiale, *Divorzio-Bozzetti* (Divorțul-Schițe), trad. de L. Cialdea;
3. I. L. Caragiale, *Mala Sorte* (Năpasta), trad. de A. Silvestri-Giorgi;
4. I. Al. Brătescu-Voinești, *Nicolino Bugia* (Niculăiță Minciună), trad. de Enzo Loreti;
5. Ion Agârbiceanu, *Due Amori* (Două Iubiri), trad. de Nella Collini;
6. Liviu Rebreanu, *Servilia*, trad. de Enzo Loreti;
7. Camil Petrescu, *La pazzia di Andrea Pietraru* (Suflete Tari), trad. de A. Silvestri-Giorgi;
8. D. Patrașcanu, *La signora Cuparencu*, trad. de Venere Isopescu.

Dela Primăria comunei urbane Corabia s'a primit rugare de a lua parte în ziua de 3 Noemvrie curent la inaugurarea monumentului înălțat în acea localitate pentru comemorarea faptelor glorioase și istorice ale armatei române în războaiele din anii 1877—1878, 1913 și 1916—1918, ridicat din inițiativa cetățenilor și a Primăriei numitei comune.

— S'a trimis telegramă de felicitare.

D-l Secretar general G. ȚIȚICA comunică Academiei că d-l Const. Hamangiu, Consilier la Inalta Curte de Casație și Justiție, a făcut Instituțiunii noastre o donațiune în sumă de 5 milioane Lei în scrisuri funciare rurale 5%, înaintându-ne actul autentic de donațiune cu rugămintea de a se face formalitățile necesare pentru primirea ei. Donațiunea este condiționată de scopul de a se acordă premii anuale în valoare de 200.000 lei fiecare, în condițiunile stipulate în actul de donațiune. Delegațiunea Academiei a hotărât convocarea d-lor membri în sesiune generală extraordinară pentru ziua de 22 Noemvrie curent spre a se supune votului Academiei primirea acestei importante donațiuni.

D-l Președinte I. BIANU arată că d-l Victor Eftimiu i-a adresat o scrisoare, prin care arată că dânsul a fost însărcinat să constituie comitetul românesc pentru sărbătorirea centenarului lui Mistral. Il roagă să primească a figură în calitate de Președinte al Academiei printre membrii comitetului. S'au cerut d-lui Victor Eftimiu lămuriri asupra datei și locului serbării, fiind totdeodată rugat să precizeze dacă comitetul va fi de caracter oficial sau particular. D-l Eftimiu a răspuns că d-l Gabriel Boissy, redactorul șef al ziarului «*Comœdia*» și organizatorul acestor serbări, ținând seamă de calitatea d-lui Eftimiu de Consilier Cultural pe lângă Legația țării la Paris, l-a rugat să alcătuiască comitetul românesc, care, crede D-sa, va participa oficial la serbări.

D-l Președinte supune discuției chestiunea dacă Academia poate lua în considerație propunerea personală a d-lui Victor Eftimiu, hotărînd sau nu participarea Instituțiunii noastre la sărbătorirea centenarului nașterii marelui poet al Franței și al lumii Mistral ca răspuns la rugarea d-lui Victor Eftimiu.

— În urma discuțiunii, la care iau parte d-nii N. Iorga, Oct. Goga și G. Țițica, se constată că invitația făcută nu are caracter oficial și se decide a se răspunde d-lui Victor Eftimiu că Academia va participa la serbările centenarului în chestiune numai în urma unei invitații oficiale.

Preotul N. M. POPESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice de astăzi prin care se hotărăște publicarea lucrării d-lui P. P. Panaitescu «*Călători poloni în țările române*» în colecțiunea de «*Studii și Cercetări*».

Apoi Sf. Sa arată că, fiind delegat a reprezenta Academia împreună cu colegul nostru D-l G. Bogdan-Duică la aniversarea centenarului dela așezarea întâiului Episcop român în scaunul arhiepiscopesc din Arad, serbare făcută în acea localitate la 26 Octomvrie trecut, și-a îndeplinit această delegație participând la solemnitate împreună cu d-l G. Bogdan-Duică, care a rostit în numele Academiei o cuvântare ocazională.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

15 NOEMVRIE 1929

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela Colegul nostru d-l G. Bogdan-Duică se primește înștiințare că la serbarea pentru împlinirea a o sută de ani dela așezarea întâiului Episcop român ortodox în scaunul arhipăstoresc din Arad, a rostit o scurtă cuvântare, pe care va avea grija să ne-o trimită, după publicarea ei într'o broșură ce întocmește Episcopia despre serbarea amintită.

Dela comitetul pentru ridicarea monumentului M. Sale Regelui Ferdinand în Orăștie se primește înștiințare că solemnitatea inaugurării monumentului se va face în dimineața zilei de Duminecă 17 Noemvrie curent și roagă Academia să ia parte.

— A fost rugat telegrafic colegul nostru d-l Al. Lăpedatu să reprezinte Academia. D-sa a răspuns că va îndeplini această însărcinare.

Preotul N. M. POPESCU comunică propunerea Secțiunii Istorice ca d-l General R. Rosetti, colegul nostru corespondent, să cetească în ședință publică următoarele d-sale comunicări:

1. *Știri mărunte și note relative la istoria armamentului la noi;*
2. *Când s'a adoptat steagul tricolor la noi.*

— Se fixează în acest scop ședință publică pentru ziua de Vineri, 29 Noemvrie curent.

ȘEDINȚA DE SESIUNE GENERALĂ EXTRA-ORDINARĂ

22 NOEMVRIE 1929

D-l Președinte I. BIANU, deschizând ședința, amintește că scopul convocării speciale a Academiei în această ședință extra-ordinară, scop comunicat prin scrisorile de convocare, este de a se decide asupra primirii donațiunii făcute Academiei de d-l Const. Hamangiu, Consilier la Inalta Curte de Casație și Justiție.

Mai înainte de a se trece la obiectul convocării, D-sa amintește că în săptămâna trecută s'a inaugurat în Orăștie monumentul înălțat nemuritorului Rege Ferdinand, gloriosul înfăptuitor al unității neamului românesc. Academia a fost reprezentată la această solemnitate prin colegul nostru d-l Al. Lăpedatu, care a rostit următoarea cuvântare:

* Dela Traian Impăratul, întemeietorul Daciei străbune, până azi, istoria n'a înregistrat, pe acest pământ românesc, un fapt mai mareț, în evoluția firească a trecutului nostru, ca unitatea politică și națională a tuturor Românilor, săvârșită sub glorioasa domnie a Regelui Ferdinand.

« Suntem prea aproape de această minunată înfăptuire și, pe deasupra prea împovărați de greutate, ca să putem concepe și, mai ales, realiza, după cum s'ar conveni, în monumente nepieritoare și impresionante, toată grandoarea faptului și toată gloria înfăptuitorului.

« Dar vor veni vremuri, când pământul acestei binecuvântate patrii se va împodobi cu atari monumente și va răsună de laudele cu cari urmașii vor proslăvi pe marele Rege și pe toți ce l-au ajutat, cu priceperea și devotamentul lor, cu truda și jertfa lor, în frunte cu mărita și luminata Doamnă care este M. S. Regina Maria a României.

« Până atunci ne plecăm în fața monumentelor mai modeste ale contemporanilor, simbole izvorite din aceleași sentimente de profundă iubire și de înaltă admirație, pe care, noi, cei ce ne-a fost rânduit să trăim zilele de glorie și mărire ale Regelui unității naționale, i le datorăm și păstrăm.

« Iată de ce Academia Română se închină azi, prin rostul meu, înaintea acestui monument, amintirii scumpe și neuitate a Regelui liberator și întregitor de neam, — protectorului bun și nobil al Instituțiunii noastre, care a reprezentat, adevărat, c'o jumătate de veac înaintea celei politice, unitatea culturală a neamului.

« Academia Română aduce, din acest prilej, supuse și devotate omagii M. S. Reginei, rugând-o călduros și respectuos, să-i fie și mai departe ocrotitoare și sprijinitoare a năzuințelor sale ideale întru înălțarea, prin litere și arte, a poporului, a cărui adâncă și nestrămutată iubire a știut-o câștiga în vremurile cele mai mari și grele, mai încercate și primejdioase prin care am trecut ».

D-l Președinte I. BIANU semnaleză prezența în mijlocul nostru a d-lui Viconte de Guichen, ales membru corespondent al Academiei în trecuta sesiune generală, și-i adresează în limba franceză următoarele cuvinte de bună venire.

« Domnule și Scumpe Coleg,

« Suntem fericiți a vă saluta și a vă ură binevenire în această modestă incintă. Frumoasele Domniei-Voastre cărți de istorie modernă ne-au arătat cât de apropiat sunteți de noi ca francez și ca istoric.

« Intr'adevăr, prima Domniei-Voastre lucrare publicată de peste douăzeci de ani despre *Pierre le Grand Tsar de Russie* tratează despre o epocă și despre evenimente cari coincid cu două mari tragedii din trecutul nostru, cu evenimentele anilor 1711 și 1714, pe urma cărora Principatele noastre naționale au fost despuiate de vechiul lor drept și de tradițiunea de a fi cărmuite de Principi români și au fost supuse unor conducători de nație și limbă străină, trimiși, isgoniți și retrimiși prin capriciul și prin manevrele Sultanilor din Stambul.

« Scrierile Domniei-Voastre « *La Revolution de Juillet 1830 et l'Europe* » și « *La Crise d'Orient de 1831 à 1841* » ating evenimentele în mijlocul cărora s'a pornit și dezvoltat reînălțarea națională a Românilor

luminați de ideile și de cultura franceză. Eră deci firesc să atingeți în mai multe rânduri chestiunile românești în marea Domniei-Voastre lucrare publicată în ultimul timp, în două volume, cu titlul: « *Les grandes questions européennes et la diplomatie des Puissances sous la seconde République française* ».

« Suntem deci fericiți de a vă vedea asociat la munca noastră și vă aducem salutul nostru în acest mediu modest de studii. Suntem încredințați că patria și istoria românească vor câștiga în persoana Domniei-Voastre un prieten și un colaborator prețios, căci noi urmărim numai adevărul și dreptatea atât în trecut, cât și pentru prezent și viitor ».

D-l Vicomte de Guichen zice:

« *Scumpii mei colegi,*

« Anul trecut cam pe vremea aceasta mă aflam în centrul latin dela Coimbra în Portugalia, acea țară care, cu toată vitregia soartei și a istoriei, și-a păstrat o așă de strălucită podoabă intelectuală.

« Anul acesta, Domnilor, mulțumită bunăvoinei Domniilor-Voastre, iată-mă într'alt mare și ilustru centru latin, de origine și tradiție seculară. Bucuria adâncă pe care o încerc se împletește cu un simțământ de sinceră mulțumire pentru frumoasa alegere, prin care, în 26 Maiu trecut, ați binevoit a mă chema să ieu loc în mijlocul Domniilor-Voastre. Când, cu câteva săptămâni mai înainte, ilustrul Domniilor-Voastre confrate, d-l Rector Iorga, mi-a făcut cinstea de a mă asigura de patronarea sa puternică, știam că Domniile-Voastre veți ratifica votul D-sale, dar spontaneitatea, cu care Domniile-Voastre ați făcut-o, mi-a creat față de Domniile-Voastre o datorie particulară de recunoștință. Cuvintele prea elogiase, pe care d-l Președinte al Academiei a binevoit a mi le adresa, m'au mișcat adânc.

« Ele au în vedere pe istoricul modest, care, de 25 de ani, a avut norocul de a putea lucra aproape în toate arhivele Europei și de a se consacra unei științe pe care mulți oameni de astăzi o consideră pe nedrept ca nefolositoare. Știința istorică, Domnilor, este într'adevăr în primejdie. În alergarea după bunuri materiale, care este una din caracteristicile epocii noastre atât de turburate, se pare că nu se mai dă atenție învățămintelor istoriei. Și totuș, dacă mulți din oamenii de Stat, europeni și americani, le-ar fi ascultat și le-ar fi urmat, câte greșeli n'ar fi fost înlăturate dela 1914—1919! Căci nu te poți improviza de azi pe mâine cunoscător al mentalității și al spiritului diferitelor țări și rase. Această experiență cere un studiu continuu, o practică îndelungată a oamenilor și cercetarea cauzelor.

« De sigur, aceste adevăruri elementare n'au nevoie de a fi prea mult subliniate în această incintă. Operele învățaților, cari de 60 de ani au ocupat loc în această Academie, nu numai că le fac cea mai mare onoare, dar ele au contribuit la faptul pătrunderii istoriei Orientului european în regiunile cele mai depărtate. Pentru a nu cită dintre atâtea decât două

exemple, nu voi uita niciodată că, în călătoriile mele de peste ocean, aflu aproape pretutindeni *Istoria Românilor* de Xenopol și *Istoria Imperiului Otoman* de ilustrul nostru coleg, d-l Rector Iorga.

* Țara voastră, Domnilor, mi-eră de mult timp cunoscută. În 1898, în timpul unei lungi șederi a mele în Viena, cutreeram Transilvania în timpul unei perioade electorale. Am fost martorul întristat al mijloacelor întrebuințate pentru a împiedeca pe compatrioții Domniilor-Voastre de a-și da liber voturile. Întrebând despre aceasta pe o înaltă personalitate a țării, mi s'a răspuns cu trufie: «Aci de o singură naționalitate trebuie să se țină socoteală; restul vine după ea». Mai târziu, când orizontul se întunecă, când clocotirea diferitelor naționalități devenise puternică în fostul Imperiu al Habsburgilor, am căutat să arăt în presa parisiiană cât erau de drepte și de întemeiate cererile compatrioților Domniilor-Voastre despărțiți printr'un hotar arbitrar. Dar o amintire care, mai mult ca oricare alta, mi-a rămas pentru totdeauna întipărită în minte, merită să vă fie arătată acum, când pentru prima oară am norocul de a vă putea aduce feliicitări și a vă face urări. Eră în Septemvrie 1913. Veneam din Berlin foarte preocupat de tot ce văzusem și auzisem acolo. Peripețiile unei călătorii de studii m'aduseseră în Transilvania și mă aflam cu un prieten în vecinătatea Albei Iulia, pe care Domniile-Voastre, Domnilor, o considerați cu drept cuvânt ca una din podoabele României. Într'o seară în timpul unei excursiuni admiram cadrul măreț, care se desfășură în fața noastră și pe la sfârșitul acelei zile frumoase ne apropiam de Alba Iulia, când la cotitura unei văi un cântec dureros, dar măreț în tristețea sa, ne-a mișcat până în adâncul sufletului. Deodată ne găsirăm în fața unui bătrân cam de 70—75 ani. Pe față i se răsfrângea suferința și totuș avea o înfățișare atât de nobilă și mândră, care ne-a impresionat.

* Surprins de apropierea noastră, bătrânul fu cuprins de sfiial. To-varășul meu de drum îl liniști și-i puse câteva întrebări.

* Stătù pe gânduri câteva clipe ca și cum se temeă să răspundă. Apoi ne spuse: «În fiecare seară, cum inoptează, mă retrag în această vale ferit de orice privire. Mă las pradă gândurilor și cânt un cântec pe care l-am compus anume și rog pe Dumnezeu să nu-mi iea viața mai înainte de a vedeă România mare».

* Foarte mișcați, îi adresarăm acestui patriot înfocat cuvinte de încurajare și-l părăsirăm.

* Puține luni după aceea izbuncea cataclismul îngrozitor!

* De câte ori, Domnilor, în vârtejul bătăliei, în nesiguranța soartei armelor, gândul meu s'a întors spre acest bătrân și m'am întrebat ce a devenit; după aceea și țara Domniilor-Voastre a trecut prin grele suferințe și nu mă tem de a spune aici că aliațu poate nu au ținut îndeajuns seama de ele.

* Dar Providența nu putea îngădul ca o țară ca a Domniilor-Voastre o țară, care în decurs de atâtea veacuri suferise apăsarea străină (și sub care cădea acum din nou) să fie ștearsă depe harta Europei.

* Ceasul renașterii a sunat. Fără îndoială că nu voi mai vedeă nici-

odată pe acel român, care în fiecare seară doreă din tot sufletul această redeştere, evocând pe marele poet Mureșanu.

« Dar fie că s'ar află pe această lume, fie că s'ar odihni în locașul de veci, el poate să se simtă fericit, pentrucă rugăciunea i-a fost împlinită ».

Trecându-se la ordinea de zi fixată, d-l Președinte I. BIANU arată că d-l Const. Hamangiu a depus la Academie actul autentic al donațiunii D-sale de 5 milioane lei, cu rugămintea de a fi primită.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA dă cetire următorului

« ACT DE DONAȚIUNE

« Subsemnatul Constantin Hamangiu, Consilier la Inalta Curte de Casație și Director-fondator al revistei de drept « Pandectele Române », urmărind încă de mult timp îndeplinirea unei vechi dorințe, a unui adevărat ideal, sunt fericit că pot înfăptui astăzi acest frumos vis al tinereții și al întregii mele vieți: înființarea unui însemnat premiu literar, artistic și juridic pentru stimularea și încurajarea celor mai superioare manifestațiuni ale minții și sufletului românesc.

« În acest scop, dăruiesc Academiei Române suma de cinci milioane lei în scrisuri funciare rurale 5%, fruct al economiilor mele, și vieții mele modeste ce am dus și al unei munci juridice fără preget de aproape 30 de ani. Fac acest dar din toată inima și cu cea mai curată bucurie și mulțumire sufletească, în scopul unic de a îndemna, după pilda așa de înaltă și rodnică a înaintea mergătorilor noștri, — activitatea intelectuală dela noi, sub principalele ei forme de manifestare. Căci este din ce în ce mai luminos adevărul, că dreptul la viață al unui popor se măsoară cu gradul lui de civilizație și cultură, iar acestea din urmă se măsoară cu valoarea creațiunilor lui spirituale.

« Cuvântul autorizat și înțelept al Academiei Române, rostit de personalitățile cele mai proeminente ale culturii noastre, va ști mai bine și mai sigur să distingă oamenii și opera care poartă pecetea nobleței unui neam. În credința acestei nevoi de distincțiune a acelor într'adevăr aleși, aducem prinosele răvnei noastre spre mai bine și spre mai înalt, în chipul mai jos arătat :

« Din venitul de 250.000 lei anual, al acestei sume de cinci milioane, se va prevala de Academia Română în fiecare an câte 50.000 lei pentru acoperirea taxelor ei statutare, iar din suma de 200.000 lei ce rămâne, se va înființa un premiu anual, indivizibil, care se va acorda în timpul și în condițiunile indicate mai jos.

« I. În cel dintâu an, premiul de 200.000 lei (două sute mii lei) se va acorda celui mai de seamă roman, de preferință cu subiect din viața românească, din acele scrise și publicate în ultimii ani ce precedează decernarea premiului. Autorul poate face parte din orice școală literară, dar tendința romanului să fie de o superioară înălțime morală și sufletească, și scris în cea mai curată și mai frumoasă limbă românească.

* II. În cel de al 2-lea an, premiul de 200.000 lei (două sute mii lei) se va acordă celei mai de seamă *lucrări dramatice* (dramă sau comedie), sau celui mai bun *volum de poezii*, ce se va fi scris, publicat, respectiv reprezentat, în ultimii șase ani ce precedează decernarea premiului. Aceleași observațiuni, din punct de vedere al concepției și al limbei literare ca și la premiul romanului dela No. I, cu observațiunea ca opera dramatică să nu aibă numai o valoare scenică ci și o deosebită valoare literară. Academia Română este rugată a binevol să intervină la Direcțiunea Teatrului Național din București pentru ca în anul premierei unei opere dramatice, drama sau comedia premiată să fie reprezentată cu ocazia deschiderii stagiunii teatrale respective, în onoarea autorului premiat.

* III. În cel de al 3-lea an, premiul de 200.000 lei (două sute mii lei) se va acordă celei mai de seamă lucrări de *critică literară* scrisă și publicată în ultimii șase ani ce precedează decernarea premiului, operă de îndrumare și însănătoșire a creațiunilor noastre intelectuale și de purificare și perfecționare a limbei românești, lucrare de critică constructivă care să apere și să provoace curente sănătoase de propășire și înălțare a literaturii noastre.

* IV. În cel de al 4-lea an, premiul de 200.000 lei (două sute mii lei) se va acordă celei mai de seamă *opere de compoziție: pictură sau sculptură*, ce se va fi produs și expus în ultimii șase ani ce precedează decernarea premiului. Academia Română este rugată a binevol să intervină la Direcția Artelor din Ministerul respectiv, pentru a pune saloanele localului de expoziție oficială la dispoziția tuturor operilor de pictură sau sculptură ce se vor prezentă pentru concursul premiului, pentru ca ele să poată fi examinate în lumina favorabilă unei juste aprecieri.

* V. În cel de al 5-lea an, premiul de 200.000 lei (două sute mii lei) se va acordă celei mai de seamă *lucrări muzicale: operă și simfonie*, sau altor lucrări superioare ca idee și concepție muzicală, — de preferință inspirate din specificul sufletului românesc, — cari se vor fi compus sau executat, în ultimii șase ani ce precedează decernarea premiului. Academia Română este rugată a binevol să intervină la Direcțiunea Societății « Filharmonice » de a executa opera muzicală premiată ca început de stagiune, în onoarea compozitorului premiat.

* VI. În fine, în cel de al 6-lea an, premiul de 200.000 lei (două sute mii lei) se va acordă celei mai de seamă *lucrări juridice* de filozofie sau de doctrină a dreptului român, — de preferință cu subiect din istoria vechiului drept românesc public și privat, — ce se va fi scris (dacă nu și publicat) în ultimii șase ani ce precedează decernarea premiului.

* Am fixat dinadins acest interval de șase ani al premierei diferitelor specii de opere intelectuale, pentru a se da un termen mai lung autorilor spre a le concepe, a le medita și a le scrie fără grabă, prezentându-le astfel Academiei Române în forma lor cea mai desăvârșită.

* După trecerea primei perioade de șase ani, aceste premii se vor repetă mereu, în aceleași serii de câte șase ani, alternându-se neschimbat în ordinea, modul și condițiunile arătate mai sus.

* Toate aceste premii anuale de câte 200.000 lei (două sute mii lei) fiecare, se vor acordă în mod hotărît și riguros, *indivizibile*, cu singurele două excepțiuni dela No. 2 și 4, adică: la premiile acordate pentru lucrarea dramatică și volumul de poezii (No. 2) și pentru opera de pictură și sculptură (No. 4) când Academia Română are facultatea, ca atunci când lucrarea dramatică și cea de poezie, pe deoparte, și aceea de pictură sau sculptură, pe de altă parte, vor fi egale sau aproape de o egală valoare, să împartă aceste premii în două părți de câte 100.000 lei (una sută mii lei) fiecare, decernându-se astfel câte un premiu de câte 100.000 lei (una sută mii lei) atât unei lucrări dramatice cât și unui volum de poezii (No. 2), unei opere de pictură cât și uneia de sculptură (No. 4).

* Este dela sine înțeles că dreptul de proprietate literară sau artistică (dreptul de autor) prevăzut de Legea din 28 Iunie 1923 va aparține exclusiv autorilor premiați, în ceea ce privește publicarea, traducerea, reprezentarea, executarea și reproducerea sau adaptarea operelor respective.

* Aș exprima dorința, pe care o supun examenului și aprecierii Academiei Române, ca premiarea să se facă din oficiu, fără obligațiunea autorilor de a concura prin depunerea operelor lor, în număr de, la sediul Academiei.

* Academia Română, ca cea mai înaltă instituțiune culturală, este presupusă de a cunoaște și a fi în curent cu întreaga mișcare intelectuală din țară. Însăși premiarea în asemenea condițiuni își are o mai mare și mai superioară expresiune a valorilor apreciate, ele nefiind condiționate de prezentarea la concurs. Unii autori, fie din modestie, fie din jenă, fie dintr'un explicabil amor propriu, nu voesc să concureze. Și uneori nu cele mai bune și mai valoroase lucrări se prezintă la concursul premiilor. Mi-aș permite chiar, de a sugera Academiei Române modificarea Statutelor ei, în acest sens. Se face excepțiune pentru lucrările de pictură și sculptură, cu care se va organiza un salon special de expoziție al lor, cum se arată la No. IV din acest act, precum și cu lucrările de drept, care se pot depune în manuscris. În acest caz, cu valoarea premiului se va tipări lucrarea premiată, suma rămasă înmânându-se autorului.

* Capitalul de cinci milioane lei care alcătuiește fondul acestui premiu va purta numele de: « *Fondul cultural C. Hamangiu* », iar premiile anuale de câte 200.000 lei, ce se vor anunța și acordă autorilor premiați, vor purta denumirea de: « *Marele Premiu C. Hamangiu, de 200.000 lei anual, indivizibil* », pentru cea mai de seamă lucrare de: 1. roman; 2. lucrări dramatice sau volum de poezii; 3. critică literară; 4. opere de pictură sau sculptură; 5. lucrări muzicale și 6. opere juridice, cu toate lămuririle cuprinse la fiecare materie dela numerele respective.

* Comisiunile Academiei Române pentru decernarea premiilor dela numerele 4, 5 și 6 (pentru operele de pictură și sculptură, pentru acele de muzică și de drept) vor fi completate, când necesitatea va cere, cu personalități din cele mai competente, din afară de Academie și cari nu participă la concurs, personalități ca: pictori, sculptori și colecționari cu renumele pe deplin stabilită, compozitori muzicali de mare

reputație și juriști doctrinari din cei mai de văză, aceasta întrucât statutele sau Regulamentul Academiei Române nu se opun.

¶ Deasemenea, și întrucât statutele Academiei nu opresc, îmi exprim dorința de a face parte și subsemnatul, cel puțin cu vot consultativ, din toate Comisiunile ce se vor alcătui pentru decernarea premiilor ce înfăuțez.

¶ În anii când Comisiunile formate de Academia Română pentru acordarea acestor premii ar opina cu majoritatea cerută de statute, că nici una din lucrările respective din cei șase ani cari precedează decernarea premiilor, nu ar fi la înălțimea scopului urmărit, atunci, cu valoarea lor de câte 200.000 lei se vor cumpără efecte de Stat la cursul zilei, alcătuiindu-se din ele un fond special inalienabil care se va păstra de Academia Română, fond care se va mărl în cursul timpului cu valoarea diferitelor premii neacordate precum și cu o parte a venitului cărților mele juridice, după cum voiu statornicul prin actul meu de ultimă voință. Din venitul (cupoanele) acestui fond, care se va denumi: « *Fondul C. Hamangiu pentru premii sau burse celor mai buni elevi ai liceului «Codreanu» din Bârlad* », se vor împărți la finitul fiecărui an școlar, premii în bani (sau burse de studii, când fondul și veniturile se vor mărl), elevilor săraci și distinși dela liceul «Codreanu» din Bârlad, unde mi-am făcut studiile ¹⁾.

¶ Scrisurile funciare rurale în valoare de cinci milioane lei ce dăruiesc în scopul arătat mai sus Academiei Române, au cuponul de Iulie 1930, așa că împreună cu cuponul din Ianuarie 1931, alcătuiesc (după prelevarea de către Academie a taxelor sale statutare de 50.000 lei) suma de 200.000 lei, sumă indivizibilă, hotărâtă de mine pentru premiile ce Academia Română va acordă în fiecare an, conform indicațiilor de mai sus. Intregul fond de cinci milioane lei se va depune de Academia Română, conform art. 12 din statutele ei, la Cassa de Depuneri sau Banca Națională. Scrisurile rurale eșite la sorti se vor completa, iar sumele ce vor depăși, din incasarea lor integrală, se vor vărsa fondului indicat mai sus, pentru crearea de premii și burse la liceul «Codreanu» din Bârlad.

¶ Aceste premii de 200.000 lei, indivizibile, vor începe a se acordă din anul 1931, în sesiunea de Iunie a Academiei Române, cu întreruperea unică și excepțională arătată mai jos. Ele vor fi anunțate din timp cu arătarea întregului ciclu de șase ani, a valorii premiului, cu indicarea operei respective și a anului și luni când ele se acordă, pentru ca autorii să fie puși în cunoștință cu șase ani înainte de decernarea lor, spre a se putea pregăti din timp.

¶ În credința noastră că literatura română are și opere de valoare universală, care merită să fie îndrumate spre admirația întregii lumi culte, în mod cu totul excepțional, în primii trei ani: 1931, 1932 și 1933, aceste

¹⁾ Din primele venituri ale acestui fond destinat pentru premii sau burse elevilor distinși dar săraci ai Liceului «Codreanu» din Bârlad — elevi recomandați de Consiliul profesional al Liceului, — se vor alcătui la început trei premii, cu următoarele denumiri: I. *Premiul Profesor Ion Popescu*. II. *Premiul Profesor Ștefan Neagoș* și al III-lea: *Premiul Profesor G. Ghimbășeanu*, cu indicația: *donatiunea C. Hamangiu*, aceasta, în amintirea pioasă a celor mai buni profesori ai mei dela acest Liceu.

premiu de câte 200.000 lei fiecare, se vor acordă celor mai bune, mai perfecte și mai apropiate de original traducerii, în limba franceză, engleză și germană, a volumului de poezii al marelui nostru poet Mihail Eminescu (de preferat după ediția lui Titu Maiorescu) împreună cu o parte din poeziile sale bune, publicate mai în urmă în revistele «Convorbiri literare», «Floarea Albastră» și alte publicații. Traducătorii sunt rugați de a avea în vedere și observațiunile importante ale d-lui G. Ibrăileanu publicate în revista «Viața Românească» din Iași, numerele 2—3 din 1928 și 5—6 din anul 1929, prin care se atrage atențiunea asupra gravelor erori cuprinse în unele ediții ale acestor poezii. Traducătorii se vor sili să redea cât mai bine și mai exact cu putință, fondul și forma nepieritoare a operei poetice. Traducerile se pot face și în colaborare, de persoane cari cunosc cât mai bine și cât mai adânc limbile respective.

Aceste trei premii inițiale și cu caracter excepțional, de câte 200.000 lei fiecare, se vor acordă în timpul și în modul următor:

* 1. În 1931, premiul de 200.000 lei se va acordă celei mai reușite traduceri în limba franceză a poeziilor lui Mihail Eminescu, în condițiunile specificate mai sus.

* 2. În 1932, premiul de 200.000 lei se va acordă celei mai reușite traduceri în limba engleză a poeziilor lui Mihail Eminescu.

* 3. În fine, în 1933, premiul de 200.000 lei se va acordă celei mai reușite traduceri în limba germană a poeziilor lui Mihail Eminescu.

* Traducerile respective se vor depune la Academia Română în două exemplare manuscrise sau scrise la mașină, în termenul ce-l va fixă Academia. Unul din manuscrise se va restitui autorilor, iar unul se va păstra de Academie.

* Academia Română sau traducătorii premiați (am preferă Academia, ca cea mai superioară instituție culturală) se vor adresă celor mai importante și mai răspândite edituri de traduceri a operelor străine din Franța, Anglia și Germania, pentru editarea și tipărirea într'un număr cât mai mare posibil de exemplare a traducerilor respective. Beneficiul dreptului de traducător (care se confundă după legea noastră din 1923, ca și după legile franceze, engleze și germane, cu dreptul de autor) va aparține, cum e și firesc, traducătorului sau traducătorilor.

* În caz când Comisiunea instituită de Academia Română pentru dăcarea acestor trei premii inițiale și excepționale în anii 1931, 1932, și 1933 nu ar găsi în cursul acestor trei ani, nici o traducere reușită și deci în stare să prezinte străinătății toate frumuseșile acestei opere, Academia Română va da, numai în aceste cazuri, un nou termen de alți trei ani, publicând în acelaș scop, un nou concurs pentru traducerea în limba franceză, engleză și germană a operei poetice complete a lui Mihail Eminescu. Dacă nici după trecerea acestui nou interval de trei ani, nu se va prezenta nici o traducere reușită, în condițiunile arătate mai sus, atunci sumele respective ale traducerilor nepremiate se vor vărsa fondului de premii sau burse a celor mai buni elevi ai liceului «Codreanu» din Bărlad, cumpărându-se efecte de Stat pentru mărirea acestui fond.

* În general, chestiunea traducerilor operelor literare de valoare românești în limbile străine, o consider de o foarte mare importanță culturală și de o folositoare propagandă intelectuală. Este adevărat că începuturi onorabile s'au făcut cu traduceri în limba italiană și franceză chiar. E necesar însă de a li se da o întindere mult mai mare. Exemplu avem cu literatura polonă, daneză, norvegiană și suedeză, atât de mult cunoscute și apreciate în străinătate. Eu fac începutul cu traducerea operei poetice a marelui Mihail Eminescu. Rămâne ca și alții, la nevoie însuș Statul, să continue în această direcțiune.

* După terminarea ciclului acestor trei premii excepționale din anii 1931, 1932 și 1933, chiar în cazul când decernarea lor ar fi amânată, va începe imediat, din anul următor 1934, acordarea premiilor anuale de 200.000 lei fiecare, pentru cele șase genuri de lucrări specificate la începutul acestui act de donațiune, în ordinea lor numerică, procedându-se așa la infinit și în mod neschimbat.

* Și acum, câteva cuvinte înainte de a încheia acest act. Generația din care fac parte și care atinge acum pragul celor 60 de ani, și-a dat proba puterii ei de muncă, talent și concepție de viață și artă. Deși puterile și năzuințele ei dăinuiesc încă, premiile și îndemnurile mele țintesc mai mult spre generațiunea de literați și artiști aflată încă în plină vigoare a talentului și mai ales spre noua și viitoarea generație de scriitori și artiști. Din mijlocul ei nădăjduiesc să răsară creatori de noi și nepieritoare opere, izvorâte din inima, din sufletul și din geniul acestui popor. În special către aceștia ni se ducă gândul, dela aceștia așteptăm acele creațiuni frumoase, curate și nemuritoare, care să ducă faima țării noastre în toată lumea, căci repetând crezul nostru dela începutul acestui act: gradul de civilizație și de cultură al unei țări se măsoară după valoarea producțiunilor ei spirituale, și mai ales a acelor care prin excepționala lor frumusețe, pot trece granițele ei ».

D-l Președinte I. BIANU zice că prin acest act d-l Hamangiu se arată nu numai încrezător în Academie cu privire la împlinirea scopurilor sale culturale, ci se arată dornic de a contribui la activitatea Academiei, indicând direcții de cugetare vrednice de laudă. Urmează să dăm votul pentru primirea donațiunii, pentru care nu vede nici o piedecă. Totuș D-sa roagă pe colegul nostru Andrei Rădulescu să se pronunțe asupra valorii juridice a actului.

D-l ANDREI RĂDULESCU arată că actul este alcătuit cu formele legale. D-sa observă însă că, după Statutele noastre, Academia prelevă asupra veniturilor fondurilor cu destinațiune specială 20% pentru trebuințele ei și 2% pentru fondul de pensuni al funcționarilor. Acești 2% nu sunt prevăzuți în actul de donație al d-lui Hamangiu. Lipsa însă se va putea acoperi fie luându-se din prelevările Academiei, fie din sumele premiilor ce eventual nu s'ar acordă.

Asupra clauzelor actului s'ar putea ridica discuții și dorințe, pe care însă e nefolositor să le facem, așa fiind voința donatorului. În general nu vede nici o piedecă pentru primirea donațiunii, iar dacă se vor mai ivi mici greutăți

pentru înfăptuirea voinței donatorului, este sigur că însuș d-l Hamangiu va da tot concursul spre a le îndreptă spre a se realiza cât mai bine dorințele sale. Astfel fiind, propune să primim cu recunoștință donațiunea.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA observă că în actul de donație nu se arată că avem dreptul să luăm prelevări, conform Statutelor, și din venitul fondului care se va înființa de sine prin neacordările de premii, fond destinat pentru premii sau burse la elevii Liceului « Codreanu » din Bârlad.

Pe de altă parte, sarcina membrilor raportori de a cercetă lucrările prezentate la însemnatele premii prevăzute în actul de donație constituie și o mare răspundere și o serioasă muncă, care, după părerea D-sale, ar trebui răsplătită. Crede să se ia în cercetare această chestiune în viitoarea sesiune generală.

D-l ANDREI RĂDULESCU arată că din moment ce în act nu se prevede nimic, se înțelege că Statutele și regulamentele Academiei se aplică în totul și, ca atare, dreptul de prelevare se întinde asupra oricărui fond ce se va forma, fie prin liceul Codreanu, fie prin altă destinație și anume atât pentru cota de 20% destinată Academiei cât și pentru 2% destinați fondului de pensii.

Academia nici n'ar putea accepta decât în conformitate cu Statutele și Regulamentele sale.

D-l OCT. GOGA, Vicepreședinte, își exprimă bucuria că suma ce donează Academiei agonisită prin carte de d-l Hamangiu, tot pentru carte se donează. Voința donatorului va fi respectată punct cu punct. Înfăptuirea însă a clauzei privitoare la traducerea operei poetice a lui Eminescu în limbile franceză, engleză și germană o socotește anevoioasă, dacă nu chiar imposibilă în durata celor trei ani consecutivi fixați prin actul de donație. Traducerea lui Eminescu e cu puțință, opera lui poetică fiind expresia unei culmi de gândire și simțire. Dar, tocmai din această cauză actul în sine al traducerii e un act de congenialitate. Și e greu să ne închipuim că în trei ani se vor găsi traducătorii congeniali pentru limbile respective propuse. Deaceia D-sa crede că acele trei premii destinate acestui scop vor rămâne neacordate și propune să se atragă atenția donatorului asupra acestei greutăți.

D-l I. LUPAȘ zice că observațiile d-lui Oct. Goga sunt juste, dar atrage atenția că donatorul a prevăzut în actul de danie, în cazul neacordării premiilor, ce să se facă cu sumele neacordate.

D-l Dr. GR. ANTIPA, exprimându-și mulțumirea că în urma explicațiilor colegului d-lui Andrei Rădulescu, se vede că nu există nici un obstacol pentru primirea donațiunii, relevă faptul că d-l Hamangiu a purces să facă o operă mare cu bani câștigați din greu de D-sa. D-l Hamangiu cere concursul Academiei la înfăptuirea marelui operă proiectate, iar noi trebuie să-l asigurăm de concursul nostru larg și să-i exprimăm felicitări recunoștoare pentru gândul său înalt.

D-l Președinte I. BIANU se unește la cuvintele d-lui Dr. Gr. Antipa și propune să se voteze donațiunea în unanimitate, iar d-lui Hamangiu să i se aducă mulțumiri speciale printr'o scrisoare, care să-i fie comunicată de d-nii membrii ai Delegațiunii Academiei.

— Se pune la vot și se primește donațiunea d-lui Const. Hamangiu cu unanimitate de voturi, în conformitate cu prevederile Statutelor Academiei.

Scrisoarea de mulțumire va fi adusă la cunoștința d-lui Hamangiu de Președintele și Secretarul general al Academiei.

D-l Președinte I. BIANU face cunoscut Academiei că Delegațiunea, în conformitate cu Art. 85 alin. 3 din Regulamentul General, prin deciziunea cu No. 2375 din 28 Octombrie trecut, a primit legatul în valoare de 200.000 Lei, ce a fost lăsat Academiei de regretatul coleg corespondent Dr. Em. Riegler prin testamentul său din 25 Februarie 1923, în care se prevede la punctul 2 :

« Las Academiei Române, suma de 200.000 (două sute mii) lei rentă convertită din 1915, 4% a 5000 lei valoare nominală, pentru ca din venitul acestei sume ca fond, să se acorde un premiu anual pentru cea mai merituosă lucrare din clinica terapeutică sau terapeutică generală ».

D-sa propune ca plenum să ratifice hotărârea de acceptare a Delegațiunii.
— Propunerea se aprobă.

Dela d-l Langa Râșcanu, Ministrul României în Atena, se primește adresă înștiințând că legatarul universal și executorii testamentari ai defunctului Alexandru Mavroyeni, decedat la Constantinopol la 8 Septembrie trecut, l-au anunțat prin scrisoare că defunctul a prevăzut în testamentul său o dispozițiune prin care Academia Română să acorde din doi în doi ani un « *Premiu de Virtute în București* », în valoare de 150 £ (122.250 Lei), în memoria Domnitorului Nicolae Mavroyeni, care a domnit în Țara-Românească în anii 1786—1790. D-l Langa Râșcanu anexează adresei menționate scrisoarea în copie a legatarului universal și a executorilor testamentari, copie de pe testamentul defunctului Alexandru Mavroyeni și un proiect de regulament privitor la funcționarea fondului, completat cu unele note. D-sa roagă Academia să-l informeze dacă primește această însărcinare testamentară, spre a i se pune la dispoziție valoarea premiului.

Se va numi o comisiune care, împreună cu Delegațiunea, va examina, își va da avizul asupra documentelor primite și va face propuneri cu privire la acceptarea acestei însărcinări.

D-l Președinte I. BIANU propune ca această comisiune să fie compusă din d-nii C. Rădulescu-Motru, Andrei Rădulescu și Dr. Gr. Antipa.

— Propunerea se aprobă.

D-l ANDREI RĂDULESCU amintește că Academia, în sesiunea generală dela 2 Decembrie 1927 a primit legatul lăsat cu anumite însărcinări prin testament autentic de defuncta Maria Antachi. Legatul constă din jumătatea sumei ce va rezulta din lichidarea averii succesoriale, în cea mai mare parte compusă din imobile situate în București. Cealaltă jumătate este lăsată Eforiei Spitalelor civile. Cu lichidarea averii, testamentul însărcinează pe executorul testamentar, d-l avocat M. Raicoviceanu, care e instituit și legatar universal până la lichidarea averii.

D-l Raicoviceanu a obținut punerea în posesie asupra averii succesoriale și are dreptul prin testament să lichideze întreaga avere mobilă și imobilă prin vânzări voluntare, să transforme numerarul în efecte, pe care apoi să-l împartă, dând jumătate Academiei și jumătate Eforiei Spitalelor civile. Deoarece se pare că d-l Raicoviceanu pretinde că are dreptul de a beneficia

de veniturile averii ca legatar universal, Academia i-a făcut acțiune pentru prederea legatului încă din anul 1928. Pe de altă parte, d-l Raicoviceanu având acum dreptul de a vinde averea succesorală în urma trimiterii sale în posesiunea ei, Academia de acord cu Eforia Spitalelor civile, spre a grăbi luarea în primire a legatelor și a nu fi surprinse printr'o vânzare a imobilelor pe un preț inferior valorii lor, au notificat d-lui Raicoviceanu că sunt dispuse a cumpără împreună aceste imobile, oferind un preț superior oricărei oferte serioase s'ar face de un terțiu amator a cumpără aceste imobile.

Această ofertă prezentând avantajul că ne pune la adăpostul unei vânzări pe un preț inferior și că poate determină în acelaș timp pe d-l Raicoviceanu să consimtă, ca în locul unei vânzări, să ne predea imobilele în natură, ceea ce ne-ar atrage încasarea de îndată a veniturilor lor. D-l Andrei Rădulescu face propunerea să se autorize Delegațiunea ca împreună cu Eforia Spitalelor civile să cumpere imobilele în chestiune dela legatarul universal sau să le primească în natură.

— Propunerea se aprobă și se dă autorizare Delegațiunii să realizeze drepturile ce Academia are în succesiunea Maria Antachi fie prin cumpărare dela legatarul universal, fie prin primire în natură a imobilelor, fie în fine, prin orice alt mijloc va socoti mai folositor.

Ș E D I N Ț A P U B L I C A

29 NOEMVRIE 1929

D-l Președinte I. BIANU, în legătură cu donațiunea d-lui Const. Hamangiu, arată că Academia a făcut demersuri pe lângă Ministerul Instrucțiunii pentru a se obține autorizarea regală pentru primirea donațiunii. Pe de altă parte, d-sa luase înțelegere cu d-l Hamangiu ca să asiste la ședința de astăzi a Academiei, cu care ocazie să i se prezinte scrisoarea de mulțumire din partea Instituțiunii noastre. D-l Hamangiu ne-a înștiințat însă prin scrisoare că nu poate veni, fiind împiedecat de ocupațiile sale la Inalta Curte de Casație și Justiție.

Se dă mai jos cuprinsul scrisorii Academiei, urmat de textul scrisorii d-lui Const. Hamangiu:

« In ședința de Vineri 22 Noemvrie 1929, Academia Română, convocată în sesiune generală extraordinară, a luat cunoștință oficială și s'a pronunțat în unanimitatea pentru primire donațiunii făcute de Domnia-Voastră acestei Instituțiuni de cultură națională a neamului românesc.

« Ea a hotărât să vi se aducă la cunoștință sentimentul cald unanim care a stăpănit inimile membrilor prezenți în tot timpul cât au ascultat cuprinsul actului Domniei-Voastre de donațiune. Căci din acest act se desprinde înalta preocupare culturală românească a întregii Domniei-Voastre vieți de muncă pricepută și devotată neamului.

« Premiile ce se vor da, în perioade de câte șase ani, din « Fondul cultural Hamangiu » se deosebesc de premiile obișnuite nu numai prin

valoarea lor cantitativă, ci mai ales prin distincția lor calitativă. Domnia-Voastră ați cerut anume ca «tendința romanului ce va merita să primească premiul, să fie de o superioară înălțime sufletească, și să fie scris în cea mai curată și mai frumoasă limbă românească». Ați cerut ca lucrările de critică literară să constituie «operă de îndrumare și însănătoșire a creațiilor noastre intelectuale și de purificare și perfecționare a limbii românești». Ați dorit asemenea ca premiile anuale de câte 200.000 Lei, în general indivizibile, să servească la stimularea și încurajarea manifestațiilor superioare ale minții și ale sufletului românesc.

«Nu se poate intenție mai nobilă și mai curată, chibzuită în chip mai practic și mai potrivit.

«Academia Română va socoti ca o înaltă datorie să aducă la îndeplinire în chipul cel mai desăvârșit dorințele Domniei-Voastre, luând astfel parte la marea operă de îndrumare culturală urmărită în adâncul sufletului Domniei-Voastre prin crearea acestor premii, cari ating câmpuri de activitate culturală așa de însemnate pentru neamul nostru. Căci suntem pătrunși împreună cu Domnia-Voastră de adevărul «că dreptul la viață al unui popor se măsoară cu gradul lui de civilizație și cultură, iar acestea din urmă se măsoară cu valoarea creațiilor lui spirituale».

«Înfățișând sentimentele de recunoștință ale Academiei față de actul Domniei-Voastre și încrezători în rezultatele binefăcătoare ce le va produce, vă rugăm, Stimate Domnule Hamangiu, să primiți nu numai mulțumirile noastre călduroase pentru această donație înălțătoare pentru cultura noastră, dar și admirația noastră pentru sentimentele frumoase cari v'au îndemnat s'o faceți».

Răspunsul d-lui Const. Hamangiu:

«Frumoasa Domniei-Voastre atențiune de a mă invita și pe mine la ședința de mulțumire pentru ceace am crezut că este o mare datorie a vieții mele de muncitor intelectual, îmi dovedește și atenția, — poate prea mare, — pe care Domnia-Voastră o dați modestului meu dar, și delicateța sentimentelor cari prezidează la marea Instituțiune culturală: Academia Română.

«Vă mulțumesc din toată inima pentru această distinsă onoare și atențiune, dar boala unor colegi de-ai mei, mă pune în imposibilitate de a lipsi dela ședința de azi a Curții de Casație.

«Cu sufletul însă și cu cele mai superioare sentimente de grațitudine voi fi în mijlocul savantei adunări.

«Iar Dumnezeu să ajute ca și alți frați de-ai noștri întru românism să-și aducă aminte de marele rol cultural al Academiei române și mai ales de marile destine ale iubitei noastre Românie, dând semnul cel mai văzut al iubirii lor de țară și de cultură».

D-l G. BALȘ expune următoarele comunicări: *Biserica din Lujem și Introducerea pridvorului în planul bisericilor moldovenești.*

D-l General Radu R. Rosetti, Membru Corespondent, face următoarele două comunicări:

1. *Știri mărunte și note relative la istoria armamentului la noi;*
2. *Când s'a adoptat steagul tricolor la noi.*

Dela Ministerul Cultelor și Artelor se primește înștiințare că colegul nostru d-l Sextil Pușcariu a fost delegat ca membru reprezentant al Academiei în Comitetul de lectură al Teatrului Național din Cluj pe termen de trei ani.

— Se ia act.

ȘEDINȚA ORDINARA

6 DECEMBRIE 1929

D-l Președinte I. BIANU împărtășește Academiei o nouă manifestare de statornic interes față de Instituțiunea noastră din partea M. S. Regelui Italiei, pe care ne mândrim a-L număra dela 1890 în fruntea colegilor noștri onorari. Majestatea Sa e numismat și sub directa Majestății Sale priveghere se tipărește o mare și splendidă publicație numismatică sub titlul: «*Corpus Numorum Italicorum*», *primo tentativo di un Catalogo generale delle monete medievali e moderne coniate in Italia o da italiani in altri paesi*. Majestatea Sa a binevoit a ne trimite prin Legătuinea Italiană Volumul XI «*Toscana (Zecche Minori)*» din această măreață publicație în continuarea celorlalte volume apărute și primite de Academie.

Acest dar, primit eri, coincide cu un mare eveniment din istoria Italiei și cea universală. Căci tot eri Majestatea Sa a făcut pentru întâia oară vizita Sa la Vatican, închizând astfel o rană care sângeră de aproape 70 de ani. Alături de mulțumirile ce vom adresa Majestății Sale pentru prețiosul dar, ne vom exprima deci și bucuria noastră pentru împlinirea acestui însemnat eveniment istoric.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează volumul «*Moderni Rumunski Basnictvi*» (Poezia română modernă), cuprinzând traduceri de poezii ale diferiților autori moderni români făcute în limba cehoslovacă de d-na J. Husková-Flajshansová. Scrierea este precedată de o introducere de colegul nostru d-l Ovid Densusianu.

— Se exprimă mulțumiri D-nei J. Husková-Flajshansová.

Dela P. S. S. Visarion, Episcopul Eparhiei Hotinului-Bălți, se primește adresă că, întocmind și încheind actele de reînființarea Episcopiei Hotinului din Martie 1923 și cele de proprietate ale bunurilor ei, le-a alcătuit în câte șase exemplare fiecare și, spre asigurarea păstrării lor, a depus originalele în Arhivele Statului din Capitală, apoi câte un dosar cu copii de pe ele: Eforiei Centrale Bisericești, Arhivelor Statului din Iași, Arhivei eparhiale Bălți, precum și Academiei Române, căreia îi trimite în acest scop 12 caete cu aceste acte.

— Actele primite se vor încorpora la colecția manuscriselor și se vor exprima mulțumiri P. S. S. Episcopului Visarion.

Dela d-l Ion M. Popescu, învățător în comuna Ștefănești (Vâlcea) se primesc următoarele 7 caete manuscrise ale regretatului învățat ceh și mare prieten al Românilor Dr. Ioan Urban Jarník:

- I—III. — Amintiri;
- IV—V. — Infrumusețarea Țării;
- VI. — Cultivarea de flori prin copii (două cuvântări);
- VII. — Curățenia și buna rânduială în gospodării și comune.

D-l Ion N. Popescu arată prin scrisoare că a primit aceste manuscrise înainte de 1915 dela Ioan Urban Jarník, cu care întreține pe atunci corespondență. D-sa le dăruiește acum Academiei spre păstrare și folosire.
— Se ia act cu mulțumire pentru darul prețios.

D-l ANDREI RĂDULESCU înfățișează următoarele trei scrieri ale sale:

1. *Note privitoare la unificarea legislativă în Italia și la noi* (Extras din revista «Dreptul», No. 8—9 din Februarie 1929);
2. *Note sull'opera legislativa della Romania dopo la guerra* (Extras din «Rivista Internazionale di Filosofia del Diritto», an. VIII, fasc. II, Roma, 1928);
3. *Le fonti del Diritto civile e commerciale romano* (Extras din «Annuario di Diritto Comparato e di Studi Legislativi», vol. II și III, Milano, 1929).

— D-l Președinte I. BIANU mulțumește d-lui coleg Andrei Rădulescu pentru scrierile menționate și-l felicită pentru rodnică sa activitate juridică, care începe să fie cunoscută și în afară din țară.

Asociația Internațională pentru știința solului înștiințează prin circulară că, în conformitate cu deciziunea Asociației luată la 6 Iunie 1929 în Budapesta, al II-lea Congres al ei se va întruni la Leningrad la 20 Iulie 1930. Durata Congresului va fi de 12 zile, în cari se vor pune la ordinea zilei chestiuni în legătură cu Pedologia agronomică și forestieră, cu studiul bălților, cu aplicarea științei solului la cultura tehnică, etc.

Congresul va fi urmat de o excursiune de 29 zile în diferite zone agrologice în partea europeană a U. R. S. S. Se dau informații asupra organizării congresului, excursiunii amintite, prețului, etc.

— Se ia act.

SEDINȚA PUBLICĂ

13 Decembrie 1929

D-l Președinte I. BIANU amintește că marea Fundațiune, care poartă numele august al regretatului Rege Ferdinand I, și în comitetul de administrație al căreia Academia este reprezentată prin Secretarul ei general, între alte opere de mare însemnătate pe care le organizează, a început și seria publicațiilor istorice, din care se înfățișează tomul I. Această publicațiune cu

titlul « *Documente privitoare la istoria Ardealului, Moldovei și Țării Românești, Acte și scrisori (1527—1572)* », București, 1929 de d-l Andrei Veress, va avea aproximativ 18 volume, fiind însoțită și de bibliografia română-ungară datorită aceluiași zelos istoric. Comitetul secțiunii culturale a Fundațiunii a însărcinat cu supravegherea executării ei pe tânărul profesor C. Ciurescu.

D-l Președinte I. BIANU arată că toate țările mari publică documente inedite relative la ultimul mare războiu. Cea dintâiu care a început această operă a fost Germania, prin a cărei Legație în România s'au primit la Academie toate volumele apărute. A urmat Franța, care, în același scop, a instituit o comisiune de 56 membri pe lângă Ministerul Afacerilor Străine cu însărcinarea de a publică documente relative la originea războiului. Primim acum prin Legațiunea Franței primul tom apărut sub titlul: *Documents diplomatiques français, 1871—1914, 1-ère Série, Tome premier, 10 mai 1871—30 juin 1875 Paris, 1929.*

D-l Președinte adaugă că o altă publicațiune de același fel se anunță din partea guvernului austriac, iar publicația de documente germane va apare în curând și în traducere franceză.

— Se exprimă mulțumiri prin Legațiunea Franței pentru donațiunea primită de Academie dela Guvernul său.

Dela d-l T. Nicolau, comerciant din Capitală, se primește în dar o diplomă originală dată în Viena la 1772 de Impărăteasa Austriei Maria Theresia unui nobil ungar Nicolae Mikó din Hidvégh pentru ridicarea sa la rangul de conte. Diploma e scrisă pe 7 file de pergament, poartă semnătura autografă a Impărătesei și este însoțită de marele sigiliu în capsulă de lemn. Are legătură în catifea roșie. Se adaugă și copia decretului imperial privind decernarea diplomei și o chitanță pentru plata facerei diplomei.

— Se exprimă mulțumiri d-lui T. Nicolau.

Dela d-l Nicolae Petrescu, conferențiar la Universitatea din București, se primește scrierea sa « *The interpretation of national differentiations* », Londra, 1929.

— Se exprimă mulțumiri.

Dela colegul nostru corespondent d-l G. G. Longinescu se primesc următoarele sale scrieri:

1. *Analiza calitativă*, București, 1929;
2. *Molecular Association*, extras din « *Chemical Reviews* », vol. VI, No. 3, din Septembrie 1929.

D-sa trimite și următoarele lucrări ale d-lui Ionel N. Longinescu spre a fi încorporate la colecțiile Bibliotecii:

1. *Essai sur la pression interne des fluides en relation avec quelques propriétés physico-chimiques*, Paris, 1928, prezentată ca teză Facultății de Științe a Universității din Paris pentru obținerea doctoratului în științele fizice;

2. *La pression interne des fluides en relation avec quelques propriétés physico-chimiques*, extras din « Journal de Chimie physique », Paris, Tom. 26, No. 6 din 25 Iunie 1929;
3. *Nouvelle extension de la loi d'Avogadro, application à l'état liquide*, extras din acelaș număr din « Journal de Chimie physique ».

D-l N. IORGA expune următoarele comunicări:

1. *O carte slavonească necunoscută, tipărită în Ardeal, în secolul al XVI-lea*;
2. *Pictorul elvețian Guillardod și România*.

Preotul N. M. POPESCU comunică următoarele decizii ale Secțiunii Istorice:

1. Din suma pentru tipărituri a Secției se vor tipări întâi comunicările membrilor și apoi alte lucrări în măsura fondurilor disponibile. Delegațiunea Academiei este rugată să ia notă despre această hotărâre și să țină seamă că Secțiunea Istorică trebuie să dea aviz special pentru tipărirea altor lucrări afară de comunicări cetite în ședința publică.

2. Se aprobă în principiu publicarea lucrării d-lui Radu Vulpe « *La civiltă del ferro in Illiria* », data tipăririi urmând să fie stabilită de secție, când vor fi fonduri disponibile.

3. Se aprobă tipărirea lucrării d-lui General R. Rosetti, membru corespondent al Academiei, cu titlul: « *Armamentul între anii 1504—1654* », potrivit fondurilor disponibile.

ȘEDINȚA ORDINĂRĂ, PUBLICĂ

20 Decembrie 1929

Președinția d-lui G. BALȘ, Vicepreședinte.

D-l ANDREI RĂDULESCU expune o comunicare despre juristul *Andronache Donici*.

Dela d-l Iuliu Moisil se primesc în dar pentru colecțiile Bibliotecii 70 publicații diferite împreună cu inventarul lor.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul verbal al Secțiunii Științifice de astăzi, prin care se iau următoarele hotărâri:

1. Se aprobă publicarea în Memoriile acelei Secțiuni a lucrării d-lui coleg I. Simionescu despre *Arctomys bobac în quaternarul din România*;

2. Se aprobă publicarea în Memoriile Secțiunii a lucrării d-lui A. Barbu intitulată: *Catalogul vertebratelor fosile din România*.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, arată că Academia cu începere de astăzi intră în vacanță de sărbătorile Crăciunului, urează d-lor colegi petrecere fericită și revedere cu bine pentru Vineri 10 Ianuarie 1930, când se va relua activitatea academică prin redeschiderea ședințelor noastre ordinare.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

10 IANUARIE 1930

D-l Președinte, I. BIANU, deschizând ședința, atrage atenția asupra importanței noului semestru de activitate academică, care începe astăzi. În cursul acestui semestru sunt lucrările de sesiune generală când ne dăm seama de roadele activității academice din cursul anului irtreg. Deaceea, D-sa urează liniște sufletească D-lor colegi, pentru ca să poată pregăti lucrările viitoarei sesiuni. Una din aceste lucrări este ținerea Discursurilor de recepție din partea colegilor nou aleși.

D-l Președinte roagă pe colegii în chestiune să-și prepare și depună discursurile spre a fi anunțate în programa apropiatei sesiuni.

D-l Secretar General G. ȚIȚEICA adaugă că ținerea Discursului de recepțiune înseamnă împlinirea unei mari datorii față de colegii dispăruți. Se cuvine a-i pomeni și a pune în lumină moștenirea științifică lăsată de dânsii. Pe de altă parte, Discursul de recepție este o rară ocazie de a expune lucrări și rezultate noi într'o formă potrivită pentru publicul mare și care în comunicările obișnuite nu s'ar putea trata.

Dela Școala Politehnică din Capitală se primește înștiințare că pe ziua de 1 Ianuarie curent a expirat mandatul d-lui coleg G. Țițica de membru în Consiliul de perfecționare al acestei școli și roagă Academia a delega o persoană care s'o reprezinte în menționatul Consiliu pentru o perioadă de trei ani.

— Se reînnoște mandatul d-lui G. Țițica pentru o perioadă de trei ani.

Dela Uniunea Academică Internațională din Bruxelles se primește înștiințare că la 12—14 Maiu viitor își va ține a 11-a sesiune generală și roagă să-i comunicăm numele, titlurile și adresele delegaților noștri la acea sesiune.

D-l Președinte I. BIANU arată că Academia a avut doi delegați permanenți la Uniunea Academică Internațională: pe regretatul V. Pârvan și pe d-l Andrei Rădulescu. Urmând să completăm numărul de doi delegați, D-sa propune ca d-l coleg C. Rădulescu-Motru să fie desemnat ca al doilea delegat.

— Propunerea se aprobă și se va anunța Uniunii Academice Internaționale delegații noștri.

D-l Secretar General G. ȚIȚEICA prezintă fascicula VII din Tom, II al *Dicționarului limbii române*, acum apărută, cuprinzând cuvintele *îmbrăță*—*încălcă*.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

17 IANUARIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

a) Ședința publică

D-l Secretar General G. ȚIȚEICA cetește următorul raport primit dela d-l Em. Panaitescu, Directorul Școlii Române din Roma, asupra stării și activității acelei Școli:

« *Domnule Președinte,*

« Intors dela Roma, unde am rămas dela 21 Noemvrie până la 22 Decemvrie 1929, simt că am datoria să prezint un raport asupra Școlii noastre, înainte de raportul general anual la care sunt obligat prin regulament.

« Incep cu partea administrativă.

« Școala se află tot în apartamentul unde a fost instalată dela începutul funcționării sale de către mult regretatul ei prim director și organizator V. Pârvan.

« Secretar al Școlii continuă să rămână d-l Giuseppe Lugli, arheologul roman bine cunoscut, care dela înființarea Școlii a primit această însărcinare și i s'a devotat cu un rar zel.

« Mai ales în ultimii ani, după moartea lui V. Pârvan și în timpul bolii răposatului director G. G. Mateescu, în anii grei și de nenorociri pentru Școală, d-l Giuseppe Lugli a rămas singurul administrator și conducător științific, moral și social al Instituției. Pentru buna ordine administrativă, pentru priceperea și tactul avut în a soluționa diferite chestiuni dificile ale Școlii, sau ale membrilor Școlii individual, îi exprim mulțumiri și în acest raport.

« Școala primește anual o subvenție de lei 1.600.000 (până la unificarea Ministerelor, dela Ministerul de Instrucție lei 900.000 și dela Ministerul Cultelor și Artelor lei 700.000). Această sumă reprezintă chiria localului, încălzitul, luminatul, întreținerea apartamentului și a subsolului cu dependențele, plata funcționarilor și servitorilor. Din această sumă se acordă suplimente pentru întreținerea membrilor (lunar 100 lire it. pentru fiecare membru al Școlii), se fac excursii, se acordă ajutoare pentru călătorii și cercetări, se achită fotografiile, desenurile, releveurile. Tot din această sumă trebuie ținută la curent biblioteca, cel puțin cu publicațiile esențiale, și cu mari eforturi de economie din aceeaș sumă trebuiesc tipărite publicațiile Școlii.

« Școala are o datorie de lei 226.000, rămasă din anul 1925 către tipografia *Cultura Națională* din București.

« Dacă aș fi plătit această vechi datorie din subvenția anuală, bugetul și gospodăria Școlii ar fi fost total dezechilibrate. De aceea m'am adresat d-lui Ministru de Finanțe, care mi-a promis că va achita D-sa această datorie.

« Trec acum la programul de activitate științifică din acest an.

« Simpatia și sprijinul cald pe care l-am întâmpinat din partea învățaților italieni și a savanților străini din Roma pentru Școala noastră a fost cea mai bună dovadă despre bunul nume al Școlii și o frumoasă încurajare, de care am căutat ca instituția noastră să se poată imediat bucura.

« Învățații italieni cari în această primă sesiune ne-au onorat cu colaborarea lor au fost directorii săpăturilor arheologice mai recente din Roma și dela Ostia.

« La 3 Decemvrie, profesorul *U. Antonielli* ne-a condus, ne-a arătat și ne-a explicat cercetările sale asupra *Corabiilor dela lacul Nemi*. La

6 Decembrie, *A. Bartoli*, succesorul lui *G. Boni* la direcția Palatinului, ne-a făcut una din cele mai instructive conferințe, ca metodă și rezultat, *Domus Augustana* (noulă săpături). La 10 Decembrie, profesorul *A. Colini* a explicat lucrările de izolare și operele de construcție dela *Teatrul lui Marcellus* și *Porticul Octaviei*. La 12 și la 17 Decembrie, *A. Bartoli* a arătat și a explicat *Sculpturile și picturile de pe Palatin*. La 14 Decembrie, am făcut excursie la marele șantier de săpături arheologice dela Ostia, unde directorul săpăturilor *G. Calza* ne-a făcut o conferință ilustrativă de două ore despre *Nouile metode de restaurare*. La 19 Decembrie, *G. Lugli* a ilustrat noulă săpături din *Forul Traian*. Iar la 18 și 20 Decembrie, directorul Școlii a ilustrat, tot în italienește, *Mulajele Coloanei traianice*, aflate în *Museul Lateran*.

† Pentru ca aceste conferințe și ilustrații de monumente să fie cât mai utile, serile au fost întrebuintate pentru conferințe de introducere și de pregătire pentru înțelegerea cât mai pătrunzătoare a monumentelor și a săpăturilor arheologice care erau studiate în cursul săptămânii. Conferințele acestea de inițiere au fost ținute de către d-l Secretar *Giuseppe Lugli*, în sala de bibliotecă a Școlii, unde avem un bun aparat de proiecții.

† Am stabilit un program de activitate comun pentru toți membrii Școlii până în luna Martie. În primăvară, când mă voi întoarce la Roma, vom organiza a doua serie de conferințe, de astădată în biblioteca Școlii. Până acum și-au dat adesiunea pentru aceste conferințe: *E. Pais*, *Gaetano de Sanctis*, *R. Paribeni*, *Corrado Ricci*, *Giulio Bertoni*, *Eugenia Strong*.

† Relațiile Școlii noastre cu școlile similare sunt excelente. Membrii Școlii participă activ la *Camerate-le științifice și sociale*, organizate de fiecare Școală pe rând, de două ori pe lună. În luna Martie va fi *Camerata* organizată de Școala română. Două comunicări științifice vor fi făcute de către doi din membrii noștri.

† Pe lângă activitatea comună a tuturor, membrii Școlii sunt obligați la o activitate individuală, personală.

† Arhitecții au lucrat mai ales sub conducerea profesorului *Munoz*, un vechiu prieten al Școlii. D-l Ștefan Balș a făcut releveurile și planurile pentru *Santa Balbina* și *San Sisto* de pe *Aventin* și aceste lucrări vor fi publicate în studiul d-lui *Munoz*. Atât d-l Balș cât și d-l *Em. Costescu* și-au făcut lucrările lor arhitectonice, care vor fi tipărite în *Ephemeris V*.

† În anul al II-lea al Școlii avem actualmente pe următorii membri:

† *Dr. Constantin Gheorghian*, filolog clasic, a terminat o lucrare a sa în legătură cu *Horatius*.

† *D-șoara Popescu Maria-Tudor*, fostă elevă a răposatului *V. Pârvan*, se ocupă în deosebi cu istoria răspândirii religiilor în imperiul roman. Lucrarea d-sale, începută despre *Epifanii în imperiul roman* va fi urmată de o lucrare mai limitată, dată de către noi, *Culte din Provincia Moesia*.

† *D-l Aurel Decei* este arhivist. A copiat avizele din Arhiva Vaticanului pentru anii 1596 și 1597 și pregătește o lucrare despre *România în izvoarele italiene din secolele al XVI-lea și al XVII-lea*.

* Leon Diculescu se ocupă în deosebi cu limba și literatura italiană. Lucrează sub direcția profesorului dela universitatea din Roma, Giulio Bertoni. A adunat un material impunător despre critica italiană după De Sanctis.

* In anul I avem doi arheologi, Anițescu Grigore și Doboși Alexandru, un istoric de artă, d-șoara Brătianu Eugenia și un filolog-romanist, Dimitrie Găzdaru. Toți își au lucrările determinate. In luna Aprilie fiecare va prezentă un raport amănunțit asupra stadiului lucrării.

* Cea mai urgentă preocupare actualmente este aceea de a face să apară publicațiile Școlii. *Ephemeris daco-romana* și *Diplomatarium italicum* au contribuit mult la bunul nume al Școlii și al țării noastre. La Roma și in toate centrele științifice, publicațiile amintite au înălțat prestigiul nostru dela prima lor apariție. Dela 1925, datorită nenorocirilor pe care le-a suferit Școala prin pierderea celor doi directori, n'a mai apărut nici un volum. O parte din material eră cules la tipografie, însă tipărirea fusese suspendată. Am luat măsuri ca tipărirea să continue cu mai multă intensitate și sper că in luna Martie mă voiu întoarce la Roma cu un nou volum din *Ephemeris daco-romana*. E singurul răspuns pe care îl mai pot da, după o atât de lungă întârziere, învățaților cari întreabă dacă *Ephemeris* mai apare.

* Nu pot incheia acest raport fără să amintesc situația edificiului a cărui construcție a fost începută in Valle Giulia. Pe un teren de circa 6000 m. p., dăruit de comuna Roma, in una dintre cele mai frumoase regiuni, in cea mai apropiată vecinătate de grădina Borghese și de Pincio, a fost începută construirea Școlii române dela Roma de către arhitectul P. Antonescu. Construcția a suferit oare care întârziere, căci lucrările au fost intrerupte mai bine de un an, acum însă (Decembrie 1929) au fost reluate și să sperăm că nu va mai trece mult timp până la terminarea edificiului, căci ast-fel precum este așezată actualmente Școala noastră, intr'un apartament și un subsol cu chirie, nu se mai poate continua. Biblioteca sporește și trebuie să sporească in fiecare an, dar nu mai avem unde așeză cărțile, sală specială pentru conferințe sau comunicări științifice nu avem, sală pentru expoziție sau muzeu iarăși nu avem, atelierile atât de necesare artiștilor lipsesc, etc.

Toate aceste serioase inconveniente nu vor putea dispărea decât când vom avea noul edificiu.

D-I Președinte I. BIANU comunică importantul dar al Ministerului Cultelor și Artelor, constând din o colecțiune de monete romane, adunate de răposatul Al. Rosetti-Solescu, fost consul general la Salonic, in număr total de 4218 piese cumpărate de Minister dela d-na Ecaterina Rosetti-Solescu.

— Se exprimă mulțumiri Ministerului pentru prețiosul dar.

D-I Președinte I. BIANU anunță că Societatea Reale Istituto Veneto di Scienze, Lettere ed Arti din Veneția — in amintirea căsătoriei A. S. R. Principelui Umberto di Savoia — a instituit un premiu cuadrienal de 10.000 lire italiene, care urmează să se acorde alternativ lucrărilor de fizică, de matematici și de naturale, sau unei lucrări de științe morale și litere.

— Se ia notă.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU expune comunicarea despre: *Școala Nouă și dușmanii ei*.

D-l Președinte I. BIANU a relevat însemnătatea comunicării pentru învățământul nostru, îndemnând și pe ceilalți academicieni membri ai învățământului să aducă contribuția lor în această chestiune.

D-l D. GUSTI anunță că la Marea Expoziție Internațională dela Barcelona din anul acesta, Academia Română a primit pentru lucrările expuse cel mai mare premiu *Grand-Prix*.

b) Ședința intimă

D-l Președinte I. BIANU înfățișează următoarea listă a publicațiilor prezentate la concursurile premiilor Academiei, ce sunt a se acordă în sesiunea generală din 1930:

1. — La Premiul Năsturel, de 4.000 Lei

(Prin Comisiune specială)

Anghel (Ion), Suflete mari — Dramă istorică în trei acte și un epilog. Omagiu celor cari au contribuit la înfăptuirea « României Mari ». Focșani, 1929.

Cruceanu (Preot Gr. D.), Istoria Bisericii Armene până la Sinodul al IV-lea ecumenic. București, 1929.

Cutcutache (Const. D.), Revizuirea tratatelor sub regimul Societății Națiunilor. București, 1929.

Filipescu (Teodor), Voivodina sârbească — Studiu critic istoric-etnografic, cu o hartă. București, 1929.

Georgescu (Maior D. I.), Istoria Armatei Române și a războaielor poporului românesc, ed. I-a. București, 1929.

Narly (C.), Tolstoi educator. București, 1929.

Spîrescu (Cleant), Atlantis sau Epoca de aur — Poem din timpurile preistorice. București, 1929.

2. — La Premiul Statului Eliade Rădulescu, de 50.000 Lei

(Prin Secțiunea Literară)

Ardeleanu (C.), Am ucis pe Dumnezeu, roman. București, 1929.

Cruđu (Tiberiu), Lunatecii (întâmplări petrecute mai demult în satul meu natal). Cernăuți, 1929.

Duma (George), Bufonii, piesă în patru acte de Miguel Zamacois; în românește în versuri. București, 1929.

Lupașcu-Stejar (General Alexandru), Paradisul românesc sau România Mare pitorească. București, 1929.

Nicolae al Lupului, Posada Gurenilor — Povestiri din alte vremi. Craiova, f. a.

- Petrescu* (Cezar), *Intunecare*, roman în două volume, ed. II. București, 1929.
Stănoiu (Damian), *Călugări și ispite* — Scene din viața mănăstirilor. Ed. II-a. București, 1929.
Tortuzac (C.), *Teatru. Din dragoste — Afacerea — Un geniu — Termometrul — O discuție științifică*. București, 1928.
Tortuzac (C.), *Teatru, Antropofagul — Galonul*. București, 1929.
Tudor (Gallia), *Avram Iancu*, tragedie istorică în 4 acte și 7 tablouri. București, 1928.
Tudor (Gallia), *Latiniada, Epopee, Partea I: Dela facerea Romei*. București, 1929.

3. — *La Premiul V. Adamachi, de 5.000 Lei (divizibil)*
 (Prin Secțiunea Literară)

- Găbunea* (Henry V.), *Mărturisiri*. București, 1929.
Georgescu (Ioan), *Metanii și Ore. Buzău*, 1929.
Gyr (Radu), *Cerbul de lumină*. București, 1928.
Hulea (Ovidiu), *Invierea, Poem dramatic în trei acte, în versuri*. Cluj, 1929.
Lorin (Sylvian), *Lacrimi pentru ochii Ei. Poeme în Proză*. Bacău, 1928.
Morariu (Leca), *Lu Frați Noștri — Libru lu Rumeri din Istrie (Cartea Românilor din Istria)*. Suceava, 1928.
Ojog (Ion), *Pridvoare*. București, 1929.
Petrovici (C. C.), *Turneul Candidatului*. București, 1929.

4. — *La Premiul Dr. Aurel Cosma, de 100.000 Lei*
 (Prin Secțiunea Istorică)

- Dabija* (General G.), *Armata Română în războiul mondial (1916—1918)*, vol. I. București, f. a.
Ioanițiu (Lt.-Colonel Alexandru), *Războiul României (1916—1918)*, două volume. București, f. a.
Nădejde (Lt.-Colonel V.), *Istoria Armatei Române, vol. I. — Din primele timpuri cunoscute până la întemeierea Principatelor Române*. Iași, 1929.
Pavel (Dr. Const.), *Școalele din Beiuș, 1828—1928. Cu privire asupra trecutului Românilor din Bihor*. Beiuș, 1928.
Păcățian (Teodor V.), *Cartea de Aur sau luptele politice naționale ale Românilor de sub coroana ungară. — Vol. VIII. Sibiu*, 1915.
Sinescu (General de Divizie N.), *Istoricul întrebuițării Cavaleriei Române în războiul mondial 1916 și până la 1926; trei volume cu 58 schițe anexe și cu o încheiere*. București, 1926—28.

5. — *La Premiul Statului Gheorghe Asachi, de 50.000 Lei*
 (Prin Secțiunea Istorică)

- Antonescu* (Eftimie), *Codul Comercial Annotat, vol. III — Societățile Comerciale cu doctrină, jurisprudență, lucrări pregătitoare și debateri parlamentare, lucrări de unificare. Partea I, Ed. II-a*. București, 1928.

- Bănescu* (N.), Chipuri și Scene din Bizanț. Cluj, f. a.
- Brauner* (H.), Comerțul și industria lemnului din România. Sibiu, 1929.
- Gioriceanu* (Georges D.), La Roumanie économique et ses rapports avec l'étranger de 1860 à 1915. Paris, 1928.
- Gioriceanu* (Georges D.), Les grands ports de Roumanie. Paris, 1928.
- Christescu* (Vasile), Viața economică a Daciei Romane (Contribuții la o reconstituire istorică), cu un rezumat în limba franceză. Pitești, 1929.
- Demetrescu* (George Mil.), Istoria Baroului Dolj dela 1864—1928, cu anexe și ilustrațiuni în text, urmată de legile pentru organizarea corpului de avocați. Craiova, 1928.
- Maxim* (Dimitrie G.), Naționalitatea română și condițiunea străinilor. București, 1929.
- Mihăilescu* (C.), Organizarea agriculturii românești. București, 1928.
- Mihăilescu* (C.) și *Rosetti* (Al.), Organizarea agriculturii (îndrumarea agriculturii) în Rusia veche, Chișinău, 1928.
- Moroianu* (George), Luptele de emancipare ale Românilor din Ardeal în lumina europeană. București, 1929.
- Radu* (Basile), Voyage du Patriarche Macaire d'Antioche — texte arabe et traduction française. Paris, 1929.
- Suciu-Sibianu* (Dr. Mircea), Gânduri sănătoase, vol. I. București, 1929.
- Vasilescu* (Petre), Camera de Consiliu — Jurisdicția grațioasă — Ordonanțele — Incheierile. Jurisdicția contencioasă în legislația vechiului Regat, a teritoriilor eliberate și Dreptul comparat cu doctrina și jurisprudența română și străină și cu un indice alfabetic pentru înlesnirea cercetărilor. București, 1929.
- Vasiliu* (Maiorul Dumitru I.), Spicuri și reflexiuni asupra operei scrise a Generalului C. N. Herjeu. București, 1929.
- Vrăbiescu* (Nicolae G.), Condițiunea juridică a copilului natural în Dreptul comparat. Legislațiunea franceză, germană, elvețiană, austriacă, rusă și română. Propuneri de lege ferenda. Craiova, 1928.

6. — *La Premiul Vasile Pârvan, de 30.000 Lei*
(Prin Secțiunea Istorică)

- Cantacuzino* (G.), Câteva corpuri barbare din armata romană dela Augustus la Gallienus. București, 1929.
- Dumitrescu* (Vladimir), Fouilles de Gumelnița. Bucarest, 1927.

7. — *La Premiul Demostene Constantimide, de 4.000 Lei (divizibil)*
(Prin Secțiunea Istorică)

- Antonescu* (Mihai), Organizarea păcii și Societatea Națiunilor. Vol. I. București, 1929.
- Brătescu* (Gh.), Tulcea — Schiță urbanistică. Cernăuți, 1928.
- Crăciun* (Ioachim), Cronicarul Szamosközy și însemnările lui privitoare la Români, 1566—1608. Cluj, 1928.
- Diaconescu* (Pantelimon), Conferințe populare. București, 1928.
- Eflan*, Nivelarea asperităților social-vitale (cu o planșă). București, 1928.

Furtund (Econ. D.), Ucenicii Starețului Paisie în mănăstirile Cernica și Căldărușani, cu un scurt istoric asupra acestor mănăstiri. București, 1928.

Georgescu (Ioan), Dr. Ioan Rațiu (1828—1902), 50 de ani din luptele naționale ale Românilor ardeleni. Sibiu, 1928.

Iorganda (George), Cercetări asupra încurajării industriei naționale. Studiu politico-economic. Râmnicu-Sărat, 1929.

Manuila (Dr. Sabin), Evoluția demografică a orașelor și minoritățile etnice din Transilvania. București, 1929.

Tuculescu (I. P.), Educație socială. Studii și observațiuni. Craiova, 1929.

8. — *La Premiul I. Oroveanu, de 70.000 Lei*

(Prin Secțiunea Științifică)

Bacaloglu (Dr. Constantin), Clinici Medicale — cu figuri în text și 35 planșe. Iași, 1929.

Metzulescu (Dr. Aurel), Două cazuri de poliomielită anterioară acută tratate în Spitalul de Boale Contagioase din Craiova. — Câteva considerațiuni asupra tratamentului curativ și preventiv prin Autohemoterapie. Craiova, 1928.

Metzulescu (Dr. Aurel), Autohemoterapia în tratamentul tifosului exantematic. Craiova, f. a.

Metzulescu (Dr. Aurel), Tratamentul cărbunelui prin doze masive de ser anticarbonos pe cale intravenoasă, intramușchiulară și subcutanată. Craiova, 1929.

Minovici (Profesor Dr. Mina), Tratat Complet de Medicină Legală cu legislația și jurisprudența românească și străină. Vol. I. Deontologia — Expertizele (cu 185 figuri în text). București, 1928.

9. — *La Premiul Statului Lazăr, de 50.000 Lei*

(Prin Secțiunea Științifică)

Andronescu (Dr. D. I.), Selecțiunea grâului la fermele Studina, Pietroșani, Domnița și Potur din punct de vedere al agriculturului, morarului și brutarului. București, 1929.

Bujoreanu (Gh.), Aparate nouă pentru măsurarea factorilor ecologici. Cluj, 1929.

Bujoreanu (Gh.), Atmometru de pământ — un nou aparat în slujba ecologiei. Cluj, 1929.

Domnica (Gh. I.), Valența în Chimia neorganică. București, 1929.

Gerota (Dr. D.), Apendicita — Studiu anatomic și clinic. București, 1929.

Lungulescu (I. N.), O nouă concepție despre lume — Teoriile lui Einstein pe înțelesul tuturor. Râmnicu-Vâlcea, 1929.

Pop (Emil), Analize de polen în turba Carpaților orientali (Dorna-Rucina) Cluj, 1929.

Socolescu (Inginer Grigore), Procedeu de brichetare fără liant — brevet românesc. Lupeni, 1929.

Ștefănescu (Căpitan C.), Posibilitățile Artileriei. București, 1929.

10. — *La Premiul de Entomologie al Profesorului Gh. N. Finţescu, de 2.500 Lei*
(Prin Secţiunea Ştiinţifică)

Ioan (Medic Căpitan Dr. D.), Contribuţiuni la combaterea physokermesului coryli cu ajutorul acidului cianhidric. Bucureşti, 1928.

— Se procede pe Secţiuni şi pe Comisiuni speciale la împărţirea lucrărilor publicate sau în manuscris prezentate la concursul premiilor, în vederea făcerii rapoartelor speciale.

ŞEDINŢA ORDINARĂ PUBLICĂ

24 IANUARIE 1930

Preşedinţia d-lui I. BIANU.

D-l I. NISTOR expune comunicarea sa despre: *Decorarea lui Avram Iancu şi a camarazilor săi.*

D-l Preşedinte I. BIANU zice că pomenirea nedreptăţilor suferite de conducătorii neamului nostru în anii 1848 şi următorii are o însemnătate deosebită. La zece ani după luptele pentru libertate ale Românilor transilvăneni, s'a înfăptuit prima unire: a Principatelor, Moldova şi Ţara-Românească sub domnia lui Alexandru Ion Cuza I. Astăzi cu ocaziunea aniversării a 71-a dela Unirea Principatelor, să ne înălţăm gândurile şi să ne plecăm capetele la suferinţele celor ce au pătitit pregătind şi punând în evidenţă actul cel mare al Unirii de mai târziu.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

31 IANUARIE 1930

Preşedinţia d-lui I. BIANU.

Dela Biurul celui de al III-lea Congres Internaţional de Studii Bizantine, care se va ţine în Atena între 12—18 Octomvrie a. c., se primeşte invitare de participare şi programa acelu Congres.

— Se trimite Secţiunilor Literară şi Istorică.

D-l Preşedinte I. BIANU prezintă următoarea scrisoare primită dela Colegul corespondent Al. Procopovici din Cernăuţi:

« *Domnule Preşedinte,*

« Prin adresa Domniei Voastre din 1 Septemvrie 1926 cu No. 1596 am primit însărcinarea de a funcţiona ca membru delegat de Academia Română în Comitetul de lectură al Teatrului Naţional din Cernăuţi. Am exercitat această funcţiune mai bine de trei ani, dar acum Vă rog să binevoiţi a mă considera demisionat dintr'însa.

« Cred că Academia Română nu mai trebuie să-şi aibă delegatul într'un Teatru Naţional în care preocupările artistice şi de educaţie naţională

pierd tot mai mult din importanță, în care dispozițiunile legale se ocolesc întru promovarea tuturor insuficiențelor și în ședințele căruia domină adese un ton vulgar și trivial, neîngăduit într'o instituție de cultură românească. Am încercat să mă împac cu atmosfera aceasta, înțelegând că oamenii nu pot fi altfel de cum le permite temperamentul, educația și pricepera, și să salvez dintr'o aberație care pareă vremelnică cel puțin cât bine s'ar mai putea face pentru acest teatru.

* M'am convins de absoluta inutilitate a intervenției mele. Regretabil este că lucrurile se petrec cu îngăduința și chiar concursul autorităților în drept. Imprejurarea aceasta l-a determinat și pe colegul meu din Universitate, prof. Gr. Nandriș, să demisioneze din Consiliul de administrație al teatrului, în care fusese delegat de Ministerul Cultelor.

* Rog așa dară să binevoiiți a lua act și a aproba demisia mea din comitetul de lectură al Teatrului Național din Cernăuți.*

D-l G. MURNU este de părere că această scrisoare trebuie trimisă Ministerului de care depinde Teatrul Național din Cernăuți.

D-l Președinte I. BIANU este de aceeași părere.

— Se decide să se comunice scrisoarea Direcțiunii Educației Poporului din Ministerul Muncii.

D-l SEXTIL PUȘCARIU zice:

* Muzeul Limbii Române se pregătește de zece ani pentru realizarea Atlasului Limbii Române. La unele popoare s'a realizat această lucrare fundamentală pentru studiile asupra graiului și dialectelor — de exemplu Atlasul Franței, făcut de Gillieron —; la altele este în curs de realizare — ca atlasul d-lor Jud și Jaberg și al d-lui M. Bartoli asupra graiului din Italia.

* Limba Română, care are o însemnătate deosebită în cadrul studiilor romanice, a fost lipsită, până acum, de acest instrument de studiu. Pentru a pregăti personalul științific necesar realizării Atlasului, Muzeul Limbii Române a trimis în străinătate un tânăr învățat care a avut norocul să poată lucra cu regretatul Gillieron doi ani și a luat parte la anchete lingvistice în Italia, Franța și Spania; alt cercetător tânăr a studiat ani îndelungați în laboratorul de fonetică experimentală din Paris.

* În anul acesta au început primele lucrări pe teren. Se fac patru sondări în patru regiuni deosebite ale țării. Bazându-se pe rezultatele acestor încercări și pe învățămintele extrase cu ocazia întocmirii altor atlase similare ale limbilor romanice, s'a decis ca țara să fie împărțită în 37 de sectoare, și s'au întocmit două chestionare: unul cuprinzând vreo 1.800 de cuvinte, toate referitoare la noțiuni fundamentale și caracteristice ca formă; altul mult mai bogat, îmbrățișând toată viața țărânului român cu ramificări în folclor și etnografie. În alegerea materialului de chestionat s'a căutat ca Atlasul să fie original, în conformitate cu împrejurările specifice de traiu și graiu ale poporului românesc, dar în același

timp să păstreze și materialul necesar pentru comparația cu atlasele celorlalte limbi romanice.

* Materialul și împărțirea teritoriului s'a făcut astfel ca în cinci ani ancheta să fie terminată. Unul din anchetori, cu chestionarul cel mic întrebând una și aceeași persoană, poate termina ancheta în fiecare localitate în patru zile. În fiecare sector se fac șase anchete mici, superficiale (în sensul bun al cuvântului), care vor da un fel de fotografie instantanee a limbii.

* Paralel cu ancheta aceasta, celălalt anchetor, cu chestionarul cel mare, lucrează în două localități din același sector, altele decât cele cercetate de primul anchetor. În fiecare localitate, ancheta mare care pătrunde graiul în adâncime, durează câte 12 zile. În deosebire de primul anchetor, cel de al doilea chestionează cât mai multe chestiuni, dela mai multe persoane, deosebite ca vârstă, ca sex și ca ocupațiune.

* Aceste anchete pe teren au dat până acum rezultate neașteptat de interesante.

* O primă constatare: graiul orașănesc, sau mai bine zis: graiul gaze-tăresc coplecște pretutindeni pe cel local și încă cu o repeziciune, pe care nici n'o bănuim, până și în cele mai dosite cătune. Peste zece ani, ancheta în vederea acestui Atlas nu ar mai da rezultatele ce mai pot fi obținute azi. Foarte adeseori, persoanele interogate dau din proprie inițiativă variante care sunt neologisme, spunând că: * *așa se spune pe politică* * (Nordul Moldovei) sau * *așa spun domnăriile* * (Nordestul Ardealului), etc.

* În regiunile unde poporul știe și unguște sau a fost puternic influențat de graiurile locale heteroglole, acum instinctiv elimină străinismele, în special ungurismele. * *Așa spuneam până la războiu, dar acum se zice altfel* * — este auzit adeseori.

* Multe inconsecvențe, care păreau ciudățeni pentru filologul de bibliotecă, se lămuresc pe neașteptate. Așa în Prundul-Bărgăului, se rostește *ziu, zîn* — dar se zice *vîd*. Inconsecvența fonetică nu putea fi explicată căci din bibliotecă nu ar presupune nimeni că vorba *vîd* — aparținând prin excelență terminologiei sătești — este în comuna respectivă un cuvânt nou, intrat prin contactul cu orașul, unde se țin târgurile de vite, și înlocuind ungurismul *mărhae*.

* Ancheta pe teren întâmpină însă și mari greutăți.

* Anchetorii, prin noul regim al transporturilor C. F. R., nu mai au reducere la transport. Corespondența trebuie francată. Țăranii nu mai vor să stea de vorbă gratuit: sunt cazuri când cer și 400—500 lei pe zi. Femeile nu pot să stea mult de vorbă din cauza ocupațiilor casnice, ceea ce îngreiază mult ancheta, care cere să fie făcută cu același subiect. Preoții și, în genere, fruntașii satului recomandă spre a fi întrebați oameni cari vorbesc ca la oraș, pentru a arăta că în satul lor se vorbește * frumos *.

* Cu toate acestea, sunt bune nădejdi în reușita lucrării. Tinerii însărcinați cu ancheta sunt instruiți, devotați și entuziaști.

* Când va fi terminat acest Atlas, se va vedea că el este o operă fundamentală, fără de care nu se vor putea face studii serioase de filologie românească și romanică comparată *.

D-l Președinte I. BIANU arată că Academia are cunoștință de temeinicele pregătiri făcute de Muzeul Limbii Române pentru realizarea Atlasului Limbii Române. Dorind să-l vadă terminat cât mai curând, Academia va sprijini cu plăcere munca pentru ducerea la bun sfârșit a acestui însemnat monument filologic.

D-l Președinte I. BIANU salută pe d-l General C. Presan, membru onorar, care apare în ședință, exprimându-și dorința de a-l vedea cât mai des participând la lucrările Academiei.

D-l General C. Presan mulțumește.

D-l Președinte I. BIANU prezintă scrisoarea Ministerului de Industrie și Comerț, prin care Academia e rugată să comunice Ministerului stadiul actual al ortografiei române pentru a fi bază la adaptarea claviaturii mașinilor de scris, pe care le primește România din Germania în contul reparațiilor de războiu.

E de părere să se trimită normele de ortografie stabilite în 1904.

D-l SEXTIL PUȘCARIU arată că prin proiectul de modificare a ortografiei, luat în discuție de Academie, nu se introduc litere noi. Ceeace ar fi de modificat la claviatura mașinilor de scris este aranjarea literelor după spiritul limbii române, astfel ca prin mișcarea cea mai economică să obținem cel mai mare rezultat practic. Ar fi de insistat ca la literele mari să se facă semnele diacritice.

— Se decide să se răspundă Ministerului în sensul vederilor d-lui Pușcariu și să se trimită normele ortografice din 1904.

D-l ANDREI RĂDULESCU zice:

* Delegat să cercetez chestiunea *premiului de virtute în București*, prevăzut în testamentul defunctului Alex. Mavroyani, am onoare a vă referi următoarele:

* Prima chestiune, care s'a pus este dacă intră în sfera de activitate legală a Academiei Române acordarea unui asemenea premiu.

* Potrivit textului testamentului și anexelor, premiul trebuie acordat din doi în doi ani, în perpetuitate, unui locuitor din București sau (extraordinar odată la 6 ani) unui așezământ de binefacere din București, după un program special analog, dacă e posibil, cu premiile similare create, ale căror regulamente ni s'au alăturat. Din aceste regulamente se vede că premiul este dat unei persoane sau unei familii onorabile, sărace, adică una care-și câștigă viața prin muncă stăruitoare și care s'a distins prin acte continui de devotament, de abnegație și de sacrificiu fie față de aproapele său (rudă ori nu) fie față de Societate. Premiul poate fi dat, în mod extraordinar odată la șase ani — cum am spus — unui așezământ de binefacere de o serioasă importanță și de o mare utilitate socială când vre-unii din membrii lor, deși sunt într'o bună situație materială, contribuie la realizarea scopului acestor instituțiuni printr'o muncă personală îndeplinită cu mare devotament, abnegație și sacrificiu.

* Testatorul a înțeles dar să încurajeze, să răsplătească, munca sub orice formă, abnegația, devotamentul, sacrificiul pentru semenii, pentru Societate, fără să impună vreo restricție în privința felului muncii sau sacrificiilor.

* Legea pentru creșterea Academiei Române prevede că ea are de scop cultura limbii și a istoriei naționale, a literelor, a științelor și frumoaselor arte (art. 2).

* După o interpretare strict literală s'ar putea spune că un astfel de premiu n'ar intra în cadrul de activitate al Academiei.

* Este necontestabil însă, că, spre a-și realiza scopul, Academia totdeauna a ajutat dezvoltarea culturii prin acordări de premii, de burse, de ajutoare.

* Ori din felul cum testatorul concepe instituirea premiului de virtute, acesta ar putea fi dat și unei persoane care prin munca sa continuă pe teren cultural, prin cercetări, descoperiri, invenții, publicații, ar dovedi devotament, sacrificii pentru Societate, ar dovedi o importantă contribuție pentru progresul național, pentru binele social, o jertfă pentru un ideal.

* Academia, acordând un asemenea premiu, neîndoios că va fi chiar în litera legii sale, deoarece încurajează și răsplătește o activitate care contribuie la dezvoltarea culturală.

* Socot că n'ar contrazice spiritul legii, care de sigur că nu trebuie interpretată în sens prea strâmt — nici dacă ar premia faptele, activitatea unuia ori unor persoane care prin exemplul lor de moralitate, de muncă de jertfă, contribuie la înălțarea morală a semenilor lor.

* De altminteri trebuie a se lua în considerare că și alte organizații similare — în special Academia Franceză acordă premii pentru virtute —. Ceeace se admite în alte țări că intră în cadrul de activitate, în specialitatea unei Academii cred că nu s'ar putea spune — cu motive temeinice — că n'ar intra în activitatea Academiei Române, care este concepută într'un spirit mult mai larg decât altele și care — fără discuție — oferă cele mai bune garanții pentru acordarea unor premii.

* De altă parte, odată ce Academia va fi autorizată prin decret regal să primească acest legat — ceeace sper că se va face fără nici o dificultate — prin autorizarea dată se va confirma interpretarea că asemenea legate intră în prevederile legii Academiei și cu greu se poate vedea, cum s'ar mai putea pune în discuție valabilitatea acceptării.

* Față de aceste considerațiuni și întrucât nu văd — acum — alte piedeci, cred că legea Academiei nu este un obstacol pentru primirea legatului Mavroyani.

* Voiu face însă alte observațiuni asupra modului de primire și asupra îndeplinirii condițiilor impuse de testament.

* Academia trebuie să arate Legației dela Atena spre a se comunica legatarului universal că este dispusă a accepta, dar cu următoarele condițiuni:

* 1. Potrivit statutelor și regulamentelor, ea trebuie să preleveze din valoarea premiului 22%. Deci sumele ce vor fi puse la dispoziția Academiei

trebuie să cuprindă 150 lire st. valoarea premiului, plus 33 l. st. prelevările Academiei. Dacă nu s'ar putea depune în acest fel, Academia va fi obligată să reție 22% din 150 lire și deci premiul se va micșora, ceea ce nu ar mai corespunde voinții testatorului, care se exprimă categoric că premiul «doit recevoir 150 l. st.». Trebuie să se accentueze că Academia n'ar putea primi fără această condiție, pentru că este ținută de respectul statutelor și regulamentelor sale.

* Cum în testament se lasă oarecare libertate legatarului universal și executorilor testamentari și li se dau oarecari indicațiuni, socot că nu va fi dificil de a satisface această condiție.

* În cazul când n'ar avea fonduri spre a depune și partea pentru cei 22%, Academia îi va lua din cele 150 lire și premiul va fi redus, cum am arătat. S'ar putea spune că n'a fost nesocotită clauza respectivă pentru că din moment ce s'a referit testatorul la Academia Română, urmează că voința lui trebuie interpretată în acord cu organizația ei, care nu poate fi schimbată prin voința donatorilor, aceasta mai ales, când s'ar vedea că legatarul n'are mijloace să completeze suma. Ar realiza cel puțin în parte voința testatorului și între a nu realiza sau a realiza parțial este de preferat aceasta. Totuși trebuie stăruit pentru depunerea sumei plus 22%.

* 2. Testamentul prevede că sumele pentru asigurarea premiului, capitalul respectiv, va fi depus în acest scop, cu titlu inalienabil, la Banca Națională a Greciei. Din motive, de o mai ușoară administrare de sigur că este de dorit ca depunerea să se facă la Banca Națională a României. Războiul, mai ales, a arătat că se pot ivi greutăți serioase pentru administrarea fondurilor în străinătate. Depunerea s'ar putea face prin Banca Națională a Greciei, care ar putea aranja chestiunea cu a României, așa ca să fie satisfăcută și litera testamentului.

* Dacă însă, fie din grija de a nu se spune că nu s'a respectat litera testamentului, fie din alte motive nu s'ar depune la Banca Națională a României chiar capitalul inalienabil, care să asigure acordarea premiului, atunci Academia Română trebuie să declare că, deși primește legatul, ea nu se socotește obligată a publica premiul decât după ce se va fi trimis Academiei suma corespunzătoare pentru premiu, adică 150 lire + 33 = 183 lire sau echivalentul, liber de orice sarcini. Dacă această sumă va produce o dobândă până la acordarea premiului, spre a nu se zice că Academia profită, acea dobândă se va socoti în suma destinată pentru premiul următor. Liberă însă va fi Academia ca să țină suma în cassa sa, fără a o depune undeva pentru fructificare. Cum premiul se dă din doi în doi ani, urmează că suma respectivă trebuie depusă Academiei cu cel puțin doi ani înainte spre a se putea face publicarea lui. *Numai după ce va avea toată suma, Academia va publica premiul.*

* 3. Testatorul a prevăzut că dorește ca premiul să fie acordat înaintea unei adunări solemne și extraordinare reunită într'o mare sală convenabilă din București, în prima Duminică după sărbătoarea Sf. Spiridon.

* Această dorință — nu e o obligație — se poate satisface în modul următor: Academia va hotărî asupra premiului în sesiunea ei generală,

oricare-i va fi data, căci nu poate convoca o sesiune specială pentru acest premiu. Darea lui, materialmente, se poate face în prima Duminică, după Sf. Spiridon, într'o ședință publică, în sala Academiei, și la care ar fi invitate diferite personalități de seamă.

* Fiindcă e și o diferență de calendar e bine să precizăm că e vorba de stilul României. Modalitatea aceasta de a hotărî asupra premiului la o dată și de a cetî raportul și a-l predă la altă dată, uneori destul de depărtată, se întrebuițează și de Academia franceză.

* 4. Testatorul a mai prevăzut ce se va face, când nu s'ar putea acorda premiul; între altele prevede că jumătate din sumă va fi întrebuițată pentru mărirea unei biblioteci publice din București, desemnată de către persoanele care trebuiesc să fie însărcinate cu urmărirea și executarea premiului. Cum într'un articol precedent se arată că această operație «doit être remise» Academiei Române, ea va avea dreptul de a desemna biblioteca în chestiune. Cred că nimic n'ar trebui s'o împiedece să acorde accă sumă chiar bibliotecii sale, pe simplul motiv că e o bibliotecă publică și testatorul n'a interzis a și-o acorda chiar ei; dealtfel ar fi curios ca Academia, care are destule lipsuri în biblioteca ei, s'o acorde altei biblioteci. Deaceea este bine să se arate legatarului universal și executorilor testamentari, că Academia nu înțelege să-și interzică dreptul de a luă o asemenea măsură. De sigur — se înțelege dela sine — că aceasta nu va fi o regulă generală. Din suma respectivă va putea acorda și altor biblioteci iar uneori o va putea acorda cu totul alteia.

* În tot cazul, în programul de care vorbește testatorul, se va prevede formal că, în situația prevăzută de art. 6 din detaliile complimentare, suma destinată unei biblioteci va putea fi acordată de Academie și pentru biblioteca sa.

* 5. Academia trebuie să arate că va face programul, de care vorbește art. 5 din dispozițiile complimentare, în forma unui Regulament, votat în sesiune generală, așa cum se face pentru toate premiile. Ea va ține seamă de cele prevăzute în acel articol și va căută să-l facă analog cu programul pentru premiul dela Constantinopol, însă numai în măsura în care va fi posibil, cum dealtfel arată și testatorul (si possible) și în care-i va îngădul, organizația sa, statutele, regulamentele și împrejurările speciale din România. Astfel nu s'ar putea admite ca la hotărîrea asupra premiului să participe decât Membrii activi ai Academiei. Vor putea fi consultate și alte personalități dar nu cu vot deliberativ. Se va arată că Academia are destule personalități din diverse specialități care vor putea îndeplini cât mai bine această misiune. Academia n'ar putea primi însă dispoziția, după care membrii ei n'ar putea face recomandări în vederea acordării premiului. Ea va apelă la presă, la diverse instituții, persoane pentru a i se arată cine ar merita să primească un astfel de premiu, va admite să i se facă propuneri până la o dată, de pildă începutul sesiunii generale, va face totul ca acordarea premiului să corespundă cât mai exact cu voința testatorului dar nu poate — ceeace nici testatorul nu cere — ca să admită în întregime modalitățile din regulamentul premiului dela Constantinopol.

* Va prevedea în acest program-regulament divizibilitatea premiului în două părți egale sau inegale, ca și cel dela Constantinopol și, în fine, tot ce va crede potrivit pentru scopul urmărit.

* Aceste observațiuni sunt de părere să fie comunicate, prin Legația română dela Atena, legatarului universal și executorilor testamentari, cu rugămintea de a ne comunica în scris, dacă au de făcut vreo obiecțiune sau de cerut vreo lămurire. Se va preciza că în caz când nu s'ar îndeplini de către ei obligațiunile impuse de testator, în special a depunerii sumelor, Academia n'are nici o obligațiune.

* Acceptarea s'ar face în sesiunea generală din Maiu. Până atunci am limpezit totul prin corespondența ce se va urmă și cu formele ce vor fi necesare ».

D-l Președinte I. BIANU mulțumește d-lui Andrei Rădulescu pentru raportul făcut.

D-l Dr. G. MARINESCU propune să se comunice legatarilor testamentari concluziile raportului d-lui Andrei Rădulescu.

— Propunerea se aprobă.

ȘEDINȚA ORDINARA

7 FEBRUARIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

D-l I. SIMIONESCU prezintă următoarele scrieri ale sale:

1. *Oameni aleși: Românii*, Ed. II;
2. *Orașe din România*, Ed. II.

D-l Președinte I. BIANU prezintă următoarele scrieri:

1. G. Ionescu-Sisești, *L'Agriculture de la Roumanie pendant la Guerre*;
2. Gr. Antipa, *L'Occupation ennemie de la Roumanie et ses conséquences économiques et sociales*, amândouă din seria *Histoire économique et sociale de la Guerre mondiale — Série Roumanie*, publicată de *Dotation Carnegie pour la paix internationale*, — donate de Editură.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l Președinte I. BIANU prezintă un Album cuprinzând fotografiile caselor din Viena ale Fundațiunii M. H. Elias.

Dela Secțiunea Științifică se prezintă spre tipărire în publicațiunile Fondului « V. Adamachi » manuscrisul lucrării *Vertebrele pliocene dela Mălușteni*, a d-lui I. Simionescu.

Părintele N. M. POPESCU comunică deciziunea Secțiunii Istorice de a se ceti în ședință publică studiul colegului corespondent General R. Rosetti, *Evoluția armamentului la Români dela moartea lui Ștefan-cel-Mare la acea a lui Matei Basarab*.

— Se aprobă să fie cetit în ședința publică dela 14 Februarie a. c.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

14 FEBRUARIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

a) Ședința publică

D-l General R. Rosetti, Membru corespondent, expune comunicarea: *Evoluțiunea mijloacelor și a chipului de înfăptuire a războiului dela moartea lui Ștefan-cel-Mare până la acea a lui Matei Basarab.*

b) Ședința intimă

Dela Secțiunea Științifică se primește propunerea ca d-l Enrico Fermi, Membru al Academiei Italiene, să țină o comunicare cu caracter științific în ședința publică în ziua de 21 Februarie a. c.

— Se aprobă.

Dela Ministerul Instrucțiunii Publice și al Cultelor se primește înștiințare că Ministerul, în urma raportului Directorului Școlii Române dela Roma, a intervenit la Banca Națională pentru a dispune accelerarea lucrărilor de construcție a acelei școli.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

21 FEBRUARIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

a) Ședința publică

D-l Președinte I. BIANU salută pe d-l Profesor Enrico Fermi, Membru al Academiei Italiene, zicând:

« *Illustre Professore,*

« Siamo lieti di poterla salutare in mezzo ai soci dell'Accademia Romana. Ella si avvia così sulle auguste orme del nobile Re d'Italia, che, giovanissimo, ebbe a visitare quarant'anni fa questa nostra Accademia, per rimanere indi con noi in cordiali relazioni. Cinque anni fa abbiamo poi avuto il piacere di salutare in questa medesima sala e sentire la voce del nostro benemerito e venerabile collega Ettore Pais, il grande storico delle origini della Città Eterna, nonché dell'antichissima Italia.

« La di Lei presenza fra noi assume oggi un particolare carattere di novità. Ella ci viene infatti dalla gloriosa Italia culla del rinascimento dell'universale cultura, dal paese del sommo Leonardo, del geniale Galileo, di Galvani e di Volta, i quali diedero all'umanità le chiavi atte a svelare i segreti della misteriosa natura. Ma Ella ci viene — e ciò riesce ancora più significativo — da un'Italia ringiovanita, dal seno della nuova Accademia d'Italia, dall'Italia del presente e dall'avenire.

« Siamo quindi oltremodo lieti di salutare nella Sua persona questa nuova Italia e la sua Accademia ove, una volta ritornato, vorrà forse dire, illustre professore, ai Suoi colleghi accademici e professori, nonché ai Suoi concittadini, che la romanità trapiantata da Traiano fra l'Istro ed li Carpazi, L'accoglie con emozione, giacchè sente l'affetto del cuore fraterno.

« Le nostre due Patrie, ridotte in frantumi e da avverse procelle combattute, si sono riplasmate nella stessa epoca: Cavour e Mazzini, lavorando ciascuno a modo suo per l'attuazione dell'Unità italiana, hanno fortemente contribuito alla prima Unità nazionale dei Rumeni, mentre i nostri collaboratori pure non fecero difetto. Nella Grande Guerra le nostre due Patrie gettarono insieme tutte le forze di cui disponevano, immolando migliaia e migliaia di giovanili energie per annullare le ultime tracce della vetusta tirannide straniera, che da tanti secoli ci veniva affogando. Noi altri sappiamo bene tutto ciò e abbiamo la coscienza chiara. Assicurate con animo tranquillo i vostri colleghi di Roma. Dite a loro pure che facciamo i nostri migliori sforzi per diminuire la distanza fra la nostra Nazione e l'Italia, creando degli organi di vita intellettuale comune, come l'insegnamento dell'Italiano nelle nostre Università, la Scuola Rumena di Roma o il corso di un nostro bravo giovane all'Università di Roma intorno alla lingua ed alla lettera rumena. Dite che lavoriamo di buon animo su tutti i terreni, per renderci degni di un equo confronto; che i nostri sguardi stanno sempre rivolti verso l'Italia e verso Roma; che la Patria rumena, integrata finalmente in un Stato politico unitario, considera rinnovata la missione affidatale da Traiano, due mila anni fa, da Traiano, il migliore tra quanti Imperatori ebbe Roma.

« I Rumeni considerano con profonda gioia i progressi veramente meravigliosi compiuti negli ultimi tempi dall'Italia, come anche la definitiva scomparsa del nuvolo che offuscava il bel cielo di Roma, insieme alla lucente stella degli ultimi giorni, presaga di splendide speranze per l'avvenire della pace e della civiltà.

« Dite a tutti che la stella polare della vita politica e culturale di noi Rumeni è l'idea latina, mentre nulla trascuriamo per un sincero benefico affratellamento con i popoli circonvicini di altre origini e di altre lingue, desiderando sinceramente collaborare insieme allo sviluppo dell'umana civiltà per l'armonia e la pace.

« Fra noi siate benvenuto! »

D-l Profesor Enrico Fermi răspunde:

« *Illustre Presidente,*

« *Signore e Signori,*

« È per me un grande onore l'essere ricevuto da voi soci dell'Accademia Rumena. E ne sono vivissimamente grato a voi tutti e particolarmente al Vostro illustre Presidente, che ha voluto ricordare, con elevate parole, gli antichi legami di amicizia e di razza che legano le nostre Patrie e che,

iniziați nei tempi gloriosi dell'Impero di Roma, hanno supravissuto a tristi ed a liete vicende e sono oggi più che mai intimi după două milenii de istorie.

♦ Particolarmente mi ha commosșo il cald saluto învialo dal Vostro Președinte alla Noștra Italia oggi animata da un spiritò nuovo de forșă e de giovinezșă.

♦ Io sò sicuro de interpretare il pensiero dei miei colleghi dell'Accademia d'Italia nel ricambiare a tutti voi il saluto învialo per mio mezzo dal Vostro Președinte e posso accetarvi che è anche în noi vivissimò il desiderio de intensificare i rapporti intellettuali e culturali tra i noștri două paesi.

♦ È questa la prima volta che ho occasione de venire nella Voștra Terra; ma non ho în alcun modo provato l'impressione de trovarmi în un paese străniero, tanto la discendenza comunè della stirpe de Roma si manifesta în somiglianșe de rasă e de lingua. E ritornando în Italia dirò a tutti dei sentimente de fraternă amicizie che ci collegano e per mia parte conșerverò sempre il ricordo della simpatie con la quale sò stato accolto da voi ♦.

Apoi d-l Profesor Fermi expune comunicarea sa despre « *Unele aplicașuni ale metodelor statistice la fizica atomică* ».

D-l Președinte I. BIANU mulțumescșe d-lui Profesor E. Fermi pentru interesanta comunicare.

b) Ședinșă intimă

Dela Ministerul Instrucșunii Publice și al Cultelor se primeșșe o adresă, prin care Academia este rugată să delege un membru al secșiunii știinșifice în Consiliul de Perfeșionare al Școlii Politehnice din Timișoara.

— Se delegă pentru o nouă perioadă colegul L. Mrazec, care a reprezentat și până acum Academia.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

28 FEBRUARIE 1930

Președinșia d-lui I. BIANU.

Dela d-na Demetrian Ștefanidi se primeșșe în dar pentru colecșia numismatică 58 monete, unele antice, altele moderne, din care 20 de aur. Donașia este făcută în amintirea defuncșei Sisy Ștefanidi, fiica donatoarei.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l Președinte I. BIANU prezintă următoarele publicașuni primite în dar dela autorii respectivi:

Gaster (M.), *Studies and texts in folklore, in three volumes. I—III.* London, 1925—28.

Țicăloiu (Ion D.), *Probleme de fonetică, cu date din limba românească veche*, publicate în limba română în « Zeitschrift der romanischen Philologie ».

Ștefănescu (I. D.), *L'évolution de la peinture religieuse en Bucovine et en Moldavie*, texte et album. Paris, 1929.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l DIM. GUSTI invită pe d-nii membri la reprezentarea filmului etnografic « Drăgușul », care se va face Miercuri 5 Martie curent în sala Teatrului Național în prezența M. S. Regelui, a Familiei Regale și a Inaltei Regențe. Filmul, realizat în 1929 de Seminarul de Sociologie dela Universitatea din București de sub conducerea d-lui Dim. Gusti, dă la iveală principalele caracteristice ale acestui sat românesc din ținutul Făgărașului, tinzând, pe de o parte, a reconstitui o zi din viața satului, iar pe de altă parte, înfățișând o serie de datine în legătură cu viața socială a satului.

D-l Președinte I. BIANU atrage atenția Academiei că în cursul acestui an se vor comemora 2000 de ani dela nașterea celui mai mare poet latin Virgilius și 100 de ani dela nașterea neuitatului poet provensal Fr. Mistral, care, precum se știe, a îmbrățișat cu multă căldură intrarea neamului românesc în conștiința lumii latine. Iubirea lui s'a arătat și prin căldura cu care a susținut la Montpellier încoronarea lui Vasile Alecsandri ca bard al latinității.

Deși nu s'au hotărât până în prezent datele pentru aceste comemorări, totuși e necesar să pregătim de pe acum participarea noastră la aceste serbări.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA crede că, dacă Academia va hotărî să participe prin delegați la comemorarea lui Mistral, din acea delegație va trebui să nu lipsească colegul nostru d-l O. Densușianu, care a studiat de aproape opera lui Mistral. Totodată Academia va trebui să intervină pe lângă Guvern spre a acoperi cheltuielile de călătorie ale delegaților noștri.

D-l I. SIMIONESCU arată că Duminecă, 2 Martie curent, se va oficia la biserica Pitar Moșu din Capitală un parastas la zece ani impliniți dela moartea regretatului coleg A. D. Xenopol. D-sa roagă pe d-nii colegi să ia parte la această pioasă solemnitate.

D-l DIM. GUSTI propune a se ține o ședință publică în amintirea răposatului coleg A. D. Xenopol, în care să se facă comunicări despre opera lui.

— Propunerea se aprobă.

ȘEDINȚA ORDINARA

7 MARTIE 1930

D-l Președinte I. BIANU, deschizând ședința, arată că națiunea amică și aliată nouă Cehoslovacia serbează în prezent 80 de ani impliniți de președintele ei d-l T. G. Masaryk, ale cărui virtuți cetățenești și științifice sunt îndeajuns de cunoscute întregii lumi culte. Țara noastră ia de sigur parte la sărbătorirea marelui om de Stat și ilustrului filozof. Aseară s'a organizat o serbare ținută în sala de conferințe a Academiei de Inalte Studii Comerciale

și Industriale, la care d-l Prof. G. Tașcă, rectorul acestei Instituțiuni, a ținut o cuvântare despre sărbătorit. Academia Română a fost reprezentată de Președintele ei însoțit de d-l coleg S. Mehedinți. Pe de altă parte, Institutul Social Român a organizat deasemenea o ședință solemnă, ce se va ține astăzi la ora 5 d. a., în Aula Fundațiunii Carol I, în prezența Inaltei Regențe, pentru sărbătorirea d-lui T. G. Masaryk. Vor rosti cuvântări câțiva membri ai Guvernului și mai multe personalități fruntașe din viața noastră de Stat. Seria cuvântărilor va fi încheiată de colegul nostru d-l Dim. Gusti. D-l Președinte I. BIANU îndeamnă pe d-nii membri să ia parte la această serbare.

Pe de altă parte d-sa propune și Academia aprobă să se expedieze Academiei Cehe de Științe și de Arte următoarea telegramă:

« L'Académie Roumaine s'associe fraternellement aux fêtes nationales en l'honneur du grand patriote et homme d'État Président Masaryk et exprime ses vœux de progrès et de prospérité pour la nation tchécoslovaque ».

D-l Președinte I. BIANU arată că împlinindu-se zece ani dela moartea regretatului coleg A. D. Xenopol, familia defunctului a făcut un parastas pentru pomenirea lui, la care Academia a luat parte prin Președintele și Secretarul ei general.

D-l Președinte I. BIANU arată că colegul nostru d-l Dim. Gusti a organizat cu elevii Seminarului său de Sociologie dela Universitatea din Capitală o serie de explorări ale vieții țărănești, începând cu anul 1925. În anul trecut 1929, acele cercetări s'au aplicat asupra satului Drăgușul din ținutul Făgărașului și realitatea etnografică și socială a satului a fost prinsă într'un film, care s'a reprezentat alaltăieri la Teatrul Național. Cu ocazia aceasta s'a publicat o broșură intitulată « Drăguș — Viața unui sat românesc », pe care d-l Președinte o înfățișează plenului.

D-l General R. Rosetti, Membru corespondent, arată că la concursul *Marelu Premiu Militar General Ioan și Maria Carp*, de 7.000 lei, pentru subiectul dat « *Organizarea Armatei după războiu* », s'a prezentat un volum tipărit sub inițialele C. G. și cu titlul: *Indrumări nouă în organizarea Armatei*. Acest volum tratează — după cum arată titlul — alt subiect decât cel publicat de Academie. Fiind totuș înscris la concursul premiului, d-l General R. Rosetti întreabă dacă trebuie să fie luat sau nu în considerație.

D-l Președinte I. BIANU observă că nu plenul are căderea să hotărască asupra chestiunii ridicate de d-l General R. Rosetti și Comisiunea premiului, în conformitate cu condițiunile hotărâte la timp și publicate.

D-l Dr. G. MARINESCU amintește că în trecuta sesiune generală Academia a acordat o parte de 10.000 lei din Premiul Dr. V. Babeș d-lui Dr. A. Metzulescu din Craiova pentru lucrarea sa « *Tratamentul scarlatinei grave prin serul și sângele de convalescenți* ». D-l Metzulescu a rugat printr'o scrisoare Academia să folosească suma de 10.000 lei, fie subscriind-o la ridicarea

unui monument proiectat al Prof. V. Babeș, fie instituind din venitul anual un premiu de medicină, în care caz D-sa ar mai adăuga 10.000 lei spre a forma un fond cu numele său. D-l Metzulescu a sugerat ca hotărîrea Academiei să se ia în conformitate cu avizul prealabil al colegilor noștri d-nii Dr. G. Marinescu și I. Cantacuzino.

D-l Dr. G. Marinescu arată că în adevăr după moartea colegului nostru Dr. Victor Babeș, s'a format o comisiune sub președinția d-lui Gr. Trancu-Iași, în acea vreme ministru, comisiune din care face și d-sa parte, cu scopul de a strânge fondurile necesare pentru ridicarea unui bust neuitatului coleg. Comisiunea a făcut apel la subscripția publică și lucrează încă pentru scopul propus.

Implinind rugarea oficială a Academiei de a-și da părerea asupra propunerilor d-lui Dr. A. Metzulescu, d-l Dr. G. Marinescu crede că premiul ce ar urma să se dea ca venit al fondului ce s'ar institui ar fi prea mic și deci propune ca suma de 10.000 lei dăruită de d-l Metzulescu să se verse la fondul monumentului.

— Propunerea se ia spre cunoștință și se va decide după ce se va avea și propunerea colegului nostru d-l Dr. I. Cantacuzino.

Preotul N. M. POPESCU comunică proces-verbal al Secțiunii Istorice din 28 Februarie trecut, prin care se ia următoarea hotărîre:

* Având în vedere referatul secretarului, din care reiese că Secția nu mai are nici o sumă pentru tipărirea lucrărilor sale pe anul 1930, se hotărăște:

* Nu se va mai da la tipar nici o lucrare.

* Se va gândi la găsirea mijloacelor pentru tipărirea comunicărilor membrilor activi și a celor corespondenți, dacă sunt aprobate. Pentru fiecare tipăritură se va cere ofertă precisă ».

(11) Gh. Balș, A. Rădulescu, Preotul Nic. Popescu.

Comunicând această deciziune, Preotul N. M. Popescu arată că Secțiunea Istorică din cauza acestei grele situații materiale nu-și mai poate continua publicațiile. Sugeră ca să se vină în sprijinul acelei Secții, împrumutându-se dela o Secție mai avută.

D-l Secretar General G. ȚIȚEICA zice că e cu neputință a se trece sumele destinate ficcărei Secții dela o Secție la alta. D-sa crede că, pentru cheltuiala cu rânduială a sumei atribuite ficcărei Secții, ar trebui ca totdeauna să se treacă prin Secție chiar lucrările membrilor activi mai înainte de a se da la tipar, spre a se vedea dacă sunt sume disponibile pentru tipărire. În orice caz asupra ajutorării Secției Istorice pe cale extrabugetară nu se poate hotărî decât în apropiata sesiune generală.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

14 MARTIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

D-l Secretar general G. ȚIȚICA înfățișează fascicula VIII, Tom. II, apărută din *Dicționarul limbii române*, cuprinzând *Incălecătură—Indreptă*.

D-l Președinte I. BIANU prezintă scrierea d-soarei Christina Avghi Galitzi « *A study of assimilation among the Roumanians in the United States* » (New York, Columbia University Press, 1929), din care s'au primit 20 de exemplare. Autoarea e româncă și printr'o scrisoare înștiințează Academia că dorește ca scrierea să fie înscrisă la concursul premiilor Academiei.

— Se va avea în vedere la concursul premiilor pentru 1931.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

21 MARTIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

a) Ședința publică

D-l Președinte I. BIANU înfățișează planul de situație și fațada construcției Școlii Române din Roma, întocmită de d-l arhitect Petre Antonescu, sub a cărui conducere se face construcția. Arată că zidăria este gata și se speră că până la sfârșitul anului acestuia întreaga clădire să fie terminată.

Apoi d-l Președinte prezintă o hartă a populațiunii Basarabiei înfățișând compunerea ei etnografică, întocmită de d-l L. S. Berg după datele statistice oficiale rusești din anii 1897 și 1907 și publicată în 1923 de Academia de Științe din Petrograd. Raporturile etnografice dintre popoare sunt bine scoase în relief și se arată că populația moldovenească este de 47% față de celelalte populații, care se vădesc cu mult inferioare în număr. Această hartă este deci pentru noi un document important, care ne rămăsese necunoscut până acum.

Dela Academia polonă de Științe și de Litere se primește circulară înștiințând că în zilele de 8—10 Iunie viitor se va întruni în Cracovia Congresul de istorie și filologie, cu ocazia celui de al 4-lea centenar dela nașterea poetului polonez Ioan Kochanowski. Pomenirea acestui poet din secolul al XVI-lea trebuie să atragă și atenția noastră, știut fiind că psalmii versificați de el în limba nației sale, rămași până astăzi cântare religioasă în Polonia, au fost model de imitare pentru Mitropolitul Dosoftei. Forma psalmilor în versuri polone a fost imitată de Dosoftei în Psaltirea dată la lumină la 1673. Această versificație, publicată de Academie acum 40 de ani, constituie un monument în literatura noastră veche.

D-l S. DRAGOMIR desvoltă comunicarea despre « *Vechile biserici din Zarand și ctitorii lor din secolii XIV și XV* ».

D-l Președinte I. BIANU felicită pe d-l coleg Silviu Dragomir pentru importanta sa comunicare.

D-l LUDOVIC MRAZEC prezintă «Harta orografică a României» 1:1.500.000, Foia anteră sub forma ei definitivă a Atlasului Fizic, care face parte din Atlasul Fiziografic al României.

D-l L. MRAZEC prezintă «Die Kochsalzwässer Romäniens» a d-lui Dr. Marius Sturza, lucrare în care se tratează cheștiunea apelor sărate din România din punct de vedere balneologic și balneoterapeutic. De fapt este o lucrare sintetică în care autorul clasează apele sărate după originea lor, arătând că compozițiunea lor este strâns legată de structura geologică a țării. Ținând seamă de altitudinea ivirilor sărate și de condițiunile climaterice, autorul pune în evidență posibilitățile balneologice și balneoterapeutice a regiunilor cu ape sărate.

Dr. Sturza dă o deosebită atențiune lacurilor sărate calde, pentru care propune numele de «terme solare», căldura lor fiind datorită insolațiunii. Lucrarea, unică în felul ei în literatura noastră balneologică, e documentată cu numeroase tabele și diagrame și ilustrată de hărți și profile.

b) Ședința intimă

D-l I. SIMIONESCU atrage atenția Academiei că în Iunie viitor se va sărbători în Paris o sută de ani dela înființarea Societății de Geologie a Franței, dintre membrii căreia mulți au fost colegi ai noștri onorari sau corespondenți. Este deci de datoria Academiei să ia parte la această solemnitate. D-sa propune că Instituțiunea noastră să fie reprezentată prin colegul nostru L. Mrazec.

— Propunerea se aprobă.

Preotul N. M. POPESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice din 14 Martie curent, prin care Secțiunea își însușește în totul propunerile colegului nostru corespondent d-l General Radu Rosetti făcute asupra dării de seamă ce s'a primit dela Marele Stat Major (Serviciul Istoric) despre documentele istorice aflătoare în Arhiva Palatului Cultural din Arad, toate fiind în legătură mai mult sau mai puțin directă cu faptele petrecute în anii 1848 și 1849 în Ardeal și în părțile mărginașe despre Ungaria.

— Se ia act și se va urmă conform propunerilor d-lui General R. Rosetti, aprobate de Secțiunea Istorică.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

28 MARTIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

Din partea Comitetului executiv al celui de al VII-lea Congres Internațional Ornithologic se primește înștiințare că acest congres se va întruni în Amsterdam în zilele de 1—7 Iunie viitor, în conformitate cu hotărîrea

luată de congresul precedent ținut în 1926 la Copenhaga. Se trimite și programul congresului.

— Se ia act.

D-l I. SIMIONESCU aduce la cunoștința Academiei că zilele de 7—13 Aprilie viitor, după părerea D-sale adoptată de Institutul de editură «Cartea Românească» și după hotărârea Direcțiunii Culturii Poporului din Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, vor constitui săptămâna consacrată poeziei românești, în care timp se vor expune în vederea publicului de către librari și institutele tipografice volume de versuri. D-sa crede că ar fi bine ca Academia să participe la această prezentare generală a poeziei noastre și propune să se expună în sala de expoziții a Instituțiunii noastre manuscrisele autografe aflătoare la Academie ale poeților români dela cei mai vechi până în vremea noastră, precum și edițiunile vechi ale acestor poeți.

— Propunerea se aprobă.

D-l Președinte I. BIANU informează că Duminică 30 Martie curent se va oficia un parastas pentru pomenirea regretatului literat Ion Gorun (Al. Hodoș) și se va sfinți și monumentul ce i s'a ridicat în cimitirul Sf. Vineri din Capitală. Propune ca Academia să fie reprezentată la această pioasă solemnitate printr'un delegat.

— Se delegă d-l G. Murnu.

Preotul N. M. POPESCU comunică hotărârea luată astăzi de Secțiunea Istorică, prin care se însărcinează colegul nostru corespondent d-l S. G. Longinescu să cerceteze și să refere asupra cărții «*Condițiunea juridică a copilului natural în Dreptul comparat*» de d-l Nicolae G. Vrăbiescu, prezentată la concursul Premiului Gh. Asachi, de 50.000 lei, ce este a se da în apropiata sesiune generală.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

4 APRILIE 1930

Președinția I. BIANU.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU prezintă volumul comemorativ «*B. Spinoza — 250 ani dela moartea filozofului*», cuprinzând un studiu dezvoltat asupra filozofiei marelui gânditor făcut de d-l Dr. I. Brucăr și traducerea pentru prima oară în românește de d-l S. Katz a operei lui fundamentale «*Etica*».

Apoi d-l Președinte înfățișează următoarele scrieri, a căror publicare a fost ocazionată de comemorarea organizată în Octomvrie 1929 de Eparhia ortodoxă română din Arad la 100 de ani dela așezarea întâiului episcop român Nestor Ioanovici în scaunul episcopesc al Aradului:

1. *Triumful Ortodoxiei la Arad*, Actele și desbaterile adunării eparhiale din Eparhia ortodoxă română a Aradului, sesiunea extraordinară din anul

1929, când s'au comemorat o sută de ani dela așezarea celui dintâiu episcop român Nestor Ioanovici în scaunul episcopal al Aradului (Arad, 1929).

2. Ciuhandu (Dr. Gh.), *Din viața lui Nestor Ioanovici, Episcopul Aradului 1767—1830* (Arad, 1929).

3. Ciuhandu (Dr. Gh.), *Doi Ioanovici pe tronul episcopesc ortodox dela Arad* (Arad, 1929).

4. Pop (Ștefan), *Frământări românești în jurul Scaunului episcopesc ortodox dela Arad* (Arad, 1929).

Dela Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român «Astra» din Sibiu se primește înștiințare că în zilele de 24, 25 și 26 Aprilie curent se va ține la Cluj sau la Sibiu (în curând se va fixa definitiv localitatea) o consfătuire a președinților de despărțăminte ale «Astrei» și a reprezentanților diferitelor societăți culturale din țară. Scopul acestei întruniri este să se examineze situațiunea Asociațiunii în cadrul României Mari și să-și lămuirească rostul în noile condițiuni de viață a poporului create de înfăptuirea unității neamului. Întrunirea nu va da hotărâri obligatorii pentru comitetul «Astrei», ci va avea un caracter de consfătuire asupra problemei culturale privitoare la solidarizarea maselor populare cu restul (elita intelectuală) națiunii române, asupra chestiunii colaborării «Astrei» cu alte societăți culturale din țară sau eventuale uniri a tuturor acestor societăți, — precum și asupra procurării mijloacelor materiale necesare funcționării Asociației. La această consfătuire este chemată să ia parte și Academia.

— În urma discuțiunii, la care iau parte d-nii I. Bianu, C. Rădulescu-Motru, Dim. Gusti, Oct. Goga, G. Țițeica, se decide ca Academia să ia parte la consfătuirea «Astrei» printr'o delegație compusă din d-nii Oct. Goga, Al. Lapedatu, S. Mehedinți, I. Simionescu, Dim. Gusti și C. Rădulescu-Motru. Delegații sunt rugați să se întrunească prealabil pentru precizarea ideilor ce vor expune la consfătuire.

Dela Societatea «Amicii Greciei» se primește chemare la festivalul organizat Duminecă 6 curent, la ora 11 a. m., la Teatrul Național de această Societate pentru sărbătorirea a 100 de ani dela proclamarea Independenței Greciei.

Preotul N. M. POPESCU comunică trei procese-verbale ale Secțiunii Istorice prin care se iau următoarele deciziuni:

1. Se ia cunoștință de hotărârea Delegațiunii Academiei de a se acordă Secției Istorice un avans de 100.000 (una sută mii) lei amortizabil în anii 1931 și 1932 pentru ca să se poată tipări pe anul în curs 1930 comunicările membrilor activi ținute în ședințe publice.

2. D-l G. Vălsan e însărcinat cu examinarea lucrării d-lui Florea G. Bratu, «Elemente eterogene din regiunea Teleormanului», înaintată spre a fi publicată de Academie.

3. Secțiunea însărcinează pe d-l coleg corespondent Gh. Tașcă să refere asupra scrierii «Condițiunea juridică a copilului natural în Dreptul comparat» de d-l Nic. G. Vrăbescu, prezentată la concursul Premiului Gh. Asachi, de 50.000 lei, din 1930.

ȘEDINȚA ORDINARA

11 APRILIE 1930

D-l Președinte I. BIANU, deschizând ședința, salută pe d-l coleg N. Iorga, înapoiat în mijlocul colegilor d-sale din întinsa călătorie făcută în America de Nord. Amintește că d-l N. Iorga a fost precedat în această călătorie de colegii noștri d-l Dr. G. Marinescu, care a făcut o călătorie în anul trecut în America de Sud, și de d-l G. Țițeica, care a mers acum câțiva ani la Toronto cu ocaziunea unui congres internațional de matematici, când d-sa a vizitat și pe românii din Statele Unite (10 orașe) și le-a expus în mai multe conferințe starea din România de după războiu. Călătoria d-lui Iorga a fost urmărită de noi cu deosebită atenție, deoarece ea prezintă o importanță capitală din următoarele puncte de vedere: Întâiul, această călătorie înseamnă o punere în legătură, printr'un contact viu și direct, a românimii de acasă cu românimea emigrată acolo. Am cunoscut, zice d-l Președinte, țărani pe cari dorul de patrie îi făcuse să se înapoieze temporar din America. Acești țărani mi-au arătat că se simțiau foarte bucuroși și foarte mândri să le vină cu lumina în mână și să primească în mijlocul lor frați de frunte dela noi. A primii bărbați distinși dela noi constituie pentru românii din America o mare binefacere și morală și națională. Deaceea contactul cu ei trebuie să fie cât mai strâns și în acest scop e de dorit ca bărbații noștri luminați să meargă cât mai des la ei, arătându-le astfel că patria mamă nu i-a uitat.

Dar și din alt punct de vedere călătoria colegului nostru Iorga are însemnătate. Fapt e că suntem cu totul necunoscuți în America. A ne face cunoscute țara și cultura noastră, a ne câștiga un nume bun și un prestigiu în lumea americană este deci pentru noi o datorie de urgentă necesitate. Acest nume bun, acest prestigiu, această asigurare a viitorului nostru în conștiința lumii americane nu ni le putem câștiga decât numai prin știința și prin învățații noștri cari ne pot reprezenta demn, pentrucă prin politica noastră însemnăm prea puțin în acel continent. Colegul Iorga, prin personalitatea sa și prin conferințele ținute în diferitele centre mari americane, a contribuit mult la cunoașterea noastră și la ridicarea prestigiului țării noastre în lumea americană. Deaceea îl felicităm călduros și-i dorim să poată repetă cât mai des călătoria d-sale în continentul de dincolo de ocean.

D-l N. IORGA exprimă mulțumiri vii d-lui Președinte pentru cuvintele bune ce i-a adresat. D-sa arată că în America a fost chemat de coloniile românești, cari i-au și pus la dispoziție o parte din cheltuelile de călătorie. A vizitat toate coloniile și a constatat că în genere românii își câștigă viața acolo cu multă trudă și cu mult necaz. Părinții fac eforturi mari ca să nu cadă copiii lor pradă desnaționalizării, care se face ușor prin școală. Deaceea cărțile românești ce le-am dus au fost o mângâiere pentru ei. Pentru a câștiga mai ușor pe copii nației lor, mi s'au cerut de părinți cărți în românește și englezește. I-am sfătuit însă să se întoarcă în țară. D-sa adaugă că i s'a vorbit de d-l coleg Țițeica în mai multe părți. A vizitat școlile americane de toate gradele și aproape la toate a ținut conferințe. La unele Universități a întâlnit câțiva studenți din București. Asemenea a vizitat biblioteci. Unele din ele

se pot califica drept cele mai bune din lume. În multe a găsit cărți românești. La biblioteca din Washington a avut plăcere să afle 40 cărți de ale d-sale. Socotește că trebuie să căutăm a introduce acolo cât mai mult cartea noastră, care, după părerea d-sale, poate prinde foarte ușor. Anunță că în anul viitor va face o nouă călătorie în America de Sud și mulțumește d-lui Președinte pentru felicitările colegiale adresate.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează tomul IV din *Ephemeris Daco-romana* — *Annuario delle Scuola Romana di Roma* (Roma, 1929), — marea lucrare începută de răposatul coleg V. Pârvan. În fruntea volumului se publică o scurtă, dar cuprinzătoare monografie asupra regretatului Pârvan întocmită de actualul Director al Școlii d-l Em. Panaitescu.

D-l Președinte I. BIANU comunică o invitație de a lua parte la centenarul Muzeelor de Stat din Berlin, ce se va face în zilele de 1—2 Octombrie 1930 — Se ia act.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

2 MAIU 1930

Președinția d-lui N. VASILESCU-KARPEN, Vice-Președinte.

Din partea unui comitet sub președinția activă a d-lui Dr. H. Vander Linden și președinția de onoare a colegului nostru onorar străin d-lui Henri Pirenne din Bruxelles, se primește înștiințare că la 11—14 August viitor se va întruni în Bruxelles Congresul Internațional de Geografie Istorică sub înalt patronaj al Majestății Sale Regelui Belgiei și invită Academia să ia parte la lucrările Congresului prin delegați.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA amintește că defunctul A. Mavroyani, decedat în anul trecut în Atena, a înscris în testamentul său o dispoziție prin care Academia Română e rugată a se însărcina cu acordarea unui premiu de virtute în București, în anumite condițiuni comunicate Academiei de executorii testamentari ai defunctului. Această dispoziție testamentară a fost examinată de o comisiune numită de Academie, care a arătat într'un raport condițiunile în cari poate fi primită de Academie însărcinarea de a se acordă premiul prin Instituțiunea noastră. Raportul a fost adoptat de Academie într'una din trecutele ședințe plenare și comunicat executorilor testamentari prin Legațiunea României în Atena.

Primum acum dela d-l Langa Râșcanu, Ministrul României la Atena, copie de pe răspunsul executorilor testamentari la scrisoarea noastră, din care se vede că s'au admis toate condițiunile puse de noi, înlăturându-se astfel piedicile pentru primirea acelei însărcinări testamentare. Chestiunea se va pune la ordinea de zi în apropiata sesiune generală.

Dela Comisariatul General al Guvernului belgian se primește înștiințare că la 3 Maiu curent se va deschide în Liège Expoziția Internațională a marci

industrii, științelor și aplicațiilor lor, cu ocazia Centenarului Independenței Belgiei. Expoziția va dura șase luni și cu acest prilej se vor organiza numeroase congrese și concursuri științifice internaționale, despre varietatea, mulțimea și importanța cărora ne dă o idee publicațiunea d-lui Ing. Léon Michel, « *Congrès et Concours organisés à l'occasion de l'Exposition Internationale de Liège, 1930* », din care două exemplare s'au trimis și Instituțiunii noastre. Academia este invitată să ia parte la aceste congrese.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA atrage atenția asupra unei foarte importante descoperiri în domeniul istoriografiei românești făcute de un învățat polonez d-l O. Górka. D-l Górka a făcut o comunicare Academiei poloneze de științe și de litere din Cracovia, publicată în Buletinul Internațional al acestei Academii No. 4—6, Aprilie-Iunie 1929, că printre culegerile de manuscrise păstrate la Biblioteca Regală din München se găsesc colecțiunile foarte importante denumite « Schedeliana » strânse de istoricul german Hartmann Schedel, mort în 1492. Manuscrisul cu No. 952 din aceste « Schedeliana » dă o cronică, în 23 pagini, despre domnia lui Ștefan-cel-Mare, Domnul Moldovei, între anii 1457—1499. Autorul cronicei pare a fi boierul de origine germană Herman, care a fost părcălab la Cetatea Albă și mai apoi starește în timpul domniei marelui Voevod.

D-l Președinte a luat măsuri ca să se facă fotografiile de pe cele 23 pagini ale cronicei.

D-l I. NISTOR, cunoscând personal pe d-l O. Górka, cu care întreține relațiuni, știe că D-sa pregătește un studiu despre cronica descoperită și că dorește să facă o comunicare în această chestiune la Academia noastră. În acest scop, D-sa ar veni la noi poate în timpul apropiatei sesiuni generale.

Asupra importanței cronicei nu ne putem pronunța până nu vom avea copia manuscrisului, care ne este deci imperios trebuitoare. De aceea d-l Nistor felicită pe d-l Președinte pentru fericita inspirație de a fi comandat fotografierea cronicei.

Trecând la altă ordine de idei, d-l I. Nistor înfățișează în dar No. 1—4, Ianuarie-Aprilie 1930, an. XIX, ale revistei « Junimea Literară », care apare în Cernăuți sub conducerea D-sale. Acest număr este închinat memoriei literatului bucovinenc Constantin Berariu.

— D-l N. VASILESCU-KARPEN, Vicepreședinte, mulțumește d-lui coleg Nistor pentru darul făcut.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

9 MAIU 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela Societatea academică română « Dacia » din Cernăuți se primește invitare la serbările ei jubilară cu ocazia împlinirii unui sfert de veac de existență. Serbările se vor face în Cernăuți în zilele de 20 și 21 Maiu curent.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA înfățișează o nouă fascicolă apărută din *Dicționarul limbii române* și anume fasc. V din Tom. I, partea II, cuprinzând cuvintele *Cheglu-Cicariu*.

D-l Președinte I. BIANU informează că d-l R. Ortiz, colegul nostru corespondent, ne-a înștiințat că mâine sosește în Capitală d-l F. T. Marinetti, cunoscutul șef al școlii futuriste. Legațiunea Italiei și-a exprimat prin D-sa dorința ca Academia să facă d-lui Marinetti cinstea de a-l primi într-o ședință, cum a primit pe compatriotul și pe colegul său academician Enrico Fermi.

Preotul N. M. POPESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice de astăzi, prin care se hotărăște darea la tipar a comunicării colegului nostru d-lui Andrei Rădulescu despre juristul *Andronache Donici*.

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAIU — 31 MAIU 1930

ȘEDINȚA GENERALĂ

15 MAIU 1930

D-l Președinte I. BIANU, deschizând a 63-a sesiune generală, arată că atmosfera în care se începe această sesiune pare a fi scăzută sub raportul entuziasmului față de multe sesiuni din trecut. Avem însă datoria să efectuăm lucrările numeroase ale programului, parte pentru împlinirea obligațiilor ce le avem de a acordă premii, burse, etc., parte pentru desăvârșirea reorganizării Academiei, parte pentru stabilirea ortografiei, a cărei reformă este așteptată cu mare interes, mai ales de lumea didactică.

Această sesiune este lipsită de ședințe de solemnitate regulamentară, pentru că nu ni s'a anunțat ținerea nici unui discurs de recepție din cele șapte așteptate. Timpul rămas deci îl vom folosi la împlinirea lucrărilor arătate. Spre sfârșitul sesiunii vom avea bucuria de a primi în mijlocul nostru pe ilustrul filolog romanist W. Meyer-Lübke, colegul nostru onorar și bunul prieten al Românilor, care va veni însoțit de colegul nostru d-l Sextil Pușcariu.

Înainte de a da cuvântul d-lui Secretar general pentru citirea raportului asupra activității Academiei în anul încheiat, d-l Președinte prezintă următorul program pentru lucrările sesiunii:

1. Raportul Secretarului General despre activitatea Academiei din 1929—30.
2. Alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1929—30.
3. Raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru 1929.
4. Raport asupra activității Cabinetului numismatic în 1929—30.
5. Raportul Comisiunii pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar 1929 și alegerea Comisiunii pentru 1930.
6. Alegerea Comisiunii financiare pentru anul 1931.
7. Raport asupra burserilor date în 1929—30 din fondurile V. Adamachi, Leon S. Arié, Dr. Corneliu Păcuraru-Bianu, N. Rătescu, A. Papadopol și alegerea Comisiunii pentru bursele din 1930—31.

8. Raportul Comisiunii Școlare asupra școlilor Academiei *Tache Anastasiu* și *Agarici* în 1929—30 și alegerea Comisiunii Școlare pentru 1930—31.
9. Raportul Comisiunii pentru împărțirea cărților didactice și religioase din fondurile *Ioan Fătu* și *Ioan Scorțeanu* în 1929 și alegerea Comisiunii pentru 1930; deciziunea Comisiunii pentru împărțirea cărților în 1930.
10. Raportul Comisiunii Dicționarului limbii române.
11. Regulamentări de fonduri (Const. Hamangiu și Dr. Em. Riegler).
12. Raport asupra Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias și alegerea delegaților titulari și supleanți ai Academiei în Consiliul de conducere a Fundațiunii.
13. Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1929-30.
14. Alegerea Comisiunii însărcinate cu darea bursei Jacques M. Elias.
15. Chestiunea ortografiei românești.
16. Raportul Comisiunii pentru reorganizarea Academiei.
17. Modificări în Regulamentul Premiilor. Alegerea unei Comisiuni, care în cursul sesiunii să formuleze propuneri.
18. Alegerea Comisiunii pentru bursele Lucaciu, care va face propuneri în cursul sesiunii.
19. Desemnarea delegatului Academiei în Consiliul Fundațiunii Regele Mihai I.
20. Propunerile Comisiunii pentru modificarea regulamentelor fondurilor cu venituri mici.
21. Regulamentarea publicațiilor Academiei.
22. Hotărîre privitoare la Institutul «I. Oteteleșcanu» dela Măgurele.
23. Hotărîre asupra Premiului de Virtute «Mavroyeni».
24. Anteproiectul pentru noul local al Academiei.
25. Alegerea de către plen a Comisiunii speciale de trei membri pentru examinarea publicațiilor ce se vor prezenta la *Premiul Eufimia și Ioan Andrei profesori*, de 4.000 lei (divizibil), din 1931 (art. 2 Reg. Fondului).
26. Alegerea de către plen a Comisiunii speciale de trei membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Toma și Ioan N. Socolescu*, de 10.000 lei, din 1931, cu subiectul: *Clădiri de pivoți în Muntenia și Oltenia dela începuturile arhitecturii pământene până la sfârșitul veacului al XVIII-lea din punctul de vedere constructiv și arhitectonic*.
27. Deciziunea Comisiunii speciale pentru acordarea *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei (Art. 8, 9, 13, 16, Reg. Prem.).
28. Deciziunea Comisiunii speciale pentru acordarea *Marelui premiu militar General Ioan Carp și Maria Carp*, de 7.000 lei, cu subiectul: *Organizarea armatei după războiu*.
29. Ședință solemnă pentru proclamarea premiilor.
30. Ședință solemnă în onoarea colegului nostru onorar Contele de Saint-Aulaire.
31. Alegeri de membri onorari și corespondenți români și străini (Art. 31 și 32 Statute, 68 Reg. Gen.).
32. Formarea bugetului pentru 1931.

33. Alegerea Președintelui și Vicepreședinților Academiei pentru 1930—31 (Art. 15 Statute).
 34. Raportul Secretarului General asupra lucrărilor sesiunii generale din 1930.

Secțiunea Literară

35. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 și 15 Reg. Prem.).
 — *Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei;
 — *V. Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil).
 36. Alegerea a patru membri în Comisiunea specială a *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei, din 1931 (Art. 13 Reg. Prem.).
 37. Alegerea Comisiunii de trei membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, din 1931, cu subiectul: *Dialectul aromân. Studiu lingvistic*.
 38. Subiecte de pus la concursul premiilor. Pentru 1931:
 — *At. Tanoviceanu*, de 1.000 lei, și alegerea Comisiunii de trei membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concurs.
 — Pentru 1923: *Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei.
 — Pentru 1924: *Alex. Bodescu*, de 2.000 lei.
 39. Propuneri de alegeri de membri onorari și corespondenți, români și străini (Art. 31 și 32 Statute, 68 Reg. Gen.).
 40. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1930—31 (Art. 15 Statute).

Secțiunea Istorică

41. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 și 15 Reg. Prem.).
 — *Dr. Aurel Cosma*, de 100.000 lei;
 — *Gheorghe Asachi*, de 50.000 lei;
 — *Vasile Pârvan*, de 30.000 lei;
 — *Demostene Constantinide*, de 4.000 lei (divizibil);
 — *Principesa Alina Știrbei*, de 8.500 lei cu subiectul: *Dora d'Istria*;
 — *Funcționarii C. F. R. din București*, de 6.000 lei, cu subiectul: *Drepturile funcționarilor publici față de Stat*.
 42. Alegerea a patru membri în Comisiunea specială a *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei, din 1931 (Art. 13 Reg. Prem.).
 43. Alegerea Comisiunilor de câte trei membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la premiile din 1931:
 — *Premiul Ministerului Cultelor și Artelor*, de 50.000 lei, cu subiectul *Chipuri de vlădici și scriitori bisericesti români din veacul al XVII-lea*;
 — *V. Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), cu subiectul: *Organizarea judecătorească în țările române în epoca Regulamentului Organic*;
 — *General R. Rosetti*, de 5.000 lei, cu subiectul: *Figurile mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78*.

44. Subiect de pus la concursul *Premiului Carp*, de 7.000 lei, din 1933.
45. Propuneri de alegeri de membri onorari și corespondenți români și străini (Art. 31 și 32 Statute și 68 Reg. Gen.).
46. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1930—31 (Art. 15 Statute).

Secțiunea Științifică

47. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 și 15 Reg. Pr.):
 - *I. Oroveanu*, de 70.000 lei;
 - *Gh. Lazăr*, de 50.000 lei;
 - *Premiul de Entomologie al Prof. Gh. N. Fințescu*, de 2.500 lei;
 - *V. Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), cu subiectul: *Cercetări noi asupra culturii țesutului nervos și neurologic in vitro.*
48. Hotărâre asupra *Premiului Dr. Victor Babeș*, care se va acorda în anul 1933.
49. Alegerea a patru membri în Comisiunea specială a *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei, din 1931 (Art. 13 Reg. Prem.).
50. Alegerea Comisiunilor de câte trei membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la premiile din 1931:
 - *Anastase Fătu*, de 3.000 lei, cu subiectul: *Flora unei regiuni naturale din România;*
 - *Năsturel*, de 5.000 lei, cu subiectul: *Chestiunea vânătorului din România ca o ramură a economiei naționale și a protecțiunii faunei și ca un mijloc al educației publice;*
 - *Gh. Lazăr*, de 50.000 lei, cu subiectul: *Cercetări isto-fiziologice despre constituenții celulari;*
 - *Dr. Victor Babeș*, de 20.000 lei, cu subiectul: *Cercetări comparative asupra diferitelor rase de bacili difterici și paradifterici din România, precum și legătura lor cu paralizările difterice.*
51. Subiect de pus la concursul *Premiului V. Adamachi*, de 5.000 lei, din 1933.
52. Propuneri de alegeri de membri onorari și corespondenți români și străini (Art. 31 și 32 Statute și 68 Reg. Gen.).
53. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1930—31 (Art. 15 Statute).

D-l Secretar General G. ȚIȚEICA cetește următorul *Raport asupra lucrărilor făcute în anul 1929—30:*

«Sesiunea generală anuală a Academiei Române e un popas, o împrejurare fericită de consfătuire a colegilor de aici din Capitală și a celor veniți din diferitele părți ale Țării, asupra tuturor rosturilor noastre academice, atât ale celor culturale care ne înalță, cât și ale celor materiale care ne apasă.

«Spre deosebire de Academiiile din apus, Academia noastră are nu numai menirea științifică propriu zisă, în cel mai înalt și curat înțeles al cuvântului, ci și menirea cultural-națională în înțelesul ei cel mai larg și cel mai cald.

• Prin publicațiile ei, prin ședințele ei publice, prin premiile din fiecare an, prin Biblioteca ei națională, prin membrii ei activi, onorari și corespondenți, prin donatorii ei, Academia Română a avut și păstrează cele mai bune și strănse legături cu toate straturile noastre sociale, cultivând cu deosebită grijă un element de o neprețuită valoare socială și culturală: încrederea statornică în mersul sigur și neabătut al Instituției noastre din drumul ei luminos.

• Deaceea, în grija mare pe care o avem despre situația noastră materială, suntem încrezători că, pentru serviciile imense pe care Academia le face culturii noastre naționale, se vor găsi neapărat mijloacele necesare de care suferă fondurile încredințate nouă, Biblioteca și mai ales publicațiile secțiunilor noastre.

• Cu această încredere neclintită pășim și anul acesta la deschiderea celei de-a 63-a sesiune generală a Academiei Române, pomenind, ca totdeauna, cu grijă și cu evlavie, faptele care s'au înscris, rând pe rând, în cronică noastră academică.

I. Membrii

• În cursul anului academic încheiat Instituțiunea noastră a avut de suferit câteva însemnate pierderi din rândul membrilor ei români și străini, a căror trecere la cele veșnice a țasat goluri dureros simțite de țara întreagă în ce privește moartea înaltului Regent *G. Buzdugan*, colegul nostru onorar, de știința românească în ce privește pierderea colegilor *Petre Missir* și *Dr. Em. Riegler* și de întreaga lume științifică în ce privește aceea a ilustrilor colegi onorari *J. Gillieron*, *Gustav Schlumberger* și *Charles Moureu*.

• Neamul întreg s'a îndurerat în ziua de 7 Octomvrie, când nobilul suflet al înaltului Regent *George Buzdugan* i-a părăsit trupul învins de o crudă suferință. Incetarea sa din viață a lovit dureros înalta Instituțiune a Regentei alcătuită ca straje proteguitoare și pentru Regele nostru plâpând — nădejdea noastră de mâine — și pentru bunul și liniștitul mers al treburilor noastre publice.

• Academia a avut fericita împrejurare să-l aleagă prin aclamație ca membru onorar în precedentă sesiune generală, atât pentru distinsa sa personalitate juridică cât și pentru activitatea ce desfășurase și speram să desfășure multă vreme în folosul neamului românesc.

• Academia s'a simțit onorată de a-l vedeă în mijlocul ei participând la două ședințe solemne, una la 31 Maiu 1928 închinată Regelui *Ferdinand*, cealaltă la 11 Maiu 1929, consacrată sărbătoririi Unirii. Amintirea lui va fi veșnic păstrată de Academie.

• La 10 Iunie 1929 ne-a părăsit colegul onorar *Petre Missir*, care în cei trei ani de când fusese chemat între noi — anume la 10 Iunie 1926 — ne-a urmărit permanent și cu viu interes lucrările. Toți ne aducem aminte că l-am văzut luând parte la ședințele Academiei până în ultimele zile

ale vieții sale. Instituțiunea noastră pierde deci în Petre Missir un apropiat colaborator, iar țara pierde un eminent jurist și un profesor, care avea darul prelegerilor luminoase. Stăpân pe o bogată cultură juridică mai ales de Drept Internațional și pe o sigură metodă științifică, el a fost indicat să fie delegat în mai multe rânduri la Congresele de Drept Internațional și să reprezinte mult timp Țara la Curtea permanentă de arbitraj dela Haga. Pe de altă parte, țara datorește mult serviciilor sale de consilier juridic de mână întâia. Puțini știu că Petre Missir a fost timp îndelungat consultat de diferitele guverne în statornicirea legilor țării dinainte de războiu.

«La 31 August s'a stins din viață în Iași colegul nostru corespondent Dr. *Emanoil Riegler*, distinsul profesor de chimie medicală dela Facultatea de Medicină din Iași. Foarte numeroasele sale studii, memorii și note științifice originale, mai toate referitoare la chimia analitică, la chestiuni de terapeutică și la chimia biologică, publicate în diverse reviste din străinătate și din țară, l-au impus atenției Academiei de timpuriu și au făcut să fie ales membru corespondent al ei încă din 1904. Colegul dispărut a iubit statornic Instituțiunea noastră, mărturisindu-și această iubire până și în actul ultim al său de voință, prin care a testat Academiei un legat în scopul de a se acordă un premiu pentru lucrări de clinică terapeutică sau de terapeutică generală.

«Dintre membrii onorari străini anul trecut ne-a răpit pe *Gustav Schlumberger* și *Charles Moureu* și ne-a adus întâmplător vestea târzie că încă de acum trei ani s'a stins *J. Gillieron*.

«*Jules Gillieron*, decedat la 26 Aprilie 1926, este întemeietorul unei discipline nouă în cercetările lingvistice, anume a «geografiei lexicale», care i-a câștigat un renume mondial și a grupat în jurul maestrului o pleiadă de eminente discipoli. Autor al monumentalului «Atlas lingvistic al Franței», *Gillieron* de mai bine de două decenii deschidea orizonturi nouă, atât prin studiile sale cât și prin cursurile ce făcea la Universitatea din Paris, înlesnind, prin cercetarea repartiției geografice a feluritelor expresiuni, înțelegerea mai profundă a forțelor ce domină dezvoltarea limbilor. Metoda sa științifică și-a întins influența și și-a găsit aplicarea dincolo de granițele Franței, în Catalonia, în Elveția, în Italia și chiar în țara noastră, dând naștere la anchete lingvistice de importanță capitală.

«In cursul lunei Maiu s'a stins la o vârstă înaintată ilustrul istoric bizantinist *Gustav Schlumberger*.

«Deși prin studiile sale din tinerețe se destinase medicinei — pe care a și practicat-o în timpul războiului dela 1870 — totuși gustul său pentru artă și istorie l-au atras la studiul numismatică și al arheologiei și cu deosebire al istoriei bizantine. Acestei din urmă discipline i s'a devotat până la specializare și studiile ce a publicat în acest domeniu i-au câștigat un nume ilustru în știința mondială. Deși mai toate studiile sale se referă la o epocă anterioară închegării ființei națiunii noastre și formării Statelor românești, totuși, prin bogata lor erudițiune ca și

prin frumusețea expunerii, ele s'au impus atenției Academiei noastre, care l-a chemat cu unanimitate de voturi în 1906 membru onorar al ei.

† La 13 Iunie se stinge la Biarritz una din gloriile științei chimiei organice, *Charles Moureu*. Membru al Institutului, membru al Academiei de Medicină, profesor la Collège de France unde ocupă catedra ilustrului său predecesor Berthelot, fost Președinte al Uniunii Internaționale de chimie pură și aplicată, Charles Moureu avea dreptul la admirațiunea noastră pentru meritele sale științifice și la iubirea noastră pentru sentimentele de bună apreciere ce le hrăniă față de știința românească și față de reprezentanții ei, sentimente dovedite cu prilejul Conferinței Internaționale de Chimie pură și aplicată ținută la București în Iunie 1925, la care regretatul coleg a luat parte. Deaceea Academia și-a împlinit aproape o datorie, când, în Iunie 1925, cu câteva zile înainte de sosirea regretatului coleg în Capitala noastră, l-a ales cu unanimitate de voturi membru onorar al ei.

† Se cuvine să amintim aci că Academia n'a scăpat împrejurările ce s'au oferit în cursul acestui an pentru pomenirea unora dintre colegii noștri de mai îndelungat timp răposați, nici de a se bucura și de a se simți onorată când activitatea neobosită pe care o depun colegii în viață obține pretuirea unanimă atât a țării cât și a străinătății. În această ordine de idei deci vom semnală că Academia a participat, prin colegul nostru d-l Al. Lăpedatu, la solemnitatea pioasă dela 26 Octomvrie a transportării osemintelor regretatului coleg *Andrei Bârseanu*, exhumate din cimitirul din Sibiu, la Brașov, unde au fost depuse în cavoul familiar — iar prin Președintele și Secretarul general ai ei a participat la pomenirea defunctului coleg *A. D. Xenopol*, printr'un parastas făcut de familie la 2 Martie.

† Instituțiunea noastră a primit cu bucurie știrea că d-l *George Enescu*, colegul nostru onorar, a fost ales membru corespondent al Institutului Franței în Academia de Arte Frumoase, simțindu-se onorată de noua demnitate a colegului nostru, — și a urmărit în ultimul timp cu viu interes și recunoștință activitatea colegului d-lui N. Iorga de exponent și semănător al culturii noastre naționale printre românii și celelalte popoare din America de Nord.

II. Ședințele

† În cursul anului trecut s'au ținut, potrivit regulilor Academiei, 36 ședințe, dintre care în 26 ședințe intime s'au făcut numeroase comunicări de cărți, note științifice și manuscrise prețioase, s'au salutat în mijlocul nostru oaspeți bineveniți, ca profesorii distinși *Jean Perrin* și *Enrico Fermi* — D-l Fermi ne-a făcut onoarea de a ne expune și o comunicare publică — sau colegi străini ca d-l *Vicomte de Guichen*. O ședință, aceea dela 22 Noemvrie, căreia i-ați dat caracter de ședință de

sesiune generală extraordinară, ați consacrat-o primirii importanteii donațiuni făcute Academiei de d-l *Const. Hamangiu*, Consilier la Curtea de Casație. În sfârșit în alte 9 ședințe publice s'au făcut comunicări, precum urmează:

1. La 1 Noemvrie d-l *N. Iorga* a expus comunicările despre *Originea lui Ștefan Răsvan și Petrecerea lui Vasile Lupu în exilul dela Constantinopol*.

2. La 29 Noemvrie d-l *G. Balș* expune comunicările despre *Biserica din Lujeni și Introducerea pridvorului în planul bisericilor moldovenești*, iar d-l General *R. Rosetti*, membru corespondent, cetește următoarele două comunicări: a) *Știri mărunte și note relative la istoria armamentului la noi*; b) *Când s'a adoptat steagul tricolor la noi*.

3. La 13 Decemvrie d-l *N. Iorga* a expus comunicările despre *O carte slavonească necunoscută, tipărită în Ardeal în secolul al XVI-lea și Pictorul eklezian Guillardmod și Românii*.

4. La 20 Decemvrie d-l *Andrei Rădulescu* a făcut o comunicare despre juristul *Andronache Donici*.

5. La 17 Ianuarie d-l *C. Rădulescu-Motru* a expus comunicarea despre *Scoala Nouă și dușmanii ei*.

6. La 24 Ianuarie d-l *I. Nistor* a dezvoltat comunicarea despre *Decorarea lui Avram Iancu și a camarazilor săi*.

7. La 14 Februarie d-l General *Radu Rosetti*, membru corespondent, a cetit comunicarea despre *Evoluția mijloacelor și a chipului de făptuire a războiului, dela moartea lui Ștefan cel Mare până la cea a lui Mateiu Basarab*.

8. La 21 Februarie d-l Profesor *Enrica Fermi*, Membru al Academiei Italiene, a făcut o comunicare despre *Unele aplicațiuni ale metodelor statistice la fizica atomică*.

9. La 21 Martie d-l *Silviu Dragomir*, a dezvoltat comunicarea despre *Vechile biserici din Zarand și ctitorii lor din secolele XIV și XV*.

III. Relații interne și externe

«Nevoia simțită după marele războiu de aproape toate Statele de a colabora între ele pe toate terenele a dat naștere, sub raportul colaborării pe terenul științific, la mari corpuri academice internaționale rezultate din unirea academiilor sau institutelor științifice naționale. Din aceste organizațiuni științifice internaționale face parte, precum știți, și Instituțiunea noastră. Dar alături de colaborarea științifică organizată cu caracter de permanență de aceste asociații internaționale se organizează ocazional congrese internaționale pe diferite discipline științifice, la care Academia noastră este chemată să ia parte. Din nenorocire, Academia neavând fonduri pentru a subvenționa deplasările costisitoare ale delegaților ei, iar Statul neputând — precum ne-a arătat în mai multe adrese oficiale — acordă ajutoare tot din lipsă de fonduri, Instituțiunea noastră este aproape absentă dela aceste manifestări

culturale și științifice internaționale. Astfel delegatul nostru Preotul Nic. M. Popescu n'a putut lua parte la al V-lea Congres Internațional de Istoria Religiilor, ce s'a întrunit în August trecut la Lund (Suedia) — și nici delegația numită și formată de Academie din d-nii Silviu Dragomir, Șt. Ciobanu, Pr. N. M. Popescu însoțiți de Prof. P. P. Panaitescu și Gr. Nandriș n'a putut lua parte la lucrările importantului Congres al Filologilor Slavi, întrunit la Praga în zilele de 5—13 Octomvrie trecut.

* Din aceeași cauză colegul nostru d-l C. Rădulescu-Motru n'a putut reprezenta Academia, potrivit delegației date, la sărbătoarea de pomenire a marelui filozof englez Thomas Hobbes organizată la Londra și în Oxford în zilele de 28—30 Septemvrie trecut cu prilejul împlinirii unui sfert de mileniu dela moartea filozofului. La cele mai multe din chemările ce i s'au făcut la congrese, serbări jubilare, etc., Academia s'a mulțumit deci a răspunde prin scrisori sau telegrame de felicitări. O fericită excepțiune am făcut cu prilejul serbărilor centenarului al șaptelea al Universității din Toulouse, la cari noi am delegat pe colegul nostru corespondent străin d-l René Jeannel — d-sa însuș toulousan — care, în ședința solemnă ținută la 9 Iunie în Capela Iacobinilor din Toulouse, a prezentat o adresă omagială din partea Instituțiunii noastre.

* În primele zile ale lunii Martie națiunea amică și aliată nouă Cehoslovacia, a sărbătorit 80 de ani împliniți de Președintele ei, T. G. Masaryk. Țara noastră a luat parte la sărbătorirea marelui om de Stat și ilustrului filozof. Academia s'a asociat la această cordială manifestare prin expedierea unei telegrame de felicitare.

* În luna viitoare Societatea de Geologie a Franței, dintre membrii căreia mulți au fost colegi ai noștri onorari sau corespondenți, își va sărbători 100 de ani de existență. Vom fi reprezentați la această solemnitate prin colegul nostru d-l Ludovic Mrazec.

* În țară Academia a luat parte prin delegații ei la conducerea institutelor de caracter literar, istoric sau științific, în ale căror legi de înființare Academia a fost înscrisă pentru buna lor funcționare. Astfel luăm parte prin Secretarul general al Domniilor Voastre la conducerea și organizarea marelui Fundațiuni « Regele Ferdinand I » din Iași și la lucrările consiliului Fundațiunii « Regele Mihai I », prin delegațiune provizorie. Academia va avea să decidă în această sesiune generală asupra reprezentării ei definitive la această Fundație. Deasemeni legea atreilor naționale a prevăzut desemnarea din partea Academiei de delegați în Comitetele lor de lectură. D-l coleg G. Murnu ne reprezintă în Comitetul Teatrului Național din Capitală, d-l S. Pușcariu în cel al Teatrului Național din Cluj, d-l Șt. Ciobanu în cel al Teatrului Național din Chișinău. Răspunzând tot unei îndatoriri legale, Academia ia parte la lucrările consiliilor de perfecționare ale celor două Școale Politehnice din Țară, prin Secretarul general al ei la cea din București, prin colegul L. Mrazec la cea din Timișoara. Anual Academia, prin Secțiunea ei Literară, e chemată să-și dea avizul asupra

decernării premiilor naționale de literatură ale Statului. În anul încheiat Academia și-a dat votul în această lucrare prin colegul nostru d-l G. Murnu.

* O grijă și o atenție deosebită, urmată de ample discuțiuni în câteva ședințe, s'a dat chestiunii recomandării, potrivit legii, noului director la conducerea Școlii Române dela Roma. La 7 Iunie Școala, după doi ani dela pierderea primului ei Director și organizator, regretatul nostru coleg Vasile Pârvan, încercă din nou un doliu dureros. Noul ei Director, numit de aproape doi ani, Gh. Mateescu se stingeă în plină tinerete la vârsta de 37 ani și în plină putere de muncă, la care regretatul însoția o inteligență luminoasă și bogate cunoștințe de arheologie dobândite sub îndrumarea neuitatului său profesor Vasile Pârvan. Strânsele raporturi ce se stabiliseră între tânărul arheolog și Academie, precum și demnitatea lui de Director recomandat de Instituțiunea noastră ne-au îndatorit să delegăm din partea Academiei pe d-l coleg Silviu Dragoș la înmormântarea tânărului așa de timpuriu pierdut.

* La direcțiunea Școlii i-a urmat, după recomandarea Academiei și numirea făcută de Ministerul Instrucțiunii, d-l Em. Panaitescu, Profesor la Universitatea din Cluj.

* Foarte numeroase au fost invitațiile ce ne-au venit de a participa la inaugurări de monumente ridicat pentru pomenirea de mari bărbați răposați sau comemorări de vechi așezăminte naționale. Vom aminti numai câteva din ele.

* În Octombrie s'au împlinit 100 de ani dela așezarea întâiului Episcop român Nestor Ioanovici în scaunul arhipăstoresc ortodox dela Arad. Eparhia din Arad a organizat o festivitate în această împrejurare, la care Academia a fost reprezentată prin colegii noștri Pr. N. M. Popescu și d-l G. Bogdan-Duică, care a rostit o cuvântare. Prin adresă de felicitare am luat parte la comemorarea a 111 ani dela sfințirea bisericii ortodoxe române din Orșova, organizată de un Comitet în zilele de 31 August și 1 Septembrie trecut.

* Colegul nostru d-l Al. Lapedatu ne-a reprezentat în ziua de 17 Noembrie la inaugurarea monumentului ridicat în Orăștie Regelui Ferdinand, iar d-l coleg Oct. Goga a fost delegatul nostru la inaugurarea în ziua de 6 Octombrie a statuei marelui român Dr. Ioan Rațiu ridicată în Turda. Primăria comunei Corabia a sfințit în ziua de 3 Noembrie monumentul înălțat în acel oraș cu cheltueala comunei și a cetățenilor, pentru comemorarea faptelor istorice din anii 1877—78, 1913 și 1916—18. Academia a adresat Comunei scrisoare de felicitare pentru frumoasa faptă națională. În sfârșit prin glasul colegului nostru d-lui G. Murnu, Academia a luat parte în ziua de 30 Martie la sfințirea monumentului ridicat regretatului literat Ioan Gorun (Alex. Hodoș) pe mormântul acestuia din cimitirul Sf. Vineri din Capitală.

* În cursul lunii trecute vechea Asociațiune pentru literatura română și cultura poporului român « Astra » din Sibiu a chemat la o consfătuire pe președinții de despărțăminte ale ei și pe reprezentanții diferitelor

societăți culturale din țară pentru a examina situația Astei în cadrul României Mari și pentru a-și preciza rostul în nouile condiții de viață a poporului român create de înfăptuirea unității neamului. De oarece consfătuirea purtă cu deosebire asupra problemei foarte importante a solidarizării maselor populare cu elita intelectuală a națiunii române, Academia, chemată la această consfătuire, dând toată importanța cuvenită acestei probleme, a trimis o delegație mai mare compusă din colegii noștri d-nii Oct. Goga, Al. Lapadatu, S. Mehedinți, I. Simionescu, Dim. Gusti și C. Rădulescu-Motru.

IV. Publicațiile Academiei

* Numărul studiilor publicate în anul acesta a crescut simțitor față de anii precedenți, iar interesul publicului față de ele crește, atât în țară cât și peste hotare, — cererile de schimb și de cumpărare fiind tot mai dese.

* Numărul învățaților din afară de Academie, cari cer să li se publice cercetările istorice, literare și științifice în memoriile și publicațiunile Academiei crește în fiecare an. În anul acesta am primit astfel de cereri și dela savanți străini — lipsa de mijloace materiale ne-a împiedecat însă să publicăm multe din lucrările cari ar fi meritat să fie primite în publicațiile noastre.

* Această lipsă bănească împiedecă simțitor mai ales activitatea *Secțiunii Istorice*, care a luat hotărârea de a suspenda provizoriu publicarea memoriilor primite din afară și reducerea numărului la memoriile membrilor secției. Pentru restul acestui an Secțiunea s'a restrâns la publicarea numai a comunicărilor făcute în ședințe publice de membrii activi.

* Tot din această cauză nu se pot tipări publicațiile Bibliotecii — *Bibliografia românească veche*, reeditarea vol. I și continuarea vol. II, — *Creșterea Colectiilor* — iar unele manuscrise sunt amânate chiar ani de zile.

* O serioasă piedecă în răspândirea publicațiilor Academiei este *tariful poștal*, pe care a trebuit să-l plătim începând din anul trecut, precum și lipsa de fonduri a Biuroului de Schimb Internațional de pe lângă Institutul Meteorologic Central, din care pricină pachetele cu imprimate destinate străinătății nu pot fi trimise la timp.

* Înainte de a da lista lucrărilor publicate, țin să-mi exprim bucuria că redactarea și publicarea *Dicționarului Limbii Române* progresează, în anul acesta apărând patru fascicole.

* Iată lista lucrărilor publicate în anul academic încheiat:

1. Anale, tomul XLIX, ședințele din 1928—29.

2. Din publicațiunile *Secțiunii Literare*:

a) *Memorii*, Seria III, Tom, IV:

Dr. Andrei Veress, *Vechi istorici unguri și sași despre istoria Românilor*,

- N. Iorga, *Note istorice asupra editării operei poetice a lui M. Eminescu*.
Dr. Carlo Tagliavini, *Despre «Lexicon Marsilianum»*.
Dr. Andrei Veress, *Pictorul Barabás și României*.
- b) *Din viața poporului român*, volumul:
C. Rădulescu-Codin, *Literatură, tradiții și obiceiuri din Corbiu-Musculeului*.
- c) *Texte de limbă din sec. XVI*, reproduse în facsimile:
Lucrul Apostolesc (Apostolul) tipărit de *Diaconul Coresi* în Brașov în 1563.
- d) *Studii și Cercetări*, volumul:
Sextil Pușcariu, *Studii Istroromâne*, III.
- e) *Études et Recherches*, volumul:
Dr. C. Tagliavini, *Il «Lexicon Marsilianum»*.
- f) *Dicționarul Limbii Române*:
S'a tipărit continuarea fasc. III din Tom. I partea II (*Cățela-Ge*), fasc. IV din acelaș tom (*Ge-Cheglă*); fasc. V (*Cheghu Cicariu*); fasc. VII și VIII din Tom. II: (*Imbrâna-Incălecă, Incălecăturd-Indreptă*).

3. Publicațiunile Secțiunii Istorice:

- a) *Memorii*, Seria III, Tom. X:
General R. Rosetti, *Câteva săbii ale lui Constantin Brâncoveanu*.
Cl. Isopescu, *Documenti inediti della fine del Cinquecento*.
N. Bănescu, *Acte venețiene privitoare la urmașii lui Petru Schiopul*.
G. Sofronie, *Principiul naționalităților în Dreptul Internațional public*.
N. Iorga, *Originea moldoveană a lui Endchiță Văcărescu*.
I. Lupaș, «*Chronicon Dubnicense*» despre Ștefan cel Mare.
P. P. Panaitescu, *Miron Costin, Istoria în versuri polone despre Moldova și Țara-Românească*.
N. Iorga, I. *Intre Domnii Moldovei și ai Țării-Românești, cum se făcea corespondența*; II. *Zugrăvi noi și vechi*.
N. Iorga, *Scrisori domnești din arhivele dela Stockholm*.
Tomul XI:
N. Iorga, *Există o scrisoare de trădare a lui Mihai-Viteazul?*
General R. Rosetti, I. *Știri mărunte și note relative la istoria armamentului la noi*; II. *Când s'a adoptat steagul tricolor la noi*.
G. Balș, I. *Biserica din Lujeni*; II. *Introducerea pridvorului în planul bisericilor moldovenești*.
S. Mehedinți, *Coordonate etnografice: civilizația și cultura*.
N. Iorga, I. *Originea lui Ștefan-Răzvan*; II. *Petrecerea lui Vasile Lupu în exilul dela Constantinopol*.
N. Iorga, *Octoiul diacului Lorinț*.
General R. Rosetti, *Evoluțiunea mijloacelor și a chipului de făptuire a războiului dela Ștefan cel Mare până la Mateiu Basarab*.
- b) *Studii și Cercetări*.
P. P. Panaitescu, *Călători poloni în țările române*.

c) *Études et Recherches:*

N. Iorga, *Oeuvres inédites de Nicolas Milescu.*

A. Oțetea, *Contributions à la Question d'Orient (1741—1821).*

d) Din *Bulletin*, redactat în limbi străine a apărut Tom. XVI.

4. Din publicațiunile Secțiunii Științifice au apărut:

a) *Memorii*, Seria III, Tomul V:

Dr. N. Teodoreanu, *Contribuțiuni la studiul originii taurinelor din Dobrogea.*

Th. Văscăuțeanu, *Asupra prezenței Ordovicianului în Basinelul Moldo-Polonic.*

C. S. Antonescu, *Spongierii jurasici din Dobrogea.*

Tomul VI:

Nic. N. Moroșan, *Noi contribuțiuni preistorice asupra Basarabiei de Nord.*

Dr. G. Z. Petrescu, *Viața și opera lui Carol Davila.*

N. Donici, *Observatorul de astronomie fizică situat în parcul din Duboșarii-Vechi (Basarabia).*

G. Marinescu, *Bătrânețe și reintinerire.*

N. Donici, *Al treilea congres al Uniunii Astronomice Internaționale.*

Nic. Gh. Macaroviici, *Notă preliminară asupra depozitelor pliocene din Nordul Moldovei.*

Constantin Donciu, *Regimul precipitațiunilor în Basarabia.*

Dr. G. Z. Petrescu, *Dietetica Școlii din Salerno.*

I. L. Blum, *Utilizarea rațională a ligniților românești.*

Dr. Emil Marian, *Noi orientări în agricultura românească.*

Aristide Caradja, *Contribuțiuni la cunoașterea lepidopterelor României Mari.*

Din Tomul VII:

I. Simionescu, *Arctomys Bobac în cuaternarul din România.*

I. Z. Barbu, *Catalogul vertebratelor fosile din România.*

I. Simionescu, *Elephas trogontherii în România.*

Dr. G. Marinescu, *Câteva date relative la acțiunea nocivă a alcoolului etilic și metilic. Problema alcoolismului.*

b) *Studii și Cercetări:*

Victoria D. Voinov, *Excreția prin intermediul cromatocitelor la nevertebrate.*

c) *Bulletin*, scris în limbi străine, a apărut vol. XII, No. 3—10 și No. 1-2 din vol. XIII.

d) Publicațiunile fondului « V. Adamachi », Tom. VI, Mem. 49:

I. Simionescu, *Vertebratele pliocene dela Mălușteni.*

5. Din *Discursuri de recepție*, XLII:

Dr. S. Dragomir, *Un precursor al unității naționale: Profesorul Constantin Roman-Viccu.*

6. *Publicațiunile Bibliotecii:*

- a) *Creșterea colecțiunilor în anii 1916-1919.*
Gata de tipar un nou volum.
- b) *Catalogul Manuscrisurilor Românești.* Tomul III este aproape tipărit.

V. *Legate, donațiuni, fonduri*

*Marea autoritate morală și încrederea desăvârșită, de care se bucură Instituțiunea noastră până în cele mai adânci straturi sociale, au purtat și în acest an gândul generoșilor donatori către Academia Română. Recunoșcătoare pentru daniile ce primește, Academia se simte îndatorată la o recunoștință specială donatorilor cari, prin dispozițiile actelor lor de danie, urmăresc realizarea rosturilor înalte și a aspirațiilor însăși ale Instituțiunii noastre, colaborând astfel în strânsă înțelegere cu noi.

*O astfel de recunoștință datorim d-lui *Const. Hamangiu*, Consilier la Inalta Curte de Casație și Justiție, care, înfăptuind un ideal urmărit din tinerețe (cum arată în actul de danie), a donat Academiei suma de 5.000.000 lei în scrisuri funciare rurale 5%, în scopul de a înființa un premiu anual de 200.000 lei pentru stimularea și încurajarea celor mai înalte manifestațiuni ale minții și sufletului românesc, în domeniile literaturii, picturii și sculpturii, jurisprudenței și muzicii. Donația, trecută în act autentic, a fost primită de Academie cu unanimitate de voturi în ședința de sesiune generală extraordinară ținută în acest scop la 22 Noemvrie trecut.

*Tot în acea ședință s'a primit și legatul de 200.000 lei lăsat Academiei de răposatul nostru coleg *Dr. Em. Riegler* în rentă convertită din 1915, 4% à 5000 lei valoare nominală, în scopul de a se da din venit un premiu anual pentru cea mai meritoasă lucrare din clinica terapeutică sau din terapeutică generală.

*Academia va avea să se ocupe în cursul acestei sesiuni de întocmirea regulamentelor de funcționare a acestor două danii.

*La aceste donațiuni s'a mai adăugat în cursul anului încă o donație, a șasea, a statornicului donator d-lui *Leon S. Arié*, constând din mai multe acțiuni « Clădirea Românească » și « Banca Comerțului Craiova », de nominal lei 58.000, cu scopul de a majora valoarea celor 9 burse, ce întreține din veniturile fondului d-sale.

VI. *Localul Academiei*

*Hotărârea Domniilor Voastre de a se mută cărțile tipărite și sala de lectură ale Bibliotecii în noul depozit de cărți construit în 1926, — vechiul local de bibliotecă devenind și neîncăpător pentru colecțiile mereu crescând și nesigur pentru buna păstrare și folosire a colecțiilor — a putut fi înfăptuită în cursul toamnei trecute, grație stăruinții depuse de

colegul nostru d-l G. Balș în conducerea lucrărilor de adaptarea noului depozit de cărți scopului propus și de înzestrare a lui cu cele trebuitoare funcționării bibliotecii.

* Pentru aceste lucrări s'au folosit cele 8 milioane lei acordate de Stat în 1928. Din această sumă 3.960.000 s'au destinat pentru procurarea de rafturi metalice pentru trei etaje, pe care ni le-a furnizat o casă germană din Gotha, iar restul s'a folosit pentru lucrările de amenajare a unui etaj în sală de lectură, pentru instalațiunile de electricitate, calorifer, ascensoare la întregul depozit, etc., precum și pentru facerea unei alei pavate pentru pietoni și trăsuri dela stradă până la localul bibliotecii. Cea mai mare parte din aceste amenajări sunt prevăzute și în proiectul general al palatului Academiei, al cărui studiu e în curs, cum se va vedea mai jos, astfel că ele rămân definitive. Aceste lucrări fiind terminate în August, în cursul lunii Septemvrie s'a procedat la mutarea colecțiilor de imprimate în noul depozit, iar la mijlocul lunii următoare s'a putut deschide publicului cetitor biblioteca, prevăzută cu două săli de lectură, una pentru public cu un număr îndoit de locuri față de cât avea vechia sală, și alta pentru d-nii membri ai Academiei și profesorii universitari.

* Tratatulele duse cu d-l arhitect Duiliu Marcu în cursul anului trecut au stabilit condițiunile, primite de ambele părți, în cari d-l Marcu este însărcinat de Academie cu întocmirea anteproiectului pentru noul local al Academiei. Aceste condițiuni, consemnate într'un proiect de contract, au fost aprobate de Domniile Voastre în trecuta sesiune generală, iar contractul s'a încheiat și autentificat potrivit acestei hotărâri în Iunie trecut. Următor acestor condițiuni, d-l Duiliu Marcu a lucrat în cursul anului la întocmirea anteproiectului și ne-a prezentat o serie de schițe-program reprezentând diferite soluțiuni pentru distribuția interioară și fațada noului local ce se proiectează pentru Bibliotecă cu anexele ei, administrația și sălile de ședințe ale Academiei. Delegațiunea împreună cu Comisiunea localului au fixat în principiu fațada și planul de distribuție interioară, cari se vor supune Domniilor Voastre în această sesiune.

VII. Colecțiunile

* Colecțiunile bibliotecii noastre și-au continuat creșterea atât prin cumpărături cât și prin cele trei mijloace gratuite: schimbul publicațiilor academice cu ale multor instituții similare din străinătate, obligațiunea impusă prin legea dela 1904 extinsă asupra României întregite la 1922 și completată la 1923 prin legea majorării amenzilor asupra tipografilor contravenienți, și în sfârșit, prin donațiuni. Comisiunea Bibliotecii va arăta prin raport amănunțit atât creșterea colecțiilor și organizarea serviciului în noua așezare a bibliotecii, cât și activitatea ei în anul încheiat 1929.

* În scurt, putem arăta și aci că Biblioteca noastră a crescut în acest an cu 6057 volume și broșuri, 6998 numere de reviste din țară, 2448

numere de reviste străine, 1039 ziare, 98 atlase și hărți, 64 stampe și portrete, 233 cărți postale ilustrate și fotografii, 66 albume, 87 documente, 28 volume manuscrise și 57 caiete de note muzicale; s'au cumpărat 118 monete și s'au primit în dar importantul număr de 4632 monete și medalii. În ce privește colecțiunea numismatică, Colegul nostru conservator al monetelor și medaliilor vă va prezenta un raport special. Nu putem însă vorbi de sporirea prin donații a creșterii materialului nostru numismatic fără de a da expresie și cu această ocazie recunoștinții Academiei față de M. S. Regele Italiei, care, aflându-se spre onoarea Academiei alături de M. S. Regina Maria și de Inaltul Regent A. S. Regală Principele Nicolae în fruntea membrilor onorari ai Instituțiunii noastre, se află în acelaș timp și în fruntea donatorilor cari contribuiesc anual la sporirea bibliotecii noastre numismatice. În acest an Majestatea Sa a binevoit să ne trimită prin Legațiunea Italiei al XI-lea volum, în continuarea celor zece anterioare primite, din monumentală lucrare « Corpus Nummorum Italicorum », ce se publică sub privegherea însăși a M. Sale.

« Deasemenea o recunoștință deosebită datorim Ministerului Instrucțiunii și al Cultelor, care a dăruit Academiei o colecțiune de 4218 monete romane, adunate de răposatul Al. Rosetti-Solescu, fost consul general la Salonic și pe cari Ministerul și le procurase prin cumpărare dela d-na Ecaterina Rosetti-Solescu. În sfârșit menționăm și frumosul dar făcut tot colecțiunii noastre numismatice de d-na *Demetrian Ștefanidi*, constând din 58 monete, din cari 20 de aur.

« Potrivit unei măsurii mai vechi, pornită din nevoia de a face cunoscute marelui public comorile culturale cuprinse în Biblioteca noastră, Academia a deschis la 6 Aprilie, în clădirea anexă din Calea Victoriei 123, o expoziție de manuscrise autografe aflătoare la Academie ale poezilor români dela cei mai vechi până în vremea noastră, precum și edițiunile mai vechi ale acestor poeți. Expoziția a stat deschisă până la 4 Maiu și a fost ocazionată de așa numita săptămână a poeziei, a doua din Aprilie, în care timp s'a făcut din inițiative și oficiale și particulare o prezentare generală a poeziei românești prin expunere de volume de versuri, portrete ale poezilor etc.

VIII. Burse

« În anul școlar curent s'au acordat burse din fondurile *V. Adamachi*, *Leon S. Arié*, *Dr. C. Păcuraru-Bianu*, *N. Rătescu* și *A. Papadopol*, în modul următor:

« O singură bursă din *Fondul Adamachi*, de 7000 lei pe lună, pentru studii în străinătate, s'a acordat prin concurs ținut în Septemvrie 1929 la Universitatea din Iași, d-lui N. N. Moroșan spre a studia în Paris Preistoria, bursierul fiind obligat să săvârșească o lucrare de doctorat asupra unei regiuni preistorice din România. Bursa i s'a acordat pentru doi ani cu începere din toamna anului 1929.

«Din fondul *Leon S. Arié* s'au dat următoarele 9 burse de câte 800 lei lunar:

2 burse la Școalele Superioare de Comerț din București și Cluj, 5 burse la studenți din cele două Școale politehnice din țară, din care 3 la Școala Politehnică din București, iar 2 la cea din Timișoara și 2 burse la studenți ai Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Capitală.

«Din *Fondul Dr. C. Păcuraru-Bianu* s'au dat 3 burse de câte 120 lei pe lună: două la Școala de Horticultură din Turda și una la Școala Inferioară de Meserii din Capitală.

«Din *Fondul N. Rătescu* s'a acordat o singură bursă de 120 lei pe lună la Școala Superioară de Comerț din Capitală.

«In sfârșit din *Fondul A. Papadopol* s'au acordat ajutoare trimestriale de câte 150 lei la 10 elevi ai Școlii Superioare Comerciale și câte 90 lei la 10 elevi ai Școlii Inferioare Comerciale din Galați.

«Osebit de aceste burse, Academia a distribuit ajutoare în Dobrogea Nouă la școlari săraci, fii de țărani, procurându-le cărți și rechizite școlare, în sumă totală de 47.800 lei, provenită dela Fondurile I. Fătu și I. Scorțeanu. Lucrarea de distribuție s'a făcut cu ajutorul binevoitor al colegului nostru corespondent d-l Pericle Papahagi. Un raport deosebit va arăta în amănunte repartiția ajutoarelor acordate.

IX. Școlile Academiei

«Școlile de agricultură «Tache P. Anastasiu» dela Țigănești (Tecuciu) și «Ioan C. Agarici» dela Moara Grecilor (Vaslui) funcționează mulțumitor, cu personalul didactic salariat de Stat, celelalte cheltueli fiind în sarcina Academiei. Mulțumitor funcționează și Școala Primară «Tache P. Anastasiu» dela Călmățuiu.

«Institutul «Ion Otteteleșeanu», reorganizat de nouă ani ca «Școală Normală de fete», funcționează conform contractului între Academie și Ministerul Instrucțiunii. Acest contract, încheiat pentru 10 ani, expiră la Iunie 1931. Ministerul ne-a solicitat să acordăm prelungirea lui în interesul menținerii Școlii. Chestiunea va fi supusă plenului în această sesiune.

X. Concursurile Premiilor

«La concursurile Premiilor ce sunt a se acordă în actuala sesiune s'au prezentat pentru opere publicate 75 scrieri concurând la zece premii în valoare totală de lei 365.500. La cele 12 premii cu subiecte date, în valoare totală de lei 87.000, s'au prezentat manuscrise și anume la *Premiile Prințesa Alina Știrbei*, de 8.500 lei, cu subiectul: *Dora d'Istria*; *Funcționarii C. F. R. din București*, de 6.000 lei, cu subiectul: *Drepturile funcționarilor publici față de Stat*; *V. Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil),

cu subiectul: *Cercetări noi asupra culturii țesutului nervos și neurologic in vitro*, — și *Marele premiu militar General Ioan Carș și Maria Carș*, de 7.000 lei, cu subiectul: *Organizarea Armatei după războiu*.

* * *

«Precum vedeți din expunerea de față, Academia Română păstrează aceeaș activitate largă și rodnică, folositoare culturii naționale. Poate că o apropiere mai strânsă a colegilor noștri corespondenți și onorari, din țară și din străinătate, precum și o organizare mai temeinică a activității noastre, în marginile, bine înțelese, a libertății academice, să asigure pentru viitor rezultate și mai bogate și mai strălucite. Aceasta este o chestie care va face, ca și în sesiunile anterioare, obiectul preocupărilor noastre în ședințele sesiunii actuale, în care vom avea să cercetăm atâtea chestiuni privitoare la bunul mers al Academiei.

«Dar, înainte de a încheia, și în legătură cu donațiunile, unele mai importante, altele, relativ, mai puțin importante, ca sume, dar toate izvorite deopotrivă din aceeași dragoste pentru cultura românească și din încredere pentru Instituția noastră, țin să pun în evidență un fapt de o deosebită însemnătate.

«Lumea din afară, care nu cunoaște lucrurile de aproape, dar care știe despre donațiunile și legatele numeroase lăsate Academiei, socotește Instituția noastră ca bogată, ca foarte bogată. Adevărul e acesta și e bine să fie cunoscut: Academia e foarte bogată în aparență, dar foarte săracă în realitate.

«Lăsând la o parte reducerea valorilor reale ale fondurilor prin expriere și prin deprecierea monetei noastre, cea mai mare parte a veniturilor fondurilor noastre au destinațiuni hotărâte precis prin testamente, destinațiuni dela care nu putem și nu se cade să ne abatem pentru alte scopuri oricât de înalte și de urgente ar fi ele.

«Vă dați prin urmare seama că pentru publicațiile noastre, pentru scopurile științifice înalte, pentru viața noastră strictă academică, nu rămân decât neînsemnate sume disponibile. Secțiunile și Academia însăși trebuie să se restrângă în activitatea ei esențială din lipsă de venituri lăsate pentru aceste scopuri, mai însemnate de sigur decât unele din premiile anuale.

«Deaceea, respectând dorințele și intențiile tuturor testatorilor noștri, cărora le păstrăm cea mai caldă recunoștință, ținem să se cunoască și interesele superioare ale culturii, care ar fi potrivit să fie, măcar în parte, satisfăcute de viitorii noștri donatori».

D-l Președinte I. BIANU roagă și îndeamnă diferitele Comisiuni pentru premii și Secțiunile să-și strângă rapoartele și să caute a încheia lucrările pentru acordarea premiilor cât mai de vreme; atrage totodată și atenția Comisiunii financiare să lucreze la formarea bugetului pentru anul viitor. Pe de altă parte invită pe d-nii colegi cari au de făcut comunicări publice în cursul

sesiunii să le anunțe astăzi sau mâine spre a se stabili de pe acum ordinea ședințelor publice. Vom avea însă bucuria de a primi solemn pe colegul nostru onorar Contele de Saint-Aulaire fost Ministrul Franței în timpul războiului 1916—18. În acest scop s'a fixat o ședință solemnă la 30 Maiu curent.

Mâine vom avea ședința publică anunțată pentru primirea vizitei d-lui F. T. Marinetti, membru al tinerei Accademia d'Italia, și pentru comunicarea ce-o va face colegul I. Nistor.

La toamnă vor fi sărbătorii de lumea întreagă nemuritorul poet latin Virgiliu la 2000 de ani și poetul Provenței Mistral la 100 de ani dela naștere. Nimic însă nu ne împiedecă de a-i comemora acum. D-l coleg Iorga ne-a arătat chiar că D-sa ar face o comunicare publică pentru celebrarea lui Virgiliu. Rămâne să fixăm ședința.

Procedându-se la alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1929—30, se alege d-nii I. Nistor, G. Vâslan și Șt. Ciobanu.

Se alege apoi o Comisiune compusă din d-nii Andrei Rădulescu, I. Simionescu și I. Al. Brătescu-Voinești pentru a se ocupa cu: 1. Regulamentarea Fondurilor Const. Hamangiu și Dr. Em. Riegler; 2. darea bursei Jacques M. Elias.

Se procedează și la alegerea unei comisiuni compuse din d-nii G. Țițeica, I. Simionescu și Andrei Rădulescu, care să facă propuneri în cursul sesiunii cu privire la: 1. Modificări de făcut în Regulamentul Premiilor; 2. darea bursei Lucaciu; 3. modificarea regulamentelor fondurilor cu venituri mici și 4. regulamentarea publicațiilor Academiei.

D-l Președinte I. BIANU arată că acum o lună și jumătate Ministerul Instrucțiunii a rugat Academia să desemneze un delegat în Consiliul de conducere a Fundațiunii « Regele Mihai » — a cărei lege a fost reformată în anul trecut pentru a treia oară, — în scopul de a lămurii mersul neclar urmat în ultimii ani de această Fundațiune. Academia avusese, potrivit legii anterioare, delegatul ei în persoana d-lui Iorga la acea Fundație. Legea reformându-se, Ministerul a fost îndreptățit să ne ceară din nou desemnarea delegatului. Am comunicat Ministerului că până la sesiunea generală Academia nu poate desemna un delegat definitiv și de aceea a fost rugat Secretarul General al Academiei s'o reprezinte provizoriu în acel Consiliu. Urmează deci să hotărîm acum asupra reprezentării definitive a Academiei în acel Consiliu. D-l Președinte atrage însă atențiunea că Academia este pusă într'o situație de răspundere delicată prin participarea ei la conducerea Fundațiunii și de aceea va fi necesar ca delegatul nostru să ne prezinte informațiuni despre starea lucrurilor dela acea Fundațiune, pentru ca să știm dacă Academia își menține sau nu delegatul acolo.

— Procedându-se la alegerea delegatului, se relege d-l N. Iorga.

D-l I. SIMIONESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Științifice de astăzi, prin care se iau următoarele hotărâri:

* I. Până la sosirea colegului Dr. Gr. Antipa, Secțiunea însărcinează pe D-l Simionescu ca să se ocupe de lucrările Secretariatului.

* II. După citirea Raportului de către d-l Prof. Dr. G. Marinescu, asupra manuscrisului cu motto « non ignorabimus »: *Cercetări noi asupra culturii țesutului nervos « in vitro »*, prezentat pentru premiul V. Adamachi (5.000 lei), Secțiunea aprobă concluziunile și decide a se acorda premiul de 5.000 lei d-lui Dr. I. Minea, Prof. la Universitatea din Cluj.

D-l I. NISTOR înfățișează următoarele două traduceri din limba germană, făcute de defunctul literat bucovinean Constantin Berariu:

1. *Oricine — Spectacolul morții omului bogat*, de Hugo von Hoffmannsthal;
2. *Clopotul scufundat* — Poem dramatic german în cinci acte, de Gerhard Hauptmann.

Ambele publicațiuni sunt extrase din revista « Junimea Literară », An. XIX, No. 1—4, Cernăuți, 1930.

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

16 MAIU 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

a) Ședința publică

D-l I. NISTOR expune comunicarea despre *Un român iscoadă în tabăra regelui Sobieski la Viena 1683*.

După comunicarea d-lui I. Nistor se primșete vizita anunțată a d-lui F. T. Marinetti, Membru al Academiei Italiei și a Excelenței Sale Marchizului Gabriele Preziosi, Ministrul Italiei în România, însoțiți de colegul nostru corespondent d-l Profesor Ramiro Ortiz. D-l Președinte I. BIANU salută pe d-l F. T. Marinetti prin următoarele cuvinte rostite în limba franceză:

* Astăzi avem pentru a doua oară în cursul acestui an plăcerea de a salută în modesta noastră incintă pe un reprezentant al tinerei și strălucitoarei *Accademia d'Italia*.

* Ecoul numelui D-voastre a pătruns în lumea literară românească de acum un sfert de veac, cu ocazia primelor D-voastre manifestări apărute la Milano și din timpul când personalitatea D-voastre reformatoare în domeniul poeziei s'a afirmat meteoric prin manifestele răspândite acum douăzeci de ani în Paris.

* În încercarea de a rupe în poezie și în celelalte arte cu tradiția și cu formele tocite de secole spre a le deschide noi căi și a le da noi forme, nu faceți decât să urmați glorioasele tradiții ale nobilei D-voastre patrii care de secole și de milenii luminează omenirea prin artele ei și prin disciplinele ei științifice, în domeniile cărora un Dante, un Leonardo, un Rafael, un Michel Angelo, un Galilei sunt reformatori mari, sunt

stele lucitoare pe cerul trecutului patriei lor și al omenirii. Și în timpul acestor zile pe care le trăim, lumea întreagă privește cu admirație acțiunea de guvernământ pusă în aplicare, cu o energie genială, de bărbatul superior de Stat, care a creiat *Accademia d'Italia*, pe care avem plăcerea de a o saluta astăzi în persoana Excelenței Voastre ».

D-l F. T. Marinetti răspunde mulțumind d-lui Președinte pentru frumoasele cuvinte ce i-a adresat și, arătându-și regretul că nu cunoaște îndestul limba românească pentru a se exprima în ea, își ia voia să adauge câteva cuvinte în italienește. D-sa arată că atunci când d-l Benito Mussolini a hotărât creierea Academiei Italiei, d-l Marinetti a fost de părere ca noua instituție să nu poarte titlul de « Academie », pentru că Academiiile sunt menite mai mult de a da consacrare trecutului decât a da naștere la noi curente. D-l Mussolini l-a asigurat însă că noul institut va fi un generator de forme noi în așa măsură, că vechea noțiune de Academie va fi răsturnată și va căpăta un nou cuprins. D-sa se simte fericit să vorbească în numele acestei noi Academii, care corespunde aspirațiilor sale, și să aducă salutul ei Academiei Române, pe care are plăcerea de a o vedea — cu toate că are o vechime — încă tânără și în plină forță creatoare.

b) Ședința intimă

Preotul N. M. POPESCU comunică următoarele hotărâri luate astăzi de Secțiunea Istorică:

1. Se alege în Comisiunea Premiului Năsturel, din 1931, d-nii G. Balș, N. Iorga, S. Mehedinți, I. Nistor.

2. Secțiunea alege următoarele comisiuni pentru examinarea manuscrisurilor ce se vor prezenta la premiile cu subiecte date în 1931:

— Premiul Ministerului Cultelor și Artelor, de 50.000 lei, cu subiectul *Chipuri de vlădici și scriitori bisericești români din veacul al XVII-lea*, d-nii N. Iorga, Pr. N. M. Popescu și Silviu Dragomir.

— La Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei (divizibil), cu subiectul: *Organizarea judecătorească în țările române în epoca Regulamentului Organic*, d-nii Andrei Rădulescu, Al. Lapedatu și Dim. Gusti.

— La Premiul General R. Rosetti, de 5.000 lei, cu subiectul: *Figurile mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78*, d-nii N. Iorga, I. Nistor și I. Lupaș.

3. Realege ca Președinte al Secției pe d-l I. Nistor și ca Vicepreședinte pe d-l I. Lupaș pentru 1930—31.

4. Fixează pentru Premiul General Ioan Carp și Maria Carp, de 7.000 lei, din 1933, următorul subiect: « *Monografia geografico-istorică a unei localități rurale din România* ».

— Se ia act.

ȘEDINȚA GENERALĂ

17 MAIU 1930

D-l Președinte I. BIANU arată că s'a organizat un Comitet prezidat de colegul nostru corespondent d-l General R. Rosetti pentru pregătirea serbărilor în onoarea Contelui de Sant-Aulaire, colegul nostru onorar și fost Ministru al Franței în România în timpul războiului de întregirea neamului, care, precum s'a anunțat va veni spre sfârșitul acestei luni în țara noastră. Acest Comitet a pregătit în cinstea ilustrului diplomat următoarele trei volume omagiale:

1. *Hommage à Monsieur de Saint-Aulaire*;
2. Comte de Saint-Aulaire, Ambassadeur de France — *Paroles Franco-roumaines*, Discours et articles, recueillis et publiés par un Comité, — și în sfârșit traducerea românească a acestor discursuri și articole sub titlul:
3. Conte de Saint-Aulaire, Ambassadeur al Franței, — *Cuvinte Franco-Române*, Cuvântări și articole adunate și publicate de un Comitet, București, 1930.

Opera comitetului e completată prin baterea unei medalii cu chipul ilustrului diplomat și luptător pentru împlinirea hotarelor românești.

D-l Președinte I. BIANU prezintă un portret primit în dar dela colegul corespondent d-l Virgil Drăghiceanu, care pare a reprezenta pe Ienăchiță Văcărescu.

Apoi D-sa infățișează o copie de pe un portret al lui Constantin Aristia, colaboratorul pe terenul literar al lui Eliade Rădulescu și primul traducător al Iliadei în românește. Portretul îl reprezintă la vârsta de 24 ani și e făcut de pictorul C. Dupré în Roma, la 1824. El a fost dăruit de d-l Dr. Ananescu, nepotul lui Aristia.

— Se vor exprima mulțumiri pentru aceste daruri.

După cererea d-lor N. Iorga și I. Lupaș, se fixează următoarele ședințe publice:

1. Sâmbătă, 24 Maiu curent, ședință publică pentru celebrarea nemuritorului poet latin Virgiliu la 2000 de ani, în care d-l N. Iorga va expune comunicarea comemorativă cu titlul: *Originalitatea lui Virgil*;
2. Luni 26 Maiu, d-l I. Lupaș va expune comunicarea: *Documente istorice privitoare la moșile Brâncovenesți din Transilvania și Oltenia*, iar d-l N. Iorga comunicările: *Prin evanghelia lui Șerban Cantacuzino și Despot, student la Montpellier?*

D-l Președinte I. BIANU amintește că în ședința dela 21 Martie trecut s'a comunicat chemarea Academiei poloneze de Științe și Litere din Cracovia la Congresul științelor istorice și filologice ce se va întruni în acel oraș la 8—10 Iunie cu ocazia celui de al patrulea centenar dela nașterea marelui poet al Vechii Polonii, Ioan Kochanowski. Pentru noi românii acest poet are o însemnătate specială, deoarece se știe că Mitropolitul Dosoftei a avut de model în versificarea românească a Psalmilor versificația ce acest poet

o dăduse în limba nației sale psalmilor, — versificație care a rămas până azi cântare religioasă la poporul polon. De aceea d-l Președinte crede că trebuie ca Academia să răspundă la invitarea Academiei din Cracovia, delegând pe colegul nostru d-l Ștefan Ciobanu la acele serbări.

— Propunerea se aprobă și Guvernul va fi rugat să înlesnească mijloacele de călătorie.

D-l ȘT. CIOBANU e de părere ca Academia să sărbătorească, dacă se poate, pe Kochanowski, printr'o ședință, în care D-sa ar face comunicarea festivă. S'ar invita la acea ședință și colonia poloneză.

Din partea Secretariatului general al Comitetului pentru al X-lea Congres de Chimie Industrială se primește invitare de participare la acest congres, care se va deschide la Liège la 7 Septembrie viitor.

Dela d-na Caliopei Șt. Demetrescu-Vergu, văduva fostului Director al Bunurilor Instituțiunii noastre Șt. Demetrescu-Vergu, se primește scrisoare că depune și roagă Academia să primească o nouă sumă de 10.000 lei pentru acordarea în anul 1933 a premiului cu numele soțului dispărut. Totodată roagă Academia ca din suma de 10.000 lei, neacordată în acest an prin ne-prezentarea de scrieri la concursul premiului, să se formeze prin capitalizare un fond cu numele defunctului Șt. Demetrescu-Vergu.

— Se primește cu mulțumire noua sumă depusă și se decide formarea fondului «Șt. Demetrescu-Vergu» din suma disponibilă în acest an de 10.000 lei.

D-l N. IORGA arată că d-l N. Ciotori, Atașat de presă la Londra, dăruiește prin D-sa un foarte frumos exemplar din cartea «De Officiis» scrisă în grecește și latinește de Nicolae Alexandru Mavrocordat, Domnul Țării Românești și tipărită la Londra în anul 1724, având în față portretul Domnitorului. Exemplarul dăruit e splendid legat în piele roșie și a făcut parte din biblioteca regelui George al II-lea al Angliei a cărui monogramă și coroană regală sunt imprimate pe fața legăturii.

— Se exprimă mulțumiri d-lui Ciotori.

Preotul N. M. POPESCU cetește următorul *Raport al Comisiunii permanente asupra activității Bibliotecii în 1929*:

«O însemnată îmbunătățire s'a realizat în anul trecut pentru buna instalare, păstrare și funcționare a bibliotecii Academiei prin mutarea celor două mai voluminoase secțiuni — cărțile tipărite și publicațiile periodice — în întâia aripă din planuitul nou local, construită în anii trecuți pentru depozitele bibliotecii.

«Construirea acelei aripe din local a fost făcută în anul 1926—7, sub conducerea tehnică a colegului nostru, d-l G. Balș, cu ajutorul de zece milioane lei acordat de guvernul țării, fiind Ministru-Președinte regretatul nostru coleg onorar Ion I. C. Brătianu și Ministru al Instrucției d-l Dr. C. Angelescu. Pentru lucrările suplimentare necesare la instalare și mobilare și pentru mutarea celor două secțiuni principale și punerea lor

în stare de funcționare ca serviciu public, guvernul a dat Academiei în continuare în 1928, o nouă sumă de opt milioane lei prin bunăvoința d-lui Ministru-Președinte Vintilă Brătianu, fiind același Ministru al Instrucției.

* Aceste lucrări s'au executat în vara trecută, astfel că amândouă secțiunile publicațiilor tipărite au putut fi mutate din vechea lor instalație în zilele de 1 Septembrie — 15 Decembrie, în care timp s'a suspendat serviciul public, care a fost redeschis la 16 Decembrie.

* Reamintim aici că în starea actuală, Biblioteca Academiei are următoarele secțiuni și servicii: cărțile tipărite; publicațiile periodice; serviciul primirii publicațiilor din țară conform obligațiilor legii dela 1904; secțiunea manuscriselor și documentelor; secțiunea stampelor, portretelor, hărților geografice, note muzicale etc., cabinetul numismatic.

* În cele următoare se dau informații atât despre starea actuală a acestor secțiuni, cât și despre lucrările făcute în colecțiile lor în anul trecut 1929.

A. SECȚIA CĂRȚILOR TIPĂRITE

1. NECESITĂȚI

* Această secțiune are 16 funcționari împărțiți la următoarele servicii: 6 la noul catalog, 4 la sala de lectură și împrumuturi, 2 la periodice și 4 la primiri și reclamații, cari sunt suficienți pentru lucrările curente.

* Acest personal este neîndestulător. Pentru a putea încorpora cât mai curând părțile vechi ale bibliotecii în noul sistem de catalogare, este trebuință să se adauge la serviciul noului catalog cel puțin trei funcționari. Avându-se și acești trei funcționari, echipa actuală ar fi descărcată de o parte de lucrări, putând să înainteze și să continue lucrările începute sau suspendate și să înceapă pe cele încă neîncepute.

* Această creștere de personal pentru catalogare este cu atât mai trebuincioasă, cu cât vechiul catalog provizoriu, făcut în grabă, pe fișe mari, în vechile forme și pe hârtie slabă, este atât de uzat prin întrebuințare, încât multe fișe se fărâmă în mână, iar biblioteci întregi de mare preț stau încă necatalogate, deci neintroduse în circulația întrebuințării.

* Pentru a grăbi lucrarea catalogării potrivit trebuințelor bibliotecii, pe cât timp se poate lucra numai cu personalul actual prea puțin numeros, s'a luat în toamna trecută dispoziția (Nr. B. 368 din 28 Oct. 1929) ca fișele metodice lucrate pentru catalogul clasificat pe materii să fie ținute deocamdată de o parte, urmând să fie clasificate numai după ce se vor inventaria și cataloga alfabetic, după noul sistem, toate cărțile din bibliotecile vechi.

* Serviciul primirii publicațiilor obligate prin lege asupra tipografilor, editorilor și autorilor cari le publică și a reclamațiilor celor cari nu se trimit de bună voie, având 4 funcționari, ține la curent toate lucrările. Cu modul acesta funcționarii dela împrumuturi au fost descărcați de o

parte din lucrările ce făceau, astfel că pot îndeplini serviciul în chip aproape satisfăcător, dând și ajutor custozilor din sala de lectură, cari sunt adeseori — mai ales iarna — prea încărcați cu servirea cărților și cu supravegherea întrebuințării lor.

* Controlul cărților din depozitele bibliotecii nu se făcuse de peste 20 de ani din cauza lipsei de funcționari. Cu ocazia mutării bibliotecii în noul local, s'a făcut și acest control și s'au îndreptat toate cărțile rătăcite dela locul lor. Cum biblioteca a crescut mult (peste 300.000 volume) se simte trebuința ca un funcționar să fie însărcinat să controleze regulat cărțile, să rărească periodicele, să îndrepteze cărțile rătăcite și să instruiască și să supravegheze noii oameni de serviciu.

2. CONSULTAREA

* Din cauza mutării depozitului de cărți și a amenajerii și instalării serviciilor în noul local — lucrare care a durat dela 1 Sept. — 15 Dec. 1929 și în timpul căreia accesul cetitorilor a fost oprit — sala de lectură a cărților tipărite a fost deschisă în 1929 numai 197 zile de lucru, afară de Duminică și sărbătorile fixate de Delegațiune. În 146 zile a fost deschisă câte 8 ore pe zi, dela 8—12 și 2—6 (68 zile cu orarul de vară) sau dela 9—5 (70 zile cu orarul de iarnă) iar în 51 zile din lunile de vară numai 4 ore pe zi (8—12). La redeschiderea sălii de lectură în noul local (16 Dec. 1929) s'a adoptat orarul 9—1, 3—7 (8 ore). Noua sală de lectură a cărților tipărite are 65 locuri (un spor de 33 locuri față de numărul locurilor din vechea sală de lectură) iar sala de lucru pentru membrii Academiei Române, profesori universitari, are 20 locuri (cu 12 locuri mai mult decât încăperea rezervată din vechiul local). În cursul anului 1929 numărul cetitorilor a fost 9.409 cărora li s'au comunicat 28.810 volume.

* Împrumutate acasă au fost 2.267 volume la 1.157 împrumutători cu 1907 bilete de împrumutare.

* Împrumutarea, atât direct la persoane din capitală cât și prin bibliotecile universitare din țară, aduce mari servicii învățaților pentru studiile lor științifice, deaceia numărul împrumuturilor crește în fiecare an. Prin regulamentul nostru împrumutarea este bine mărginită atât pentru persoane și timp, cât și pentru felul cărților cari pot fi împrumutate. Din nenorocire însă acest serviciu este îngreunat de abuzul pe care îl fac unele persoane cărora li se face această înlesnire, nerestituind cărțile împrumutate nici după mai multe reclamații scrise cari li se adresează. În anii trecuți cu unii împrumutători a trebuit să ajungem la justiție și la sentințe judecătorești pentru a-i sili să restituie cărțile împrumutate — și aceasta chiar cu profesori universitari. Această apucătură trebuie combătută în mod eficace pentru a preveni marea pierdere de timp care se face de serviciile bibliotecii și al contenciosului cu reclamațiile neurmate de efectul cuvenit. Spre acest scop, în afară de dispozițiile prevăzute în regulament, a trebuit să se mai prevadă una nouă și anume ca persoanelor, cari prin regulament sau prin deciziunea Comisiunii bibliotecii au dreptul de împrumutare

și cari nu restituie cărțile împrumutate după trecerea timpului de trei luni după două reclamații, să li se retragă pentru totdeauna acel drept, fiind urmărite prin justiție pentru restituirea cărților împrumutate. Prin deciziunea Delegațiunii Nr. 512 din 1 Martie 1928 s'a ridicat autorizarea de împrumutare la 22 persoane. În asemenea condiții se înțelege cât este de greu a se păstra cuvenita ordine și a se feri de pierderi colecțiunile de cărți și de periodice, din cari cele românești cele mai multe sunt singurele exemplare existente.

* Pentru admitere în sala de lucru a bibliotecii s'au liberat 426 permise, din cari 44 și pentru secțiunea manuscrisurilor și documentelor.

* Ajutorul ce dă biblioteca noastră muncitorilor pentru cultura națională se poate vedea din statistica cetitorilor din ultimii cinci ani, arătată în:

TABELA I

Anii	Cetitori	Volum comunicate	Imprumu- tători	Volum împrumutate
1925	10.462	34.150	762	4.311
1926	10.977	34.896	588	3.230
1927	11.684	40.728	704	3.952
1928	13.023	43.295	623	3.395
1929	9.409	28.810	1.157	2.267

* Se amintește că pe lângă cărțile comunicate cu bilet de cerere, cetitorii au la liberă dispoziție în sala de lectură o bibliotecă de 2.133 volume din cărțile cele mai des întrebuințate, clasificate după deosebite specialități (un spor de 279 volume față de numărul volumelor din vechea sală de lectură), 66 reviste străine și 46 reviste românești.

* Din cauza marelui număr de cereri de ziare și reviste românești pentru consultare și pentru a feri de distrugere aceste colecții prețioase, cari nu ar mai putea fi înlocuite, mai ales cele dinainte de războiu, s'a luat dispozițiunea ca aceste colecții de ziare și reviste românești să aparute înainte de 1917 să nu se mai dea spre consultare studenților pentru lucrări de exerciții didactice de seminar.

3. SPORUL

* Biblioteca (Secțiunea cărților tipărite) a crescut în 1929 cu 6.057 volume față de 5.210 în 1928. În următoarea tabelă se poate vedea creșterea deosebitelor feluri de colecțiuni ale bibliotecii în 1929:

TABELA II

Pro-veniența	Volume și broșuri	Numere de reviste		Ziare		Atlase	Hărți	Stampe și portrete	Volume manuscrise	Documente	Fotografii	Albumuri	Formulare ilustrate	Cărți postale ilustrate	Note muzicale	Mozaic, obiecte de muzeu
		din țară	străine	din țară	străine											
Legal	4.010	6.998	—	1.033	—	2	34	18	—	—	—	15	40	233	57	—
Dar sau schimb	1.411	—	1.503	—	6	10	49	46	24	84	125	30	6	—	—	4632
Cumpăr.	636	—	945	—	—	—	3	—	4	3	—	21	—	—	—	118
Total	6.057	6.998	2.448	1.033	6	12	86	64	28	87	129	66	46	233	57	4750

* În această tabelă nu sunt cuprinse miile de foi volante, cari de mai mulți ani încoace nu se mai pot alege, ci se pun deoparte spre a fi alese când vom avea personalul îndestulător.

* Pe lângă îmbogățirea bibliotecii cu imprimatele din țară, cari se trimit prin obligație legală, se adaugă donațiunile și schimbul de publicații din străinătate. În fruntea donatorilor stă Societatea Nașionilor, care ne trimite toate publicațiunile ei oficiale. În fruntea schimburilor stau cele venite dela instituțiunile științifice ale Americii, atât din Statele-Unite cât și din republicile latine sud-americeane, precum și din Japonia. Dela d-l Iuliu Moisiu s'au primit în dar 98 volume românești și străine, 1 portret al lui Mihai-Viteazul, 1 manuscris și trei necroloage, împreună cu mai multe foi volante. Deasemenea au dăruit cărți și broșuri românești și străine Legațiunea Republicii Cehoslovace, Legațiunea Portugaliei, P. S. S. Visarion Episcopul Hotinului.

* La biurol de primire al publicațiilor din țară au intrat 639 pachete cu imprimate din București și 1.441 din provincie. S'au înregistrat și s'au ținut în evidență 1698 publicațiuni periodice și anume 1692 din țară și 6 din străinătate.

* Publicațiunile legale netrimise au fost reclamate dela tipografi și editori făcându-se 81 reclamațiuni pentru 253 opere și 6 dări în judecată. Pentru periodice (ziare și reviste) s'au făcut 3.956 reclamațiuni (unele cuprinzând până la 8—10 publicațiuni) și s'au dat în judecată 178 tipografi și editori pentru 277 publicațiuni periodice netrimise în parte sau de loc. S'au eliberat 118 certificate despre apariția periodicelor.

* Sporul secțiunii cărților tipărite în ultimii 5 ani se arată în:

TABELA III

Anii	Volume și broșuri	Ziare și reviste din țară	Ziare și reviste străine	Atlase	Hărți	Note muzicale	Stampe și portrete	Fotografii	Albumuri	Formulare ilustrate	Cărți postale ilustrate
1925	8.810	1.443	445	—	52	181	2.128	23	20	—	—
1926	6.612	1.504	461	4	40	178	132	10	9	106	2.062
1927	5.241	1.567	482	1	50	104	7	7	5	50	1.006
1928	5.210	1.650	498	2	62	78	54	197	21	111	560
1929	6.057	1.692	508	12	86	57	64	129	66	46	233
Total creșterii 1925—1929	31.930	7.856	2.394	19	290	598	2.385	366	121	313	3.861

* Cele 508 ziare și reviste străine se împart în 125 abonate, 212 primite în schimb și 171 dăruite.

4. CATALOGAREA ȘI ALTE LUCRĂRI

* 1. *Catalogul nou*. S'au înscris în inventar, în 1929, 4.236 opere în 4.441 volume (Nr. 92.810—97.045). S'au catalogat definitiv și s'au așezat în rafturile bibliotecii 5.000 opere în 5.248 volume (Nr. 90.101—95.100), pentru cari s'au lucrat:

6.509 fișe pentru catalogul alfabetic al autorilor,

5.810 * metodice pentru catalogul pe materii

Total 12.319 fișe.

*(Incepând cu Nr. 91.701 s'a oprit clasificarea pentru catalogul pe materii. Fișele metodice, cari se lucrează pentru acest catalog, se pun deocamdată deoparte urmând să fie clasificate mai târziu).

* În rezumat, până la 31 Decembrie 1929, catalogul nou cuprinde:

* a) Trecute în inventar 97.045 opere în 117.088 volume.

* b) Catalogate definitiv și așezate în rafturi 95.100 opere în 115.001 volume.

* Pentru toate aceste 95.100 opere s'au făcut:

119.650 fișe alfabetice,

116.650 * metodice,

Total 236.300 fișe.

* *Dubletele*. Prin catalogarea și organizarea sistematică a materialului de cărți și periodice cuprinse în biblioteca Academiei rezultă o însemnată

cantitate de dublete, cari ar trebui să fie folosite fie prin donațiuni pentru îmbogățirea bibliotecilor publice din țară — începând cu cele universitare — fie prin vânzare, produsul având să fie întrebuințat pentru cum-părături, legături și alte trebuințe. Pentru aceasta este necesar însă un deosebit serviciu de cel puțin doi funcționari și un om de serviciu, care să facă și să ție la curent pentru dublete un catalog de control, după care să se știe ce este de păstrat și ce este de dat. S'ar alege cele mai bune exemplare pentru bibliotecă; s'ar păstră dintr'unele cărți două sau chiar mai multe exemplare, folosindu-se celelalte pentru scopul arătat. Altfel o însemnată bogăție de cărți stau nefolosite într'o țară atât de săracă în biblioteci de cari toată viața culturală are atâta nevoie.

2. * *Publicațiunile în curs de apariție.* S'au înregistrat în inventarul special 113 opere (Nr. 1659—1771), pentru cari s'au făcut fișe de control. S'au făcut fișe speciale pentru toate acestea și anume 130 fișe alfabetice pe autori și 155 fișe metodice.

3. * *Serviciul Periodicelor.* S'au înscris în cursul anului, în inventarul special și cu numerotare deosebită, 415 publicațiuni (No. 8601—9015).

Catalogul pe fișe (al periodicelor) destinat a fi pus la dispoziția cetitorilor are 11.753 fișe, 720 fiind făcute în cursul anului. Pentru catalogul pe materii s'au lucrat 11.810 fișe, din cari 720 au fost făcute în 1929.

4. * *Legatul.* Grație atelierului de legătorie instalat în localul Academiei se pot legă cărțile și colecțiunile în condițiuni multumitoare ca soliditate și ca preț. Lipsa de fonduri ne împiedică a legă însă tot materialul, mai ales periodicele, a căror legătură — din cauza formatului mare — costă mai mult. Totuși s'au legat 856 volume cărți și 715 volume periodice și s'au reparat 240 volume cărți și periodice cu legătura stricată prin întrebuințare.

5. * *Serviciul stampelor.* În cursul anului s'au inventariat 238 albume, 34 fotografii cu scene din războiul 1877—1878, 49 stampe de istorie militară (dublete), 9 tablouri, 127 clișee fotografice, 27 stampe suluri și 5 hărți murale.

S'au făcut în total 2463 fișe (580 ist. militară, 543 etnografie, 1340 albume).

* S'a aranjat pentru tipar catalogul portretelor litera A—L.

* Catalogul pe fișe al întregului material are 17.184 fișe pe autori și materii. Notele muzicale sunt în număr de 1530.

* În cursul anului au fost 85 cetitori, cari au consultat albume, stampe și hărți.

* Secția stampelor a crescut în anul 1929 cu 129 fotografii, 66 albumuri, 86 hărți, 64 stampe și portrete, 12 atlase, 46 formulare ilustrate, 233 cărți poștale ilustrate și 57 note muzicale. Persoanele cari au dăruit pentru această secție sunt: Gh. Adamescu, Elvira N. I. Apăteanu, Ion Bianu, I. C. Băcilă, Catinca Bârseanu, d-na Ion Bogdan, Rudolf Bedö, N. A. Constantinescu, Dumitru Costescu, d-na Cristescu, Dimitrie I. Dimănescu, preotul Domșa, D-r Paul Duhem, Foto-Julietta, Geological Survey of England, N. Iorga, Claudiu. Isopescu, Aurel C. Jiquidi, Victor Lazăr, Magnificentius, E. Marvan, Iuliu Moisil, Inginer Cezar Popovitz,

Rădulescu-Codin, General Radu Rosetti, Gheorghe Rusu, Familia St. Sihleanu, Minodora Simionovici, Familia Gr. Ștefănescu, Elena D. C. Sturdza-Scheianu, D. N. Svilokositsch, Andrei Veress, Alexandru Zamfirescu, Colecția C. Vericeanu și colecția St. C. Hepites.

† Secția stampelor a fost deschisă în tot cursul anului în zilele de lucru dela ora 1—6 p. m.

B. SECȚIA MANUSCRIPTELOR ȘI DOCUMENTELOR.

Această secțiune a avut până în 1927 numai doi funcționari în loc de patru, câți aveau înainte de războiu. Din această cauză sala de lucru pentru studii a putut fi deschisă numai dimineața (8—12). Dela 1 Aprilie 1928 s'a înființat un nou post de funcționar și un om de serviciu; ar mai fi deci trebuință de încă un funcționar pentru a ține deschise regulat și acele colecțiuni toată ziua și spre a face diferite lucrări pentru înlesnirea studiului prețioaselor materiale cari le cuprind.

1. CONSULTAREA

† Sala de lucru a manuscriselor a fost frecventată în 1929 de 913 cetitori, din cari la 552 au fost comunicate 2.027 volume manuscrise, 273 au consultat 7.070 documente și 90 au cercetat 257 cărți vechi românești.

† Frecventarea sălii manuscriselor în ultimii cinci ani se arată în tabela următoare:

TABELA IV

Anii	Cetitorii	Volume manuscrise	Documente	Cărți vechi românești
1925	899	2.931	9.015	195
1926	665	1.390	6.228	155
1927	1.082	1.691	6.734	183
1928	1.383	2.235	9.137	156
1929	913	2.027	7.070	257

2. SPORUL

† S'au cumpărat 4 volume manuscrise și 3 documente. S'au primit în dar 24 manuscrise și 84 documente. Cele 28 volume manuscrise intrate în colecțiunile Academiei în cursul anului 1929 se împart — după limbă — în chipul următor: 21 românești, 4 grecești, 1 slavonesc, 1 german, 1 unguresc.

† Aceste colecțiuni cuprind astăzi: 7.134 volume manuscrise (4.912 românești, 685 slavonești, 1.030 grecești, 307 în limbi romanice, 6 germane,

185 orientale, 9 cuprind note muzicale) și 49.558 documente istorice. Din cele 7.134 volume manuscrite, 161 au fost trimise în 1916 la Moscova împreună cu 271 documente pe pergament cu sigilii atârnate și 178 cartoane cu 37.354 documente originale aproape toate pe hârtie.

* Sporul secțiunii manuscriselor în ultimii 5 ani se arată în tabela următoare:

TABELA V

Anii	Volume manuscrite	Documente vechi, moderne și autografe
1925	27	158
1926	38	242
1927	29	61
1928	44	560
1929	28	87
Totalul creșterii 1925—1929	166	1.108

3. CATALOGARE ȘI ALTE LUCRĂRI

a) * *Documente*. S'au așezat în pachetele cu documente interne, la autografe, la copiile fotografice și în colecțiile cu acte contemporane, precum și în colecția de acte externe scrise în limbi străine în total 593 documente.

* S'a pregătit materialul pentru publicațiunea * Creșterea colecțiilor * pe întregul an 1929.

* Manuscrisul profesorului Severin din Iași cuprinzând *Sinonimele în limba românească* a fost așezat în 9 volume; asemenea materialul folcloric al răposatului prof. Th. D. Speranția a fost grupat în 17 volume.

b) * *Manuscrite*. S'au trecut în catalogul manuscriselor românești 21 volume iar 7 volume, scrise în limbi străine, s'au adăugat la colecțiile respective.

* S'au făcut corecturile tipografice pentru 20 coale de tipar din tomul III al Catalogului manuscriselor românești, cuprinzând descrierea volumelor cu No. 729—1.061. Indicele documentelor cuprinse în aceste volume este în curs de tipărire.

* S'au pregătit spre a fi date la legat și s'au legat 53 volume manuscrite și 13 cărți tipărite din sala manuscriselor.

C. PUBLICAȚIUNILE BIBLIOTECHII.

* Serviciul bibliotecii începuse înainte de războiu o serie de publicațiuni bibliografice destinate să înlesnească studiile literare, istorice și

științifice. Toate aceste publicațiuni au fost oprite din cauza războiului și nu au putut fi până acum continuate din cauza situației financiare urmate după războiu. Aceste publicațiuni sunt:

1. * *Creșterea colecțiilor*, începută la 1903 s'a publicat până la 1915. De atunci materialul a stat pregătit, fără a se putea tipări. Grație fondurilor puse la dispoziție de d-l coleg Al. Lapedatu, fost ministru, această publicațiune a fost continuată în anul trecut cu un volum cuprinzând creșterile pe 1916—1919, iar acum se pregătește pentru tipar materialul pe 1920—1921.

2. * Din *Bibliografia românească veche*, având să cuprindă descrierea vechilor cărți românești din 1508—1830, s'au publicat două tomuri și primele 2 fascicule din tomul III, cuprinzând descrierea a 950 cărți din anii 1508—1817. Este pregătit materialul pentru anii 1818—1830 și pentru suplimentul general, care sperăm să se poată da la tipar în curând. Este în pregătire continuarea unei asemenea publicațiuni pentru anii 1831—1916.

3. * Din *Publicațiunile periodice românești* (ziare și reviste) s'a tipărit tomul I, cuprinzând catalogul alfabetic al periodicelor din anii 1820—1906 cu note bibliografice amănunțite despre fiecare. Tomul II urmează să cuprindă indicele cronologic, pe localități, pe limbi și pe materii, cum și indicele pe nume proprii. Rămâne a se continua lucrarea și pentru publicațiile din 1907—1916, apoi pentru cele din timpul și de după marele războiu.

* Într'o deosebită lucrare ar fi de mare folos să se facă arătarea cuprinsului publicațiilor periodice românești, așezat în ordine sistematică pe autori și pe materii pentru toate articolele și materialele de natură științifică și literară apărute în aceste publicațiuni.

4. * *Catalogul descriptiv al manuscrisurilor*. Pentru cele românești, cari sunt acum 4.912 și al căror număr sporește mereu, s'au publicat 2 volume de catalog, în cari au fost descrise 728 volume. Mai este material pregătit pentru cel puțin alte două volume. Deocamdată se află la tipar volumul III, cuprinzând descrierea manuscrisurilor cu No. 729—1.061. Pentru cele grecești (830 volume, la cari s'au adaus în urmă 200) s'a publicat catalog în 1909 de răposatul C. Litzica. Nu este încă făcut catalog pentru cele slavone (685), orientale (185), latine și romanice (307), germane (6) și note muzicale (9).

5. * *Regestele documentelor românești* originale și fotografiate (sau traduceri și copii vechi) ar forma singure 3—4 volume. Însemnătatea acestor regeste pentru studiile istorice este cu atât mai mare, cu cât documentele originale sunt duse la Moscova din timpul războiului.

6. * *Documentele vechi originale în limba română* au început să fie tipărite la 1907 cu cea mai minuțioasă exactitate. S'au tipărit însă numai 227 din anii 1576—1632.

D. EXPOZIȚIILE BIBLIOTECII.

* Materialele cuprinse în colecțiunile Bibliotecii Academiei au putut fi până acum cunoscute aproape numai de specialiști, cu pregătire științifică

pentru a face studii asupra lor. Numai pentru o mică parte din ele sunt publicate cataloage descriptive, așa că în totalitatea lor au rămas necunoscute marelui public. Acesta este un inconvenient, a cărui înlăturare ar putea aduce însemnate foloase culturii generale a publicului și ar contribui la prețuirea și la îmbogățirea acestor colecțiuni.

* Cel mai bun mijloc pentru realizarea acestui scop este organizarea de expoziții, în cari să se arate pe rând publicului categorii mai interesante de materiale. Din cauza lipsei de local, asemenea expoziții nu s'au putut organiza sistematic. Un modest început s'a făcut în 1925 folosindu-se pentru aceasta încăperea din mijlocul casei Bellu, care are dimensiuni îndestulătoare pentru asemenea expoziții în proporții mici, pentru cari s'au putut face și instalațiunile trebuitoare.

* Seria expozițiilor a început cu *Presa periodică românească din anii 1820—1925* în luna August 1925 cu ocazia Congresului internațional al presei Micei Înțelegeri.

* A doua expoziție: *Cartea românească veche (1508—1820)* și câteva portrete și stampe alese a fost deschisă la 5 Martie 1926, fiind vizitată aproape 3 luni de zile (până la 30 Mai 1926).

* Cu ocazia congresului Presei Latine s'a organizat de nou *Expoziția retrospectivă a presei române*, care a fost deschisă în zilele de 30 Septembrie—8 Octombrie 1927.

* În anul 1928, cu prilejul comemorării lui Vasile Alecsandri, s'a organizat expoziție specială de operele, edițiile, manuscriptele autografe, periodicele pe cari le-a redactat sau la cari a colaborat Bardul dela Mircești, stampe, fotografii, obiecte de muzeu, etc. în legătură cu viața și activitatea poetului. Expoziția a fost deschisă dela 3—10 Iunie.

* Această expoziție — a patra — a fost urmată de a Poeților români făcută deodată cu Săptămâna Poeziei din zilele 7—20 Aprilie trecut, organizată de Direcțiunea Culturii Poporului. Alte asemenea expoziții s'ar putea face înfățișând manuscripte, documente și autografe, hărți geografice ale ținuturilor românești, portrete istorice și altele multe, toate interesante și instructive pentru marele public și pentru tinerimea școlară. Pentru aceasta ar trebui însă înmulțit personalul bibliotecii, căci organizarea și îngrijirea materialelor în asemenea expoziții cere timp și pricepere.*

Bibliotecar, I. Bianu

Comisiunea Bibliotecii
Secretarii Secțiunilor:

G. Murmu, Preot N. Popescu, Dr. Gr. Antipa.

D-l I. SIMIONESCU cetește următorul *Raport asupra burselor date în 1929—30 din Fondurile V. Adamachi, Leon S. Arié, Dr. C. Păcuraru-Bianu, N. Rătescu și A. Papadopol:*

* Veniturile produse în anul școlar în curs de fondurile Vasile Adamachi, Leon S. Arié, Dr. C. Păcuraru-Bianu, N. Rătescu și A. Papadopol

s'au folosit potrivit destinațiunilor speciale și regulilor de funcționare ale acestor fonduri, acordându-se burse fie la studenți universitari, fie la elevi ai școlilor superioare sau inferioare de comerț, fie la elevi ai școlilor practice de agricultură și meserii din țară. Dintre aceste burse, una, și anume bursa Adamachi, s'a acordat pentru studii superioare de specializare în străinătate.

* Arătăm în cele ce urmează situația amănunțită a burselor acordate în acest an școlar:

* I. Aprobându-se propunerea făcută în trecuta sesiune generală de Comisiunea *Fondului V. Adamachi*, s'a creat o bursă de 7.000 lei lunar la Paris pentru studiul Preistoriei. Bursa a fost obținută prin concurs, ținut printre licențiații în științe la Universitatea din Iași, de d-l Nicolae N. Moroșan pentru durata de doi ani, cu începere dela Octomvrie 1929, putând fi prelungită cu încă un an. Bursierul e obligat să săvârșească o lucrare de doctorat asupra unei regiuni preistorice din România.

* II. Venitul *Fondului S. Arié* s'a sporit față de anii trecuți prin venitul unei noi donații făcute de generosul întemeietor al fondului d-l Leon S. Arié în scopul de a mări valoarea dela 700 la 800 lei lunar a celor două burse întreținute din fondul D-sale. Acest venit s'a ridicat în acest an la suma de lei 88.000 care s'a repartizat pentru numărul de burse arătat în modul următor:

* Cinci burse la cele două Școli Politehnice din țară, din cari trei acordate la Școala Politehnică din București studenților Christea Ioan și Algasovschi Victor din anul II, Secția Electromecanică și Dima N. Vasile, din anul IV, Secția Mine, — iar două la Școala Politehnică din Timișoara studenților Aposteanu Spiridon și Bardan Vasile din anul IV, primul la Secția Electromecanică, iar al doilea la Secția Mine; două burse la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale date studenților Neuman I. Emanuel și Pelin C. Maria din anul I; în sfârșit alte două burse la Școlile Superioare de Comerț din București și Cluj, prima acordată elevului Dumitru P. Jean din cl. I-a, cealaltă elevului Budurlean Nicolae din cl. II-a.

* III. Venitul *Fondului A. Papadopol*, de 7.178 lei, s'a distribuit ca ajutoare trimestriale la elevii săraci și sărguitori ai Școlilor Superioară și Elementară de Comerț din Galați;

* a) Câte 150 lei pe trei luni următorilor elevi ai Școlii Superioare de Comerț: Malcea Gheorghe, Petcu Gr. Ioan, Forgaș Ferdinand din cl. I-a; Antoneanu Ioan, Voiu Neculai, Popescu Traian din cl. II-a; Mihăilescu Ioan și Milea Alexandru din cl. III-a; Popazu Gheorghe și Olteanu Ioan din cl. IV-a.

* b) Câte 90 lei pe trei luni următorilor elevi ai Școlii Elementare de Comerț: Adam Neculai, Gheorghe Costică, Andresecu Traian și Petre Vicul din cl. I-a; Mocanu Constantin, Sivit Michel și Preda Hristache din cl. II-a; Vaziu Anton, Constantinescu Constantin și Boboceca Calinic din cl. III-a.

* IV. Din venitul *Fondului Dr. C. Păcuraru-Bianu*, s'au destinat 4.320 lei pentru acordarea a două burse de câte 120 lei pe lună la Școala de Horticultură din Turda elevilor Maer Ioan și Ciuntan Ioan din cl. IV.

* V. Cu întreg venitul de 1.440 lei al *Fondului N. Rătescu* s'a plătit o bursă de 120 lei pe lună acordată elevului Temelie V. Dumitru, din cl. I-a a Școlii Superioare de Comerț din Capitală.

* După cum se vede din cele expuse mai sus, bursele ce se dau de Academie, cu excepția celor acordate din Fondurile V. Adamachi și Leon S. Ariș, sunt în genere cu totul necorespunzătoare condițiilor de traiu ale timpului. Faptul s'a constatat și s'a expus și în anii trecuți, arătându-se și cauzele acestei mari disproporții între valoarea bursei și necesitățile de traiu. Pentru înlăturarea cel puțin în parte a neajunsurilor de care suferă realizarea normală a scopurilor acestor fonduri cu venituri așa de neînsemnate s'a numit în anii trecuți o Comisiune spre a studia puțințele acelei realizări.

* Avem încrederea că această Comisiune va găsi mijloacele potrivite de a adapta obligațiunile testamentare și ale actelor de danie la cerințele financiare ale vremii și că în cursul actualei sesiuni vor face propuneri în acest scop *.

(15) I. Bianu, I. Simionescu, G. Țițeica.

D-1 Secretar general G. ȚIȚEICA ia cuvântul asupra raportului arătând că paralel cu bursa Academiei acordată dela Fondul * V. Adamachi * bursierul, — doctorand în Paris — N. N. Moroșan a obținut și o bursă dela Stat. Deși Regulamentul fondului Adamachi, prin Art. 15, nu îngăduie bursierului acestui fond să beneficieze și de alte burse, sub sancțiunea pierderii bursei Adamachi, totuș Delegațiunea Academiei, ținând seama că pentru studii Preistoriei cu care se ocupă bursierul nostru, e nevoie nu numai de cheltueli de întreținere, ci și de sume pentru călătorii la stațiuni preistorice, nu i-a retras bursa și roagă acum Academia să dea aprobare la această derogare dela Regulamentul Fondului.

— Se dă aprobare lucrării Delegațiunii și procedându-se la alegerea Comisiunii pentru bursele din 1930—31, se re aleg d-nii I. Bianu, I. Simionescu și G. Țițeica.

D-1 G. BALȘ, Vicepreședinte, citește următorul *Raport asupra activității Școlilor de Agricultură « I. C. Agarici » dela Moara Grecilor, județul Vaslui, « Tache P. Anastasiu » dela Țigănești și Școala Primară « Tache P. Anastasiu » dela Călmățui, județul Tecuciu, în anul școlar 1929—30:*

* 1. Școala de Agricultură « I. Agarici » dela Moara Grecilor, jud. Vaslui:

* În anul școlar 1929—1930 au frecventat școala un număr de 45 elevi din cari: 17 în cl. I-a, 16 în cl. II-a și 12 în cl. III-a.

* La examenul de admitere în școală, ținut la 14 și 15 Octombrie, s'au înscris 40 candidați, din cari s'au prezentat 33, reușind 15, cari au urmat cursurile până în prezent.

* La examenele de primăvară ținute la 1 și 2 Noemvrie, au promovat 13 din cl. I-a, 12 din cl. II-a și 6 din cl. III-a. Promovații din cl. III-a, au trecut în stagiul de practică și anume cinci la pepinierele Statului și unul la școală.

* Personalul didactic se compune din: un director și profesor de partea agricolă, un profesor de partea științifică și un învățător pentru instrucțiunea generală.

* Din acest personal nu a funcționat învățătorul din cauza că cel numit de Minister a refuzat să-și ocupe postul din cauza insuficienței salariului. Postul a fost suplinit de șeful de cultură și de ceilalți doi profesori. Pentru anul viitor s'au luat măsuri ca să se caute un normalist tânăr absolvent, care să se poată mulțumi cu o leafă mică.

* Ca personal de serviciu are un grădinar, un șef de cultură, un econom magaziner, un maestru lemnar, un maestru fierar și câte un argat la vite.

* Cursurile teoretice se predau dela 1 Noemvrie până la 20 Martie, restul timpului dându-se mai multă importanță lucrărilor practice, împrospătându-se lecțiunile teoretice prin conferințe, ținute seara, sărbătorile, precum și în zilele ploioase, când nu se poate lucra la câmp.

* Conferințele se țin chiar de către elevi sub supravegherea profesorilor respectivi, ceace contribuie foarte mult la educațiunea lor pentru viața practică de viitor. Predarea materiilor se face după programele întocmite de Direcțiunea învățământului agricol din Ministerul Agriculturii.

* Toți elevii fac de serviciu săptămânal după o regulă stabilită, la grajduri, la ateliere, la dormitoare, la magazie, la bucătărie, la grădină, etc.

* *Câmpul.* În cursul acestui an s'au executat următoarele culturi: 50 ha. grâu, 22 ha. porumb, 12 ha. borceag de nutreț și de sămânță, 12 ha. ovăz, 1 ha. orzoaică, 10 ha. mazăre, 1 ½ ha. linte, 5 ha. fasole, 1 ½ ha. cartofi, 2 ha. sfeclă de nutreț, 3 ½ ha. sorg de nutreț. Restul pământului este ocupat cu suhat pentru vite, fâneață, plantație de pomi, grădina de zarzavat, vie. Toate semănăturile s'au făcut în condițiunile cele mai bune, școala fiind acum în măsură să-și facă toate arăturile din toamnă. Rezultatul anului agricol trecut n'a fost însă mulțumitor din cauza secetelor perzistente, care par a nu mai avea în această parte a Moldovei nici un sfârșit. Cea mai mare calamitate s'a abătut însă asupra culturii grâului, care degerând în timpul iernii, a provocat un însemnat deficit în gospodăria școlii și un mare gol în situația financiară a fondului. În general s'au obținut următoarele recolte:

Grâu	216 kgr. la ha.	Linte	820 kgr. la ha.
Porumb	772 " "	Fasole	514 " "
Borceag	1.500 " "	Cartofi	3.000 " "
Ovăz	1.131 " "	Sfeclă	20.000 " "
Orzoaică	960 " "	Mazăre	1.010 " "

* Pe lângă deficitul dat de culturi din cauza secetei, a mai intervenit și reducerea prețurilor care a înrăutățit și mai mult situația financiară a școlii.

« Școala a câștigat însă mult prin eforturile ce face în vederea intensificării exploatării și mai ales prin îmbunătățirea semințelor; așa vedem că a reușit să se facă cunoscută în lumea agricultorilor primind comenzi de sâmbânță din Oltenia și chiar din Banat. Pierderile pricinuite prin micșorarea recoltelor din cauza secetei au fost micșorate în parte prin câștigul realizat vânzându-se semințe de soiu bun cu prețuri mai ridicate.

« Cu toate că pe piață sunt acum prețuri derizorii, vedem că școala a vândut porumbul « Cinquantin » cu lei 8 pro kgr., fasolea oloagă cu lei 20 pro kgr., mazăre « Victoria » cu lei 9 pro kgr.

« Indată ce școala își va stabili un nume cunoscut ca producătoare de semințe alese, își poate crea posibilitatea să lupte cu nevoile financiare, de care este înglodată.

« În prezent culturile promet cele mai frumoase perspective; anul agricol este admirabil, așa cum nu a fost niciodată dela războiu încoace. Dacă nu se abate asupra acestei regiuni nici o altă mănăie atmosferică, sau climaterică, suntem îndreptățiți a spera în rezultate frumoase.

« *Grădina de legume.* Ca în toți anii este foarte bine cultivată, ea nu dă însă decât necesarul întreținerii școlii și gospodăriei, fiind de mică întindere. Piața Vasluiului nici nu ne încurajează ca să extindem această exploatare în vederea producțiunii de comercializare.

« *Via* a fost slabă din cauza că iarna precedentă au degerat mare parte din butuci. S'au plantat însă cu îngrijire cu material propriu toate lipsurile.

« *Plantația de pomi fructiferi* nu a produs aproape nimic din cauza gerurilor teribile care au compromis mugurii floralii.

« *Plantația de salcâmi* s'a continuat pe coastele improprie unor bune culturi agricole. Prin aceste plantații școala își va asigura în curând tot materialul necesar și permanent încălzitului, reducându-se un însemnat capitol de cheltueli.

« *Pepiniera de pomi* s'a completat cu pueții necesari altoitului, așa că în curând va fi în măsură să dispună de pomi fructiferi de vânzare.

« *Creșterea vitelor.* Măsură aplicată de a se cumpără din târguri cei mai frumoși viței, cari să fie crescuți ca boi de muncă, a dat rezultate excelente.

« Vom îndrumă creșterea oilor către rassa de astrahan, căreia îi priște bine aci; vom introduce rassa Berk la porci, iar rassa de vaci moldovenești a fost primenită acum, promițând o producțiune mai uniformă și corespunzătoare menirii unei asemenea școli.

« Un program de lucru bine și rațional întocmit călăuzește activitatea prezentă a școlii, care nu va întârziă să-și arate curând efectele.

« 2. *Școala de Agricultură « Tache P. Anastasiu » dela Moara Grecilor, Vaslui:*

« Această școală a fost frecventată în anul școlar 1929—1930 de un număr de 42 elevi, și anume: 11 în anul I, 14 în anul al II-lea, 12 în anul al III-lea și 5 practicanți.

* La examenul de admitere în școală s'au prezentat numai un număr de 12 din cari au reușit 11; deasemeni în cursul anului s'au retras din celelalte clase un număr de 7. Numărul mic de candidați precum și retragerile din cursul anului, sunt o urmare a măsurii luate prin noua lege de organizare a învățământului agricol; ca absolvenții școlilor de agricultură de acest grad, să nu mai aibă dreptul a fi numiți în anumite slujbe de Stat. Scopul legiuirii, dealtfel în concordanță cu intențiunea, care a călăuzit dela început crearea acestor feluri de școli, urmărește înapoierea absolvenților la coarcele plugului pe ogorul propriu. Punerea în practică a acestui principiu este însă imposibilă din cauza lipsei de pământ a sătenilor dintre cari se recrutează elevii. Părinții mai instăriți își îndreaptă fiii către alte școli pregătitoare de funcționari. Timpul, și în special marea criză de producțiune, prin care trece agricultura, de sigur va face aplicabilă buna intențiune, care a călăuzit organizarea acestor școli. A sosit timpul însă ca aceste școli să treacă și prin criza de candidați, care va mai dură încă câțiva ani, până când lucrurile se vor așeza în vadul lor normal și natural.

* Numărul absolvenților dați anul acesta este de 14, iar în anul de practică au fost trecuți 18 pe la diferite instituții agricole.

* Personalul didactic se compune aci din: doi profesori și un învățător. Învățătorul nu a funcționat decât jumătate an, plecând la alt post, el fiind apoi înlocuit de șeful de cultură, care este absolvent al școlii medii dela Chișinău. Pentru anul viitor se va numi un tânăr normalist, care să aibă mai mult entuziasm, pentru ca să se ocupe îndeaproape de instrucțiunea generală a elevilor ei, venind prea slab pregătit din cursul primar.

* Celelalte observațiuni făcute asupra câmpului, grădinii, plantațiilor de salcâm se aplică întocmai ca și la școala « Agarici », ele fiind situate în aceeași regiune climaterică și fiind călăuzite de aceleași principii de organizare.

* Ceeace merită să remarcăm este că această școală a reușit să producă sămânță foarte bună de sfeclă de zahăr, care a fost cumpărată de Societatea « Danubiana », plătindu-se cu lei 55 pro kgr. Asemenea culturi nu s'au făcut până acum în țară. Sămânța produsă de școala dela Țigănești este mult superioară producțiunii germane, fiind favorizată la noi de o climă mult mai prielnică. Anul acesta am dat acestei culturi o extindere mai mare ocupându-ne și de sfeclele de nutreț pentru care țara noastră plătește anual un mare tribut Germaniei, de unde se importă toată sămânța necesară.

* Școala noastră dela Țigănești a avut tot atât de mult de suferit de pe urma înghețului grăului ca și școala dela Moara-Grecilor. Perspectivele de ameliorare a situației financiare prin actualele culturi, care sunt admirabile, ne îndreptățesc a privi cu optimism în viitor.

* *Creșterea vitelor.* Această școală a reușit să-și curețe complet amestecul de oi ce aveă, prezentând acum o turmă uniformă numai cu oi albe « frize-țigaia », foarte bune producătoare de lapte și bune de lână și incomparabil mai grele ca oile comune.

* Creșterea de porci mangalița a dat deasemeni rezultate bune, acoperind toate cererile de porci, care sunt destul de numeroase în regiune. Anul acesta s'au putut plasa porcii înțărcați la vârsta de 7—8 săptămâni cu lei 600 bucata, ceea ce este foarte rentabil, având în vedere că aci se obțin în mod regulat două fătări pe an.

* Pentru îmbospătarea stocului de boi de jug necesari gospodăriei, s'a aplicat același sistem de cumpărare a celor mai frumoși viței de un an, cari se găesc prin târgurile vecine și cari apoi se cresc pe pășunea școlii.

* Pentru producțiunea laptelui necesar internatului se cresc vaci « Simenthal » care dau o bună producțiune de lapte.

* Păsări de tot felul populează cu multă abundență ferma școlii.

* *Via* constituie ramura de activitate unde se pun cele mai mari eforturi pentru refacere. Deși a avut mult de suferit din cauza marilor geruri din iarna 1929, s'au completat cea mai mare parte din goluri și s'a plantat din nou încă un hectar. S'a întocmit programul, ca în fiecare an să se continue cu plantatul a câte un hectar până la completarea întregii suprafețe care o are fosta vie.

* Rezultatele obținute din vânzarea vinului ne îndreptătesc la cele mai bune speranțe pentru viitor. Dacă reușim să plantăm în bune condițiuni întreaga suprafață putem ajunge ca numai din vie să ne scoatem cea mai mare parte din întreținerea școlii.

* 3. Școala primară din Călmățui prezintă următoarea activitate:

* În cursul anului școlar 1928—1929 a funcționat cu patru clase (cursul inferior) cu un singur învățător; cursul superior de două clase nu poate lua ființă din cauza numărului mic de elevi.

* Cursurile au început conform regulamentului la 15 Septembrie dela 8—12 dimineața și dela 2—4 după amiază. De trei ori pe săptămână se deprind elevii cu lucrări practice la confecționarea pălărilor de paie, la țesut rogojini, și la împletit coșuri de papură.

* Au fost înscriși în total 43 elevi, și anume: în cl. I-a, 4 băieți și 9 fete; în cl. II-a, 7 băieți și 8 fete; în cl. III-a, 4 băieți și 6 fete; în cl. IV-a, 4 băieți și o fată; în total 19 băieți și 24 fete.

* Din 43 elevi au urmat regulat 40 din cauza că trei elevi din cl. I-a nu au fost bine desvoltați, rămânând pentru anul viitor.

* Unul din absolvenții a patru clase a intrat ca bursier în școala de meserii din Galați. În cursul acestui an am distribuit din fondul « Tache P. Anastasiu » cărți la elevi în valoare de lei 4.000.

* Ca activitate extrașcolară se țin de către învățător în mod regulat serbări cu ocaziunea sărbătorilor naționale, conferințe sâtenilor și cercul cultural. Elevii au plantat anul acesta în curtea școlii 45 duzi din cari s'au prins 38.

* Gospodăria școlii se menține cu îngrijire. S'a refăcut parte din gardul de împrejmuire întrebuițându-se bulumaci de stejtar aleși din lemnele de foc care se trimit dela Radjana.

* *Leafa actualului învățător Hotnog apăsând prea mult stabele resurse ale fondului, din cauza că dânsul posedă gradațiile de institutor, s'a intervenit la Minister pentru mutarea la Galați, având în acest sens și o cerere din partea sa. Cu începere din anul școlar ce urmează vom numi un tânăr normalist, care să poată pune în serviciul școlii tot entuziasmul tinereții **.

(11) *D. Gusti, C. Rădulescu-Motru, Gh. Balș.*

— Raportul se ia spre cunoștință și se realege Comisiunea școlară pentru 1930—31 compusă din d-nii *Dim. Gusti, S. Mehedinți și C. Rădulescu-Motru.*

Preotul N. M. POPESCU cetește următorul *Raport al Comisiunii Fondurilor Ioan Fătu și Ioan Scorțeanu pentru lucrările făcute în anul 1929:*

* Potrivit cu deciziunea D-voastre din ședința dela 17 Maiu 1929, s'a destinat suma de 47.286 lei din venitul Fondului Ioan Fătu pentru procurarea de cărți didactice și rechizite școlare și 686 lei din venitul Fondului Ioan Scorțeanu pentru procurarea de cărți religioase, spre a fi acordate ca ajutoare școlărilor săraci, fii de țărani, ai școlilor primare rurale din Dobrogea Nouă (județele Durostor și Caliacra).

* Cu lucrarea de distribuție a ajutoarelor a fost rugat a se însărcina colegul nostru corespondent, d-l Pericle Papahagi. D-sa, ajutat de Revizoratele școlare din Silistra și Bazargic, a împărțit în toamna anului 1929 ajutoare în valoare de 20.000 lei la școlile din jud. Caliacra și de 27.826 lei la școlile din jud. Durostor, la un număr de peste 600 elevi din mai mult de 50 comune.

* Pentru cheltuiala sumelor s'au înaintat Academiei acte justificative în valoare de lei 44.616,70, rămânând să se justifice suma de 3.209,30 lei de către Revizoratul școlar al jud. Durostor, care până în prezent nu a primit socotelile dela unele școli din cauza schimbărilor de învățători în posturi de curând făcute.

* Cărțile au fost date școlărilor de dirigenți în fața primarului și preotului și la acordarea lor nu s'a ținut seamă decât de sărăcia elevilor, nefăcându-se deosebire de naționalitate sau de religie, ceea ce, cum arată colegul nostru d-l P. Papahagi, a făcut o deosebită impresie. Cu această ocazie se cuvine să exprimăm d-lui Papahagi mulțumiri în numele Academiei pentru sprijinul ce ne-a dat în această lucrare.

* Pentru anul școlar viitor 1930—31 s'a trecut în buget suma de 59.450 lei din veniturile Fondului Ioan Fătu pentru procurarea de cărți didactice și suma de 745 lei din venitul Fondului Ioan Scorțeanu pentru procurarea de cărți religioase.

* Comisiunea propune ca aceste sume să se acorde ca ajutoare în viitorul an școlar în satele moldovenesti de pe malul Nistrului din Basarabia.

(12) *I. C. Negruzi, Al. Lapedatu, D. Gusti, Preotul Nic. M. Popescu.*

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă propunerea Comisiunii ca în viitorul an școlar ajutoarele să se dea în satele moldovenești de pe malul Nistrului din Basarabia.

Procedându-se la alegerea Comisiunii pentru 1930, se re aleg d-nii: *Dim. Gusti, Oct. Goga, Al. Lapedatu, I. C. Negruzzi și Pr. N. M. Popescu.*

ȘEDINȚA GENERALĂ

19 MAIU 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

D-l M. C. SUTZU anunță o comunicare cu subiectul: *Temeliile metrologiei ponderale antice* pentru expunerea căreia se fixează ședință publică Vineri, 23 Maiu curent.

Intr'altă ordine de idei, d-sa arată că din lipsă de fonduri pentru Buletinul francez al Secției Istorice, d-sa nu a putut profita de publicitate exterioră granițelor țării. Deaceea dorește ca în viitor să se rezerve din sumele ce se destină pentru publicațiile Secției Istorice un fond special pentru publicitatea în limbi străine, sume care până acum s'au cheltuit în întregime pentru memorii și cercetări publicate în românește, în paguba răspândirii științei noastre în străinătate.

— Secțiunea Istorică este rugată să ia în cercetare dezideratele d-lui M. C. Sutz.

D-l General GR. CRĂINICEANU comunică următoarele hotărâri ale Comisiunii însărcinate cu acordarea *Marelui Premiu militar General Ioan Carp și Maria Carp*:

« Comisiunea specială pentru acordarea *Marelui Premiu militar General Ioan Carp și Maria Carp, de 7.000 lei*, cu subiectul « Organizarea armatei după războiu », compusă din d-nii *Generali G. Presan, Gr. Crăiniceanu și R. Rosetti* și d-nii *S. Mehedinți și N. Vasilescu-Karpen*, constată că:

« Lucrarea « G. C. » neîndeplinind condițiunea de a fi manuscris, Comisiunea n'a examinat-o.

« Având în vedere valoarea mare a lucrărilor cu devizele:

1. « *Semper fidelis* » și
2. « Este armata un factor sau o piedecă în mersul civilizației? », cari dovedesc cunoștințe întinse, mare capacitate și o expunere foarte bună a subiectului propus de Academie.

« Comisiunea este în unanimitate de părere a se împărți Premiul Carp în părți egale între ambii autori, cari sunt: d-l *General N. Alevara*, autorul lucrării cu motto « *Semper fidelis* » și d-l *Căpitan Dinulescu Radu*, autor al lucrării cu motto « Este armata un factor de progres sau o piedecă în mersul civilizației? »

« Comisiunea, având în vedere marea valoare a ambelor lucrări și interesul general ce există ca să fie cunoscute cât mai mult, este de părere ca Academia să le publice pe amândouă ».

(11) *General Presan, General Craimiceanu, S. Mehedinți, General R. Rosetti, N. Vanălescu-Karpen.*

În legătură cu acest proces-verbal d-l Președinte I. BIANU, referindu-se la propunerea Comisiunii ca Academia să publice ambele lucrări premiate, arată că Fondul « Carp » nu dispune de mijloacele necesare pentru tipărirea lucrărilor. Comisiunea poate cel mult exprima dorința ca publicarea lor să se facă întrucât vor fi mijloace.

— Se ia act de deciziile Comisiunii și se dispune ca publicarea lucrărilor premiate să se facă în măsura fondurilor disponibile.

Se procedează la alegerea Comisiunii speciale de trei membri pentru examinarea publicațiilor ce se vor prezenta la *Premiul Eufimia și Ioan Andrei Profesori*, de 4.000 lei (divizibil) din 1931 și se alege d-nii *Andrei Rădulescu, S. Mehedinți și I. Al. Brătescu-Voinești.*

Se procedează la alegerea Comisiunii speciale de trei membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Toma și Ioan N. Socolescu* de 10.000 lei, din 1931, cu subiectul: « *Clădirile de pivniți în Muntenia și Oltenia dela începuturile arhitecturii pământene până la sfârșitul veacului al XVIII-lea din punctul de vedere constructiv și arhitectonic* », și se alege d-nii *G. Balș, N. Iorga și Al. Lăpedatu.*

ȘEDINȚA GENERALĂ

20 MAIU 1930

D-l Președinte I. BIANU zice: Știți greutatea băneștii în care se sbate Academia după războiu. În legătură cu aceste greutăți amintesc că prin legea de acum câțiva ani pentru taxele pe spectacole se prevăzuse o Comisie care să administreze fondurile provenite din aceste taxe. În această Comisie Academia avea un delegat care eră și Președintele Comisiei. Delegații Academiei au fost mai întâiu d-l Al. Lăpedatu, autorul legii, și în urmă colegul nostru d-l Andrei Rădulescu. Jumătate din fonduri eră destinată pentru opere culturale. Din acest fond s'a dat și Academiei, începând cu 1926, sume cari au trecut în ultimii ani de 2 milioane lei anual. Dar acea lege s'a schimbat și în locul fostei Comisii s'a înființat o Direcție a Educației Poporului pe lângă Ministerul Sănătății, Muncii și Ocrotirilor Sociale, prin care se acordă subvențiile pentru opere culturale. Academia, având înscrisă în bugetul său votat în sesiunea trecută pentru anul acesta 1 milion și $\frac{1}{2}$ lei din fondurile taxelor pe spectacole, așa cum se acordase și în trecut, a adresat Ministerului respectiv o intervenție, cerându-i suma cuvenită pentru acest an.

La această cerere ni se răspunde acum că taxa pe spectacole « nu se mai distribuie prin Comisia veche, ci a fost bugetată de către Ministerul de

Finanțe. În bugetul acestui Minister nu s'a putut prevedea nimica pentru Academie ». Răspunsul se termină adăugând: « Dealtfel instituția D-voastre a figurat cu o subvenție bugetară la Ministerul Instrucțiunii, căruia îi aparține Academia, chiar în spiritul legii de organizare a Ministerelor ». D-l Președinte încheie constatând că înlesnirea la care aveam dreptul ne-a fost suprimată prin Ministerul de Finanțe, fără știrea Academiei și nici a Ministerului Instrucțiunii. D-sa aduce situația la cunoștința Academiei pentru ca să se ia o hotărâre asupra demersurilor de făcut pe lângă Guvern pentru îndreptarea situației. D-sa a cerut îndată prin scrisoare o audiență d-lui Prim-Ministru în acest scop.

D-l AL. LAPEDATU zice că problema fiind grea în consecințe pentru Academie, trebuie să luăm hotărâri energice spre a avea rezultatele dorite. Guvernul prin organele sale nu mai acordă subvenția cuvenită Academiei din taxele pe spectacole. Dar Academia și-a înscris în buget suma de 1 milion și $\frac{1}{2}$ în virtutea unei legi în vigoare la formarea bugetului ei și în urma informațiilor date de delegatul ei în Comisie. Acum nu avem suma prevăzută. Dar în drepturile noastre trebuie să intrăm, printr'o intervenire energetică către d-l Președinte al Consiliului de Miniștri, arătând în același timp și opiniei publice că, în timp ce la Direcția Educației Poporului se cheltuiește și se risipește banul public în mod nepotrivit scopului, pentru Academia Română nu se găsește un milion și jumătate lei, din care cauză Instituția noastră se vede silită să-și închidă Biblioteca, ce face în țară oficiu de bibliotecă națională. Odată cu închiderea Bibliotecii va trebui să luminăm și opinia publică asupra cauzelor acestei măsuri.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA, spre a lămurii starea lucrurilor puse în discuțiune, arată că situația financiară reală a Bibliotecii este că bugetul ei pe anul în curs are un deficit de 3 milioane și $\frac{1}{2}$ — numai pentru personal cheltuindu-se 3 milioane — iar pentru anul viitor deficitul va fi de 4 milioane lei, deci peste 7 milioane în total. Acest mare deficit nu mai avem de unde să-l acoperim, cum am acoperit până acum deficite din trecut.

D-l OCT. GOGA zice că este dureros impresionat de cele ce s'a spus. Se impun măsuri hotărâtoare, — pentru că drepturile sunt respectate în măsura în care ele se afirmă. De aceea d-sa se asociază la părerea exprimată de d-l Lăpedatu ca Academia să ceară categoric Președinției Consiliului de Miniștri respectarea drepturilor ei la subvenția din taxele pe spectacole, știut fiind că Academia a fost despuiată de averile sale și deci cată a fi acum susținută și că prin acea Direcția a Educației Poporului se face o mare risipă cu fondurile destinate operei de cultură. D-l Președinte al Consiliului să fie anunțat că Academia, silită de lipsa de fonduri, își va închide porțile publicului și că despre această tristă măsură va aduce o încunoștințare publică.

D-l N. IORGA e de părere că adresa trimisă prin Direcția Educației Poporului din Ministerul Sănătății, Muncii și Ocrotirilor Sociale nu poate fi primită. Arătarea adresei acesteia că Academia aparține Ministerului Instrucțiunii mărturisește o ignoranță despre situația Academiei. Pe de altă parte d-sa crede că e nepotrivit să se ia calea audienții pentru expunerea

stării Academiei, ci să se arate Președinției Consiliului de Miniștri prin scrisoare că Academia Îndeplinește, ea, rosturile culturale în țară ce s'au atribuit Direcțiunii Educației Poporului, față de care Academia găsește că nu aduce nici un folos culturii românești și că este deci o instituție rău născută. Dacă se va refuza respectarea drepturilor Academiei, vom declara că serviciile ce Academia aduce societății le vom face să înceteze: vom închide porțile pentru public la ședințele noastre, vom tăia accesul publicului la Bibliotecă și vom oprî împrumuturile de cărți, — Biblioteca fiind proprietatea Academiei. Suntem o societate săracă și neavând cu ce funcționa, nu funcționăm.

D-l I. SIMIONESCU zice că trebuie să îmbrățișăm propunerea d-lui N. Iorga. Văzând deficitele crescânde și desconsiderarea ce ni se face, măsura propusă de a se închide Biblioteca pentru public este cea mai potrivită.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI se alătură la propunerea d-lui N. Iorga, adăugând că în adresa ce vom înainta Președinției Consiliului să arătăm că dacă într'un termen fix nu ni se vor pune la dispozițiune sumele necesare, vom închide Biblioteca și vom denunța publicului starea de lucruri și motivele care au provocat-o.

D-l ANDREI RĂDULESCU zice că trebuie să știm precis aceea ce cerem. A pune în discuție numai suma neacordată din taxele pe spectacole nu este destul. În curând vom avea 7 milioane lei deficit la Bibliotecă. Constatarea gravă e că Academia cu suma dela taxele pe spectacole sau fără ea tot nu poate rezolva criza. Problema deci trebuie pusă în întregimea ei. Deaceia d-sa crede că în protestul ce vom face să se arate că Academia a pierdut prin exproprierea moșiilor ei un venit de un milion și jumătate aur. Drept ar fi deci să ni se înscrie în bugetul Statului acest venit. Dacă nu se poate da atât, să ni se dea cel puțin 10 milioane anual. Pe de altă parte trebuie să insistăm că în alte părți se cheltuiește foarte mult și să arătăm unde anume și cât. Vom arăta în sfârșit că Academia așteaptă rezultatul demersului ei până la sfârșitul actualei sesiuni, când, dacă acest rezultat nu se va produce sau dacă va fi negativ, Academia va închide Biblioteca și ședințele ei pentru public.

D-l AL. LAPEDATU roagă să se pună la vot propunerea d-lui N. Iorga, pe care d-l N. Iorga o formulează din nou în chipul următor: 1. Să se restituie prin Președinția Consiliului adresa trimisă de Direcțiunea Educației Poporului, arătându-se că Academia nu aparține Ministerului Instrucțiunii; 2. Să arătăm că, pe când prin Direcția Educației Poporului se scurg cheltuiindu-se sume considerabile de bani, Academiei nu i se respectă cel puțin drepturile câștigate, deși noi avem dreptul să cerem ceea ce ni s'a luat prin expropriere; 3. Dacă în 8 (opt) zile nu ni se acordă sumele ce ni se cuvin, declarăm că hotărîrea Academiei este de a închide Biblioteca pentru public, va oprî împrumuturile de cărți și va suprima ședințele publice.

— Propunerea se pune la vot și se aprobă.

D-l Dr. GR. ANTIPA prezintă noua d-sale lucrare cu titlul: « *L'Occupation ennemie de la Roumanie et ses conséquences économiques et sociales* » (Fontenay-aux-Roses, 1929), apărută în seria de publicațiuni a Dotațiunii Carnegie pentru Pacea Internațională — Secțiunea de Economie și Istorie.

D-sa amintește că în timpul marelui războiu a avut sarcina grea de a gira afacerile Ministerului de Agricultură în teritoriul ocupat de armatele inamice și de a reprezenta astfel interesele populației românești față de autoritățile de ocupație. Această situație a făcut ca Dotațiunea Carnegie să-i dea însărcinarea de a întocmi lucrarea de față. Materialul adunat cu această ocazie este foarte bogat și foarte important pentru evenimentele din această epocă tristă, dar plină de interes. Lucrarea a fost scrisă în limba germană și mai apoi tradusă în franțuzește. Textul publicat nu corespunde în totul manuscrisului, de oarece la publicare s'au făcut, din motive internaționale, unele suprimări. Atât materialul cât și manuscrisul fără suprimări d-l Dr. Gr. Antipa promite a le dărui Academiei spre a fi puse la dispoziția cercetătorilor epocii în chestiune.

— D-l Președinte I. BIANU felicită pe d-l Dr. Gr. Antipa pentru cartea prezentată și pentru opera împlinită de luminare a străinătății despre starea economică și socială a populației românești de sub ocupația inamică în războiul mondial.

Preotul N. M. POPESCU comunică următorul proces-verbal al Secțiunii Istorice din 19 Maiu curent:

* Secția adunându-se află din referatul d-lui Director al Contabilității că situația financiară a Secției este deficitară. Anume:

* *Memorii și Buletin:*

Suma votată pe 1930	Lei 300.000,—
Incassări din vânzare	» 10.124,—
	Lei 310.124,—
Plăți de acum și din trecut	» 405.018,25
	Deficit . . . Lei 94.894,25

* *Studii și Cercetări:*

Suma votată pe 1930 și din vânzări	Lei 200.900,—
Plăți de acum și din trecut	» 271.283,—
	Deficit . . . Lei 70.383,—

* *Deficite:*

1. La Memorii și Buletin	Lei 94.894,25
2. » Studii și Cercetări	» 70.383,—
	Deficit . . . Lei 165.277,25

* Delegația ne-a deschis un credit de lei 100.000 cu care sumă Secția a decis de mai înainte să tipărească numai comunicările membrilor cetite în ședință.

* Membrii discutând au decis următoarele:

* 1. Să oprească până la noui dispoziții continuarea publicațiilor din *Studii și Cercetări*.

* 2. Din creditul de 100.000 lei se vor tipări numai comunicările membrilor cetite în ședință. Dar în aceste comunicări se vor limita, cât se poate mai mult numărul ilustrațiilor și documentelor.

* 3. Să se propună plenului a discuta contractul cu tipografia *Cultura Națională*, care tipărește prea scump *.

(ss) I. Nistor, Al. Lăpedatu, A. Rădulescu, Silviu Dragomir, Preotul Nic. M. Popescu.

ȘEDINȚA GENERALĂ

21 MAIU 1930

D-l Președinte I. BIANU prezintă din partea colegului nostru Sextil Pușcariu a II-a ediție apărută a *Istoriei literaturii române — Epoca veche* (Sibiiu, 1930) de d-l coleg Sextil Pușcariu — ediție completată cu o bibliografie critică și 82 ilustrații foarte frumoase. D-sa felicită pe d-l Pușcariu pentru frumoasa lucrare.

D-l Președinte I. BIANU arată că încă de alaltăieri, după primirea adresei trimise prin Direcțiunea Educației Poporului, despre care s'a vorbit în discuțiile de ieri, D-sa a cerut audiență la Primul Ministru și că nefiind în Capitală a fost chemat azi la Primul Ministru, d-l Iuliu Maniu. Dar ieri s'au luat hotărârile cunoscute — așa că le-am putut comunica astăzi d-lui Prim Ministru cu toată energia izvorînd din situația grea a Academiei. I-am arătat că bugetul Academiei înscris deficit însemnat, cu deosebire din cauza întreținerii bibliotecii ei publice și i-am cerut să ni se dea în chip statornic o subvenție anuală de 4—5 milioane, cererea noastră fiind întemeiată atât prin faptul că Academia prin Biblioteca, prin publicațiile și prin ședințele ei publice, aduce servicii culturii generale a țării, cât și pe datoria Statului de a ne restitui pe această cale ceea ce ni s'a luat prin exproprieri. I-am arătat totodată că Academia respinge și înapoiază adresa trimisă prin Direcțiunea Educației Poporului și că nu îngăduie să fie socotită ca un biou al Ministerului Instrucțiunii.

D-l Prim Ministru l-a asigurat că acea adresă, dacă conține elemente jignitoare, ele n'au fost făcute cu intenție; că chiar D-sa va face revizuirea sumelor provenite din spectacole și va da din ele Academiei în acest an atât cât a primit în anul trecut, iar pentru rezolvirea întregii probleme financiare a Academiei va vedea ce este de făcut la încheierea socotelilor bugetului pe anulul 1929, care se va face în Iulie viitor.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI constată din cele comunicate de d-l Președinte că d-l Prim-Ministru recunoaște în genere dreptatea cererilor Academiei, declarând că deocamdată îi va pune la dispoziție din taxele pe spectacole o sumă egală cu cea primită în anul trecut și că în privința satisfacerii greutăților financiare totale ale Academiei va aviza după încheierea operațiilor bugetare din 1929 în Iulie viitor. Față de aceste promisiuni d-l I. Al. Brătescu-Voinești propune să se facă d-lui Prim Ministru o adresă în

care să se arate că Academia a luat act cu satisfacție de ambele făgădueli, dar că, aflându-se în momentul formării bugetului, cere să i se pună la dispoziție într'un termen foarte scurt suma făgăduită din taxele pe spectacole spre a putea fi luată în seamă la facerea bugetului. D-sa propune ca acest termen să fie de trei zile dela înaintarea adresei și adaugă că dacă cererea noastră nu va fi împlinită în termenul fixat, vom fi siliți a înfăptui hotărîrea luată în ședința precedentă.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU distinge două chestiuni: întâia este suprimarea sumelor convenite din taxele pe spectacole, a doua este problema financiară a Academiei în întregimea ei, așa cum a fost pusă în ședința de ieri de d-l coleg Andrei Rădulescu.

În ce privește suprimarea subvenției din taxa pe spectacole d-l C. Rădulescu-Motru crede că nu trebuie să-i dăm o importanță prea mare și în orice caz să nu ducem războiul cu Direcția Educației Poporului, pentru că nu atât această Direcție ar trebui să fie cauza indignării noastre cât politica culturală ce se duce în genere de diferitele guverne. D-sa a citat o serie de subvenții importante care se acordă la o mulțime de instituții ce nici pe departe nu au roluri culturale importante.

În ce privește însă problema financiară a Academiei de astăzi și de viitor, lucrurile trebuiesc privite cu toată gravitatea. D-l Andrei Rădulescu a arătat că situația financiară a Academiei este deplorabilă, că deficitele mari nu mai avem cu ce le acoperi cum le-am acoperit în anii trecuți. D-sa crede că nu este de demnitate a Academiei să ceară în fiecare an subvenții. Academia își are reprezentantul ei legal în Senatul Țării. Să venim cu un proiect de lege pentru modificarea legii din 1901, prin care se dau anual Academiei 25.000 lei aur, spre a se mări această cotă la 5 sau 10 milioane după trebuință. Președintele nostru să depună acest proiect de lege și numai dacă Guvernul nu-l va primi să dăm publicității starea lucrurilor și să închidem Biblioteca.

D-l OCT. GOGA zice că în discuție se află trei chestiuni: 1. Prin adresa trimisă dela Direcția Educației Poporului s'a adus o jignire Academiei. În această privință să nu modificăm hotărîrea luată ieri și deci să înapoiem acea adresă prin Președinția Consiliului de Miniștri. 2. La făgăduiala d-lui Prim-Ministru că ne va pune la dispoziție din taxele pe spectacole o sumă egală cu cea primită în anul trecut trebuie să-i punem termen, deoarece ne aflăm la formarea bugetului. 3. Pentru rezolvirea chestiunii de viitor a finanțelor Academiei împărtășește propunerea d-lui C. Rădulescu-Motru ca Academia să vină cu un proiect de lege. Dar acest proiect să fie prezentat mai înainte Guvernului cu întrebarea dacă îl agreează. Dacă Guvernul nu-l va agreea, vom da înfăptuire hotărîrii noastre de ieri.

D-l ANDREI RĂDULESCU s'a asociat la propunerile d-lor C. Rădulescu-Motru și Oct. Goga, stăruiind asupra urgenței rezolvării acestor chestiuni.

D-l AL. LAPEDATU se unește la propunerea d-lui C. Rădulescu-Motru. D-l Prim-Ministru poate că ne va acorda suma convenită din taxele pe spectacole. Asemenea ne-a dat speranțe că după examinarea bugetului la închiderea exercițiului bugetar va căuta a da satisfacție cererilor noastre drepte. D-l Lăpedatu își exprimă însă convingerea că nici una din aceste făgădueli

nu se va înfăptui. În ce privește înapoierea adresei Direcțiunii Educației Poporului, dorește ca să fie făcută în termeni cât mai hotărâți, pentru ca acest caz să nu se mai repete.

D-l GR. ANTIPA zice că în situația în care ne găsim este necesară reacțiunea. Să reacționăm închizând Biblioteca, pentru că numai așa vom izbuti să trezim conștiințele celor cari au datoria de a sprijini Academia.

ȘEDINȚA GENERALĂ

22 MAIU 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

D-l EM. RACOVIȚĂ prezintă scrierea sa «Evoluția și problemele ei» care face parte din Biblioteca pentru popularizare științifică editată de Secțiunile științifice și literare ale «Astrei», Secții care își au sediul la Cluj și despre a căror rodnică activitate a mai vorbit Academiei cu prilejul prezentării mai multor volume.

Cărticica prezentată conține o expunere, pe înțelesul tuturor, a constatărilor fundamentale pe care se sprijină doctrina evoluției aplicată la ființele vii, dar autorul a profitat de ocazie pentru a așterne pe hârtie și unele din concepțiile sale proprii.

Dacă asupra evoluției, privită ca lege universală a succesiunii fenomenelor, nu se mai discută printre naturaliști, acordul asupra modalităților ei este departe de a se fi stabilit. Vietățile sunt prea numeroase, prea diferite, prea puțin cunoscute în imens de variată lor biologie, ca să se fi putut stabili încă generalizări destule și suficiente de cuprinzătoare. E natural deci ca, pentru conceperea modului cum s'a înfăptuit evoluția, fiecare naturalist cu spirit sintetic să-și aibă doctrina sa mai mult sau mai puțin personală; să-i fie deci îngăduit și autorului, după 40 de ani de activitate biologică, de-a avea păreri personale care să fie mai mult sau mai puțin diferite de cele expuse până acum și destul de deosebite de cele ce astăzi sunt la modă, căci «moda» joacă rolul ei și când e vorba de ipoteze științifice.

D-l Racoviță a spus acele ce preced și ca o datorie pentru a aviza pe cetitor să nu creadă că tot ce este înșirat în această cărtică aparține doctrinei obștești îmbrăcată după moda zilei.

Cetitorul va găsi multe nepotriviri asupra concepției și importanței mediului intern; asupra aceluia mediu ce autorul numește «artificial»; asupra rolului ce joacă ortogeneza, factorul «timp», relictul, în transformarea vietăților; asupra avantajului de a ne servi pentru studii și generalizări de «spită», entitate mai cuprinzătoare și mai conformă realității, decât «specia» entitate pur morfologică și geografică, etc.

Se vor observa deasemenea în aceste pagini multe rezerve asupra rezultatelor noilor discipline ca, biomecanica, genetica, mendelismul, mutaționismul, etc., «științi noi» care au deșteptat mari entuziasme în lumea științifică dar care au fost primite de d-l Racoviță numai cu simpatia convenită

unor noi metode de cercetare, ale căror rezultate trebuie cântărite cu mult calm și cu încă mai mult spirit critic.

În ultimul capitol autorul încearcă să dovedească, cu toată hotărârea și cu toată greutatea unei nestrămutate convingeri, că « Doctrina evoluționistă trebuie să fie călăuză omenirii ». Numai în acest caz problemele sociale, din ce în ce mai grele, se vor putea pricepe și deci rezolvi, iar soarta omenirii se va putea îndruma spre progres, prin pașnică cooperare.

D-l RACOVITĂ prezintă din partea Laboratorului de Chimie anorganică și analitică a Universității din Cluj, de sub Direcția colegului nostru corespondent Prof. G. Spacu, volumele I, II și III a « Lucrărilor » acestui laborator.

Aceste trei volume cuprind 57 de lucrări originale, săvârșite în acest laborator între 1920 și 1928. Cele mai multe au ca autor pe profesorul Spacu, dar sunt și altele făcute în colaborare cu elevii săi sau inspirate de d-sa. Colegul nostru a știut în adevăr să formeze un grup destul de numeros de tineri chimiști merițiși.

Lucrările ieșite din laboratorul colegului nostru Spacu sunt foarte apreciate în lumea chimiștilor. Multe din metodele analitice descoperite sunt utilizate ca cele mai rapide și precise atât în țară cât și în străinătate, iar lucrările asupra chimiei complexelor anorganice au adus pe lângă un mare număr de astfel de combinații noi și o rezolvire pe cale pur chimică a problemei structurii sărurilor duble.

— D-l Președinte I. BIANU exprimă mulțumiri d-lui Em. Racoviță pentru scrierile prezentate.

D-l I. SIMIONESCU comunică următoarea încheiere a Comisiunii însărcinate cu facerea regulamentului Fondului Const. Hamangiu:

« Comisiunea însărcinată cu facerea regulamentului Fundațiunii Const. Hamangiu socotește că nu este nevoie de regulamentare specială, deoarece actul de donație cuprinde precis toate dispozițiile privitoare la premiere și poate servi astfel drept regulament pentru funcționarea Fundațiunii ».

(12) *Andrei Rădulescu, I. Simionescu, Brătescu-Voinaști.*

— Se ia act și se aprobă.

D-l I. SIMIONESCU comunică și următoarea încheiere a Comisiunii însărcinate cu darea burselor Elias și Lucaciu:

« Comisiunea însărcinată cu darea bursei Jacques M. Elias și a burselor Lucaciu, având în vedere obligațiunile regulamentelor fondurilor, socotește să se amâne acordarea de burse până se va strânge suma necesară, cu care să se poată acoperi bursele respective ».

(13) *G. Țițeica, Andrei Rădulescu, Brătescu-Voinaști.*

— În urma explicațiilor date de d-l Secretar general G. ȚIȚEICA asupra insuficienței sumelor destinate pentru aceste burse, se aprobă propunerile Comisiunii.

D-l I. SIMIONESCU aduce din partea Comisiunii însărcinate cu regulamentul de fonduri următorul proiect de Regulament pentru Fondul Dr. Em. Riegler:

* *Art. 1.* Se institue din venitul fondului lăsat prin testament Academiei de defunctul coleg Dr. Em. Riegler un premiu anual de 6.000 (șase mii) lei.

* *Art. 2.* Premiul se va acorda pentru cea mai meritoasă lucrare din clinica terapeutică sau din terapeutică generală publicată în ultimii cinci ani.

* *Art. 3.* În anul când nu se acordă premiul, suma se va adăuga la premiul anului următor, formând astfel un premiu de 12.000 lei.

(11) *Andrei Rădulescu, I. Simionescu, Brătescu-Voinești.*

— Proiectul de Regulament se ia spre cunoștință și se aprobă.

Se depun la Biourou propunerii pentru a fi aleși membri onorari ai Academiei d-nii Jean Perrin, Profesor de chimie fizică la Sorbona și Emile Sergent, Profesor la Facultatea de Medicină din Paris.

— Se ia act și propunerile se vor supune votului plenului după scurgerea timpului prevăzut de Regulament.

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

23 MAIU 1930

Președinția d-lui I. BIANU,

La ședința ia parte d-l W. Meyer-Lübke, colegul nostru onorat, profesor la Universitatea din Bonn.

D-l Președinte I. BIANU zice că are bucuria rară de a saluta pe d-l W. Meyer Lübke, ilustrul filolog romanist și prietenul statornic al Românilor. Adresându-se d-lui Mexer Lübke arată că de curând s'a împlinit un sfert de veac, de când a fost ales în unanimitate membru onorat al Instituțiunii noastre.

* Printre noi ați fost și sunteți considerat ca cel mai ilustru continuator și reprezentant al școlii întemeiate de marele Diez, care pentru noi are meritul special de a fi așezat în mod științific limba românească între limbile romanice. În opera D-vostre, *Grammaire des langues romanes*, ați concentrat cu genialitate toate rezultatele obținute prin munca continuatorilor lui Diez în domeniul filologiei romane în timp de mai mult de o jumătate de veac. Dacă la aceste merite științifice, recunoscute și consacrate în întreaga lume științifică, adăugăm și pe acel, scump nouă, că sunteți un adânc cunoscător al limbii noastre, eră firesc ca Academia Română, a cărei ocupație principală a fost și este studiul limbii naționale, să vă aducă acum un sfert de veac omagii de a vă alege membru onorat

al ei alături de Tobler și Schuchardt. Sunt fericit deci ca în numele Academiei să vă fac urări frățești de binevenire între noi ».

D-l W. Meyer Lübke mulțumește călduros pentru cuvintele bune adresate de d-l Președinte și arată interesul viu păstrat de d-sa Academiei Române și lucrărilor ei și adaugă că în această călătorie la noi a rămas frumos impresionat de oameni, așezări, țară, fapt care îi dă plăcuta ocazie de a recitifica unele opinii contrare simțământului avut la fața locului.

D-l M. C. SUTZU desvultă comunicarea despre *Temeliile metrologiei ponderale antice*.

D-l W. Meyer Lübke expune o comunicare cu titlul: *Romani și Români*.

La Biurou se depune o propunere pentru alegerea de membru onorar al Instituției noastre a d-lui Aristide Caradja.

— Propunerea se ia spre cunoștință și se va supune votului plenului după trecerea de timp prevăzută de Regulament.

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

24 MAIU 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

a) Ședința publică

D-l OCT. GOGA, Vicepreședinte, deschizând ședința, arată că în acest an se împlinesc 2000 ani dela nașterea nemuritorului poet Virgil, părintele poeziei latine. Lumea întreagă și îndeosebi lumea latină îl sărbătorește. În toamnă se vor desfășura mari serbări la Mantua la mormântul poetului, la care va fi reprezentată de sigur și țara noastră. Academia Română își aduce omagiul ei de admirație poetului latinității, comemorându-l astăzi prin comunicarea ce va expune colegul nostru d-l N. Iorga, D-sa fiind cel mai chemat la aceasta prin vastele-i cunoștințe despre antichitate în genere și al farmecelor poeziei virgiliene în special.

D-sa dă cuvântul d-lui N. Iorga.

D-l N. IORGA expune comunicarea comemorativă despre *Originalitatea lui Virgil*.

D-l OCT. GOGA, Vicepreședinte, exprimă mulțumiri d-lui N. Iorga pentru comunicarea făcută, arătând că această comunicare are o înțoaită semnificare. Prima este că lumea noastră literară va învăța din ea că, dacă manierele literare se schimbă, adevărul artistic rămâne etern. Desgroparea lui Virgil este punerea în vază a unui principiu de sănătate. Virgil a vorbit unei Rome în declin de frumusețea naturii, de cultul sufletului și de patriotism. Deaci izvorăște o învățătură de care trebuie să se resimtă și literatura noastră.

A doua semnificare este că omagiul adus poetului de Academie prin glasul d-lui coleg N. Iorga este vrednic și de poetul comemorat și de prestigiul țării și al intelectualității românești.

b) Ședința intimă

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică următoarele deciziuni luate de Secțiunea Literară prin procesul-verbal dela 22 Maiu curent:

I. — *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei.

Se cetesc rapoartele prezentate asupra cărților venite la concurs.

D-l Sextil Pușcariu recomandă pentru premiere scrierea « *Intunecare* » — roman, de Cezar Petrescu, ed. II-a (în două volume).

D-l C. Rădulescu-Motru recomandă pentru premiere scrierea « *Călugări și ispite* » de Damian Stănoiu.

În urma discuției făcute asupra propunerilor, Secțiunea decide ca premiul să fie împărțit: lei 40.000 (patruzeci mii) d-lui Cezar Petrescu, lei 10.000 d-lui Damian Stănoiu.

II. — *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil).

« Se cetesc rapoartele prezentate asupra cărților venite la concurs.

« D-l G. Murnu propune pentru premiere scrierea « *Cercul de lumină* » de Radu Gyr.

« D-l I. Bianu propune pentru premiere volumul « *Turneul Candidatului* » de C. C. Petrovici.

« Deciziunea asupra premierii se amână spre a se cere raportul d-lui Ovid Densusianu despre cartea « *Lu Frații noștri* » (Despre Românii din Istria) de Leca Moraru.

« D-l Sextil Pușcariu prezintă rapoartele d-lui I. Mușlea despre manuscrisurile trimise spre publicare de d-l G. I. Niculescu-Varone despre « *Jocuri românești necunoscute* » și d-na Elena Niculiță Voronca despre « *Animalele în povești* ».

« Secțiunea decide a înapoia manuscrisurile autorilor, neputând fi publicate de Academie.

« Asupra invitației primită de Academie la al III-lea Congres Internațional de Studii Bizantine care se va ține la Atena în luna Octomvrie viitor, Secțiunea decide a se exprima dorința către Ministerul Instrucțiunii ca să fie delegați pentru partea literară și filologică d-nii G. Murnu, N. Bănescu, Pericle Papahagi.

« Secțiunea decide a se recomanda plenului primirea propunerii făcute de membrii ei pentru modificarea Art. 4 din Regulamentul Premiilor ».

D-l M. C. SUTZU, în legătură cu hotărârea Secției de a luă parte prin cei trei delegați numiți la Congresul Internațional de Studii Bizantine, își exprimă dorința de a face și d-sa parte din delegația Academiei.

D-l Președinte I. BIANU arată că Secțiunea Istorică urmează să desemneze și ea delegați și să țină deci seama de dorința d-lui M. C. Sutz.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică din partea Comisiunii însărcinate cu formularea de modificări în Regulamentul Premiilor următoarea propunere:

* La art. 4 propunem să se adauge aliniatul următor:

* Orice membru activ al Academiei poate propune spre premiare o lucrare apărută până la finele anului precedent pe care o socotește că merită să fie luată în considerare. Propunerea, făcută cu adeziunea autorului, însoțită de un raport motivat scris și de cinci exemplare ale lucrării, va fi depusă cel mai târziu până la 1 Martie, arătându-se și premiul pentru care se face propunerea ».

* Art. 9 din același Regulament se modifică în chipul următor:

* Lucrările cari se prezintă spre premiere de autori români pot fi publicate în limba română sau în limba franceză, italiană, germană sau engleză ».

(11) I. Simionescu, G. Țițeica.

— Propunerea se ia spre cunoștință și se va supune votului în ședință intimă, Luni, 26 curent, după ridicarea ședinței publice.

D-l EM. RACOVIȚĂ prezintă din partea Profesorului R. Jeannel, Membru corespondent al Academiei noastre, un volum « *Curs de Biologie generală, Evoluția și Ereditatea* », de 200 pagini cu 31 de planșe. E publicarea, sub forma concisă și dogmatică, a lecțiilor făcute de câțiva ani studenților în medicină și științe naturale din Cluj. Acest tratat, singurul în soiul său în limba română, pune toate chestiunile principale de Biologie generală la nivelul cunoștințelor actuale cu conștiința și precizia care caracterizează toate lucrările autorului. El este deci indispensabil studenților și foarte folositor oricărui om cult care vrea să se pună în curent cu marile chestiuni care se desbat actualmente pe tema evoluției, eredității și adaptării ființelor la mediu. Dealtminte, succesul acestei cărți, venite la timp oportun, se poate deja anunța.

Editoarea cărții este « Comisiunea Manualelor universitare » din Cluj, un organism autonom al Universității clujene, care s'a arătat tot atât de eficace și practic ca și alte organisme autonome ale acestei Universități și care bine înțeles a dat mult mai bune rezultate decât întreprinderile birocratice ministeriale. Să se compare colecția de manuale universitare publicate de Comisiunea clujană cu o subvenție de 2—300.000 de lei care trebuie smulsă cu larmă și scandal, cu editurile de până acum doi ani, căpтуșite cu milioane obștești ale Casei Școalelor și oricine se va convinge că o liberă administrație competentă și autonomă, chiar în țară la noi, este organizație mai eficace, mai cruțătoare de ban public și mai gospodărească decât oricare

alcătuire ministerială. Adevăratul stăpânitor al Societăților omenești din timpurile cele mai vechi și până azi, adică Domnul Biurocratescu, s'a arătat și în acest soi de întreprindere de obișnuita-i insuficiență.

D-I RACOVIȚĂ oferă Academiei volumul IV al « *Lucrărilor Institutului de Speologie* ». Cele mai multe pagini ale volumului sunt ocupate de partea a doua a importantei monografii ce colegul nostru Jeannel consacră unui grup de Coleoptere, Trechinele, grup foarte interesant atât din punctul de vedere morfologic cât și zoogeografic. Amintesc cu melancolie că memoriul a fost oferit Academiei spre publicare, însă Secția nu l-a primit temându-se să-și angajeze prea tare resursele cu costul tipăririi.

E îmbucurător că numărul lucrărilor de Istorie naturală s'au înmulțit și la noi în anii din urmă, dar e jalnic că ajung atât de greu la tipar din cauza lipsei de fonduri, sau că se tipăresc în condiții nesatisfăcătoare mai ales ca ilustrație.

D-I SEXTIL PUȘCARIU cetește următorul raport asupra *Dicționarului limbii române*:

« În anul trecut lucrarea Dicționarului Limbii Române a fost continuată fără întrerupere. Grație materialului redactat dar nepublicat încă în anii trecuți, am putut tipări câte o coală pe lună, adică 2½ fascicule pe an. D-nii I. Rădulescu-Pogoneanu și T. Naum au colaborat la forma definitivă a părții tipărite din literele C și I, iar d-l Yves Auger a revăzut și completat traducerea franceză.

« Cei doi colaboratori principali, d-nii C. Lacea și Th. Capidan, au ajuns cu redactarea primă până la cuvintele COMPARĂ și JAF. De oarece tipărirea volumului II merge mai repede decât a volumului I, în mod excepțional, și pentru ca tomul I din vol. II să poată apărea cât mai curând, d-l Lacea a redactat și o parte din cuvintele începătoare cu litera I și adică IP—IUSLUC ».

D-I Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secțiunii Științifice de astăzi, prin care Secțiunea propune a se alege membru corespondent la acea Secțiune în locul regretatului coleg Dr. Em. Riegler, d-I Prof. Alex. Borza, Directorul Institutului de Botanică dela Universitatea din Cluj.

— Se ia act și propunerea se va supune votului plenului după scurgerea timpului regulamentar.

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

26 MAI 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

a) Ședința publică

D-I I. LUPAȘ expune o comunicare cu titlul *Documente istorice privitoare la moșiile Brâncovenești din Transilvania și Oltenia*.

D-l N. IORGA expune comunicările: *Prin evanghelia lui Șerban Cantacuzino și Despot student la Montpellier?*

b) Ședința intimă

D-l GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secțiunii Științifice de astăzi, prin care se iau următoarele hotărâri:

* 1. Secțiunea aprobă acordarea premiului Oroveanu de 70.000 lei în modul următor:

* a) D-lui Prof. M. Minovici suma de 50.000 lei pentru lucrarea sa intitulată *Tratat complet de medicină legală și*

* b) 20.000 lei d-lui Prof. Bacaloglu pentru lucrarea sa intitulată *Clinici medicale.*

* 2. Aprobă acordarea premiului Lazăr de 50.000 lei d-lui Dr. D. Gerota pentru lucrarea sa intitulată *Apendicita.*

* 3. Acordă premiul Fișteșcu de 2.500 lei d-lui Medic-Căpitan Dr. D. Ioan pentru lucrarea intitulată *Contribuțiuni la combaterea Physo-chermesului Coryli cu ajutorul acidului cianhidric.*

* 4. În urma propunerii colegului Dr. G. Marinescu, se stabilește ca subiect pentru premiul Babeș ce se va acorda în 1933, următorul subiect:

* *Cercetări clinice și experimentale asupra porții de intrare și a transmisiunii virusurilor neurotrope.*

* 5. Ca membri în Comisiunea Năsturel pe 1931 se aleg: d-nii Gen. Crainiceanu, Marinescu, Racovița și Țițeica.

* 6. Pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la premiile din 1931 se aleg:

* a) *Premiul Anastase Fătu:* d-nii Voinov, Racovița și Simionescu.

* b) *Premiul Năsturel:* d-nii Racovița, Antipa și Voinov.

* c) *Premiul Gh. Lazăr:* d-nii Marinescu, Voinov și Cantacuzino.

* d) *Premiul Victor Babeș:* d-nii Cantacuzino, Marinescu, Voinov.

* 7. La Premiul Adamachi pe 1933 se propune următorul subiect: *Cercetări asupra mecanismului citolog al fenomenului secrețiunii.*

* Se realege ca Președinte d-l I. Simionescu și ca Vicepreședinte d-l D. Voinov.

La Biuro se depune propunerea pentru alegerea de membru onorar al Academiei a d-lui Const. Hamangiu, Consilier la Inalta Curte de Casație și Justiție.

— Se ia act și propunerea se va supune plenului după trecerea timpului regulamentar.

ȘEDINȚA GENERALĂ

27 MAIU 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela d-na Livia Dymysza, născută Titu Maioreșcu, se primește în dar originalul autograf al unei rezoluțiuni scrisă de Titu Maioreșcu la Iași în

30 Martie 1866 și subscrisă de un mare număr de cetățeni și intelectuali moldoveni, cari față de mișcarea separatistă hotărăsc de a persista în Unire și în aducerea unui Prințpe străin.

— Se exprimă mulțumiri.

Dela Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale — Direcțiunea Educației Poporului — se primește adresă că d-l Președinte al Consiliului de Miniștri a dispus să se acorde și pe anul 1930 subvenția de un milion lei pe care Academia Română a primit-o în anii trecuți din taxele pe spectacole, urmând ca pe viitor această subvenție să fie înscrisă în bugetul Ministerului Muncii, etc. Se anexează și ordonanța de plată respectivă.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că paralel cu intervenția oficială a Academiei pentru încasarea acestei sume s'a făcut și din partea colegului nostru N. Iorga o intervenție în Cameră, pentru care i se aduc mulțumiri în numele Instituțiunii noastre. Pe de altă parte, pentru împlinirea deciziunii Academiei de a se și înainta Guvernului un proiect de lege pentru subvenționarea anuală a Bibliotecii Academiei, d-l G. Țițica propune din partea Birourului următorul proiect de lege:

* Art. 1. Biblioteca Academiei Române, în care s'a încorporat din anul 1901 Biblioteca Centrală a Statului, face serviciul de Bibliotecă Națională. În această calitate, — pe lângă multe alte cărți și reviste române și străine de diferite specialități — ea cuprinde colecțiile vechi de cărți și manuscrise precum și tot ce se publică, în țară sau în străinătate, referitor la limba, literatura și istoria Neamului românesc.

* Art. 2. Pentru întreținerea acestei Bibliotecii și pentru serviciile pe care le aduce culturii naționale, Statul acordă Academiei Române o subvenție anuală de 6.000.000 lei, care se va înscrie în bugetul Ministerului Instrucțiunii *.

— În urma discuțiunii la care iau parte d-nii I. Bianu, Andrei Rădulescu, I. Al. Brătescu-Voinești și I. Nistor se decide ca proiectul de lege să cuprindă un singur articol și anume acel desemnat prin « Art. 2 » din textul propus, restul textului cuprins sub « Art. 1 » urmând să fie trecut la expunerea de motive a legii.

D-l Președinte I. BIANU prezintă din partea d-lui N. Iorga următoarele sale scrieri:

1. *L'arte romana e l'Italia* — Extras din *Il Giornale di Politica e di Letteratura*, an. V. Livorno, No. Dec. 1929.

2. *Moyen-Âge et Antiquité* — Extras din Revista « *Scientia* », Milano, Martie 1930.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA amintește că în ședința dela 24 Maiu s'a amânat votarea modificărilor Art. 4 și 9 din Regulamentul Premiilor propuse de Comisiunea însărcinată cu această lucrare. Propunerile se depun deci acum hotărârii plenului.

D-l ANDREI RĂDULESCU zice că, pentru seriozitatea examinării lucrărilor ce se vor prezenta potrivit Art. 4 propus în modificare, este nevoie ca lucrările să se depună cel mai târziu la 1 Martie, termenul de 31 Martie — așa cum se prevede în propunerea de modificare, fiind prea înaintat.

— Punându-se la vot propunerea de modificarea Art. 4 din Regulamentul Premiilor se votează în unanimitate cu amendarea propusă de d-l Andrei Rădulescu.

Se supune plenului și propunerea Comisiunii pentru modificarea Art. 9 din același Regulament.

— În urma discuției la care iau parte d-nii I. Bianu, Dim. Gusti, I. Nistor și Al. Lăpedatu se decide ca propunerea de modificare să fie respinsă.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA amintește că înainte de războiu Academia întreține în Institutul I. Otteteleşanu dela Măgurele (Ilfov), potrivit testamentului I. Otteteleşanu, o școală de fete, cărora li se da educație de viitoare bune mame și de bune gospodine. După războiu, Academia, neavând mijloace pentru întreținerea acelei Școli, a făcut contract cu Ministerul Instrucțiunii spre a face din localul dela Măgurele, în care a funcționat până la războiu Institutul Otteteleşanu, o școală Normală de fete. Anul viitor acest contract ajunge la termen și e vorba să chibzuim dacă admitem reînnoirea. Am făcut întrebare Ministerului dacă are intenția să păstreze Școala Normală dela Măgurele și să continue prin urmare contractul cu Academia și avem răspunsul oficial afirmativ.

În ceea ce privește condițiile actuale ale contractului actual, trebuie să recunoaștem că în marea lor majoritate au fost deplin respectate. Școala Normală a funcționat regulat și bine sub toate raporturile. Clădirile școlii au fost reparate și bine întreținute. Parcul a fost curățit, încât e un loc admirabil pentru preumblarea elevelor în orele libere. Numai în privința clădirilor de peste drum de școală, unde eră vorba să se deschidă școala de aplicație, avem să ne plângem. O furtună grozavă a descoperit aceste clădiri și multă vreme vântul și ploaia au produs stricăciuni. În timpul din urmă s'au făcut oarecari reparații, dar nu complete.

Aceasta fiind starea de lucruri, rămâne să ne pronunțăm dacă prelungim sau nu contractul cu Ministerul.

D-l S. MEHEDINȚI zice că în hotărîrea ce vom da să se țină seamă de cât folos aduc în prezent Școlile normale absolvenților lor. Efectul înmulțirii școlilor normale fie de băieți, fie de fete, după războiu este înmulțirea enormă a absolvenților cari nu găsesc întrebuințare. Academia nu-și poate deci lua pe cuget continuarea cu o școală normală care va înmulți și mai mult contingentul normaliştilor fără ocupație. Pe de altă parte, menirea Institutului în chestiune hotărîtă prin testamentul donatorului este de a da elevelor Institutului educație de viitoare bune mame și gospodine. Să nu ne abatem deci dela această menire.

D-l ANDREI RĂDULESCU zice că din cauza testamentului nu avem prea multă libertate de decizie. Testamentul ne obligă să întreținem un institut de fete românce, care să devie bune mame. Dar testamentul nu-l

mai putem executa din lipsa de fonduri. A nu da nici o întrebuintare localului de Institut nu se poate, pentru că neîndeplinirea obligației testamentare ar da cu puțință moștenitorilor să ridice pretenții asupra averii. Din acest motiv s'a și încheiat convenția de acum zece ani cu Ministerul, convenție care în largă măsură satisface și testamentul. În același mod putem deci continua convențiunea în discuție.

D-1 S. MEHEDINȚI zice ca să executăm testamentul cu oricât de puține fonduri am avea.

D-1 I. SIMIONESCU arată însă că nu avem fonduri disponibile, deoarece cu întreg venitul fondului Otteteleșanu se achită îndiguirea moșiei Fundu-Chiselet, la aceasta fiind obligați de Stat.

D-1 Președinte I. BIANU zice că din cauza lipsei de fonduri de după războiu, Institutul a stat închis până la 1921, când ni l-a cerut Ministerul pentru actuala Școală Normală de fete. Eră singurul folos ce se putea trage de pe urma localului. Și acum nu putem vedea un folos mai mare. De aceea e de părere să se prelungească contractul cu Ministerul.

D-1 OCT. GOGA se unește la părerea d-lui S. Mehedinți, socotind că Academia nu trebuie să mai sporească numărul enorm al Școlilor normale cu încă una. În acel Institut aveam o școală de gospodine. S'o facem să funcționeze din nou. N'avem cu ce? Să cerem Ministerului de Instrucțiune ca în acel Institut să întrețină o școală de gospodine, arătându-i că școala normală, față de numărul mare de școli normale, e inutilă.

D-1 ANDREI RĂDULESCU se unește la părerea să luăm contact cu Ministerul Instrucțiunii în vederea unei școli de gospodine. Dar e posibil ca Ministerul să nu primească această propunere. De aceea D-sa în principiu este pentru prelungirea contractului și pentru tratative cu Ministerul pentru reînființarea Școlii de gospodine. Pentru cazul că Ministerul nu primește, D-sa propune să se dea autorizație Delegațiunii să trateze cu Ministerul prelungirea contractului în condițiile ce le va găsi mai folositoare.

— Propunerea se pune la vot și se aprobă.

D-1 I. NISTOR cetește următorul *Raport al Comisiunii financiare a Academiei asupra gestiunii pentru 1929 a Fundațiunii Familiei « Menachem H. Elias »*:

« Comitetul Fondațiunii Elias a depus darea ei de seamă asupra exercițiului 1929:

« Bilanțul și contul de venituri și cheltueli sunt însoțite de tablouri, arătând în detaliu operațiunile făcute.

« Avera Fondațiunii se urcă la suma de *Lei 379.110.091,98* formată din numerar în cassă, depozite la bănci, efecte publice și acțiuni, imobile, cauțiuni, etc.

« Veniturile au fost de *Lei 20.343.485,64* iar cheltuelile de *Lei 6.677.128,65*, deci un excedent de *Lei 13.666.356,99*, care se trece la fondul pentru executarea dispozițiilor testamentare (spital și școli) de *Lei 37.967.793,—* plus dobânzile și cupoanele pe 1929 în sumă de *Lei 1.973.396,—* deci Fondul disponibil la 31 Decembrie 1929 este în sumă totală de *Lei 53.607.545,99.*

« Printre cheltuelile Fundațiunii, Academia Română a primit pentru anul 1929 suma de Lei 2.034.348,50 și diverse instituții de cultură și binefacere Lei 250.158,— și ajutoare și subvenții membrilor familiei Lei 1.613.357.

« Așa cum se prezintă socotelile gestiunii Fundațiunii Elias pe 1929, suntem de părere să fie aprobate.

(ss) I. Simionescu, I. Nistor, D. Gusti.

— Punându-se la vot, raportul se aprobă și se dă descărcare gestiunii Fundațiunii Familiei « Menachem H. Elias » pentru anul 1929.

D-l I. NISTOR cetește următorul Raport al Comisiunii financiare a Academiei asupra proiectului de buget general pentru 1931 al Fundațiunii Familiei « Menachem H. Elias »:

« Comitetul Fundației « Menachem H. Elias » depune, conform Statutelor, bugetul Fundațiunii pe exercițiul 1931; din care se vede că s'au prevăzut, atât la venituri cât și la cheltueli cu suma de Lei 20.946.000,—.

« Cheltuelile se descompun în modul următor:

1. Administrația centrului	Lei	2.274.000,—
2. » dela Viena	»	405.000,—
3. Pensii și rente testamentare	»	225.000,—
4. Subvenții și ajutoare	»	2.300.000,—
5. Imobile București	»	1.450.000,—
6. Plăți de făcut pentru regularea succesiunii	»	1.000.000,—
7. Fond de deschidere de credite	»	500.000,—
8. Cheltueli de contencios, etc.	»	200.000,—
9. Academiei Române	»	2.095.000,—
10. Pentru executarea dispozițiilor testamentare	»	10.497.000,—
Total		Lei 20.946.000,—

« Acest buget, după cum se vede, este întocmit după normele anterioare și la întocmirea lui au luat parte și colegii noștri I. Bianu, Ion Simionescu și C. Rădulescu-Motru, cari de sigur au participat la alcătuirea lui, deci suntem de părere ca proiectul de buget să se aprobe așa cum a fost întocmit. »

(ss) I. Simionescu, I. Nistor, D. Gusti.

— Se votează proiectul cu unanimitate și se decide ca alegerea membrilor delegați ai Academiei în Consiliul Fundațiunii să se voteze în ședința de mâine 28 Maiu curent.

D-l I. SIMIONESCU înfățișează plenului proiectul de buget al Academiei întocmit de Comisiunea Financiară pentru 1931, dând cetire următorului raport:

* Proiectul de buget pe anul 1931 merită într-o deosebită măsură mai mult de cât oricare, serioasa D-voastre atențiune; din el se prinde starea mai mult decât precară în care intră Instituția noastră, dacă dăj-nuiesc condițiunile în care ne sbatem azi.

* a) Până în anul trecut măcar veniturile generale ale Academiei nu ne dădeau îngrijorare; prin bugetul anului acestuia din cauza necontenitelor sporiri inevitabile ale cheltuelilor (întreținerea localului, apă, plata expediției), cu toate economiile făcute unde se putea, ne apropiem de limita strictă a veniturilor, reducându-se mult din disponibilul anilor trecuți.

* Veniturile proprii, reale și sigure ale Academiei, fiind de 5.660.211 lei, nu pot acoperi nici cheltuelile necesare, fără bibliotecă, a căror cifră se ridică la Lei 6.972.818,50. Diferența se ia din disponibilul anilor trecuți. Acesta însă mereu scade. Care va fi situația anilor viitori? Nu știm. E de datoria noastră însă să vă atragem de pe acum luarea aminte.

* b) Bugetul școlilor, după proiectul acesta, este în sfârșit echilibrat, deși s'au făcut atâtea economii, încât nu mai pot fi mărite, fără a amenința bunul mers al școlilor. Totuși mai apasă asupra lor deficitul de aproape 3 milioane (2.796.000) din anii trecuți. Recolta e minunată până acum. Cerul pare că s'a îndurat și de noi. Rămân condițiunile economice generale să decidă.

* c) Bugetul dicționarului și el e echilibrat, dar tot cu sacrificii din partea veniturilor generale, din care Academia contribuie cu însemnata sumă de 437.610,50 lei.

* E de relevat și aici partea neînsemnată cu care subvenționează Statul o asemenea operă națională (212.500 lei), ca și slabul interes pe care ea îl deșteaptă la mulțimea cărturarilor noștri, fiind siliți a reduce, ca venit suma provenită din vânzarea dicționarului dela 200.000 lei cât a fost în anul trecut, la 100.000 lei, problematic acoperită și ea. Nu ne putem oprir de a face o comparație între vremurile de demult și cele de azi, în detrimentul acestora. Pe când vechiul dicționar Massim, a putut fi dus la bun sfârșit prin participarea lumii cărturare de atunci, prin abonamentele făcute de județe și comune, azi, în România întregită, mersul tipăriturii dicționarului este încetinit și prin dezinteresul general.

* d) Problema grea ce ni se pune, ca o amenințare chiar a vieții Instituției întregi, este acea a Bibliotecii.

* Dacă în chestiunea dicționarului dezinteresul Statului și al particularilor e o caracterizare dureroasă a vremurilor, purtarea Statului cu privire la singura bibliotecă din țară, este cu totul condamnată.

* Pe când tot soiul de teatre, opere și chiar trupe de operete se subvenționează cu zeci de milioane, funcționarea Bibliotecii este lăsată pe seama Academiei, căreia însă i s'au luat pământurile, singurul izvor mai îmbelșugat de venituri.

* Din bugetul anului 1930 de Lei 4.593.796 subvențiunea totală a Statului e de 1.250.000 lei. Deficitul anului în curs, va fi de 3.343.796 lei.

* Ținem să vă atragem atențiunea că acest mare deficit a fost prevăzut de comisiunea bugetară din anul trecut. Deaceea se și luase hotărârea

ca Biblioteca să nu fie mutată în clădirea cea nouă. Funcționarea bibliotecii, în siguranță deplină, în noua clădire model, cum nu sunt multe în Europa, a adus cu sine și mărirea inevitabilă a cheltuelilor, deci și deficitul.

* Cheltuelile însă se măresc pe fiecare an. Funcționarii au drept la gradații. Încălzitul și luminatul cer sporirea cheltuelilor cu $\frac{1}{2}$ de milion. Cheltuelile anului viitor se ridică la însemnata sumă de 5.647.384 lei, față de venitul, rămas acelaș, de 1.250.000 lei.

* Faceți comparație. Cheltuelile generale ale Academiei, cu tipărituri cu tot, deci cu activitatea ei științifică, adevăratul rost al Instituției noastre sunt de 6 milioane și jumătate, întrecând abia cu un milion cheltuelile făcute de Academie numai pentru Bibliotecă.

* Deficitul anului ce va veni, dacă veniturile rămân aceleași, se va ridică la 4.397.384 lei.

* Adăugați la această sumă deficitul din anul acesta, cât și deficitul școlilor și veți vedea că la sfârșitul anului bugetar 1931, Academia Română va fi doborâtă de un deficit de peste 10 milioane lei, la un venit anual de 5.660.211 lei.

* La această situație însă trebuie de adăugat și periclitarea fondurilor cu destinațiune specială, supapa de siguranță a cheltuelilor de azi, din ele luându-se sumele cu care se împrumută fondurile deficitare sau se plătesc salariile funcționarilor bibliotecii.

* Iată de ce vă spuneam mai sus că problema bibliotecii poate ajunge ca o amenințare chiar pentru viața normală a Academiei întregi.

* Pentru a nu ajunge la o anihilare a vieții științifice în Academie, se cere să luați de pe acum o hotărâre, relativ la bibliotecă.

* În ultimii ani, am trăit tot în nădejdea că Statul își va da seamă de pecetea dureroasei scăderi morale și culturale a țării întregi, în cazul când vom fi siliți să închidem unica Bibliotecă națională. Deaceea, din an în an tot mai greu, am făcut numai noi sacrificii, pentru a salvă prestigiul țării. Prăpastia ce se deschide însă acum înaintea noastră, ne impune să salvăm măcar Instituția, de atâtea decenii simbolul unirii și a energiei noastre etnice.

* Măsura supremă nu poate fi decât închiderea Bibliotecii, care cuprinde în ea unica comoară neprețuită a culturii naționale din trecut. Poate numai așa se va deșteptă interesul general asupra unei chestiuni care nu e legată numai de Academie, ci de veșnicia vieții neamului românesc ».

(51) I. Simionescu, D. Gusti, I. Nistor.

D-î Președinte I. BIANU exprimă vii mulțumiri d-lui I. Simionescu pentru munca administrativă vrednică de laudă desfășurată în serviciul Academiei. Măsura pe care Comisiunea financiară o propune pentru salvarea Academiei, aceea de a închide Biblioteca a fost, precum știți, hotărâtă. Dacă Statul nu ne va acorda prin lege cele 6 milioane înscrise în proiectul de lege ce ați aprobat azi a fi înaintat Guvernului, vom închide Biblioteca dela toamnă încolo, începând cu reducerea personalului.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA zice că Raportul Comisiunii financiare e bun și pentru lumea din afară; propune deci pe de o parte să-l dăm publicității, iar pe de altă parte să-l alăturăm la expunerea de motive a proiectului de lege pentru Bibliotecă.

D-l ANDREI RĂDULESCU se unește la propunerea d-lui Secretar general G. Țițeica de a se publica raportul Comisiunii financiare și crede că trebuie ca Delegațiunii să i se dea autorizarea în prealabil să poată face reducerile de personal, dacă cazul o va cere.

D-l Președinte I. BIANU pune la vot proiectul de buget al Academiei pentru 1931.

— Se votează cu unanimitate.

Preotul N. M. POPESCU comunică hotărârile Secțiunii Istorice luate în ședința de Secțiune dela 26 Maiu curent prin următoarele procese-verbale:

I. * Secția ia cu plăcere cunoștință de intențiunea d-lui Dr. Olgierd Gorka, docent la Universitatea din Lemberg, de a ține în Academia Română o conferință despre o cronică necunoscută din vremea lui Ștefan cel Mare. Socotim că această conferință trebuie să fie publică. Ziua conferinței să o hotărască delegația *.

II. * Membrii Secției întrunindu-se la ora 4 d. a. cu invitare anumită și ascultând referatele au hotărât următoarele:

* 1. *Premiul Dr. Aurel Cosma* de 100.000 lei se acordă d-lui *Teodor V. Păcățian* pentru lucrarea sa *Cartea de aur în 8 volume* și pentru întreaga sa activitate istorică. Premiul s'a acordat cu majoritate de voturi pe temeiul referatului colegului I. Lupaș.

* 2. *Premiul Vasile Pârvan* de 30.000 lei. Din cele două lucrări prezentate, cea a d-lui G. Cantacuzino nu intră în prevederile regulamentului; iar lucrarea d-lui Vladimir Dumitrescu este tipărită anterior datei cerute de premiu.

* Ca urmare, Secția a hotărât ca suma premiului să stea la dispoziția Secției Istorice pentru ajutarea de cercetări arheologice și pentru publicarea de lucrări arheologice în cursul anului.

* 3. *Premiul Demostene Constantinide* de 4.000 lei se acordă, în urma referatului colegului S. Mehedinți, d-rului *Sabin Manuilă* pentru lucrarea sa: *Evoluția demografică a orașelor și minoritățile etnice din Transilvania*, București 1929.

* 4. *Premiul Alina Știrbey* (8.500 lei) cu subiectul dat *Dora d'Istria*. S'a primit manuscrisul cu motto « Pentru cât mai multă lumină ». Comisia instituită, G. Balș, N. Iorga, G. Vâlsan — în urma referatului colegului Vâlsan este de părere să se amâne acordarea acestui premiu.

* 5. *Premiul Funcționarilor C. F. R. din București* (6.000 lei) cu subiectul dat: *Drepturile funcționarilor publici față de Stat* și cu comisie anumită: G. Balș, D. Gusti, Andrei Rădulescu.

« Manuscrisul primit nu a întrunit condițiile de premiare. Deci acordarea premiului se amână ».

(55) I. Nistor, I. Eupaș, G. Vâlsan, Silviu Dragomir, Al. Lăpedatu, D. Gusti, Preotul Nic. M. Popescu, G. Balș.

D-l ANDREI RĂDULESCU arată că d-l E. Olănescu, din R.-Vâlcea, a depus la Academie suma de 5.000 lei, cu scrisoarea înregistrată la No. 891/930, prin care roagă a se constitui un premiu denumit « Premiul Vasile Olănescu », care să se acorde în 1931 pentru « cele mai complete și bune adnotări juridice, de preferință acele asupra transporturilor terestre ». Lucrările pot fi manuscris sau publicate.

O cerere aproape similară avem și dela d-l I. Costacopol, avocat în Capitală, care dorește a institui un premiu de 6.000 lei în memoria unicului său fiu decedat, Ștefan I. Costacopol, obligându-se să depună în fiecare an la 1 Maiu suma sus numită. Premiul va purta numele fiului dispărut, se va da celei mai morale lucrări literare, originală sau tradusă și în cazul când nu s'ar da, suma se va adăuga la premiul anului următor, care va fi deci de 12.000 lei.

D-l Andrei Rădulescu observă că ambele aceste danii suferă de nerespectarea dreptului Academiei la prelevări conform Statutelor. Pe de altă parte, nu sunt garanții de continuitatea premiilor. E de părere să nu se primească.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA propune să se răspundă d-lor petiționari, rugându-i să institue fonduri, care să asigure perpetuitatea premiilor, altfel Academia nu poate institui aceste premii.

— Propunerea se aprobă.

D-l SEXTIL PUȘCARIU comunică următoarea hotărâre a Comisiunii Năsturel cu privire la acordarea Premiului Năsturel, de 4.000 lei, din acest an:

« Comisia constată că pentru cărțile prezentate la Concursul Premiului Năsturel, de 4.000 lei, s'a prezentat un singur raport favorabil, anume al d-lui C. Rădulescu-Motru despre scrierea « Tolstoi educator » de C. Narly,

« Comisia decide a se da premiul d-lui C. Narly ».

(56) Mihail Sadoveanu, S. Pușcariu, G. Bogdan-Duică, I. Nistor, C. Rădulescu-Motru, I. Simionescu, Gr. Antipa, G. Balș.

Apoi d-l SEXTIL PUȘCARIU comunică și deciziunile Secțiunii Literare luate prin procesele-verbale dela 24 și 26 Maiu curent:

I. « Secția Literară hotărăște ca premiul Adamachi să fie împărțit în două: din suma totală, 3.500 lei se acordă d-lui Moraru și 1.500 poetului Radu Gyr.

« Colecția de poezii populare a d-lui I. N. Dumitrașcu nu se poate publica în forma prezentată, conform raportului prezentat de d-l Den-susianu.

II. Secțiunea literară hotărăște:

* 1. Pentru Premiul de 1.000 lei *Al. Iancoviceanu* pentru anul 1931 se stabilește subiectul: *Indrumări pentru culegerea folclorului românesc*.

* 2. Pentru Premiul de 50.000 lei *Eliade Rădulescu* pe anul 1933 subiectul: *Activitatea literară a Junimii*.

* 3. Pentru Premiul de 2.000 lei *Alex. Bădescu*, subiectul: *Poezii Bihorului*.

* 4. Luându-se în discuție memoriul d-lui I. Mușlea cu privire la organizarea culegerii, conservării și publicării materialului folcloric românesc, Secția hotărăște să întemeieze o arhivă de folclor sub direcția d-lui I. Mușlea. Această arhivă — în care vor intra și manuscrisele actuale și viitoare ale Academiei — rămâne proprietatea Academiei și va fi depozitată la Muzeul Limbii Române. D-l Sextil Pușcariu e însărcinat cu supravegherea arhivei și a publicațiilor conduse de d-l Mușlea și tipărite în colecția *Din viața poporului român*. Se votează pentru cheltuielile anuale suma de 150.000 lei iar pentru 1930 jumătate din această sumă, din care se vor acoperi toate cheltuielile împreună cu strângerea, păstrarea și publicarea (10—20 coale) materialului. D-l Mușlea va prezenta Academiei actele justificative în fiecare an*.

(ss) I. Bianu, Sextil Pușcariu, C. Rădulescu-Motru, Octavian Goga, G. Murnu, G. Bogdan-Duică.

D-l SILVIU DRAGOMIR cetește următorul raport, întocmit de d-l M. C. Sutz, despre activitatea cabinetului numismatic în anul 1929:

* Anul 1929 a fost pentru Cabinetul numismatic un an cu totul excepțional în ce privește îmbogățirea colecțiilor sale. S'au achiziționat în acest an, prin donații și cumpărături, 4.635 de monete și 106 medalii, număr ce nu s'a înregistrat niciodată dela războiu încoace.

* Două mari donații au contribuit în mod special la această îmbogățire a colecțiilor noastre: una a Ministerului Cultelor și Artelor, compusă din 4218 monete și 100 medalii și alta a defunctului M. C. Ascher, compusă din 260 monete.

* Colecția dăruită de Ministerul Cultelor și Artelor conține monete romane, republicane și imperiale, de argint și de bronz, și a fost cumpărată de Minister în 1927 dela moștenitorii lui Al. Rosetti-Solescu, fost multă vreme ministrul țării la Salonic. Ea completează prin mulțimea și varietatea pieselor ce conține, într'o largă măsură seriile monetare romane și bizantine.

* În același timp, colecția de medalii dăruită de Ministerul Cultelor și Artelor completează în chip fericit seria noastră de medalii românești, care a suferit atât de mult din cauza războiului.

* Cât privește donația lui M. C. Ascher, se compune exclusiv din monete dela împăratul Traian, de aur, de argint și de bronz, toate piese alese și bine conservate. Intre ele sunt un număr destul de însemnat cu

tipuri privitoare la războaiele lui Traian cu Dacia; deasemenea piese rari bătute în orașele grecești. Donația aceasta a contribuit foarte mult la completarea colecției noastre de monete dela împăratul Traian, pe care ne străduim s'o îmbogățim cât mai mult.

* O altă achiziție — aceasta prin cumpărare — se compune din cinci spirale de aur din epoca protoistorică a Daciei, găsite la Cacova, județul Alba. Ele fac parte din străvechile obiecte-monete, lucrate din sârmă de aur, rotundă sau în muchi, care s'au utilizat ca mijloace de schimb înainte de introducerea monetei propriu zise.

* În sfârșit, nu putem trece cu vederea achiziționarea, tot prin cumpărare, a două serii de monete de aur românești, bătute pentru comemorarea încoronării suveranilor României (1927).

* Totodată menționăm că subsemnatul am dăruit pentru biblioteca Cabinetului numismatic două cărți în șase volume.

* Ca și în anii precedenți, Cabinetul numismatic a stat și anul acesta la dispoziția cercetătorilor și publicului, dând tot felul de informații verbale și prin corespondență și determinând un mare număr de monete antice, medievale și moderne.

* Instituțiile și persoanele cari au contribuit prin donații la îmbogățirea Cabinetului numismatic sunt: Ministerul Cultelor și Artelor, Camera de Comerț din București, Academia de Agricultură, G. Balș, C. Rădulescu-Motru, C. Orghidan, N. A. Constantinescu, Aurelian Popescu, Const. Moisil, T. Semo și N. Ghifulescu. Le exprimăm și aici mulțumirile noastre.

— Se ia act.

D-l ANDREI RĂDULESCU arată că încă de acum trei ani Camera de Comerț și de Industrie, circumscripția Turmu-Măgurele a făcut o danie de 50.000 lei Academiei, care însă nu s'a putut primi atunci, deoarece nu eră făcută prin act autentic în regulă. De altă parte, suma eră trecută într'un cek, care a rămas de atunci fără valoare.

Primiim acum actul autentic de donație împreună cu cekul cu valoarea prelungită pe 15 zile și cu rugămintea de a primi donația. Actul de danie arată că numita Instituție institue la Academie « Fondul Camerei de Comerț și Industrie, Circumscripția T.-Măgurele » ca omagiu adus memoriei lui Iordan Dumitrescu, fost președinte al acelei Camere. Din venitul fondului se va da un premiu anual sau cum va găsi de cuviință Academia, fără a trece peste limita de cinci ani. Premiul se va acorda pentru lucrări științifice în genere, în legătură fie cu economia și productivitatea agricolă a județului Teleorman, fie cu istoria și starea lui socială.

D-l Andrei Rădulescu propune să se primească această donație.

— Propunerea se aprobă cu unanimitate.

ȘEDINȚA GENERALĂ

28 MAIU 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

La birou se depune propunerea pentru alegerea de membru onorar a d-lui N. Titulescu, distinsul juriconsult și Ministrul României la Londra.

Se mai depun și propuneri pentru a fi aleși membri corespondenți străini la Secțiunea Istorică d-nii: N. Vulici, Profesor la Universitatea din Belgrad; Sotiriu, Profesor la Universitatea din Atena; Andreades, Profesor la Universitatea din Atena; Pietro Orsi, distinsul istoric din Veneția; Andrei Protici, Directorul Muzeului din Sofia și Šišić, șeful școlii istorice croate.

— Propunerile se iau spre cunoștință și se vor supune votului plenului Sâmbătă, 31 Maiu curent.

D-l Președinte I. BIANU dă cuvântul d-lui Andrei Rădulescu pentru a expune chestiunea Premiului de virtute în București, prevăzut în testamentul defunctului Alex. Mavroyeni.

D-l ANDREI RĂDULESCU arată că în testamentul defunctului Alex. Mavroyeni, decedat în Constantinopol în Septemvrie 1929, se lasă Academiei Române sarcina de a acorda în București un premiu de virtute în memoria lui Nicolae Vodă Mavrogheni, fost Domn al Țării-Românești. Valoarea premiului este de 150 lire sterline și este hotărât de testator a se acorda din doi în doi ani unui locuitor din București sau, în mod extraordinar, odată la șase ani, unui așezământ de binefacere din București, prin analogie cu premiile ce se acordă din același fond în orașe din alte țări și cu regulamentele acelor premii, cari ni s'au trimis pentru a le avea în vedere.

Din aceste regulamente se vede că premiul se dă unei persoane sau unei familii onorabile, sărace, adică una care-și câștigă viața prin muncă stăruitoare și care s'a distins prin acte de devotament, fie față de aproapele său, fie față de societate. În mod excepțional, odată la șase ani, premiul se poate acorda unui așezământ de binefacere.

Această propunere ne-a fost comunicată de executorii testamentului defunctului Mavroyeni prin Legațiunea noastră din Atena în anul trecut. În cursul anului s'au dus tratative cu executorii testamentari pentru precizarea condițiilor în care Academia poate primi sarcina acordării premiului. Aceste condiții au fost primite de executorii testamentari în întregime. Academia va preleva 22% din valoarea premiului, care se va micșora deci cu această sumă; banii ne vor fi puși la dispoziție prin Banca Națională a României, iar nu direct prin Banca Națională a Greciei cum ni se propusese; premiul va fi publicat numai după ce vom fi primit suma respectivă. Printre așezămintele de binefacere s'a primit a fi așezată și Biblioteca Academiei așa că nimic nu se opune ca premiul să se acorde și Bibliotecii noastre. În sfârșit, fiind primite și alte condiții de detalii, d-l Andrei Rădulescu face propunerea ca Academia să primească această însărcinare testamentară.

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

În privința alegerii membrilor în Consiliul Fundațiunii Familiei «*Menachem H. Elias*», d-l Secretar general G. ȚIȚEICA amintește că acum un an s'a admis ca doi dintre membri delegați să alterneze din doi în doi ani. Potrivit acestei norme, mandatul d-lui C. Rădulescu-Motru expiră și urmează să alegem în locul vacant un delegat desemnându-l dintre delegații supleanți. Se propune d-l Dim. Voinov, care e ales membru titular, iar în locul d-lui Voinov, se alege ca membru supleant d-l G. Vâlsan.

La ordinea zilei fiind alegeri de membri, se procedează la următoarele alegeri de membri:

D-l I. SIMIONESCU cetește următoarea propunere din partea Secției Științifice pentru alegerea de membru corespondent român la această Secție a d-lui Alexandru Borza:

«*Rodnica și felurita activitate științifică a Institutului de botanică sistematică din Cluj, foarte apreciată atât în țară cât și în străinătate, a motivat măgulitoarea stimă de care se bucură Directorul acestei instituții, Alexandru Borza, atât în cercurile învățate cât și în marele public.*

«*Profesorul Borza dela Blaj s'a arătat chiar din pragul carierei sale de dascăl și de naturalist un pasionat cercetător al naturii vii și al folosului, atât material cât și sufletec, ce omenirea poate să câștige din bunurile naturale. Astfel în nenumărate excursii în Ardeal a cules un bogat material pe care l-a folosit în diferite lucrări de sistematică, în special asupra grupului «*Cerastium*». Totodată a cercetat grădinele țărănești cu o deosebită dragoste pentru tot ce privește obiceiurile tradiționale și îmbunătățirea soartei poporului dela țară.*

«*Faza pur sistematică, prin care trece orice naturalist, a fost de curând depășită la Dr. Borza; având cunoștințe solide de taxonomie a putut să se îndeletnicească cu discipline mai sintetice și anume mai întâiu cu fitogeografia. Fie singur, fie cu ajutorul elevilor săi, a pus bazele unei fitosociologii a Ardealului, care de sigur va fi adusă la bun sfârșit, fiind date buna organizare a întreprinderii și spiritul de colaborare ce Dr. Borza a știut să menție printre botaniști. Cercetări în insula Șerpilor au adus o serioasă completare a florei acestei insule și au permis oarecari generalizări asupra originii florelor insulare.*

«*Această activitate în domeniul fitogeografiei a creat strânse relațiuni cu centrele principale străine specializate în această nouă și importantă disciplină. Dr. Borza a putut personal lua contact cu fitografi din lumea întreagă la Congresele din Ithaca și la excursia Geobotanică Cehoslovacă-Polonă. S'au stabilit astfel relațiuni permanente cu botaniștii români. În Uniunea Geobotanică carpatină, el reprezintă știința română.*

«*Dr. Borza conduce «*Buletinul institutului de Botanică sistematică*», întemeiat de el acum nouă ani și o mare întreprindere științifică, foarte apreciată în străinătate: «*Flora Romaniae exsiccata*» prin care toate plantele României sunt «*editate*» cu exemplare naturalizate și determinate de specialiști, putând servi de tipuri pentru studii sistematice și fitogeografice.*

« Un merit recunoscut de toți d-lui Borza este modul cum a organizat Grădina botanică din Cluj și diferitele ei servicii. Vastul teren, găsit nefolosit la 1919, a devenit în zece ani o instituție științifică interesantă nu numai din punctul de vedere al florelor diverse dar și din acel al studiului ecologiei lor; o secție meteorologică se ocupă temeinic cu condițiile fizice de existență.

« Dr. Borza este și un bun profesor și animator; în scurtul timp de zece ani a știut să se înconjure de elevi, ale căror lucrări sunt cu drept cuvânt apreciate de specialiști. Există acum un « centru botanic » la Cluj la alcătuirea căruia Dr. Borza a contribuit în mare măsură.

« Atracția d-lui Borza pentru « natura vie » și pentru tot ce privește cultivarea poporului, s'a manifestat foarte fericit și în chestiunea « Protecției Monumentelor Naturii ». El se numără prin cei dintâi campioni ai acestei mișcări atât de importante pentru dezvoltarea științei și a culturii generale; cu pana și cu vorba a luptat energic pentru ca marele public și așa zisele « foruri competente » să priceapă importanța chestiunii și să se ajungă la legiuirea convenită, iar cele câteva rezultate deja obținute în această direcție se datoresc în cea mai mare parte sârguinții și tenacității sale.

« Secțiunea Științifică propune deci alegerea doctorului Borza ca membru corespondent cu o satisfacție cu atât mai justificată cu cât prin această alegere s'ar completa o lacună simțită în reprezentarea specialităților de Istorie naturală ».

— Propunerea se pune la vot și se constată următorul rezultat: votanți 29: 14 voturi pentru, 15 voturi contra.

D-l Președinte I. BIANU, anunțând rezultatul votului, declară că propunerea nu e admisă.

D-l I. SIMIONESCU cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Aristide Caradja ca membru onorar:

« Trăește în mijlocul nostru la Grumăzești, lângă Piatra-N., unul din cei mai de seamă specialiști în zoologie din lumea întreagă.

« D-l Aristide Caradja este știut pretutindeni ca cel mai adânc cunoscător al Microlepidopterelor, iar numeroasele sale lucrări (23), publicate în reviste străine ca și în publicațiunile Academiei Române, se referă la fauna microlepidopterelor de pe toate continentele. De pretutindeni, din Asia, ca și din Europa, i se trimit la Grumăzești spre determinare exemplare rare, iar colecția sa este una din cele mai bogate din lume.

« Descendent după tată și mamă, al vechilor familii domnitoare din Principate, d-l Caradja, născut la 1861, și-a făcut studiile serioase atât în Franța (Toulouse) cât mai ales în Germania (Dresda), de unde a căpătat înclinarea pentru științele naturale.

« N'a ocupat niciodată vreo funcțiune, ci s'a îngrijit de moșia sa de lângă Tg.-Neamț. Tocmai prin aceasta însă meritul său e mai mare, reprezentând și la noi, categoria, atât de importantă aiurea, a savanților atrași spre studiu numai din dragoste curată pentru știință.

* Lucrările sale se referă atât la faune depărtate (*Beitrag zur geogr. Verbreitung der Pyraliden*, « Iris », 1910—1920; *Über China's Pyraliden*, Mem. Acad. Rom., 1925), cât mai ales și la țara noastră.

* Concluziunile sale nu sunt numai de ordin sistematic, cât mai ales de ordin zoogeografic, de o deosebită importanță generală.

* Activitatea continuă dela 1894 până azi a acestui deosebit savant, cred că impune alegerea lui ca membru onorar al Academiei Române. Cinstindu-i munca neîntreruptă, până la vârsta când alții caută odihnă, muncă dusă în condițiunile anevoioase din izolarea conacului dela Grumăzești, cinstim prin el, e drept, cam târziu, pe unul din cei mai apreciați învățați români ».

(11) P. Bogdan, Em. Racoviță, G. Țițeica, G. Marinescu, General Crăiniceanu, D. Voinov, I. Incuțef, G. Vălsan.

— Punându-se la vot, se constată că d-l Aristide Caradja a întrunit din 27 votanți, 25 voturi.

— D-l Președinte I. BIANU proclamă ales membru onorar al Academiei pe d-l Aristide Caradja.

D-l G. ȚIȚEICA cetește următoarea propunere pentru alegerea de membru onorar a d-lui Jean Perrin:

* Printre oamenii de știință cei mai cunoscuți prin adâncimea cugetării, prin originalitatea metodei și prin rezultatele obținute, strălucește de sigur numele d-lui Jean Perrin, profesor de chimie fizică la Sorbona, laureat al premiului Nobel. Dela începutul carierei sale științifice, d-l Perrin și-a deschis drumul cu cercetări în domeniul nou, pe atunci, al razelor X. Stăpân pe metodele de cercetare cele mai subtile, a pătruns în urmă în studiul proprietăților atomului, trecând apoi la studiul experimental al sistemelor moleculare, determinând valoarea constantei lui Avogadro și fixând probele despre realitatea moleculară-atomică. Volumul său « Les atomes », cuprinzând pe lângă rezultatele sale și pe acelea ale altor cercetători, este astăzi clasic. Dela aceste cercetări ale d-lui Perrin se poate zice că atomul este astăzi o realitate. În ultimul timp d-l Perrin se ocupă cu problema grea a fluorescenței.

* Anul trecut d-l Perrin a fost în țara noastră și ne-a vizitat universitățile ținând conferințe interesante și stabilind legături de prietenie științifică cu cercurile noastre științifice. Pentru valoarea deosebită a lucrărilor sale științifice, pentru a consfinți legăturile științifice începute prin conferințele ținute în țară și prin vizita la Academie, subsemnații propunem alegerea d-lui Jean Perrin ca Membru onorar al Academiei noastre ».

(12) I. Simionescu, General Crăiniceanu, G. Marinescu, Em. Racoviță, G. Țițeica, P. Bogdan, D. Voinov, Ion Incuțef, Ion BIANU, N. Iorga.

Rezultatul votului: d-l Jean Perrin întrunește unanimitatea de 26 voturi.

— D-l Președinte I. BIANU proclamă ales în unanimitate pe d-l Jean Perrin membru onorar al Academiei Române.

D-l PETRE BOGADN cetește următoarea propunere pentru alegerea de membru onorar a d-lui Emile Sergent:

« D-l Emile Sergent, profesor la Facultatea de medicină din Paris și membru al Academiei din același oraș, în numeroase împrejurări a arătat o deosebită simpatie pentru studenții români cari se duc la Paris să învețe medicina și în special pentru aceia cari caută să se perfecționeze în boale interne.

« În anii 1927 și 1929 profesorul Sergent a fost invitat să facă cursuri la facultățile de medicină din România, cari au produs o adâncă impresie prin datele originale și noui precum și prin metoda clară în expunere.

« Lucrările d-lui profesor Sergent în diferitele domenii ale medicinei și în special al afecțiunilor pulmonare, l-au consacrat ca o valoare mondială.

« Credem că aceste diferite titluri pe cari d-l profesor Sergent le are față de știința română, și dorința de a strânge mai mult legăturile dintre medicina română și franceză, sunt suficiente pentru ca d-sa să fie ales membru onorar al Academiei noastre, a cărei menire e de a contribui la solidaritatea dintre instituțiile științifice și la înfrățirea dintre reprezentanții săi ».

(ss) G. Marinescu, D. Voinov, G. Țițeica, General Crainiceanu, P. Bogdan, Em. Racoviță, C. Rădulescu-Motru, N. Vasilescu-Karpen.

Rezultatul votului: d-l Emile Sergent întrunește unanimitatea de 23 voturi.

— D-l Președinte I. BIANU proclamă ales în unanimitate pe d-l Emil Sergent, membru onorar al Academiei Române.

Preotul N. M. POPESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice din 28 Maiu curent, prin care se iau următoarele deciziuni:

« I. Membrii întrunindu-se și luând în discuție lucrările și referatele privitoare la « Premiul Asachi » de 50.000 lei, au hotărât pe baza referatului preotului N. M. Popescu să se acorde în întregime, cu șapte voturi pentru și două contra, preotului Vasile Radu pentru lucrarea sa *Voyage du patriarche Macaire d'Antioche*, vol. I, publicat în « Patrologia Orientalis », Tom. XXII, Paris, 1930.

« II. Secția a delegat la Congresul bizantinist din Atena (Oct. 1930) pe următorii membri: N. Iorga, G. Balș, M. Sutz, Al. Lapedatu, I. Lupaș, Preot N. M. Popescu ».

D-l I. SIMIONESCU comunică propunerea Comisiunii Fondului V. Adamachi de a se acordă o bursă de 4.000 lei lunar din acest fond unui licențiat în științele naturale dela Facultatea de Științe din Iași, care să se specializeze în tehnica histologică la Universitatea din Paris. Bursa va fi pentru un an și se va acordă prin concurs ținut la Iași la 1 Octomvrie 1930.

— Propunerea se ia spre cunoștință și se aprobă.

La ordinea de zi fiind chestiunea noului local al Academiei, s'au expus în sală planurile întocmite de d-l arhitect Duiliu Marcu, conform contractului, constând din o vedere de perspectivă, vederea de fațadă, o vedere laterală și planurile pentru parter și două etaje. În urma examinării planurilor și a explicațiilor date de d-l coleg G. Balș, Academia recomandă Comisiunii localului să se continue lucrarea pentru stabilirea planului definitiv.

ȘEDINȚA GENERALĂ

29 MAIU 1930

D-l Președinte I. BIANU arată că la ședința solemnă de mâine va binevol a asista înalta Regență. Pe de altă parte, s'a luat dispoziția ca ședința să nu fie publică.

D-l I. SIMIONESCU cetește următorul *Raport al Comisiunii Financiare pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar 1929*:

* Am îndeplinit însărcinarea ce ne-ați dat-o de a cerceta încassările și cheltuelile diferitelor fonduri ale Academiei pe anul 1929.

Suntem datori a releva și de data aceasta faptul că Contabilitatea Academiei, deși foarte complexă, din cauza obligațiunilor speciale ale celor 83 de fonduri, a prelevărilor diferite cât și a varietății de efecte ori acțiuni românești și străine, deși cu personal redus, este ținută într'o perfectă ordine. Oricine și oricând poate să-și dea seama de situațiunea financiară a Instituțiunii noastre și de mișcarea fondurilor la efecte și acțiuni.

* Veniturile prevăzute în buget s'au încassat în majoritate, rămânând de încassat dividendele dela Acțiuni de Bancă și alte Societăți, deoarece plata dividendelor se face după ce s'au ținut adunările generale, deci totdeauna în anul următor; ceea ce este în discordanță față de bugetul Academiei.

* Aceste lipsuri s'au împlinit prin restanțele încassate din anul trecut.

* Ținem totuș să atragem luarea aminte că există venituri care au rămas neîncassate și cu greu se mai pot încassa; așa sunt în special veniturile fondurilor Agarici și Tache P. Anastassiu.

* Din cauza secetelor care au bântuit și în anul 1929 ca și în 1928, aceste fonduri sunt mereu deficitare. Cheltuelile obligatorii au fost făcute luându-se sumele necesare sub formă de împrumut din saldurile disponibile dela alte fonduri sau din sumele ce sunt de capitalizat la fonduri conform regulamentelor respective. Singura nădejde de îndreptare e în recoltele mai bune în anii ce vor veni, deși nu ne putem bizui numai pe asemenea speranțe, ci e nevoie să ne gândim și la alte mijloace care să micșoreze deficitele mereu sporite.

* Fondul Agarici este deschis cu suma de	Lei 1.065.107,51
* Tache P. Anastassiu cu	* 2.188.963,22
* Dr. Păcuraru-Bianu (din 1928)	* 100.742,80

Total Lei 3.354.813,53

* În ce privește cheltuelile, s'au făcut cu toată regula, fiecare trecând prin Delegațiunea D-voastră iar mandatarea sumei fiind făcută de Președinte și Secretarul General.

* Cât despre cheltuelile proprii ale Academiei suntem datori să vă aduc la cunoștință că dacă la unele articole au rămas sume necheltuite, la altele s'a cheltuit mai mult decât prevederile votate, cu sume destul de importante. Așa la cheltuelile de cancelarie, încălzit, etc. s'a depășit bugetul cu Lei 161.001,— iar la întreținerea localelor, reparații, etc. cu suma de Lei 166.223,—. Aceste plusuri de cheltueli au provenit din cauză că din sumele votate în 1929 a trebuit să se plătească cheltuelile făcute în plus peste prevederile anului 1928. Credem că ar fi bine, pe de o parte, să se prevadă în bugetele viitoare sume suficiente la aceste articole, iar pe de altă parte, cheltuelile să nu treacă de sumele votate în buget.

* Incasările și cheltuelile după cum reese din registrele și rapoartele speciale ale Directorului Contabilității, sunt:

* Incasări totale	Lei 28.731.071,93
* Cheltueli totale	21.009.069,35
deci a rezultat un numerar la 31 Decembrie 1929 de	7.722.002,58

* Din acest numerar s'a avansat Fondului Otteteleşanu până la încasarea veniturilor dela moșia Fundu-Chiselet, din cerealele depozitate în magazie, pentru întâmpinarea cheltuelilor în 1929 . . Lei 436.294,96 și Fondului Tache P. Anastassiou pentru acelaș scop. . . . 2.938.974,72
In total Lei 3.375.269,68

* În numerarul Cassei de Lei 7.722.002,58 trebuie să arătăm că se cuprind și disponibilitățile anului 1928 cari sunt votate în bugetul 1930 (L. 2.300.000,—).

* În rezumat situația financiară pentru anul 1929 este următoarea:

E X P L.	Prevederi bugetare	Totalul încasărilor împreună cu nu- merarul aflat în casă la 1 Ianuarie 1929	Totalul cheltuelilor după buget și peste prevederi
Fonduri generale.	11.911.531 70	21.441.013 98	14.707.527 36
• Adamachi	646.027 20	2.466.824 65	501.048 95
• Otteteleşanu	2.613.384 6c	3.063.508 60	3.366.273 92
• Tache P. Anastassiou	2.046.288 2c	1.759.724 70	2.434.219 10
Sold debitor din 1928 Fond Otteteleşanu	— —	— —	133.529 64
Sold debitor din 1928 Fond Anastassiou	— —	— —	2.264.48c 32
Total lei	18.117.231 70	28.731.071 93	23.407.075 31

Deficitul arătat mai sus la Fondul Agarici, T. Anastassiou și Dr. Păcuraru-Bianu
Lei 3.354.813,53.

* *Efectele și Acțiunile* ce posedă Academia la 31 Decembrie 1928 au crescut în cursul anului 1929 cu Fonduri nou venite (C. Hamangiu, Leon S. Arié, donația VI și I. N. Socolescu) și prin capitalizări conform regulamentelor respective (Total Lei 7.423.000,—) fiind azi în sumă de nominal Lei 68.602.800,—.

* Pe lângă aceste efecte și acțiuni românești, mai posedă Academia și diferite acțiuni bulgărești, sârbești, ungurești și mexicane dela Fondul Leon S. Arié.

* Toate efectele și acțiunile sunt depuse la Banca Națională în depozit liber fără a plăti vre-o taxă de depozit.

* * *

* Pe lângă aceste fonduri ce au fost votate în buget, mai avem și *Fondul Inginer Petre Lucaci*, format din acțiuni și imobilul din str. Romană No. 47.

* Acest fond a suferit mult la încasări din cauză că acțiunile petrolifere: Creditul Minier, I. R. D. P., Petrolul Românesc și altele, cari formează cea mai mare parte din capitalul în acțiuni, nu au dat nici un dividend.

* Veniturile în anul 1929 au fost din chirii, creanțe, ipoteci, dobânzi și cupoane în sumă totală de Lei 2.311.123,—

iar cheltuelile ce au necesitat să se facă pentru întreținerea imobilului, cheltueli de procese, datoria la Banca Românească pentru construcția imobilului au fost de * 1.171.425,20

a rămas un numerar disponibil la 31 Decembrie 1929 . Lei 1.139.697,80

din care s'au plasat în efecte pentru amortizarea cheltuelilor făcute cu construcția imobilului, conform art.

1 d, din testamentul răposatului donator * 609.508,—

iar restul de Lei 530.189,80

va servi, pentru prima oară, la executarea dispozițiilor testamentare și a codicilului pentru acordare de legate.

* În rezumat, față de condițiunile generale economice, situația financiară a Academiei este mulțumitoare. Totuși nu putem ocoli greutățile care sporesc pentru viitor. În special trebuie de căutat alte modalități de exploatare a moșilor ce constituie izvorul celor trei fonduri deficitare, pentruca să se ajungă dacă nu la o echilibrare între venituri și cheltueli, măcar la o micșorare simțitoare a deficitelor care amenință, prin împrumuturile făcute, bunul mers general al Academiei. La aceste adăugându-se și unele scăderi de venituri la alte capitolé (sumele din taxele de spectacole) sau mărire de cheltueli în anumite direcții (funcționarea bibliotecii), îngrijorarea trebuie să ne cuprindă din vreme, spre a preveni întâmpina piedicele mari ce s'ar ivi în viitorul nu prea depărtat.

* Sunt cheltueli care ar putea fi micșorate. Ne vom permite a da un mic exemplu, constatat din cercetarea facturilor pentru tipărituri. Pentru

lucrări de câteva pagini, costul copertei este împovăraător, după cum sunt multe tipărituri tipărite cu corpuri mari, având spațuri libere prea multe, iar altele prea multe figuri și planșe costisitoare în disproporție cu întinderea cuprinsului. Sunt venituri care ar putea fi crescute, cum ar fi din vânzarea publicațiilor, condițiunile actuale de vânzare stânenjind răspândirea în mai largă măsură a publicațiilor.

♦ De sigur că aceste exemple luate la întâmplare sunt neînsemnate în raport cu suma totală a veniturilor și cheltuelilor, dar în actuala stare generală economică, orice restrângere cât de mică la cheltueli și orice adaus, cât o picătură, la venituri, își au importanța lor.

♦ Cercetând toate actele, nu putem să nu exprimăm deosebita noastră satisfacție și recunoștință totodată, pentru grija pe care Delegațiunea Academiei o are, ca să controleze cheltuiala și plata cea mai mică, îndeplinirea însărcinării noastre fiind în acest chip mult înlesnită.

♦ Terminând acest raport credem de datoria noastră să aducem mulțumiri personalului Contabilității și al Cassieriei. Numai cei care au ocazie de a cerceta mai îndeaproape complicatele scripte, pot să-și dea seamă de munca și conștiințiozitatea ce o pun funcționarii în serviciul Academiei ♦.

Comisiunea Financiară:

I. Simionescu, I. Nistor, D. Gusti.

RAPORTUL GENERAL AL CONTABILITĂȚII ACADEMIEI ROMÂNE ASUPRA SITUAȚIUNII FINANCIARE ÎN CURSUL EXERCITIULUI BUGETAR 1929

Domnule Președinte,

Aclăturat am onoare a vă înainta patru rapoarte (anexele I, II, III, IV) în cari se arată mișcarea fondurilor Academiei și operațiunile Contabilității și ale Cassei făcute în cursul exercițiului bugetar 1929.

Rezultatul acestor operațiuni sunt în rezumat următoarele:

I. VENITURI

	Prevederi bugetare		Incassări bugetare		Minus din incassări bugetare	
1. Fondurile generale	11.911.531	70	8.872.386	—	3.039.145	70
2. Fondul Adamachi	646.027	20	399.614	10	246.413	10
3. " Otteteleșanu	2.613.384	60	1.733.676	70	879.707	90
4. " T. P. Anastassi	2.946.288	20	1.225.349	80	1.720.938	40
	18.117.231	70	12.231.026	60	5.886.205	10

	Incassări peste prevederile bugetare		Totalul incassărilor peste prevederile bugetare	Total
	Incassări diverse	Casa în numerar la 1 Ian. 1929		
1. Fondurile generale	4.518.065 80	8.050.562 18	12.568.627 98	21.441.013 98
2. Fondul Adamachi	456.895 40	1.610.315 15	2.067.210 55	2.466.824 65
3. • Otteteleşanu	1.329.831 90	—	1.329.831 90	3.063.508 60
4. • T. P. Anastassi	514.374 90	—	534.374 90	1.759.724 70
	6.839.168 —	9.660.877 33	16.500.045 33	28.731.071 93

II. CHELTUELI

	Prevederile bugetare		Cheltuit după buget		— Necheltuit din prevederile bugetare	
	1. Fondurile generale	13.126.334 85	11.225.910 44	1.900.424 41		
2. Fondul Adamachi	607.457 20	297.620 51	309.837 80			
3. • Otteteleşanu	2.487.715 08	2.388.745 08	98.970 —			
4. • T. P. Anastassi	3.056.119 75	2.246.126 95	809.992 80			
	19.277.626 88	16.158.402 62	3.119.224 26			
		+ Cheltuit în plus peste prevederi				
1. Fondurile generale		3.481.616 94	14.707.527 38			
2. Fondul Adamachi		203.428 80	501.048 95			
3. • Otteteleşanu		977.528 84	3.366.273 92			
4. • T. P. Anastassi		188.092 15	2.434.219 10			
		4.850.666 73	21.009.069 35			

Se adaugă soldul în minus la 1 Ianuarie 1929 dela:

Fondul Otteteleşanu	Lei 133.529,64	
• T. P. Anastassi	2.264.480,32	2.398.009,96
	<u>Total</u>	<u>23.407.079,31</u>

Se specifică, că din sumele rămase necheltuite și arătate mai sus de Lei 3.119.224,26 s'au trecut ca sold pe 1930 pentru lucrări angajate:

1. Bugetul Academiei	Lei	1.135.841,11
2. » Adamachi	»	284.991,05
3. » Otteleşanu	»	94.000,—
4. » Tache P. Anastassiu	»	130.775,—
Total	Lei	1.645.607,16

iar restul s'a trecut parte pentru capitalizări, parte pentru acoperiri de deficit și parte la excedent.

După ce scădem din totalul încasărilor bugetare și extrabugetare de	Lei	28.731.071,93
Totalul cheltuelilor bugetare și extrabugetare	»	21.009.069,35
rezultă un sold în numerar de	Lei	7.722.002,58
se mai scade minusul dela Cassa Fondului Otteleşanu și Fondului Tache P. Anastassiu dela 1 Ianuarie 1929	»	2.398.009,96
rămâne sold în numerar	Lei	5.323.992,62

întocmai după cum se constată și din scriptele Contabilității, unde sunt trecute atât veniturile cât și cheltuelile și după cum se vede și din rapoartele alăturate.

Saldul în numerar se repartizează astfel pe bugete (fonduri):

1. Fondurile Academiei (bugetul general)	Lei	6.733.486,60
2. Fondul Adamachi	»	1.965.775,70
Suma	Lei	8.699.262,30

Se scade suma avansată:

a) Fondului Otteleşanu în 1929 până la încasarea veniturilor votate în buget	Lei	436.294,96
b) Fondului Tache P. Anastassiu în contul sumelor neincassate din prevederea bugetară 1929 și pentru acoperirea deficitelor anilor precedenți, după cum se va vedea mai jos	»	2.938.974,72
	»	3.375.269,68

Rezultă în numerar suma de mai sus Lei 5.323.992,62

Notă. În numerariul disponibil al Cassei pentru fondurile generale ale Academiei de Lei 6.733.486,60 se cuprinde și disponibilul din 1928 votat în bugetul pe 1930 din excedent, Fondul Carp, taxe pe spectacole, Credit extraordinar, etc. Lei 2.665.674,— și soldul disponibil din 1928 la Fondul de rezistență al cheltuelilor generale ale Academiei Lei 1.296.175,87 votat în bugetul 1930.

* * *

Din tablourile de venituri și cheltueli arătate mai sus se vede că pe lângă încasărilor ordinare s'au mai încasat și Lei 6.839.168,— restanțe din cupoane, arenze, efecte eșite la sorți, sporuri peste prevederile bugetare, venituri dela fonduri nou venite, etc.

Pe de altă parte s'au cheltuit, — pe lângă prevederile bugetare, — în plus Lei 4.850.666,73, cari reprezintă salduri din 1928 pentru lucrările angajate și trecute asupra anului 1929, — pentru înlocuire de efecte șite la sorți, capitalizări de efecte conform regulamentelor fondurilor, taxa de depozit la Cassa de depuneri, suma dată în plus peste prevederea bugetară la îndiguirea de pe moșia Fundu Chiselet, etc.

• • •

Trebuește să menționăm că deficitul anilor trecuți atât la fondul Agarici cât și la fondul Tache P. Anastassiou pentru școlile de agricultură, nu numai că nu s'au putut acoperi, dar au sporit în cursul anului 1929, neputându-se realiza veniturile prevăzute în buget din cauza răului an agricol; iar deficitul fondului Dr. Păcuraru-Bianu din 1928 s'a micșorat prin economii la cheltuielile fondului.

A. Fondul Agarici.

Deficitul arătat în 1928 de Lei 654.903,36
 a sporit, după cum se vede din raportul detaliat anexat
 No. 1 la punctul X, prin neincassarea de venituri prevă-
 zute în 1929: din produsele școlii, din subvenția dela Mi-
 nisterul Domeniilor și prin deficitul votat pe 1929 cu . . . » 1.389.410,35
 Suma Lei 2.043.313,18

din care s'a amortizat suma încasată din vânzarea cerea-
 lelor aflate în magazie din 1928, spor din exploatarea pă-
 durii Mereni, sumele necheltuite din bugetul școlii, etc.. » 613.576,10

Deci avem de acoperit în 1930 Lei 1.429.737,61

În magazia școlii sunt provizii de vânzare și consumare, cari s'au trecut
 asupra anului 1930 pentru suma de Lei 364.630, — ar mai rămâne deficit
 net Lei 1.065.109,61.

• • •

B. Fondul Dr. Păcuraru-Bianu, a avut un deficit din 1928 de Lei 126.056,70,
 care în cursul anului a scăzut cu sumele necheltuite din prevederile bugetare,
 fiind azi de Lei 100.742,80, care se va acoperi în anii viitori din plus de ve-
 nituri.

• • •

C. Fondul Tache P. Anastassiou, Școala dela Țigănești:

Deficitul arătat în 1928 a fost de Lei 2.150.476,14
 care sporit cu sumele votate pe 1930. » 1.893.150,—
 Transport Lei 4.043.626,14

Report . . . Lei 4 043,626,14

se scad sumele încasate în cursul anului din proviziile școalei și sumele rămase disponibile din cheltuelile prevăzute în 1929. Lei 1.415.599,50

rămân de acoperit în viitor Lei 2.628.026,64

sunt de scăzut cereale în magazie pentru suma de Lei 871.955,50, cari se vor vinde și consumă în 1930, deci rezultă un deficit de. . . Lei 1.766.071,14

care se sporește cu deficitul provenit din cheltuelile generale pe 1929 și prin sumele votate în 1928 și 1929 ca venituri întâmplătoare și cari nu s'au putut realiza (arătate în anexa IV, sub No. 6) 422.892,08

Deci avem un deficit de acoperit în anii viitori . . Lei 2.188.963,22

Toate aceste deficite sunt acum acoperite cu sumele disponibile la diferite fonduri pentru capitalizări, conform regulamentelor, disponibilul fondului de rezistență al cheltuelilor generale și alte sume disponibile.

Efecte ce posedă Academia la 31 Decembrie 1929 sunt:

I	la 73 fonduri (buget general) nominal.	Lei 34.335.300,—
	» Fondul de pensuni.	» 5.110.100,—
	» Fonduri cu nuda proprietate.	» 345.400,—
	» » cu al cărora venit se vor da premii	» 21.000,—
II.	La fondul Adamachi	Lei 6.135.600,—
	La Fondul Otteteleşanu	Lei 11.113.700,—
	» » Elena Dr. N. Tur-	
	» » nescu	» 35.300,—
	» » de înzestrări	» 798.500,—
III.	» » pentru reparațiuni la	
	» » Măgurele	» 1.948.500,—
	» » Th. Stănescu p. în-	
	» » zestrări	» 23.500,—
IV.	La fondul Tache P. Anastassiou.	» 8.735.900,—
	Total nominal.	Lei 68.602.800,—

Se specifică că toate efectele precum și acțiunile românești sunt socotite cu valorile lor nominale.

NB. În *Fondul Leon S. Arie*, unul din cele 73 fonduri arătate sub I, se află și următoarele acțiuni străine și anume:

Diferite acțiuni bulgărești de Leva	171.250,—	Lei aprox.	205.500,—
» » sârbești » Dinari	6.400,—	» »	19.200,—
» » ungurești » Pengö	2.150,—	» »	62.350,—

10 Acțiuni mexicane.

Pe lângă aceste fonduri mai este și Fondul St. Demetrescu-Vergu cu numerariu de Lei 30.000 pentru acordarea de premii.

• • •

Fondul Inginer Petre Lucaci.

Are capital format din diferite acțiuni și efecte de Stat de nominal Lei 3.841.850,— și un imobil în str. Romană pentru care s'a cheltuit suma de Lei 8.147.782,50 și care sumă conform art. 1, d din testament se va restitui fondului, formând capital, din venitul imobilului după scăderea cheltuelilor.

Din suma de Lei 8.147.782,50 s'au transformat în capital Lei 786.579,— rămânând să se transforme treptat și restul de Lei 7.361.203,50 tot în capital, în anii viitori.

VENITURI ȘI CHELTUELI IN 1929

VENITURI:

S'au încasat:	
a) Chirii	Lei 745.400,—
diferență	» 1.294,20
	<u>Lei 746.694,20</u>
b) Creanțe și ipoteci	» 886.604,—
c) Dobânzi	» 190.151,—
d) Cupoane	» 487.673,80
	<u>Lei 2.311.123,—</u>

CHELTUELI:

S'au cheltuit:	
a) Intreținerea imobilului	Lei 281.275,50
b) Cheltueli de procese	» 1.563,—
c) Prelevări cuvenite Academiei	» 246.322,—
d) Datoria la Banca Românească pentru construcție	» 642.264,70
e) Restituire la capital conform testamentului	» 600.508,—
	<u>» 1.780.933,20</u>

Rezultă numerar disponibil Lei 530.189,80 pentru aplicarea dispozițiilor testamentare.

Directorul Contabilității:
Petre Vladimirescu.

Delegațiunea Academiei Române:

- Președinte: *I. Biana.*
 Vicepreședinți: *G. Balș, O. Goga, N. Vanulescu-Karpen.*
 Secretar general: *G. Țițeica.*

Anexa I

RAPORTUL CONTABILITĂȚII ASUPRA OPERAȚIUNILOR CASEI
ȘI ASUPRA STĂRII FONDURILOR GENERALE ALE ACADEMIEI
IN ANUL BUGETAR 1929

I.

A. VENITURI DUPĂ BUGET

Din veniturile înscrise în buget de	Lei 21.598.449,85
trebuie să scădem următoarele sume, cari nu sunt venituri pentru anul 1929, fiind parte solduri din trecut, parte avansuri din 1928 și parte pentru complectări de premii, iar altele au buget separat:	
<i>Sume raportate din anii precedenți</i>	Lei 400.000,—
<i>Idem disponibil din Subvenții</i>	* 2.135.988,60
<i>Fond de rezistență al cheltuelilor generale,</i> <i>sald</i>	* 1.040.285,52
<i>Fondul Năsturel, sald din 1928</i>	9.000,—
» <i>Carp, idem.</i>	2.340,—
» <i>Dr. V. Babeș, suma adăugită</i> <i>pentru completarea premiului din 1929</i>	3.065,60
<i>Fondul Cuxa, idem</i>	13.944,30
» <i>Budescu, idem</i>	1.000,60
» <i>Craiovean, idem</i>	2.353,20
» <i>Chrisoveloni, idem</i>	1.579,65
» <i>Ecaterina Bolintineanu, idem</i>	432,—
» <i>Adamachi, situație separată</i>	481.161,05
» <i>Otteteleșanu, idem</i>	2.023.112,63
» <i>Tache P. Anastasiu, idem</i>	2.390.802,45
» <i>Petre Lucaci, idem</i>	* 1.881.852,55
	<u>* 9.686.918,15</u>
Rămând venituri de încasat	Lei 11.911.531,70
din cari s'au încasat	* 8.872.386,—
și au rămas de încasat	Lei 3.039.145,70

B. CHELTUELI DUPĂ BUGET

Din cheltuelile înscrise în buget de	Lei 21.419.027,80
trebuie să scădem următoarele sume:	
<i>Capitalizări regulamentare</i>	Lei 807.416,85
<i>Cheltueli din Fondul Carp: Premii,</i> <i>sald din 1928</i>	* 2.340,—
<i>Cheltueli din Fondul Adamachi, pentru</i> <i>care s'a făcut situație separată</i>	* 481.161,05
Transport	Lei 1.290.917,90

	Report . . .	Lei 1.290.917,90	
	Idem Fondul Otteteleşanu »	2.023.112,63	
	Idem » Tache Anastassiu . . . »	2.500.634,—	
	Idem » Petre Lucaci »	1.181.852,55	
	Fond de rezistență cu cheltueli generale	1.296.175,87	» 8.292.692,95
	Rămâne suma de		Lei 13.126.334,85
din care s'a cheltuit			» 11.225.910,44
și au rămas necheltuiți			Lei 1.900.424,41

Această sumă se repartizează astfel:

I. Trecute pe anul viitor a se cheltui pentru lucrări angajate, la următoarele articole:

1. Mobilier	Lei	2.077,—
2. Spese de expediție	»	23.485,50
3. Anale-Desbateri	»	85.853,50
4. Dicționarul limbii române	»	332.461,70
5. Masa zoologică dela Neapoli	»	20.000,—
6. Cabinetul numismatic, Biblioteca	»	12.826,—
7. Primirea cărților, Biblioteca	»	10.000,—
8. Publicațiunile Bibliotecii	»	10.000,—
9. Cabinetul numismatic, fond Daniel	»	240,95
10. Hrisoave, documente, fond Daniel	»	250,—
11. Memorii și tipărituri, Secția literară	»	269.438,56
12. Studii și cercetări, idem	»	69.079,—
13. Hurmuzaki, documente	»	10.000,—
14. Publicațiunile Fondului Princesa Alina Șurbei	»	9.608,65
15. Memorii, tipărituri și Buletin, Secția Științifică	»	2.809,—
16. Studii și cercetări, idem	»	200.000,—
17. Premiul I. Lecomte du Noüy	»	532,40
18. Administrația Pădurii Mereni, Fond Agarici	»	5.000,—
19. Școala Agarici	»	21.892,—
20. Cheltueli din Fondul Donici, Ad-ția pădurii Radiana	»	15.018,—
21. Cheltueli neprevăzute, Fond Carp	»	500,—
22. Burse din Fondul Papadopol	»	1.435,20
23. Diverse legate din Fondul Th. Stănescu	»	1.058,—
24. Documente din Fondul Ion Ghica	»	1.804,—
25. Rente din Fondul I. R. Boroș	»	1.250,—
26. Burse din Fondul N. Rătescu	»	1.585,65
27. Burse din Fondul Jacques M. Elias	»	27.636,—
	Suma	Lei 1.135.841,11

II. Sume trecute la Fonduri:

1. Fondul Năsturel, premiul nedat . Lei	5.000,—	
2. » » marele premiu, nedat »	12.000,—	
Transport Lei	17.000,—	Lei 1.135.841,11

	Report . . . Lei	17.000,—	Lei 1.135.841,11
3.	Fondul Eliade Rădulescu, premiu nedat *	50.000,—	
4.	Fondul Gh. Lazăr, idem *	50.000,—	
5.	» Cuza, idem *	20.000,—	
6.	» Toncoviceanu, idem *	1.000,—	
7.	» Craioveanu, idem *	4.000,—	
8.	» Chrisoveloni, idem *	3.000,—	
9.	» Dr. V. Babeș, idem *	20.000,—	
10.	» Bolintineanu, idem *	2.000,—	
11.	» Agarici, suma disponibilă din Administrația pădurii Mereni . . *	31.391,—	
	Idem dela Școala Agarici *	191.092,15	
	Fondul Carp, Bursă neacordată . . . *	4.600,—	
	» Carp, marele premiu Carp . . . *	2.340,—	
	» Stolojan, Bursă neacordată . . . *	5.990,10	
	» Păcuraru-Bianu, Burse *	4.322,—	
	» Păcuraru-Bianu, Premii neacordate *	8.295,—	
	» de pensii sumă disponibilă din remunerarea funcționarilor cancelariei . . *	4.715,60	419.745,85
III. Suma întrebuințată la acoperirea soldului debitor din 1928, Burse din fond Arié *			
			12.931,45
IV. Suma trecută la fondul de asigurări:			
	Suma disponibilă dela Școala Agarici pentru asigurări . . *		10.524,—
V. Sume necheltuite și trecute la Excedent:			
1.	Diernele Sesiunii Generale Lei	215.050,—	
2.	Diernele ședințelor ordinare *	98.873,—	
3.	Cheltueli dela Fondul Carp, Administrația pădurii Olteni *	7.459,—	321.382,—
	Total Lei		1.900.424,41

II.

INCASĂRI ȘI CHELTUELI PESTE PREVEDERILE BUGETARE

Din veniturile înscrise în buget de Lei 11.911,531,70 s'au încasat numai Lei 8.872,386,— cum s'a arătat mai sus; s'au încasat însă rămășițe din anul trecut Lei 754.420,45 și alte sporuri peste prevederile bugetare și din efecte ieșite la sorți Lei 2.549.556,75, precum și alte încasări neprevăzute în buget ca: venituri extrabugetare din dobânzi, din vânzarea de publicațiuni, din fonduri nou venite, etc. Lei 1.214,088,60, toate în sumă de Lei 4.518.065,80 și anume:

După buget:

1. Fondul Zappa, restanțe din cupoane	Lei	61.500,—	
Spor din cupoane de Banca Naț. . . *		60.475,—	Lei 121.975,—
2. Fondul Economiiilor, restanță din cupoane *		450,—	
spor din cupoane de Banca Națională, amenzi tipografice și efecte ieșite la sorți *		35.683,90	* 36.133,90
3. Fondul Macinca, taxa către Stat la cupoane funciare rurale neplătită, fiind scutită Academia *			12,—
4. Fondul Elena Dr. N. Turnescu, taxa către Stat și efecte ieșite la sorți *			560,—
5. Fondul Donici, restanțe din chirii . . Lei		29.905,—	
și spor din cupoane, exploatarea pădurii și din chirii *		191.814,50	* 221.719,50
6. Fondul Buiucliu, restanță din cupoane Banca de Credit Lei		2.000,—	
spor din cupoane rurale și Banca de Credit Român *		3.656,—	* 5.656,—
7. Fondul Obedenaru, restanță din cupoane Banca Națională Lei		15.000,—	
spor din cupoane Banca Națională cupoane urbane capitalizate din vânzare de teren dela moșia Obedeni . . *		344.328,37	* 359.328,37
8. Fondul Preotul Georgescu, spor taxa către Stat la cupoane urbane *			80,—
9. Fondul Pisoschi, spor din incasare de capital pentru moșia vândută și din dobânzi *			96.424,—
10. Fundația Elias, prelevări incasate peste prevederea bugetară pentru 1928 *			460.434,69
11. Subvenția dela Stat pentru Documente Hurmuzaki, rest din subvenția pe 1928 *			2.500,—
12. Fondul Regele Carol I, rest din cupoane de Banca Națională . . . Lei		6.000,—	
spor din cupoane Rentă 5%, Banca Națională și efecte ieșite la sorți . . *		16.837,50	* 22.837,50
13. Fondul Năsturel, restanțe din arenda moșiilor Năsturel și Lămotești și cupoane Banca Națională Lei		125.710,50	
spor din arenze, spor din cup. de Rentă, Urbane, Banca Națională și efecte ieșite la sorți *		35.412,30	* 161.122,80
Transport Lei			1.488.783,76

	Report	Lei	1.488.783,76
14.	<i>Fondul Daniel</i> , spor, taxa Statului la cup. Urbane. . *		—,80
15.	<i>Fondul Ioan Fătu</i> , restanță din cupoane Banca Națională Lei	32.250,—	
	spor din cupoane de Banca Națională taxa Statului la cupoane urbane și rurale și din efecte ieșite la sorti . . *	34.078,90	66.328,90
16.	<i>Fondul I. Lecomte du Noüy</i> , spor din cupoane de Rentă și taxa Statului neplătită la cupoane rurale și urbane 5% *		77,30
17.	<i>Fondul I. Scorțeanu</i> , spor din taxa Statului la cupoane rurale *		80,—
18.	<i>Fondul Agarici</i> , restanță din produsele școalei pe 1928 Lei	291.297,95	
	spor din cupoane Creditul rural, taxa Statului la cupoane și din exploatarea pădurii. *	436.283,—	727.580,95
19.	<i>Fondul Princesa Alina Știrbei</i> , spor din cupoane Rentă 5%, efecte ieșite la sorti și taxa Statului la cupoane rurale și urbane *		2.706,50
20.	<i>Fondul Carp</i> , spor din exploatarea pădurii și avans asupra anului 1930, efecte ieșite la sorti și taxa către Stat la cupoane *		167.896,2c
21.	<i>Fondul Constantinidi</i> , spor din cupoane și taxa către Stat la cupoane rurale *		410,80
22.	<i>Fondul Dim. A. Sturdza</i> , spor din cupoane și efecte ieșite la sorti *		2.765,—
23.	<i>Fondul Urlățeanu</i> , spor din cupoane și efecte ieșite la sorti *		999,—
24.	<i>Fondul Papadopol</i> , spor taxa Statului neplătită la cupoane rurale *		2,—
25.	<i>Fondul de pensii</i> , restanță din cupoane Banca Timișana Lei	20.880,—	
	spor din cupoane Rentă, prelevări, reșineri dela funcționari, efecte ieșite la sorti *	201.927,65	222.807,65
26.	<i>Fondul Stoloianu</i> , spor din cupoane și taxa către Stat *		934,—
27.	<i>Fondul Toncoviceanu</i> , idem, idem *		142,—
28.	<i>Fondul Secțiunii Științifice</i> , spor din cupoane și taxa către Stat Lei	5.391,—	
	suma încasată dela Ministerul de războiu pentru Uniunea internațională Geodezică dela Paris *	267.760,—	273.151,—
	Transport	Lei	2.954.665,86

	Report	Lei	2.954.665,86
29.	<i>Fondul Păcuraru-Biamu</i> , restanță din produsele agricole dela moșia Facria din 1928	»	16.199,—
30.	<i>Fondul Dalles</i> , spor din cupoane Rentă 5%, efecte ieșite la sorți și taxa Statului la cupoane rurale și urbane	»	67.110,—
31.	<i>Fondul Leon S. Arié</i> , Donația I, restanță din cupoane.	Lei	6.635,—
	spor din cupoane pe 1928	»	3.975,—
			10.610,—
32.	<i>Fondul Leon S. Arié</i> , Donația II, restanțe din cupoane	»	10.937,—
	spor din cupoane din 1928 și la Rentă capitalizată	»	5.374,—
			16.311,—
33.	<i>Fondul Leon S. Arié</i> , Donația III, restanță din cupoane	»	6.438,—
	spor la aceste cupoane	»	5.733,—
			12.171,—
34.	<i>Fondul Leon S. Arié</i> , Donația IV, restanțe din cupoane	»	45.017,—
	spor la aceste cupoane și cupoane dela capitalizări	»	17.612,44
			62.629,44
35.	<i>Fondul Leon S. Arié</i> , Donația V, restanțe din cup.	»	1.120,—
36.	<i>Fondul I. Ștefănescu</i> , spor din cupoane dela efecte capitalizate, din efecte ieșite la sorți și taxa Statului la cupoane rurale	»	6.335,—
37.	<i>Fondul Grigore Angelescu</i> , spor din cupoane, efecte ieșite la sorți și taxa Statului	»	5.250,—
38.	<i>Fondul Th. Stănescu</i> , spor din cupoane, efecte ieșite la sorți și taxa Statului.	»	7.306,—
39.	<i>Fondul Ion Ghica</i> , spor din cupoane și taxa Statului	»	260,—
40.	<i>Fondul Dr. V. Babeș</i> , spor din cupoane dela efecte capitalizate	»	1.250,—
41.	<i>Fondul General Burghilea</i> , spor din cup. din 1928	»	2.500,—
42.	<i>Fondul V. Constantinescu</i> , efecte ieșite la sorți	»	5.000,—
43.	<i>Fondul Dr. Calistrat Grozovici</i> , spor din cupoane dela efecte capitalizate	»	100,—
44.	<i>Fondul Cuza</i> , spor din cupoane și efecte ieșite la sorți	»	4.449,40
45.	<i>Fondul Anastasie Fătu</i> , spor din cupoane dela efecte capitalizate	»	498,40
46.	<i>Fondul San Marin</i> , idem	»	93,60
47.	<i>Fondul Neuschotz</i> , idem, idem.	»	525,80
48.	<i>Fondul Bodescu</i> , taxa Statului neplătită la cupoane rurale și urbane	»	58,40
	Transport	Lei	3.174.442,90

	Report	Lei	3.174.442,90
49.	<i>Fondul Craiovean</i> , rest din cupoane Banca Națională	Lei	450,—
	spor din cupoane de Banca Națională și taxa Statului	751,50	1.501,50
50.	<i>Fondul Chițu</i> , Rest din cupoane de Banca Națională	Lei	450,—
	spor din cupoane de Banca Națională și alte cupoane	525,50	975,50
51.	<i>Fondul Gh. Lazăr</i> , spor din cupoane de Banca Națională	Lei	900,—
	spor din cupoane de Rentă și func. rurale dela efecte capitalizate, din dividende de Banca Națională și din efecte ieșite la sorți	25.805,40	26.705,40
52.	<i>Fondul Eliade Rădulescu</i> , rest din cupoane de Banca Națională	Lei	1.650,—
	spor din cupoane rurale dela capitalizări, spor din dividend de Banca Națională și efecte ieșite la sorți	3.185,00	4.835,00
53.	<i>Fondul Asachi</i> , spor din cupoane Rentă 5% dela capitalizări		350,—
54.	<i>Fondul Hagi Vasile</i> , spor din cupoane Rentă 5% dela efecte capitalizate și efecte ieșite la sorți		704,60
55.	<i>Fondul Ionel C. Istrati</i> , spor din cupoane Rentă și funciare rurale și taxa neplătită la Stat		108,50
56.	<i>Fondul Aristia Angelescu</i> , idem, idem		670,50
57.	<i>Fondul Sofia Caneciu</i> , spor din cupoane dela efecte capitalizate și taxa neplătită la Stat		195,40
58.	<i>Fondul Dacia România</i> , idem și din efecte ieșite la sorți		10.202,—
59.	<i>Fondul Nicolae Crisovetoni</i> , spor din cupoane rurale la capitalizări și taxe neplătite la Stat		108,—
60.	<i>Fondul A. F. Robescu</i> , spor din cupoane Rentă și Rurale dela capitalizări și din efecte ieșite la sorți		4.980,—
61.	<i>Fondul General Manu</i> , spor din cupoane Rentă și rurale dela capitalizări		94,—
62.	<i>Fondul Dim. Bârzeanu</i> , efecte ieșite la sorți și taxa Statului neplătită		506,—
63.	<i>Fondul Th. Stănescu</i> , pentru busturi, spor din cupoane Rentă și Rurale dela capitalizări		212,—
64.	<i>Fondul I. Theodoridi</i> , spor din cupoane dela efecte capitalizate		104,—
65.	<i>Fondul Jacques M. Elias</i> , idem		75,—
	Transport	Lei	3.226.771,20

	Report	Lei 3.226.771,20
66.	<i>Fondul Dr. Aurel Cosma</i> , restanță din dividende Banca Timișiana	76.831,—
67.	<i>Fondul Fințescu</i> , spor din cupoane rurale dela efecte capitalizate și taxa Statului neplătită	150,—
68.	<i>Fondul Ecaterina Bolintineanu</i> , spor din cupoane rurale la efecte capitalizate	225,—
	Suma Lei 3.303.977,20	

FĂRĂ BUGET:

69.	<i>Fondul Ion Creangă</i> , din cupoane . Lei	67,10
70.	» <i>Funcionarii C. F. R.</i> , idem »	462,50
71.	» <i>Premiul Basarabia</i> , idem . . »	325,—
72.	» <i>G. Lazăr</i> , pentru lignit . . »	712,50
73.	» <i>pentru asigurări</i> , din cupoane din efecte ieșite la sorți și sume disponibile dela Fondul Tache Anastasiu pentru asigurări	25.502,—
74.	<i>Credit extraordinar</i> , din dobânzi dela Banca Românească	361.918,—
75.	<i>Fondul I. N. Socolescu</i> , fond nou, din cupoane și efecte vândute . . .	188.539,—
76.	<i>Fondul Premiul St. Demetrescu-Vergu</i> , fond nou, primit pentru acordare de premii Lei	30.000,—
77.	<i>Fondul Eufemia Ion Andrei</i> , fond nou, din cupoane	1.250,—
78.	<i>Fondul I. Oroveanu</i> , idem	100.500,—
79.	<i>Fondul V. Pârvan</i> , fond nou, dreptul de autor al răposatului donator, din vânzarea unui automobil și din cupoane	179.539,—
80.	<i>Spese de cancelarie</i> , sumele incasate pentru lumină, lemne de foc, etc. . .	8.974,—
81.	<i>Anale-Dezbateri</i> , din vânzarea publicațiunii	110,—
82.	<i>Dicționarul limbii române</i> , suma incasată dela Soc. Anonimă «Cultura Națională» în contul literei procurată de Academie pentru tipărirea Dicționarului	60.500,—
83.	<i>Cabinetul Numismatic</i> , suma provenită dela Stat din taxele pe spectacole pentru procurare de colecții . .	40.000,—

Transport, Suma . 998.399,10 Lei 3.303.977,20

	Report . . . Lei	998.399,10	Lei 3.303.977,20
84.	<i>Cărți și legatul lor</i> (Biblioteca) sumele încasate pentru procurare de documente și despăgubiri pentru cărți luate dela Biblioteca și neînapoiate *	15.984,—	
85.	<i>Memorii Secția literară</i> , din vânzarea publicațiunilor *	8.579,—	
86.	<i>Studii și cercetări</i> , literare, idem . . *	8.588,—	
87.	<i>Hurmuzaki Documente istorice</i> , idem *	21.548,—	
88.	<i>Memorii, Secția istorică</i> , idem . . . *	37.732,50	
89.	<i>Studii și cercetări istorice</i> , idem . . *	1.411,—	
90.	<i>Memorii Secția științifică</i> , idem . . *	2.710,—	
91.	<i>Studii și cercetări științifice</i> , idem . . *	1.409,—	
92.	<i>Premiul Constantin Chirițescu</i> , valoarea premiului acordat D-lui C. Chirițescu, din premiul Asachi în 1927, donat pentru acordarea unui alt premiu *	25.000,—	
93.	<i>Reparația Cavoului Hașdeu</i> , sumă primită dela Ministerul Artelor . . *	91.955,—	
94.	<i>Fondul Leon S. Arié</i> , Donația IV, fond nou cupoane *	773,—	1.214.088,60
	se adaugă numerariul Cassei la 1 Ianuarie 1929 . Lei	8.050.562,18	
	Total general Lei		12.568.627,98

B. CHELTUELI PESTE PREVEDERILE BUGETARE

Cheletuile făcute din saldurile prevederilor bugetare 1928 și din încasări neprevăzute în buget:

a) Din salduri și încasări peste prevederile bugetare:

1.	Spese de cancelarie, imprimate, etc.	Lei	8.974,—
2.	Întreținerea localelor, apă, gunoi, etc. *		2.500,—
3.	Mobilier *		7.600,—
4.	Spese de expediție *		21.460,—
5.	Anale-Desbateri *		56.992,50
6.	Dicționarul limbii române *		224.633,70
7.	<i>Biblioteca:</i>		
	Salarii *		2.521,—
	Cabinetul numismatic *		65.557,—
	Cărți și legatul lor *		15.984,—
	Primirea cărților *		4.484,—
8.	<i>Secția literară:</i>		
	Memorii și tipărituri *		104.410,56
	Transport Lei		515.116,76

	Report . . . Lei	
Studii și cercetări	515.116,76	
9. <i>Secția istorică:</i>		
Memorii, tipărituri și buletin	8.588,—	
Studii și cercetări	37.732,50	
10. <i>Secția științifică:</i>		
Memorii, tipărituri și buletin	34.631,—	
Studii și cercetări	4.318,—	
11. <i>Fondul Agarici:</i>		
Administrația și exploatarea pădurii Mereni	80.114,—	
Școala Agarici dela Moara Grecilor	15.000,—	
12. <i>Fondul Carp:</i>		
Ajutorul copiilor săraci din Giurgiu	24.727,—	
Ajutorul copiilor săraci din București	8.000,—	
Întreținerea bisericii din comuna Olteni	8.000,—	
Cheltueli neprevăzute	500,—	
13. Burse din fondul Papadopol	335,50	
14. Cheltueli din fondul Th. Stănescu, legate	1.494,90	
15. Burse din fondul Rătescu	58,—	
16. Cheltueli din fondul Dr. Pacurar-Bianu pentru ad- ministrația moșiei Facria	648,45	
	7.070,—	
	Suma Lei	747.234,11

b) *Cheltueli din incasări neprevăzute în buget:*

1. <i>Fondul de pensii, plus de pensii</i>	Lei 43.426,65	
2. <i>Fondul Leon S. Arié, burse în plus peste prevederea bugetară prin aug- mentare</i>	21.851,15	
3. <i>Mormântul Buiucliu, pentru îngrijire</i>	600,—	
4. <i>Fond Carp, întreținerea mormântului dela Cimitirul Belu</i>	698,50	
5. <i>Creșterea Colecțiilor, remunerare și tipar</i>	98.956,—	
6. <i>Reparația radicală a mormântului familiei B. P. Hașdeu dela Cimitirul Belu</i>	91.955,—	
7. <i>Fondul Economilor, înlocuit efecte ieșite la sorți</i>	12.480,85	
8. <i>Fondul Elena Dr. N. Turnescu, idem</i>	313,—	
9. <i>Fondul Donici, impozite, reparații și exploatarea în regie a pădurii Ra- diana</i>	323.076,50	
10. <i>Fondul Obedenaru, cheltueli cu par- celarea moșiei, înlocuit efecte ieșite la sorți și capitalizat efecte</i>	318.568,63	
Transport	Lei 911.926,28	Lei 747.234,11

Report . . . Lei 911.926,28 Lei 747.234,11

11. Fondul Pisoschi, achitat o poliță, procente și cheltueli de înmormântare, etc. *	31.490,—
12. Fondul Regele Carol I, înlocuit efecte ieșite la sorți *	12.044,75
13. Fondul Năsturel, idem *	10.888,—
14. Fondul Ion Fătu, idem *	1.281,20
15. * Princesa Alina Știrbei, idem *	1.460,75
16. * Carp, înlocuit efecte ieșite la sorți, taxa de conservare la Cassa de depuneri pentru Renta de expropriere, etc. *	24.586,60
17. Fondul Dim. A. Sturdza, capitalizat efecte *	9.737,—
18. Fondul Urdăleanu, capitalizat și înlocuit efecte ieșite la sorți *	4.352,25
19. Fondul de pensum, idem, idem *	601.888,35
20. * Stolojan, idem *	8.673,—
21. * Secțiunii științifice, înlocuit efecte ieșite la sorți, capitalizat și suma trimisă de Uniunea internațională Geodizică dela Paris. *	156.626,—
22. Fondul Dalles, înlocuit efecte ieșite la sorți, plătit impozite, cheltueli de procese *	62.367,—
23. Fondul Leon S. Arid, Donația IV, capitalizat efecte *	92.512,—
24. Fondul Ilie Ștefănescu, capitalizat efecte și înlocuit efecte ieșite la sorți *	17.608,—
25. Fondul Grigore Angelescu, capitalizat și înlocuit efecte ieșite la sorți *	7.782,—
26. Fondul Th. Stănescu, idem *	7.456,75
27. Fondul Dr. V. Babeș, capitalizat efecte *	28.910,—
28. Fondul V. Constantinescu, înlocuit efecte ieșite la sorți *	2.849,—
29. Fondul Dr. Calistrat Grozovici, capitalizat efecte *	2.338,—
30. Fondul Guza, capitalizat și înlocuit efecte ieșite la sorți *	8.468,45
31. Fondul Neuschotz, capitalizat efecte *	5.204,—

Transport Lei 2.010.449,38 Lei 747.234,11

	Lei	2.010.449,38	Lei	747.234 11
32. <i>Fondul Lazăr</i> , capitalizat și înlocuit efecte ieșite la sorți *		21.026,75		
33. <i>Fondul Eliade Rădulescu</i> , idem idem *		20.545,75		
34. » <i>Hagi Vasile</i> , înlocuit efecte ieșite la sorți *		304,75		
35. <i>Fondul Ionel C. Istrati</i> , capitalizat efecte Lei		1.156,—		
36. <i>Fondul Aristia Angelescu</i> , idem . . *		1.445,40		
37. » <i>Sofia Ganeciu</i> , capitalizat efecte *		1.734,—		
38. <i>Fondul Dacia România</i> , capitalizat și înlocuit efecte ieșite la sorți . . . *		6.940,—		
39. <i>Fondul Crissoveloni</i> , capitalizat efecte *		2.312,—		
40. <i>Fondul General I. Manu</i> , capitalizat efecte și alte cheltueli diverse . . *		656,—		
41. <i>Fondul A. F. Robescu</i> , capitalizat și înlocuit efecte ieșite la sorți . . *		33.839,75		
42. <i>Fondul Dim. Bârzeanu</i> , înlocuit efecte ieșite la sorți *		315,—		
43. <i>Fondul Th. Stănescu pentru busturi</i> , capitalizat efecte *		2.313,—		
44. <i>Fondul Frații Socolescu</i> , idem . . . *		34.692,—		
45. » <i>I. Teodoridi</i> , idem *		1.156,—		
46. » <i>Jacques M. Elias</i> , idem . . . *		1.734,—		
47. » <i>Ecaterina Bolintineanu</i> , idem . . *		5.204,—		
48. » <i>Premiul G. Lazăr din 1927</i> , pentru Lignitul premiul acordat D-lui Ing. Blum *		4.077,90		
49. <i>Fondul pentru asigurări</i> , capitalizat și înlocuit efecte ieșite la sorți . . . *		97.981,—		
50. <i>Excedent</i> , parte din taxa de conservare la Cassa de depuneri pentru Rentă de expropriere *		30.000,—		
51. <i>Credit extraordinar</i> , cumpărat Epidiașcopol și a 13-a leafă a personalului bibliotecii *		50.382,90		
52. <i>Venituri extrabugetare</i> , parte din taxa de conservare la Cassa de depuneri pentru Rentă de expropriere . . *		36.186,—		
53. <i>Fondul I. N. Socolescu</i> , D-nei Elena Vendel conform testamentului și cheltueli de procese *		53.365,—		
54. <i>Fondul Oroveanu</i> , înlocuit efecte				

Transport . . Lei 2.417.816,58 Lei 747.234,11

	Report . . .	Lei 2.417.816,58	Lei 747.234,11
	ieșite la sorți	» 287,—	
55.	Fondul V. Pârvan, capitalizat efecte, achitat Renta surorii și transport de cărți la Roma	» 146.284,—	
56.	Sald disponibil din 1927 pentru secția istorică, cheltuit pentru tipar și remunerări	» 37.262,25	
57.	Sald disponibil din 1927 pentru Secția Științifică, idem, idem	» 132.733,—	Lei 2.734.382,83
	Total		Lei 3.481.616,94

RECAPITULARE

	Dacă adăugim lângă încassările bugetare arătate mai sus sub I. A. în sumă de	Lei 8.872.386,—
	incassările extrabugetare arătate sub II. A. provenite din restanțele anilor trecuți de	Lei 754.420,45
	spor peste prevederile bugetare: din cupoane, exploatari de păduri, efecte ieșite la sorți și înlocuite cu altele	» 2.549.556,75
	incassări fără buget	» 1.214.088,60
	Totalul încassărilor	Lei 13.390.451,80
	se adaugă numerariul Cassei la 1 Ianuarie 1929	Lei 8.050.562,18
	Total	Lei 21.441.013,98

de unde scăzându-se cheltuelile făcute conform bugetului și arătate sub I. B. Lei 11.225.910,44 și cheltuelile peste prevederile bugetare din soldurile bugetului 1928 Lei 747.234,11 cheltuelile extrabugetare provenite prin capitalizări și înlocuite de efecte ieșite la sorți, exploatari de păduri și alte diferite cheltueli 2.734.382,83 + 3.481.616,94 + 14.707.527,38

Rezultă un sald în numerar la 31 Decembrie 1929 . Lei 6.733.486,60

care se trece ca sald pe 1930.

III.

Contul Excedent, este următorul:

Excedentul arătat în anul trecut 1928 a fost de . . . Lei	726.667,84	
la cari se adaugă:		
a) Sumă votată în bugetul 1929 »	365.674,—	
b) Sporuri din încasări:		
<i>Fondul Zappa</i> , spor din cupoane de Banca Națională Lei	14.289,40	
<i>Fondul Economiiilor</i> , spor din amenzi tipografice, cupoane și înlocuiri de efecte ieșite la sorți »	8.316,05	
<i>Fondul Macinca</i> , taxa Statului neplătită la cupoane rurale, fiind Academia scutită »	12,—	
<i>Fondul Elena Dr. N. Turnescu</i> , spor din taxa către Stat și din înlocuirea efectelor ieșite la sorți »	181,60	
<i>Fondul Gr. Buiucliu</i> , spor din cupoane și taxa către Stat. »	3.431,—	
<i>Fondul Obedenaru</i> , spor din cupoane, efecte ieșite la sorți și înlocuite, taxa la Stat, etc. »	15.008,94	
<i>Fondul Pisoschi</i> , din dobânzi »	4.934,—	
<i>Prelevări</i> dela Fondul Elias pe 1928. »	154.859,69	
<i>Fondul Năsturel</i> , spor din amenzi, cupoane și efecte ieșite la sorți, impozite și premii neacordate în 1929 »	27.228,90	
<i>Fondul Ion Fătu</i> (special) spor din cupoane de Banca Națională și altele »	9.074,45	
<i>Premiul G. Lazăr, Soc. Lignitul</i> , suma disponibilă după acordarea premiului în 1929 »	325,—	237.661,03
c) Sumele rămase nechețuite din prevederile bugetare arătate mai sus sub B. IV: »	321.382,—	
Suma . . . Lei	1.651.384,87	
deci se scad:		
suma votată în bugetul 1929 Lei	400.000,—	
suma plătită la Cassa de depuneri ca taxă de conservare pentru Rentă de expropriere »	30.000,—	430.000,—
Rezultă un excedent de . . . Lei	1.221.384,87	
care se trece ca sold pe 1930.		

Notă. Din suma de Lei 1.221.384,87 este angajată în bugetul pe 1930 suma de Lei 765.674,— deci se dispune pentru 1930 de Lei 455.710,87.

IV.

Fondurile Academiei în efecte arătate în raportul anului trecut au fost de nominal Lei 25.854.300,— și diferite acțiuni cu valută străină socotită cu nominal Lei 260.450,

lângă care se adaugă efectele capitalizate în cursul anului la:

Fondul Obedenaru	Lei	442.000,—	
» Regele Carol I	»	10.000,—	
» Dim. A. Sturdza	»	15.000,—	
» Urlăteanu	»	7.000,—	
» Stolojan	»	15.000,—	
» Secția Științifică	»	7.000,—	
» Dalles	»	10.000,—	
» Leon S. Arié, Donația IV	»	160.000,—	
» Ilie Ștefănescu	»	25.000,—	
» Grigore C. Angelescu	»	9.000,—	
» Th. Stănescu	»	7.000,—	
» Dr. V. Babeș	»	50.000,—	
» Cuza	»	11.000,—	
» Neuschotz	»	9.000,—	
» G. Lazăr	»	18.000,—	
» Eliade-Rădulescu	»	35.000,—	
» Ionel C. Istrati	»	2.000,—	
» Aristia Angelescu	»	2.000,—	
» Sofia Caneciu	»	3.000,—	
» Dacia România	»	2.000,—	
» Crissoveloni	»	4.000,—	
» A. F. Robescu	»	58.000,—	
» General I. Manu	»	1.000,—	
» Th. Stănescu pentru busturi	»	4.000,—	
» Preotul St. Georgescu	»	20.000,—	
» I. Teodoridi	»	2.000,—	
» Jacques M. Elias	»	3.000,—	
» Ecaterina Bolintineanu	»	9.000,—	
» V. Pârvan	»	122.000,—	
» pentru asigurări, fond nou	»	165.000,—	
» Hamangiu, fond nou	»	5.000.000,—	
» Leon S. Arié, Donația I	»	1.000,—	
» Leon S. Arié, Donația VI, fond nou	»	58.000,—	
» I. N. Socolescu	»	57.500,—	» 6.343.500,—

Totalul efectelor nominal Lei 32.197.800,—

Efectele sunt împărțite la următoarele fonduri:

1.	Fondul Zappa	Nominal Lei	529.000,—
2.	» Cuza	» »	199.100,—
3.	» Economiilor	» »	176.300,—
4.	» Macinca	» »	69.000,—
5.	» Năsturel	» »	230.700,—
6.	» G. Chițu	» »	18.100,—
7.	» Daniel	» »	16.200,—
8.	» Anastasie Fătu	» »	58.100,—
9.	» G. Lazăr	» »	392.000,—
10.	» Eliade-Rădulescu	» »	397.200,—
11.	» San-Marin	» »	31.900,—
12.	» Hăgi-Vasile	» »	57.900,—
13.	» Neuschotz	» »	117.300,—
14.	» Bodescu	» »	28.900,—
15.	» Ion Fătu	» »	383.300,—
16.	» Princesa Alina Știrbei	» »	277.300,—
17.	» I. Scorțeanu	» »	20.000,—
18.	» I. C. Agarici	» »	2.362.600,—
19.	» Obedenaru	» »	2.241.700,—
20.	» I. Lecomte du Noüy	» »	14.300,—
21.	» Elena Dr. N. Turnescu	» »	42.000,—
22.	» Asociațiunii Craiovene	» »	18.500,—
23.	» Ionel C. Istrati	» »	16.300,—
24.	» General Carp	» »	4.085.150,—
25.	» Aristia Angelescu	» »	31.800,—
26.	» Sofia Caneciu	» »	40.700,—
27.	» Dacia România	» »	25.000,—
28.	» Demostene Constantinide	» »	118.700,—
29.	» Donici	» »	824.750,—
30.	» Anastasie Stolojian	» »	169.900,—
31.	» Dim. A. Sturdza	» »	200.000,—
32.	» Gr. Buiucliu	» »	916.000,—
33.	» Urlățeanu	» »	132.500,—
34.	» Papadopol	» »	194.500,—
35.	» Toncoviceanu	» »	36.000,—
36.	» Chrisoveloni	» »	47.000,—
37.	» Secțiunii Științifice	» »	77.000,—
38.	» Regele Carol I	» »	602.500,—
39.	» A. F. Robescu	» »	848.600,—
40.	» Th. Stănescu	» »	412.500,—
41.	» Th. Stănescu pentru busturi	» »	44.500,—
42.	» General I. Manu	» »	15.300,—
43.	» N. Rătescu	» »	44.500,—

Transport Nominal Lei 16.564.600,—

	Report	Nominal	Lei 16.564.600,—
44.	Fondul Dim. Bârzeanu	»	» 10.000,—
45.	» Ilie Ștefănescu	»	» 301.000,—
46.	» Frații Socolescu	»	» 67.500,—
47.	» I. N. Socolescu	»	» 330.500,—
48.	» Grigore Angelescu	»	» 147.500,—
49.	» Leon S. Arié, Donația I	»	» 107.000,—
50.	» » » » II	»	» 28.500,—
51.	» » » » III	»	» 39.000,—
52.	» » » » IV	»	» 452.500,—
53.	» » » » V	»	» 7.000,—
54.	» » » » VI	»	» 58.000,—
55.	» Pisoschi	»	» 567.500,—
56.	» Dalles	»	» 1.234.000,—
57.	» Preotul Georgescu	»	» 55.000,—
58.	» I. Teodoridi	»	» 31.000,—
59.	» Jacques M. Elias	»	» 708.000,—
60.	» Aurel Cosma	»	» 928.000,—
61.	» Dr. Păcuraru-Bianu	»	» 9.200,—
62.	» Th. Rosetti	»	» 445.000,—
63.	» Gh. Fișescu	»	» 27.000,—
64.	» Ecaterina Bolintineanu	»	» 49.000,—
65.	» Gh. Asachi	»	» 157.000,—
66.	» Dr. V. Babeș	»	» 482.000,—
67.	» Ion Ghica	»	» 50.000,—
68.	» Eufemia și Ioan Andrei	»	» 25.000,—
69.	» V. Pârvan	»	» 2.102.000,—
70.	» I. Oroveanu	»	» 2.000.000,—
71.	» Gh. Burghilea	»	» 50.000,—
72.	» de asigurări	»	» 165.000,—
73.	» Hamangiu	»	» 5.000.000,—

Total nominal Lei 32.197.800,—

se adaugă la 855 acțiuni Banca Națională majorate
dela nominal Lei 500,— la Lei 3.000,— prin decizia adu-
nării extraordinare a Băncii Naționale dela 3 Martie 1929
a Lei 2.500,— » 2.137.500,—

Total Lei 34.335.300,—

V.

Fondul de pensuni al personalului arătat în raportul
anului trecut a fost de nominal Lei 4.034.600,—
s'a capitalizat în cursul anului 1929 » 1.075.500,—
averea în efecte este de nominal Lei 5.110.100,—

VI.

Afară de efectele fondurilor mai sus arătate mai sunt următoarele fonduri:

a) *Fonduri cu nuda proprietate:*

1. Fondul Ilie Boroș, efectele sunt aceleași ca în anul trecut de nominal	Lei	25.000,—
2. Fondul V. Constantinescu, idem	»	266.400,—
3. Fondul Calistrat Grozovici, a fost în 1928 de nominal	Lei	50.000,—
s'a capitalizat în 1929	»	4.000,—
	»	54.000,—
Total nominal		Lei 345.400,—

b) *Fonduri cu ale căror valori se vor da premii cu subiect dat:*

1. Fondul funcționarilor C. F. R., arătat în raportul anului trecut este același de nominal	Lei	9.500,—
2. Fondul pentru Premiul Lazăr, dela Societatea Lignitul arătat în anul trecut 1928 nu mai există prin acordarea premiului în 1929 D-lui Inginer Blum.		
3. Premiul Basarabia, este același ca în 1928	»	6.500,—
4. Premiul Stolojian, idem	»	5.000,—
5. Fondul St. Demetrescu-Vergu în numerar	»	30.000,—

RECAPITULARE

Dacă lângă efectele celor 73 fonduri arătate mai sus de nominal	Lei	34.335.300,—
adăogăm și efectele dela:		
Fondul de pensuni arătate sub V	»	5.110.100,—
Fondurile cu nuda proprietate arătate sub VI, a	»	345.400,—
Fondurile cu ale căror valori se vor da premii, arătate sub VI b,	»	21.000,—
Total nominal	Lei	39.811.800,—

Acțiunile de Banca Națională sunt socotite cu valoarea lor nominală Lei 3.000,— însă ele au fost cotate la 1 Ianuarie 1930 cu Lei 7.800.

Pe lângă aceste efecte la Fondul Leon S. Arié, Donațiile 2, 3 și 4 mai posedăm și diferite acțiuni străine și anume:

Diferite acțiuni bulgărești de Leva	171.150,—	aprox. Lei	205.500,—
» » sârbești » Dinari	6.400,—	» »	19.200,—
» » ungurești » Pengő	2.150,—	» »	62.350,—

10 Acțiuni Mexicane.

VII.

Dicționarul limbii române:

Sald disponibil din 1928	Lei	164.133,70
------------------------------------	-----	------------

	Report . . .	Lei	164.133,70
lângă care se adaugă:			
Venitul Fondului Regelui Carol I . . .	Lei	29.708,20	
Subvenția dela Stat	»	212.500,—	
Vânzarea Dicționarului, votat în buget			
Lei 210.000,— s'a realizat	»	60.682,—	
Contribuție din bugetul propriu al Academiei	»	380.291,80	» 683.182,—
Se mai adaugă sumele încasate dela Tipografia « Cultura Națională », amortisment din suma de Lei 175.632,— avansată de Academie pentru litere	»	60.500,—	
			Lei 907.815,70

s'au cheltuit:

Remunerări pentru redactarea Dicționarului	Lei	422.172,—	
« Cultura Națională » pentru tipărirea a 13 coale plus broșatul	»	302.500,—	» 724.672,—
rămas disponibil	Lei	183.143,70	

cari se trec ca sald de cheltuit în 1930.

Din prevederea bugetară pentru vânzarea Dicționarului a rămas neîncasată suma de Lei 149.318,— ce se trece pe anul viitor până la răfuirea vânzării prin librării.

Fond pentru publicarea Documentelor istorice Hurmuzaki:

Saldul disponibil din 1928 a fost de	Lei	166.113,25
lângă care se adaugă:		
Suma votată pe 1929 ca subvenție dela Stat	»	10.000,—
Suma venită din vânzarea publicațiunii	»	21.548,—
Total	Lei	197.661,25

cari se trec ca sald asupra anului viitor 1930.

IX.

Fondul Grigore Buiucliu:

Venitul votat în bugetul 1929	Lei	44.929,—
lângă care se adaugă restanțele din 1928.	»	2.000,—
Total de încasat	Lei	46.929,—

S'au încasat:

restanțe din 1928	Lei	2.000,—
din venituri pe 1929	»	42.429,—
au rămas de încasat cupoane de	Lei	2.500,—

Lângă veniturile încasate după buget de	Lei	42.429,—	
din cari se scad prelevări 2% pentru fondul de pensii	*	898,60	Lei 41.530,40
se adaugă sporul din cupoane	Lei	1.800,—	
taxa Statului neplătită la cupoane func. rurale și urbane, Academia fiind scu- tită	*	1.856,—	
	Suma .	Lei 3.656,—	
se scad cupoane stinse	*	225,—	* 3.431,—
	Totalul încasărilor . . .	Lei	<u>44.961,40</u>

Această sumă s'a întrebuințat astfel:

Rentă viageră plătită pe 1 an	Lei	8.000,—
Partea afectată Academiei pentru cheltueli generale, tipă- rituri, etc.	*	36.961,40
Pe anul 1930 avem de încasat restanțe din cupoane	Lei	2.275,—

Fondul Agarici:

Situățiunea fondului Agarici la 31 Decembrie 1929 este următoarea:			
Din încasările anilor precedenți am avut săduri debitoare, cum s'a arătat pentru 1928 de	Lei	654.903,36	
Sporit prin neincasarea venitului prevăzut pe 1928 și pentru cari la 31 Decembrie se aflau cereale în magazie	Lei	607.370,45	
	Lei		1.262.273,81
se mai adaugă subvenția dela Ministerul domeniilor ne- incasabilă pe 1929 prin trecerea personalului școlael în bugetul Statului	Lei	50.000,—	
și deficitul votat pentru fondul Agarici în bugetul pe 1929	*	76.420,70	
	Total . . .	Lei	<u>1.388.694,51</u>

Din această sumă s'a putut acoperi cu:

incasarea în cursul anului 1929 din vânzarea și consumarea produselor școlael aflate în magazie din recolta 1928	Lei	291.297,95	
Spor din cupoane dividende Creditul funciar rural	*	585,—	
Spor din exploatarea parchetului 25 din pădurea Mereni	*	99.210,—	
Sumele rămase necheltuite din prevede- rile bugetare 1929, la:			
Școala Agarici	*	191.092,15	
Exploatarea pădurii Mereni	*	31.391,—	* 613.576,10
	Deficit . . .	Lei	<u>775.118,41</u>

Report	Lei	775.118,41
Lângă care se mai adaogă sumele de incassat din prevederea bugetară 1929 cupoane	Lei	262,50
Procente pentru moșie, din expropriere	*	29.510,—
Din produsele școlii, pentru cari sunt cereale în magazie	*	624.846,70
	Lei	<u>654.619,20</u>
Deci avem de acoperit în 1930	Lei	1.429.737,61
Prin raportul Direcțiunii școlii Agarici înregistrat la No. 2920 din 27 Decembrie 1929 se arată că în magazie sunt depozitate cereale în valoare de Lei 364.630,—.		

* * *

In cursul anului 1929 au intrat următoarele fonduri nouă:

Fondul C. Hamangiu pentru acordarea unui premiu anual de Lei 200.000,— s'au primit scrisuri funciare rurale 5% de nominal Lei 5.000.000,—.

Fondul de asigurări, format din sume rămase necheltuite din prevederile bugetare pentru asigurări plasat în efecte de nominal Lei 165.000,—.

Fondul Leon S. Arié, donația VI-a, efecte de nominal Lei 58.000,—.

Fondul I. N. Socolescu, cu efecte de nominal Lei 57.500,—

<i>Numerariul Cassei</i> constat de Comisiunea financiară la 31 Decembrie 1929 prin Procesul-Verbal No. 438 dela 25 Februarie 1930 și arătat în situația de casă a fost de	Lei	6.733.486,60
lângă care adăogăm sumele ce sunt de incassat din re-stanțe	*	2.682.281,07
	Lei	<u>9.415.767,67</u>

din care se scad:

Sumele trecute ca sald de cheltuit în 1930	Lei	5.045.832,25
și excedent la închiderea bugetară și trecută asupra anului 1930	*	1.221.384,87
	*	<u>6.267.217,12</u>

Rămâne suma de . . . Lei 3.148.550,55 care reprezintă capitalizări și salduri disponibile pentru 1930.

Anexa II

RAPORTUL CONTABILULUI ASUPRA GESTIUNII FUNDAȚIUNII ADAMACHE PE EXERCICIUL BUGETAR 1929

I

A. Din veniturile înscrise în buget de	Lei	646.027,20
S'au incassat	*	<u>399.614,10</u>
și au rămas de incassat	Lei	246.413,10

Report.	Lei 246.413,10
din această sumă s'a încasat în 1928 ca avans pentru exploatarea pădurii Roșiori pentru 1929.	* 132.000,—
Deci mai sunt de încasat numai	<u>Lei 114.413,10</u>
cari reprezintă cea mai mare parte cupoane neincasate.	
B. <i>Cheltuielile</i> înscrise în buget au fost de	Lei 481.161,05
lângă care se mai adaugă prelevările 2%, 20% și 5% scoțitate la venituri	* 164.866,15
Total	Lei 646.027,20
se scad capitalizările votate în buget	* 38.570,—
Rămân de cheltuit.	Lei 607.457,20
S'au cheltuit	* 297.630,15
și au rămas necheltuite.	<u>Lei 309.837,05</u>

cari s'au repartizat astfel:

a) *Sume trecute ca solduri pe 1930:*

Administrația și exploatarea pădurii Roșiori	Lei 15.000,—	
Burse și cheltuieli de școală.	* 245.257,—	
Publicațiile fondului Adamachi	* 24.734,05	Lei 284.991,05

b) *Sume trecute la Capital:*

Premiul neacordat în 1929	* 5.000,—
-------------------------------------	-----------

c) *Sume trecute la excedent:*

Administrația și exploatarea pădurii Roșiori	Lei 18.096,—	
Cheltuieli de procese.	* 1.000,—	
Indemnizarea comisiunilor pentru acordare de burse	* 750,—	* 19.846,—
Total ca sus.		<u>Lei 309.837,05</u>

II

VENITURI ȘI CHELTUELI ÎN AFARĂ DE BUGET

A. *Venituri:*

Pe lângă veniturile încasate după buget de Lei 399.614,10 arătate mai sus, s'au mai încasat restanțe ce au făcut parte din bugetul trecut 1928 și diferite sporuri peste prevederile bugetare:

1. Din cupoane, restanțe.	Lei 78.450,—	
Spor din cupoane de Rentă 5% și de Banca Națională	* 92.772,40	Lei 171.222,40
2. Moșia Roșiori, spor din procente prin expropriearea a 2-a * 2.654,—		
3. Pădurea Roșiori, spor din exploatarea parchetului No. 18 și 19	Lei 73.513,—	
Avans asupra anului 1930, parchet No. 20 * 60.000,—	* 133.513,—	
Transport		Lei 307.389,40

	Report	Lei 307.389,40
4.	Excedent, chiria pentru terenul morii dela Roșiori	» 2.500,—
5.	Capital, din vânzarea vadului morii dela Roșiori	» 50.000,—
6.	Efecte ieșite la sorți	» 90.500,—
7.	Moșia Călimănești, procente prin expropriere	» 6.506,—
	Total	Lei 456.895,40
	Se adaugă numerariul casei la 1 Ianuarie 1929	» 1.610.315,15
	Total general!	Lei 2.067.210,55

B. Cheltueli:

Cheltuelile făcute în plus peste prevederile bugetare 1929 sunt din saldurile anului trecut 1928 și din veniturile încasate fără buget la art:

Administrația și exploatarea pădurii Roșiori	Lei 22.282,—
Burse și cheltueli de școală	» 52.832,—
Revista Adamachi din Iași	» 3.000,—
Abonament pe C. F. R., taxă de conservare pentru	
Rentă la Cassa de depuneri, prelevări 2% la saldul din 1928	
dela Excedent, etc.	» 72.609,75
Efecte cumpărate spre înlocuirea altora ieșite la sorți	» 52.705,05
Total	Lei 203.428,80

RECAPITULARE:

Dacă adăogim lângă încasările bugetare, arătate mai sus sub I, A de	Lei 399.614,10
Sporul peste prevederile bugetare după cum s'a arătat sub II, B	» 456.895,40
Totalul încasărilor	Lei 856.509,50
Se adaugă numerariul Casei la 1 Ianuarie 1929	» 1.610.315,15
Total	Lei 2.466.824,65

De unde scăzându-se cheltuelile făcute după buget (arătate sub I, B)	Lei 297.620,15
Cheltuelile peste prevederile bugetare din salduri și încasări extrabugetare (arătate sub II, B)	» 203.428,80 » 501.048,95
Rezultă un sald în numerar la 31 Decembrie 1929	Lei 1.965.775,70

care se trece pe anul viitor 1930.

III

Contul excedent este următorul:

Excedentul arătat în anul trecut a fost de Lei 445.389,02

	Report Lei	445.389,02
lângă care se adaugă sumele încasate în 1929 ca spor peste prevederile bugetare din:		
Cupoane	Lei 91.579,90	
Moșia Roșiori	» 2.654,—	
Pădurea Roșiori	» 73.513,—	
Spor din înlocuirea efectelor ieșite la sorți	» 37.794,95	
Moșia Călimănești	» 6.506,—	» 212.047,85
Chiria încasată pentru terenul morii dela Roșiori	» 2.500,—	
Sumele rămase necheltuite din prevederile bugetare arătate mai sus sub I, B. c.	» 19.846,—	
	Total	Lei 679.782,87

Se scad:

Abonament pe C. F. R.	Lei 19.205,—	
Taxa de conservare la Cassa de depuneri pentru Rentă de expropriere	» 20.000,—	
Reparațiunea cavoului Dr. G. Asachi	» 24.200,—	
Cheltueli neprevăzute și prelevări	» 9.204,75	» 72.600,75

A rămas excident curat . . . Lei 607.173,12
care se trece pe anul viitor 1930.

Efectele arătate în raportul anului trecut au fost de nominal	Lei 4.828.100,—
Lângă care trebuie să adăugim pentru 523 acțiuni de Banca Națională majorate dela nominal Lei 500,— la 3.000,— prin decizia Adunării extraordinare a Băncii Naționale dela 3 Martie 1929, a Lei 2.500,—	» 1.307.500,—
Total nominal	Lei 6.135.600,—

Nota. Acțiunile de Banca Națională sunt socotite cu valoarea lor nominal de Lei 3.000,— însă ele au fost cotate la 1 Ianuarie 1930 cu Lei 7.800.

V

<i>Capitalul</i> fondului în numerar la 1 Ianuarie 1929 a fost de Lei 5.688,95	
Care s'a sporit în 1929 cu:	
Suma votată prin buget, conform regulamentului	» 38.570,—
Suma primită în contul Vadului morii dela Moșia Roșiori, vândut	» 50.000,—
Premiul neacordat în 1929, pentru lucrări cu subiect dat	» 5.000,—
Total	Lei 99.258,95

cari se trec pe anul viitor 1930.

VI

Numerariul casei constatat de comisiunea financiară la 31 Decembrie 1929 cu procesul-verbal No. 438 dela 25 Februarie 1930 a

fost de	Lei 1.965.775,60
Lângă care se adaogă restanțele ce sunt de încassat	„ 113.220,60
Total	Lei 2.078.996,30

Din care se scad:

Saldurile disponibile din 1929 ce sunt angajate în cheltuieli și cari s'au trecut pe 1930	Lei 1.312.564,23
Excedent pe 1930	„ 607.173,12 „ 1.919.737,35
Rămâne suma de	Lei 159.258,95

care reprezintă:

Capitalul disponibil în numerar arătat sub V.	Lei 99.258,95
și avansul pentru parchetul No. 20 prevăzut să se exploateze în 1930	„ 60.000,—
Suma ca sus	Lei 159.258,95

Notă. Saldul arătat mai sus de cheltuit în 1930 cuprinde la art. Burse un sald disponibil de Lei 1.078.436,73 sumă ce s'a strâns prin disponibilitățile necheltuite din prevederile bugetare.

Deasemenea și la articolul Publicațiunile Fondului Adamachi, sunt disponibili Lei 219.127,50.

Anexa III

RAPORTUL CONTABILITĂȚII ASUPRA GESTIUNII FONDULUI OTTETELEȘANU PE EXERCITIUL BUGETAR 1929

I

A. *Din veniturile* înscrise în buget de Lei 2.613.384,60
s'au încassat „ 1.733.676,70

și au rămas de încassat Lei 879.707,90
sumă formată în cea mai mare parte din cupoane și din veniturile moșiei Fundu-Chiselet.

B. *Cheltuelile* înscrise în buget au fost de Lei 2.023.112,63
lângă cari se adaogă prelevările 2%, 20% și 5% socotite la venituri „ 557.992,35

Total Lei 2.581.104,98

Report. Lei 2.581.104,98

Se scad capitalizările votate pe 1929, din venitul următoarelor fonduri:

Fondul pentru reparațiuni la Institutul Otteteleşanu	Lei 68.773,30	
Fondul pentru înzestrări	* 22.525,70	
* Th. Stănescu, idem	* 2.090,90	* 93.389,90
Rămân de cheltuit	Lei 2.487.715,08	
din care s'au cheltuit	* 2.388.745,08	
a rămas necheltuită suma de	Lei 98.970,—	

care se repartizează astfel:

a) *Sald de cheltuit în 1930:*

Inzestrarea absolventelor dela Institutul Otteteleşanu. . . Lei 94.000,—

b) *Transcris la excedent dela art:*

Asigurări Lei 674,—

Cheltueli de procese. * 1.600,—

Administrația bunurilor dela Măgurele. . * 2.606,— * 4.970,—

Total ca sus Lei 98.970,—

II

VENITURI ȘI CHELTUELI ÎN AFARĂ DE BUGET

A. *Venituri.* Dacă din veniturile înscrise în bugetul pe 1929 nu s'au încassat toate sumele, în schimb s'au încassat restanțele anului 1928 și alte venituri extrabugetare, și anume:a) *Restanțe și sporuri bugetare:*

Cupoane restanțe Lei 5.600,—

Sporuri din cupoane Banca Națională și

Rentă 5% * 8.865,80 Lei 14.465,80

Moșia Fundu-Chiselet, restanțe * 868.002,25

Pescuitul pe moșia Fundu-Chiselet rest. Lei 73.638,70

Spor din exploatarea bălței * 54.602,65

Moșia Măgurele, restanță * 37.000,—

- Efecte ieșite la sorți și taxa Statului la cupoane rurale . * 14.507,50

Fondul Elena Dr. N. Turnescu, spor din cupoane și

taxa Statului. * 120,—

Fondul pentru reparațiuni la Institutul dela Măgurele,

spor din cupoane și efecte ieșite la sorți * 15.087,—

Fondul Th. Stănescu, idem, idem. * 108,—

Lei 1.077.531,90

b) *Încasări fără buget:*

Efecte ieșite la sorți Lei 239.500,—

Excedent, din vânzare de lemne dela

Măgurele * 12.800,— * 252.300,—

Total Lei 1.329.831,90

B. Cheltueli făcute peste prevederile bugetare pe 1929:**1. Din saldurile anului trecut:**

Administrația moșiei Fundu-Chiselet Lei 235.913,80

2. Cheltueli fără a fi prevăzute în buget:

Moșia Măgurele, reparat cantonul și exploatat pădurea Lei 25.066,—

Fondul pentru înzestrări. Inlocuit efecte ieșite la sorți și achitat 2 înzestrări * 15.289,30

Fondul Elena Dr. N. Turnescu * 419,80

* pentru reparațiuni, idem. * 29.305,70

* Th. Stănescu pt. înzestrări, idem. * 576,10

Efecte pentru înlocuirea celor ieșite la sorți * 140.631,50

Dela excedent: taxa de conservare la Cassa de depuneri pentru Rentă de expropriere, rata pentru indiguire la moșia Fundu-Chiselet, etc. * 530.326,64 * 741.615,04

Total Lei 977.528,84**RECAPITULARE:**

Ca să avem totalul încasărilor pe exercițiul bugetar 1929 trebuie să adăugăm lângă încasările după buget arătate sub I, A de . . . Lei 1.733.676,70

Încasările din restanțe și alte sporuri peste prevederile bugetare arătate sub II, A * 1.329.831,90

Suma încassată Lei 3.063.508,60

De unde scăzându-se cheltuelile după buget, arătate sub I, B Lei 2.388.745,08

Și cheltuelile fără buget de sub II, B * 977.258,84

Totalul cheltuelilor . . . Lei 366.273,92

Se mai adaugă și minusul Cassei la

1 Ianuarie 1929. * 133.529,64 * 3.490.803,56

Rezultă că s'a cheltuit mai mult cu Lei 436.294,96
peste veniturile încassate și cari se vor acoperi în 1930 din restanțele ce sunt de încassat.**III***Fondul în efecte*, din anul trecut nu s'a schimbat și este acelaș de nominal Lei 11.021.200,—
care trebuiește augmentat pentru 37 acțiuni de Banca Națională dela nominal Lei 500,— la 3.000,— conform deciziei Adunării extraordinare a Băncii Naționale dela 3 Martie 1929, à Lei 2.500, cu * 92.500,—Total nominal Lei 11.113.700.—

IV

Fondul Elena Dr. N. Turnescu pentru înzestrări din anul trecut a fost în efecte de nominal Lei 35.300,—
și a rămas neschimbat.

V

Fondul pentru înzestrări, în efecte din anul trecut a fost de nominal Lei 798.500,—

și a rămas neschimbat.

Numerariul disponibil din 1928 a fost de Lei 130.476,70
lângă care se adaugă sumele votate în 1929:

Venitul din cupoane Lei 22.525,70

Și suma votată pentru înzestrări * 94.000,— * 116.525,70

Sporul din cupoane rentă 5%, capitalizate din 1928 * 7.907,50

Sporul din înlocuirea unui efect ieșit la sorti » 2.129,—

Taxa Statului la cupoane rurale, neplătite, Academia fiind scutită * 1.600,—

Lei 258.638,90

Se scade:

Inzestrarea a 2 absolvente dela Institutul Otteteleşanu dela Măgurele Lei 4.700,—

Cupoane comunale 4% neincassabile * 4,— * 4.704,—

Și au rămas disponibili Lei 253.934,90

Până azi s'au înzestrat în total 171 absolvente cu suma de Lei 306.650,30

VI

Fondul pentru reparațiuni la Institutul Otteteleşanu dela Măgurele este acelaș ca în 1928 în efecte de nominal Lei 1.948.500,—

Numerariul disponibil din 1928 a fost de Lei 10.017,69

lângă care se adaugă venitul net votat în bugetul 1929. » 68.773,30

Sporul din cupoane rentă 5% la capitalizări din 1928. » 4.675,—

Taxa Statului neplătită la cupoane rurale, fiind Academia scutită * 412,—

Sporul din înlocuirea efectelor eșite la sorti * 4.250,—

Total disponibili Lei 88.136,99

cari se trec pe 1930.

VII

Fondul Th. Stănescu pentru înzestrări este acelaș neschimbat ca în 1928 în efecte de nominal Lei 23.500,—

Numerarul disponibil din 1928 a fost de	Lei	2.605,90
Lângă care se adaugă venitul net votat în bugetul 1929. *		2.090,90
Sporul din cupoane rentă 5% la capitalizarea din 1928. *		100,—
Taxa Statului la cupoane rurale, neplătită *		8,—

Total disponibil de Lei 4.804,80

care se trece pe 1930.

* * *

RECAPITULAREA FONDURILOR ÎN EFECTE

Dacă lângă efectele proprii ale fondului Otteteleşanu în sumă de nominal	Lei	11.113,700,—
Se mai adaugă și efectele dela:		
Fondul Elena Dr. N. Turnescu *		35.300,—
* de înzestrări *		798.500,—
* pentru reparațiuni la Măgurele *		1.948.500,—
* Th. Stănescu pentru înzestrări *		23.500,—

Avem efecte în total nominal de . . Lei 13.919.500,—

Notă. Acțiunile de Banca Națională sunt socotite cu valoarea lor nominală de Lei 3.000, însă ele au fost cotate la 1 Ianuarie 1930 cu Lei 7.800.

<i>Contul excedent</i> arătat în anul trecut a fost de	Lei	517.416,31
lângă care se adaugă următoarele:		
1. Suma votată cu încheierea bugetului 1929 *		—,72
2. Suma încasată din vânzare de lemne dela moșia Măgurele *		12.800,—
3. Sume încasate peste prevederile bugetare la:		
Cupoane.	Lei	8.120,80
Moșia Măgurele *		54.602,65
Pescuitul de pe moșia Fundu-Chiselet *		11.933,20
Spor din înlocuirea efectelor ieșite la sorți *		98.868,50
4. Sumele rămase disponibile din cheltuielile votate pe 1929, după cum s'a văzut mai sus sub I, B. C. . *		4.970,—
Total	Lei	708.712,18

De aci se scad:

Taxa de conservare la Cassa de depuneri pentru rentă de expropriere	Lei	30.000,—
Suma plătită pentru indiguirea de pe moșia Fundu-Chiselet *		489.978,64
Prelevări pentru fondul de pensii *		10.348,—
Suma ce nu s'a încasat din prevederea bugetară pentru moșia Bătășani. *		1,—
		530.327,64

Rezultă un excedent de Lei 178.384,54

care se trece ca sold pe 1930, însă acest excedent deocamdată este absorbit de sumele avansate dela cassă în contul restanțelor ce sunt de încasat în 1930.

IX

Cassa. La 31 Decembrie 1929 din Procesul-verbal No. 438 dela 25 Februarie 1930 al comisiunii financiare se vede că a fost în minus la cassă Lei 436.294,96

provenit din neincassarea veniturilor prevăzute în bugetul 1930.

Restanțele fondului Otteteleşanu de încasat sunt în sumă de Lei 962.194,49
din care scăzându-se sumele ce sunt de cheltuit în 1930:

Salduri de capitalizat și salduri de cheltuit (fiind angajate în lucrări). Lei 347.514,99

Excedent ce ar fi de saldat pe 1930 . . * 178.384,54 * 525.890,53

Rezultă întocmai suma de . . . Lei 436.294,96

constată că s'a cheltuit în plus peste încasările făcute în cursul anului 1929.

Anexa II

RAPORTUL CONTABILITĂȚII ASUPRA GESTIUNII FONDULUI TACHE P. ANASTASSIU PE EXERCITIUL BUGETAR 1929

VENITURI ȘI CHELTUELI

A. *Din veniturile* înscrise în buget de Lei 2.946.878,20
s'au încasat * 1.225.340,80

și au rămas de încasat Lei 1.720.938,40
cari reprezintă în cea mai mare parte venituri dela Școala de agricultură dela Tigănești (Lei 1.530.541,50) pentru cari sunt depozitate cereale în magazie și cari se vor vinde și consumă în cursul anului viitor 1930.

B. *Cheltuelile* înscrise în buget au fost de Lei 2.500.634,—
lângă cari se adaugă prelevările 2%, 20% și 5% socotite la venituri. * 555.485,75

Total Lei 3.056.119,75
din cari s'au cheltuit * 2.246.126,95

au rămas necheltuiți Lei 809.992,80

cari se repartizează astfel:

1. Sumă trecută la veniturile școalei Tache P. Anastasiu, din cheltuelile școalei	Lei 611.816,30
2. Sald de cheltuit în 1930 dela:	
Administrația pădurii Balta	Lei 17.000,—
Biserica dela Călmățui.	* 12.775,—
Școala de agricultură dela Țigănești	* 66.000,—
Școala primară dela Călmățui.	* 35.000,— * 130.775,—
3. Transcris la Excedent suma necheltuită dela art:	
Asigurări	Lei 1.377,—
Administrația pădurii Balta	* 30.981,—
Cheltueli neprevăzute.	* 4.470,—
Biserica dela Călmățui.	* 172,75
Școala primară dela Călmățui.	* 30.400,75 * 67.401,50
Total ca sus	Lei 809.992,80

II

VENITURI ȘI CHELTUELI PESTE PREVEDERILE BUGETARE ȘI SUME NEPREVĂZUTE ÎN BUGET:

A. *Venituri.* Pe lângă veniturile încasate din prevederile bugetare de lei 1.225.349,80 s'au mai încasat în cursul anului următoarele sume:

1. Din restanțele anului trecut:	
Cupoane	Lei 3.450,—
Venituri dela școala dela Țigănești.	* 441.174,30 Lei 444.624,30
2. Incasat sporuri peste prevederile bugetare:	
Cupoane	Lei 8.929,—
Venituri dela Școala Țigănești	* 30.435,— * 39.364,60
3. Sume încasate fără buget din:	
Efecte eșite la sorți	Lei 44.100,—
Suma plătită de Academie în contul arden- dașului pentru impozitul vici dela Țigănești.	* 6.286,— * 50.386,—
Total	Lei 534.374,00

B. *Cheltueli* făcute din saldurile anului trecut și cheltueli neprevăzute în buget:

1. Din saldurile anului trecut dela art:	
Asigurări	Lei 10.000,—
Biserica dela Călmățui.	* 4.646,75
Școala de agricultură dela Țigănești	* 109.627,—
Școala primară dela Călmățui.	* 15.484,75 Lei 139.758,50
2. Cheltueli din încasări neprevăzute în buget dela art:	
Pădurea Balta-Țigănești remiza pe anul 1929	Lei 10.309,—
Transport	Lei 10.399,— Lei 139.758,50

	Raport . . .	Lei 10.399,—	Lei 139.758,50
Taxa de conservare la Cassa de depuneri			
pentru renta de expropriere	*	10.000,—	
Efecte pentru înlocuirea celor ieșite la sorti	*	27.934,65	* 18.717,65
			<u>Total Lei 188.092,15</u>

RECAPITULARE

Ca să avem totalul încasărilor din cursul anului 1929 trebuiește să adăo-			
gim lângă încasărilor după buget de		Lei 1.225.349,80	
Încasărilor din restanțe	*	444.624,30	
Încasărilor din sporuri	*	39.364,60	
Încasărilor fără buget	*	50.786,—	
			<u>Total Lei 1.759.724,70</u>

Din cari se scad:

Cheltuelile după buget	Lei 2.246.126,95
Cheltuelile din saldurile anului 1928	* 139.758,50
Cheltuelile în afară de buget	* 48.777,65

Suma Lei 2.434.219,10

Se mai adaugă minusul cassei dela 1			
Ianuarie 1929	*	2.264.480,72	* 4.608.609,42
			<u>Rezultă că s'a cheltuit în plus cu Lei 2.938.974,72</u>

peste încasărilor efectuate în cursul anului 1929.

Acest plus de cheltueli s'a acoperit din saldurile prevederilor generale ale Academiei până se vor încasa restanțele bugetare.

III

Contul Excedent, se prezintă astfel.

S'au încasat în cursul anului 1929:

Impozite plătite de Academie în contul arendașului viei			
dela Țigănești	Lei	6.286,—	
Cupoane peste prevederile bugetare	*	7.900,60	
Spor din înlocuirea efectelor ieșite la sorti	*	16.165,35	
Suma necheltuită din prevederea bugetară după cum s'a			
văzut sub I, B 3	*	67.401,50	
			<u>Total Lei 97.753,45</u>

Pe de altă parte, s'au făcut următoarele plăți și s'au acoperit diferitele sume ce nu s'au putut realiza din buget:

Plătit taxa de conservare la Cassa de depuneri pentru Renta de expropriere	Lei 10.000,—
--	--------------

Transport Lei 10.000,— Lei 97.753,45

Report . . . Lei 10.000,— Lei 97.753,45

Suma ce nu s'a încassat din prevederea bugetară la moșia Țigănești	»	1,—
Idem dela moșia Călmățui	»	—,80
Arenda viei dela Țigănești prevăzută în buget și neîncassabilă în 1929, începând căutarea viei în regie de către școala de agricultură dela Țigănești	»	10.000,—
Subvenția dela Ministerul Domeniilor neîncassabilă prin trecerea personalului școlii de agricultură dela Țigănești asupra Ministerului	»	150.000,—
		» 170.001,80

S'au cheltuit în plus cu . . . Lei 72.248,35

Acest deficit se sporește:
cu suma votată și nerealizată în 1928 din venituri întâmplătoare » 240.812,18

Și cu suma votată în bugetul 1929 ca deficit al fondului Tache P. Anastassi » 109.831,55

Total deficit . . . Lei 422.892,08

care se trece asupra anului viitor 1930.

Fondul de efecte arătat în anul trecut este același de nominal Lei 8.698.400,—

Lângă care trebuie să adăugim la 15 acțiuni de Banca Națională majorate dela nominal Lei 500,— la Lei 3.000,— prin decizia Adunării extraordinare a Băncii Naționale dela 3 Martie 1929, à Lei 2.500 » 37.500,—

Total . . . Lei 8.735.900,—

Acțiunile Băncii Naționale sunt socotite cu valoarea lor nominală de Lei 3.000,— însă ele au fost cotate la 1 Ianuarie 1930 cu Lei 7.000.

V

Situațiunea veniturilor școlii dela Țigănești este următoarea la 31 Decembrie 1929:

Salduri debitoare de încassat din 1928	Lei 2.150.476,14
lângă cari se adaugă venituri votate din produsele școlii pe 1929	» 1.893.150,—
de încassat	Lei 4.043.626,14

	Report	Lei 4.043.626,14
S'au incassat din produsele anului 1928		
aflute în magazie.	Lei 441.174,30	
Din consumarea și vânzarea produselor		
școlii din 1929	* 362.608,90	
		<u>Lei 803.783,20</u>

Se adaugă suma disponibilă din cheltuelile școlii pe 1929 (salariile personalului, deoarece personalul a trecut asupra Ministerului Domeniilor) pentru amortismentul saldului debitor din trecut * 611.816,30 * 1.415.599,50

Rămâne pe viitor de acoperit suma de Lei 2.628.026,64

Direcția școlii arată prin raportul înregistrat la No. 145 din 23 Ianuarie 1930 că are în depozit cereale și provizii de zarzavat în sumă de lei 871.955,50, care se vor consuma în cursul anului 1930 — când se va face venit în contul restanței veniturilor de incassat din 1929.

Deci rezultă un deficit de Lei 1.766.071,14.

Fondul Tache P. Anastasiu cu încheierea anului 1929 se prezintă cu un deficit provenit din veniturile școlii din anii precedenți și din 1929	Lei 1.766.071,14
Sporit și deficitul provenit din cheltuelile generale ale anului 1929 și prin sumele votate în bugetele 1928 și 1929 ca venituri întâmplătoare și cari nu s'au putut realiza arătate mai sus sub III, Excedent	* 422.892,08
Total deficit.	<u>Lei 2.188.963,22</u>

VII

Cassa. La 31 Decembrie 1929 din procesul-verbal No. 438 dela 25 Februarie 1930 al Comisiunii financiare se vede că a fost în minus la cassă Lei 2.938.974,72 ceace s'a arătat mai sus la recapitularea veniturilor și cheltuelilor făcute în cursul anului 1929.

Acest plus de cheltueli a provenit din neincassarea veniturilor de Lei 1.720.938,40 și din deficitul anilor precedenți dela școala de agricultură dela Țigănești.

Restanțele de incassat în viitor sunt în sumă de . . . Lei 2.677.792,14 din cari scăzându-se sumele ce sunt de cheltuit în 1930:

	Report	Lei 2.677.792,14
Capitalul în numerar	Lei	499,50
Venituri dela școala dela Țigănești, suma încasată în contul vinului din 1928	»	30.435,—
Salduri de cheltuit în 1930	»	130.775,—
		<u>161.709,50</u>
	Rămân	Lei 2.516.082,64
Lângă care se adaugă deficitul arătat sub III	»	422.892,08
Rezultă întocmai suma de	Lei	2.938.974,72

care s'a cheltuit în plus peste încasările făcute în cursul anului 1929.

Această sumă s'a acoperit din saldurile fondurilor generale ale Academiei ce sunt a se capitaliză, din sumele disponibile dela Bursele fondului Adamachi și din Fondul de rezistență al cheltuelilor generale ale Academiei.

Anexa V

RAPORTUL CONTABILITĂȚII ASUPRA GESTIUNII FONDULUI INGINER PETRE LUCACI PE EXERCITIUL BUGETAR 1929

CAPITALUL FONDULUI ESTE FORMAT DIN :

1. Capitalul în efecte:

a) Acțiuni și efecte de Stat producătoare de venit (parte capitalizate din creanțele încasate) nominal	Lei	1.552.000,—
b) Acțiuni petrolifere cari în 1928 nu au dat dividende. »	»	2.145.850,—
c) Acțiuni cari nu au dat dividende dela primirea fondului în efecte	»	144.000,—
		<u>Total nominal</u>
		Lei 3.841.850,—

2. Imobilul din str. Romană, a cărui construcție a costat Lei 8.147.782,50, după cum se vede din raportul d-lui arhitect Eracle Lăzărescu înregistrat la No. 1342 din 9 Iunie 1928.

Din această sumă s'a cheltuit până la 30 Octomvrie 1926, după cum s'a văzut din registrul răposatului Inginer Petre Lucaci, Lei 3.499.743,50, iar de Academie Lei 4.648.039,— din sumele provenite din încasarea taniemelor dela Creditul Minier, creanțe, ipoteci și altele.

Din costul construcției de Lei 8.147.782,50 s'a amortizat, conform testamentului art. 1, d și art. 5 din actul de învoială dintre răposatul Petre Lucaci și soția sa, proprietară a terenului pe care s'a construit casa, în 1928 Lei 186.908, și în 1929 Lei 599.671,—

786.579,—
și au rămas de amortizat. Lei 7.361.203,50

INCASSĂRI ȘI CHELTUELI

Incassările și cheltuelile în cursul anului 1929 au fost următoarele:

I. Creanțe și ipoteci:

Incassat creanța Raab.	Lei 284.700,—
» » Manoliu Teșcani	» 1.904,—
» hipoteca M. Barbul (Baia Mare) »	600.000,—
	<u>Lei 886.604,—</u>
S'au plasat în efecte (trecurte la capital sub a)	» 609.508,—

Au rămas disponibili. Lei 277.096,—

cari s'au întrebuințat pentru amortizarea sumelor avansate pentru construcția imobilului din str. Romană.

Notă. Creanțele și ipotecile ce s'au incassat din 1927, 1928 și 1929 au fost următoarele:

3 polițe I. Benarioiu	Lei 250.000,—
1 poliță I. Vitan.	» 20.000,—
Hipoteca Părvulescu.	» 500.000,—
» Căpitan Angelescu	» 350.000,—
Creanța Raab.	» 284.700,—
» Manoliu Teșcani.	» 1.904,—
Hipoteca N. Barbul (Baia Mare) »	600.000,—
Incassat valoarea acțiunilor Brașov	» 10.000,—

Incassat pentru fabrica de ipsos dela Slănic, din incendiu » 130.006,— Lei 2.155.610,—

S'au plasat în efecte în 1928	Lei 177.071,—
în 1929	» 609.508,—
	<u>» 786.579,—</u>

Mai rămâne suma de Lei 1.369.031,—

sumă care s'a întrebuințat pentru acoperirea sumelor avansate pentru construcția casei.

II. Imobilul din str. Romană:

Incassat din chirii. Lei 745.400,—

Se scad cheltuelile pentru întreținerea imobilului: asigurări, încălzit, luminat, portar, reparații, etc. Lei 281.275,50

Prelevări 2% (Lei 9.282,—) și 20%

(Lei 90.968,—) convenite Academiei la Lei

464.124,50. » 100.250,—

Datorie la Banca Românească pentru

construcție din 1928 » 642.264,70 » 1.023.790,20

Cheltuit în plus. Lei 278.390,20

din această sumă se scade suma disponibilă din creanțe

arătată mai sus sub I. » 277.096,—

și rămân de acoperit în viitor Lei 1.294,20

Report . . . Lei 1.294,20

lângă care se adaugă suma încasată pentru incendiul dela
fabrica de ipsos din Slănic și care s'a întrebuițat la con-
strucție, sumă care trebuiește rezervată în numerar. . . . *

Total . . . Lei 140.300,20

III. *Venituri din efecte, acțiuni și dobânzi:*

Incassat din dobânzi la creanțe și ipoteci. . . . Lei 190.151,—

Cupoane și dividende * 487.673,80

Total . . . Lei 677.824,80

Se scad:

Cheltueli de procese. Lei 1.563,—

Prelevări la Lei 676.261,—: 2% pentru

pensii Lei 13.525,— și 20% Lei 132.547. . . . * 146.072,— * 147.635,—

Rămân . . . Lei 530.189,80

asupra cărora se aplică dispozițiunile testamentare și ale codicilului după cum se vede mai jos.

RECAPITULARE

S'au încasat în 1929:

Din chirii Lei 745.400,—

Creanțe și ipoteci * 886.604,—

Dobânzi * 190.151,—

Cupoane * 487.673,80 Lei 2.509.828,80

S'au cheltuit:

Întreținerea imobilului din str. Romană Lei 281.275,50

Prelevări 2% și 20% din venitul net al

imobilului * 100.250,—

Datoria la Banca Românească. * 642.264,70

Plasat în efecte din creanțe. * 609.508,—

Cheltueli de procese. * 1.563,—

Prelevări 2% și 20% din cupoane și

dobânzi * 146.072,— Lei 1.780.933,20

Rămân . . . Lei 528.895,60

lângă care se adaugă deficitul dela imobil,

arătat sub II * 1.294,20

rezultă suma de. . . Lei 530.189,80

arătată sub III pentru împărțit moștenitorilor conform testamentului și codicilului.

Pentru executarea dispozițiilor testamentare și a codicilului asupra sumei de Lei 530.189,80 arătată mai sus sub III se împarte în 100 părți și anume:

Testament, VI. Art.
1:30% pentru burse Lei 159.056,—
Testament VI. Art.
2:35% rentă viageră
d-nei Maria Lucaci. » 185.566,—

Codicil, Art. 3—
16% diferiți moș-
tenitori » 84.830,—

Codicil, Art. 4—4%
diferiți moștenitori » 21.207,—

Codicil, Art. 5—5%
diferiți moștenitori. » 26.510,—

Codicil, Art. 6—10%
Subvenție Internatu-
lui de pe lângă Liceul
din Baia-Mare . . . » 53.020,80

Total . . Lei 530.189,80

Elena Pop.	Lei	7.720,—
Gabriela Chișin . . .	»	7.711,—
Ortansa I. Lăzărescu »		7.711,—
Corneliu Chiriu . . .	»	7.711,—
Marița Barbul . . .	»	7.711,—
Ileana Barbul . . .	»	7.711,—
Gavril Barbul . . .	»	7.711,—
Petrică Barbul . . .	»	7.711,—
Emilia Barbul . . .	»	7.711,—
Ionel Munteanu . . .	»	7.711,—
Petrică Gliția . . .	»	7.711,—
Dr. Epaminonda Lu- caci	»	7.069,—
Tulia Lucaci	»	7.069,—
Titu Barbul	»	7.069,—
Eliza Varga	»	5.302,—
Văduva Maria Serbec »		5.302,—
Dim. Costescu	»	5.302,—
Alex. Atanasiu	»	5.302,—
Const. Dumitrescu . .	»	5.302,—

— Raportul se ia spre cunoștință și se dă descărcare asupra gestiunii Academiei pe anul 1929.

Se procede la alegerea Comisiunii financiare pentru anul 1931.

— Se realeg d-nii I. Simionescu, Dim. Gusti, I. Nistor și Dr. Gr. Antipa.

La ordinea zilei fiind alegerea d-lui Const. Hamangiu, Consilier la Curtea de Casație și Justiție, d-l Secretar general G. ȚIȚEICA cetește următoarea propunere:

« In conformitate cu art. 30 Statute, propunem pe d-l Const. Hamangiu, Consilier la Inalta Curte de Casație, pentru a fi ales Membru onorar al Academiei.

« In afară de bogata sa activitate de publicist pe terenul juridic al țării, d-l Hamangiu și-a câștigat dreptul la veșnica recunoștință a Academiei și a culturii naționale prin cunoscuta donațiune de cinci milioane lei în efecte făcută în anul trecut acestei Instituțiuni. Această donațiune este nu numai una din cele mai însemnate primită de Academie, dar, prin programul întrebuințării veniturilor ei arătat în chiar actul de donațiune, constituie una din cele mai bogate largiri ale activității Academiei Române și a influenței ei asupra progresului literaturii naționale ».

(ss) I. Bianu, Andrei Rădulescu, Brătescu-Voinești, I. Negruzzi, G. Țițeica, Al. Lapedutu, G. Antipa, I. Inuleț, I. Lupaș, I. Nistor.

Propunerea se pune la vot cu bile, rezultatul votului fiind că d-l Const. Hamangiu întrunește 18 voturi din 19 exprimate.

— D-l Președinte I. BIANU proclamă ales membru onorar al Academiei pe d-l Const. Hamangiu.

D-l G. VÂLSAN cetește următorul *Raport al Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în anul 1929—30*:

« Increderea în viitor cu care începe raportul asupra lucrărilor Academiei făcute în anul 1929—30, este împărțită în totul de Comisiunea însărcinată cu examinarea acestui raport. Nu e nevoie să ascundem greutățile pe care le întâmpină neconținut cea mai înaltă Instituție de cultură a țării, dar nu trebuie să pierdem din vedere că menirea sa va fi mai bine înțeleasă și sprijinită. Prin multiplele sale manifestări, Academia îndeplinește una din funcțiunile care caracterizează civilizația unui popor, și oricât de mari ar fi greutățile prezente ale Statului, această funcțiune nu poate fi atenuată fără a se atinge însuși prestigiul Statului. Deaceia, suntem convinși că în suferința actuală, pentru care se știe bine că Academia nu e vinovată, se vor găsi mijloacele de îndreptare.

« Comisiunea se asociază cu căldură la cuvintele de regret cu care biuroul comemorează moartea Inaltului Regent George Buzdugan, membru onorar, despre care toți păstrăm amintirea unei superioare personalități, precum deplânge moartea colegului onorar *Petre Missir*, care a iubit atât de mult Academia, încât a luat parte la ședințele noastre până în ajunul morții sale. Asemenea împărtășește durerea pentru moartea colegului corespondent *Dr. Em. Riegler*, distins profesor al Universității din Iași și a membrilor corespondenței străini *J. Gillieron*, *G. Schlumberger* și *Ch. Moureu*, savanți francezi de renume mondial. Comisiunea mai constată cu satisfacție că Academia nu scapă prilejul de a lua parte la comemorarea colegilor mai de mult răposați, ca *Andrei Bărseanu* și *A. D. Xenopol*.

« Cu adevărată mândrie aflăm de numirea colegului onorar, d-l *George Enescu* ca membru corespondent al Institutului Franței și de lunga călătorie peste Ocean a colegului activ, prof. *N. Iorga*, care a dus cuvântul său înviorător Românilor din Statele-Unite.

* Cât privește activitatea de comunicări a Academiei, comisiunea luând cunoștință că în anul trecut s'au ținut 36 ședințe, dintre care numai nouă publice, față de 12 din anul anterior, își exprimă speranța că în viitor această manifestare va fi sporită pentru ca și publicul să-și dea mai bine seama de munca reală și folositoare ce se îndeplinește la această Instituție. Academia are destui bărfitori cărora nu li se poate răspunde mai demn decât prin manifestări care să poată fi judecate de toată lumea.

* Cu mare părere de rău Comisiunea constată că unul din rolurile esențiale ale Academiei, cultivarea relațiilor cu organizațiile științifice internaționale, pe care singură o poate realiza cu toată priceperea și cu prestigiul cuvenit, nu s'a putut îndeplini în anul expirat, din lipsa de fonduri și din imposibilitatea Statului de a acordă un cât de mic sprijin. Se știe cât de necesare sunt participările la congrese internaționale, unde se iau uneori hotărâri extrem de importante și unde un cuvânt spus la timp poate aduce neașteptate foloase sau evita mari neajunsuri. Din nefericire, propunerea colegului L. Mrazec pentru crearea unui oficiu central în vederea congreselor din străinătate nu s'a putut realiza. Cu atât mai mult ne bucurăm de singura excepție: participarea la septecentenarul Universității din Toulouse, unde am fost reprezentați prin d-l R. Jeannel, membru corespondent și fost profesor la Universitatea din Cluj.

* Cu întristare trebuie să constatăm că tot lipsa de fonduri și de sprijin a atins grav activitatea publicistică a Academiei, silind cea mai fecundă secțiune, cea istorică, să suspende provizoriu apariția memoriilor sale. Din aceeași cauză au fost amânate reeditarea vol. I și continuarea vol. II din *Bibliografia românească veche*, precum și creșterea colecțiilor atât de folositoare oricărui om de știință care vrea să se ție în curent cu bibliografia românească. Singur *Dicționarul limbii române* a putut scăpa de această paralizare, putând publica patru fascicule în decursul anului expirat.

* Cu toate dificultățile în care ne sbatem, și ca o dovadă că mulți oameni luminați își dau seama de valoarea Instituției noastre, care inspiră o desăvârșită încredere, luăm act cu bucurie că Academia continuă să primească donațiuni, nu pentru câștigul său, ci pentru încurajarea culturii naționale. Astfel d-l *Const. Hamangiu* a donat suma de 5 milioane lei pentru înființarea unui premiu anual de 200.000 lei, pentru încurajarea celor mai înalte manifestări ale minții și sufletului românesc în domeniul juridic, literar și artistic, răposatul coleg *Em. Riegler* a testat 200.000 lei pentru decernarea unui premiu anual de terapeutică, iar d-l *Leon S. Arié* a adăugat 58.000 lei la cele cinci donațiuni făcute de d-sa anterior.

* Un mare eveniment, de care ne bucurăm în chip deosebit, este terminarea noului depozit de cărți, din care un etaj a fost transformat provizoriu în săli de lectură de două ori mai cuprinzătoare decât cele vechi. Aceasta dovedește câtă grijă poartă Academia culturii, făcând sacrificii supreme spre a menține deschisă cea mai mare și mai completă bibliotecă din țară, și nu ne putem închipui ca Statul să nu-și dea seama de ce dezastru intelectual ar urmă dacă am fi nevoiți din lipsă de mijloace să

inchidem pentru public această sursă în multe privințe unică pentru cercetări în domeniul limbii și istoriei naționale.

* *Colecțiunile* au crescut prin schimb, prin donațiuni și, cum eră firesc, mai puțin prin cumpărare. Semnalăm cu recunoștință donațiunea *M. S. Regelui Italiei*, a *Ministerului Instrucțiunii* care a dăruit Academiei 4218 monete și a d-nei *Demetrian-Stefanidi* care a dăruit 58 monete.

* *O expoziție* a poezilor români a permis publicului bucureștean să-și dea seama că Academia e păstrătoarea unor comori de manuscrise, portrete și opere rare românești. *Burse și premii* au fost acordate conform pozițiilor regulamentare, iar *școlile* Academiei au funcționat mulțumitor.

* În genere, anul trecut se poate spune că face parte din seria anilor celor mai grei pentru Academia. Se arată tot mai mult că, cu toate fondurile culturale, Academia este atât de săracă, încât din această cauză începe a-și întrerupe activități care până azi niciodată nu au fost tulburate. Să avem însă neclintită încredere că bunul gând care trăește la temelii Instituției noastre va fi recunoscut și starea de depresiune actuală va putea fi înlăturată.*

— Se ia act.

D-l I. SIMIONESCU arată importanța raportului citit de d-l coleg Vâlsan și propune ca toate rapoartele în cari se expune starea rea pecuniară a Academiei urmată de stănenirea activității academice să fie strânse într-o broșură și răspândite în public.

După o discuție privitoare la atragerea atenției publicului asupra stării financiare grele a Academiei, discuție la care iau parte d-nii I. Simionescu, S. Mehedinți, I. BIANU, Andrei Rădulescu și G. Murnu, ședința se ridică.

ȘEDINȚA SOLEMNĂ

30 MAIU 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

La ședință asistă Înaltii Regenți Dr. Miron Cristea, Patriarhul României și d-l Ccns. Sărățeanu, d-l Conte de Saint-Aulaire și d-l General M. Berthelot, Membri onorari ai Academiei, însoțiți de d-l Gabriel Puaux, Ministrul Franței, precum și numeroși membri onorari și corespondenți ai Instituției noastre.

D-l Președinte I. BIANU zice:

* *Fericirea Voastră*

* *Înalt Regent,*

* În numele Academiei Române Vă exprimăm întreaga noastră recunoștință pentru că în aceste zile pline de atâtea îngrijorări și de atâtea sărbătoare, ați binevoit să dați prin prezența Voastră mai mare strălucire acestei ședințe.

« Bucuria și recunoștința noastră sunt cu atât mai vii și mai adânci, cu cât pedința de astăzi este destinată sărbătoririi unui mare și devotat prieten al neamului nostru din zilele grele ale războiului pentru întregirea patriei.

« Prin prezența Voastră aduceți între noi pe Augustul nostru Rege, personificarea speranțelor și încrederii în viitorul măreț al patriei și al neamului românesc ».

Apoi d-sa, adresându-se d-lui Conte de Saint-Aulaire, zice:

« *Monsieur l'Ambassadeur et Illustre Collègue,*

« L'Académie Roumaine est tout heureuse de vous recevoir dans sa modeste enceinte. Ce n'est certes pas la pauvre voix de son vieux président qui pourrait exprimer toute la joie que nous ressentons tous de saluer en vous notre collègue. Nous vous remercions tout d'abord de nous avoir donné cette heureuse occasion. Cette joie, pour nous, est d'autant plus précieuse, que débordant hors des murs de cette enceinte et du cœur des membres de toutes catégories qui y sont réunis, son écho pénètre jusqu'aux limites de la patrie roumaine et s'étend jusqu'aux frontières mêmes du parler roumain.

« Monsieur l'Ambassadeur et Illustre Collègue, l'Académie Roumaine a été fondée en 1866. Si les circonstances furent très différentes, l'idée qui la fit naître fut la même que celle de Votre Grand Cardinal, qui, 231 ans auparavant, créa l'ainée et la plus glorieuse de toutes les Académies modernes.

« Sur les bords de la Seine, l'Académie Française, vouée au service du génie français glorieux déjà, non seulement par les armes et par son unité nationale, mais aussi par la splendeur et l'influence de sa langue et de sa littérature, avait pour premier but d'épurer et de fixer la langue, c'est-à-dire de parfaire l'instrument de l'organisation de la culture française, la plus brillante et la plus riche culture de l'époque.

« Sur les bords de notre Dimbovitza, 231 ans plus tard, les Roumains ont fondé leur Académie nationale, destinée d'abord à grouper, sous l'égide d'une culture intellectuelle unitaire, toutes les branches de la race roumaine, rejetons épars vivant sous la domination de peuples d'origine et de langues étrangères. Le premier pas vers cette union avait été fait six ans auparavant, en 1859, par l'Union des Principautés; l'acte final a été accompli 60 ans plus tard, en 1918, sous vos yeux, avec votre collaboration et avec celle de tant de français, à la tête des quels il nous est agréable de placer toujours notre grand et noble ami, le Général Berthelot.

« L'espace, le temps, l'éclat de votre langue et de votre littérature, semblant séparer notre jeune civilisation retardataire de la civilisation française; néanmoins, ce qui a attiré depuis plus d'un siècle et continue à attirer les Roumains vers la France, c'est l'identité de l'élément fondamental de la vie de nos deux peuples, la conscience de l'identité de race l'évidence de l'unité de la langue, — c'est par-dessus tout l'idée romaine, l'idée latine.

* Durant des longs siècles des circonstances historiques ont séparé les latins d'Occident du monde latin compris entre l'Adriatique et le Pont Euxin, abrité dans nos Carpathes. Chez vous la civilisation romaine se maintenait, brisant les vagues des peuples envahisseurs qu'elle assimilait et absorbait dans son sein. Votre sève romaine fut renforcée par l'absorption de ces nouveaux éléments assimilés. Après l'orage des grandes invasions germaniques, Vous, les anciens Gaulois devenus les fils de la France romaine, vous montiez la garde aux Pyrénées, Durandal protégeait la civilisation latine contre l'invasion de l'Asie, et votre Grand Empereur * à la barbe fleurie * était couronné dans Rome l'Eternelle et proclamé le continuateur des anciens * Imperatores *, le protecteur du monde latin devenu chrétien.

* Tandis qu'à l'Occident votre civilisation romaine, grâce au souffle du Christianisme qui vivifiait l'organisme romain, se maintenait et renaissait à la vie, la nôtre avait encore à subir les invasions des peuples qui déferlaient des steppes ouraliennes, du Caucase et des plateaux thibétains. Tout contact organique avec la source vitale de la civilisation de Rome a été rendu impossible pour nous pendant le moyen âge et à l'époque qui, pour vous, fut celle de la Renaissance. La tradition seule, riche de souvenirs et de légendes, perpétuait la conscience de notre origine romaine, émerveillant les rares occidentaux qui parvenaient à voir notre peuple et à entendre parler sa langue. Cette langue elle-même avait été supplantée par le vieux slave dans l'office divin et dans la rédaction des actes officiels de l'État; les caractères latins firent place à l'écriture cyrillique slave.

* Telles sont les circonstances qui, pendant des siècles, ont voilé l'existence et l'importance de notre latinité aux yeux des pays latins d'occident qui répandaient la culture romaine dans le monde et parmi lesquels, au premier rang, brillait la France.

* Le premier contact organique durable de notre Orient latin avec l'Occident date du début du XVIIIe siècle: ce furent les relations des Transylvains avec Rome et le monde catholique. Ce contact renforça puissamment dans toute la race la conscience de notre origine latine.

* Mais Rome était l'aïeule plusieurs fois millénaire, berceau de la race latine de sa langue et de ses caractères intellectuels, c'était la source de notre force de résistance. Il nous fallait pour puiser des forces nouvelles une source rajeunie et vivace; cette source d'énergie fut pour nous la France.

* Un des premiers français qui fit chez nous, en Moldavie, un séjour de près de deux ans (1786—87) fut le Comte de Hauterive, appelé à jouer plus tard, sous l'Empire, un rôle remarquable comme collaborateur de Talleyrand. Il étudia les moeurs de notre peuple et notre langue et légua à sa famille une oeuvre remarquable que nous avons eu le plaisir de publier. Il a reconnu dans les Roumains des descendants de Rome, et un demi-siècle avant la philologie moderne il a expliqué et justifié l'origine latine de leur langue.

«Les Roumains des anciennes Principautés se trouvaient alors écrasés sous la pression de trois forces qui luttèrent pour nous asservir: la Turquie suzeraine d'un côté, et, de l'autre, les deux aigles bicéphales de l'Autriche et de la Russie des tzars orthodoxes. Ces trois puissances, pour nous annexer, se faisaient la guerre sur notre territoire et aux dépens de nos populations assujetties aux traitements les plus barbares. Aucun espoir d'aucun côté — *non che di posa ma di minor pena*.

«Votre grande révolution éclate. L'écroulement du vieux monde commence. Les regards des nôtres se fixent sur cette nouvelle force agissante, qui fait luire à leurs yeux avides de liberté un espoir, très vague d'abord, surtout après la déviation du grand mouvement sous l'impulsion du génie de l'invincible général devenu aussitôt premier Consul et Empereur. Deux jeunes boyards — un valaque et un moldave — courent à Paris pour voir de près la merveille et tâcher d'attirer vers leur patrie écrasée les bienfaits de cette force libératrice naissante. L'un rentre au foyer, après avoir gaspillé à Paris la plus grande fortune du Pays; l'autre, le moldave, à peine rentré, disparaît sans retour, comme un simple général russe de nos jours, car les méthodes n'ont pas changé.

«Malgré l'insuccès de ces premiers pas, la liaison était faite et définitive entre la France et nous et telle a été depuis, pour les Roumains, la source intarissable d'espoir et de confiance dans l'avenir.

«Les vagues orageuses de la Révolution ont jeté chez nous des émigrés français, des gens cultivés; ils ont été reçus dans les meilleures familles et ont répandu autour d'eux par leur conversation, par les leçons qu'ils donnaient aux enfants et aux personnes de tout âge, la connaissance de la langue, de la littérature et de la civilisation française. Parmi ces pionniers de la propagande française a brillé à Bucarest, à partir de 1804, votre homonyme, appartenant à la même famille, le marquis Beauvoil de Saint-Aulaire, qui fut une figure toute nouvelle dans la société bucaréstoise. Deux ans plus tard on le trouve premier ministre du hospodar Ypsilanti. Le général Langeron — un autre émigré français, au service de la Russie celui-là, en fait, dans ses mémoires publiés par nous, un portrait dont peut être fier même un ambassadeur du XXe siècle: «Naisance distinguée, esprit transcendant, une des meilleures plumes du moment dans la partie diplomatique, honnête homme, désintéressé, mais dont l'esprit ardent et enthousiaste et le caractère violent nuisaient à la justesse des idées. Il ne voyait, ne faisait rien que par fougue, par prévention, ou par impulsion du moment». Un de ses élèves sera le futur auteur de la grande Hétairie grecque de 1821.

«Voilà, Monsieur l'Ambassadeur, un des premiers semeurs d'idées françaises dans la société roumaine de la Valachie au commencement du XIXe siècle. D'autres, de moindre envergure, ont joint leurs efforts aux siens pour approfondir et élargir le sillon. Tel fut Vaillant qui ouvrit en 1829, dans notre école de St. Sava, un cours de langue et de littérature françaises. Il exerça une très puissante influence sur la grande génération du relèvement roumain dont il guida les premiers pas.

« Cette grande génération roumaine a été forgée dans votre Paris, dans la flamme des grandes idées libérales, qui brûlait sous la pression écrasante et réactionnaire de la Sainte-Alliance, par la parole de feu Quinet, le fanatique apôtre de la liberté pour les hommes et pour les peuples. Entre les murs du Collège de France, de 1842 à 1845, vibrat, aux oreilles des jeunes roumains le nom de leur nation, que Quinet et Michelet plaçaient parmi les premières qui avaient droit à la liberté. Ces jeunes roumains étaient au premier rang de la foule en délire qui, dans la grande École libre, après leurs cours enflammés, saluait les deux maîtres par les cris : « les Prophètes, les Prophètes ».

« Tandis qu'à la maison les parents continuaient à vêtir leurs longs costumes orientaux, la jeunesse roumaine courait à Paris, d'où le soleil de la liberté, de la vie nouvelle, de la régénération jetait ses rayons vivifiants sur l'Europe entière et jusque chez nous, dans nos Carpathes, sur notre magnifique Danube et sur les riches vallées de la belle Moldavie.

« Cette jeunesse s'est groupée autours de vos « Prophètes » et les a gagnés à la cause de la régénération de notre race par l'union de tous les tronçons de notre patrie alors amorcée. C'étaient les Golesco, les Balcresco, les Bratiano, les Ion Ghica, les Rosseti et tant d'autres. Cette sainte génération, celle du relèvement de l'âme roumaine, prépara ainsi l'unité de la patrie dont la réalisation merveilleuse éblouit nos yeux.

« C'est encore avec l'aide de la France que cette unité s'est accomplie, avec votre collaboration, avec celle de notre vénéré collègue le général Berthelot et de la grande mission militaire qui le secondait et qui est venue à notre secours dans les moments les plus durs de la grande tourmente, avec l'aide enfin de vos hommes d'État.

« L'amour pour la liberté, le dévouement à l'humanité, à la patrie et à la nation, ces semences que vos « Prophètes » du Collège de France ont jeté à pleines mains dans les cœurs de la jeunesse roumaine de 1842 à 1845, ont richement germé. Leurs fruits, ce furent d'abord, le mouvement d'un courage merveilleux de 1848, dix ans après la première Union celle des deux Principautés qui en 1859 formèrent la Roumanie, vingt ans plus tard la victoire de Plevna en 1877 et l'Indépendance de la patrie sous le sceptre de la royauté; il y a douze ans, enfin, la réalisation du grand rêve national — la Grande Roumanie unifiée dans ses frontières naturelles.

« Vous êtes donc venu chez nous, Monsieur l'Ambassadeur, il y a quatorze ans, suivi de la noble mission militaire française, non pour assister aux événements, mais pour mettre votre prestige, votre intelligence, le sang français au service de la cause roumaine, pour sauver du grand danger qui la menaçait, l'oeuvre entreprise, il y a plus d'un siècle par vos émigrés, par vos « Prophètes » du Collège de France et par votre diplomatie du second Empire.

« Les événements, dont le cours menaçant a changé grâce à l'appui de votre collaboration dévouée, ont été durs mais glorieux; l'orage menaçait de nous submerger et de détruire l'oeuvre du passé, les progrès

dûs aux efforts de plus d'un siècle. C'est alors que s'est produit l'intervention de la France; elle nous aida d'abord à nous tenir debout, puis à consolider les résultats acquis par tant de vertus et par tant de sacrifices.

* Notre Académie représentant les efforts intellectuels de la nation, est heureuse de saisir l'occasion de votre présence parmi nous pour exprimer de nouveau à la France et à Vous personnellement, toute la reconnaissance des Roumains pour les services rendus si brillamment dans des temps suprêmes, services d'autant plus précieux qu'ils ont été heureusement couronnés d'un si magnifique succès.

* Les situations étant analogues je repète — comme mot de la fin — les paroles prononcées dernièrement, dans une grande fête de culture française, par le représentant d'une autre nation amie.

* Une amitié. C'est trop peu dire! C'est un autre nom qu'il faudrait trouver pour définir ce sentiment né de la fidélité à un même idéal, et qui a connu, au service de cet idéal, la fraternité des angoisses, des exaltations et des souffrances, où nos artères ont battu d'un même rythme, et la fraternité du sang que nos fils ont versé côte à côte.

* Il est de notre intérêt à tous de nous souvenir toujours que: «Les liens intellectuels, pour être moins visible que d'autres, sont peut-être ceux qui attachent le plus étroitement les individus et les nations. Car l'homme ne vit pas seulement du pain. Il vit aussi, et surtout, de la pensée qui est la vie des âmes. Et voici une forme de rapprochement intime et incessant où nous pouvons, maîtres incontestés ou serveurs obscurs, jouer tous notre rôle, afin de nous pénétrer davantage. Nous pénétrer ce n'est point d'ailleurs nous confondre. La délicatesse française est ici, comme en toute matière, compréhensive et subtile».

* Soyez donc, Monsieur l'Ambassadeur et Illustre Collègue, le bien venu parmi nous, comme parmi vos frères reconnaissants et affectueux! *

D-1 Conte de Saint-Aulaire cetește următorul răspuns:

* En toute simplicité, mais du fond du coeur, je vous exprime ma gratitude pour le grand honneur que vous m'avez fait en m'appelant parmi vous. Cet honneur, je vous en sais doublement gré, car il est aussi une joie.

* Je n'ai pas à vous assurer de mon attachement à la Roumanie, puisque ce sentiment est mon seul titre à vos suffrages. Vous l'avez jugé assez vif pour suppléer chez moi à la science qui est ici chez elle, et dont je n'étais sans doute pas digne, un dur destin, celui des diplomates en des temps troublés, ne m'ayant donné ni les loisirs ni la sérénité que son culte réclame. Or, tout attachement profond aspire à l'être toujours davantage, tend à se justifier, s'étendre, se perpétuer; il est avide de liens nouveaux. Celui que vous formez entre la Roumanie et moi m'est particulièrement cher. Il est, je ne l'oublie pas, la récompense de cet attachement assez doux, cependant, pour la trouver en lui-même. Mais il est aussi une invitation discrète et amicale à mieux mériter cette récompense en m'efforçant de comprendre la Roumanie par l'esprit comme je l'ai comprise depuis longtemps, et sans aucun effort, par le coeur. Cette

initiation me sera facile si, à l'égard des peuples comme des individus, aimer c'est comprendre. Et, elle me sera délectable, car elle me ramènera, je l'espère, souvent parmi vous dans votre capitale qui, pour tout français, a le double, délicieux et paradoxal privilège de lui faire sentir plus que partout ailleurs la place que la France occupe dans le monde, et cela tout en lui laissant l'illusion qu'il n'est pas sorti de France. Ce n'est pas assez dire. Aujourd'hui, celui qui, des rives de la Seine vient sur celles de la Dimbovitza, se demande si quelque talisman analogue au tapis magique de Mahomet qui transportait instantanément son possesseur à travers l'espace, ne l'a pas transporté dans le temps, vers un passé récent, par un bond en arrière qui, selon moi, serait un grand progrès. A certains égards, en effet, Bucarest nous restitue le Paris d'antan, le Paris de l'époque où, pour employer le langage moderne, Paris était parisien cent pour cent, et non la Babel qu'il est devenu, au point que le Boulevard est impraticable si vous ne parlez pas toutes les langues de la terre. Or, un vieux parisien qui a découvert Bucarest, lors du récent Congrès de la Critique dont il était membre, s'émerveillait d'y retrouver Tortoni chez Capsa où la délicatesse des propos s'accorde avec celle des mets. Quant à moi, n'ayant jamais été polyglotte, tant par principe que par incapacité, afin de maintenir, dans la mesure de mes moyens, à ma langue maternelle sa prérogative de langue diplomatique, et, par là, aux rapports internationaux la clarté nécessaire à leur harmonie, je me sens perdu dans la Babel parisienne. Mais je me retrouve et m'attends ?! Calea Victoria, où, pour être compris, me suffit le peu de français qu'on m'a enseigné dans mon enfance et que, malgré ma vie errante, je n'ai pas oublié parce que ma bonne étoile m'ayant fixé pendant plusieurs années chez vous, j'y ai trouvé des maîtres pour l'entretenir et l'améliorer.

♦ Ils m'ont ainsi rendu généreusement les leçons que le membre de ma famille, dont votre éminent Président nous a présenté le portrait, a données, pendant la Révolution et l'Empire à vos arrière-grands-pères. Cet émigré n'était pas mon ascendant direct. Mais je viens de découvrir en lui, d'après les mémoires du Général Langeron, un oncle à succession. Il l'est même à double titre. Si j'en crois quelques-uns de mes chers collègues du Quai d'Orsay, il a dû me léguer son mauvais caractère. D'autre part, il m'a certainement transmis son affection pour la Roumanie. Avec les intérêts composés et accumulés pendant plus d'un siècle, et en tenant compte de ce que j'y ajoute de mon propre fonds, ce patrimoine atteint un chiffre incalculable sauf, Messieurs, par ceux d'entre vous qui sont spécialisés dans le calcul de l'infini.

♦ Je ne me laisserai pas aller plus longtemps à l'effusion de ma gratitude personnelle. J'ai hâte de vous apporter l'hommage d'un autre sentiment qui la domine : une émotion religieuse, quand je songe à tout ce que vous représentez. Ce grand mot n'est pas trop grand pour vous. Il est pleinement justifié en présence du miracle accompli par le génie de la Roumanie dont vous êtes les dépositaires. Miracle de la résurrection, alors que toutes les fatalités semblaient conjurées pour le rendre

impossible. Résurrection d'un peuple enseveli dans quatre cercueils : Turquie, Russie, Autriche, Hongrie. Mais l'âme ardente et sage de vos lointains et glorieux ancêtres planait sur ces tombeaux. Cette âme une, indivisible, impérissable, patiente, frémissante, féconde, vivait et créait dans l'âme des générations qui ont souffert ou combattu sur cette terre trempée de tant de sueurs, de larmes et de sang, chez tous ceux que je voudrais pouvoir évoquer dans un cortège d'apothéose; votre paysan sublime, gardien fidèle de la langue et des traditions, vos chefs illustres : Étienne-le-Grand, Michel-le-Brave et leurs compagnons, dont les exploits brillent dans les ténèbres de l'histoire comme de sombres fulgurations, enfin vos savants, vos historiens, vos écrivains, anxieux de reconstituer le passé pour préparer l'avenir, d'établir votre filiation et de vérifier vos titres pour justifier vos droits, pâlisant sur les vieilles chroniques, sur les archives millénaires dont ils ont secoué sur leur patrie les poussières comme des germes ou des étincelles. Cette âme une et innombrable a ordonné aux membres dispersés de soulever la pierre des sépulcres, aux fragments de la statue de se rejoindre et de s'animer. Et, devant les nations étonnées, la statue, plus harmonieuse et plus vivante que jamais, s'est levée, a marché, souri, combattu, vaincu. Triomphe de l'esprit sur la matière, de la justice sur l'iniquité, de l'amour sur la violence, de la vie sur la mort. Prodige des forces spirituelles qui confirme l'éminente noblesse de la Roumanie, lui assigne une place dans l'élite de l'humanité, en fait une des régions sacrées du monde. Simple pèlerin de France, c'est donc avec un sentiment pieux que je salue en vous, dépositaires, interprètes et guides du génie roumain, l'élite d'une élite et que je pénètre chez vous comme dans le sanctuaire d'un sanctuaire.

* J'ai dit que tout concourt à rendre plus éclatant ce miracle de votre renaissance nationale dont je reconnais ici, en laissant aux siècles futurs le soin de les glorifier, quelques-uns des meilleurs artisans. Je n'aurai pas la témérité de résumer votre histoire; vous la connaissez mieux que moi, et il y a parmi vous des Maîtres de l'histoire. Je noterai seulement au hasard quelques traits qui m'apparaissent comme des signes extraordinaires à l'horizon de votre passé, et comme des promesses mystérieuses pour l'avenir.

* Il y a un peuple dont la naissance elle-même est un miracle puisque, je m'en suis assuré en interrogeant il y a quelques jours son arbre généalogique, la Colonne Trajane, il a été transporté des rives du Tibre aux rives du Danube et de la Mer Noire, à une époque où les voyages ne devaient pas être faciles, sans cependant rien perdre de son bagage spirituel. Il a gardé sa langue, son génie, ses vertus, ses armes et ses Dieux. Or, cette merveilleuse réussite qui accompagnée de prouesses épiques, semblait le mettre à l'abri des accidents, est bientôt suivie d'épouvantables catastrophes. Bientôt, dès le III-e siècle, *Aurelien* abandonne aux Barbares la rive gauche du Danube. Si *Ovide* qui, exilé en Dobroudgea quelques années avant notre ère, s'y sentait complètement étranger et se plaignait de n'y trouver personne pour comprendre les *Tristes*, y était alors revenu, tout un peuple aurait avec lui déploré le départ des légions.

Le drame de ce peuple c'est d'occuper le carrefour des invasions, le confluent de l'Orient et de l'Occident, le point de choc entre deux mondes où si son métal n'était si bien trempé, il eût été brisé. Sous l'avalanche des barbares, cet îlot patricien est recouvert, mais, dans son essence, reste intact.

* Car, il y a un peuple dont les substructions morales et intellectuelles sont si fortement liées par le ciment romain qui, à défaut de la Colonne Trajane, serait son certificat d'origine, qu'il résiste aux plus violentes secousses comme aux infiltrations les plus opiniâtres. Oui, il y a un peuple dont les fondements, indestructibles et conçus pour porter plus tard un magnifique édifice, ne redoutent ni les tremblements de terre ni les assauts du temps. De même que les flots du Danube, avec leurs formidables coups de bélier renouvelés sans arrêt, jour et nuit, depuis des siècles n'ont pas détruit les piles du pont de Trajan qui, entre Kostol et Severin, émergent encore aux basses eaux, les colonnes du temple roumain restent debout sous la houle des invasions et, quand les Barbares sont passés, appellent les Dieux. Mais les Dieux n'entendent pas encore et ce sont, de nouveau, les Puissances des ténèbres qui répondent.

* Il y a un peuple — et c'est l'acte le plus pathétique de sa tragédie — qui, après avoir été le martyr des invasions, le bouclier sanglant de la civilisation, l'athlète du Christ, en est récompensé par l'hostilité de ceux qui invoquent la civilisation et parlent au nom du Christ. Parce que ce peuple est placé sur la route des lieux les plus convoités de la planète, parce que, pendant une longue période de l'histoire, les coupoles de Sainte Sophie dominent l'horizon politique de l'Europe, étincellent dans les rêves de la Sainte-Russie et exercent sur elle une irrésistible fascination, les nouveaux croisés qui, sans l'héroïsme de ce peuple, auraient péri sous le cimetière de l'infidèle, traitent ce peuple en infidèle, ne voient dans sa patrie qu'une étape à utiliser ou un obstacle à supprimer. Si ce peuple n'était immortel, il eût été perdu par ceux qu'il avait sauvés. On ne se contente pas de l'écarteler et de distribuer ses membres à des souverains qui se donnent pour les chevaliers de la Justice et les lieutenants de Dieu ici-bas. On lui enlève plus que sa vie: le principe de sa résurrection, son nom, ses traditions, sa langue même. Une partie de ses archives qui constituent son État civil et ses titres de noblesse, est transporté à Moscou; elle y est en sûreté, comme y sera, en des temps plus modernes, un trésor moins immatériel. Et, parce que ce peuple avait rompu avec Rome, à une époque où les querelles religieuses divisaient les familles, Rome ne le reconnaît plus, d'autant plus que sa famille adoptive qui, d'ailleurs, ne l'adopte que pour le dépouiller, travestit jusqu'à sa langue sous le masque des caractères cyrilliques. Il semble alors que ce peuple ait Dieu lui-même contre lui et que Dieu bénit ceux qui s'acharnent à assassiner son âme.

* Mais il y a un peuple qui saura prouver au monde, aux hommes, à Dieu lui-même, qu'il y a une âme et qu'on n'assassine pas une âme. Réfugiée dans la conscience qu'elle approfondit pour s'y cacher, elle

n'est plus, extérieurement, qu'un faible cri sans écho, un chant, une *doina* mélancolique dont le rythme se brise pour expirer dans un gémissement, comme pour bercer une agonie, une prière dans un Ciel vide, sourd et muet. Ciel si sourd que le Dieu des batailles, le Trajan moderne, Napoléon ne l'entend pas. Suprême douleur, à Tilsitt, il offre au Tsar la Moldavie et la Valachie. Supposons, pour l'excuser, qu'il croyait rendre des filles à leur père, parce qu'il avait lu l'histoire de la décadence de l'Empire Romain par Gibbon qui y fait d'Étienne-le-Grand un Slave.

« Il y a un peuple qui, au fond de l'abîme, ne désespère pas de l'avenir, parce qu'il n'oublie pas son passé, c'est à lui que je pense devant cette maxime du Maréchal *Foch*: « Les peuples ne perdent la vie que lorsqu'ils ont perdu la mémoire ». N'ayant pas perdu la mémoire, ce peuple avait gardé le secret de tout reconquérir. Son âme dit, comme cette vieille paysanne roumaine ruinée par l'envahisseur qui a dévasté si souvent ce pauvre sol si riche: « Je n'ai plus rien, je regarde le Ciel et la terre ». C'est là, précisément, au contact des forces élémentaires et éternelles, qu'elle retrouvera les biens de la terre et la lumière du Ciel. Dès que le climat politique, au souffle des révolutions, devient favorable, nous assistons à un prodigieux renversement de situation.

« Après la nuit millénaire où la Roumanie est enveloppée de telles ténèbres que, sauf à la lueur de quelques éclairs, elle est invisible au monde, alors que tous les hommes, même ceux qui sont ses frères, s'acharnent à l'y murer à jamais, voici — là est le miracle — que se lève le jour où tout, même l'adversité, concourt à sa fortune et où tous les peuples, jadis conjurés pour sa perte, le sont pour son salut, sans le savoir et comme en vertu d'un décret d'en-haut; oui, tous les peuples, y compris ses ennemis, par leur aveuglement qui, souvent, fait toute la clairvoyance de ses amis. Et voici que, conformément à la loi de son sol et comme en vertu d'une affinité mystérieuse de la terre, des morts, des vivants et des générations futures, la moisson sera d'autant plus belle que l'hiver a été plus long et plus rigoureux.

« De cette subordination finale des hommes et des choses, même les plus hostiles, à votre idéal national, comme si une Puissance supérieure les utilisait en les narguant, pour l'accomplissement de ses desseins, je ne citerai que quelques exemples, ceux qui, étant à la porte de mon ignorance, donnent la mesure de tout ce que votre science pourrait y ajouter.

« Déjà ne peut-on reconnaître cette harmonie secrète qui résout au profit de votre avenir les discordances du présent, dans votre rupture religieuse avec Rome, rupture qui, après avoir consommé l'isolement de la Roumanie en la coupant de ses origines, l'y ramène dans les temps modernes, la célébration du culte dans la langue nationale ayant perpétué votre langue et l'âme qu'elle exprime.

« Plus récemment, le démiurge subtil et narquois qui tourne en votre faveur les circonstances en apparence adverses, inspire Kisselof, Proconsul de Russie, quand il adopte chez vous le français comme base de l'instruction et prépare ainsi, pour leur mutuel avantage, l'intimité de nos deux

patries. Le miracle est évident, puisque, à la cathédrale de votre indépendance et de votre unité, le diable lui-même porte pierre.

‡ Ne croyez-vous pas que le démiurge fait encore des siennes en 1848 quand il utilise une révolution à Paris pour faire de l'ordre à Bucarest et dans toute l'Europe, en faisant éclore, au souffle de cette révolution, les mouvements nationaux qui sont conformes à l'ordre, puisqu'ils mettront les peuples à leur place, c'est-à-dire chez eux ?

‡ Ai-je besoin de vous dire que nous ne saurions, sans injustice, méconnaître le rôle des Prophètes, des Quinet, des Michelet, des Mickiewicz dans cette Palingénésie des peuples. Mais, cependant, si le Collège de France dont ils avaient fait le temple de l'Esprit est devenu le berceau de votre liberté, c'est, avant tout, parce que cette liberté, après avoir trouvé dans le cœur du peuple son tabernacle, et dans le cerveau de vos savants sa lumière, a suscité des apôtres, des martyrs, des docteurs et des politiques. Or, cette élite constellée de noms glorieux, enflammée au souffle ardent des prophètes du romantisme, a transformé, toujours sous l'inspiration du démiurge, leur chaleur en un mouvement qu'ils n'avaient pas prévu et qui, à certains égards, est même à l'autre pôle de leur foi. À son origine, le romantisme était surtout un mysticisme esthétique ou démocratique; sa patrie était l'art, le peuple, l'humanité. Il impliquait donc, sinon la négation, du moins l'éclipse des patries. En littérature, il était la confusion des genres; en politique, il brouillait volontiers les frontières des États comme, en esthétique, les limites des arts. Dans son verbalisme effréné, il attachait plus d'importance aux mots qu'aux choses, prenait souvent les mots pour les choses, ce qui est funeste aux choses. À cette logomachie destructrice, on pourrait opposer votre philologie créatrice.

‡ Sans remonter à l'époque où la Roumanie mariait, à son profit, le Grand Turc et la République de Venise, l'un pour faire contrepoids à d'autres impérialismes, l'autre pour maintenir le contact avec l'Occident, j'admire, à votre actif, cette autre synthèse des contraires: Michelet, un de vos « prophètes », le grand ennemi des Jésuites, et ces mêmes Jésuites qui, au Collège de la Propagande, à Rome, révèlent aux jeunes catholiques transylvains qui y sont envoyés par Marie-Thérèse, une de vos alliées sans le savoir, comme Kisselef, les titres de la patrie roumaine. Le peuple qui associe, pour accomplir son propre destin, le Grand Turc et la République de Venise, l'Autriche et la Russie, les Jésuites et Michelet, est le maître de tous les diplomates et la paix serait éternelle s'il gouvernait l'univers.

‡ En tirant d'une révolution l'ordre, d'aspiration humanitaires une force motrice pour une volonté nationale et du romantisme ce double chef-d'oeuvre classique, l'indépendance et l'unité de la Roumanie, classique par la logique, la mesure, la solidité, l'équilibre du réalisme et de l'idéalisme, l'harmonie avec lui-même et avec l'ordre universel, les guides spirituels et politiques de la Roumanie, justement comparée dans cette période à une épave entourée de cuirassés ennemis, ont été de

merveilleux pilotes. Ils ont su capter, dans leur voile, leur voile latine, tous les vents, même les vents contraires, et, bientôt, exploit qui tient de la magie, l'épave torpillera les cuirassés.

* 1914. La guerre. L'âme de la Roumanie, devant l'heure de l'action militaire, se mobilise sous les drapeaux du droit et de la liberté. 1916, l'holocauste de tout un peuple pour le salut des générations à venir. Oui, de tout un peuple, car l'aviation ennemie, la famine, les épidémies, la douleur et la mort ne distinguent pas entre les classes, les âges ni les sexes. Toujours retentiront en moi les accents de la Marseillaise que des jeunes étudiants roumains, promis aux prochaines batailles et aux sacrifices, chantaient dans la nuit noire, mais avec un cœur radieux. Toujours brilleront dans ma mémoire les regards de ces jeunes femmes et de ces jeunes filles qui, parcourant les rues de Bucarest en septembre 1916, afin des respirer la brise nocturne, narguaient les Zeppelins et dont les prunelles fixées sur le Ciel menaçant étaient, dans les ténèbres, mais avec plus de douceur et de mobilité, comme les petites sœurs des étoiles.

* Alors, c'est l'horreur, non la terreur, le désastre, non la défaite, l'invasion, non le démembrement. Désastre effroyable en lui-même, quand la Roumanie a pour ennemi même le seul allié qui soit son voisin, mais désastre triomphant par ses conséquences, de sorte qu'il dépasse à la fois les prévisions les plus pessimistes et les prévisions les plus optimistes. Après le flux de tant de peuples, leur reflux libérera toute la terre roumaine et ce déluge de maux porte non plus une épave, mais l'arche de votre unité.

* Une fois de plus, pour la réalisation de ce rêve, tout a été moyen, même l'obstacle. Si le miracle est, dans l'ordre de la nature, la dérogation à ses lois, n'est-il pas, dans l'ordre de la politique, le renversement de ses prévisions et la dérogation aux règles que la courte sagesse des hommes croit lui imposer? Je ferais preuve d'une plus courte sagesse encore si je tentais de découvrir le secret de ce mystère.

* Pourtant, je crois lire en vous et dans ceux dont vous êtes les continuateurs, le mot ou le demi-mot de l'énigme. Oui, je crois que le génie roumain a rendu la vie à une nation parce qu'il est, lui-même, extraordinairement vivant, ayant puisé sa sève au plus profond de la conscience populaire. Un historien de la Renaissance roumaine a été frappé par le fait qu'elle est due, dans une grande mesure, à des auteurs anonymes, comme ces cathédrales construites par la multitude des croyants sous la direction d'architectes qui, en concevant, à la gloire de Dieu, le plan de monuments impérissables, ne songeaient même pas à y inscrire leur nom. Quant à ceux de ces savants roumains, véritables pères de la patrie, dont les noms sont couronnés d'une juste gloire, cette gloire est d'autant plus juste qu'ils ont toujours donné à leurs travaux le caractère d'une oeuvre collective et désintéressée. C'est pourquoi la froide lumière des archives n'a pas été, pour vous, selon l'expression de ce même historien, un soleil de minuit. Elle a embrasé la conscience nationale parce qu'elle en émanait. C'est l'honneur et la récompense de vos devanciers de n'avoir pas

consideré la science, l'art, la poésie, comme des jeux de l'esprit, mais de les avoir restitués à leur antique mission qui était non d'amuser les hommes, mais de les unir, de les guider, de les éclairer, de les exalter, les arrachant aux trivialités de l'existence pour leur apprendre les beautés de la vie et en faire des héros. L'esprit ne propage la vie que par son contact avec elle et si, au lieu de créer, il veut ressusciter, il doit êtreindre la vie avec encore plus d'amour. Le génie roumain, fidèle à la terre, sa mère, est comme elle, fécond. Fidèle au soleil, son père, il ne se contente pas d'être clair. Brûlant quand il le faut, il porte la pensée à la température de l'action. Et, si l'orage éclate, le Ciel de l'âme roumaine est assez chargé d'électricité pour que l'acte suive l'idée comme la foudre suit l'éclair.

* Le mystère n'en subsiste pas moins; il s'élargit même par notre effort pour le pénétrer si, dans la genèse d'une nation, comme dans toutes les choses humaines, le mystère s'alimente à la connaissance. Étant ici, non pour le comprendre, mais pour m'incliner devant lui, qu'il me suffise d'y reconnaître le signe d'une rare prédestination et le présage d'un magnifique destin. L'autre jour, en saluant à Cannes la statue de Mistral, votre éminent Représentant en France, M. *Diamandy*, dans une allocution qui est un morceau d'anthologie, rappelait cette parole de la mère du poète après la lecture de *Mireille*: « Je ne suis pas sûre d'avoir tout compris, mais j'ai cru voir une étoile ». Plus candide encore et plus ébloui que la vieille mère de Mistral, je dis, devant la résurrection de la Roumanie: je n'ai rien compris, mais je vois dans le firmament de son avenir des myriades d'étoiles et je comprends, du moins, pourquoi son peuple appelle la voie lactée le Chemin de Trajan ».

ȘEDINȚA SOLEMNA

31 MAIU 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

a) Ședința publică

D-l G. BALSȘ, Vicepreședinte, deschizând ședința, arată că pentru terminarea lucrărilor actualei sesiuni este nevoie să se prelungească sesiunea cu o zi — cea de astăzi. Propune să se dea vot de aprobare asupra acestei prelungiri.
— Se aprobă cu unanimitate.

În conformitate cu Art. 15 din Statute se procedează la alegerea Președintelui Academiei Române pentru anul academic 1930—31.

Alegerea se face prin vot secret și se obține următorul rezultat: Votanți 23. D-l I. Bianu întru-nește 19 voturi, 4 voturi fiind albe.

— Se proclamă ales Președinte al Academiei pentru 1930—31 d-l I. Bianu.

D-l I. BIANU mulțumește colegilor pentru noua încredere cu care au binevoit să-l onoreze și, ocupând locul prezidențial, arată că urmează să se aleagă Vicepreședinții Academiei pentru anul 1930—31.

Se procede la alegerea de Vicepreședinți pentru 1930—31.

— Se realeg din Secțiunea Literară d-l Oct. Goga întrunind 21 voturi, din Secțiunea Istorică d-l G. Balș întrunind 19 voturi, din Secțiunea Științifică d-l N. Vasilescu-Karpen întrunind 22 voturi.

Celelalte voturi, din totalul de 24 exprimate, s'au împărțit pe Secțiuni astfel: pentru d-l C. Rădulescu-Motru 1 vot, pentru d-l S. Mehedinți 2 voturi, pentru d-l D. Gusti 1 vot, pentru d-l Dr. G. Marinescu 1 vot, pentru d-l I. Simionescu 1 vot, 1 vot fiind alb.

D-l Președinte I. BIANU proclamă aleși Vicepreședinți ai Academiei pentru 1930—31 pe d-nii Oct. Goga, G. Balș și N. Vasilescu-Karpen.

La ordinea zilei fiind alegerea de Membri onorari și de corespondenți străini, d-l ANDREI RĂDULESCU cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui N. Titulescu ca Membru onorar al Academiei:

« Pentru strălucita activitate, așa de cunoscută, dezvoltată în favoarea națiunii române, atât în țară cât și în străinătate și în special în numeroase adunări internaționale, propunem să fie ales Membru de onoare d-l Nicolae Titulescu, distinsul jurist, a cărui personalitate este atât de elogios apreciată pretutindeni ».

(15) *Andrei Rădulescu, I. Lușas, Silviu Dragomir, Preotul Nic. M. Popescu, Dim. Gusti, Sextil Pușcariu, Brătescu-Voinești, P. Bogdan, I. Simionescu, D. Voinov, G. Bogdan-Duică, I. Bianu, G. Țițeica, Ion Inculetz, General Crămnicanu, Vasilescu-Karpen, Gr. Antipa.*

— Drept rezultat al votului se constată că d-l N. Titulescu a întrunit unanimitatea de 23 voturi.

D-l Președinte I. BIANU proclamă ales în unanimitate Membru onorar al Academiei pe d-l N. Titulescu.

Preotul N. M. POPESCU cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Andrei Protici ca Membru corespondent străin:

« E cu neputință a se despărți studiile privitoare la vechea artă în Sud-Estul Europei. Deaceia tot ce scrie despre arta în țara sa d-l Andrei Protici, directorul Museului din Sofia, este de folos și pentru noi. Alegându-l Membru corespondent al Academiei noastre, am dovedi că știința românească nu e supusă pasiunilor trecătoare care pot deosebi popoare ale căror puncte de contact, în trecut și în prezent, sunt așa de numeroase ».

(16) *N. Iorga, Al. Lăpedatu, Andrei Rădulescu, I. Inculetz, Preotul Nic. M. Popescu.*

— Rezultatul votului: Votanți 20, din care d-l Andrei Protici întrunește 19 voturi.

D-l Președinte I. BIANU proclamă ales Membru corespondent la Secțiunea Istorică pe d-l Andrei Protici.

Preotul N. M. POPESCU cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Pietro Orsi ca Membru corespondent străin:

« Studiile istorice venețiene, n'au în prezent un reprezentant mai cu autoritate decât d-l Pietro Orsi, ale cărui opere se ocupă dealfel și cu întreaga istorie a marii sale patrii italiene. În mai multe ocazii, el a arătat interes și simpatie pentru noi, a căror istorie are atâtea legături cu glorioasa Veneție. Propunem alegerea sa ca Membru corespondent al Academiei ».

(ss) N. Iorga, Al. Lăpedatu, Andrei Rădulescu, I. Inculetz, Preotul Nic. M. Popescu.

— Rezultatul votului: votanți 21, din cari d-l Pietro Orsi întrunește 19 voturi.

D-l Președinte I. BIANU proclamă ales Membru corespondent la Secțiunea Istorică pe d-l Pietro Orsi.

Preotul N. M. POPESCU cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui C. A. Sotiriu ca Membru corespondent străin:

« Cercetările arheologice privitoare la teritoriul grecesc al Bizanțului au în Grecia un maestru necontestat în persoana d-lui profesor Sotiriu. Descoperirile sale sunt multe și de mare importanță. Ne-a vorbit de ele și la Congresul de bizantinologie din București. Propun alegerea sa ca Membru corespondent al Academiei noastre ».

(ss) N. Iorga, Al. Lăpedatu, Andrei Rădulescu, I. Inculetz, Preotul Nic. M. Popescu.

— Drept rezultat al votului se constată că d-l G. A. Sotiriu a intrunit unanimitatea de 21 voturi.

D-l Președinte I. BIANU proclamă ales în unanimitate pe d-l G. A. Sotiriu ca Membru corespondent la Secțiunea Istorică.

Preotul N. M. POPESCU cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui A. M. Andreades ca Membru corespondent străin:

« Interesul d-lui Andreades, profesor al Universității din Atena, se îndreaptă nu numai asupra problemelor de economie politică, mai ales în Bizanț — și istoria acestor stări economice a scris-o pe larg —, dar și asupra atâtor alte domenii. Apusul îl cunoaște prin multe și importante studii. Legați așa de mult, în toate timpurile, de patria sa, am stabili, alegându-l Membru corespondent al Academiei noastre, legături din cele mai folositoare între țara noastră și aceea, căreia e mândru de a-i aparține ».

(ss) N. Iorga, Al. Lăpedatu, Andrei Rădulescu, I. Inculetz, Preotul Nic. M. Popescu.

Rezultatul votului: Votanți 23. D-l Andreades întrunește 22 voturi.

— D-l Președinte I. BIANU proclamă ales Membru corespondent la Secțiunea Istorică pe d-l A. M. Andreades.

Preotul N. M. POPESCU cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui N. Vulici ca Membru corespondent străin:

« D-l Vulici, profesor la Universitatea din Belgrad, stă în fruntea arheologilor sârbi. Lucrările sale de amănunte sunt numeroase. Președinte al comitetului iugoslav pentru Congresul de bizantinologie din Belgrad, D-sa, care a participat și la cel din București, a arătat o deosebită prietenie pentru țara noastră.

« Il propunem ca Membru corespondent străin ».

(ss) N. Iorga, Al. Lăpedatu, Andrei Rădulescu, I. Inuleta, Preotul Nic. M. Popescu.

— Drept rezultat al votului se constată că d-l N. Vulici a întrunit unanimitatea de 20 voturi.

D-l Președinte I. BIANU proclamă ales în unanimitate Membru corespondent la Secția Istorică pe d-l N. Vulici.

Preotul N. M. POPESCU cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Ferdo v. Šišić ca Membru corespondent străin:

« Șeful școlii istorice croate, d-l Šišić, a serbat în acest an șasezeci de ani de viață. Lucrările sale sunt baza studiilor privitoare la Croația și țările vecine. A-l cuprinde între Membrii noștri corespondenți străini e a creă o legătură între știința românească și aceea pe care de atâția ani el o reprezintă cu autoritate ».

(ss) N. Iorga, Al. Lăpedatu, Andrei Rădulescu, I. Inuleta, Preotul Nic. M. Popescu.

Drept rezultat al votului se constată că d-l Ferdo Šišić a întrunit unanimitatea de 18 voturi.

— D-l Președinte I. BIANU proclamă ales în unanimitate Membru corespondent al Secției Istorice pe d-l Ferdo v. Šišić.

D-l Președinte I. BIANU zice:

« În actuala sesiune Academia a avut de acordat 23 de premii, din cari 11 cu o valoare variind între 4.000 și 100.000 Lei pentru opere publicate și 12 cu o valoare variind între 1.000 și 20.000 lei pentru subiecte fixate de Academie.

« În bugetul Academiei s'au prevăzut pentru aceste premii suma totală de 462.500 lei, din cari 375.500 lei pentru premiarea operelor publicate.

« Suma s'a repartizat astfel pe premii:

« 4.000 lei pentru scrieri cu conținut de orice natură; două premii pentru scrieri literare și filologice de câte 50.000 și 5.000 lei; patru premii de câte 100.000, 50.000, 30.000 și 4.000 lei pentru scrieri istorice, juridice, filozofice și arheologice; trei premii de câte 70.000, 50.000 și 2.500 lei pentru publicațiuni cu cuprins științific și un premiu de 10.000 lei pentru scrieri de natură silvică.

* La concursul acestor premii s'au prezentat 75 scrieri, din care 12 au obținut distincțiunile ce se vor enunța îndată. Două din ele, și anume premiul Vasile Pârvan merit a distinge lucrări de arheologie și premiul Ștefan Dem. Vergu, pentru scrieri de natură silvică, nu au fost acordate, la primul prezentându-se scrieri neconforme cu regulamentul premiului, la cel de al doilea neprezentându-se scrieri.

* La cele 12 premii pentru subiecte date s'au prezentat șase manuscrise: un manuscris la Premiul Principesa Alina Știrbei, de 8.500 lei, cu subiectul «Dora d'Istria»; un manuscris la premiul Funcționarii C. F. R. din București, de 6.000 lei, cu subiectul «Drepturile funcționarilor publici față de Stat»; un manuscris la Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei, cu subiectul «Cercetări nouă asupra culturii țesutului nervos și neurologic in vitro» și trei manuscrise la Marele Premiu General Ioan Carp și Maria Carp, de 7.000 lei, cu subiectul «Organizarea Armatei după războiu». Dintre aceste premii, potrivit deciziunilor Comisiunilor au fost acordate numai premiile V. Adamachi și Marele Premiu Militar Carp.

Apoi, după propunerea d-lui Președinte, întreaga asistență se ridică în picioare timp de două minute ca expresie a adâncii recunoștințe față de donatorii, prin generozitatea cărora se dau distincțiuni la atâtea valoroase lucrări.

Preotul N. M. POPESCU citește următorul raport făcut de d-l C. Rădulescu-Motru asupra scrierii «Tolstoi educator» de d-l C. Narly, distinsă cu Premiul Năsturel, de 4.000 lei:

* Încercarea marelui literat rus, Leo Tolstoi, de a organiza o școală nouă pentru copiii țărănimii din Iasnaia Poliana va fi considerată pentru multă vreme ca una dintre cele mai importante experiențe pedagogice a secolului al XIX-lea și de care pedagogia va trebui să țină seama. Ca un al doilea Jean Jacques Rousseau, Tolstoi își propune un sistem de educație bazat în întregime pe libertatea de dezvoltare a copilului. Înălăturând tradițiile școlare de până la dânsul, care în cea mai mare parte sunt produsul transacțional între interesele Statului și ale Bisericii, el vrea o școală nouă în interesul individualității copilului.

* Rezultatele practice ale școlii din Iasnaia Poliana nu pot da măsura concepției tolstoiene despre educație, fiindcă această școală din cauza vitregiei împrejurărilor a durat câțiva ani numai. În schimb, scrierile și articolele de polemică, apărute în legătură cu această școală, sunt foarte interesante, și ele asigură lui Leo Tolstoi un loc de frunte în rândul marilor educatori ai omenirii.

* D-l C. Narly, profesor la Universitatea din Cernăuți, ne dă despre Tolstoi, ca educator, o scriere concisă, și totuși completă. Cu o înțelegere pătrunzătoare, dânsul înfățișează pe rând ideile fundamentale ale sistemului de educație tolstoian punându-le în legătură cu sistemele de educație din vremea noastră. Cu deosebire, el pune într'o lumină foarte vie originalitatea experienței lui Tolstoi, într'o țară, ca Rusia, în care școala eră abandonată rutinei și imitației după străini. Cum toate scrierile lui

Tolstoi au fost traduse în limba franceză, d-l profesor Narly a avut posibilitatea să se pună la adăpost contra orișicărei surprinderi produse de vreun nou izvor bibliografic. Scrierea sa poate fi pusă cu încredere în mâna orișicui care este doritor de a cunoaște pe Tolstoi, sub latrea educativă, ceace și explică publicarea sa în editura Casei Școalelor și succesul de care s'a bucurat în lumea școlară.

* Suntem de părere că scrierea d-lui C. Narly merită să i se acorde premiul în întregime *.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI citește următorul raport făcut de d-l Sextil Pușcariu asupra scrierii * Intunecare *, roman, de d-l Cezar Petrescu, distinsă cu o parte de 40.000 lei din Premiul Statului Eliade Rădulescu, de 50.000 lei:

* Războiul pentru unitatea neamului se reflectă în romanul românesc prin două opere valoroase, foarte deosebite prin temperamentul artistic și concepția literară a autorilor, dar întregindu-se una pe alta. În * Pădurea Spânzuraților * de Liviu Rebreanu asistăm, în cadrele unei descrieri de o remarcabilă putere epică, la luptele sufletești ale Românului ardelean, târît în război înaintea de a fi lămurit asupra rolului său activ ce avea să-l joace în sbuciumul neamului său. Din zeci de figuri caracteristice, observate cu agerime și grupate în mod abil în jurul unei personalități interesante, a înjghebat Cezar Petrescu marea frescă a celui mai însemnat eveniment din istoria Românilor.

* În această lucrare de o măiastră compoziție și de o adâncă umanitate, vedem înainte de toate războiul mondial, lipsit de orice romantism și atât de bogat în aspecte cu totul nouă, pe care-l găsim și în literaturile celorlalte popoare. Ca și aiurea întâlnim figura luptătorului care * săvârșește actele de bravură cele mai mari cu aerul cel mai frivol posibil *; ca pe alte fronturi, dăm de acele prietenii duioase care se leagă, în fața primejdiei comune, între cei ce, în împrejurări normale, ar trece unul pe lângă altul fără să se observe; ca în alte țări, realitatea crudă a războiului se amestecă până și în jocul nevinovat al copiilor.

* Adevărat că acești copii se joacă în Intunecare * de-a refugiații *; pe lângă Sofronie și Zoe Vesbianu, îmbogățitul de război fără scrupule și soția lui însetată de senzații tari, apare figura fin estompată a boierului moldovean Raciș; și tot astfel, alături de situații și de persoane pe care cruzimile, suferințele și nedreptățile războiului le fac să semene unele cu altele pe tot cuprinsul Europei, se văd la Cezar Petrescu oameni dela noi, cu dureri și doruri care sunt numai ale noastre. Din satul, unde trăiesc viața lor de țărance moldovene mama și sora eroului principal, apare delicioasa siluetă a lui Mitiță a Frăsânii a lui Culai Chioru; de dincolo de Prut vine * Moldovanul di la Soroca * fără puțința de a se desface de prestigiul Rusiei țariste, precum și fantoma intelectualului basarabean, molipsit de microbul bolșevic. Dar mai ales apar, ca un fel de leitmotiv ce răsună chiar în uvertură, concepțiile diferite care vin deodată cu

reprezentantul provinciilor nouă, acel regionalism în fașă care avea să otrăvească armonia între cei înfrățiți în același ideal.

* Eroul însuș, Radu Comșa, este una din cele mai interesante figuri ale romanului românesc. El aduce dela țară o inteligență proaspătă și un suflet primitor, ajungând la oraș cu admirabila putere de adaptare a țărânului nostru, care se rupe cu rădăcini cu tot și fără durere aparentă din solul ce l-a născut. Și, în luptă cu elementele mai puțin vânjoase ale orașului, el este un cuceritor, cât timp e înviorat de dragostea întăritoare a Luminței — soră bună cu Olguța lui Ionel Teodoreanu — și mai ales câtă vreme se reazămă pe brațul tare al protectorului său, Vardaru. Acesta, descendent al unei vechi familii cu tradiții de cinste și iubire de neam, îi împrumută siguranța și acel echilibru sufletesc care se sprijină pe un realism sănătos. În momentul când războiul îl scoate pe erou din mediul acesta prielnic și îl aruncă în vârtejul celor mai nelogice întâmplări și a celor mai cumplite deziluzii, echilibrul sufletesc i se turbură, admirabila elasticitate a inteligenții sale se frânge.

* Vardaru și Radu Comșa reprezintă cele două generații luptând cot la cot în marea încercare a popoarelor, din care generația tinerilor aruncați în fața morții înainte de a fi cunoscut viața, a ieșit zdrobită, fiindcă acești fascinați au așteptat de la pace roade prea îmbelșugate și prea imediate, fiindcă nu și-au dat seama că « mai trebuie suferinți, pentru ca oamenii să aștepte că răul nu e afară... ci e în noi... » și că vindecarea se află tot în noi ».

* Autorul, cronicar fidel, descrie cu aceeași îngrijire pe Vardaru și Radu Comșa, dar simpatia sa și mai ales interesul său artistic se concentrează în mod vădit în jurul celui din urmă și cu deosebire din momentul când « întunecarea » îi cuprinde sufletul cu umbrele ei tot mai dese. E preferința pentru partea umbroasă a vieții, pentru cazurile senzaționale prin morbiditatea lor, pe care Cezar Petrescu o împarte cu alți contemporani ai săi, români și străini. Am preferi s'o întâlnim mai des la străini decât în literatura noastră, prea tânără ca să-i priiască atmosfera aceasta de sanatoriu.

* Cezar Petrescu a trecut dela gazetărie la nuvelă și dela nuvelă la roman, fără să fi încetat de a rămâne jurnalist. Acest lucru explică două laturi ale scrisului său.

* Nici un alt scriitor român nu are ca el acea curiozitate neconținut trează pentru toate problemele ce agită societatea noastră, nu are atenția atât de încordată asupra felului cum această societate se manifestă astăzi, nu este, cu un cuvânt, atât de înfipt în actualitate, ca Cezar Petrescu. Și iarăș nu cunosc nici un scriitor care să aibă, ca el, facilitatea de a-și așterne gândurile pe hârtie, găsind cuvântul cel mai proaspăt și mai evocativ, întrebuițat în accepțiunea sa cea mai nouă. Tot astfel, imaginile prin care reliefează descrierea sunt cele mai apropiate de înțelegerea obștească, de felul de a privi lucrurile în zilele noastre: inteligența dezordonată și muncită de o lectură nesistematică a lui Vasile Mogrea e asemănată cu o bibliotecă răsturnată într'un camion.

« Dar cele două mari calități ale autorului (care explică și neobișnuita sa fecunditate literară), curiozitatea sa artistică și ușurința scrisului, pot deveni defecte atunci când, atras de diversitatea infinită a personajilor întâlnite și robit de varietatea fără număr a întâmplărilor de fiecare clipă, el crede — ca romancierul-boem din « La Paradis general » — că orice om și orice fapt divers poate fi apropiat de interesul estetic al cetitorilor săi, cu mijloacele stilistice ale gazetarului, care nu are vreme să-și cizeleze scrisul într'un atelier de bună școală veche.

« Academia a premiat întâiul volum de nuvele, « Scrisorile unui răzeș », în care se cuprindeau în germene diferitele aspecte ale viitorului scriitor. Propunând Academiei premierea cu marele Premiu Eliade Rădulescu a romanului « Intunecare », deși nu fusese prezentat de autor la concurs, aș vrea înainte de toate să aducem un omagiu marelui său talent de scriitor; dar în același timp aș vrea să arătăm autorului că între operele sale atât de numeroase, Academia Română prețuiește cu deosebire cele două volume premiate, preferindu-le celor de felul lui « La Paradis » sau « Miss România ».

Preotul N. M. POPESCU citește următorul raport făcut de d-l C. Rădulescu-Motru asupra scrierii « Călugări și ispite » — Scene din viața mănăstirilor » de Preotul Damian Stănoiu, distinsă cu o parte de 10.000 din Premiul Statului Eliade Rădulescu:

« Când au apărut în revistele literare primele nuvele ale preotului Damian Stănoiu, care astăzi formează volumul de față, ele au deșteptat de îndată atenția publicului, prin maniera lor artistică de a pune în lumină latura naivității sufletești a vieții călugărilor. Această viață a călugărilor a tentat pe mulți scriitori români; fapt explicabil, prin aceea că ea a avut un loc destul de important în trecutul nostru. Dar, pe când mai toți ceilalți scriitori de până acum nu vedeau viața călugărilor decât prin prisma prozaică a satirei și a disprețului, sau prin prisma unei filozofii religioase de împrumut, așa că scrierile lor, mai în toate cazurile, aveau de efect să ne-o depărteze, făcând-o urită și neînțeleasă, d-l Damian Stănoiu, dimpotrivă, a găsit tehnica artistică prin care această viață a călugărilor s-a intrat în sufletul nostru prin simpatie și înțelegere. Ni se desvăluie prin talentul d-lui Stănoiu, figuri de călugări și călugărițe, care pot să stea alături, în ceace privește alcătuirea lor artistică, de figurile cele mai reușite din literaturile străine.

« Și pentru a întâri lauda aceasta, adăugăm: toate figurile desvăluite de arta d-lui Damian Stănoiu sunt rupte din realitatea vieții noastre mănăstirești, și nu sunt împrumuturi sau reminiscențe combinate din cetirea literaturilor străine.

« Cartea « Călugări și Ispite » cuprinde cinci bucăți, dintre care două cel puțin vor rămâne pe viitor ca niște mărgăritare ale literaturii românești. Acestea două bucăți sunt: « În căutarea unei parohii » și « S'a certat maica Natalia cu maica Vitalia ». În amândouă autorul a reușit să armonizeze imaginația sa cu nivelul sufletesc al persoanelor de care se ocupă. Nici

o notă discordantă, în această privință. Un scriitor mediocru, cu ocazia istorisirii necazurilor pricinuite unui sărman călugăr de căutarea zădărnicită a unei parohii, ar fi fost ispitit să amestece în istorisirea sa fel de fel de reflecții cu caracter politico-social, dacă nu chiar declamații învățate din cărți revoluționare, pe când d-l Stănoiu rămâne totdeauna măsurat mediului în care se află, și ca un adevărat mare artist păstrează persoanelor sale atmosfera potrivită naturii lor originale. « În căutarea unei parohii » poate fi utilizată, negreșit, de orișicine vrea să cunoască mai deaproape împrejurările politico-sociale în care se exercită apostolatul de preot la noi; dar această utilizare este îndreptățită, nu fiindcă bucată este scrisă în acest scop, ci fiindcă ea este o operă de artă desăvârșită, o prelungire a vieții reale. Bucata cealaltă « S'a certat maica Natalia cu maica Vitalia », este încă și mai caracteristică pentru talentul autorului. În această bucată se desvăluie un colț din viața de mănăstire, dar un colț de o naivitate adorabilă: micul accident, din cauza simplității mediului, îl vedem ridicat la rangul de eveniment dramatic. Două călugărițe, Natalia și Vitalia, se iubesc, se urăsc și se împacă într'un șir de împrejurări naive, atât de naive că pot fi considerate ca simple scene de vis contemplativ, și cu toate acestea cetitorul le recunoaște ca reale și asemănate vieții din mănăstirile noastre. Numai un artist de valoare poate îmbina într'un grad așa de înalt iluzia cu realitatea.

« Nu insistăm asupra însușirilor formale de stil ale cărții d-lui Damian Stănoiu, fiindcă ele au fost relevate de criticii noștri literari încă de mult.

« În cazul de față, Academia Română este chemată, nu să încurajeze pe un începător, ci să consacre un talent care stă în afară de discuție.

« Propun să i se dea întreg premiul, sau în orișice caz, jumătate din acest premiu, dacă mai sunt și alți concurenți de merite egale ».

D-l General R. Rosetti, Membru corespondent, citește următorul raport făcut de d-l General C. Presan asupra lucrării în manuscris cu motto « Semper fidelis », de d-l General N. Alevra, prezentată la Marele Premiu Militar General Ioan Carp și Maria Carp, de 7.000 lei, cu subiectul dat « Organizarea Armatei după războiu », lucrarea fiind distinsă cu o parte de 3.500 lei din menționatul premiu:

« Lucrarea prezintă un deosebit interes, atât prin valoarea ei, cât și prin faptul că îmbrățișează organizarea armatei noastre în tot complexul ei, mergând până a arăta și legiuirile ce ar trebui alcătuite, pentru a desăvârși pregătirea ei.

« Bazat pe experiența războiului mondial și pe puțințele țării noastre, autorul admite, în general, organizarea armatei așa cum se găsește azi — care, dealtfel, corespunde cu aproape totalitatea organizațiilor date armatelor europene, după războiu și, în special, cu a vecinilor noștri — aducându-i însă mai multe complectări și modificări foarte judicioase: așa, de pildă, propune ca Divizia să fie alcătuită pe patru regimente de infanterie — ceea ce, după părerea mea, este absolut necesar; se ocupă

de aproape de chestiunile în legătură cu mobilizarea, așa ca aceasta să fie cât mai asigurată, etc.

* D-sa face uz, în organizare, de toate mijloacele de luptă apărute în timpul marelui războiu, dar, în ce privește Carele de luptă (tancurile), le admite, pentru armata noastră, numai ca o forță pusă la îndemâna marilor comandamente, spre a da cu ele lovitura acolo unde se simte nevoie.

* Având în vedere natura și starea în care se găsește țara noastră, precum și puțințele ei, este partizan, în general — și cu drept cuvânt — al tracțiunii animale, așa cum există, dealtfel și la țările ce ne înconjoară.

* În rezumat, lucrarea dovedește din partea autorului multă competență științifică practică, este armonioasă și, după părerea mea, ar putea servi ca program de urmat la desăvârșirea organizării și pregătirii oștirii noastre.

* Opinez pentru premiarea acestei lucrări ».

D-l General R. Rosetti, citește și următorul raport al d-lui General C. Presan asupra lucrării în manuscris a d-lui Căpitan Radu Dinulescu, prezentată la Marele Premiu Militar General Ioan Carp și Maria Carp, cu subiectul arătat, fiind distinsă cu o parte de 3.500 lei din acel premiu:

* Autorul, inspirându-se de scrierile ce au apărut în Occident și de părerile emise, cu privire la noile metode de luptă întrebuițate în marele războiu mondial și, în special, de acele cu privire la Carele de luptă (tancuri), este de opinie că, o armată trebuie să facă uz în larg de noile invențiuni și prevede anume că, diviziile din prima linie să fie aproape complet cuirasate și motorizate, iar cele din linia a doua mai slabe.

* Așa, d-sa prevede că Divizia ce va intra imediat în luptă (la frontiere), la declararea războiului, să aibă ca bază de organizare Carele de luptă, întrebuițând chiar de cele mici pentru un singur om — un fel de tiralliori cuirasati — iar ca trupă de infanterie numai două regimente care, și acestea să fie transportate cu trăsuri-motoare. D-sa este de părere, chiar, a se desființa cavaleria independentă și înlocui cu Care de luptă pentru urmăriri.

* Ca o consecință a acestor idei, este de părere că, o țară trebuie industrializată în așa fel, încât să se poată dota armata în tot momentul cu asemenea armamente, mergând așa de departe în convingerile sale încât declară că: preferă o țară industrializată care să poată procura armatei în timpul războiului asemenea armamente, decât o armată bine organizată și înarmată din timp de pace, dar fără țară industrializată. D-sa reazămă această părere cu cele petrecute cu Anglia în războiul mondial, fără a ține seama însă că, dânsa dispunea, ca armată organizată din timp de pace, de puternica sa flotă.

* Propunerile autorului prezintă, după părerea mea, multe inconveniente:

* Mai întâiu, după cum arată singur, organizarea pe care o propune nu se referă la țara noastră, așadar nu răspunde la subiectul dat de

Academie, prin care se cere « organizarea armatei după războiu », adică a armatei române. D-sa declară că, neposedând statisticile necesare, nu poate propune organizarea ei.

* Apoi, organizarea unei armate trebuie să fie făcută astfel, ca diferitele sale unități să fie cât mai omogene.

* Unul din marile inconveniente ale organizării propuse este că, o asemenea divizie cuirasată este improprie pentru lupta în munți. Franța chiar, țara cu o mare industrie, și-a constituit Diviziile pe patru regimente de infanterie, cu ocazia războiului din Maroc, cu toate că, în recentul războiu numărul lor fusese redus la trei.

* În afară de aceasta, o țară ca a noastră, care niciodată, sau într'un viitor atât de îndepărtat încât eu nu-l întrezăresc, nu va putea avea o industrie capabilă să permită o asemenea organizare. Dealtfel, țările cu o industrie foarte dezvoltată nu au organizat armatele lor, în urma marelui războiu, astfel ca să bazeze totul pe cuirase și motorizare. Mareșalul Foch, o autoritate militară recunoscută, ne-a sfătuit, cu ocazia venirii sale în țară, să reînfrunțăm al patrulea regiment de infanterie ce a fost desființat după încheierea păcii.

* Lucrarea, în general, este neadaptabilă țării noastre. Ea denotă însă că autorul este la curent cu literatura militară, face multe citațiuni istorice și, dacă ar putea fi publicată, ar da, de sigur, naștere la discuțiuni interesante ».

D-l G. MURNU citește următorul raport făcut de d-l O. Densușianu asupra scrierii « Lu Frați Noștri — Libru lu Rumeri din Istria » (Cartea Românilor din Istria), de d-l Leca Morariu, distinsă cu o parte de 3.500 lei din Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei (divizibil):

* Reproducând și câteva texte adunate de alții, culegerea d-lui Morariu aduce înainte de toate material bogat cules de d-sa. Față de textele în general puțin variate, ce s'au publicat până acum, cele pe care le dă d-l Morariu apar mai interesante prin cuprinsul lor, care nu se mărginește numai la obișnuite teme de folklor, ci ne fac să cunoaștem unele aspecte ale vieții Istroromânilor, cu amănunte chiar ce lipsesc din descrieri etnografice. Cele mai multe sunt din Sușnievița și Zeiän — mai ales această localitate, puțin cercetată, ajungem să o cunoaștem acum; câteva redau graiul din Noselo, Bîrdo, Grobnic, Gradinie, Letai.

* Transcrierea, fără să fie riguroasă fonetică — culegerea nu se adresează numai specialiștilor — lasă totuși să se vadă particularitățile istroromânei. Câteva lămuriri nu ar fi fost însă de prisos, cum ar fi fost bine să se dea la sfârșit un glosar de formele nesemnlate până acum și cele care apar altfel decât în culegerile anterioare.

* Premiul se poate acorda d-lui Morariu, și chiar în întregime, dacă nici unei alte cărți din cele prezentate nu i s'ar putea trece o parte ».

D-l G. MURNU citește următorul raport asupra scrierii « Cerbul de lumină » de d-l Radu Gyr, distinsă cu o parte de 1.500 lei din Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei (divizibil):

« Printre cele mai tinere talente poetice cari s'au impus atenției noastre, în anii din urmă, *Radu Gyr* în cele trei volume de poezii ce a publicat până acum, ne apare înzestrat cu o noutate de însușiri și daruri cari îl ridică cu câțiva stânjeni deasupra multora de astăzi pe câmpul cărturării noastre. E un « enfant terrible », care ia în răspăr elucubrațiile etichetărilor teoretice și confirmă credința că mântuirea e în sborul liber al duhului creator dăruit din grație divină și nicidecum în schelăturile acriene ale speculațiilor metafizice sau ale geometriei raționale, prin cari se ierarhizează, înrâftuindu-se, plâsmuirile fantaziei. Peste sera de răsaduri parazitare și anemice actuale, de căutată morbideță și rafinare exotică, de dibace sau grosolană pastişare a subtilităților și prețiozităților unei culturi milenare sau de tendință sterilă centrifugă, de manie de inovație à tout prix, justificată cu titlul utopic de modernism sau emanată din miasmele senilității apusene — răsună un șuer de haiduc oltean, de Jianu vizător care cutreeră malurile Oltului, străbate chiuind prin codrii pandurilor lui Tudor peste Jiu și până la Cerna și zice din frunză și din cobuz o doină « bărbată și nouă », de o persistentă sugestie de vigoare și spontană explozie, prin care sufletul lui, panteistic și etnic primordial, trăește integral viața și țara-i proprie contopind, ca într'o poemă unică, trecutul nostru dela « Dacii bărboși » până astăzi, actualitatea cu toate mrejele de frumuseți ale meleagurilor natale, cu patrimoniul de credinți și legende populare, cu toată poezia tipică multiplă a naturii vegetale sau fizice, ca și a produselor manuale caracteristice ale mândrelor odrasle din țara farmecelor virile de peste vulturile Oltului.

« Caleidoscopul de variate și scânteietoare colori și imagini ale creațiunii poetice a lui Radu Gyr e îmbrebenat cu o rară bogăție și prospețime de expresie neaună, uneori îndrăzneț, pitoresc nuanțată regional, și arată o neistovită, o uimitor de buiacă fantazie născocitoare și ne miră cu atât mai mult, cu cât poetul se găsește abia la începutul carierii sale.

« Pegaz aprig, sălbatec înflăcărat care sboară nestrunit în zăbale și-și poartă nechezul entuziasmului nebun peste râpe și văgăuni și nu-și află doritul popas decât pe tărâmul eteric, fragil și diafan al poeziei, în « codrul de basm », unde îl întâmpină strălucind « Cerbul de lumină » și s'aude « o minune ».

« doar cântece de aur și de argint curat ».

« O magistrală descriere vizionară plastică găsim în « Fior de toamnă » (p. 35. *Cerbul de lumină*). Neîntrecut elan Dionisiac e « Chiot de toamnă » (p. 28). O creațiune remarcabilă prin concepție și fericită expresie ne-o dă în bucata « Eu meșterul ».

« Aș putea cită încă un număr de realizări frumoase, impregnate de același duh înaripat, mărginesc însă acl spicuirea mea socotind că pildele citate sunt de ajuns ca să ne convingă că avem în fața noastră un viguros reînnoitor al clasicului, de-o fantazie și verbozitate epică de o frapantă originalitate. E vorba de un mare cântăreț național în devenire, în plină evoluție. Avântul său tineresc nu cunoaște nici zăgazuri și margini. Dar vine în curând maturitatea, frâna experienții, când sirepul plaiului oltenesc

va fi cârmuit suveran în sborul și desghinurile lui și mînat mai de-a dreptul și fără cotiri și poticniri la țintă. Țesătura inspirației va fi tot mai îndesită, verbul tot mai concentrat și mai sobru, asprimile pe alocuri mai netezite, conturile și formele mai sonor, mai rotund delinuate și modulate, rezonanța interioară tot mai prelungită.

* Această maturitate o așteptăm și sunt încredințat — după dovezile destul de presărate din belșug și truda-i de până acum — că ea va însemna una din culminățiile poeziei românești. Deaceia îmi fac o plăcere, s'o recomand cu toată căldura pentru a fi încununată cu premiul la care aspiră ».

D-l I. LUPAȘ cetește următorul raport asupra scrierii « Cartea de Aur Luptele politice naționale ale Românilor de sub coroana ungară » distinsă cu Premiul Dr. Aurel Cosma, de 100.000 lei:

* La Premiul Dr. Aurel Cosma de 100.000 lei, destinat lucrărilor de istorie națională sau universală care contribuie la elucidarea « originii și a trecutului poporului românesc » — lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1914 până la 31 Decembrie 1929 — a fost prezentată și « Cartea de Aur sau Luptele politice naționale ale Românilor din Ardeal », operă al cărei ultim volum, al VIII-lea, a apărut în Sibiu la 1915.

* Autorul acestei opere este d-l Teodor V. Păcățianu, bătrânul publicist, care pe lângă munca sa ca redactor al ziarelor « Luminătorul » din Timișoara, « Tribuna » și « Telegraful Român » din Sibiu, a desfășurat și o întinsă activitate de istoriograf publicând în revistele « Transilvania » și « Societatea de mâne », precum și în « Anuarul Institutului de Istorie Națională » din Cluj și în « Biblioteca Astra » din Sibiu o serie respectabilă de studii și contribuții de valoare netăgăduită pentru « elucidarea trecutului poporului românesc » din Ardeal și din Banat.

* Dintre toate publicațiile sale istorice s'a impus atențiunii obștești monumentală operă *Cartea de Aur*, care cuprinde în opt volume de câte 800—900 pagini un material prețios și de neapărată necesitate pentru oricine dorește să cunoască în amănunte toate silințele desfășurate de către Românii ardeleni, bănățeni și bucovineni pentru salvarea ființu lor etnice și pentru afirmarea drepturilor naționale-politice în luptele necurmate împotriva cârmuitorilor străini.

* În această vastă lucrare sunt reproduse din debaterile parlamentare ardeleni, vieneze și budapestane toate momentele de interes pentru trecutul politic al Românilor, în diferite ocazii. Adunarea acestui material vast, risipit în felurite publicațiuni oficiale și neoficiale a reclamat neobositului publicist o muncă intensivă de 16 ani, dela 1899—1915.

* Cartea nu cuprinde însă numai materialul informativ și documentar, ci dă în fruntea fiecărui capitol mai mare și câte o expunere introductivă, zugrăvind exact și obiectiv icoana timpului, la a cărui cunoaștere amănunțită are menirea să contribuie materialul adunat cu atâta stăruință și sacrificiu.

* Negăsindu-se vreo instituție, care să fi luat asupra sa cheltuiala tiparului, autorul însuș a fost nevoit să achite din prea modestele sale

resurse gazetărești suma de 24.000 coroane aur pentru tipărirea celor opt volume. Din vânzarea lor nu a putut încasă decât 18.000 cor., rămânând astfel cu un deficit de 6.000 cor.

* Deoarece în volumul I reproduce în întregime discursul lui Simion Bărnuțiu dela 1848 contra Unirii Ardealului cu Ungaria, autorul a fost condamnat de către justiția maghiară la opt luni de zile temniță de Stat și la amendă în bani de 500 cor. Și-a răscumpărat deci vrednicul publicist T. V. Păcățianu cu lunile petrecute în temnița ungurească din Seghedin convingerile sale istorice-politice. Astfel au înțeles reprezentanții * sfintei coroane * ungare să răsplătească munca de 16 ani și sacrificiile bănești ale publicistului și istoricului român dela Sibiu.

* Răposatul coleg, A. D. Xenopol, scria în raportul său, prezentat la 1903 Academiei cu recomandarea de a se acordă acestei cărți — premiul Năsturel-Herăscu: * Cartea d-lui Păcățianu are o valoare mult mai mare decât o simplă culegere de documente. Ea este un steag de luptă pentru frații noștri amenințați. Este o întreprindere apoi foarte costisitoare. E drept, ca Academia Română să vină în ajutorul acestei mari întreprinderi încuviințând premiul d-lui Păcățianu *.

* Propunerea n'a întrunit atunci majoritatea sufragiilor. Ajutorul, care nu i s'a putut acordă înainte cu 27 ani, credem că se cuvine a i se oferi astăzi prin decernarea premiului Dr. Aurel Cosma care exprimase dorința ca cel dintâiu premiu din fondul creiat de dânsul să servească mai curând pentru răsplătirea unei activități întregi, decât pentru o singură carte. Activitatea îndelungată a d-lui Păcățianu îndeplinind cu prisosință această intențiune a donatorului, premiul ce i se acordă acum prin votul Academiei Române, reprezintă pe lângă aprecierea strădaniilor lui în domeniul istoriografiei ardelen și bănățene, mai ales o dreaptă răsplată morală pentru munca încordată și sacrificiile neprecupețite ale veteranului publicist *.

Preotul N. M. POPESCU cetește următorul raport asupra scrierii * Voyage du Patriarche Macaire d'Antioche — Texte arabe et traduction française * de Preotul Radu Vasile, distinsă cu Premiul Statului Gh. Asachi, de 50.000 lei:

* Vreme de șapte ani, dela 1652 și până la 1659, Patriarhul Macarie de Antiohia (1647—1672) cercetează Moldova, Muntenia, Țara Cazaicilor și Rusia pentru strângere de milostenii spre a plăti datoriile grele făcute pe seama patriarhiei sale de înaintași. Din însoțitorii săi făcea parte și arhidiaconul Pavel de Alep, fiul său trupesc: patriarhul Macarie fusese întâiu preot de mir. Pavel, îndemnat de prieteni, își face note de drum și întors acasă întocmește o voluminoasă lucrare cunoscută sub numirea de * Călătoriile patriarhului Macarie de Antiohia în Țările Române și în Rusia. Lucrarea aceasta s'a arătat a fi un izvor foarte însemnat pentru istoria românească dela mijlocul veacului al XVII-lea. Afară de rare exagerări, autorul descrie exact ce a văzut și încă, adesea ori, cu multe amănunte.

* Pentru evenimentele istorice ale vremii, — lupta dintre Mateiu Basarab și Vasile Lupu, detronarea acestuia, domniile lui Gheorghe

Ștefan, Constantin Cârmul, Mihnea Radu —, Pavel de Alep este un martor cu ochi larg deschiși. Pentru descrierea mănăstirilor și a bisericilor azi pierite sau greșit refăcute — cum sunt Trei Ierarhii — și mai ales palatele domnești și casele boierești cu totul pierite în ziua de azi, arhidiaconul ne-a lăsat însemnări de mare preț.

* Drumurile noastre noroioase sau prăfoase, străbătute de trăsuri cu cai și de care cu boi, regiunile noastre ce-l încântă, socotindu-le raiul pe pământ, râurile noastre cu apă multă și bună, nu ca țara lui cu ape puține, orașele noastre cu biserici multe și cu adăpoaste de olac, satele noastre cu case de bărne, împodobite cu velnițe și cu nelipsitul cuptor, slujbele impunătoare de biserici, obiceiurile la înmormântări, la nunți, la sărbători, bejănia locuitorilor de frica războaielor și a schimbărilor de domni, îmbrăcăminte și evlavia poporului, bibliotecile boierilor cu prețioase și rare cărți, toate aceste ramuri ale copacului vieții românești sunt descrise de acest arab viu și doritor de cunoștințe.

* Dar, cu toată însemnătatea ei, textul original al lucrării scrise în dialectul arab al Damascului nu s'a tipărit până acum. Invățații lumii și ai noștrii, mai ales, au folosit lucrarea aceasta numai în traduceri după alte traduceri, care toate sunt incomplete și greșite.

* Traducerile cele mai folosite sunt următoarele două: Traducerea engleză făcută de Belfour, « The Travels of Macarius », Londra, 1829—36, 2 vol., după manuscrisul arab din Londra; traducerea rusească făcută de Murcos, « Путешествіе антиохійскаго патриарха Макарія », Moscova 1896, după trei manuscrise arabe noi din Rusia.

* Traducerile românești sunt următoarele: Hasdeu, în « Arhiva Istorică » (I, 59—111, 1865), traduce partea ce ne privește după Belfour. C. Negruzzi traduce după Soloviev, care și el tradusese după Belfour (« Arhiva Românească », 1867, ed. II, 140—164). Emilia Cioran (București, 1900), reproduce cu unele îndreptări traducerea lui Hasdeu și traduce restul după Belfour. Răposatul G. Popescu-Ciocănel traduce după manuscrisul arab din Paris o mică parte, ce nu ne privește, tipărită în « Buletinul Geografic », an. 19, București.

* Dar iată că un român își iese greaua sarcină să editeze originalul arab al acestei scrieri interesante. El este preotul Vasile Radu, azi profesor la Facultatea de la Chișinău. Sfinția sa un om liniștit, muncitor și cu înclinări de erudit migălos începe să se specializeze în limbile semitice încă de pe băncile facultății noastre. Trimis la Paris, preot al bisericii române, sfinția sa, acolo, vreme de șapte ani, își continuă studiile semitice la Hautes Études și la Institutul Catolic, de unde își ia diploma în limba arabă.

* În această vreme, după sfatul nostru, începe studiarea manuscriselor arabe ale acestei călătorii, care sunt în număr de nouă (1 Paris, 1 Londra, 4 Rusia, 1 Alep, 1 în posesia lui A. Krinski, 1 la Aintur în Liban). Procurându-și fotografiile după cele mai bune, cercetând literatura respectivă și traducerea acestei lucrări — știe și rusește și englezește — Sf. sa își publică rezultatele în lucrarea « Voyage du patriarche Macaire d'Antioche,

étude préliminaire, valeur des manuscrits et des traductions », Paris, 1927, un în folio de 100 pp. cu 9 planșe. Concluziile studiului său preliminar sunt următoarele: Manuscrisul arab din Paris este cel mai bun, fără să se poată spune până acum dacă este chiar originalul arhidiaconului Pavel. Manuscrisul arab din Londra are lipsuri și este plin de greșeli. Traducerea engleză a lui Belfour făcută după acest manuscris este și mai defectuoasă, căci Belfour a lăsat la o parte părți grele de tradus și a cetit greșit multe expresii. Murcos a făcut o traducere mai bună după trei copii moderne fără valoare; dar pentru lipsurile din manuscrisele sale a folosit traducerea engleză a lui Belfour în loc de manuscrisele arabe din Paris și Londra. Deci originalul arab nu-i editat căci Constantin Bacha a tipărit numai începutul și sfârșitul acestei călătorii într'un chip netemeinic; iar traducerile existente nu sunt depline și nu pot fi folosite cu toată încrederea.

« Intr'armat cu aceste pregătiri, părintele Vasile Radu prezintă colecției « Patrologia Orientalis », condusă de învățații recunoscuți R. Graffin și F. Nau partea întâia din textul arab însoțit de traducere franceză, de note și de o prefață lămuritoare. Editorii după o cercetare amănunțită îi aprobă tipărirea în colecția lor. Și astfel în 1930 apare în « Patrologia Orientalis », tome XXII, fascicule 1, « Voyage du patriarche Macaire d'Antioche — texte arabe et traduction française » par Basile Radu, un în folio de 200 pp.

« Fascicula aceasta cuprinde motivul călătoriei, pregătirile, un istoric interesant al patriarhilor de Antiochia, descrierea Constantinopolului, călătoria pe Marea Neagră, prin Dobrogea, primirea la Galați, călătoria până la Iași, descrierea Iașilor cu bisericile și slujbele sale și întâlnirea cu Vasile Lupu.

« Nu mă pot pronunța asupra editării textului arab, nefiind cunoscător al acestei limbi, și nici cuvântul specialiștilor nu-l avem, căci lucrarea s'a dat publicului prea de curând. Dar seriozitatea colecției unde este tipărită și reputația universală a învățaților Graffin și Nau ne dau deplină încredere asupra temeiniciei ediției. Cetind însă cu atenție traducerea franceză, ne încredințăm — iar Pavel de Alep este foarte greu de tradus — că identificarea localităților, a numelor proprii este exactă și mai ales traducerea slujbelor bisericesti, care în celelalte traduceri este adeseori greșită, aici o avem redată cu toată preciziunea.

« Iată câteva greșeli ale vechilor traduceri îndreptate în această ediție. Murcos cetind greșit un cuvânt, face pe Macarie să debarce trecând Dunărea la Iași în loc de Galați. Pe drumul între Galați și Iași toate traducerile vorbesc de o localitate pe care o numesc Wastatakojo. Părintele Radu dovedește după textul arab că este vorba de localitățile Ivești și Tecuciu. Când patriarhul intră în Galați, toate clopotele bisericilor sună. Erau primele clopote ce acești călători le auziau în Moldova. Arhidiaconul Pavel, încântat de sunetul lor exclamă: « Să dea Dumnezeu să nu mai fim lipsiți de sunetul lor ». În traducerile de până acum această exclamație ajunge: « Și Dumnezeu s'a speriat de sunetul lor ».

*Știu că fascicula a doua de 300 pp. ce cuprinde călătoria întâia în Moldova și în Muntenia este gata de tipar și că Graffin a scris autorului să i-o trimită spre a începe tipărirea în cursul acestui an. Autorul lucrează acum la fascicula ultimă ce cuprinde călătoria a doua în Țările Române, pe care o va tipări înaintea fasciculelor cu călătoria în Rusia spre a da mai grabnic învățaților noștri textul exact al acestui însemnat izvor istoric.

*Părintele Vasile Radu învederează cu lucrarea sa o erudiție serioasă într'un domeniu necunoscut la noi. Această lucrare pune în mâna cetitorilor români un izvor de cercetare de mare preț. Și ceva mai mult: un nume nou de învățat român se adaugă în lista învățaților lumii, în domeniul orientalist, spre cinstea neamului nostru. Pentru aceste cuvinte, mă încumet să propun a i se acordă în întregime premiul Asachi de 50.000 lei la care a concurat *.

D-l S. MEHEDINȚI cetește următorul raport asupra scrierii «Evoluția demografică a orașelor și minoritățile etnice din Transilvania», de d-l Dr. Sabin Manuilă, distinsă cu Premiul Demostene Constantinide, de 4.000 lei (divizibil), acordat în întregime:

*Autorul a privit problema cu ochii omului de știință. Cunoscând nu numai literatura mai veche, dar și pe cea nouă, precum și felul cum s'au studiat astfel de probleme în alte țări, nu i-a fost greu s'o trateze în chip critic. Un semn de întrebare se ridică însă, asupra tuturor rezultatelor la care a ajuns: în ce măsură pot fi sigure concluziile dintr'un material statistic, ca acela de care dispunem dela 1910 până azi?

*Afirmarea scriitorului că «în linii generale, populația vechiului Regat... și la orașe este românească și formula că, la sate «în afară de regiunile de frontieră, totul poate fi lăsat în voia soartei», ni se pare excesivă. Într'o țară, care a făcut nu de mult o mare împroprietărire, și care a suferit după fixarea hotarelor mari schimbări de populație, mi se pare că procesul demografic putea fie să urmărit pe alte căi... — și după metode strict științifice.

*In genere însă, lucrarea este de un real merit. In locul frazeologiei obișnuite în multe publicații referitoare la raportul dintre Români și minoritari, autorul caută peste tot preciziunea faptelor statistice. Dacă unele rezultate sunt discutabile, metoda este deci vrednică de laudă, iar subsemnatul propune cu toată convingerea această lucrare la premiul de 4.000 de lei pentru care a fost prezentată *.

D-l N. VASILESCU-KARPEN cetește următorul raport făcut de d-l Dr. G. Marinescu asupra lucrării «Tratat complet de Medicină legală cu legislația și jurisprudența românească și străină», vol. I, de d-l Prof. Dr. Mina Minovici, distinsă cu o parte de 50.000 lei din Premiul I. Oroveanu de 70.000 lei:

*Lucrarea profesorului Minovici reflectează munca perseverentă depusă în serviciul medicinei legale în decurs de 40 ani. Nu este un simplu tratat de medicină, dar este știința aceasta văzută prin prisma și munca intensă și ordonată ale veritabilului medic legist.

* După o prefață și introducere autorul trece în revistă originile medicinei legale, rolul, definiția și evoluția medicinei legale și dă câteva indicații asupra istoricului medicinei legale în România ale căror începuturi de organizare (practica expertizelor) începe cu N. Kretzulescu și Davilla. Organizarea adevărată a medicinei legale este inaugurată în 1892, odată cu înființarea institutului profesorului Mina Minovici. Acest institut, adevărată Clinică mortuară, este cel mai vorbitor exemplu de ce poate face un singur om, atunci când se devotează unei cauze frumoase. Institutul de medicină legală care e opera profesorului Mina Minovici, a provocat pretutindeni o adevărată uimire și admirație dar mai ales în țările latine. Ca probă n'avem decât să cităm cuvintele lui Ottolonghi, profesor de medicină legală din Roma, care au fost adresate d-lui Minovici:

* Ai avut meritul de a creia un institut unic în lume, pe care îl voiu da totdeauna ca exemplu.*

* Nu vom insista asupra organizării acestui institut care poate fi considerat ca un model de felul acesta. El este prevăzut cu toate laboratoarele și mijloacele necesare și cu un serviciu antropometric și tocmai această admirabilă organizare ne explică opera profesorului Minovici.

* În partea I a cărții împărțită în șase capitole, profesorul Minovici studiază exercițiul medicinei, datoriile medicului, răspunderea medicului și în fine, drepturile medicului.

* Partea II se referă la expertizele medico-legale. Divizată în 12 capitole este partea cea mai interesantă a lucrării, căci ea rezultă dintr'o lungă experiență a autorului. Se ocupă în această a II-a parte de misiunea și însușirea medicului-expert de regulele expertizei, de autopsie și tehnica ei, de autopsia noului născut, desgroparea, examenul diferitelor pete, a părului, de pruncucideri, de atentate la pudoare, avorturi criminale, de otrăviri, etc.

* Capitolul relativ la răspunderea expertului, este tratat cu multă competență. Autorul indică răspunderea morală și legală și tratează chestiunea din punct de vedere penal.

* În partea III-a autorul dă o serie de modele personale de rapoarte relative la crime, nebunie, sinucidere, pruncucidere, la crimele pasionale, la maltratarea copiilor, precum și la asfihii prin diferite gaze mefitice și prin alte mijloace.

* Profesorul M. Minovici în afară de spiritul de inovație de care a dat dovadă în organizarea practică a medicinei legale, a introdus procedee noi de cercetare și documentare. Aceea ce constituie un progres intens în opera d-sale, recunoscut de forurile competente din străinătate, sunt procedeele următoare introduse în expertiza medico-legală:

* 1. O tehnică personală a autopsiei descriptive, cu interpretarea anatomo-patologică a faptelor medicale.

* 2. Ingeniosul mod de fotografiere a cadavrului și de reconstituirea fizionomiei vii a mortului.

* 3. Deducțiunile trase din examinarea diverselor pete de o covârșitoare însemnătate în materie de identificare științifică.

« Institutul de medicină legală organizat de prof. M. Minovici și opera de față au avut un răsunset mare peste hotare.

« Lucrarea sa de medicină legală e soluționarea cea mai desăvârșită a unui mare număr de probleme nerezolvate până acum.

« Tratatul complet de Medicină legală este o lucrare care cinstește țara și care ocupă un loc de onoare în literatura științifică universală, după cum au spus-o mai mulți străini și nu avem decât să cităm cuvintele profesorului Balthazard din comunicarea sa dela Academia de medicină din Paris: « Nous félicitons notre collègue d'avoir osé entreprendre et d'avoir mené à bien la publication d'un gros traité de Médecine légale, entreprise qui a rebuté les médecins légistes de France depuis l'apparition du Traité de médecine légale de Brouardel ».

« Și dacă învățați străini și instituții savante s'au exprimat atât de elogios față de opera aceasta care e încununarea unei lungi activități, operă care e folositoare nu numai medicului, dar și magistratului și medicului legist în special, e o datorie din partea Academiei de a răsplăti munca profesorului Mina Minovici, cu o mare parte din premiul Oroveanu ».

D-l I. SIMIONESCU citește următorul raport făcut de d-l Dr. G. Marinescu asupra lucrării « Clinici Medicale », de d-l Prof. Dr. Const. Bacaloglu, distinsă cu o parte de 26.000 lei din Premiul I. Oroveanu, de 70.000 lei:

« Clinici Medicale » de profesorul Constantin Bacaloglu, conține 470 pagini, admirabil ilustrate cu 11 figuri în text și 35 planșe, fie în colorii, fie fotografii de piese macro- și microscopice.

« Lucrarea e precedată de o scrisoare-prefață elogioasă a profesorului Emile Sergent.

« D-l Bacaloglu tratează în acest volum subiecte clinice și anatomo-clinice din cele mai variate cu o deosebită competență și aducând, mai totdeauna, date personale.

« Prima lecție e închinată vieții lui Laennec, o figură nobilă și măreață în istoria medicinei interne. Laennec cu spiritul său ingenios a realizat, în domeniul semiologiei cordului și a pulmonului, progrese imense cari au revoluționat pathologia acestor organe. El este creatorul auscultății mediate a pulmonului și cordului, inventând stetoscopul. După ce a descris cu mult entuziasm și cu un sentiment de recunoștință viața lui Laennec, d-l Bacaloglu a avut buna idee de a reproduce câteva din cugetările adânci ale marelui clinician francez.

« Un număr însemnat de clinici au drept subiect afecțiunile cordului (cordul tific, leziunile valvulare ale cordului stâng, miocardita reumatismală acută, pericardita, miocardita și pleurezia tifică experimentală).

« Trei lecții sunt consacrate studiului clinic al anginei de piept (patogenie și tratament). În urmă, într'o lecțiune interesantă se ocupă de blocarea incompletă cu tachicardie sinusală și simptome bascdowiene într'un caz de tuberculoză pleuropéritoneală, de anevrismul parietal al cordului și de kistul hidatic al cordului.

« Patru lecții sunt consacrate anemiilor și leucemiilor și alte cinci chistelor hidatice ale splinei, care se succed în chipul următor: contribuții la studiul kistului hidatic al ficatului, kistul hidatic al splinei, kiste hidatice multiple ale cavității peritoneale, kistul hidatic și tenia echinococcus.

« În alte patru lecții, autorul se ocupă de bolile sângelui (anemii perniciose plastice și aplastice, leucemie myeloidă și limfatică cronică, leucemie acută, un caz de hemofilie și hepatism latent).

« În fine afecțiunile arteriale sunt studiate în două lecții (arterita sifilitică a silvienelor și a trunchiului basilar, arteroscleroza intestinală).

« Toate aceste lecții ale d-lui prof. C. Bacaloglu reprezintă, în general, o contribuție personală la studiul clinic al bolilor interne. Ele se disting prin claritatea lor, prin cunoștințele întinse de care face dovadă autorul în tratarea fiecărui subiect, prin utilizarea literaturii referitoare la diferite chestiuni și deasemeni prin faptul că fiecare lecție e însoțită de deseneuri și fotografii foarte demonstrative, a căror reproducere nu lasă nimic de dorit.

« Pentru aceste constatări credem că se poate acorda d-lui prof. C. Bacaloglu o parte din Premiul Orovesanu, căci lucrările sale intră în spiritul dorinței generosului donator care a voit prin gestul său să încurajeze și să onoreze progresele realizate în domeniul medicinei interne ».

D-1 I. SIMIONESCU citește următorul raport făcut de d-1 Dr. G. Marinescu asupra lucrării « Apendicita — Studiu anatomic și clinic », de d-1 Prof. Dr. D. Gerota, Membru corespondent al Academiei Române, distinsă cu Premiul Statului Lazăr, de 50.000 lei:

« Apendicita », studiu anatomic și clinic de Dr. D. Gerota, profesor la Universitatea din București, reprezintă monografia cea mai importantă ce s'a scris în limba română și este, cu siguranță, una din cele mai complete și originale ce s'au scris chiar într'o limbă străină. Ea conține 576 pagini cu două planșe colorate și 345 figuri originale, desenate cele mai multe de autor, care e un îndoit artist: al artei chirurgicale și al artei desenului.

« Lucrarea e împărțită în nouă părți, fiecare având mai multe capitole. Partea I cuprinde considerații anatomico-fiziologice asupra apendicelui (embriologia, anatomia comparată, anatomia cecului și a apendicelui, structura și conținutul apendiceului, rolul fiziologic al apendicelui). Partea II-a este dedicată patogeniei și etiologiei apendicitei. Partea III-a cercetează anatomia patologică și indică leziunile proprii ale apendicelui, precum și cele ale peritoneului și organelor vecine. Partea IV-a, clinică, conține date foarte utile pentru orice medic practician asupra apendicitei în genere, precum și a formei acute simple cu sau fără iritație peritoneală, apendicita circumscrișă sau purulentă generalizată; în această parte se descrie tabloul clinic al complicațiilor apendicitei acute. Partea V-a se ocupă de diagnostic și completează în mod fericit partea IV-a. Partea VI-a e dedicată apendicitei cronice și falselor apendicite. Apendicitele cu forme speciale formează obiectul părții a VII-a, care conține date

importante asupra apendicitei retro-cecale, pelviană, herniară stângă, la bătrâni, copii și la tuberculoși. Partea VIII-a este consacrată tratamentului.

- Profesorul Gerota afirmă categoric că nu există tratament medical al apendicitei ci numai operația în primele 48 ore. Partea IX-a conține tehnica apendicectomiei.

- + * Bogata experiență a autorului, care a operat peste 2500 cazuri, în care metoda anatomo-clinică este aplicată în mod admirabil, face din monografia profesorului Gerota o adevărată podoabă pentru literatura medicală română. Lectura lucrării este captivantă și ea este scrisă într'un stil limpede și curgător.

* Laudele ce i s'au adus de pretutindeni este dovada cea mai sigură de originalitatea și importanța acestei lucrări care este rezultatul unei munci laborioase de peste 30 ani; ea cinstește nu numai chirurgia românească dar și știința națională. Acesta e și motivul pentru care cartea profesorului Gerota a fost propusă pentru premiul Lazăr de membrii Secțiunii Științifice a Academiei Române. Este recomandarea cea mai impresionantă pentru ca lucrării să i se atribue Premiul Lazăr. *

D-l EM. RACOVITĂ cetește următorul raport asupra lucrării * Contribuțiuni la combaterea physokermesului coryli cu ajutorul acidului cianhidric *, distinsă cu Premiul de Entomologie al Prof. Gh. N. Fințescu, de 2.500 lei, lucrarea fiind de d-l Medic-Căpitan D. Ioan:

* Lucrarea este reprezentată prin o broșură de 130 pagini cu 22 figuri și fotografii. Un capitol introductiv tratează despre * Apărarea chimică și aplicația gazelor de luptă împotriva viețuitoarelor dăunătoare *. Se explică cum * Arma chimică * poate fi pusă în timp de pace în serviciul igienei sociale și agriculturii prin întrebuințarea gazelor otrăvitoare contra paraziților de tot soiul. Serviciul de apărare contra gazelor (S. A. C. G.) se ocupă de această întrebuințare a gazelor și a încredințat * Secției de Fizilogie din Laboratorul de cercetări * cercetarea chestiunii. Combaterea lui Physokermes coryli a fost primul studiu mai amănunțit întreprins de această secție cu concursul serviciului de entomologie dela Ministerul de Domenii.

* Capitolul I dă sumare indicațiuni asupra acidului cianhidric, asupra cloropicrinei și asupra biologiei lui Physokermes, din care nu putem reține decât încercarea de a stabili ciclul evolutiv al parazitului la noi în țară (p. 18).

* Capitolul II conține expunerea încercărilor făcute în laborator cu crenguțe tăiate de pruni infestați, din care experiențe au rezultat concluziile că cloropicrina este prea vătămătoare plantei ca să poată fi întrebuințată în practică, dar că acidul cianhidric în concentrație de 3 gr. la m³, timp de trei ore, distruge pe toți Physokermes fără a vătăma planta, dar omizi în cuiburi (a căror nume nu ni se specifică) nu sunt omorite.

* Capitolul III expune alte experiențe de laborator conduse dela 21 Martie—3 Aprilie și reluate la 24 Aprilie și instituite pentru a determina concentrarea otrăvii în timpul tratării pentru uciderea fiecărui

stadiu evolutiv a lui Physokermes și în acelaș timp dacă formulele găsite se pot aplica fără vătămare plantelor în diferitele lor stadii de vegetație. Experiențele au avut loc în lăzi de sticlă și acidul a fost preparat prin acțiunea acidului sulfuric asupra cianurei de potasiu.

* Rezultatele obținute confirmă constatările anterioare și aduc câteva precizuni. Toate stadiile lui Physokermes sunt distruse la concentrarea de 0,25 gr. otravă la n.³ printr'o expunere de 30 minute; numai femelele adulte mature, mai ales în timpul depunerii ouălor, rezistă la o concentrare de 1,5 gr. la n.³ printr'o expunere de 30 minute și 1 gr. la n.³ printr'o expunere de două ore, pe când ouăle nu rezistă la acelaș tratament. Perioada de rezistență a femelelor ține dela finele lui Aprilie până la jumătatea lui Iunie.

* Capitolul V este cel mai important căci se ocupă cu gazarea prunilor infestați. S'a lucrat numai cu acidul cianhidric mai puțin dens decât aerul, foarte difuzibil, mai ușor de manipulat, mai puțin vătămător pentru plante, cu acțiune mai repede asupra paraziților și mai ieftin. S'a urmat întocmai metodele americane pentru tratarea portocalilor.

* Pânza corturilor de tratare s'a arătat atât de permeabilă gazelor încât s'a impus întrebuințarea unei concentrări mai mari decât aceea arătată de experiență. S'a ales pentru experimentare două livezi în continuare de pruni din comuna Doicești (jud. Dâmbovița). Experiențele au fost conduse de doi ofițeri, trei elevi chimiști, un plutonier, un maestru croitor și 12 soldați, și au avut loc la 10, 11 și 12 Aprilie 1928.

* Rezultatele experimentării pe teren au confirmat în mare parte cele aflate din laborator. S'a constatat că imediat după tratament aproape toate larvele par moarte, dar după trei luni (11 Iulie) în proporție de 37% se arată frunzele atacate de larve tinere; ce e drept, pe arborii vecini, netratați, proporția este de 100%.

* Cheltueala aplicării procedeeului n'a putut fi apreciată exact; numai produsele chimice ar reveni la 30 lei de pom. În America prețul total de arbore mijlociu ar reveni, după spusele autorului, cam la 60 lei, ceea ce ar face 3% din valoarea producției anuale.

* Autorul crede că s'ar putea ajunge în țara noastră la un preț mult mai scăzut de arbore, și crede că gazarea la 3—4 ani ar fi suficientă, dar convine singur că proporția cheltuelii față de producție va fi mult mai mare de 3%, aceea găsită de cultivatorii de portocali din California.

* D-l Dr. Ioan a aplicat pentru *gazarea* prunilor dela noi din țară procedee descoperite și aplicate aiurea. Nici din punctul de vedere teoretic, nici din punctul de vedere tehnic, lucrarea nu aduce nimic nou, dar totuș această lucrare este nu numai folositoare dar constituie preliminarul indispensabil oricărei aplicări în practica curentă a procedeeelor entomologiei aplicate.

* La noi s'a practicat până acum marea greșeală de a se introduce pur și simplu metode care au dat bune rezultate aiurea, deci fără nici un studiu preliminar, care să determine dacă acele metode convin sau nu fără modificări, stărilor geografice, climatice, economice și chiar

culturale dela noi. Unele metode pot fi foarte eficace aiurea contra unui parazit, dar dacă sunt prea scumpe pentru rentabilitatea specifică a plantei românești, ori prea greu de aplicat pentru starea culturală a locuitorilor, nu trebuie adoptate căci ar provoca la urma urmei pagubă și nu câștig.

« Cu satisfacție constatăm deci prin lucrarea d-lui Dr. Ioan că administrația noastră superioară începe a pricepe folosul acestor « Studii preliminare », ceea ce trebuie să ne incline spre oarecare indulgență. Broșura analizată aci nu ne prezintă încă « studiul preliminar » care să ne permită să trecem imediat la aplicarea în mare a metodei. E numai o primă aproximație destul de interesantă, care trebuie să fie urmată de experimentări mult mai prelungite și mult mai complete; autorul de altminterlea singur mărturisește aceste lipsuri și nevoia continuării cercetărilor.

« Totuși pentru motivul expus mai sus și pentru că în lucrarea sa autorul se arată experimentator precis, meticolos și conștiincios, propun să i se atribue premiul Prof. Gh. N. Fișescu de 2.500 lei. »

D-l EM. RACOVIȚĂ citește următorul raport făcut de d-l Dr. G. Marinescu asupra lucrării în manuscris cu motto « Non ignorabimus » prezentată la Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei, de d-l Prof. I. Minea, tratând subiectul dat: « Cercetări noi asupra culturii țesutului nervos și neurologic in vitro »:

« Experiențele celebre ale lui Granville Harrison făcute pe ganglioni de broască, cultivați în limfă de broască, au deschis o eră nouă multor probleme de biologie generală precum și biologiei neuronului. Aceste experiențe au fost reluate de elevul său Burrows, care a cultivat ganglioni de mamifere in vitro și puțin timp după aceea de d-nii G. Marinescu și I. Minea, cari au practicat experiențele lor pe ganglioni spinali și simpatici de iepure, de câini și pisici.

« Autorul lucrării de față, după ce face un scurt istoric al chestiunii, expune cercetările sale personale asupra culturii țesutului nervos « in vitro », împărțind lucrarea sa în patru capitole.

« In capitolul I, D-sa arată că celulele nervoase în stare de reacțiune la distanță prezintă o cromatoliză care oferă, în condițiile în care autorul a tratat celulele normale, o rezistență cu mult mai mare la acțiunea agenților destructivi decât celulele normale; celulele în reacțiune ar prezenta deci o exagerare a activității celulare, care e paralelă cu exaltarea rezistenței vitale nu numai a neuronilor ganglionari ci și a tuturor țesuturilor ganglionului.

« In subcapitolul 2 se arată rezultatul culturii măduvei vii « in vitro » care verifică, cel puțin în parte, ipoteza că celula nervoasă, în stare de reacțiune la distanță, prezintă o rezistență vitală augmentată față de aceea a celulelor normale.

« Capitolul II e dedicat culturii « in vitro » a celulelor nervoase izolate, cu minim de traumatism, din ganglionii spinali. Autorul ajunge la concluzia că celula nervoasă nu poate trăi izolată ci numai în simbioză cu celulele satelite care reprezintă, probabil, intermediarii necesari ai nutriției sale.

* În capitolul III se studiază creșterea fibrelor nervoase în culturile de țesut nervos. Cu acest prilej autorul se ocupă și cu chestia neuronului. În urmă arată că reacțiunea plastică dezvoltată în culturi, este cel puțin în primele zile de incubație, tot așa de dezvoltată ca și cu grefele, ba ceea ce este cu mult mai important, prelungirile neoformate în culturi părăsesc fragmentul cultivat și se insinuă în plasma ambiantă, ceea ce nu se întâmplă cu grefele. Împrejurul fragmentului cultivat se dezvoltă o creștere însemnată de fibroblaste și cel dintâiu element celular cu care aceste fibre vin în contact sunt aceste celule. Aceste fibroblaste nu au, prin ele însăși, un chimiotactism pozitiv pentru fibrele nervoase neoformate; se văd uneori două fibre neoformate urmând în mod fidel marginile fibroblastului, iar alături de acestea există alte fibroblaste libere. Fibrele care ajung în contact cu fibroblastele se deosebesc de acelea care circulă libere în plasmă. Cele dintâiu sunt mult mai fine, de un calibru destul de uniform, mai rareori prevăzute cu butoni. În general, ele ajung în plasma cu mult mai departe, cel puțin până la extremitatea fibroblastelor lor satelite. Acelea care trec mai departe rămân, la acest nivel, libere și atunci au soarta celor independente. Adică sunt mult mai groase, au un calibru neregulat, un traiect sinuos, se termină cu inele sau umflături. Fibrele nervoase însă izolate progresează numai cu mare greutate în interiorul plasmii coagulate continuând o foarte strânsă reticulație de fibrină; întâlnind în drumul lor o cale deja făcută de fibroblast sunt atrase de această cale preformată, pe care o urmează printr-o necesitate pur mecanică; fenomenele nu sunt deci analoge cu cele ce se petrec în embriogenia normală a fibrelor nervoase « in vivo », acolo condițiile fiind cu mult mai complicate ca în experiențele « in vitro ».

* În ultimul capitol se dau câteva date asupra reacțiunii nevrogliciei și a microgliciei în culturile de creier « in vitro ». Cultura nevrogliciei și microgliciei nu au fost făcute până acum decât de către Marinescu și Minea (1920).

* Autorul lucrării de față a făcut mai multe serii de culturi de mici fragmente de creier de câini, pisici, iepuri tineri în plasma autogenă, pe care le-a tratat apoi cu metoda lui Cajal pentru nevroglicie și a lui Hortega pentru microglicie.

* Despre cercetările autorului se poate stabili faptul extrem de important că nevroglicia în culturile « in vitro » nu prezintă fenomene progresive (proliferație, neoformație de prelungiri). Ea cade repede pradă auto-lizei, care începe la porțiunea terminală a dendritelor nevroglice, distrugându-se astfel în prima linie plexul intercelular difuz al lui Cajal și continuă spre corpul celular prin așa zisa clasmatotendroză, dând uneori forme amiboide.

* Pentru impregnarea microgliciei, autorul s'a convins că timpul de fixație are rolul important. Numai reducând sub 24 ore timpul de fixare, ceea ce n'a făcut nimeni până acum, a putut obține impregnarea, de altfel destul de puțin pronunțată, a microgliciei ceea ce arată că în culturi impregnabilitatea ei suferă.

* Autorul respinge ipoteza că și nevroglia ar avea o structură sincițială. În urmă, descrie morfologia microgliei după 12 și 72 ore de cultură. Cât privește oligodendroglii, în piesele d-sale nu mai e reprezentată decât prin mici corpusculi nucleari având periferia încărcată cu granulații argentofile.

* Autorul termină arătând modul de reacțiune al microgliei în culturi, pledează în contra concepției mesogliei lui Hortega și pentru concepția lui Metz și Spatz și Kreutzfeldt asupra originii ectodermice a nevrogliei și microgliei, părere care este însă discutabilă. La urmă, se dă o bibliografie scurtă dar din care nu lipsește esențialul.

* Autorul acestei lucrări este un observator sagace, un experimentator abil și dă dovadă de cunoștințe complete ale chestiunii culturii « in vitro », nu numai a țesutului nervos propriu zis dar și a microgliei și nevrogliei.

* Deaceea merită să i se atribue, în întregime, premiul Adamache, nu numai ca o răsplătă bine meritată a lucrării de față dar și ca un stimulent pentru cercetări viitoare ».

D-l Președinte I. BIANU adresează felicitări în numele Academiei autorilor premiați, cari s'au arătat cu atât mai vrednici de premiile Academiei cu cât acordarea premiilor s'a făcut în urma unei judecări încordate și a unui studiu atent pentru fiecare din lucrările prezentate la concursul premiilor. D-sa le urează spor și progres în domeniile fie artistice, fie științifice cărora își închină munca.

b) Ședința intimă

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică următoarea scrisoare din partea d-lui Aristide Caradja, Membru onorar al Instituției noastre:

* Prin farmecul scilpitor și uimitor de frumos al fluturilor, purtat pe aripile lor peste toate meleagurile din lume, unde își flutură efemera lor viață, trăind prin ei și pentru ei, prin complexul științific ce ți-l pun înainte, am fost adus eu de către ei în mijlocul D-voastre, cărora nu știu cum să vă mulțumesc de osebita cinste ce mi-o faceți și de acel loc pe care mi l-ați hărăzit și pe care nici când n'aș fi îndrăznit să-l răvnesc.

* Astăzi însă, cernit de o prea mare durere, vă rog să nu luați în nume de rău lipsa mea. Doresc ca atunci, când voiu călca pragul Academiei Române, cu gândul senin, să vă pot mulțumi D-voastre tuturor și să vă spun cât mi-a fost de scump, câtă alinare sufletească mi-a adus gestul D-voastre ».

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA cetește următorul raport asupra lucrărilor îndeplinite în actuala sesiune generală:

* Din totalul de 15 ședințe ale sesiunii generale, șapte au fost publice, din care cea de astăzi și cea de ieri solemne. Cea de ieri, onorată de participarea Înălților Regenți Dr. Miron Cristea, Patriarhul României și d-l

Const. Sărățeanu, a fost închinată primirii colegului nostru onorar Contelui de Saint-Aulaire, fost Ministru al Franței în România în timpul vremurilor grele ale războiului și statornicul amic al Românilor, care, întovărășit de celălalt mare prieten al Românilor și luptător pentru împlinirea hotarelor naturale ale României, d-l General M. Berthelot, veneratul nostru coleg onorar, ne-a făcut marea plăcere și osebita cinste de a veni în mijlocul nostru pentru întâia oară dela chemarea sa în Academie. Cuvântarea sa, plină de spirit și de sentimente înalte și calde pentru trecutul și viitorul neamului nostru, a fost o adevărată desfătare intelectuală pentru toți ascultătorii. Ședința solemnă de astăzi a fost destinată împărțirii premiilor acordate de Academie în acest an.

* În celelalte cinci ședințe publice s'au expus comunicări științifice de către d-nii I. Nistor, N. Iorga, M. C. Sutz și I. Lupaș. Într'una din aceste ședințe — acea dela 24 Maiu — Academia a sărbătorit 2.000 de ani dela nașterea nemuritorului poet latin Virgil, prin comunicarea comemorativă expusă de colegul nostru d-l N. Iorga, iar în alte două am primit vizita d-lor F. T. Marinetti, Membru al Academiei Italiene însoțit de d-l Gabriele Preziosi, Ministrul Italiei în Capitală și a d-lui W. Meyer-Lübke, ilustrul filolog romanist și un adânc cunoscător al limbii noastre, pe care Academia are cinstea de a-l înnumăra printre membrii săi onorari de peste un sfert de veac. D-l Lübke ne-a făcut plăcerea cu această ocazie de a ne expune o comunicare despre « Romani și Români », ascultată cu viu interes de Academie și de public.

* Pe deasupra celorlalte lucrări din programul sesiunii noastre generale a dominat marea îngrijorare provocată de greaua stare financiară în care se sbate Academia. Enunțată din ziua de deschidere prin partea finală a raportului general asupra lucrărilor din anul trecut, constatată cu mâhnire de Comisiunea examinatoare a acestor lucrări, pusă în deplină lumină printr'o impresionantă desfășurare de cifre de către Comisiunea financiară în raportul asupra bugetului, problema financiară a Academiei ne-a preocupat îndelung în ședințele dela 20, 21, 27 și 29 Maiu. Debaterile noastre s'au concretizat în hotărîrea de a supune Guvernului un proiect de lege pentru înscrierea anuală în bugetul Statului a sumei necesare de 6.000.000 lei pentru întreținerea Bibliotecii noastre, ale cărei deficiente apasă greu asupra bugetului nostru.

* Avem însă încrederea că străduințele noastre spre a îndreptă această stare financiară deficitară vor avea succesul dorit. Câteva indicii chiar sunt. Statul ne suprimase pentru acest an suma ce ni se cuvenia din taxele pe spectacole. Intervenția noastră oficială și cea paralelă făcută în Cameră de colegul nostru d-l N. Iorga, ne-a restabilit drepturile la suma în chestiune, care, după arătarea oficială a Ministerului Sănătății, Muncii și Ocrotirilor Sociale — Direcțiunea Educației Poporului — va fi deacel înaintea prevăzută anual în bugetul aceluia Departament.

* În această atmosferă de preocupare pentru viitor ați examinat gestiunea Academiei pe 1929 și, aprobând-o, i-ați dat vot de descărcare și ați aprobat proiectul de buget pe 1931.

* Pășind la efectuarea celorlalte lucrări, ați luat cunoștință de dările de seamă anuale asupra activității Bibliotecii pe 1929, asupra funcționării Școlilor întreținute de Academie, asupra distribuției burselor din diferitele fonduri, asupra marelui lucrări a « Dicționarului limbii române », constatând cu mulțumire frumoasă înaintare a acestei lucrări naționale, asupra activității și îmbogățirii Cabinetului nostru numismatic în anul expirat, precum și asupra împărțirii ajutoarelor de cărți școlare din veniturile fondurilor I. Fătu și I. Scorțeanu, aprobând propunerea Comisiunii acestor fonduri ca în apropiatul an școlar ajutoarele să se dea în satele moldovenești de pe malul Nistrului din Basarabia. În privința burselor « Jacques Elias » și « Lucaciu » ați amânat darea lor până la anul viitor, fondul de burse nefiind încă îndestulător. Ați aprobat în schimb crearea unei burse de specializare în tehnica histologică la Universitatea din Paris, de 4.000 lei lunar, din fondul V. Adamachi, ale cărui venituri pot împlini această cheltuială. În sfârșit, față de faptul că în anul viitor va expira contractul între Academie și Minister pentru Institutul I. Otteleșanu, ați autorizat Delegațiunea să prelungească contractul, exprimându-vă dorința ca Ministerul să reînființeze o școală de gospodine în locul actualei Școli Normale din acel Institut.

* La încheierea acestor lucrări am asociat din tot sufletul sentimentul nostru de vie recunoștință față de donatori, prin generozitatea cărora s-au putut ajuta un însemnat număr de elevi și de studenți săraci dar cu aplicațiune la studii.

* Pentru regulamentul fondurilor Const. Hamangiu și Dr. Em. Riegler, instituite în cursul anului, ați numit o comisiune, ale cărei propuneri le-ați aprobat. Pe de altă parte ați înregistrat, primindu-le cu mulțumire, încă două danii: una de 50.000 lei, făcută de Camera de Comerț și Industrie, circ. Turmu-Măgurele, în scopul de a se da un premiu, a doua de 10.000 lei făcut de d-na Caliopei Șt. Dem. Vergu în continuarea celor trei din anii anteriori, pentru acordarea premiului înființat cu numele răposatului său soț și fostului Director al Bunurilor noastre, Ștefan Dem. Vergu. Totodată ați aprobat să se primească a se acordă prin Academie Premiul de Virtute Mavroyeni, în valoare de 150 lire st., potrivit dispozițiunii testamentare a defunctului Alex. Mavroyeni, decedat în Constantinopol în anul trecut, premiu care se va acordă spre pomenirea lui Nicolae-Vodă Mavrogheni, Domn al Țării Românești.

* Ocupându-vă de activitatea Fundațiunii « Menachem H. Elias », ați ascultat și ați aprobat atât darea de seamă a gestiunii Fundațiunii pe anul 1929 cât și proiectul de budget pentru 1931 și ați fixat delegații titulari și supleanți ai Academiei în Consiliul acelei fundații pentru 1930—31.

* Secțiunile și-au ales biurourile pentru anul academic viitor, au hotărât acordarea premiilor din acest an, distingând lucrările de valoare arătate rând pe rând în ședința de astăzi, au desemnat Comisiunea de 12 membri pentru examinarea lucrărilor ce se vor prezenta la Premiul Năsturel din 1931 și au ales Comisiunile speciale pentru cercetarea manuscriselor ce vor concura la premiile cu subiecte date din viitoarea sesiune.

Totodată au fixat și noi subiecte pentru premiile ce urmează a se acordă în anii 1931, 1932, 1933 și 1934.

* Este aci locul de a semnală și modificarea adusă Art. 4 din Regulamentul Premiilor prin care se stabilesc condițiunile în care Membrii activi pot propune spre premiare lucrări.

* Trecând la alegerea de membri, ați chemat în rândul colegilor noștri onorari, dintre români, pe d-l Aristide Caradja în semn de înaltă apreciere a meritelor sale în domeniul Zoologiei, pe d-l Const. Hamangiu, Consilier la Inalta Curte de Cassație și Justiție, pentru activitatea D-sale de publicist pe terenul juridic al țării precum și în semn de mare recunoștință pentru cunoscuta D-sale donație, și pe d-l N. Titulescu drept recunoștință pentru strălucita sa activitate desfășurată în țară și mai ales în străinătate pentru interesele superioare ale nației române, -- iar dintre străini pe d-l Jean Perrin, ilustrul profesor de chimie fizică la Sorbonna, care în anul trecut ne-a făcut plăcerea de a ne vizita, și pe d-l Emile Sergeant, profesor la Facultatea de Medicină din Paris, care în 1927 și 1929, în scopul de a strânge legăturile dintre medicina română și cea franceză, a făcut prelegeri la Facultatea de Medicină din România.

* În rândurile colegilor corespondenți străini ați chemat în ședința de astăzi, după propunerea Secțiunii Istorice, pe d-nii N. Vulici, Profesor la Universitatea din Belgrad, Sotiriu și Andreades, Profesori la Universitatea din Atena, Pietro Orsi, distinsul istoric din Veneția, Andrei Protici, Directorul Muzeului din Sofia și Šišić, șeful școlii istorice croate.

* În sfârșit tot în ședința de astăzi ați ales prin vot Delegațiunea Academiei pentru anul academic 1930-31, care are să aducă la îndeplinire Statutul, regulamentul Academiei, hotărârile Domniilor-Voastre, precum și să realizeze împreună cu Domniile-Voastre înaltele scopuri culturale ale Instituțiunii noastre.

D-l Președinte I. BIANU declară închisă sesiunea generală anuală din 1930.

RAPOARTE DESPRE SCRIERI PROPUSE PENTRU PREMIARE ȘI NEPREMIATE

I. Pentru premiul Năsturel, de 4000 Lei

Raportul d-lui I. A. Basarabescu asupra lucrării: Cleant Spirescu, *Atlantis sau Epoca de aur*:

«Autorul își alege subiectul din lumea necunoscută a presupusului continent dispărut în fundul Oceanului Atlantic.

«Intr'o expediție științifică, în urma unor sondagii făcute în acest ocean, a fost scos la iveală un monolit, în interiorul căruia un învățat rus găsește niște manuscrise, pe care, după multă trudă, le descifrează. Imprejurările războiului aduc pe savant în contact cu autorul, căruia în câteva seri de convorbire, îi povestește subiectul traducerilor sale. Autorul ia note și cum de atunci au trecut ani fără să se mai audă nici de acel savant, nici de lucrarea sa, s'a decis să dea publicității « Conținutul unuia din manuscrise, cât mai nealterat posibil ».

« Un foarte ingenios procedeu, pentru a ne da o operă de imaginație din cele mai reușite.

« Servindu-se de mijloace tehnice moderne, împrumutând dela civilizația actuală cele mai nouă și mai surprinzătoare născociri științifice, d-l Spirescu ne aduce, în versuri curgătoare, evocări de metru antic și ridică uneori subiectul lucrării sale la înălțimi vrednice de poemele omerice.

« Cu toată aparența lui eroică, poemul e alegoric și se referă la timpurile noastre.

« Autorul e un versificator talentat și dă dovadă de o serioasă cultură. Se distinge prin concepțiile sale filosofice (pag. 30—31) și știe să dea descrierilor o savoare exotică destul de suggestivă (pag. 20, 27 și 28).

« Sunt — firește — în cele șase capitole din care e compus poemul și unele părți mai slabe. Pot fi însă ușortrecute cu vederea, când ne gândim la greutățile cu care a avut de luptat autorul în năzuința sa de a se apropia de clasicism.

« Lucrarea e în întregime conștiințioasă și meritorie. D-l Cleant Spirescu poate primi pe drept premiul la care se prezintă ».

II. Pentru premiul Adamachi, de 5000 Lei

Raportul d-lui I. Bianu asupra lucrării: C. C. Petrovici, *Turneul Candidatului*, București, 1929:

« Intre cele câteva volume de versuri și povestiri, cari năzuiesc spre premiul Adamachi din acest an, fără îndoială acesta este unul din cele mai vrednice de atențiune. Ceeace este în el mai urît este tocmai titlul. Oricât a intrat în întrebuintarea orașenilor și a lumii teatrelor ambulante — cuvântul « *turneu* » este o urîțenie și nu poate fi întrebuintat decât de cine este lipsit de simțul literar al limbei.

« Autorul este un umorist fin, care povestește lucruri bine observate din cele două lumi, în cari viața este mai agitată la noi: frământările politice, lumea militară.

* Fruntașul partidului de opoziție — hârbat cu greutate — care a fost prefectul stăpânirii trecute, om cu avere însemnată, cu casă frumoasă în oraș, cu moșie, cu prestigiu peste tot, stă liniștit sub noua administrație a noului guvern, tratând pe noul prefect drept un « venetic », dar pe picior de pace, până se apropie alegerile. Atunci începe « lupta de idei » care cere contact cu « *păturile largi ale țării, ale poporului* ». Se turbură văzduhul, când noul prefect « veneticul » începe prin oamenii lui propaganda pregătitoare. Atunci « Cc. Jorj Georgesc Hătnoagă, fost primar, fost prefect, actual șef al opoziției vede primejdia, se mișcă și provoacă: « A veneticul vrea războiu? . . . Ei bine, nu! Adică da, poftim războiu, venetice! » Pune caii la trăsură și pornește.

* Deacum începe toată acea ridicolă și mizerabilă frământare între cei doi: puterea de ieri — fostul și viitorul — și puterea de azi. Scenele cari se urmează sunt observate și povestite admirabil și se întrec pe deoparte cu măreție « Cc. Jorj » dat pe mâna unor vlăjgani de ai « veneticului », cari l-au ținut sechestrat într'o pădure în ziua aceea și l-au trimis acasă în mod foarte neplăcut, tocmai când pe ulucă se lipise afișul « *pentru prima dată fara se bucură de alegeri libere* ».

* Din aceleași mișcări se povestește pătania « *Domnului Senator* » țăran, care mereu este chemat telegrafic la București, fără să poată înțelege rostul înaltei lui misiuni!

* O notă tragică este povestită din războiu. *In retragere* sergentul-major Guran în capul escadronului trist și obosit mergeă cu dor ca să treacă prin satul lui Cepeni, să-și vadă copilul, dar tocmai lângă sat aeroplanul inamicului lasă bomba, care-l rupe și pe el și calul. Sub ochii căpitanului în lacrimi soldații înmormântează pe « *săracu dom' brigadiru* » tocmai unde căzuse bomba. Spre seară ajung la satul Cepeni al lui Guran, o femeie se opri cu o legătură în spate, căutând cu privirea călărașii în retragere. Intrebată răspunse că în legătură avea « *un copil al nostru* », care rămăsese singur în casă și un « *iroplan* » trecu și lăsă o bombă drept asupra casei. Când a alergat mama din grădină a găsit « *copilul fărmat în bucăți și l-a strâns în legătură și acu își așteaptă omu să-l vadă și el* ». Când află dela călărași că Guran — omul ei așteptat — a fost și el fărâmat chiar în drum, femeia își iasă din minți și strigă « *cu grai pierdut: Cum Doamne, și pe el?* » și înnebunită aruncă cărnurile copilului spre cer împreună cu blesteme nebune către Dumnezeu, care li luase pe amândoi.

* Povestirile, în număr de 14, cari formează acest volumaș sunt produsul unui talent de calitate rară. Autorul lor are aptitudini literare mult promițătoare. Pentru a-l îndemna să continue, propun să fie cinstit cu întreg sau cu o parte din premiul la care concurează.

III. Pentru premiul Dr. Aurel Cosma, de 100.000 Lei

Raportul Generalului Scarlat Panaitescu, Membru Corespondent al Academiei Române, asupra scrierii: General Dabija, « *Armata Română în Războiul mondial* »:

« Armata Română în Războiul Mondial » este o lucrare de Istorie militară, o ramură a științei care constituie astăzi pârgăhia întregii culturi și educațiuni de comandament militar.

« Orice încercare făcută în scop de a lărgi și întări cadrul acestei științe este și trebuie să fie considerată ca un spor de o deosebită valoare pentru progresul ei.

« Războiul din 1870, dar mai cu seamă războiul mondial, a transformat învățământul Istoriei militare într'o fază de mare valoare pentru pregătirea Comandamentului superior militar.

« Această reformă culturală s'a înfăptuit în Franța pentru prima oară, cu puțini ani înainte de războiul mondial, prin școala denumită atunci în ironie, a « Mareșalilor », astăzi în serios, când s'a trecut dela cadrul descriptiv, static al Istoriei, la acel dinamic, la acel de ciocniri de gândiri, de însuflețiri și de acte de voință, cari au ridicat prin acest învățământ gândirea și voința la o potențialitate cu totul superioară în acest mediu de deosebită excitațiune.

« Mărturisirea generalului rus Goluvîn, fost Comandant al Școlii Superioare de Războiu din Petrograd, care înainte de a intra în exercițiul însărcinării sale a fost trimis ca stagiar ad latus pe lângă Comandantul Școlii de Războiu din Franța, atunci Generalul Foch, Mareșalul victorios din Războiul Mondial, ne zugrăvește admirabil cadrul de atunci al acestui nou învățământ și anume că:

« Prelegerile școlii de războiu se țineau în fața întregului corp profesoral al școlii în cap cu comandantul ei. După fiecare prelegere se făcea critică și sinteza conferinței în cadrul istoric al războiului. Mareșalului Foch nu-i plăcea multă retorică; se exprimă chiar cu greutate din cauza cumpănirii vorbelor cu care își îmbracă cugetarea.

« După asemenea prelegeri, spunea Generalul Goluvîn, teșcai alt om prin bogăția de cunoștinți, prin sentimentul de răspundere și prin emoțiunea de superioritate ce o căpătai — o adevărată galvanizare războinică.

« Voiu cită și o altă mărturie, pentru a concretiză noul fogaș în care se oțeleă atunci, în Franța, spiritul de comandament:

« Profesorul militar Sandier, cu ocazia prelegerilor sale dela Școala de aplicație dela Fontainebleau, asupra războiului de asediu, emoționă și sugestionă anual un auditoriu de peste 250 inteligențe, atât de strălucit în variația și în scepticismul lui.

« Reamintesc că în Franța ca și la noi, această generațiune, acum pe isprăvite și asupra culturii căreia am produs mărturisirile de mai sus, ne interesează în mod deosebit, căci ea a purtat răspunderea victoriei și tot ea a pregătit-o.

« Metodele culturale în pregătirea militară a acestei generațiuni se impun dar în mod deosebit nu numai pentru a înțelege războiul pe care ea l-a purtat, dar mai cu seamă, pentru a îndrumă cultura viitorului nostru Comandament Militar.

« Generalul Dabija, inspirându-se de cadrul de întocmire al remarcabilelor opere de Istorie militară din acea epocă, își scrie opera sa « Armata Română în Războiul Mondial ».

* Istoria Militară, în înțelesul de astăzi, adusă prin mentalitatea franceză la un așa strălucit stadiu, se pune în acord și cu starea socială de astăzi și cu progresele uimitoare ale științei și tehnicei actuale, când își propune să ne călăuzească gândirea și voința în acțiunile noastre viitoare războinice.

* Dar ce eră la noi acum patruzeci de ani și în ce constă atunci învățământul Istoriei militare, decât în acel al unui bagaj intelectual greoi și aproape nefolosit. Să nu uităm că acum 40 de ani ne găsim după războiul din 1870 și că atunci vibră puternic epopeea războinică napoleoneană, fermentată cu atâta ingeniozitate și statornicie timp de aproape un secol prin mentalitatea germană.

* În secolul al XIX-lea, pregătirea Comandamentului superior militar, denumită *concretă* în opoziție cu cea de azi *abstractă*, culmină prin manevrele cu dublă acțiune, în special manevrele de toamnă, prin care se încoronă anul de pregătire militară a contingentelor trecute prin serviciul activ militar.

* Regele Carol, la noi, le-a cultivat cu deosebită religiozitate ca mijloc de pregătire a Comandamentului superior militar, ajuns spre sfârșitul domniei sale la un adevărat apogeu.

* Dar în Franța, către 1890, ni se arată, cu un brio neatins încă nicăeri până atunci, pregătirea înaltului comandament militar într'un mediu de abstracțiune, propriu geniului francez, în acel al Istoriei militare, trecută din cadrul descriptiv în acel dinamic; de ciocniri de gândiri, de însuflețiri, de voințe, mediu cultural ridicat la un înalt nivel de către întreaga strălucită și generoasă pleiadă de profesori militari, ajunsă în mâinile lui Foch, ca comandant al Școlii de războiu, la un strălucit apogeu de pregătire și oțelire a spiritului și mentalității înaltului Comandament Militar Francez.

* Produsele literare franceze de Istorie militară ale epocii, determină în intelectualitatea militară de pretutindeni un adevărat delir.

* *Să nu uităm că acest învățământ a dat naștere celui mai mare și mai desăvârșit Căpitan al lumii moderne.*

* Puterea creatoare a unui asemenea învățământ, ridică studiul Istoriei militare ca cheie de boltă a întregii pregătiri militare de Comandament.

* În această epocă și chiar mult mai târziu, noi, în comandamentul militar român considerăm cheia de boltă a învățământului militar superior studiile teoretice și strategice; și, verificăm aptitudinea superioară a Căpitanilor noștri distinși prin manevrele de toamnă, ajunse la sfârșitul domniei Regelui Carol la probe descurajante prin distanța ce constatam între ceea ce voiam și ceea ce realizăm.

* În toată această splendidă epocă de intelectualizare militară produsă prin caracterul dinamic al francezului: *«intelligence, coeur et volonté»*, dat învățământului prin Istoria militară, noi ne găsim lipsiți de orice putere creatoare, trăiam din imitațiuni.

* Lipsa de încredere și de personalitate militară, notă ce desprindem din acele momente, se datorește metodei de cultură superioară ce adoptasem,

căci în alte mediuri calitatea intelectuală și cerebrală românească și-a afirmat cu multă strălucire puterea sa creatoare. Citez un singur exemplu — spiritul matematic dela noi. De unde acum 40 de ani ne consideram ca lipsiți de putere creatoare matematică, astăzi dispunem de o generație cu care s'ar putea mândri cel mai progresat mediu matematic. Dar în mediul militar auzim și astăzi încă cugetări din cele mai autorizate, că suntem lipsiți de putere creatoare, de prestigiu, de autoritate pentru a impune o doctrină și o educație completă întregului nostru Comandament. Scuza noastră că nu dispunem de un buget suficient, că nu posedăm o bună înzestrare de material, că nu facem destule trageri și manevre, nu pot explica insuficiențele ce semnalăm decât ca efecte ale metodei de pregătire încă în vigoare la noi. Exemplul practicat cu atâta strălucire în Comandamentul militar francez ne-ar putea aduce un corectiv radical în această pregătire. Și iată cum ne prindem și noi în noul curent de pregătire a Comandamentului superior militar și cum îndreptăm sîrilele cele mai pregătite către asemenea studii.

« Dar, nu numai mediul propriu militar, ci însăși Academia noastră, judecând după ultimii săi ani de încurajare, în ceea ce privește producția literară de istorie militară se ocupă în acest sens. Cu emoțiune, reamintesc că numai eu personal, în ultimii ani, am fost chemat să refer ez asupra a trei asemenea lucrări, toate de o valoare remarcabilă: aceea a profesorului secundar de științi fizico-chimice, bărbat de deosebită maturitate politică și patriotică, care ca șef de pluton, aflat în primele rânduri ale luptelor din războiul nostru mondial, ne descrie cu o sinceritate și o adâncime de pătrundere deosebită războiul văzut în strimtul orizont al șefului de secție din primele linii; apoi, aceea a ofițerului de legătură dela Marele Cartier din timpul războiului mondial, care a publicat o prețioasă documentare asupra primelor zile din războiul nostru mondial și pe care Academia noastră a binevoit să o premieze; și acum lucrarea, asupra căreia prezint referatul de față, lucrare întocmită într'un cadru deosebit, când se descriu operațiile războinice pe baza documentelor celor doi adversari. O asemenea producție literară este în adevăr surprinzătoare pentru aceea epocă în care se prezintă, când ne gândim la dificultățile ce întâmpină chiar colectivitățile organizate cu adunarea materialului informativ, necum un individ fără nici o delegație. O asemenea operă de lungă gestație nu căpătase până acum interesul și obiectivitatea necesară decât după trecerea din viață a generațiunii făptuitoarea dramei războinice, din cauza că o prejudecăm și ca un proces al capacităților puse în joc, în loc de aceea a unei colectivități anonime, răspunderea concentrându-se în mâna conducătorului superior.

« Prin Generalul Dabija realizăm un mare merit, care e cu atât mai prețios, cu cât prin publicațiunea sa ni se redă o operă completă de descriere a războiului nostru.

« Generalul Dabija a scris până acum peste 15 lucrări militare. Una din ele « Războiul Bulgaro-Turc » a fost premiată de Academia noastră.

* Ultima sa lucrare « Armata Română în Războiul Mondial » asupra căreia prezint referatul de față, conține două feluri de izvoare istorice cu totul deosebite și anume: informația și interpretarea sub formă de critică militară.

* Asupra izvorului « informație », care după părerea mea constituie valoarea principală a lucrării, am arătat prin rândurile de mai sus valoarea ce-i prețuiesc; în cele ce urmează voiu stărui și asupra părții « interpretarea »; dar precedez această expunere cu următoarele două exemple:

* Lucien Poincaré, marele pedagog francez și fizician de distincție, în elogiul panegeric ce a făcut unui alt fizician francez J. Joubert, spune că: acest savant a ridicat știința la un nivel surprinzător de interpretare și de dominare a Naturei; dar opera sa ar fi luat cu totul alte proporții, dacă în loc de profesor secundar ar fi fost profesor universitar.

* Fizicianul englez Faraday, analfabet, om de serviciu la laboratorul profesorului universitar Davy, în mai puțin de o decadă, ajunge nu numai profesorul succesor al lui Davy, dar omul genial al lumii, din lucrările căruia trăește întreaga noastră generație științifică de azi, de pretutindeni.

* Revenind la lucrarea Generalului Dabija, spunem că în ceea ce privește interpretarea actelor războinice, ea trebuie îmbrăcată și cu prestigiul și autoritatea autorului. În lipsă de exercitarea efectivă a unui comandament important, numai catedra poate suplini și creia mediul de prestigiu, de convingere și de autoritate.

* Lucrarea Generalului Dabija ar fi trebuit, prin partea ei interpretativă, să precizeze faptele și actele Înaltului nostru Comandament.

* Comandamentul rusesc, timp de mai bine de un secol, nu-și schimbă aspectul de ușurință. De aceeași ușurință dăm, pentru acest Comandament, atât în războaiele napoleoniene, în 1877, în războiul manciurian cât și în războiul mondial, în ceea ce privește pregătirea, hotărârile și acțiunile lui. Care să fie cauza?

* La noi, în cuprinsul ultimelor decade, dăm de același personalism în diferitele răspunderi istorice în care s'a angajat Comandamentul nostru.

* Așă, în epoca dela 1900, cu ocazia reînnoirii materialului nostru de războiu, se ignorează răspunderea organelor legale, pentru a se trece răspunderea numai asupra ministrului trecător. Cu ocazia războalelor țărănești se amortește funcționarea Marelui nostru Stat Major, pentru a se trece toată răspunderea și conducerea acestui act represiv asupra ministrului trecător. În războiul nostru mondial, Marele Stat Major amortește din nou în ceea ce privește constituirea Comandamentului de Războiu, trecându-se iarăși toată răspunderea în mâini trecătoare, iar nu în răspunderile permanente și organizate prin legile țării.

* Ce lecție de adânc înțeles ne dă Consiliul Superior Militar Francez, când alege de Președinte al său pe cel mai tânăr membru, pe Generalul Joffre, Mareșalul glorios al războiului mondial. Această preferință nu i s'a acordat pentru meritele sale deosebite, când toți ceilalți membri îi puteau opune tot atâtea, dacă nu mai multă strălucire tocmai prin faptul

bătrâneții lor; dacă tinerețea relativă a lui Joffre a triumfat, aceasta a fost în considerație că numai timpul poate acorda posibilitatea unei persoane de distincție să creeze o operă durabilă și strălucită. Și această eroică hotărâre n'a adus numai fericirea Franței, dar și pe aceea a întregii omeniri.

* Distinsul nostru coleg de Academie, care și-a însușit prin educație și prin întreaga sa viață un profund sentiment de răspundere, în toate actele și faptele sale, așa cum vedem, această răspundere în viața strălucitului căpitan al lunei Foch, devenită transparentă prin celebritate și care ne arată că în tot cuprinsul carierei militare Foch eră urmărit de același profund spirit de răspundere, dar că în nici un moment al carierei sale nu se împăunase cu vanitatea că este predestinat a fi cândva salvatorul Franței și al Omenirii, din contra, în cele două din urmă disgrății se pareă că această strălucită personalitate merge cu pași grăbiți către mediocritate. Acest sentiment de răspundere este corolarul educației militare, ajuns la un răsunset emoționant în sufletele de elită.

* Colegul nostru ne spune, cu referire la operațiunile trecerii dela Flămânda, că răspunderea nu o poate avea Comandamentul Armatei ci numai Înaltul Comandament, căci numai el singur deslănțuește evenimentele, potrivit situațiunii momentului de execuție.

* Pentru toate aceste considerațiuni, Generalul Dabija nu s'a găsit la îndemână să dea și părții interpretative echivalența valorii realizată în cea informativă. Cu toată această inferioritate — fatală, valoarea operei sale, își păstrează importanța ce-i atribui.

* D-sa și-a conceput lucrarea în patru volume, din care numai primul este publicat. Acest prim volum este compus din 459 pagini și 15 crochiuri. Următoarele capitole fixează principial atenția noastră: Convențiunile încheiate de România; situația armatelor Antantei la intrarea României în războiu; pregătirile Austro-Ungariei în vederea unui războiu cu România; Planul de războiu și Proiectele de Operațiuni; Acoperirea frun-tariei; Concentrarea Armatei Române; Operațiunile pe teatrul de operație de sud; Turtucaia; Silistra; Operațiunile Diviziei a 19-a; Operațiunile Armatei de Dobrogea; Trecerea dela Flămânda; Operațiunile din Dobrogea.

* Lucrarea se prezintă completată cu descrierea operațiunilor strategice și tactice și cu învățăminte.

* Această lucrare face cinste scrisului și cugetării românești. Pentru acestea, merită cu prisosință premiul Academiei Române la care aspiră*.

Raportul d-lui General R. Rosetti, membru corespondent, asupra lucrării Lt. Col. Al. Ioanițiu, *Războiul României. (1916-1918)*.

* În prefață autorul spune:

* După războiu imediat, am împrumutat doctrina și regulamentele franceze, elaborate pe baza experienței de pe frontul occidental.

* Ori, condițiunile și mijloacele noastre de luptă vor fi cu totul altele.

* Se impune dar, ca atât doctrina cât și regulamentele ce am adoptat să fie trecute prin filtrul experiențelor făcute pe frontul oriental și mai ales a celor făcute pe frontul român.

* ...Lucrarea este o expunere obiectivă a evenimentelor și operațiilor pe întregul front român, în cadrul marilor unități, iar acolo unde au avut loc acțiuni importante, descrierea luptei se coboară până la acțiunea unităților mai mici. Am detaliat în special acțiunea comandamentului de toate treptele căci în special în războiul nostru, conducerea, atât din partea noastră cât și din partea adversarului, constituie un bogat material de studiu.

* Nu am făcut considerațiuni critice; am căutat în schimb să redau toate elementele necesare, pentru ca cetitorul să poată trage singur concluzii și învățăminte.

* În capitolul întâiu autorul rezumă concis și foarte bine situația politică a României la începutul războiului mondial, arătând nevoile nemulului și evoluția politice sale. În capitolul al doilea se dă într'o luminoasă prescurtare evenimentele politico-militare din Europa și pregătirea politică a războiului nostru în anii 1914—1916, după care urmează, firește, arătarea pregătirii militare a războiului — ale cărei greutăți și realizări — parțiale e adevărat — sunt arătate, fără prevențiune, într'un sens sau celălalt.

* În capitolele IV, V și VI se expun planurile de campanie ale Puterilor Centrale, ale României și situația pe toate fronturile europene la intrarea României în războiu, toate rezumate concis după date oficiale.

* Tot restul lucrării cuprinde expunerea chipului cum a decurs războiul dela decretarea mobilizării și până la pacea dela București. Expunerea aceasta, bazată pe documente, este clară, imparțială și ușor de cetit. Un număr suficient de documente sunt citate spre a sprijini expunerea și a îngădui cetitorului să poată trage singur concluzii și învățăminte, de cari autorul se ferește, dar pe cari le ușurează mult prin chipul clar cum arată pentru fiecare situația cum eră aceasta, mijloacele de cari se dispunea atât de adversar cât și de noi cât și cari au fost planurile și execuția la ambele părți.

* O serie de anexe dând: ordinele de bătaie, compunerea unităților, atât la noi cât și la Ruși și la adversari, perderile și, comparativ, forța combativă a diviziilor române, ruse și dușmane, ușurează mult urmărirea faptelor.

* Crochiurile foarte clare și exacte cristalizează bine diferitele situațiuni.

* E păcat că autorul nu a cuprins în această publicațiune meritoasă și operațiunile cari au dus armata română la Budapesta, încheiere logică a procesului istoric care s'a discutat, în timpul marelui războiu, cu arma în mână.

* Lucrarea locotenentului-colonel Ioanițiu este, în rezumat, o prea bună expunere a războiului dus de România din August 1916 și până la pacea dela Bucdrefști, obiectivă, clară și folositoare și pentru publicul general și mai ales pentru acei cari se străduesc a scoate învățăminte din

drama prin care a trecut poporul român în acești ani. O recomand deci cu toată convingerea pentru premiul Dr. A. Cosma de 100.000 lei, și o recomand cu atât mai mult, cu cât este o lucrare completă ».

Raportul d-lui General R. Rosetti, membru corespondent, asupra lucrării: Lt.-Colonel V. Nădejde, *Istoria Armatei Române*, vol. I.

« Titlul lucrării nu corespunde conținutului. Ar fi mai exact dacă ea se numea: *Manual de istorie militară a Daciei*.

« O prefață de d-l S. Mehedinți recomandă cartea ca fiind nu o lucrare de erudiție ci ca material istoric instructiv și educativ pentru sufletul ostașului.

« Într-o a doua prefață a autorului, se arată, cu drept cuvânt, că în școlile noastre militare nu se dă nici o atențiune studiului istoriei armatei române și că autorul s'a hotărât a-și consacra clipele de răgaz spre a face un studiu al vredniciei românești sub arme.

« Volumul ce ne prezintă acum este numai prima parte a acestui studiu. El este un rezumat, în general bine expus și clar, făcut după multe scrieri din cele mai autorizate, arătate și în note și într-o bibliografie pusă la finele volumului. În privința lucrărilor consultate și citate este de remarcă că autorul nu s'a folosit de multe lucrări de seamă ca: I. Andrieșescu, *Dela preistorie la evul mediu*, V. Pârvan, *Viața romană la Duna*, *De Jos*, V. Pârvan, *Ulmelum*, Vaschide, *La conquête de la Dacie et les légions qui y ont part*, acele a lui Cichorius, Tocilescu, Hampel, *Die Altertumer des fröhers Mittelalters im Ungarn*. În schimb au fost folosite lucrări ca istoria civilizației lui Guizot, care nu mai este actuală, sau se citează autorul (Mommesen) când după edițiile lor germane când după cele franceze sau autori vechi (Quintus Curtius) după ediții moderne nearătate.

« Spre a face cuprinsul mai explicit autorul a intercalat în text 58 de figuri în general bine alese (de ce nu a prezentat mai multe piese de arme preistorice găsite la noi?) precum și o hartă în color.

« Intreaga lucrare este tipărită cu caractere citește pe o hârtie de bună calitate. Este păcat că au scăpat la corectură destul de multe erori de tipar, din cari numai o parte sunt arătate într-o erată de pe ultima pagină.

« Expunerea este împărțită în patru părți:

« Protoistoria Daciei

« Dacii și Romanii

« Dacia sub Romani

« Țările române în timpul năvălirii barbarilor.

« Asupra felului cum sunt tratate fiecare din aceste părți sunt de observat cele ce urmează:

« *Protoistoria Daciei*. Această parte păcătuște prin aceea că autorul omite toate datele militare asupra epocilor anterioare epocii așa zise de fer, Hallstattiene și La Tène și are și unele mici erori de detaliu, cari ar fi fost evitate dacă autorul mergea la izvoare. În total însă aceste vremuri

sunt prezentate așa ca să fie bine înțelese de publicul special (cu cunoștinți nu prea întinse) cărui i se adresează. Cu mult bun simț autorul a scăpat de tentațiile unor autori dotați de mai multă imaginațiune decât veracitate istorică (N. Densușianu) și a sesizat în genere trăsăturile caracteristice.

« *Dacii și Romanii*. Șirul de războaie și înceata dar persistenta înaintare dinspre Sud, care sunt faptele de căpetenie ale epocii tratate de autor în această parte a cărții sale, deși sunt amintite în mare parte nu sunt însă înfățișate destul de plastic. Consultarea unora dintre autorii pe cari i-a omis autorul ar fi dat d-lui Nădejde posibilitatea de a scoate și mai mult în relief, așa cum cu multă străduință caută să o facă, această epocă foarte importantă pentru istoria noastră.

« *Dacia sub Romani*. Cuprinde o bună expunere a organizării generale, dar cu prea puțină insistență asupra părții militare nu e diferită de aceea care se găsește în istoriile generale.

« *Țările române în timpul năvălirii barbarilor*. Este partea cea mai slabă, deși autorul a citit mult și a extras bine materialul; acesta este însă atâta de sărac! Prin nimic nu-și dovedește autorul afirmarea că împăratul Ioniță este « primul mare ostaș român ».

« Am semnalat părțile slabe ale lucrării Lt.-Colonelului Nădejde în dorința de a da lucrătorului sărguincios și cu iubire pentru subiectul său indicațiuni pentru ameliorarea lucrării sale la o viitoare ediție căci lucrarea aceasta cu ceva modificări ar putea deveni nu numai o colecție de material istoric militară a Daciei.

« Pentru motivele arătate mai sus, cum și pentru faptul că lucrarea azi prezentată pentru premiere este numai o parte dintr'un ansamblu pe care nu-l cunoaștem încă, sunt de părere că nu i se poate atribui în întregime premiul Dr. Cosma, ci numai o fracțiune dintr'însul, în cazul când s'ar hotărî împărțirea acestui premiu ».

Raportul d-lui S. Mehedinți asupra lucrării: Dr. Const. Pavel, *Școalele din Beiuș*, 1928, 343 pag.

« Opera cuprinde șase capitole istorice, de un caracter mai general, arătându-se pas cu pas dezvoltarea vieții poporului român în marginea de apus a pământului dacic. Două treimi din lucrare sunt consacrate istoriei școalelor din Beiuș, începând cu înființarea liceului la 1828 de episcopul Samuel Vulcan.

« Faptele sunt povestite pe temeiul documentelor locale. Incercările de maghiarizare sunt urmărite pas cu pas, așa că cetirea acestei lucrări va interesa nu numai pe istorici și pedagogi, dar și pe oricare om de cultură. Pe ici, pe colo, unele expresii aduc încă aminte influența limbilor străine, pe care autorul nu le-a putut încă uită îndestul în scrisul său de altfel plin de miez.

« Lăsând însă la o parte aceste prea mici neajunsuri, opera are un cuprins atât de însemnat pentru cei care va voi să se informeze despre

viața culturală a Bihorenilor, încât premiul Academiei ar fi o dreptă re-levare a muncii autorului. Propun deci, Școalele din Beiuș, pentru premiul la care au fost prezentate *.

IV. Pentru premiul Statului Gheorghe Asachi, de 50.000 Lei

Raportul d-lui Andrei Rădulescu despre lucrarea: Eftimie Antonescu, *Codul comercial adnotat*:

* Utilitatea comentariilor doctrinare și a jurisprudenței este în afară de orice discuție, în lumea celor care înțeleg noțiunea Dreptului și rolul lui în societate. În special jurisprudența are o importanță deosebită. Ori-cât i se mai discută uneori însușirea ei ca izvor de Drept, ea ocupă totuși locul prim în aplicarea și evoluția Dreptului. Astăzi ea merge înaintea doctrinei, spre deosebire de ce s'a petrecut în prima jumătate a secolului XIX și deseori călăuzește pașii legiuitorului. Produsele jurisprudențiale sunt elemente indispensabile pentru aplicarea legilor. Aceste produse sunt pentru jurist ceea ce sunt rezultatele cercetărilor din laborator pentru medic și omul de știință și cu mult mai presus de ceea ce sunt documen-tele pentru istoric. Produsele jurisprudenței nu reprezintă numai ceea ce a fost, ceea ce s'a judecat ci au însușirea de a impune interpretului, prac-ticianului, împricinatului un anumit fel de a înțelege legea, un anumit fel de a lucra, uneori mai cu putere chiar decât legiuitorul.

* Se înțelege dar ce valoare socială are jurisprudența și ce reprezintă lucrările în care este adunată și sistematizată, uneori adnotată.

* Deaceia, în ultimele decenii chiar în țările cu Drept codificat, cum sunt cele din Europa continentală, publicațiile de jurisprudență au luat o mare dezvoltare și formează cea mai însemnată parte din biblioteca juristului.

* Adunarea jurisprudenței se publică mai ales în colecție sau în co-duri adnotate.

* Nu trebuie să se creadă, însă, că orice publicație cu titlul de cod adnotat este o lucrare de valoare după cum nu trebuie nici să se creadă că toate lucrările de acest fel n'au nici o valoare.

* Se întrebuințează, e adevărat, mai ales în timpul din urmă la noi procedeele de a tipări numai textul legii cu 2—3 jurisprudențe în josul articolelor și de a o prezentă ca lege adnotată. E vădit că acest procedeu nu urmărește decât scop comercial și neîndoios că trebuie privită în con-secință. Sunt însă și publicații întocmite cu metodă științifică și care me-rită calificarea de lucrări valoroase.

* Academia Română, care potrivit legii sale are de scop, între altele cultura științelor (art. 2) și care, conform art. 3 din Statute, prin secțiunea ei istorică se ocupă nu numai de chestiuni de istorie — cum se crede deseori — ci și cu chestiuni de științe sociale, între care Dreptul ocupă primul rang, apreciind diferitele manifestațiuni juridice, tot mai nume-roase în ultimul timp, a și premiat asemenea coduri și legi adnotate ca: procedura civilă de Dan, legea judecătorilor de ocoale de C. Botez și codul civil de Hamangiu și Georgian.

* De astădată ni s'a depus la premiul Asachi o lucrare similară din dreptul comercial. Este *Codul comercial adnotat de d-l Eftimie Antonescu*, Consilier la Inalta Curte de Casație și profesor la Academia de Comerț, scriitor juridic cu o activitate de mulți ani și premiat de Academie pentru un volum din această operă în prima ediție, acum 16 ani, în urma unui raport elogios al ilustrului coleg d-l I. Negruzzi, fost profesor de Drept comercial.

* Autorul a început lucrarea înainte de 1910, când a apărut primul volum și și-a propus să scoată în mai multe volume — la început credea 4, ceeace eră departe de ce s'a înfăptuit — întreg codul de comerț. Până la războiu a scos 3 volume iar după, a fost nevoie să scoată o nouă ediție din acestea, mărindu-le și să adauge 1 volum pentru partea I-a din materia Falimentului. Din această lucrare avem apărute până acum 5 volume, afară de cele 2 din ediția I-a iar sub presă se află încă 2 volume; deci în total vor fi 7 volume, în care autorul speră să cuprindă întreg codul, ceeace e discutabil față de extinderea dată materiei. Mai toate volumele din ed. II au între 7—800 pagini.

* Dela început se vede că nu este vorba de o lucrare obișnuită, în care s'ar înșiră câteva notițe dedesubtul articolelor și s'ar anunța ca un cod adnotat.

* D-l Antonescu este între cei dintâi care au alcătuit la noi coduri adnotate, în chip științific după metodele din țările cu cultură juridică serioasă, iar pe terenul dreptului comercial este necontestat cel dintâiu. De mai bine de 20 de ani l-a muncit gândul de a pune la îndemâna juriștilor și a oricui se interesează de această ramură a Dreptului codul de comerț prevăzut cu tot ceeace este necesar pentru înțelegerea lui. Și cu toate greutățile întâmpinate nu s'a dat învins iar azi izbutește să-și vadă opera aproape înfăptuită și într'o formă din ce în ce mai îmbunătățită, mai întregită ca și țara căreia-i este destinată, mai completă și tot mai bogată în elementele necesare progresului juridic.

* Această lucrare nu este — cum titulatura ar îndreptăți să se creadă — numai o adunare de jurisprudență. Adnotarea n'a fost înțeleasă ca de obicei, o punere de note sub texte ci într'un înțeles foarte larg. Ea cuprinde sub fiecare articol, mai întâiu o bogată bibliografie străină și română, până aproape la zi, ceeace e de un mare folos. Urmează apoi lucrările pregătitoare italiene și române, alese cu rost și numai în măsura în care servesc pentru înțelegerea legii; în ultimile volume a dat și mai multă desvoltare acestor lucrări și a adăugat și părți din acelea ale comisiunii de unificare.

* După acestea avem comentariile textelor, în care s'a silit ca în forme concise să le explice cât mai bine, să expună diferite controverse căutând a le deslegă prin punctul său de privire și să-și întemeieze expunerea atât pe argumente proprii cât și pe numeroasele trimiteri la cei mai aleși reprezentanți ai doctrinei române și străine.

* Aceste comentarii, rânduite în formă de paragrafe, sunt destul de întinse; în multe părți apar ca articole de revistă dacă nu chiar ca mici

monografii. Și dacă trimiterile la autori și la jurisprudență n'ar fi trecute în text s'ar evidenția și mai lesne caracterul de adevărate lucrări doctrinare, în care autorul n'a fost un simplu înregistrator al celor ce a găsit în diverse volume.

* Printre aceste comentarii, sau în urma lor, este trecută jurisprudența, reprezentată prin foarte numeroase hotăriri ale diferitelor instanțe române și străine. Aproape n'a rămas hotărîre importantă care să nu fie utilizată, cercetată, încadrată, sub textul respectiv. Și, ceace se întâmplă foarte rar, au fost folosite și hotăriri nepublicate, căutate deci — cu multă osteneală — pe care n'o înțelege oricine — prin condicile instanțelor, ceace probează încă odată via dorință nu de a face o lucrare oricum ci o lucrare care să satisfacă toate pretențiile. Și — iarăș trebuie relevat — nu orice hotărîre a fost trecută spre a mări volumul și nu așezată fără noimă, a unei judecătorii lângă a Casației sau altcum — ci alese, cu o deosebită competență, numai acelea care merită a fi socotite ca formând jurisprudența, redată prin însăși textele hotărîrilor nu printr'o nouă redacție, ceace e de mare importanță, și toate aranjate sistematic după chestiuni și în mod cronologic.

* Partea aceasta a jurisprudenței e așa de bogată că întrece uneori toate așteptările, ocupând zeci de pagini. D-l Negruzzi relevă acum 16 ani 113 pag. la art. 3; acum sunt 251; la art. 98 erau 11 acum 28 pag., la art. 697—700 faliment sunt 40 pag.

* Avem astfel — aci — un tablou exact atât al doctrinei cât și al jurisprudenței comerciale, care pe lângă serviciile aduse practicei, arată și evoluția și tendințele ei.

* Aproape peste tot în volumele ediției a doua a adăugat părți speciale pentru dreptul comercial din provinciile desrobite, dând lămuririle necesare pentru înțelegerea lor și pentru folosire în vederea unificării.

* Trebuie să relevăm că s'a făcut câte un index bogat înaintea fiecărui articol și la fiecare volum pentru a ușura cercetările, precum și table de texte cu corespunzătoarele lor în diferitele legislații.

* Această nouă ediție este ținută în curent cu ultimile publicații și jurisprudență. Lucrarea se prezintă, în noua ei formă, așa de mărită încât a fost nevoie ca unele volume să fie desfăcute în 2 cum s'a întâmplat cu primul și cu cel de acum asupra societăților care cuprinde numai partea referitoare la art. 77—146 din codul comercial român și legea comercială ungară rămânând ca partea II-a să cuprindă restul textelor dela societăți și legea austriacă.

* Din cele schițate — fiindcă nu putem intra în mai multe desvoltări — reiese că lucrarea d-lui Antonescu este, între lucrările similare române, cea mai de valoare, întrecând pe acelea care au fost premiate de Domniile-voastre. Fără nici o îndoială ea poate fi comparată cu multe din cele mai de seamă ale străinătății.

* Ea dovedește că, afară de alte însușiri ale autorului, are și o deosebită dragoste pentru dreptul comercial, precum și multă perseverență, la care probabil că și Academia a contribuit prin premiul acordat.

« Ca o încununare pentru calitatea lucrării și pentru atâtea strădanii conștiințioase concretizate în atâtea mii de pagini, socotesc că este drept să i se acorde premiul Asachi în întregime sau în tot cazul în cea mai mare parte ».

Raportul d-lui N. Iorga asupra lucrării: N. Bănescu, *Chipuri și scene din Bizanț*, Cluj, f. a.

« În *Chipuri și Scene din Bizanț*, d-l N. Bănescu reunește cu o cunoaștere adâncă a subiectului un remarcabil talent de scriitor. De sigur că lucrarea colegului nostru membru corespondent trebuie premiată ».

Raportul d-lui G. Vălsan asupra lucrării: H. Brauner, *Comerțul și industria lemnului din România*, Sibiu, 1929.

« Puține lucrări de specialitate se pot citi în limba română, care să trateze cu atâta pricepere, concizie și claritate un subiect atât de important pentru viața economică a țării noastre.

« Toate aspectele esențiale ale problemei lemnului: condițiunile geografice, căile de transport, legăturile actuale și viitoare cu străinătatea, varietatea de producțiuni și de prețuri, datele statistice luminos comentate, lipsurile de azi și posibilitatea de dezvoltare, îndemnul de manifestări nouă industriale, — capitole cari par aride și greu de asimilat pentru un nespecialist, alcătuiesc în realitate, prin felul de expunere al acestui autor, o lectură surprinzător de interesantă, nelipsită de o anume plăcere estetică, venind nu din întrebuințarea unor mijloace literare ci din impresia foarte rară, că te afli în fața unui om care stăpânește deplin subiectul și știe să te conducă, fără pierdere de timp și fără șovăire, prin întreg domeniul său de cercetări.

« Cărți atât de limpezi și de priceput alcătuite fac să înainteze o știință numai prin situarea precisă a problemelor, care desvăluie lipsurile și permite orientarea cea mai utilă pentru viitor.

« Consider studiul d-lui H. Brauner ca un model de astfel de monografii, model care trebuie cât mai des imitat și dacă se poate întrecut, în toate ramurile activității noastre economice. Recomand călduros și stăruitor să i se atribue premiul Asachi, din anul acesta ».

Raportul d-lui I. Andrieșescu, membru corespondent, asupra lucrării: « *Viața economică a Daciei Romane. Contribuții la o reconstituire istorică* », 171 pagini cu o hartă și un rezumat în limba franceză, Pitești 1929, de Vasile Christescu, doctor în litere, profesor la Școala Normală din Pitești.

« Este o lucrare conștiințioasă și cu atât mai bine venită cu cât tema a fost până acum prea puțin studiată, atât în liniile ei mari și mai ales în amănunțele ei, care constituiesc o latură însemnată a vieții ce s'a desfășurat odinioară în Dacia Romană.

* În capitole și subcapitole îngrijit dispuse ca: minele și exploatarea lor, minele de aur, minele de argint, de aramă și plumb, carierele și salinile, vitele, agricultura, industria, comerțul (drumuri, vămi, negustori), autorul și-a dat toată silința să adune și să prelucreze un material cât se poate de interesant, inclusiv rezultatele multor cercetări parțiale ungu-rești, material pe care îl prezintă cu metodă și claritate. O introducere și o încheiere potrivită completează lucrarea, care va fi de real folos pentru cercetări viitoare.

* Greutățile întâmpinate de autor nu au fost puține. Izvoarele pe unele locuri abundă, în altele lipsesc cu desăvârșire. Deprins cu mănuierea materialelor arheologice, ca și acelea istorico-epigrafice, autorul a trecut cu bine peste multe greutăți de acest fel.

* Ceeace ne îndreptățește a socoti lucrarea sa vrednică de un premiu, care să încurajeze autorul ei și pe alți cercetători, la contribuții asemănătoare *.

Raportul d-lui I. Ionescu-Dolj, membru corespondent asupra lucrării: George Mil. Demetrescu, *Istoria Baroului Dolj, 1864—1928*.

* La premiul Gh. Asachi de 50.000 lei, se prezintă și lucrarea * *Istoria Baroului Dolj, 1864—1928* * de d-l George Mil. Demetrescu, avocat și publicist din Craiova.

* E o lucrare de 570 pagini, apărute în cursul anului 1928, la Craiova, în tipografia «Prietenii Științei». Am menționat și numele tipografiei pentru că volumul conține multe fac-simile și reproduceri de fotografii, toate bine făcute și îngrijit tipărite.

* Autorul, după cum am spus, avocat și publicist cunoscut din Craiova, un entuziast admirator al profesiunii sale principale, — avocatura — a căutat să studieze, să cunoască și să cunoască mai ales trecutul baroului din care face parte, atât sub aspectul persoanelor cari au onorat în trecut nobila profesiune, cât și sub acel al compunerii Consiliului de disciplină și al decanilor cari au condus Baroul, dar mai ales al activității dezvoltate de fiecare decan în ce privește ridicarea morală a profesiunii.

* Cercetările d-lui Demetrescu, asupra chestiunilor de mai sus, se mărginesc, după cum se anunță și prin titlul volumului la perioada celor 64 ani în urmă, adică pentru o epocă relativ recentă, dar care cadrează cu introducerea primei legi pentru organizarea corpului de avocați în România.

* În adevăr, în epoca istorică de modernizare a legilor și a organizațiunii Statului Român, care e epoca dela 1864, legea din 6 Dec. acel an, copiată după legea franceză, e acea care a organizat pentru prima oară Corpul avocaților în România ca *corp profesional*.

* Materia tratată în volum, e grupată în următoarele capitole mai importante, cari corespund, în oarecare măsură, celor 9 decanate pe care le-a avut Baroul de Dolj, în cei 64 ani în urmă.

* Cap. I. Înainte și după 1862 (decanatul d-lui Gh. Chițu).

* Cap. II. Epoca dela 1874—1880 (decanatul d-lor N. Stătescu și D. Capreanu).

* Cap. III și IV sunt referitor la activitatea dezvoltată de decanatele anterioare.

* Cap. V. Epoca dela 1880—1895 (decanatele d-lor T. Mar. Ocneanu și P. Chițu).

* Cap. VI. Epoca dela 1905—1909 (decanatul d-lui Anghel Betolian).

* Cap. VII. Compus din două secțiuni: 1. Epoca dela 1909—1913 (decanatul d-lui N. P. Gurau); 2. Epoca dela 1913—1921 (decanatul d-lui N. B. Rîoșeanu).

* Cap. VIII. Baroul de Dolj în epoca războiului și a ocupațiunii (1916—1918).

* Cap. IX. Epoca cea mai nouă 1921—1928 (decanatul d-lui Dem. D. Stoenescu).

* Cap. X. Consiliile de disciplină.

* Cap. XI. Tabloul anual al înscrierilor de avocați în Baroul de Dolj, dela 1865—1928.

* În fine, în anexă, în afară de legea din 1864, cu modificările ei și de cea în vigoare, autorul ne dă și legile vechi cunoscute în ambele principate, începând dela regulamentul organic (1831) până la legea din 1864, între cari și « *Oficiul domnesc* », No. 11 al Domnitorului George Bibescu, din anul 1847, despre care autorul ne afirmă că a fost legea organică în Muntenia a Corpului de avocați până la 1864.

* În tratarea materiei din capitolele expuse mai sus, autorul după o expunere a scopului ce urmărește, începe prin a ne arăta cari erau legile din trecutul nostru legislativ, care se ocupau de avocați, citând în special: Codul Ipsilante, Codul Caragea, dispozițiile din regulamentul organic, etc., apoi începe a stabili cari au fost avocații cari au format cel dintâiu tabloul al Baroului de Dolj, la punerea în aplicare a legii din 1864 și cine a fost decanul.

* Autorul ne arată că numai grație unei întâmplări a putut stabili această listă și că primul decan a fost Gh. Chițu, cunoscutul om politic și fost ministru în mai multe rânduri.

* Tot astfel procedează autorul și pentru restul timpului până la 1928, descriind fiecare decanat ca *vo epocă* separată, în care arată împrejurările în care s'a făcut alegerea și activitatea dezvoltată.

* Prin cercetări minuțioase în arhivele baroului, autorul a stabilit cari au fost principalele chestiuni cari au preocupat fiecare decanat și ce a putut realiza fiecare.

* În această ordine de idei principalele chestiuni cari se constată că au preocupat activitatea decanilor au fost următoarele:

* a) Ridicarea morală a profesiunii;

« b) Ținerea de conferințe cu stagiarii, și

« c) Înălțurarea din Corp și dela dreptul de a fi înscrși în barou, a celor fără titluri universitare, ci numai cu practică.

« In special, preocuparea pentru ridicarea profesiunii a fost constantă pentru toți decanii, așa că se poate spune că ea formează o tradiție a baroului oltean.

« Autorul are totuși note speciale pentru energica și demna activitate dezvoltată în această privință sub două decanate: acelu al lui P. Chițu și mai ales acelu al lui A. Betolian (1905—1919).

« Un capitol special e consacrat situației în epoca războiului și a ocupației. Autorul ne descrie momentele de înălțare morală și de entuziasm indescriptibil provocate de mobilizare precum și de patriotismul înflăcărat, cu care membrii baroului au plecat în apărarea țării.

« Nu au lipsit nici scăderile morale, căci autorul ne arată cum unul din membrii Corpului ar fi *servit ca spion* al inamicului, în timpul ocupației.

« Un număr de 11 membri ai baroului au pierit în mod eroic pe câmpul de luptă; și în memoria lor, baroul, ca semn de admirație pentru devotamentul lor pentru patrie, le-a săpat numele pe o placă de marmoră, pe care a fixat-o în sala pașilor pierduți a Palatului de Justiție, încă din Noiembrie 1918.

« În fine, autorul se ocupă și de ultimul și actualul decanat al d-lui D. Stoenescu, care prin activitatea sa, sub toate raporturile, a dat baroului de Dolj o situațiune care-l pune azi în fruntea barourilor, formând *Baroul-model* pe toată țara. Opera de înălțare a corpului avocaților realizată la Craiova printr'o înțelegere superioară a decanului, se impune a fi imitată.

« Dar autorul nu se mulțumește în expunerea sa cu simpla constatare a faptelor și înregistrarea lor, ci expune și cauzele lor, face caracterizări și aprecieri asupra persoanelor, le arată ideile și tendințele; le pune în legătură cu stările politice din țară, cu chestiunile cari animau și interesau din punct de vedere profesional Corpul avocaților din întreaga țară, etc. Expunerea autorului fiind însoțită și de fotografia celui de care vorbește și cum în galeria foștilor avocați craioveni, ca și în cea actuală se găsesc și destule nume ilustre, legate de istoria politică a țării, descrierea autorului apare ca un film care redă o importantă parte din viața socială a unui centru atât de important al țării, cum e Oltenia, pe o epocă mai bine de o jumătate de veac.

« În aceste condițiuni lucrarea « *Istoria Baroului Dolj* » a d-lui George Mil. Demetrescu capătă o importanță deosebită.

« Dar ea mai are încă o importanță.

« În adevăr, istoria avocatului și a condițiilor în care ea s'a exercitat în trecut în țara noastră, nu e încă scrisă. Lipsa de documente pentru epoca timpurilor mai vechi, puținile dispozițiuni ce se găsesc în codici, după apariția legilor scrise nu au fost de natură să deștepte curiozitatea cercetătorilor, deși trăim într'o țară, în care s'a spus că e condusă de avocați.

* Lucrarea d-lui Demetrescu constituie un început.

* Când toate barourile sau cel puțin o parte din ele, vor studia arhivele ce posedă și publică rezultatele, nobila profesiune a advocaturii române își va cunoaște mai bine trecutul.

* Iată de ce cred că lucrarea d-lui George Mil. Demetrescu merită să fie încurajată de Academia Română ».

Raportul d-lui I. Ionescu-Dolj, membru coresp., asupra lucrării: D. G. Maxim, *Naționalitatea Română și condițiunea străinilor*, 1930.

* La premiul Statului Gh. Asachi se prezintă și lucrarea d-lui D. G. Maxim: *Naționalitatea Română și condițiunea străinilor sau Naționalitatea română după Constituțiune și legea din 1924*, purtând aceste două titluri: cel dintâiu pe copertă colorată și cel de al doilea pe copertă albă.

* Autorul d-l D. G. Maxim, fost președinte la Curtea de Apel din București, azi pensionar, e cunoscut lumii noastre juridice prin aceea că în timpul lungii sale cariere de magistrat, a scris mai multe lucrări, dintre cari cele mai de curând și în legătură cu volumul prezentat la premiu, sunt următoarele:

* a) Observațiuni asupra legii federale austriace din 1925, privitoare la naționalitate, lucrare apărută în 1928;

* b) Serviciul militar și naționalitatea română, lucrare apărută în 1928;

* c) Naturalizarea în România, după constituțiune și noua lege a naționalităților, lucrare apărută în anul 1925.

* Volumul actual al fostului președinte al Curții de Apel, nu este decât o urmare și o completare a publicațiunilor sale anterioare și mai ales a lucrării sale menționate mai sus: *Naționalitatea în România, după Constituțiune și noua lege a naționalităților*. Din comparațiunea celor două lucrări se vede că sunt unele capitole aproape identice.

* Este însă în afară de îndoială, că publicarea lucrării actuale a d-lui Maxim, ca și cele anterioare, a fost determinată de noile dispozițiuni din Constituțiunea din 1923, asupra naturalizării și mai ales de votarea și aparițiunea legii din 1924, asupra dobândirii și pierderii naționalității române și constatării naționalității locuitorilor din provinciile alipite.

* Oricum, materia naționalității de care se ocupă în principal lucrarea, este una din cele mai delicate și complexe ale dreptului public, sub raportul teoretic.

* Autorul a împărțit tratarea materiei în șase titluri, urmărind în oarecare măsură aranjarea capitolelor, după ordinea capitolelor legii din 1924.

* Pentru înlesnirea analizei ce vom a face, vom reduce aceste titluri la următoarele patru părți, pe cari le credem mai principale:

* 1. Intr'o primă parte și care în volum formează capitolul intitulat *«pricivi generale»*, autorul tratează despre principiile naționalității, geneza și spiritul noiei legi române, asupra naționalității.

* 2. Intr'o a doua parte conținută în volum în titlurile II, III și IV, este tratată materia care se poate zice *«clasică»* referitoare la dobândirea

și pierderea naționalității române, comentând textele cuprinse în noua lege română din 1924.

* 3. Într'o a treia parte, cuprinsă în volum în titlul V, sunt deasemenea comentate dispozițiunile finale și tranzitorii ale aceleiași legi, referitoare la operațiunea constatării naționalității române, dobândită de locuitorii provinciilor alipite prin efectul unirii și al tratatelor de pace.

* 4. În fine, într'o a patra și ultimă parte, conținută în volum în titlul VI, autorul se ocupă și comentează dispozițiunile diferitelor legi române, referitoare la situațiunea juridică generală a străinilor în România.

Cunoscând astfel distribuțiunea materiilor tratate trecem la analiza conținutului fiecărei părți.

I

* În partea întâia, sub titlul de * *priviri generale* * autorul se ocupă de o serie de chestiuni principale în legătură cu materia ce tratează. Astfel, începe prin a stabili sensul termenelor: Stat, națiune și naționalitate determinând în conformitate cu doctrina generală sensul fiecăruia:

* Statul e legătură politică dintre locuitorii ce-l compun, cari însă pot aparține ca origine unor națiuni diferite; *Națiunea* reprezintă ideea unei reuniuni naturale de oameni, legate prin unitate de origine, moravuri, limbă, o conștiință a acestei legături și o formă unitară de viață, o națiune sau mai multe pot forma un Stat.

* Cuvântul *naționalitate*, deși derivat din cuvântul *națiune*, totuși se depărtează de sensul original, servind în dreptul internațional spre a arăta supușenia sau apartenența unei persoane către un Stat oarecare, independent de origina sa etnică.

* În stabilirea sensului acestor termeni, autorul aduce contribuțiunea autorilor celor mai reputați asupra materiei ca G. Cogordan (*La nationalité au point de vue des rapports internationaux*), Pillet et Niboyet (*Manuel de droit international privé*), etc. Zeballos (*La nationalité*), I. Morgan (*Essai sur les nationalités*), etc., etc.

* O altă chestiune tratată în acest capitol e aceea a deosebirii între noțiunea cuvântului de *român* și aceea a cuvintelor *cetățean român*, sub raportul naționalității române și a stabilirii, care din ele e mai cuprinzătoare.

* Cuvântul *român* s'a spus că cuprinde numai pe românii de origine și exclude pe cei de altă origine, adică pe minoritari.

* Cuvintele *cetățean român*, ar cuprinde pe lângă români și pe acei de altă origină, deveniți români legalmente, dar prezintă un inconvenient prin aceea că cuvântul *cetățean*, implicând și exercițiul plenitudinii drepturilor civile și politice, ar exclude pe cei fără aceste drepturi cum sunt: femeile, minorii și interzișii, cari deși români, dar nu pot fi cetățeni, neavând drepturi politice.

* În această controversă autorul, după ce arată desbaterile cari au avut loc și cu ocaziunea Constituțiunii din 1923, se pronunță pentru

întrebuințarea cuvântului de *român*, care ar fi cel mai larg și ar cuprinde pe toți cei de naționalitate română independent de origine.

* Cu toate că autorul are în sprijinul părerii sale. textul constituțional, din punct de vedere științific, credem că e discutabil dacă noțiunea de *cetățean român* nu e cea mai cuprinzătoare.

* Această ultimă părere e aceea care a fost exprimată în discuțiunile dela constituantă de savantul nostru istoric d-l profesor Iorga.

* În altă ordine de idei, tot în acest capitol autorul precizează cări trebuie să fie principiile dominante ale unei legi asupra naționalității și în acord cu doctrina generală modernă reprezentată prin Pillt și Ni-boyet, Weiss și Cogordan, etc., reduce aceste principii la următoarele trei:

* 1. Naționalitatea nu se impune contra voinței celui interesat; ea poate fi schimbată. 2. Orice persoană trebuie să aibă o naționalitate, deci o lege trebuie să înlăture pe cât posibil pe *apoliti* și 3. nimeni nu trebuie să aibă două naționalități.

* Stabilește apoi cum noua lege română asupra naționalității din 1924 respectă în general aceste principii spre deosebire de alte legi, cum e aceea austriacă din 1925, care inspirându-se din legea germană numită legea Delbrück, consacră încă principiul dublei naționalități.

* Autorul face apoi un examen critic al noii legi române arătându-i inovațiile introduse față cu legea veche și lacunele ce mai are, semnaland o serie de lacune din cari menționăm ca mai importante următoarele:

* 1. Nu s'a preocupat a determina naționalitatea copiilor născuți în străinătate din români domiciliați acolo și cari din cauza legislațiunei locale, li s'ar putea atribui naționalitatea acelei țări, prin faptul nașterii pe teritoriul ei (*jus soli*), așa că acești copii sunt expuși a avea o dublă naționalitate.

* Legea franceză din 1927 prin art. 9 al. 3 prevede că în atari cazuri spre a evita dubla naționalitate guvernul francez poate autoriza acele persoane să-și păstreze naționalitatea străină.

* 2. În privința copiilor naturali, legea română se ocupă numai de acei ai unei românce fără a lămuri situațiunea copiilor naturali recunoscuți de tată.

* 3. Legea nu a instituit o autoritate cu dreptul de a statua asupra cetățeniei și pierderii ei și a eliberă dovezi în această privință, cum fac acele legiuri, ca cea austriacă din 1925 și legea franceză din 1927.

* Critică apoi unele din dispozițiunile introduse cari sunt cele următoare:

* a) Dispozițiunea legii române prin care prescrie pierderea naționalității române de către copilul natural de naționalitate română, când e legitimat de un străin.

* E criticabilă, spune autorul, o atare dispozițiune din două puncte de vedere: *primo*, aceea că legea română nu poate să atribuie unei persoane o naționalitate străină și *secundo*, pentru că în caz când legea străinului nu ar atribui unui atare copil naționalitatea celui care l-a legitimat, el va rămâne fără naționalitate (*apolit*).

* Trebuie prin urmare ca legea să prevadă pierderea numai în cazul când legea străină îi atribuie altă naționalitate, căci numai astfel s'ar fi evitat conflictele de legislațiune;

* b) Consideră ca incompletă dispozițiunea prin care s'a desemnat femeii dreptul de a avea o altă naționalitate decât a soțului său, putând să-și conserve pe aceea de origină.

II

* În a doua parte a lucrării sale d-l Maxim tratează întreaga materie a dobândirii, pierderii și redobândirii naționalității române. D-sa comentează și analizează fiecare caz de dobândire și pierdere a naționalității române, prevăzut de lege, precum și condițiunile cerute de lege pentru eventualitatea redobândirii naționalității române, în caz de pierderea ei.

* Această materie formează partea principală a lucrării; ea ocupă 184 pagini din 343 cât conține volumul.

* În această parte autorul comentează pe larg toate dispozițiunile legii formând titluri speciale: asupra dobândirii, altul despre pierderea naționalității și apoi asupra redobândirii.

* Ceeace este de observat, e faptul că autorul, în acest comentariu, aduce atât aportul discuțiunilor parlamentare cât și acel al doctrinei generale precum și al legislațiunii comparate, arătând dispozițiunile corespunzătoare, conținute în legile mai noi, cum e cea franceză din 1927, cea austriacă din 1925, etc., etc.

* Nu putem insista asupra acestei părți, fiind o materie mai cunoscută, ținem totuși a semnală o critică a autorului și anume aceea, că e regretabil ca legea română nu a admis o mai largă posibilitate a retragerii naționalității române pentru cei naturalizați și că a admis aceasta numai pentru timp de război și n'a extins-o și pentru timp de pace, cum a făcut-o legiuitorul francez, atribuind judecarea acestei chestiuni competenței tribunalelor ordinare.

III

* În a treia parte a lucrării, autorul se ocupă și comentează dispozițiunile tranzitorii foarte importante, ale legii din 1924 referitoare la operațiunea constatării naționalității române, dobândită de locuitorii provinciilor alipite, prin efectul unirii și al tratatelor de pace.

* Și în această parte, autorul arată toate discuțiunile din Parlament cât și criticile aduse legii, cum că nu ar fi respectat tratatele de pace, prin introducerea condițiunii « *indigenatului* » pentru locuitorii din Ardeal și Bucovina și cea a « *domiciliului administrativ* » pentru cei din Basarabia; că prin aceasta s'ar fi călcat în special art. 3 din tratatul minorităților semnat la Paris.

* Autorul arată cu drept cuvânt netemeinicia acestor critici.

* În partea finală a acestei părți autorul tratează despre dreptul de opțiune după tratate și după legea română semnalând indulgența legii române în privința termenului de opțiune, pe care l-a prelungit necondiționat.

În fine, se mai ocupă de efectul colectiv al opțiunii precum și de consecințele ei asupra bunurilor.

* Pentru a termina cu această parte, ținem a semnală că autorul consacră o secțiune specială în care se ocupă de greutățile ce s'au ivit cu ocaziunea operațiunii constatării naționalității române în provinciile alipite (Secț. IV din titlul IV).

* În toată această secțiune de circa 10 pagini, autorul expune părerea sa emisă și prin alte publicațiuni anterioare (Curierul jud. No. 29/929) după care art. 61 din regulamentul legii ar fi contrar dispozițiilor legii (art. 64).

* Prin art. 61 din regulament se dă dreptul Ministerului de Interne de a primi cererile și a liberă certificate de naționalitate acestor persoane cari ar locui în străinătate, dar cari ar fi născute în țară din părinți domiciliați în țară.

* Contradicțiunea ar consista în aceea că Ministerul de Interne nu e prevăzut între organele stabilite de legea cu asemenea atribuțiuni și ca atare, nu are această competență. Deci certificatele eliberate ar fi nule.

* Această părere a autorului, a primit până azi, după cum singur o arată în lucrarea sa, două desaprobări din partea justiției, care a stabilit existența unui perfect acord între lege și regulamentul ei.

* E, și după părerea noastră, o opinie neîntemeiată a autorului, deoarece textul legii nu fixează organele cari trebuie să întocmească listele, ci se exprimă în termeni generali: *autoritatea administrativă*, în care intră desigur și Ministerul de Interne.

IV.

* În partea a patra a lucrării și care formează obiectul titlului VI al volumului, autorul se ocupă de condițiunea juridică a străinilor în Regatul român.

* Autorul începe această parte a studiului său, făcând o împărțire a diferitelor drepturi în: drepturi publice, drepturi civile și drepturi politice.

* Arată apoi că *drepturile publice* și *drepturile civile* sunt în genere cu mici excepțiuni — recunoscute străinilor ca și naționalilor, pe când *drepturile politice* sunt rezervate pretutindeni numai naționalilor.

* Trece apoi și examinează diferitele legi interne și convențiuni internaționale, din cari decurg drepturi pentru străini, împărțind această parte în următoarele 7 secțiuni: priviri generale, condițiunile intrării și șederii străinilor în țară; libertățile publice acordate străinilor; restricțiunile la libertățile publice; străinii și drepturile politice; străinii și drepturile private și străinii și serviciul militar.

« După ce tratează fiecare din aceste materii, în ultimile file ale volumului, autorul publică textele legii privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române din 23 Februarie 1924 cu modificarea ei din 2 Iunie 1928 precum și regulamentul privitor la constatarea naționalității române din 17 Aprilie 1924.

« O tabelă analitică a materiilor încheie volumul d-lui Maxim.

« Privită în totul, lucrarea d-lui Maxim, care e scrisă într'un stil curgător și clar, e o scriere foarte utilă care umple un gol în literatura juridică română deși nu toate părerile autorului sunt de admis.

« O singură critică se poate face lucrării d-lui Maxim și anume aceea, că d-sa a comentat textele legii din 1924 numai în comparațiune cu legea ce există în Vechiul Regat, adică cu codul civil, fără a pomeni nici un cuvânt de legislațiunile în vigoare la epoca promulgării noiei legi din 24 Februarie 1925, în provinciile alipite: în Ardeal și Bucovina, etc., spre a se vedea dacă noua lege constituie cu adevărat un progres și față de acele legiuri.

« Cu toate acestea, lucrarea d-lui Maxim e o lucrare meritorie care credem că trebuie să fie încurajată de Academia Română ».

Raportul d-lui Andrei Rădulescu asupra lucrării: Petre Vasilescu, *Camera de Consiliu*, București, 1929:

« D-l Petre Vasilescu, profesor de procedură civilă la Facultatea de Drept din Cernăuți, a prezentat la premiul Asăchi lucrarea sa cu titlul: *Camera de Consiliu*.

« Materia tratată este una din cele mai importante, căci o foarte mare parte din activitatea judecătorească, și mai ales în ultimii ani, se desfășură în așa zisa Camera de Consiliu, după o procedură specială.

« Legiuitorii noștri — ca și cei din alte țări — s'au preocupat multă vreme de ceace se prezintă în mod obișnuit, de judecățile propriu zise, de cauzele contradictorii, de afacerile contencioase, care se desfășurau în ședința publică. Cu timpul, multe chestiuni, multe cereri, din cauza naturii lor, ori din cauza urgenței au fost trecute pentru rezolvare, în Camera de Consiliu și cu norme mai simple și mai expeditivă. Tot aci au fost date — apoi — și unele cauze cu caracter contradictor. Incetul cu incetul numărul afacerilor din Camera de Consiliu a crescut foarte mult, iar azi este o tendință — poate exagerată — de a se adapta acestei proceduri tot mai multe pricini.

« Cu toată dezvoltarea dată activității din Camera de Consiliu, normele de procedură respectivă nu-s pe deplin precizate și sistematizate iar doctrinarii nu i-au consacrat prea multe cercetări. Acei care practică Dreptul, știu câte greutateți se ivesc în aceste probleme. Dificultățile sunt cu atât mai mari cu cât nici jurisprudența nu-i fixată totdeauna și cu cât mai cu seamă la noi, s'a scris foarte puțin în această privință.

« Lucrarea d-lui Vasilescu este cea dintâiu care încearcă a îmbrățișa în întregime problemele Camerei de Consiliu, așa că se înțelege ușor, de ce folos va fi.

* Autorul, într'un volum de 763 pagini, a expus aproape toate chestiunile care se prezintă în Camera de Consiliu.

* Într'un capitol prim, destinat părții generale, s'a ocupat de atribuțiile judecătorului, istoricul jurisdicției grațioase, natura acestei jurisdicții, competența, normele de procedură, căi de atac. A insistat apoi asupra legislației noastre, precizând ce sunt ordonanțe, încheieri, asupra modului cum pot fi reformate, iar într'un ultim paragraf a expus atribuțiile prim-președintelui și președintelui.

* Partea cea mai mare, de aproape 600 pagini, este consacrată părții speciale.

* Aci mai întâiu a vorbit despre ordonanțe, clasându-le în: ordonanțe în afară de proces, ordonanțe înainte de proces, sau în legătură cu un proces, care deschid sau închid o procedură. A expus apoi pe larg rolul președintelui dat prin legile speciale, ale căror dispoziții le-a analizat stăruind îndeosebi asupra legii măsurilor excepționale. Altă categorie de ordonanțe este a acelor care sunt admise numai pe temeiul uzului, utilității și analogiei; de pildă ordonanța de readucere a soției în domiciliul conjugal sau de obligare a soțului să-și primească soția.

* Una din cele mai utilizate forme de ordonanță este așa zisă ordonanța de referé, care e tratată în mod special cu toate dezvoltările cuvenite.

* În secția următoare aflăm materia încheierilor felurite care se fac în Camera de Consiliu, ca de ex. pentru acte de stare civilă, absență, autorizare de femei mântate, adopțiune, minoritate, curatori, trimeri în posesie, moștenitori beneficiari, administratori judiciari, privilegiu și ipotecă, exproprieri, falimente, etc., înfine toate materiile din codul civil, comercial și procedură.

* În altă secție a cercetat problemele așa de interesante ale jurisdicției contencioase din Camera de Consiliu ca destituirea din tutelă, procesele de chirii, exequator, contestația la depunerea prețului, concordat preventiv, etc.

* În ultimul capitol a tratat aceeași materie mai întâiu în legislațiile din nouile teritorii și apoi în dreptul comparat: francez, elvețian, italian, german, rus, englez, al Statelor-Unite, etc. cu expuneri destul de întinse în care a pus în evidență părțile cele mai utile pentru practician și pentru legiuitor.

* Lucrarea este de un mare folos și denotă o cunoaștere adâncă a numeroaselor probleme tratate. Ea va putea fi întrebuițată pentru orice parte a României și punând la îndemână tot materialul din diferitele legislațiuni, va contribui la o îndrumare serioasă în vederea unificării în materia procedurii care — multora — le pare cea mai greu de realizat.

* Lucrarea e cu atât mai de apreciat, cu cât autorul n'a mers pe un drum bătut ca în alte specialități. Cu toate greutatele el a dovedit spirit logic, metodă și dorința hotărâtă de a rezolvă diferite controverse, cu argumente solide. Îndeosebi se evidențiază cunoașterea practică a problemelor, ceea ce este esențial în procedură. Se simte că autorul n'a înțeles numai din cărți ci a văzut trăind și a aplicat diverse reguli de Drept. Teoreticieni se găsesc mai ușor decât oameni cu simțul aplicării practice.

* A folosit în chip metodic — cum eră natural — și o bogată doctrină și jurisprudență română și străină.

* Este adevărat că pe alocuri s'ar fi impus o revedere a unor pasagii ca redactare. Mai vartos ar fi fost de dorit — cum am spus și altădată — să se folosească și mai mult produsele noastre juridice, articole, lucrări de doctrină și în special jurisprudența. Deasemenea unele chestiuni ar fi câștigat dintr'o tratare mai largă.

* Aceste observațiuni nu reduc din valoarea lucrării, care judecată în cadrul în care a fost concepută, se recomandă oricui e dornic de a cunoaște bine și complet problemele Camerei de Consiliu în dreptul român și comparat.

* D-l P. Vasilescu, cunoscut scriitor în lumea juriștilor, cu pregătirea și hărnicia sa, va putea să ne dea și alte cercetări în domeniul acesta, așa de dificil deseori — al procedurii civile și în care literatura noastră este prea redusă.

* Aprecierea ce-i veți face, acordându-i o parte din premiul solicitat va fi o răsplată și un îndemn puternic, o obligație chiar, să năzuească tot spre mai mult și spre mai bine.*

Reportul d-lui I. Ionescu-Dolj, Membru corespondent, asupra lucrării: *Concepțiunea juridică a copilului natural în Dreptul comparat*, de d-l N. Vrăbiescu:

* La premiul Gh. Asachi se prezintă și lucrarea: *Concepțiunea juridică a copilului natural în Dreptul comparat* de d-l N. Vrăbiescu.

* E un volum de 310 pagini, tipărit în foarte bune condițiuni (1928) în editura « Scrisul Românesc » din Craiova.

* Situația juridică a copilului natural în legislațiunea română a format sub imperiul Codului civil una din problemele cele mai delicate și discutate în Dreptul român.

* În lumea juridică e cunoscut faptul, cum marele nostru jurisconsult dela Iași, mult regretatul D. Alexandrescu și-a început reputația de jurist de seamă prin studiul acestei probleme, în care a pus o deosebită pasiune.

* Mai mult, tot el, în calitate de senator a formulat în 1906 textele legii care au introdus în Codul nostru civil oarecari modificări, între altele și în privința situațiunii copilului natural.

* D-l N. Vrăbiescu, doctor în drept dela Paris, azi avocat în București, și cunoscut lumii juridice și prin alte scrieri, reluând această problemă și în lucrarea sa, prezintă lumii juridice starea problemei în dreptul comparat.

* Lucrarea e împărțită în șapte părți și fiecare parte e consacrată unei legislațiuni.

* Astfel prima parte e consacrată studiului chestiunii în Dreptul roman, a doua Dreptului francez, a treia Dreptului german, a patra Dreptului elvețian, a cincia Dreptului austriac, a șasea Dreptului rusesc în care intră și Dreptul sovietic, iar ultima, cea de-a șaptea, e consacrată Dreptului român și propunerilor *de lege ferenda*.

* Cu metodă, autorul caută să facă nu un comentariu al legilor ci mai mult un studiu al sistemelor consacrate, al succesiunii ideilor ce au predominat problema în evoluțiunea ei în diferitele epoci la popoarele a căror legislațiune se studiază.

* Astfel arată cum Dreptul roman recunoaște legătura ce există între copilul natural și mama sa, conform adagiului *« mater semper est certa »*, dar că nu recunoaște existența vreunui raport sau legături juridice între copilul natural și tatăl său, cu excepțiunea copilului născut prin concubinaj în favoarea căruia acordă unele din efectele juridice ale filiațiunii legitime.

* În Dreptul francez, autorul arată în termeni foarte clari evoluțiunea în cele trei faze mai importante prin care a trecut problema.

* Prima fază a dreptului vechiu, care sub influența normelor profesate de biserică, conține dispozițiuni umiltoare și nedrepte pentru copiii naturali, lovindu-i cu decăderi de ordin public și privat.

* A doua fază e aceea a Dreptului revoluționar, care a fost cu totul favorabilă copiilor naturali, stabilind o asimilare aproape completă cu aceea a copiilor legitimi.

* A treia fază ar fi aceea a Codului Napoleon, care neadmițând sistemul legilor revoluționare a înrăutățit din nou situațiunea copiilor naturali, de teamă să nu slăbească familia legitimă, bază a societății.

* Severitatea sistemului codului civil francez, eră așa de mare, că nu numai nu recunoaște nici un fel de raport juridic între copilul natural și tatăl său, fiind oprită cercetarea paternității, afară de câteva cazuri excepționale, dar, el eră îndepărtat și de mamă, prin aceea că actul nașterii nu producea nici un efect față de ea și trebuia formalitatea recunoașterii pentru ca filiațiunea să poată fi stabilită.

* Sub influența critică a doctrinei, legislațiunea s'a îndulcit și legea din 1912, a restabilit în parte situațiunea copilului natural.

* În partea următoare a volumului, trecând la studiul legislațiunii germane, arată deosebirea de cea franceză, și cum această legislațiune a fost mai umană, căci întotdeauna copilul natural față de mamă a fost considerat ca și cel legitim, apoi cum codul elvețian consacră un sistem intermediar între cel francez și cel german.

* În partea referitoare a Dreptului rus, d-l Vrăbiescu arată cum sovieticii au distrus căsătoria și familia, punând în principiu că: *filiațiunea de fapt este recunoscută ca bază a familiei*.

* În ultima parte a lucrării sale d-l Vrăbiescu se ocupă de starea problemei în Dreptul român.

* Este de sigur partea cea mai interesantă, fiindcă d-sa nu se mărginește a arăta fazele prin care a trecut problema în dreptul nostru, adică în ce mod au fost traduse la 1864, textele din Codul francez și care din ele au fost suprimate, apoi arată modificările introduse prin legea din 1906, și cari ar fi după d-sa dispozițiunile cari ar trebui să fie adoptate de legiuitorul nostru viitor.

* Din simpla citire a expunerii de mai sus, foarte palidă, a lucrării d-lui Vrăbiescu, se poate aprecia importanța ce o prezintă pentru

jurisții români, mai ales în această epocă de reformare a legiuirilor noastre civile.

* Lucrarea d-lui Vrăbiescu s'a bucurat de o bună primire în lumea juridică ceace se explică prin numeroasele dări de seamă și aprecieri favorabile în presa juridică.

D-l C. Hamangiu a publicat un articol elogios în Revista « Dreptul » No. 39 din 9 Decembrie, 1928.

* D-l Iulian Teodorescu, deasemenca, în « Revista de Drept Penal și Știință Penitenciară » No. 9—10 din Noembrie 1928; d-l Al. Velescu, în revista « Curierul Judiciar » No. 16 pe 1929, și infine cunoscutul profesor francez, d-l R. Demogue, semnaleză aparițiunea lucrării în « Revue Trimestrielle » No. 1 din Ianuarie 1929.

* În atari condițiuni credem că lucrarea d-lui Vrăbiescu merită să fie încurajată de Academia Română.*

V. La Premiul V. Pârvan, de 30.000 Lei

Raportul d-lui G. Murnu asupra lucrării: G. Cantacuzino, *Câteva corpuri barbare din armata romană dela Augustus la Gallienus*, București 1929:

* Lucrarea *Câteva corpuri barbare din armata romană dela Augustus la Gallienus* (București, 1929, p. 230), datorită d-lui G. Cantacuzino, conferențiar de Istoria antică la Facultatea de litere din București, este o lucrare serioasă, în care se arată barbarizarea treptată a armatei romane imperiale până la transformarea ei într'o armată semi-bizantină. Autorul a cules cu multă precizie și răbdare știrile împrăștiate într'o sumedenie de izvoare istorice, epigrafice și arheologice, în reviste și în lucrări de specialitate, care sunt indicate în bibliografia studiului său. Organizarea corpurilor barbare din armata romană nu a fost obiectul unui alt studiu. D-l Cantacuzino a avut la îndemână numai câteva articole scurte și notițe scrise de R. Cagnat, G. Gayet, G. Humbert, Lécrivain în Daremberg-Daglio, *Dictionnaire des Antiquités*, de Fiebigier, Schulten și Liebenam în Pauly-Wissowa, *Realencyclopädie*. Adunarea acestui material, coordonarea, interpretarea și utilizarea sa este rezultatul lucrării d-lui G. Cantacuzino. Ea este împărțită în 14 capitole.

* Cercetare migăloasă, bine documentată, făcută cu simț critic, din care rezultă concluzii noi și interesante. Ea coordonează un material mare și arată evoluția instituțiilor militare romane în tranziție spre instituțiile bizantine. Ea e o contribuție prețioasă în acest domeniu. A utilizat nu numai material istoric, ci și arheologic consultând Columna traiană și aureliană, arcul de triumf din Salonic, monumentul dela Adamclisi. Pe baza acestor considerații socotesc că lucrarea merită să fie încurajată din partea Academiei atribuindu-i-se autorului ei premiul solicitat.*

Raportul d-lui I. Andrieșescu, membru corespondent, asupra lucrării: VI. Dumitrescu, *Fouilles de Gumelnița*, București, 1927:

* Este una dintre cele mai însemnate lucrări din seria de cercetări arheologice făcute în câmpia munteană, cercetări începute de mine la Sultana, în 1923 și urmate de un șir întreg de cercetători mai tineri, din îndemnul și sub conducerea regretatului Vasile Pârvan, în partea de sfârșit a vieții și activității sale.

* Bogată în materiale, uneori cu totul caracteristice, prezentate cu îngrijire și metodă, Gumelnița completează cu multe date cercetările anterioare, precum am referit și aiurea (*Vorgeschichtliches Jahrbuch*, III, 1928, p. 214: *Rumänien*), se potrivește bine cu prescripțiile premiului pentru care o propun și pe care îl merită cu prisosință. *

VI. La Premiul D. Constantinide, de 4.000 Lei

Raportul d-lui. G. Balș asupra lucrării: *Tulcea. Schiță urbanistică* de G. Brătescu, arhitect:

* Studiul, — restrâns ca volum — al d-lui Brătescu, depășește cadrul obișnuit al lucrărilor din domeniul urbanisticii. În loc să se mărginească să studieze elementele topografice, sanitare sau economice, care trebuie să dea indicațiunile directive ale unui proiect de sistematizare a unui oraș, autorul a examinat mai întâiu istoria populării orașului Tulcea și a determinat diferitele și succesivele așezări etnice, care, prin alăturarea lor, au format acest oraș, începând din antichitate și până în vremurile noastre.

* Arată — cum, în studiul organizării unei asemenea colectivități, este necesar să se ție seamă de principiul vieții, de tradiție. Arată cum ar trebui cei cari se ocupă cu lucrări de acest fel, cu pretenții de a îndreptă, mai înainte de toate, să facă toate cercetările și pe acest domeniu istoric și etnic. Mai adaugă autorul, înfine, că mai cu seamă în orașe cum e Tulcea, adică orașe cu populația amestecată și în acelaș timp porți ale țării spre mare, nu trebuie pierdut din vedere, în organizarea lor, rolul ce-l au în ceea ce constituie puterea națiunii.

* În acest fel, cărticica d-lui Brătescu este mai cu seamă o introducere a studiului tehnic al sistematizării orașului Tulcea, dând directivele după care ar trebui să se călăuzească.

* Pentru acest mod mai larg de a concepe rolul urbanisticii, sunt de părere că acest studiu merită să fie premiat. *

Raportul d-lui Silviu Dragomir asupra lucrării: Ioachim Crăciun, *Cronica lui Szamosközy. Însemnări privitoare la Istoria Românilor*, Cluj, 1928:

* D-l Ioachim Crăciun, care s'a remarcat printr'o serie de studii foarte folositoare de bibliografie istorică, inaugurează, prin lucrarea de față, cea dintâiu publicație din o colecție de cronici ungurești în legătură cu trecutul Românilor, ce intenționează să scoată. După Ștefan Szamosközy mai promite să ne dea încă trei cronici ungurești din epoca lui Mihaiu Viteazul și anume pe Eustațiu Gyulaffy, Ștefan Illésházy și Francisc

Mikó, spicuiind și traducând părțile, care ating istoria noastră. D-sa încearcă să realizeze, astfel, o veche dorință a istoriografiei române, punând la îndemâna tuturor textele traduse ale cronicarilor unguri, interesante din multe puncte de vedere.

În partea primă a lucrării, autorul ne dă un studiu întins despre cronică, iar în partea a doua traduce însemnările ungurești privitoare la Români.

După ce culege știrile cele mai de seamă cu privire la Ștefan Szamosközy, sau cum își ziceă după moda timpului, *Zamosius*, ni se înșiră operele lui istorice, redactate în latinește și ungurește, care i-au câștigat faima nu numai de cronicar valoros, ci chiar de precursor al criticismului în istoriografia maghiară. D-l Crăciun studiază apoi, mai amănunțit, această operă istorică păstrată, din nenorocire, numai fragmentar. În deosebire însă de Szilágyi Al. care a strâns la un loc și a publicat sub titlul de « Resturi istorice », manuscriptele împrăștiate ale cronicarului ungur, d-sa, le cuprinde sub numele de « Cronică », insistând mai ales asupra « Insemnărilor ungurești », pe care le și traduce și care aveau să formeze, fără îndoială, baza unei cronici mai mari a lui Szamosközy. Cele mai valoroase părți din opera sa sunt *Pentades*, *Hebdomades* și notele corespunzătoare din « Insemnările ungurești » ale anilor 1594-1608, în care Szamosközy ne dă informații despre întâmplările văzute și auzite de el însuș sau comunicate de numeroși informatori de încredere. D-l Crăciun studiază, îndeosebi, contribuția lui Petru Armeanul, principalul informator al lui Szamosközy pentru evenimentele din Țara-Românească și ajunge la concluzia, că această contribuție a fost importantă și că după toate probabilitățile, printre rândurile fărâmițate și incomplet păstrate ale lui Szamosközy avem să căutăm însuș ziarul sau cronică lui Petru Armeanul. Cea mai mare parte din opera cronicarului ungur se ocupă de Mihaiu Viteazul, acest « Hanibal al Românilor », cum îi scapă odată autorului, care a avut de suferit foarte mult din pricina Domnului român; deaceia se subliniază pornirea dușmănoasă a lui Szamosközy față de Români și mai vărtos față de Mihaiu Viteazul. Ura sa e așa de mare, încât nu se poate stăpâni a proferă sentențios « ...totam Valachorum progeniem a stirpe delendam esse » și a redactă, după uciderea mișelească a lui Mihaiu, desgustătorul epitaf, care-l dezonorează, dacă nu cumva toate aceste izbucniri au fost intercalate în operele sale, într'o epocă mai târzie, de alți dușmani neîmpăcați ai neamului nostru.

În capitolul « Szamosközy și istoriografia românească » d-l Crăciun face mai întâiu o lungă diversiune asupra originii, locului nașterii și a « jurământului » lui Mihaiu Vodă, precum și despre Iani, unchiul Voievodului, încercând o analiză detaliată a izvoarelor române și străine. Această parte a studiului ni se pare mai puțin reușită, din lipsa de claritate. D-sa constată însă, că din Szamosközy nu s'a strecurat nici o informație în vreo cronică de-a noastră contemporană cu Mihaiu sau din veacul următor, ci numai indirect prin intermediul compilației lui Wolfgang Bethlen.

În partea a doua a lucrării, ni se dă traducerea « Insemnărilor ungurești » ale lui Szamosközy. Meritul autorului este, că a grupat strict cronologic

materialul împrăștiat, întregindu-l, unde a găsit că e nevoie și cu unele note din textele latinești și trimițând apoi la locurile corespunzătoare din fragmentele aceste, ce se pot utiliza în ediția lui Szilágyi. Traducerea e corectă și clară, deși se păstrează cuvintele și frazele latinești, care împeștrăză limba scriitorilor unguri până în sec. al XIX-lea. De dorit ar fi fost să colaționeze însă toate textele lui Szilágyi cu originalele manuscrisurilor, pentru a câștiga o siguranță deplină.

* *Cronica lui Szamosközy*, e cea dintâiu lucrare mai mare a d-lui Crăciun. Dacă d-sa va căuta, în viitoarele lucrări, să se țină mai strâns de scopul, ce-l urmărește cu o asemenea publicație, eliminând excursiunile inutile și afectările de sinteză, care nu sunt convingătoare și dacă va încerca să se lepede și de frazeologia jurnalismului modern, nepotrivită pentru stilul precis și ordonat al istoricului, stăruind însă în râvna de până acum, și cu același spirit critic, va izbuti să ne dea, de sigur, lucrări și mai bune. Dar oricum, chiar și cu aceste defecte, inerente oricărui începător, lucrarea d-sale aduce o contribuție de seamă istoriografiei noastre și deaceia propun să i se acorde premiul cerut. Aceasta pentru a-l încuraja să continue cercetarea și traducerea cronicilor ungurești, care privesc de aproape Istoria română.

Raportul d-lui A. C. Cuza, asupra lucrării: George Iorganda, *Cercetări asupra industriei naționale. Studiu politico-economic* (1929, Râmnicu-Sărat).

* Secretariatul General al Academiei, cu Adresa No. 247, din 4 Februarie 1930, aducând la îndeplinire votul d-voastre, mi-a trimis, spre a o examina și a face raport asupra ei, lucrarea d-lui George Iorganda: *Cercetări asupra industriei naționale. Studiu politico-economic*. 1 vol. pp. VIII + 197. (Râmnicu-Sărat 1929).

* Criteriile cari mi-au servit de călăuză în cercetarea acestei lucrări, au fost: pe deoparte, criza generală, economică, de care suferă țara, necesitând o nouă îndrumare a economiei naționale românești; și pe de altă parte, propășirea în genere a cunoștințelor de economie politică, în mijlocul nostru, ca bază a unei politici economice, condusă de luminile teoriei, fără de care această îndrumare nu este posibilă.

* Călăuzit de aceste criterii, am onoarea să supun dezbaterilor d-voastre autorizate asupra premiilor, ce urmează a se acorda, și observațiile critice din prezentul raport.

* I. SISTEMUL LUCRĂRII

* Lipsește. Expunerea oricărei lucrări științifice îi este determinată de ideea sa, cuprinsă în titlu. Lucrarea de față, cu titlul * *Cercetări asupra încurajării industriei naționale. Studiu politico-economic*, are dar să răspundă la următoarele întrebări precise, alcătuindu-i sistemul: 1. Ce este * *încurajarea industriei*, și limita ei? (Teoria). 2. Ce a fost încurajarea industriei naționale românești în trecut? (Istoria). 3. Ce trebuie

să fie în viitor? (Politica). Răspunsurile la aceste întrebări presupun cunoștința literaturii subiectului. Lucrarea trebuie să cuprindă, în mod necesar, cel puțin următoarele patru secțiuni: I. Literatura științifică. II. Teoria generală economică politică. III. Istoria industriei naționale românești. IV. Politica economică a României.

« Aceste secțiuni lipsesc.

« S'ar putea zice că autorul nu a înțeles să întocmească un « studiu politico-economic », complet « asupra încurajării industriei naționale » — cum arată titlul — ci să se mărginească numai la legile de încurajare recente. În cazul acesta: unei alte idei a lucrării, i s'ar fi convenit un alt titlu. Dar nici atunci lucrarea nu se putea lipsi de literatura științifică, și de cunoștințele teoretice, istorice și statistice, cerute de orice studiu politico-economic, ca să corespundă scopului său, de îndrumare a economiei naționale.

« Informațiile fragmentare, incidentele lipsite de proporții și de ordine, prezentate ca studiu, nu îndeplinesc această cerință.

II. LITERATURA ȘTIINȚIFICĂ

« Lipsesc. Lucrarea nu citează, nici măcar în treacăt literatura fundamentală a sistemului mercantilist — de fapt, « industrialist » — de încurajare a industriei naționale. Astfel, nu se spune nici un cuvânt de politica economică protecționistă, exemplară, a marelui ministru Colbert, după care mercantilismul a și fost numit « colbertism » (Mengotti). Dar vorbește totuși, de « antipatia cu care privim astăzi sistemul mercantilist de odinioară » (pag. 43). Deși recunoaște că începuturile industriei franceze și engleze, se datorese acestui « protecționism exclusivist ».

« Literatura doctrinei fiziocrate nu este citată prin nici unul din reprezentanții săi, autorul mărginindu-se numai să-i amintească numele, după « Ch. Gide et Rist: Histoire des doctrines économiques » (sic), după care citează și pe Adam Smith, astfel (pag. 11): « A. Smith: Cercetări asupra naturii și cauzei bogățiilor (sic) națiunilor ». 1776. Londra, op. citat de Ch. Gide et Rist ».

« Pe J. B. Say, șeful « școlii » libere-schimbiste, cosmopolite, cu tratatul său din 1803, nu îl găsim pomenit nicăieri, deși interesează protecția, fiindu-i cel mai afirmat protivnic, și se regăsește la economiștii politici români.

« Mai surprinzător este de a vedea că autorul nu cunoaște opera de bază, în materie de protecție a marelui economist politic german, creator al sistemului protecției economice naționale, moderne, Friedrich List, pe care nu-l citează nici în original, nici în traducerea franceză a lui Richelot, nici mai cu deosebire, în traducerea românească « Frederic List: Sistem național de Economie politică. Traducere de I. N. Papiniu. Cu o prefață de d-l P. S. Aurelian, Membru al Academiei Române ». (București, 1887).

* Ca dovadă, că această eminentă scriere, care a revoluționat economia politică, și a fost editată anume la noi — pe care se bazează protecția industriei naționale românești dela 1886 — nu a făcut obiectul cercetării sale, stă faptul că autorul îl pomenește în trecut, pe Fr. Liszt, ca * Fr. Liszt * (pag. VI și 37).

* Aceeași lipsă o găsim și în ce privește literatura economică politică românească, interesând încurajarea industriei naționale. Autorul nu citează nicăiri pe Dionisie P. Marțian, ca reprezentant al protecției; nici pe Ioan Strat (Tractat completu de Economia politică 1870), și Ion Ghica (Convorbiri economice 1863—1884), ca reprezentanți contrari ai libertății absolute, cosmopolite, în domeniul economic, la noi.

* O și mai mare lipsă este că autorul nu pomenește nici de scrierea specială a regretatului fost membru al Academiei, P. S. Aurelian: * Cum se poate fondă industria în România și industria română față cu libertatea comerțului de importațiune (1881) *; nici de întreaga, întinsă activitate administrativă și publicistică, a acestuia, având de scop îndrumarea politicii economice românești pe calea protecției industriale (Politica noastră comercială față cu convențiunile de comerț 1885); nici de prefața sa din fruntea traducerii amintite a lui Frederic List, la 1887, datorită stăruințelor sale, de atunci, ca publicist și ministru, în această direcție.

* Lipsește asemenea citarea izvoarelor generale, istorice, din cari autorul ar fi putut cunoaște, exact, evoluția industriei naționale românești. Nicăiri nu găsim amintite operele marilor noștri istorici, cari se ocupă cu economia națională, V. A. Urechia, A. D. Xenopol, prof. N. Iorga: pe care îl citează numai cu broșura * Conferință asupra crizei petrolului * (1927)!

* Lipsesc și izvoarele statistice: * Anale statistice *, ale lui D. P. Marțian (1860—1864); * Notice sur la Roumanie *, a lui P. S. Aurelian și A. Odobescu (1867); * La Roumanie économique *, a lui G. Obédénare (1876); * Terra nostra *, de P. S. Aurelian (Ed. II, 1880); * Istoria politicii noastre vamale și comerciale dela 1871—1902 *, de C. I. Băicoianu (1904).

* În sfârșit, lipsește chiar și lucrarea statistică oficială, de bază — din care numai se poate vedea ce este astăzi industria românească — a Ministerului Industriei și Comerțului: * Indicatorul Industriei Românești (1928) *.

* Bibliografia *, dela urmă, a cărții, care cuprinde exact treizeci de titluri de scrieri, nu citează această literatură românească. Iar cât despre literatura străină, ea se mărginește la 4 autori, citați după următoarea metodă:

* Charles Gide: * Traité d'économie politique *.

* Charles Gide și Rist: * Histoire des doctrines économiques *.

* Eduard Herriot: * Créer *, vol. I.

* Walter Rathenau: * Participarea la beneficii *. (Trad.).

* Această lipsă totală a literaturii științifice, ne explică, și celelalte lipsuri, cari toate, în ultimă analiză, pornesc dela dânsa.

III. TEORIA GENERALĂ ECONOMICĂ POLITICĂ

* Lipsește. Economiiile naționale, fiind în neconțință prefacere, *saftele noui* impun verificarea continuă a economiei politice teoretice, pe care se bazează politica economică a Statelor. În momentul acesta, țările industriale, cele mai înaintate, par să fi ajuns la limita dezvoltării lor: prin dezvoltarea industriilor în țările cari le serviau de debușuri. În Anglia, sunt 1.500.000 de lucrători fără lucru, *șomeri*. Dar numărul lor va crește catastrofal, în cazul când ar reuși mișcarea națională din India, cu pierderea marelui ei număr de consumatori ai fabricatelor engleze: prin hotărîrea luată de Indieni, de a nu consuma decât fabricatele lor, indigene. Celelalte țări industriale, Franța, Germania, Belgia, Italia, se găsesc în aceeași situație, mergând către același sfârșit, în ce privește industria: *reducerea la consumația proprie, națională*.

* Față de acest fenomen general — necunoscut altădată, cu acest caracter, în această întindere, și cu așa perspective — se naște întrebarea: ce devine *industrialismul*, internațional, bazat pe *teoria valorilor de schimb*, al lui Adam Smith? Ce rămâne din *liber-schimbismul* lui J. B. Say, și din *armonismul* lui Frederic Bastiat? Care este, ea însăși, limita de aplicare a *sistemului național de economie politică*, al lui Frederic List?

* La aceste întrebări teoretice, fundamentale, se cere să răspundem astăzi, în primul rând, când ne propunem să întocmim un *studiu politico-economic*, care să poată servi de îndrumare *încurajării industriei naționale*. Ce încurajare? Cum? Cu ce scop? Până unde?

* Reflectând asupra acestor întrebări — în lumea *saftelor noui* — abia acum ni se lămurește deplin *fiziocratismul*, cu teoria lui, care a dat naștere la atâtea controverse, despre *clasa productivă*, agricolă, și *clasa sterilă*, industrială. Așadar: o nouă verificare a teoriei economice politice generale, ni se impune, în tot cazul, începând cu aplicarea principiului metodic: *Indărât la François Guesnay*.

* Aceste cercetări de economie politică, oricât de sumare dar cu toată precizia, erau obligatorii, și fără îndoială că nu ar fi devalorificat acest *studiu politico-economic*, ci tocmai din contra, ar fi constituit adevărata sa valoare: așezând încheerile sale practice pe baze teoretice sigure.

* De toate aceste probleme, autorul nu se preocupă. Ci se mulțumește să afirmc — invocând *recunoașterea unanimă* și declarația sindicalistului francez Jouhaux — că industria este *suportul națiunilor* (pag. 12): *În mod unanim industria fu recunoscută ca suportul națiunilor — după cum declară și sindicalistul francez Jouhaux*.

* Dar astăzi, se pune întrebarea:

*Cum poate fi industria *suportul națiunilor*, când națiunile sunt suportul industriei?

* Industria, nu se mai susține acum, în adevăr, decât cu sacrificiile grele ce și le impun națiunile, și cari trec de puterile lor: după cum o dovedește problema lucrătorilor fără lucru, pe care ele nu sunt în stare să o rezolve, primejduindu-le existența.

« Dar după aceasta, autorul nu se interesează nici de condiția că pentru a fi «suportul națiunilor» — fiind vorba de oameni — industria, prin natura ei însăși, trebuie să fie «națională»: nu numai formată și stăpânită pe teritoriul național, de străini. Căci rațiunea lucrurilor cere, ca fiecare nație să-și dezvolte puterile sale și să-și hrănească oamenii săi.

« Astfel, lipsa teoriei generale economice politice, devalorifică «studiul politico-economic» ce ni se prezintă, întrucât nu servește însuși scopului său.

IV. ISTORIA INDUSTRIEI NAȚIONALE ROMĂNEȘTI

« Lipsește. Vom trece peste faptul că întreaga cercetare a începuturilor industriei, în țările române, autorul o reduce la câteva rânduri (pag. 13—14), amintind încercările industriale, din Moldova și Muntenia, în veacul XVIII, după D. Z. Furtună: fără a se preocupă de izvoare.

« Dar surprinzător este de a vedea, că această lucrare nu se interesează de dezvoltarea industrială de mai pe urmă, și nu citează nici chiar faptele cele mai însemnate pentru dezvoltarea industriei naționale românești, din zilele noastre. Astfel, autorul — care cunoaște că «singura și reala încurajare din partea Statului nu constă decât în protecția vamală» (pag. 36) — omite de a aminti:

« *Tariful vamal protecționist dela 1 Aprilie 1875.*

« *Convențiunea comercială cu Austro-Ungaria dela 22 Iunie 1875.*

« *Mișcarea protecționistă din România împotriva acestei convenții care a distrus industriile românești începătoare și a păgubit și interesele agriculturii.*

« *Congresul economic român, dela Iași, din anul 1880, care a fost expresia acelei mișcări generale protecționiste românești, stabilind programul protecției industriale.*

« *Tariful vamal autonom, românesc, din 16 Maiu 1886, care este rezultatul acestei mișcări.*

« *Războiul vamal al României cu Austro-Ungaria, care a ținut cinci ani dela 1 Iunie 1886 până la 1 Iulie 1891, când a încetat dela sine, prin votarea tarifului vamal românesc, dela 22 Iunie 1891, renunțând, în unele privințe, la protecția vamală.*

« Despre toate aceste date hotărâtoare pentru dezvoltarea și protecția industriei românești — până ce să ajungem la legile din 1912 și 1929 — «studiul politico-economic», nu face nici o mențiune.

« În asemenea condiții, «legea pentru încurajarea industriei naționale», din 21 Aprilie 1887 — care ea însăși este unul din momentele cele mai importante ale acestei dezvoltări — apare ca din senin, și e considerată de autor numai fragmentar și incidental.

« Iar cercetarea statistică a urmărilor convenției comerciale dela 1875, cu Austro-Ungaria, lipsind, lipsește puțința înțelegerii întregii noastre evoluții economice, până la starea de azi.

« Căci convenția din 1875, favorizând importul Austro-Ungariei în România, distruge industriile noastre începătoare după cum am spus.

și în același timp, păgubește direct și agricultura, îndeosebi, între altele, prin oprirea exportului vitelor.

* Exportul acestui însemnat articol se prezintă, în adevăr, cu următoarele scăderi progresive, socotite în lei, dela 1875 la 1886, așadar, înainte imediat și după convenție:

Exportul animalelor domestice

Anii	Valori în lei
1875	12.766.000
1876	25.914
1880	12.093
1884	7.514
1885	6.209

* *Dela 12 milioane, la 6 mii:* aceasta este proporția — putem zice generală — a pagubei pe care a încercat-o România, de pe urma convenției comerciale cu Austro-Ungaria, din 1875! Dacă nu și mai mult. Căci toate industriile noastre existente, în legătură cu agricultura, au fost distruse, păgubind-o și indirect pe aceasta și întreaga avuție a țării. Astfel, au dispărut: industriile morăritului, a pastelor făinoase, a tăbăcării, a săpunăritului, a lumânărilor de stearină, a postăvăritului, a lemnăritului și altele. Creșterea generală a importului și scăderea exportului, datorită acestei convenții nenorocite, a răsturnat balanța comercială și, în tot cazul, a oprit în loc dezvoltarea puterilor productive ale nației românești. Următoarele date comparative ne arată care a fost balanța comercială înainte și după convenția comercială dela 1875:

Anii	Import	Export	Diferența
1871—1876	679.684.016	1.015.190.083	+335.500.067
1877—1885	2.055.466.902	1.487.590.506	—567.876.496

* Sărăcirea generală a României, și oprirea ei în loc, a fost consecința acestei convenții nefaste, pe care și M. Kogălniceanu a denunțat-o în ședința Adunării deputaților dela 14 Decembrie 1884, zicând:

* Sunt încredințat că convențiunea aceasta cu Austro-Ungaria pentru noi, a fost cea mai mare nenorocire; sunt încredințat că toți așteptăm cu cea mai mare nerăbdare, ca să vină cât mai degrabă ora în care să scăpăm de dânsa *.

* În aceste cuvinte, M. Kogălniceanu, exprimă sentimentul general al nației românești care atunci — prin una din cele mai frumoase, unanime, mișcări naționale — a luptat pentru emanciparea sa economică și a învins: făcând ca industria românească să ajungă la dezvoltarea de acum.

* Despre toate acestea — despre convenția cu Austro-Ungaria, dela 1875; despre mișcarea protecționistă românească, împotriva acestei convenții dintre anii 1876—1885; despre tariful vamal românesc protecționist dela 1886; despre războiul vamal cu Austro-Ungaria, din anii 1886—1891 — « studiul politico-economic », cu titlul « Cercetări asupra încurajării industriei naționale », nu cuprinde nici o amintire. În asemenea condiții, nu poate fi vorba nici de istoria industriei naționale românești, care totuși — oricât de pe scurt — eră esențială lucrării.

V. POLITICA ECONOMICĂ A ROMÂNIEI

* Lipsește. Economia națională românească, trece astăzi printr'o criză generală, care primejduiește existența însăși a nației. Criză agricolă. Criză industrială. Criză comercială. Criză valutară. Criză bancară. Criză financiară. Criză de naționalitate.

* *Criză agricolă.* România, ca « țară eminentamente agricolă », exportatoare, a ajuns să fie, în ultimii ani, o țară importatoare de grâne: fără a fi o țară industrială — și pe când pământurile ei rămân nelucrate.

* *Criză industrială.* Industria românească, abia născută — cu grele sacrificii din partea Statului — s'a oprit brusc, la limita dezvoltării sale posibile, cum o dovedesc, și la noi, lucrătorii fără lucru: dând naștere — în țara noastră, de mică proprietate agricolă, unor mișcări anarhice, cu caracter comunist.

* *Criză comercială.* Scăderea vânzării mărfurilor, este cauza ruinei comercianților, cari nu se mai pot susține, încetând plățile.

* *Criză bancară.* Strămtoarea economică generală, determină retragerea capitalurilor depuse, și provoacă panica deponenților, cărora băncile nu le pot restitui depunerile, căzând în concordate și falimente, cu suspendarea plății dobânzilor și cu pierderea fondurilor.

* *Criză valutară.* Valoarea leului — care nu mai este alimentată continuu prin importul aurului — scade progresiv și nu mai poate fi susținută momentan, decât artificial, prin grele sacrificii, cari neputându-se prelunge multă vreme, lasă deschisă perspectiva prăbușirii finale.

* *Criză financiară.* Statul, nefiind în stare să-și acopere cheltuelile, cu veniturile ordinare, normale, e silit să recurgă la mijloace extraordinare, anormale: măbind impozitele peste puterile contribuabililor și contractând împrumuturi, în grele condiții, cu zălogirea domeniilor sale, din lipsa de credit.

* *Criză de naționalitate.* Nația românească, strâmtorată din toate părțile și oprită în dezvoltarea deplină a puterilor ei, prin toate aceste crize, cade victima înstrăinării. Agricultură a ajuns cu totul dependentă de

străinii paraziți, intermediari, cari fixează prețurile produselor. Industria mare, este aproape în întregime străină. Comerțul, în cea mai mare parte, străin. Băncile, mai mult de jumătate străine. Orașele se instrăinează progresiv. Copleşită astfel de străini, naționalitatea românească, este cu adevărat amenințată să dispară: fie prin falsificarea caracterului ei, fie chiar prin înlocuire directă.

« In fața acestei amenințări, care nu este de domeniul închipuirii, se naște întrebarea: cum vom scăpa de primejdie? »

« Ca să răspundem la această întrebare se cere să cunoaștem: »

« *Cum este originea sau cauza primă, a crizei generale, de care suferim?* »

« Căci trebuie să fie un început, o cauză originară a tuturor acestor crize, pornind dela una: a cărei înlăturare, le va înlătură și pe celelalte, asigurând existența și dezvoltarea normală a nației. »

« Reflecția elementară, economică politică, asupra « naturii și cauzelor avuției națiunilor », ne impune următorul răspuns: »

« *Criza generală a economiei naționale românești își are originea în criza agricolă, datorită scăderii prețurilor, oprind vânzarea produselor și dezvoltarea producției.* »

« Astfel, de pildă, din datele statistice ale Ministerului de Domenii, rezultă, că România avea, la 1 Aprilie 1930, 424 de mii de vagoane de cereale, disponibile pentru export și anume: 24 mii vagoane grâu; 150 mii vagoane secară; 250 mii vagoane porumb. Dacă vânzarea lor s'ar fi făcut, în mijlocie, cu preț de numai 50.000 de lei vagonul — la timp — am fi avut în sumă rotundă, 21 miliarde, numai dela aceste produse și dela această recoltă. Dar aici trebuie să avem în vedere, că cea mai mare parte din această cantitate de grâne, s'a vândut de către agricultorii români, mai ales țărani, speculatorilor străini, cu prețuri de pagubă: în perioada de « criză » știută, a « scăderii prețurilor », după recoltă, și care ține până când toate grânele au trecut în mâinile speculatorilor străini, cu sărăcirea agriculturilor români. Această manoperă a speculatorilor străini, se repetă regulat în toți anii. Imediat după recoltă « prețurile scad »! Iar agricultorii români sunt siliți să-și vândă produsele lor pe nimic. După care: « prețurile se ridică »! Agricultorii români, constituie însă marea mulțime a producătorilor, a consumatorilor comerțului și industriei, a împrumutătorilor dela bănci, și a plătitorilor de dări către Stat. Sărăcirea agriculturilor, este sărăcirea generală, a tuturor. Căci munca agriculturilor de un an de zile, nefiind remunerată în prețul grânelor — ca banii ce-i primesc să se reverse în circulația monetară a țării — toate celelalte ramuri ale economiei naționale, cu Statul el însuși, și nația, intră în suferință. »

« Industria nu mai are pentru cine să fabrice. Comerțul nu mai are cui să vândă. Băncile, lipsite de încasări, nu mai pot face față plăților. Valuta se prăbușește pentru că nu o mai susține importul periodic de aur, prin exportul de grâne. Finanțele Statului, se desechilibrează, scăzându-i veniturile. Naționalitatea românească este amenințată să se piardă cum am zis, prin falsificarea caracterului ei, sau chiar prin înlocuire directă, din cauza sărăcirii agriculturilor români și a îmbogățirii speculatorilor »

străini, paraziți, cari i se substituie: acaparând progresiv toate izvoarele de câștig, toate industriile și toate orașele țării.

* În fața acestui *tablou economic*, exact, al economiei naționale românești, se naște întrebarea: ce avem de făcut? E un singur răspuns, al faptelor, ca și al teoriei:

INDĂRĂT LA AGRICULTURĂ!

* Indărăt la agricultură », nu în înțelesul părăsirii *industriilor utile* — dacă li se asigură caracterul lor românesc și cari merită tot sprijinul, îndeosebi industriile necesare apărării naționale și acele cari prelucrează materiile prime din țară — ci în înțelesul *încurajării agriculturii naționale*: sacrificată astăzi industriilor, în cea mai mare parte parazitare și falimentare, străine.

* Astfel, în momentul acesta chiar, pe când agricultorii români se zbat în cele mai crude nevoi — și cărora nimeni nu le vine în ajutor — se comunică, din Adunarea deputaților, următoarea știre, la data de 3 Aprilie 1930:

* În comisiunea de comunicații a Camerei s'a hotărât deschiderea unui credit de 540 milioane lei, care se va acorda sub formă de împrumut instituțiilor particulare în vederea executării de lucrări noi, pentru a se da astfel posibilitatea să se micșoreze numărul șomerilor ».

* Vrea să zică: 540 milioane lei De unde? De sigur: din impozitele plătite, în cea mai mare parte de agricultorii români. Acordate cui? Ni se spune: * instituțiilor particulare, în vederea executării de lucrări noi ». Dar ce fel de instituții particulare? O știm: instituții particulare industriale, în cea mai mare parte străine.

* În asemenea condiții, pentru România — care nu este o țară industrială, ci agricolă — creditul de 540 milioane sustrase agriculturii, apare nu ca un ajutor legitim, momentan, pentru susținerea șomerilor industriei naționale, ci mai degrabă ca o primă dată industriei șomerilor: pe care tind să o întemeieze străinii, în țară la noi. Cu amenințarea permanentă a ordinii publice, și a ființei însăși a Statului: prin * comunism ».

* Ni se impune dar grabnic, să schimbăm îndrumarea noastră economică, de până acum.

* *Formula politică economică, a « încurajării industriei », în folosul agriculturii — adevărată numai în limitele acesteia — trebuie să fie înlocuită cu formula contrară, a încurajării agriculturii, ca singur mijloc de susținere a industriei: care nu se mai poate dezvoltă astăzi, și tot mai mult, decât în raport cu producția agricolă națională.*

* Agricultură este izvorul general al tuturor avuțiilor.

* Agricultură formează baza economiei naționale. Agricultură, la noi, este singura ramură de activitate aproape exclusiv românească. Dela dânsa dar — dela *încurajarea agriculturii* — trebuie să pornim, pentru a ne restabili. Aceasta este singura cale, ca să ieșim din starea de criză generală, în care ne aflăm.

« Dar nici de aceste probleme, mai cu deosebire — întrucât sunt inerente oricăror « cercetări asupra încurajării industriei naționale » autorul nu se interesează. Ci se mărginește să afirme (pag. 21):

« A avea o industrie temeinic organizată este în avantajul celui alt factor economic, agricultura, chiar când aceasta formează caracterul special al economiei naționale. Unde agricultura se reazămă pe o industrie viguroasă, desigur că progresul este uimitor; căci unei activități agricole nu i se poate întrevădea progrese reale decât paralel cu o dezvoltare puternică industrială ».

« Cum se vede: « teoria pe dos, învechită, care nu ține seamă de *sup-tele noi*.

« Dar « studiul politico-economic », nu se preocupă nici de caracterul național al industriei — căreia doar trebuie să-i servească de bază agricultura națională — zicând, de pildă despre legea dela 1929 (pag. 137):

« Tratatului egal al capitalului străin, și al suprimării nominativității acțiunilor și proporției capitalului românesc, în acest cadru nou de legiferare, actuala lege va promovă punerea în valoare în folosul obștesc întinsul domeniu al avuțiilor publice. Iar latura naționalistă a unei legi economice nu trebuie privită numai în faptul izgonirii capitalurilor străine... ci în creierea condițiilor necesare dezvoltării forțelor și capitalului românesc ».

« Dar aici este tocmai problema, nerezolvită de autor: cum să se dezvolt capitalul românesc, începător — copleșit de capitalul străin — câtă vreme nu i se pune acestuia nici o condiție, pentru a avea dreptul să participe la punerea în valoare a întinsului domeniu al avuțiilor publice din România, care presupunem că este patrimoniul românilor ?

« Față de această *lipsă generală a criticii*, cu care se prezintă « studiul politico-economic »: *informațiile speciale*, legislative, tehnice, sau economice, uneori elementare (pag. 16—22), sau parafrizarea expunerilor de motive a legilor; sau reproducerea textului lor în întregime, care formează aproape o jumătate a studiului (pag. 111—192), nu pot să-i susțină valoarea.

« În tot cazul, rămâne dovedit, că « studiului politico-economic », îi lipsește și ultima parte — cea mai însemnată, a sistemului său, natural, de expunere — și care este anume: *Politica economică a României*.

Domnilor Colegi.

« Lipsurile « studiului politico-economic », ne silesc să ne gândim la toată însemnătatea economiei politice.

« Economia politică, nu este numai o știință descriptivă — de pildă, a stelelor, cum este astronomia — ci o știință normativă, de conducere a națiilor.

« Eroarea astronomiei, cu învârtirea soarelui în jurul pământului — până la Copernic — nu a împiedecat pământul să se învârtă în jurul soarelui, mergând pe căile lui: chiar atunci când « știința », eră de părerea contrară.

* Dar o singură eroare de economie politică, nenorocește națiile, cari o urmează: făcându-le să se abată de pe căile lor de dezvoltare, firești.

* Voiu cită numai două exemple, din care unul ne privește pe noi:

* Eroarea economică politică, pe care se bazează *tratatul Eden*, din 1703: a nenorocit Portugalia.

* Eroarea economică politică, dela baza întregii politici economice, a generației trecute: a nenorocit România.

* *Desnaționalizarea orașelor României, se datorește acestei erori.*

* Dar eroarea continuă.

* E timpul să dăm o deosebită atenție studiilor de economie politică: căutând să ridicăm nivelul acestei științi, dela propășirea căreia depinde — ca dela nici o altă știință — întregul nostru viitor.

* În lumina acestor considerații, îndeplinindu-mi însărcinarea cu care ați binevoit a mă onora, supun constatării aprecierilor d-voastre, cari veți hotărî, dacă lucrarea d-lui George Iorganda: *Cercetări asupra încurajării industriei naționale. Studiu politico-economic* (1929, Râmnicu-Sărat), răspunde îndoitei cerinți a momentului: de îndrumare a economiei naționale românești, și de propășire a economiei politice, și dacă merită să i se acorde un premiu, sau nu.

VII. Pentru premiul Gh. Lazăr, de 50.000 Lei

Raportul d-lui Em. Racoviță asupra lucrării: E. Pop, *Analize de Polen în Turba Carpaților Orientali (Dorna-Lucina)*. Extras din: Buletinul Grădinei Botanice din Cluj, vol. IX. 1929.

* Această lucrare de 130 pagini cu 31 de fotografii, grafice și hărți, expune cercetările întreprinse dela 1925 asupra spectrului polinic fosil al turbei din tinoavele regiunilor Dorna și Lucina.

* Istoricul cu care începe lucrarea e, ca mai totdeauna, o înșirare de nume de autori și de rezultate parțiale, care mai sistematic aranjate, ar fi fost mai ușor folosite de specialiști sau dacă ar fi expuse mai dogmatic ar fi mulțumit și pe nespecialiștii doritori să se ție în curent cu astfel de cercetări.

* Metoda de lucru întrebuițată este aceea în deosebi întrebuițată a lui Erdtman (1921) cu centrifugarea materialului în apă destilată. Pentru reprezentarea grafică a rezultatelor autorul, nemulțumit de diagramele « rezultante » I (mai bine: de medii) care, în adevăr, ținând prea mult seama de grosimea păturilor de turbă foarte variabilă, sunt expuse la mari greșeli în reprezentarea « timpului », propune diagrame « ideale » (mai bine: chronologice) care să reprezinte adevărata succesiune în timp a modificării spectrului polinic. Dar, mai ales în orientul Europei, lipsesc prea multe date pentru a realiza un asemenea « ideal » și deaceia autorul se mulțumește în a prezentă diagrame « rezumative » în care încearcă să oglindească toate faptele mai însemnate din trecutul forestier fără a ține seama de grosimea medie a turbei și fără a avea pretenția de a redă adevărata extindere a epocelor succesive.

* Schițarea geografică a regiunii se face pe scurt cum și situarea celor 21 de tinoave (Cap. III) descrise, din care 10 au fost pentru prima oară semnalate de autor. Atât ca întindere cât și ca număr, se constată scăderi în turbăriile regiunii; ca prin alte țări, drenajul artificial se arată învingător.

* Unei scurte schițări și cliimei regionale (Cap. IV) îi urmează un foarte interesant studiu (Cap. V), asupra florei speciale a turbăriilor, stabilind asociațiile caracteristice ale tinoavelor propriu zise sau oligotrofe și acele ale banelor mesotrofe. Completând datele floristice anterioare, adaugă 79 plante la cele ce erau citate ca trăind în mlaștinile regiunii, cu importante observații asupra multor specii. Astfel aduce demonstrația definitivă că Pinul mult controversat din tinoave este numai o formă chirchită a lui *Pinus silvestris* iar Mesteacănul determinat *Betula carpathica* este în realitate hybridul *B. pubescens + pendula*. Ferica *Nephrodium cristatum* caracteristică mlaștinilor din Europa centrală a fost găsită la Poiana Stămppei, stabilindu-se astfel definitiv prezența sa în România.

* În capitolul următor (Cap. VI) se descriu pădurile actuale din regiunea tinoavelor, insistându-se mai ales asupra ecologiei esențelor principale. Cu toate că datele acestui capitol sunt destinate să servească numai drept termene de comparație cu rezultatele cercetărilor paleosilvice, se găsesc observații originale interesante.

* Analizele polinice (Cap. VII) ocupă natural cea mai mare parte a lucrării (p. 51—84) reprezentând o muncă foarte sânguitoare, foarte conștiincioasă și foarte lungă. Din 16 profile de turbă, s'au extras 213 probe, pe o suprafață de circa 2400 km, dela diverse altitudini și zone de vegetație. S'a ajuns la adâncimi mari (Pilugani 5 m. 90; Colăcel 3 m. 10; Lucina 2 m. 30) ceea ce a permis studierea sedimentelor de fond, poate chiar a albiei primitive a mlaștinei.

* Datele culese, destul de numeroase, îndreptățesc pe autor ca să ne propue ca stabilită succesiunea următoare de perioade silvice în regiunea Dorna-Lucina.

a) * Faza de Pin (probabil *Pinus montana*) cu amestec de puțini *Picea*, *Betula* și *Salix*;

b) * Faza Pin-Molid cu urme de Alun și Stejăriș mixt; mai mult o perioadă transitorie;

c) * Faza Molid-Alun-Stejăriș mixt;

d) * Faza Molid-Fag-Brad care pare a dură, puțin modificată, până azi.

* Studiul macroscopic și microscopic al turbei precum și cercetarea orizonturilor de cioate de copaci, rămase în situ și observabile în profile deschise prin exploatare, confirmă temeinicia rezultatelor analizei polinice.

* Din aceste studii se pot deja releva câteva constatări de mare importanță pentru generalizările multor discipline: geografia fizică, preistoria, fitogeografia, zoogeografia, etc.

* După terminarea epocii glaciare, se pare că au luat stăpânire în regiunile studiate codri întinși formați aproape exclusiv de Pini, care au păstrat împărăția foarte multă vreme.

« A doua și mai importantă constatare este aceea a unui «horizont secetos» nesemnalat încă în regiunea carpatică, dar stabilit în Europa centrală și septentrională, unde se consideră că a dăinuit cam în timpurile galo-romane. Acest horizont este format în ultima fază, cea de uscăciune maximă, a perioadei climatice zise «subboreale», perioadă de secetă relativă, care în regiunea studiată se mai distinge și prin înmulțirea carpenului.

« Acest «horizont secetos» este un minunat jalon pentru compararea profilurilor de turbă din Europa întreagă, poate și din Asia când aceste vor fi cunoscute, permițând astfel ca cu mare aproximație să ne facem o idee despre climatele și fazele silvice postglaciare de pe vasta suprafață a Eurasiei.

« Profilul dela Colăcel indică deasupra acestui orizont, o altă perioadă de secetă, mai puțin aparentă, în orice caz mult mai scurtă, dar care pare a corespunde unui orizont asemănător central și nord-european, ce se consideră depus cam în primii secolii după Hristos.

« Acestor perioade de uscăciune le-a urmat perioada «subatlantică» mai rece și mult mai umedă care durează și azi. Autorul dovedește că tinoavele actuale, cu bogata lor populație de *Sphagnum* își au obârșia cel puțin dela începutul acestei perioade.

« În ultimul capitol (VIII) și în Concluzii se încearcă o expunere a «istoriei» pădurii și a climei post-glaciare din Carpații orientali și o rezumare a tuturor rezultatelor. O parte din aceste rezultate le-am menționat mai sus, rezumatul general, ca să zic așa grafic, îl dă tabloul alăturat ce autorul a compus după Blytt și Sernander, la cererea mea de a se încerca o sincronizare cu epocile preistorice și cu datele istorice.

« Bineînțeles că acest tablou nu poate fi considerat decât ca o aproximație, uneori chiar largă, a realității. Dacă existența și individualitatea perioadelor, epocelor, fazelor, este destul de bine stabilită, extinderea și limita lor sunt încă foarte nesigure; aceasta trebuie știut, firește, și pentru fazele propuse prin lucrarea de față care deschide numai largă calea cercetărilor dar nu poate fi considerată ca ultimul cuvânt. Totuși cred că reprezintă deja date generale de foarte mare interes pentru toate disciplinele istoriei naturale și ca atare i-am cerut publicarea.

« Autorul mai revendică, ca rezultat al cercetărilor sale, următoarele constatări de fitogeografie.

1. « Existența fazei *Pinus* în Carpații orientali. Pinetul obligator la baza evoluției forestiere postglaciare din Europa centrală și de nord eră socotit ca o societate locală, care se formă stereotipic la marginea calotei glaciare ce se retrăgea treptat. Faptul că această fază e bine reprezentată și la noi (la 300 m) însemnează, că pădurea de pin nu se datoră unei clime locale din apropierea calotei de gheață, ci unui climat glaciare (în ținutul studiat de mine n'a existat calota glaciară). Faza pinetelor a fost găsită de către autor și lângă Aiud, la marginea Câmpiei Transilvaniei.

PARALELIZAREA FAZELOR FORESTIERE POSTGLACIARE DIN CARPAȚII ORIENTALI CU FAZELE CLIMATICE, STRATIGRAFICE ȘI PREISTORICE DIN EUROPA CENTRALĂ ȘI NORDICĂ

Perioadele climatice postglaciare după Blytt. Sernander	Fazele Mării Baltice	Epocile preistorice	Fazele forestiere la noi (Carpații orientali)	TimpuI aport.
1. <i>Arctic-subarctic preboreal</i> (rece și uscat)	Marea Joldia	Măgdalenian (Nord) Solutrean-Măgdalenian (Europa centrală)	Faza Pinului	?
2. <i>Boreal</i> (cald și uscat)	Marea salmastră cu Ancyclus Lacul salmastru cu Ancyclus	Acilian-Pardenoisian (Nord) Epipaleolitic (Europa centrală)	Fază de trecere: Prin Molid Faza molid-alun-ștejeriș mixt I apare carpenul și fagul Turbă de rogoz	8000? — 5000 a. chr. n.
3. <i>Atlantic</i> (cald și umed)	Marea sărată cu Litorina litorea	Protoncolitic (Champignian)	Faza molid-alun-ștejeriș mixt II apare regulat carpenul și fagul Turbă cu Sphagnum	5000 — 3500 a. chr. n.
4. <i>Subboreal</i> (cald și uscat)	Litorina (Scandinavia: Trinia Ostraea)	Neolitice propriu zis — Epoca de bronz — Halstatt I	Trecerea treptată a fazei precedente spre cea următoare. Scăderea ștejerișului mixt	3500 — 850 a. chr. n.
«Grenzhorizont»			Faza molid carpen	
5. <i>Subatlantic</i> (rece și umed)	1. Mire mai dulce cu Limnaea 2. Marea cu Mya	Epoca de fier (Nord) Epoca Halstatt (II—III) La Tène — și începutul timpului istoric.	Faza molid fag-brad Turbă de Sphagnum și Eriophorum	850 — a. chr. n. — azi

2. * Amestecul dela început al lui Picea în faza Pinului. Prin aceasta se confirmă părerea unor analiști, că *Picea* a migrat în postglaciari, dela Estul la Vestul Europei. Chiar în Carpați și-a avut prin urmare Molidul refugiul său glaciari, de unde a putut migra spre Vest, iar la noi a putut alcătui, imediat după trecerea preborealului uscat și rece; molidișurile dominante în munte.

3. * Carpenul și Fagul se găsiă în Carpații orientali îndată după revenirea perioadei calde postglaciare, căci se întâlnesc sporadic — dar cu certitudine — printre polenul celorlalte esențe. Apariția lor în massă mai târziu, nu se datorește, cum se credeă, influenței unui curent migrator de Carpen și Fag, ci favorizării speciale a climatelor. Dacă le-ar fi priit clima mai înainte, ar fi putut alcătui massive, deoarece de sigur nu erau absenți din Carpați.

4. * Acest lucru nu se poate spune însă de *Abies* (bradul), care nu se amestecă prin pădurile ținutului studiat, decât în subatlantic.

* Metoda analizelor polinice fără indoeală a dat deja roade frumoase și se poate aștepta foarte multe precizțiuni dela ea, dacă va fi aplicată cu mult, cu foarte mult, spirit critic, căci multe și grave cauze de erori pândesc pe cercetătorul ce o întrebuițează. Nu pot să discut aci această chestie căci misiunea acestui raport e alta.

* Mi s'a cerut să refer ez asupra valorii lucrării d-lui Pop și să dau părerea motivată asupra atribuirii premiului.

* Din cele ce preced rezultă, deja lămurit că prețuesc mult valorii lucrării; țin să declar că o consider ca una din cele mai bune din bunele lucrări de științe naturale executate după războiul la noi în țară.

* Părțile criticabile sunt puține și fără mare importanță, iar părțile laudabile arată că autorul posedă răbdarea, silința, metoda, ingeniositatea și spiritul critic ale unui adevărat naturalist.

* Fără nici o rezervă propun atribuirea premiului întreg lucrării d-lui E. Pop, asupra Analizei de Polen în Turba Carpaților orientali».

Raportul Generalului Scarlat Panaitescu, membru corespondent al Academiei Române, asupra scrierii: Căpitan C. Ștefănescu, «*Posibilitățile Artileriei*».

* Căpitanul Const. Gh. Ștefănescu din Artilerie, brevetat al Școlii Superioare de Război din Paris, a prezentat Academiei Române, pentru premiere, al treilea al său volum *Posibilitățile Artileriei*, lucrare aprobată de Marele Stat Major și de Inspectoratul General al Artileriei, celelalte două lucrări ale sale fiind: *Densitatea Practică cu Trageri și Contrapreparația*.

* Volumul «*Posibilitățile Artileriei*» conține 268 pagini și materia, tratată în 16 capitole, se referă la tragerile explosive și la cele toxice.

* Această lucrare oglindește punerea la punct a chestiunilor de trageri, văzute prin mentalitatea franceză și verificate prin experiențele franceze și acele proprii ale autorului.

* Ca în orice lucrare de științe aplicate, găsim reguli și directive practice de o ușoară aplicație pentru oricine, dar de o adâncă concepție și de o multiplicată și complexă verificare prin experiență.

* Este interesant a pune în evidență spiritul în care este conceput și tratat acest subiect, destinat prin concluziile sale a deservi mai cu seamă pe cei chemați în diferite comandamente superioare la hotărâri și redactări de ordine.

* Astfel în introducere:

* Artileria prin materialul său, impune servituți, pe care trebuie să le acceptăm și mai ales să le cunoaștem... Materialul are calități mari. Comandamentul și executanții trebuie să le cunoască bine pentru a cere numai ceea ce el poate da.

* În capitolul I, *determinarea distanței* la care poate fi întrebuițat tunul, după calibre, stabilește lacunele memoratorului nostru de operații — publicație cu caracter oficios.

* D-sa este de părere că pentru același tun, distanța maximă de întrebuițare în trageri să fie:

* Bătaia practică pentru Comandament, căci printr'nsa se arată până unde tunul poate acționa.

* Bătaia maximă eficientă pentru șefii unităților de artilerie, cari distribuie misiunile; iar de

* Bătaia totală maximă să se folosească numai executantul, căci numai el singur trebuie să ceară materialului maximum ce poate da.

* În capitolul *cadența practică de tragere*, repetă după școala dela Fontainebleau (Franța) că viața unui tun este în funcție de felul cum ne folosim de el.

* În capitolul *determinarea timpului necesar pentru intrarea artileriei în acțiune* ne dă interesante considerațiuni personale cu privire la materialul nostru de artilerie.

* În capitolul realizarea surprizei ne prezintă un interesant și adâncit studiu asupra erorilor — clasificate de autor în: erori topografice, erori ale tablei de trageri, erori balistice și erori aerologice — și ajunge la concluziunea că pregătirea tragerii prin suprimarea regulării prealabile cu focuri de proiectile duce la o consumație inadmisibilă.

* Armata franceză nu utilizează pentru realizarea acestei surprize decât următoarele 3 metode:

* Regularea cu proiectile; încercări discrete în ajunul zilei, executate cu câte un tun de grupare sau de divizion, completate cu controlul din primele 2 ore ale execuțiunii; și, în fine, un control sever cu avionul în prima oră a acțiunii de foc.

* Nu dau aceste indicațiuni, spune autorul, ca legi imutabile, dar vreau să reamintesc ce gândesc și ce fac acei cari ne trimit regulamente... cari trebuie să dea reguli, ce se pot aplica cu ușurință.

* În capitolele *suprafața de bătut precum și în acel de manevră cu focuri de artilerie*, autorul ne prezintă probleme de artilerie, complete adâncite și puse la punct, pentru a deduce din acestea, concluziuni înțelepte și practice, văzute prin o înțelegere aprofundată a științei teoretice.

« O curioasă concluziune, cu care autorul încheie partea asupra tragerilor explozive, este cea relativă la întrebuintărea șrapnelului.

« Războiul mondial prin faptul stabilizării frontului de luptă a impus fatal o neglijare a șrapnelului și înlocuirea acestuia prin obuze și proiectile cu gaz, din cauză că personalul în acest fel de luptă eră acoperit și atunci nu se putea urmări decât distrugerii materiale. Această stare de fapt a influențat marea majoritate a ofițerilor de artilerie francezi de a se mai folosi acest proiectil, iar această temă a fost împărtășită chiar de unele regulamente franceze. Autorul acestei lucrări ajunge prin demonstrațiuni, pe exemple concrete a pune în importanță folosirea proiectilului, « șrapnel » formulând concluziuni și directive cât se poate de practice pentru regulamentare.

« Trecând la partea doua « tragerile toxice » sau lupta artileriei cu mijloace chimice. Această chestiune este aproape necunoscută la noi, fiindcă în războiul pe frontul nostru nu am avut de experimentat lupta cu ajutorul mijloacelor chimice. Deși acum ne ocupăm și noi, cât se poate de serios cu asemenea probleme, totuși până acum suntem numai tributarii asupra celor ce se gândește și se face în alte oștiri.

« Autorul ne vorbește de cele trei mijloace azi în uz; de tragerile cu gaze, de cele fumigene și de cele incendiare — dându-ne date cât se poate de interesante și punând la punct această problemă artileristică.

« Autorul ajunge la concluziunea « întrebuintărea proiectilelor cu gaze » convingându-ne pe două căi:

« Pe aceea a economiei, când ne spune că: « Războiul consumă bani energie și vieți, — adică pentru lupta artileriei: efect maxim, continuu, trageri cât mai puține spre a nu uză țevile, precum și a ne folosi de proiectile cât se poate mai estine și cu efect mai bun.

« Iar de altă parte cea a umanității, când ne spune că dela războiul încoace ducem o campanie aprigă contra întrebuintării gazelor, pe motivul că ar fi un mijloc de luptă neuman. Ori, statisticile dovedesc că din numărul morților avem:

25% cu muniție explozivă
2—3 » » toxică

iar numărul invalizilor este de necomparat.

« Pentru lupta cu gaze nu s'ar putea avea decât orbi și tuberculoși, pe când cu muniție explozivă avem o gamă foarte variată și grea de infirmități și de invalidități.

« Chiar moartea este mai puțin chinuitoare cu muniția toxică decât cea explozivă.

« În capitolul Consumarea de munițiuni, autorul vorbește pentru adoptarea și la noi a *unității de foc*, o nouă măsură creată după războiul mondial (1921), care a înlocuit unitatea întrebuintată în timpul războiului ziua de foc, care și dânsa înlocuise la începutul războiului socoteala de aprovizionare făcută înainte, când fixasem prin anticipație muniția posibilă de consumat de o gură de foc în război.

« Ziua de foc se leagă de operațiuni; pe când unitatea de foc, de posibilitatea aprovizionării munițiilor.

« În concluziune, autorul arată că cerințele câmpului de luptă sunt considerabile, iar posibilitățile Artileriei — ca foc — sunt mici. D-sa cere mărirea proporției artileriei în organizarea Diviziilor și întrebuintarea judicioasă a proiectilelor, cerând să ajungem cât mai repede la « regulamentul românesc ».

« Încheiu această lucrare cu o apreciere sentimentală: Înainte de războiu am avut o generațiune de intelectuali militari de tot prețul; generațiunea post-belică, judecată prin această lucrare și altele, ne probează că putem pune și în această generație mari speranțe, prin gândirea ei serioasă, adâncită și cultă.

« Lucrarea căpitanului C. Gh. Ștefănescu se poate considera ca o lucrare de elită, iar autorul ei, când ne gândim la întreaga tânăra generație militară a noastră, ca un sprijin de preț pentru viitorul nostru.

« Posibilitățile Artileriei » de C. Gh. Ștefănescu întrunește cu prisosință condițiunile de a fi premiată de Academie ».

VIII. Pentru premiul cu subiect dat Prințesa Alina Știrbei:

Raportul d-lui G. Vălsan asupra ms. cu motto: « Pentru cât mai multă lumină » despre *Dora d'Istria*.

« Manuscrisul cu motto: « Pentru cât mai multă lumină », singurul prezentat pentru acest premiu, nu e propriu zis un studiu original asupra Dorei d'Istria, ci mai mult o adunare de citate din studii anterioare și o mică antologie de fragmente din opera acestei romantice principese scrutoare, — fragmente în bună parte transcrise după traduceri mai vechi. Partea de contribuție personală e caracterizată astfel în prefață:

« Aș dori ca lucrarea de față să reprezinte *încercarea* de a repara o nedreptate... Nu am pretenția să pun în adevărata lumină pe Dora d'Istria. În lucrarea aceasta *am înșirat mai degrabă o seamă de considerațiuni și date* din care să reiasă personalitatea sa mare pe deoparte, iar pe de altă parte, rolul uriaș și netăgăduit pe care ea l-a jucat în arena europeană cât și pledoaria, — una dintre cele mai frumoase și mai însemnate, — pe care prin scrierile ei a ținut-o în favoarea Țărilor românești ».

« Nimic adâncit și mai nimic original. Această figură literară ar fi meritat de sigur un studiu mai pătrunzător și mai priceput. Dar din această înșirare de citate și de ușoare considerațiuni se desprinde frumoasa personalitate a Dorei d'Istria, care în adevăr apare ca pe nedrept uitată de generația noastră. Și mă întreb dacă acest singur merit nu ar fi de ajuns ca să justifice decernarea premiului Prințesei Alina Știrbei ».

CONCURSURI PENTRU PREMII

1930

PREMII PENTRU CĂRȚI PUBLICATE

I. PREMII GENERALE

1. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 4.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1931, unei cărți scrise în limba română, cu conținut de orice natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1930.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru acest premiu, este până la 31 DECEMBRIE 1930.

NOTĂ. — În privința *Premiilor Năsturel* se pun în cunoștința publicului următoarele dispozițiuni din codicilul răposatului C. Năsturel Herescu:

« În tot anul Societatea Academică Română va avea a premii din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de către Societate ca cea mai bună publicațiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

« 1. În trei ani consecutivi, dearândul, se va decerne câte un premiu de patru mii lei noi, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

« 2. Iară în al patrulea an, se va decerne un premiu fix de douăsprezece mii Lei noi, No. 12.000 L. n., carele se va numi « *Marele Premiu Năsturel* », operei care va fi judecată ca publicațiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenți. Acest premiu nu se va putea decerne unei lucrări, care va fi obținut deja unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'insul valoarea premiului precedent.

« Operele ce se vor recompensa cu această a doua serie de premii vor trata cu preferință despre materiile următoare:

« a) Scrieri serioase de istorie și de științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țărilor române;

« b) Scrieri de religione ortodoxă, de morală practică și de filozofie;

- * c) Scrieri de științe politice și de economie socială;
- * d) Tratamente originale despre științele exacte;
- * e) Scrieri enciclopedice, precum și dicționare de istorie și de geografie, în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arte și de meserii, de administrațiune și jurisprudență și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;
- * f) Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;
- * g) Dicționare lingvistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;
- * h) Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectura, sculptura, gravura, pictura și chiar opere muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le va putea aprecia, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arte;
- * i) Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu seamă aș dori să se acorde « *Marele Premiu Năsturel* », când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică dezvoltării literaturii naționale ».

2. **PREMIUL « EUFIMIA și IOAN ANDREI PROFESORI »**, de 4.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1931, celei mai bune scrieri conținând *Predici bisericesti duminicale și ale sărbătorilor sfinților prăsnuiți de Sfânta Biserică creștină ortodoxă*, printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1928—31 Decemvrie 1930.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1930.

3. **PREMIUL ASOCIAȚIUNII CRAIOVENE** pentru dezvoltarea învățământului public, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru o carte didactică, în limba română, apărută în anii 1928—1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

4. **PREMIUL N. CHRISOVELONI**, de 2.000 Lei (*divizibil*), se dă în sesiunea generală din 1932, prin comisiune specială de 7 membri, celor mai bune lucrări asupra comerțului, publicate în limba română, în anii 1928—1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

5. **PREMIUL DIMITRIE (MITIȚĂ) BARZEANU**, de 1.500 lei, se va da în sesiunea generală din 1933, unei publicațiuni didactice

de curs primar, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1929—1932.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1932.

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

6. **PREMIUL GH. CHIȚU**, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931, unei cărți de literatură, de filologie sau de artă, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1929 până la 31 Decemvrie 1930.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1930.

7. **PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca cea mai meritorie printre cele mai publicate în anii 1930—1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

8. **PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE**, de 4.000 Lei, (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1932, pentru scrieri de *literatură*, *filologie* sau de *artă*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1928 până la 31 Decemvrie 1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

9. **PREMIUL NEUSCHOTZ**, de 3.500 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1932, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1928—1931.

Termenul prezentării la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

10. **PREMIUL ADAMACHII**, de 5.000 Lei (*divizibil*) se va da în sesiunea generală din 1933, pentru scrieri de *literatură* sau de *filologie* cu cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), cari se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii, 1930—1932.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1932.

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

11. **PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931, pentru o scriere *istorică*

economică, juridică, filosofică, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1929 și 1930.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1930.

12. **PREMIUL VASILE PĂRVAN**, de 30.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931 pentru lucrări tipărite sau descoperiri *arheologice*, cele mai însemnate făcute în țară, printre cele publicate în anii 1929 și 1930.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs sau a relațiilor despre descoperiri, este până la 31 DECEMBRIE 1930.

13. **PREMIUL « CONSTANTIN KIRIȚESCU: ISTORIA RĂSBOIULUI PENTRU ÎNTREGIREA ROMÂNIEI, 1916—1919 »**, de 25.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931 celui mai bun studiu de psihologie socială a poporului român în timpul războiului de întregire. Scrierea va putea avea forma fie a unui studiu social, fie a unei opere de literatură propriu zisă. E de dorit ca lucrarea să înfățișeze starea sufletească a diferitelor categorii sociale ale poporului român față de problema marelui războiu, atât în timpul pregătirii, cât și al săvârșirii lui, — tinzând la restabilirea adevărului prin risipirea atmosferei de defăimare răspândită de o literatură, care caută să generalizeze stări de lucruri prinse numai dintr'un anumit mediu social.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1930.

14. **PREMIUL ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1931, pentru scrieri *istorice, economice, juridice, filosofice*, cu cuprins moral (cu înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1928 până la 31 Decembrie 1930.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1930.

15. **PREMIUL GRIGORE C. ANGELESCU**, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931, pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1929 până la 31 Decembrie 1930.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1930.

16. **PREMIUL HAGI VASILE**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru scrieri privitoare la *comerțul român în trecut*.

și în prezent și publicate în timpul dela 1 Ianuarie 1927 până la 31 Decembrie 1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1931.

17. **PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE**, de 4.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1933, pentru scrieri *sociale* sau *istorice*, cari se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1930 până la 31 Decembrie 1932.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1932.

18. **PREMIUL NEUSCHOTZ**, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933, pentru scrieri *istorice*, *economice*, *sociologice*, cari se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1929 până la 31 Decembrie 1932.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1932.

IV. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

19. **PREMIUL I. OROVEANU**, de 70.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931 celei mai meritoase lucrări sau descoperiri în știința medicală publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1930.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1930.

20. **PREMIUL * ȘTEFAN DEMETRESCU-VERGU ***, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1931, pentru o scriere de *natură silvică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1927 până la 31 Decembrie 1930.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1930.

21. **PREMIUL NEUSCHOTZ**, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931, pentru o scriere cu *conținut științific*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1929 până la 31 Decembrie 1930.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1930.

22. **PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE**, de 4.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1931 pentru scrieri cu

conținut științific, cari se vor judecă mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1929 până la 31 Decemvrie 1930.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1930.

23. **PREMIUL Dr. EM. RIEGLER**, de 6.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1931, celei mai meritoase lucrări din *clinica terapeutică* sau din *terapeutica generală*, publicată în anii 1925--1930.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1930.

24. **PREMIUL STATULUI LAZĂR**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru o scriere *cu conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în general) care se va judecă mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1930 până la 31 Decemvrie 1931, sau pentru cea mai importantă *invențiune științifică* făcută dela 1 Ianuarie 1930 până la 31 Decemvrie 1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

25. **PREMIUL ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1932, pentru scrieri *cu conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), cari se vor judecă mai meritorii printre cele publicate în anii 1929—1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

NOTĂ.— Se pun în vedere concurenților următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice și științifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906 cu modificările aduse la 27 Maiu 1919, la 26 Maiu 1924 și 27 Maiu 1930:

« *Art. 4. Operele publicate* vor fi prezentate la concurs în câte 5 exemplare, depuse cu o cerere scrisă și semnată de autor sau de un Membru activ ori corespondent al Academiei, cerere în care se va arăta totdeauna anume premiul la care concurează.

« Orice Membru activ al Academiei poate propune spre premiare o lucrare apărută până la finele anului precedent, pe care o socotește că merită să fie luată în considerare. Propunerea, făcută cu adeziunea

autorului, însoțită de un raport motivat scris și de 5 exemplare ale lucrării, va fi depusă cel mai târziu până la 1 Martie, arătându-se și premiul pentru care se face propunerea.

* Un autor nu poate prezenta în același an aceeași scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

* O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul după trecerea termenului de prezentare (31 Decembrie), fixat în art. 3. Această mutare se poate face însă prin deciziunea Secțiunii sau Comisiunii care decide asupra acordării premiilor.

* Art. 5. O scriere prezentată într'un an la un premiu și nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiaș sau al altui premiu, numai dacă este preînnoită în părți esențiale în noua edițiune, publicată de autor în viață.

* Art. 6. Operele publicate de Academie, făcute din inițiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. Deasemenea nu pot fi admise la concurs opere postume.

* Art. 7. La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă întreagă, ci și parte dintr'o operă, cu condițiune ca această parte să fie completă.

* Art. 8. La premiile Năsturel pot fi prezentate scrieri de orice natură, la premiul Eliade-Rădulescu scrieri de literatură, de filologie, de istorie; scrieri economice, juridice, filosofice; la premiul Lazăr scrieri cu conținut științific, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în general); la premiul Adamachi scrieri cu cuprins moral, de orice natură (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei); la premiul Hagi-Vasile scrieri privitoare la comerțul român în trecut și în prezent.

* Art. 9. La premiile Năsturel — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; *la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr, Adamachi, sunt admise și opere scrise de autori români sau străini într'una din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg cuprinsul operei va trata despre pământul sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.*

* Art. 10. Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate numai dacă sunt făcute de pe opere clasice și, prin dificultățile învinse ale unei perfecte traduceri în versuri românești, vor constitui adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de explicații și note științifice cu totul proprii traducătorului — își vor fi însușit meritele unei lucrări originale în limba română.

* Art. 11. Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate la vreunul din premiile Academiei, trebuie să fie scrise cu ortografia Academiei.

* Art. 12. Operele publicate anonime sau pseudonime vor putea fi admise la concurs, iar autorii, spre a primi premiile acordate, vor trebui să probeze proprietatea lor.*

PREMII PENTRU LUCRĂRI PUSE LA CONCURS CU SUBIECTE DATE

I. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

1. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 200.000 Lei, *indivizibil*, se va da în sesiunea generală din 1931 celei mai reușite *traduceri în limba franceză a operei poetice a lui Mihail Eminescu*, prezentate în manuscris.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare, este până la 31 DECEMBRIE 1930.

2. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 200.000 Lei, *indivizibil*, se va da în sesiunea generală din 1932 celei mai reușite *traduceri în limba engleză a operei poetice a lui Mihail Eminescu*, prezentate în manuscris.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare, este până la 31 DECEMBRIE 1931.

3. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 200.000 Lei, *indivizibil*, se va da în sesiunea generală din 1933 celei mai reușite *traduceri în limba germană a operei poetice a lui Mihail Eminescu*, prezentate în manuscris.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare, este până la 31 DECEMBRIE 1932.

NOTĂ. — În privința *Premiilor C. Hamangiu* pentru traducerea operei poetice a lui Mihail Eminescu în limbile franceză, engleză și germană, se pun în vedere concurenților următoarele dispozițiuni și dorințe arătate în actul de donațiune al d-lui Const. Hamangiu:

« În credința noastră că literatura română are și opere de valoare universală, care merită să fie îndrumate spre admirația întregii lumi culte, în mod cu totul excepțional, în primii trei ani: 1931, 1932 și 1933, aceste premii de câte 200.000 Lei fiecare se vor acorda celor mai bune, mai perfecte și mai apropiate de original traduceri, în limba franceză, engleză și germană, a volumului de poezii al marelui nostru poet Mihail Eminescu

(de preferat după ediția lui Titu Maiorescu) împreună cu o parte din poeziile sale bune, publicate mai în urmă în revistele «Convorbiri Literare», «Floarea Albastră» și alte publicații. Traducătorii sunt rugați de a avea în vedere și observațiunile importante ale d-lui G. Ibrăileanu publicate în revista «Viața Românească» din Iași, numerele 2—3 din 1928 și 5—6 din anul 1929, prin care se atrage atențiunea asupra gravelor erori cuprinse în unele ediții ale acestor poezii. Traducătorii se vor sili să redea cât mai bine și mai exact cu putință fondul și forma nepieritoare a opere poetice. Traducerile se pot face și în colaborare de persoane cari cunosc cât mai bine și cât mai adânc limbile respective.

* Aceste trei premii inițiale și cu caracter excepțional, de câte 200.000 lei fiecare, se vor acorda în timpul și în modul următor:

* 1. În 1931, premiul de 200.000 lei se va acorda celei mai reușite traduceri în limba franceză a poeziilor lui Mihail Eminescu, în condițiunile specificate mai sus.

* 2. În 1932, premiul de 200.000 lei se va acorda celei mai reușite traduceri în limba engleză a poeziilor lui Mihail Eminescu.

* 3. În fine, în 1933, premiul de 200.000 lei se va acorda celei mai reușite traduceri în limba germană a poeziilor lui Mihail Eminescu.

* Traducerile respective se vor depune la Academia Română în două exemplare manuscrise sau scrise la mașină, în termenul ce-l va fixa Academia. Unul din manuscrise se va restitui autorilor, iar unul se va păstra de Academie.

* Academia Română sau traducătorii premiați (am preferă Academia, ca cea mai superioară instituție culturală) se vor adresa celor mai importante și mai răspândite edituri de traduceri a operelor străine din Franța, Anglia și Germania, pentru editarea și tipărirea într'un număr cât mai mare posibil de exemplare a traducerilor respective. Beneficiul dreptului de traducător (care se confundă după legea noastră din 1923, ca și după legile franceze, engleze și germane, cu dreptul de autor) va aparține, cum e și firesc, traducătorului sau traducătorilor.

* În caz când Comisiunea instituită de Academia Română pentru decernarea acestor trei premii inițiale și excepționale în anii 1931, 1932 și 1933 nu ar găsi în cursul acestor trei ani nici o traducere reușită și deci în stare să prezinte străinătății toate frumusețile acestei opere, Academia Română va da, numai în aceste cazuri, un nou termen de alți trei ani, publicând în acelaș scop un nou concurs pentru traducerea în limba franceză, engleză și germană a operei poetice complete a lui Mihail Eminescu.

4. **PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris despre:

Dialectul aromân. Studiu lingvistic. — (Deciz. 25 Maiu 1929).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1930.

5. **PREMIUL AT. TONCOVICEANU**, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Indrumări pentru culegerea folclorului românesc. — (Deciz. 27 Maiu 1930).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1930.

6. **PREMIUL V. ADAMACHI**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Folclorul din regiunea Codrului din Basarabia cu transcrierea fonetică a textelor. — (Deciz. 25 Maiu 1929).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

7. **PREMIUL GENERAL CONSTANTIN și MARIA BURGHELE**, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932 celui mai bun manuscris de compunere *literară, istorică sau didactică*, având drept principal scop răspândirea și cultivarea în sufletul poporului nostru a frumoaselor principii de morală creștină. — (Deciz. 24 Maiu 1929).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

8. **PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris despre:

Activitatea literară a Ținimei. — (Deciz. 27 Maiu 1930).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1932.

9. **PREMIUL ALEXANDRU BODESCU**, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1934 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Poezii Bihorului. — (Deciz. 27 Maiu 1930).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1933.

II. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

10. **PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA**, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931 sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de competenție ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonizațiunii romane în țările din dreapta și din stânga Dunării de jos.
2. Teoriile vechi și noi despre originea și locuințele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migrațiunea popoarelor în țările dunărene și înrăuirile reciproce dintre barbari și elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înființarea Imperiului bulgar.
4. Români și Bulgarii în timpul Imperiului bulgar și al celui româno-bulgar și relațiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5. Originea Principatelor Române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunțit și conștiincios al izvoarelor antice și medievale: autori, inscripțiuni, documente și orice resturi ale vechimii, utilizându-se și toponimia, limba, și în genere orice fântână ce ar putea contribui la lămurirea chestiunii.

— (Deciz. 5 Aprilie 1900 și 25 Martie 1904).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1930.

11. *MARELE PREMIU REGELE FERDINAND*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931, pentru cea mai bună lucrare despre:

Vieața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1930.

12. *PREMIUL FUNCȚIONARII C. F. R. DIN BUCUREȘTI*, de 9.500 Lei, în efecte și 2.613 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1931, celei mai bune lucrări despre:

Drepturile funcționarilor publici față de Stat. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1930.

13. *PREMIUL BASARABIEI ÎN MEMORIA LUI I. C. BRĂTIANU*, în efecte, de nominal Lei 6.500 și 2.243 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1931, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de stat ai României în această luptă. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1930.

14. **PREMIUL EPISCOPIEI ARGEȘULUI**, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931, pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului:

Monografia mănăstirii și episcopiei din Curtea de Argeș. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1930.

15. **PREMIUL MINISTERULUI CULTELOR ȘI ARTELOR**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Chipuri de vlădici și scriitori bisericești români din veacul al XVII-lea. — (Deciz. 30 Maiu 1929).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1930.

16. **PREMIUL ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1931, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Organizarea judecătorească în țările Române în epoca Regulamentului Organic. — (Deciz. 28 Maiu 1927).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1930.

17. **PREMIUL GENERAL R. ROSETTI**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Figuri mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78.

— (Deciz. 31 Maiu 1928).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

18. **PREMIUL STATULUI GH. ASACHI**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, celei mai bune lucrări cu subiectul:

Istoria Maramureșului dela începuturile sale până la Unirea din 1918.

— (Deciz. 21 Iunie 1929).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

19. **PREMIUL NĂSTUREL**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Legăturile bisericii române cu Patriarhia de Alexandria. — (Deciz. 21 Iunie 1929).

— (Deciz. 21 Iunie 1929).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

20. **PREMIUL GENERAL IOAN CARP și MARIA CARP**, de 7.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1933, celei mai bune lucrări cu subiectul:

Monografia geografico-istorică a unei localități rurale din România. — (Deciz. 16 Maiu 1930).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1932.

III. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

21. **PREMIUL ANASTASE FĂTU**, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul: *Flora unei regiuni naturale din România.* — (Deciz. 7 Iunie 1927).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1930.

22. **PREMIUL NĂSTUREL**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Chestiunea vânătorului din România ca o ramură a economiei naționale și a protecției faunei și ca un mijloc al educației publice. — (Deciz. 28 Maiu 1928).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1930.

23. **PREMIUL STATULUI LAZĂR**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cercetări isto-fiziologice despre constituenții celulari. — (Deciz. 28 Maiu 1928).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1930.

24. **PREMIUL Dr. VICTOR BABEȘ**, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cercetări comparative asupra diferitelor rase de bacili difterici și paradipterici din România, precum și legătura lor cu paraziții difterice. — (Deciz. 30 Maiu și 13 Iunie 1928).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1930.

25. **PREMIUL Dr. VICTOR BABEȘ**, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul: *Cercetări clinice și experimentale asupra porții de intrare și a transmisiunii virusurilor neurotrope.* — (Deciz. 26 Maiu 1930).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1932.

26. **PREMIUL V. ADAMACHI**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cercetări asupra mecanismului citolog al fenomenului secrețiunii. — (Deciz. 26 Maiu 1930).

IV. PREMII SPECIALE

27. **PREMIUL TOMA ȘI IOAN N. SOCOLESCU**, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931, celei mai bune lucrări tratând despre:

Clădirile de pivniți în Muntenia și Oltenia dela începuturile arhitecturii pământene până la sfârșitul veacului al XVIII-lea din punctul de vedere constructiv și arhitectonic. — (Deciz. 31 Maiu 1928).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1930.

NOTĂ. — Concurenților la premiile cu subiecte date se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul* votat de Academie la 8 Martie 1906:

• **Art. 19.** Manuscrisele se vor prezenta la concurs în termenul fixat în art. 3 (până la 31 Decembrie), fără nume de autor, purtând o deviză sau *molto*; ele vor fi însoțite de un plic sigilat, pe care va fi reprodușă deviza sau *molto* din fruntea manuscrisului și în care se va afla închis numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi premiată.

• Manuscrisele, cari nu vor fi scrise curat și lizibil, nu vor fi luate în cercetare.

• **Art. 21.** Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va număra autorului, numai după ce lucrarea va fi tipărită.

• **Art. 22.** Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le vor cere și își vor dovedi proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate în timp de un an dela pronunțarea rezultatului, vor rămâne proprietatea Academiei și vor fi încorporate în Bibliotecă, în colecțiunea manuscriselor.

PERSONALUL
ACADEMIEI ROMÂNE

LA 31 MAIU 1930.

MEMBRII ACADEMIEI

I. SECȚIUNEA LITERARĂ

- BIANU Ioan (București).— Ales la 3 Aprilie 1902.
BOGDAN-DUICĂ Gheorghe (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1919.
BRĂTESCU-VOINEȘTI Ioan Al. (București).— Ales la 10 Octombrie 1918.
CIOBANU Ștefan (Chișinău).— Ales la 10 Octombrie 1918.
DENSUSIANU Ovidiu (București).— Ales la 15 Octombrie 1918. 5
GOGA Octavian (Ciucea).— Ales la 4 Iunie 1919.
MURNU Gh. (București).— Ales la 4 Iunie 1923.
NEGRUZZI Iacob C. (București).— Ales la 26 Martie 1881.
PHILIPPIDE Alexandru (Iași).— Ales la 1 Aprilie 1900.
PUȘCARIU Sextil (Cluj).— Ales la 19 Maiu 1914. 10
RĂDULESCU-MOTRU C. (București).— Ales la 4 Iunie 1923.
SADOVEANU Mihail (Iași).— Ales la 1 Iunie 1921.

II. SECȚIUNEA ISTORICĂ

- BALȘ Gheorghe (București).— Ales la 4 Iunie 1923.
DRAGOMIR Silviu (Cluj).— Ales la 25 Maiu 1928.
GUSTI Dimitrie (București).— Ales la 4 Iunie 1919.
IORGA Nicolae (București).— Ales la 26 Maiu 1910. "
LĂPEDATU Alexandru (Cluj).— Ales la 10 Octombrie 1918. 5
LUPAȘ Ioan (Cluj).— Ales la 17 Maiu 1916.
MEHEDINȚI Simion (București).— Ales la 19 Maiu 1915.
NISTOR Ioan (Cernăuți).— Ales la 19 Maiu 1915.
POPESCU Preot Nicolae (București).— Ales la 5 Iunie 1923.
RĂDULESCU Andrei (București).— Ales la 2 Iunie 1920. 10
SUTZU Mihail C. (București).— Ales la 27 Maiu 1909.
VĂLSAN Gheorghe (București).— Ales la 2 Iunie 1920.

III. SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

- ANTIPA Grigorie (București).— Ales la 14 Maiu 1910.
 BOGDAN Petre (Iași).— Ales la 4 Iunie 1926.
 CANTACUZINO Dr. Ioan (București).— Ales la 30 Maiu 1925.
 CRAINICEANU General Gr. (București).— Ales la 18 Maiu 1911.
 INCULEȚ Ion (Chișinău).— Ales la 10 Octomvrie 1918. 5
 MARINESCU Dr. G. (București).— Ales la 9 Aprilie 1905.
 MRAZEC L. (București).— Ales la 11 Aprilie 1905.
 RACOVITĂ Emil (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1920.
 SIMIONESCU Ioan (Iași).— Ales la 18 Maiu 1911.
 ȚIȚEICA Gheorghe (București).— Ales la 15 Maiu 1913. 10
 VASILESCU-KARPEN N. (București).— Ales la 6 Iunie 1923.
 VOINOV Dimitrie (București).— Ales la 1 Iunie 1927.

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAȚI

- ALECSANDRI Vasile.— Numit la 2 Iunie 1867.— † la 22 August 1890.
 AURELIAN Petre S.— Ales la 9 Septembrie 1871.— † 24 Ianuarie 1909.
 BABEȘ Vicențiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Ianuarie 1907.
 BABEȘ Dr. Victor.— Ales la 11 Martie 1893.— † 19 Octombrie 1927.
 BACALOGLU Emanoil.— Ales la 29 Iunie 1879.— † 30 August 1891. 5
 BARIȚIU Gheorghe.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Martie 1893.
 BĂRSEANU Andreiu.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 19 August 1922.
 BENGESCU Gheorghe.— Ales la 4 Iunie 1921.— † 23 August 1922.
 BOGDAN Ioan.— Ales la 29 Martie 1903.— † 1 Iunie 1919.
 BRÂNDZĂ Dr. Dimitrie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 3 August 1895. 10
 BUNEA Augustin.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 18 Noembrie 1909.
 CARAGIANI Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 13 Ianuarie 1921.
 CHIȚU Gheorghe.— Ales la 27 Iunie 1879.— † 28 Octombrie 1897.
 CIPARIU Timoteiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 22 August 1887.
 COBĂLCESCU Grigorie.— Ales la 29 Martie 1886.— † 21 Maiu 1892.
 COȘBUC Gheorghe.— Ales la 20 Maiu 1916.— † 26 Aprilie 1918.
 COZACOVICI Dimitrie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 August 1868.
 DELAVRANCEA B. Șt.— Ales la 19 Maiu 1912.— † 30 Aprilie 1918.
 DIMITROVICI Ambrozie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 3 Iulie 1866.
 ELIADE RĂDULESCU Ioan.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 27 Aprilie 1872. 20
 ERBICEANU Constantin.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 7 Martie 1913.
 FĂLCOIANU Ștefan.— Ales la 13 Septembrie 1876.— † 22 Ianuarie 1905.
 FĂTU Dr. Anastasiu.— Ales la 11 Septembrie 1871.— † 3 Martie 1886.
 FELIX Dr. Iacob.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 20 Ianuarie 1905.
 FONTANINU Gheorghe M.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 24 Aprilie 1886. 25
 GANE Nicolae.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 16 Aprilie 1916.
 GHICA Ion.— Ales la 13 August 1874.— † 22 Aprilie 1897.
 GIURESCU Constantin.— Ales la 14 Maiu 1914.— † 28 Octombrie 1918.
 GRECESCU Dr. D.— Ales la 17 Aprilie 1907.— † 2 Octombrie 1910.
 HARET Spiru C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 17 Decembrie 1912. 30
 HASDEU Bogdan P.— Ales la 13 Septembrie 1877.— † 25 August 1907.
 HEPITES Ștefan.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 16 Septembrie 1922.
 HODOSIU Iosif.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 28 Noembrie 1880.
 HURMUZAKI Alex.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 8 Martie 1871.
 HURMUZAKI Eudoxie.— Ales la 2 August 1872.— † 29 Ianuarie 1874. 35
 IONESCU Nicolae.— Numit la 20 Iulie 1867.— † 24 Ianuarie 1905.

- ISTRATI Constantin.— Ales la 7 Aprilie 1899.—† 17 Ianuarie 1919.
- KALINDERU Ioan.— Ales la 13 Martie 1893.—† 11 Decembrie 1913.
- KOGĂLNICEANU Mihail.— Ales la 16 Sept. 1868.—† 20 Iunie 1891.
- KRETZULESCU Nicolae.— Ales la 9 Sept. 1871.—† 26 Iunie 1900. 40
- LAURIAN August Treb.— Numit la 2 Iunie 1867.—† 25 Febr. 1881.
- MAIORESCU Titu.— Numit la 20 Iulie 1867.—† 1 Iulie 1917.
- MANIU Vasile.— Ales la 12 Septembrie 1876.—† 10 Martie 1901.
- MARIAN Simeon Fl.— Ales la 26 Martie 1881.—† 11 Aprilie 1907.
- MARIENESCU At. M.— Ales la 26 Martie 1881.—† 7 Ianuarie 1914. 45
- MASSIMU Ioan C.— Numit la 2 Iunie 1867.—† 2 Iunie 1877.
- MELCHISEDEC Episcop.— Ales la 10 Sept. 1870.—† 16 Maiu 1892.
- MOLDOVANU Ioan M.— Ales la 11 Aprilie 1894.—† 7 Sept. 1915.
- MUNTEANU Gavril.— Numit la 22 Aprilie 1866.—† 17 Dec. 1869.
- NAUM Anton.— Ales la 11 Martie 1893.—† 28 August 1917. 50
- NEGRUZZI Constantin.— Numit la 2 Iunie 1867.—† 25 August 1868.
- NICOLAE Popea Episcop.— Ales la 8 Aprilie 1899.—† 26 Iulie 1908.
- ODOBESCU Alexandru.— Ales la 10 Sept. 1870.—† 10 Noembrie 1895.
- OLLĂNESCU Dimitrie C.— Ales la 11 Martie 1893.—† 20 Ian. 1908.
- ONCIUL DIMITRIE.— Ales la 11 Aprilie 1905.—† 20 Martie 1923. 55
- PAPADOPOL-CALIMACH Alexandru.— Ales la 12 Septembrie 1876.—
† 18 Iunie 1898.
- PAPIU-ILARIANU Alex.— Ales la 16 Sept. 1868.—† 11 Oct. 1878.
- PĂRVAN Vasile.— Ales la 15 Maiu 1913.—† 26 Iunie 1927.
- POENARU Petre.— Ales la 10 Sept. 1870.—† 2 Octombrie 1875.
- PONI Petre.— Ales la 30 Iunie 1879.—† 2 Aprilie 1925. 60
- PORCIUS Florian.— Ales la 10 Martie 1882.—† 17 Maiu 1906.
- PUȘCARIU Ioan.— Ales la 4 Aprilie 1900.—† 24 Decembrie 1911.
- QUINTESCU Nicolae Gh.— Ales la 14 Sept. 1877.—† 12 August 1913.
- ROMAN Alexandru.— Numit la 22 Aprilie 1866.—† 15 Sept. 1897.
- ROSETTI Constantin A.— Numit la 2 Iunie 1867.—† 8 Aprilie 1885. 65
- SALIGNY Anghel.— Ales la 7 Aprilie 1897.—† 17 Iunie 1925.
- SBIERA Ioan.— Numit la 11 Iunie 1866.—† Octombrie 1916.
- SION Gheorghe.— Ales la 16 Septembrie 1868.—† 1 Octombrie 1892.
- STAMATI Constantin.— Numit la 22 Aprilie 1866.—† 26 Maiu 1876.
- STEFANELLI Teodor V.— Ales la 26 Maiu 1910.—† 23 Iulie 1921. 70
- ȘTEFĂNESCU Grigorie.— Ales la 12 Sept. 1876.—† 20 Februarie 1911.
- STURDZA Dimitrie A.— Ales la 15 Sept. 1871.—† 8 Octombrie 1914.
- TECLU Nicolae.— Ales la 2 Iulie 1879.—† Iulie 1916.
- TOCILESCU Gr. G.— Ales la 22 Martie 1890.—† 28 Septembrie 1909.
- URECHIA Vasile A.— Numit la 2 Iunie 1867.—† 23 Noembrie 1901. 75
- VASICIU Dr. Paul.— Ales la 2 Iulie 1879.—† 20 Iunie 1881.
- VASILE Mangra, Mitropolit.— Ales la 27 Maiu 1909.—† 1 Oct. 1918.
- VULCAN Iosif.— Ales la 30 Martie 1891.—† 26 August 1907.
- XENOPOL A. D.— Ales la 11 Martie 1893.—† 27 Februarie 1920.
- ZAMFIRESCU Duiliu.— Ales la 1 Aprilie 1908.—† 3 Iunie 1922. 80

MEMBRII ONORARI

M. S. MARIA, *Regina României*,

1 Maiu 1915.

M. S. VICTOR EMANUEL III, *Regele Italiei*,

6 Martie 1890.

A. S. R. NICOLAE, *Principe al României*

28 Maiu 1929.

- APPELL PAUL (Paris).— Ales la 22 Maiu 1914.
- ATANASIE Mironescu, fost Mitropolit Primat (M-reă Cernica).— Ales
la 25 Maiu 1909. 5
- AVERESCU Al. Mareșal (București).— Ales la 7 Iunie 1923.
- BALDACCI Antonio (Bologna).— Ales la 29 Maiu 1913.
- BALTHAZARD Dr. W. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- BÉDIER Joseph (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- BÉMONT Charles (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926. 10
- BERTHELOT Daniel (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- BERTHELOT Henri Mathias, General (Strassbourg).— Ales la 5 Iunie
1926.
- BORMANN Eugen (Viena).— Ales la 9 Aprilie 1897.
- BRĂTIANU I. VINTILĂ, (București).— Ales la 28 Maiu 1929.
- CAGNAT René (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926. 15
- CARADJA Aristide (Grumăzești).— Ales la 28 Maiu 1930.
- CARCOPINO Jérôme (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
- CAULLERY MAURICE (Paris).— Ales la 28 Maiu 1928.
- CICHORIUS Conrad (Bonn).— Ales la 29 Maiu 1914.
- CLARK Dr. Charles Upson (New Haven, U. S. A.).— Ales la 26 Maiu
1923. 20
- COMȘA Dimitrie (Sibiu).— Ales la 13 Iunie 1926.
- CROCE Benedetto (Neapol).— Ales la 12 Iunie 1921.
- CUMONT Franz (Bruxelles).— Ales la 10 Iunie 1926.
- DE LA RONCIÈRE Charles (Paris).— Ales la 7 Iunie 1919.
- DELEHAYE, Pr. Hippolyte (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924. 25
- DE MARTONNE Emmanuel (Paris).— Ales Corespondent la 26 Maiu
1912, Onorar la 7 Iunie 1919.

- DE SANCTIS Gaetano (Roma).—Ales la 12 Iunie 1924.
- DIEHL Charles (Paris).—Ales la 11 Iunie 1919.
- DOMASZEWSKI Alfred de (Heidelberg).—Ales la 9 Aprilie 1897.
- DONICI Nicolae (Dubosarii-Vechi).—Ales la 23 Maiu 1922. 30
- DUPARC Louis (Geneva).—Ales la 29 Maiu 1913.
- ENESCU George (București).—Ales la 26 Maiu 1916.
- FOCILLON Henri (Lyon).—Ales Corespondent la 1 Iunie 1922,
Onorar la 8 Iunie 1926.
- GASTER Moise (Londra).—Ales la 30 Maiu 1929.
- GOLDIȘ Vasile (Arad).—Ales la 7 Iunie 1919. 35
- GRIGNARD Victor (Lyon).—Ales la 11 Iunie 1925.
- HAMANGIU Constantin (București).—Ales la 29 Maiu 1930.
- HARTLEY Sir Charles (Londra).—Ales la 16 Aprilie 1907.
- HURMUZAKI Constantin (Cernăuți).—Ales la 7 Iunie 1919.
- IACOV Antonovici Episcop (Huși).—Ales la 7 Iunie 1919. 40
- JANET Paul (Paris).—Ales la 11 Iunie 1919.
- KENYON Sir Frederic (Londra).—Ales la 12 Iunie 1924.
- LACOUR-GAYET G. (Paris).—Ales la 11 Iunie 1919.
- LANCIANI Rodolfo (Roma).—Ales la 10 Iunie 1920.
- LAVERAN Ch. L. A. (Paris).—Ales la 29 Maiu 1914. 45
- LEBESGUE Henry (Paris).—Ales la 6 Iunie 1923.
- LEVADITI Dr. C. (Paris).—Ales Corespondent la 24 Maiu 1910,
Onorar la 10 Iunie 1916.
- MANIU Iuliu (București).—Ales la 7 Iunie 1919.
- MARIE Pierre (Paris).—Ales la 28 Maiu 1912.
- MEILLET A. (Paris).—Ales la 6 Iunie 1923. 50
- MEYER-LUEBKE W. (Bonn).—Ales la 28 Martie 1906.
- MEYNIAL Dr. E. (Paris).—Ales la 11 Iunie 1919.
- MILLET Gabriel (Paris).—Ales la 12 Iunie 1921.
- MIRON Dr. Cristea, Patriarh (București).—Ales la 7 Iunie 1919.
- MOROZEWICZ Iosef (Varșovia).—Ales la 28 Maiu 1928. 55
- NEGULESCU P. P. (București).—Ales corespondent la 19 Maiu 1915,
Onorar la 28 Maiu 1928.
- NOAILLES Ana, Contesa de (Paris).—Alesă la 11 Iunie 1925.
- NICODIM Arhiepiscop (M-rea Neamțului).—Ales la 15 Octomvrie 1918.
- NICOLAE Bălan, Mitropolit (Sibiu).—Ales la 10 Iunie 1920.
- NYROP Kristoffer (Copenhaga).—Ales la 8 Iunie 1926. 60
- PAIS Hector (Roma).—Ales la 12 Iunie 1924.
- PANTAZI Emanuel (București).—Ales la 28 Maiu 1929.
- PARIBENI Roberto (Roma).—Ales la 8 Iunie 1926.
- PATERNO Em. (Roma).—Ales la 11 Iunie 1925.
- PERRIN Jean (Paris).—Ales la 28 Maiu 1930. 65
- PERRONCITO Eduard (Torino).—Ales la 5 Iunie 1922.
- PACARD Emil (Paris).—Ales la 19 Maiu 1911.
- PICK Behrendt (Gotha).—Ales la 29 Maiu 1914.
- PIMEN Georgescu, Mitropolit (Iași).—Ales la 15 Octomvrie 1918.

- PIRENNE Henri (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924. 70
 POPE William Jackson (Cambridge).— Ales la 11 Iunie 1925.
 POTTIER Emond (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
 PRESAN Const. Mareșal (București).— Ales la 7 Iunie 1923.
 PURKINE Dr. Cyril (Praga).— Ales la 1 Iunie 1928.
 RADU Elie (București).— Ales la 5 Iunie 1926. 75
 RAMON Y CAJAL Santiago (Madrid).— Ales la 4 Iunie 1923.
 RAMSAY Sir William (Edinburgh).— Ales la 12 Iunie 1924.
 RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra).— Ales la 22 Maiu 1924.
 RICHEL Ch. (Paris).— Ales la 12 Iunie 1926.
 ROMAN Ciorogariu, Episcop (Oradea-Mare).— Ales la 12 Iunie 1921. 80
 ROMNICEANU Victor (București).— Ales la 6 Iunie 1923.
 ROTH Victor (Sebeșul-Săsesc).— Ales la 10 Iunie 1926.
 ROUX Dr. E. (Paris).— Ales la 24 Maiu 1911.
 SABATIER Paul (Toulouse).— Ales la 11 Iunie 1925.
 SAINT-AULAIRE Comte (Paris).— Ales la 28 Maiu 1929. 85
 SERGENT EMILE (Paris).— Ales la 28 Maiu 1930.
 SETON-WATSON R. W. (Londra).— Ales la 26 Maiu 1923.
 ȘTIRBEY Barbu (București).— Ales la 28 Maiu 1929.
 TERMIER P. (Paris).— Ales la 28 Maiu 1928.
 TEUTSCH Dr. Friedrich (Sibiu).— Ales la 7 Iunie 1919. 90
 TITULESCU Nicolae (Londra).— Ales la 31 Maiu 1930.
 TIKTIN H. (Berlin).— Ales la 7 Iunie 1919.
 VĂCĂRESCU Elena (Paris).— Aleasă la 11 Iunie 1925.
 VASILE Suciul Mitropolit (Blaj).— Ales la 11 Iunie 1919.
 VOLTERRA Vitto (Roma).— Ales la 29 Maiu 1913. 95
 WALDEYER W. (Berlin).— Ales la 28 Maiu 1912.
 WILAMOWITZ-MOELLENDORFF Ulrich de (Berlin).— Ales la 29
 Maiu 1914.
 ZAVORAL Metodiul (Praga).— Ales la 7 Iunie 1919.

MEMBRII ONORARI DECEDAȚI

M. S. CAROL I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte onorar.

Proclamat la 15 Septembrie 1867,
Decedat la 27 Septembrie 1914.

M. S. FERDINAND I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte onorar.

Proclamat la 15 Martie 1890,
Decedat la 20 Iulie 1927.

M. S. ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva)*

Proclamată la 31 Martie 1891,
Decedată la 18 Februarie 1916.

ADRIAN General Gheorghe.— Ales la 13 Septembrie 1875.— † 15
Octombrie 1889.

ANDREIU Șagunz, Mitropolit.— Ales la 7 Septembrie 1871.— † 16
Iunie 1873.

ARION C. C.— Ales la 12 Maiu 1912.— † 27 Iunie 1923.

ARRHENIUS Svante S.— Ales la 27 Maiu 1913.— †... Oct. 1927.

ASCOLI Graz. Isaia.— Ales la 13 Septembrie 1877.— † Ianuarie 1907.

d'AVRIL Baron Adolphe.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 14 Octombrie 1904.

BABELON Ernst.— Ales la 29 Maiu 1914.— † 3 Ianuarie 1924.

BACCELI Guido.— Ales la 22 Martie 1906.— † 10 Ianuarie 1916.

BAILLON H.— Ales la 28 Martie 1887.— † 7 Iulie 1895.

BAROZZI General C.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 15 Aprilie 1921.

BATAILLARD Paul.— Ales la 30 August 1872.— † 1 Martie 1894.

BECHAMP A.— Ales la 28 Martie 1906.— † 18 Aprilie 1905.

BEERNAERT August M. F.— Ales la 25 Martie 1906.— † 6 Oct. 1912.

BENNDORF Otto.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 20 Ianuarie 1908.

BERNAT-LENDWAY Dr. A. N.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 12 Fe-
bruarie 1924.

BERTHELOT M.— Ales la 28 Martie 1906.— † 5 Martie 1907.

BIONDELLI Bernadino.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Iunie 1886.

BJOERKMAN Goran.— Ales la 25 Maiu 1922.— † 22 Decembrie 1923.

- BLANCHARD Dr. Raphael.—Ales la 22 Maiu 1914.—† 7 Fevr. 1919.
 BLASERNA Pietro.—Ales la 27 Maiu 1913.—† 27 Februarie 1918.
 BOCK Dr. Francisc.—Ales la 9 Sept. 1871.—† 19 Aprilie 1899.
 BONAPARTE Principele Roland.—Ales la 10 Iunie 1920.—† 15
 Aprilie 1924. 25
 BOSIANU Constantin.—Ales la 30 Iunie 1879.—† 21 Martie 1882.
 BOUCHARD Dr. Charles.—Ales la 18 Maiu 1911.—† 2 Martie 1915.
 BRANISCE Dr. Valeriu.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 1 Ianuarie 1928.
 BRĂȚIANU Ioan C.—Ales la 19 Martie 1885.—† 4 Maiu 1891.
 BRĂȚIANU I. I. C.—Ales la 7 Iunie 1923.—† 24 Noemvrie 1927. 30
 BURY I. B.—Ales la 25 Maiu 1913.—† 1 Iunie 1928.
 BUZDUGAN GEORGE.—Ales la 28 Maiu 1929.—† 7 Octomvrie 1929.
 CĂMPEANU Petre.—Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 15 Aprilie 1893.
 CAPELLINI Cav. Ioan.—Ales la 7 Sept. 1871.—† 29 Maiu 1922.
 CECCHETTI Bartolomeo.—Ales la 22 Martie 1890.—† 16 Martie 1890. 35
 CHASLES Philarète.—Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 18 Iulie 1873.
 CIHAC Alex.—Ales la 30 August 1872.—† 29 Iulie 1887.
 CIHAC Dr. Iacob.—Ales la 30 August 1872.—† 17 Noemvrie 1888.
 CREȚIANU Gheorghe.—Ales la 22 Martie 1882.—† 6 August 1887.
 CROOKES William.—Ales la 27 Maiu 1913.—† 4 Aprilie 1919. 40
 CUCIUREANU Dr. Gheorghe.—Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 10
 Ianuarie 1886.
 DAHN Felix.—Ales la 12 Aprilie 1894.—† 3 Ianuarie 1912.
 DARBOUX Jean Gaston.—Ales la 27 Maiu 1913.—† 23 Febr. 1917.
 DE FLERS Robert.—Ales la 11 Iunie 1919.—† 30 Iulie 1927.
 DESJARDINS Ernest.—Ales la 9 Sept. 1871.—† 9 Octomvrie 1886. 45
 DIEFENBACH Lorenz.—Ales la 15 Aprilie 1880.—† 16 Martie 1883.
 DIEZ Frederic.—Ales la 30 August 1872.—† 17 Maiu 1876.
 DIMA Gheorghe.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 5 Iunie 1925.
 EGGER Emil.—Ales la 7 Septemvrie 1871.—† 18 August 1885.
 EHLICH Dr. Paul.—Ales la 18 Maiu 1911.—† 20 August 1915. 50
 FISCHER Emil.—Ales la 27 Maiu 1913.—† 14 Iulie 1919.
 FOERSTER Wilhelm.—Ales la 27 Maiu 1913.—† 18 Ianuarie 1921.
 FOUGÈRES Gustav.—Ales la 11 Iunie 1919.—† 7 Decemvrie 1927.
 FROEHNER Wilhelm.—Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 1925.
 GAUDRY Albert.—Ales la 23 Martie 1904.—† 27 Noemvrie 1908. 55
 GILLIÉRON J.—Ales la 6 Iunie 1923.—† 26 Aprilie 1926.
 GONATA Ștefan.—Numit membru activ la 2 Iunie 1867.—Ales
 membru onorar la 12 Septemvrie 1870.—† 18 Septemvrie 1896.
 GORE Paul.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 8 Decemvrie 1927.
 GRĂDIȘTEANU Grigorie.—Ales la 30 Iunie 1879.—† 28 Febr. 1892.
 GRĂDIȘTEANU Petre.—Ales la 2 Aprilie 1883.—† 27 Sept. 1921. 60
 GRANT DUFF Sir M.—Ales la 12 Sept. 1875.—† 12 Ianuarie 1906.
 GRECIANU Ștefan D.—Ales la 9 Aprilie 1905.—† 1 August 1908.
 GRIGORESCU Nicolae.—Ales la 8 Aprilie 1899.—† 21 Iulie 1907.
 GUBERNATIS Angelo de.—Ales la 28 Martie 1895.—† 14 Fevr. 1913.

- GUILLAUME Baron.—Ales la 16 Aprilie 1907.—† 22 Aprilie 1918. 65
 GUYE Philippe.—Ales la 29 Maiu 1913.—† 27 Martie 1922.
 HALLER Albin.—Ales la 28 Maiu 1909.—† 29 Aprilie 1925.
 HANN Iulius de.—Ales la 22 Maiu 1914.—† 1 Octomvrie 1921.
 HASDEU Alexandru.—Numit membru activ la 2 Aprilie 1866.—Ales
 membru onorar la 12 Septemvrie 1870.—† 9 Noemvrie 1872.
 HAYNALD Cardinal Ludovic.—Ales la 2 Aprilie 1883.—† 4 Iulie 1891. 70
 HEAD Barclay.—Ales la 29 Maiu 1914.—† 12 Iunie 1924.
 HENRY Louis.—Ales la 28 Maiu 1909.—† 23 Februarie 1913.
 HIRSCHFELD Otto.—Ales la 13 Aprilie 1894.—† 27 Martie 1922.
 HOMOLLE Théophile.—Ales la 12 Iunie 1924.—† 14 Iunie 1925.
 HURMUZAKI Nicolae.—Ales la 2 Aprilie 1883.—† 19 Sept. 1909. 75
 ILARION Pușcariu, Arhiepiscop.—Ales la 24 Maiu 1916.—† 8 Septem-
 vrie 1922.
 IOANID Gheorghe.—Ales la 10 Sept. 1871.—† 27 Noemvrie 1888.
 IONESCU Ioan.—Ales la 1 Aprilie 1884.—† 17 Decemvrie 1891.
 IONESCU Dr. Toma.—Ales la 5 Iunie 1925.—† 28 Martie 1926.
 IOSIF Gheorghian, Mitropolit Primat.—Ales la 24 Martie 1901.—† 24
 Ianuarie 1909. 80
 IOSIF Naniescu, Mitropolitul Moldovei.—Ales la 16 Aprilie 1888.—
 † 26 Ianuarie 1902.
 JAGIC Vatroslav.—Ales la 23 Martie 1904.—† 5 August 1923.
 JARNIK Dr. Ioan Urban.—Ales Corespondent la 28 Maiu 1879, Onorar
 la 7 Iunie 1919.—† 12 Ianuarie 1923.
 JIRECEK Constantin.—Ales la 29 Maiu 1914.—† 28 Decemvrie 1917.
 KLEIN Felix.—Ales la 29 Maiu 1913.—† 1925. 85
 KLEINWAECHTER Friedrich.—Ales la 12 Iunie 1921.—† 12 Dec. 1927.
 KONDAKOV Nicodem.—Ales la 12 Iunie 1924.—† 17 Febr. 1925.
 KOTZEBUE Wilhelm de.—Ales a 1 Aprilie 1884.—† 24 Oct. 1887.
 KRETZULESCU Constantin.—Ales la 10 Sept. 1871.—† 20 Martie 1884.
 KRUMBACHER Karl.—Ales la 28 Martie 1906.—† 12 Dec. 1909. 90
 LAHOVARI Gheorghe.—Ales la 25 Martie 1901.—† 13 Iunie 1909.
 LAMPRECHT Karl.—Ales la 23 Maiu 1913.—† 10 Maiu 1915.
 LASTEYRIE Comte Ferdinand de.—Ales la 9 Septemvrie 1871.—
 † 14 Maiu 1879.
 LEGER Louis.—Ales la 12 Aprilie 1894.—† 30 Aprilie 1923.
 LEPSIUS Richard.—Ales la 30 August 1875.—† 10 Iulie 1884. 95
 LINAS Charles de.—Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 14 Aprilie 1887.
 LIPPMANN Gabriel.—Ales la 28 Maiu 1909.—† 31 Iulie 1921.
 LONGPERRIER Adrien de.—Ales la 7 Septemvrie 1871.—† 14 Ian-
 nuarie 1882.
 LORENZ Antoon Hendrich.—Ales la 29 Maiu 1913.—† 4 Febr. 1928.
 LUDWIG Dr. Ernest.—Ales la 4 Aprilie 1908.—† 14 Octomvrie 1915. 100
 MANGIUCA Simeon.—Ales la 22 Martie 1890.—† 22 Noemvrie 1890.
 MARSY Comte de.—Ales la 12 Aprilie 1894.—† 16 Maiu 1900.
 METCHNIKOFF I.—Ales la 24 Maiu 1911.—† 18 Iulie 1916.

- MIKLOSICH Dr. Franz.—Ales la 15 Apr. 1880.—† 7 Martie 1891.
- MISSIR Petre.—Ales la 10 Iunie 1926.—† 10 Iunie 1929
- MOCIONI Andreiu.—Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.—Ales membru onorar la 12 Septembrie 1870.—† 23 Aprilie 1880. 105
- MOMMSEN Teodor.—Ales la 3 Iulie 1879.—† 19 Octombrie 1903.
- MONLAU Filip.—Ales la 12 Septembrie 1870.—† 16 Februarie 1871.
- MOUREU Charles.—Ales la 11 Iunie 1925.—† 13 Iunie 1929.
- MUELLER Max.—Ales la 12 Septembrie 1875.—† 15 Octombrie 1900. 110
- MUREȘIANU Iacob.—Ales la 17 Septembrie 1877.—† 17 Sept. 1887.
- PETRUSZEWICZ A. S.—Ales la 22 Martie 1890.—† 11 Sept. 1913.
- PICOT Emil.—Ales la 31 Maiu 1879.—† 13 Septembrie 1918.
- POINCARÉ Jules-Henri.—Ales la 28 Maiu 1909.—† 4 Iulie 1912.
- POINCARÉ Lucien.—Ales la 11 Iunie 1919.—† 9 Martie 1920. 115
- POLIZU Dr. Gheorghe A.—Ales la 10 Sept. 1871.—† 18 Oct. 1866.
- POPOVICIU Eusebie.—Ales la 4 Aprilie 1908.—† 28 Septembrie 1922.
- QUINET Edgar.—Ales la 15 Septembrie 1869.—† 27 Martie 1875.
- RAMBAUD Alfred.—Ales la 28 Martie 1895.—† 10 Noembrie 1905.
- RAMSAY Sir. William.—Ales la 29 Maiu 1913.—† 1 August 1916. 120
- ROSETTI Teodor.—Ales la 26 Martie 1891.—† 27 Iulie 1923.
- SCHLUMBERGER G. L. (Paris).—Ales la 28 Martie 1906.—† ...
Maiu 1929.
- SCHUCHARDT Hugo.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 21 Aprilie 1927.
- SELLA Quintino.—Ales la 2 Aprilie 1883.—† 15 Martie 1884.
- SILAȘI Dr. Gr.—Ales la 13 Septembrie 1877.—† 5 Ianuarie 1897. 125
- STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry.—Ales la 7 Sept. 1871.—† 10
Decembrie 1903.
- STEENSTRUP J. Jap. Smith.—Ales la 12 Sept. 1870.—† 8 Iunie 1897.
- STRĂJESCU Ioan.—Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.—Ales membru onorar la 12 Septembrie 1870.—† 4 Octombrie 1873.
- STROESCU Vasile.—Ales la 24 Maiu 1910.—† 13 Aprilie 1926.
- STURDZA-SCHEIANU Dimitric.—Ales la 16 Aprilie 1907.—† 6 Februarie 1920. 130
- SURUCEANU Ioan C.—Ales la 11 Aprilie 1888.—† 18 Noembrie 1897.
- SZABO Dr. Iosif.—Ales la 30 August 1872.—† 15 Decembrie 1874.
- TOBLER Adolf.—Ales la 30 August 1875.—† 5 Martie 1910.
- TORMA Carol.—Ales la 22 Martie 1882.—† 17 Februarie 1897.
- UBICINI A.—Ales la 9 Septembrie 1871.—† 15 Octombrie 1884 135
- UVAROFF Alexis S.—Ales la 9 Septembrie 1871.—† Februarie 1885.
- VEGEZZI-RUSCALA G.—Ales la 15 Sept. 1869.—† 17 Dec. 1885.
- VICTOR Mihályi, Mitropolit.—Ales la 12 Aprilie 1894.—† 17 Ianuarie 1918.
- VIRCHOW Rudolf.—Ales la 6 Aprilie 1902.—† 23 August 1902.
- VLADIMIR de Repta, Mitropolit.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 24
Aprilie 1926. 140
- WHITE Sir William A.—Ales la 17 Martie 1885.—† 16 Dec. 1891.

MEMBRII CORESPONDENȚI

I. LA SECȚIUNEA LITERARĂ

Români:

- ADAMESCU Gheorghe (București).— Ales la 12 Iunie 1921.
AGĂRBICEANU Ioan (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
BĂNESCU Nicolae (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
BĂRBULESCU ILIE (Iași).— Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Ploești).— Ales la 25 Maiu 1909. 5
BEZA Marcu (Londra).— Ales la 4 Iunie 1923.
BOTEZ Eug. P. (București).— Ales la 8 Iunie 1922.
CAPIDAN Th. (Cluj).— Ales la 1 Iunie 1928.
CARTOJAN Nicolae (București).— Ales la 1 Iunie 1929.
DRĂGANU Nicolae (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1923. 10
GHIBU Onisifor (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
GOROVEI Artur (Fălticeni).— Ales la 28 Maiu 1915.
HALIPA Pantelimon (Chișinău).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
HODOȘ Enea (Cluj).— Ales la 23 Martie 1904.
ORTIZ Ramiro (București).— Ales la 10 Iunie 1920. 15
PAPAHAGI Pericle (Siliștra).— Ales la 26 Maiu 1916.
PETROVICI I. (Iași).— Ales la 7 Iunie 1927.
PROCOPOVICI Alexe (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (București).— Ales la 4 Iunie 1919.
SIMIONESCU-RIMNICEANU Marin (București).— Ales la 5 Iunie 1919. 20

Străini:

- BARTOLI Mateiu (Turin).— Ales la 29 Maiu 1914.
FRIEDWAGNER M. H. (Frankfurt pe Main).— Ales la 18 Maiu 1911.
GAMILLSCHEG Ernst (Berlin).— Ales la 30 Maiu 1929.
JOKL Norbert (Wien).— Ales la 30 Maiu 1929.
ROQUES Mario (Paris).— Ales la 29 Maiu 1914. 5
SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga).— Ales la 18 Maiu 1911.

- SKOK Petar (Zagreb).— Ales la 30 Maiu 1929.
 TAGLIAVINI Carol (Bologna).— Ales la 1 Iunie 1928.
 WEDKIEWICZ Stanislau (Cracovia).— Ales la 30 Maiu 1929.
 WEIGAND Dr. Gustav (Lipsca).— Ales la 31 Martie 1892. 10
 ZAUNER Ad. (Graz).— Ales la 29 Maiu 1914.

II. LA SECȚIUNEA ISTORICĂ

Români:

- ANDRIEȘESCU I. (București).— Ales la 26 Maiu 1928.
 BRĂTESCU Constantin (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
 BRĂȚIANU Gh. I. (Iași).— Ales la 2 Iunie 1928.
 CÂNDEA Romul. (Cernăuți).— Ales la 30 Maiu 1929.
 CUZA A. C. (Iași).— Ales la 1 Aprilie 1903. 5
 DOCAN N. (București).— Ales la 26 Maiu 1915.
 DRĂGHICEANU Virgil (București).— Ales la 4 Iunie 1926.
 FILITTI I. C. (București).— Ales la 19 Maiu 1915.
 GHIBĂNESCU Gh. (Iași).— Ales la 11 Aprilie 1905.
 IONESCU-DOLJ I. (București).— Ales la 26 Maiu 1928. 10
 LONGINESCU Ștefan (București).— Ales la 24 Maiu 1910.
 MARINESCU Const. (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1928.
 METEȘ Preotul Ștefan (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1919.
 MOISIL Constantin (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
 PĂCLIȘANU Zenovie (București).— Ales la 5 Iunie 1919. 15
 POPA-LISSEANU Gheorghe (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
 ROSETTI Radu General (București).— Ales la 4 Iunie 1927.
 RUSSO Demostene (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
 TAȘCĂ Gheorghe (București).— Ales la 4 Iunie 1926.
 ZOTTA Sever (Iași).— Ales la 7 Iunie 1919. 20

Străini:

- ANDREADES A. M. (Atena).— Ales la 31 Maiu 1930.
 CHAPUISAT Edouard (Genève).— Ales la 4 Iunie 1925.
 GHEDEON Emanuel (Atena).— Ales la 2 Aprilie 1891.
 GLOTZ Gustave (Paris).— Ales la 28 Maiu 1929.
 GUICHEN Vicomte de (Paris).— Ales la 28 Maiu 1929. 5
 LUGLI Giuseppe (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
 ORSI Pietro (Veneția).— Ales la 31 Maiu 1930.
 PERNICE Angelo (Florența).— Ales la 5 Iunie 1926.
 PROTICI Andrei (Sofia).— Ales la 31 Maiu 1930.
 RADONIC Iovan (Belgrad).— Ales la 29 Maiu 1914. 10
 ŠIŠIĆ Ferdo v. (Zagreb).— Ales la 31 Maiu 1930.
 SOTIRIU C. A. (Atena).— Ales la 31 Maiu 1930.

- STRZYGOWSKI Iosif (Viena).— Ales la 29 Maiu 1914.
 TAMM Traugott (—?—).— Ales la 2 Aprilie 1891.
 VULICI N. (Belgrad).— Ales la 31 Maiu 1930. 15

III. LA SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Români:

- ATHANASIU Sava (București).— Ales la 10 Iunie 1920.
 BORCEA Ioan (Iași).— Ales la 5 Iunie 1919.
 BOTEZAT Eugeniu (Cernăuți).— Ales la 25 Maiu 1913.
 CĂLUGĂREANU Dr. D. (București).— Ales la 10 Iunie 1910.
 CIUREA I. (București).— Ales la 6 Iunie 1927. 5
 CONSTANTINESCU Gogu (Londra).— Ales la 10 Iunie 1920.
 GEROTA Dr. D. (București).— Ales la 21 Maiu 1916.
 HURMUZESCU Dr. Dragomir (București).— Ales la 21 Maiu 1916.
 IONESCU Ioan (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
 IONESCU-SISEȘTI Dr. Gh. (București).— Ales la 8 Iunie 1925. 10
 LONGINESCU G. G. (București).— Ales la 8 Iunie 1925.
 MINOVICI Dr. Șt. (București).— Ales la 8 Iunie 1925.
 MOLDOVEANU Dr. I. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
 PANAITESCU Scarlat General (Chișinău).— Ales la 7 Iunie 1919.
 PARHON Dr. C. (București).— Ales la 26 Maiu 1928. 15
 POMPEIU D. (București).— Ales la 21 Maiu 1916.
 SPACU Gh. (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1927.
 ȘTEFĂNESCU Sabba (București).— Ales la 11 Martie 1893.
 TEODORESCU Em. C. (București).— Ales la 25 Maiu 1909. 20

Străini:

- DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
 FOURMARIER Paul (Liège).— Ales la 8 Iunie 1925.
 GUIART Jules (Cluj și Lyon).— Ales la 12 Iunie 1924.
 JEANNEL René (Cluj).— Ales la 26 Maiu 1928.
 KELLY Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921. 5
 KETTNER Dr. Radomir (Praga).— Ales la 1 Iulie 1928.
 MONTEL Paul (Paris).— Ales la 22 Maiu 1929.
 NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
 PETCOVICI Vladimir (Belgrad).— Ales la 1 Iunie 1928.
 PITTARD Eugène (Geneva).— Ales la 7 Iunie 1919. 10

MEMBRII CORESPONDENȚI DECEDAȚI

- ASSAKY Dr. G.—Ales la 20 Martie 1890.—† 22 Aprilie 1899.
ASSER T. M. C.—Ales la 1 Aprilie 1903.—† 6 Iunie 1914.
ATHANASIU I.—Ales la 24 Maiu 1911.—† 20 Iulie 1926.
BAMBERG Dr. Felix.—Ales la 2 Aprilie 1891.—† 31 Ianuarie 1893.
BARCIANU Sava Popovici.—Ales la 15 Sept. 1869.—† 17 Martie 1879. 5
BASTERRA Y ZABALA Ramon de.—Ales la 12 Iunie 1921.—† 17 Iunie
1928.
BOGREA Vasile.—Ales la 10 Iunie 1920.—† 8 Septembrie 1926.
BOIU Zaharia.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 24 Octombrie 1903.
BRĂȚIANU General C. I.—Ales la 10 Aprilie 1889.—† 6 Ian. 1910.
BROȘTEANU Petre.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† Ianuarie 1920. 10
BURADA Teodor.—Ales la 25 Martie 1887.—† 18 Februarie 1923.
CLIMESCU C.—Ales la 31 Martie 1892.—† 6 August 1926.
CODRESCU Teodor.—Ales la 2 Aprilie 1886.—† 22 Martie 1894.
COSMOVICI Leon.—Ales la 11 Martie 1893.—† 21 Iulie 1921.
CULIANU N.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† 28 Noembrie 1915. 15
DAN Dimitrie.—Ales la 23 Martie 1904.—† 25 Maiu 1927.
DEMETRIESCU Anghel.—Ales la 6 Aprilie 1902.—† 22 Iulie 1903.
DENSUȘIANU Aron.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 4 Sept. 1900.
DENSUȘIANU Nicolae.—Ales la 6 Aprilie 1880.—† 25 Martie 1911.
DOBRESCU N.—Ales la 18 Maiu 1911.—† 10 Iulie 1914. 20
ELIAD Pompiliu.—Ales la 21 Maiu 1912.—† 24 Maiu 1914.
ESARCU Constantin.—Ales la 1 Aprilie 1884.—† 8 Iunie 1898.
FRĂȚIMAN Justin.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 23 Septembrie 1927.
GOGU Constantin.—Ales la 3 Aprilie 1889.—† 30 Ianuarie 1897.
GUILLOUARD Louis Vincent.—Ales la 1 Aprilie 1903.—† 26 Ianuarie
1925.
HĂRJEU General C. N.—Ales la 27 Maiu 1909.—† 24 Maiu 1928.
HERZOG Eugen.—Ales la 29 Maiu 1914.—† 17 Decembrie 1928.
IONESCU-GION G. I.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† 29 Iunie 1904.
IOSIF Goldiș, Episcop.—Ales la 22 Martie 1882.—† 23 Martie 1902.
JANCA Victor.—Ales la 22 Martie 1882.—† 9 August 1890. 30
JUNG Dr. Julius.—Ales la 13 Septembrie 1877.—† 1910.
KADLEC Karel.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 3 Decembrie 1928.
KALINDERU Dr. N.—Ales la 20 Martie 1890.—† 16 Aprilie 1902.
KALUZNIACKI Dr. E.—Ales la 20 Martie 1890.—† 21 Iunie 1914.

- KANITZ August.—Ales la 22 Martie 1882.—† 30 Iunie 1896. 35
- LAMBRIOR Alexandru.—Ales la 2 Martie 1882.—† 20 Sept. 1883.
- LAURIAN D. Aug.—Ales la 13 Septembrie 1877.—† 25 Oct. 1906.
- LECOMTE DU NOUY A.—Ales la 25 Martie 1887.—† 11
Noembrie 1914.
- LEGRAND Emil.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 15 Noembrie 1903.
- MĂRGĂRIT Apostol.—Ales la 3 Aprilie 1889.—† 22 Iulie 1903. 40
- MESIOTA Ioan.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 19 Ianuarie 1878.
- MIHALYI Ioan.—Ales la 25 Martie 1901.—† 14 Octombrie 1914.
- MONTANDON A. L.—Ales la 11 Aprilie 1905.—† 3 Martie 1922.
- MONTESSEU DE BALLORE Conte Fernando.—Ales la 27 Maiu
1913.—† ...Martie 1923.
- MURGOCI G.—Ales la 6 Iunie 1923.—† 5 Martie 1925. 45
- NEGREANU Dimitrie.—Ales la 11 Martie 1893.—† 30 Aprilie 1908.
- NENIȚESCU Ioan.—Ales la 18 Martie 1896.—† 23 Februarie 1901.
- NYS Ernest.—Ales la 1 Aprilie 1903.—† 4 Septembrie 1920.
- OBEDENARU Dr. Mihail G.—Ales la 10 Sept. 1871.—† 9 Iulie 1885.
- ODHNER C. T.—Ales la 20 Martie 1890.—† 11 Iunie 1904. 50
- ONIȚ Virgil.—Ales la 3 Aprilie 1902.—† 21 Octombrie 1915.
- PETRESCU Dr. Z.—Ales la 18 Martie 1885.—† 16 Decembrie 1901.
- PETRINO Dimitrie.—Ales la 17 Sept. 1877.—† 29 Aprilie 1878.
- POP Gavril.—Ales la 7 Septembrie 1871.—† 27 Maiu 1883.
- POPESCU Ioan.—Ales la 13 Septembrie 1877.—† 3 Martie 1892. 55
- POPOVICI Gh.—Ales la 11 Aprilie 1905.—† 12 Iulie 1905.
- POPOVICI Gh.—Ales la 29 Maiu 1909.—† 27 Decembrie 1927.
- RIEGLER Dr. Em.—Ales la 23 Martie 1904.—† 31 August 1929.
- ROBESCU C. F.—Ales la 10 Septembrie 1871.—† 1920.
- ROMAN Visarion.—Ales la 13 Septembrie 1877.—† 29 Aprilie 1885. 60
- ROMNICEANU Dr. Gr.—Ales la 20 Martie 1890.—† 1 Maiu 1915.
- ROMNICEANU M.—Ales la 23 Martie 1904.—† 4 Octombrie 1915.
- ROMSTORFER Karl.—Ales la 29 Maiu 1914.—† 22 Noembrie 1917.
- ROSNY Leon de.—Ales la 13 Septembrie 1877.—† 28 August 1914.
- SALIGNY Alfons.—Ales la 3 Aprilie 1902.—† 4 Maiu 1903. 65
- SANDU-ALDEA Const.—Ales la 5 Iunie 1919.—† 21 Martie 1927.
- SCHRADER Otto.—Ales la 30 Martie 1891.—† 21 Martie 1919.
- SCHUYLER Eugen.—Ales la 12 Martie 1885.—† 16 Iulie 1890.
- ȘERBĂNESCU Colonel T.—Ales la 12 Aprilie 1894.—† 2 Iulie 1901.
- SLAVICI Ioan.—Ales la 22 Martie 1882.—† 10 August 1925. 70
- SPERANȚIA TEODOR D.—Ales la 30 Martie 1891.—† 9 Martie 1929.
- SUȚU Dr. Alexandru.—Ales la 11 Aprilie 1881.—† 1920.
- TANOVICIANU Ioan (București).—Ales la 9 Aprilie 1897.—† 8
Aprilie 1917.
- URSU Ioan.—Ales la 25 Maiu 1910.—† 17 Octombrie 1925.
- VĂRGOLICI Ștefan.—Ales la 25 Martie 1887.—† 29 Iulie 1897. 75
- VITZU Dr. Alexandru N.—Ales la 7 Aprilie 1897.—† 25 Dec. 1902.

OFICIILE ACADEMIEI ROMÂNE IN ANUL 1930—1931

DELEGAȚIUNEA

Președintele Academiei Române BIANU I.
Asesori (Vicepreședinți): din Secțiunea Literară . . . GOGA Oct.
din Secțiunea Istorică . . . BALȘ G.
din Secț. Științifică VASILESCU-KARPEN N.
Secretar General (pe 7 ani, 1929—1936) ȚIȚEA G.

SECȚIUNILE

SECȚIUNEA LITERARĂ

Președinte PUȘCARIU Sextil (Cluj)
Vicepreședinte . . . CIOBANU Șt. (Chișinău)
Secretar (pe 7 ani, 1929—1936) MURNU G. (București)
Membri: BIANU I. (București)
BOGDAN-DUICĂ G. (Cluj)
BRĂTESCU-VOINEȘTI I. (București)
DENSUSIANU O. (București)
GOGA Octavian (Ciucea)
NEGRUZZI I. C. (București)
PHILIPPIDE Alex. (Iași)
RĂDULESCU-MOTRU C. (București)
SADOVEANU M. (Iași)

SECȚIUNEA ISTORICĂ

Președinte NISTOR I. (Cernăuți)
Vicepreședinte . . . LUPAȘ I. (Cluj)
Secretar (pe 7 ani, 1927—1934) Preot POPESCU N. M. (București)
Membri: BALȘ G. (București) *
DRAGOMIR Silviu (Cluj)
GUSTI D. (București)
IORGA N. (București)
LĂPEDATU Al. (Cluj)
MEHEDINȚI S. (București)
RĂDULESCU Andrei (București)
SUTZU M. C. (București)
VĂLSAN G. (Cluj)

SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Președinte SIMIONESCU I. (Iași)
 Vicepreședinte .. VOINOV D. (București)
 Secretar (pe 7 ani
 1926—1933) ANTIPA Gr. (București)
 Membri:
 BOGDAN P. (Iași)
 CANTACUZINO Dr. I. (București)
 CRAINICEANU General Gr. (București)
 INCULEȚ I. (Iași)
 MARINESCU Dr. G. (București)
 MRAZEC Ludovic (București)
 RACOVIȚĂ Dr. Em. (Cluj)
 ȚIȚEICA G. (București)
 VASILESCU-KARPEN N. (București)

COMISIUNILE ACADEMIEI ROMĂNE
IN ANUL 1930—1931

- I. Comisiunea permanentă a Bibliotecii: MURNU G., Pr. POPESCU N. M., ANTIPA Gr., Secretarii Secțiunilor.
- II. Membru conservator al colecțiunii numismatice SUTZU M. C.
- III. Comisiunea pentru Premiul *Năsturel*, de 4.000 lei, din 1931 din Secțiunea Literară BRĂTESCU-VOINEȘTI I., CIOBANU St., GOGA Oct., NEGRUZZI I. C.
din Secțiunea Istorică BALȘ G., IORGA N., MEHEDINȚI S., NISTOR I.
din Secțiunea Științifică CRĂINICEANU General Gr., MARINESCU Dr. G., RACOVITĂ Em., ȚIȚEICA G.
- IV. Comisiunea pentru Premiul *«Eufimie și Ioan Andrei Profesori»*, de 4.000 lei, din 1931
BRĂTESCU-VOINEȘTI I., MEHEDINȚI S., RĂDULESCU Andrei.
- V. Comisiunile pentru lucrările intrate la concurs pentru premiile cu subiecte date pentru 1931
- a) Premiul *Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, despre Istoria Românilor de la Aurelian până la fundarea Principatelor
IORGA N., LAPEDATU Al., NISTOR I.
- b) Marele Premiu *Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, despre Viața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său:
IORGA N., LUPAȘ I., RĂDULESCU Andrei.
- c) Premiul *Funcționarilor C. F. R. din București*, de 9.500 lei în efecte, despre Drepturile funcționarilor publici față de Stat:
BALȘ G., GUSTI D., RĂDULESCU Andrei.
- d) Premiul *Ministerului Cultelor și Artelor*, de 50.000 lei, despre Chipuri de vlădici și scriitori bisericrești români din veacul al XVII-lea:
DRAGOMIR Silviu, IORGA N., POPESCU Pr. N.
- e) Premiul *V. Adamachi*, de 5.000 lei, despre Organizarea judecătorească în țările române în epoca Regulamentului Organic:
GUSTI D., LAPEDATU Al., RĂDULESCU Andrei.
- f) Premiul *General R. Rosetti*, de 5.000 lei, despre Figurile mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78:
IORGA N., NISTOR I., LUPAȘ I.

- g) Premiul *Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, despre Dialectul aromân. Studiu lingvistic:
DENSUSIANU O., MURNU G., PUȘCARIU S.
- h) Premiul *Anastase Fătu*, de 3.000 lei, despre Flora unei regiuni naturale din România:
RACOVITĂ Em., SIMIONESCU I., VOINOV D.
- i) Premiul *Năsturel*, de 5.000 lei, despre Chestiunea vânatului din România ca o ramură a economiei naționale și a protecțiunii faunei și ca un mijloc al educației publice:
ANTIPA Dr. Gr., RACOVITĂ Em., VOINOV D.
- j) Premiul *Gh. Lazăr*, de 50.000 lei, despre Cercetări isto-fiziologice despre constituțiunii celulare:
CANTACUZINO Dr. I., MARINESCU Dr. G., VOINOV D.
- k) Premiul *Dr. Victor Babeș*, de 20.000 lei, despre Cercetări comparative asupra diferitelor rase de bacili difterici și paradifterici din România, precum și legătura lor cu paralizii difterice:
CANTACUZINO Dr. I., MARINESCU Dr. G., VOINOV D.
- l) Premiul *Toma și Ioan N. Socolescu*, de 10.000 lei, despre Clădiri de pivniți în Muntenia și Oltenia dela începuturile arhitecturii pământene până la sfârșitul veacului al XVIII-lea din punctul de vedere constructiv și arhitectonic:
BALȘ G., IORGA N., LAPEDATU Al.
- VI. Comisiunea Financiară: ANTIPA Dr. Gr., GUSTI D., NISTOR I., SIMIONESCU I.
- VII. Comisiunea Fundației *Adamachi*: BIANU I., SIMIONESCU I., ȚIȚEICA G.
- VIII. Comisiunea Școlară: GUSTI D., MEHEDINȚI S., RĂDULESCU-MOTRU C.
- IX. Comisiunea Fondurilor *I. Fătu și I. Scorțeanu*: GOGA O., GUSTI D., LAPEDATU Al., NEGRUZZI I. C., Preotul POPESCU N. M.
- X. Comisiunea Dicționarului: ANTIPA Dr. Gr., BIANU I., CRAINCĂEANU General Gr., GUSTI D., LAPEDATU Al., NEGRUZZI I. C., RĂDULESCU Andrei, SADOVEANU M., SIMIONESCU I.
- XI. Comisiunea pentru localul Academiei: ANTIPA Gr., BALȘ G., BIANU I., GUSTI D., LAPEDATU Al., MURNU G., RACOVITĂ Em.
- XII. Comisiunea pentru reorganizarea Academiei: ANTIPA Gr., BIANU I., GUSTI D., MEHEDINȚI S., PUȘCARIU S., RĂDULESCU-MOTRU C.
- XIII. Comisiunea pentru portretele membrilor răposați și busturile foștilor președinți: BIANU I., NEGRUZZI I. C., SUTZU M. C.
- XIV. Comisiunea pentru concentrarea burselor acordate de Academie: BIANU I., BRĂTESCU-VOINEȘTI I., SIMIONESCU I.
- XV. Comisiunea pentru modificarea regulamentelor fondurilor cu venituri mici: ANTIPA Gr., RĂDULESCU Andrei, ȚIȚEICA G.

- XVI. Comisiunea pentru unificarea limbii cărților bisericești: GOGA O.,
MURNU G., SADOVEANU M.
- XVII. Delegați în Consiliul de conducere și administrație al *Fundațiunii
Familiei Menachem H. Elias*:
Titulari: ANTIPA Gr., BIANU I., SIMIONESCU I., VOINOV D.
Supleanți: MURNU G., MEHEDINȚI S., VASILESCU-KARPEN
N., VĂLSAN G.

CUPRINSUL

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE

7 Iunie 1929 — 9 Maiu 1930

	Pag
1. ȘEDINȚA DELA 7 Iunie 1929.	
D-l Președinte I. BIANU salută pe d-l Jean Perrin	3
D-l N. VASILESCU-KARPEN salută pe d-l Jean Perrin, în numele Secțiunii Științifice	„
D-l Jean Perrin mulțumește pentru primirea cordială	4
D-l Președinte I. BIANU face apel la colaborarea membrilor Academiei	5
D-l Președinte I. BIANU despre audiența la Înălții Regenți A. Sa Principele Nicolae și d-l G. Buzdugan	„
Dela d-l Vintilă Brătianu scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa de membru onorar	„
Dela d-nii Barbu Știrbey și Em. Pantazi scrisori de mulțumire pentru alegerea ca membri onorari	6
Dela « Uniunea Evreilor Pământeni », scrisoare despre requiemul pentru Regele Ferdinand I și eroii din războiu	„
D-l Președinte I. BIANU prezintă romanul « Ciuleandra » de L. Rebreanu tradus în franțuzește	„
Dela d-l R. Bedö, hărți, stampe și cărți vechi în dar	„
Preotul N. M. POPESCU despre neputința de a lua parte la al V-lea Congres Internațional de Istoria Religiilor	7
Decizia pentru reprezentarea Academiei la desvelirea monumentului Regelui Ferdinand în Orăștie	„
2. ȘEDINȚA DELA 14 Iunie 1929.	
D-l Președinte I. BIANU despre moartea membrilor onorari G. Schlumberger și P. Missir, a lui Gh. Mateescu și M. S. Ascher	„
Dela d-l Vicomte de Guichen scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa de membru corespondent	9

	Pag.
Dela d-l Profesor P. Sergescu scrisoare de mulțumire pentru primirea unei scrieri a sale	9
Cuvântarea d-lui S. Dragomir la înmormântarea lui Gh. Mateescu . .	"
D-l Președinte I. BIANU despre scrisorile Voevodului Gh. Ștefan descoperite în arhivele din Praga de d-l Profesor Macurek . .	10
Dela d-l N. Filodor în dar două portrete reprezentând pe Alexandru Ipsilanti și soția sa	"
3. ȘEDINȚA DELA 21 IUNIE 1929.	
D-l Președinte I. BIANU despre moartea membrului onorar J. Gillieron	11
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA anunță moartea membrului onorar Ch. Moureu	"
Dela d-l P. Montel scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa de membru corespondent	12
Dela d-l de Saint-Aulaire scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa de membru onorar	"
Dela d-l Gustave Glotz scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa de membru corespondent	13
Invitare de participare la comemorarea filosofului Thomas Hobbes .	"
Discuție asupra numirii unui Director la Școala Română din Roma . .	"
Procesul-verbal al Secțiunii Istorice despre alegerea membrilor în Comisiunile premiilor Alina Știrbey și San-Marin, fixarea subiectelor la premiile Năsturel și Asachi și nepublicarea ms. <i>Monografia Banatului</i> de I. Vuia	14
Procesul-verbal al Secțiunii Științifice despre publicarea a două lucrări de I. L. Blum și C. Donciu, premiate de Academie . .	"
Dela d-l N. Donici telegramă despre un bolid observat la Duboșari .	15
4. ȘEDINȚA DELA 28 IUNIE 1929.	
Dela d-l de Saint-Aulaire scrisoarea de mulțumire pentru alegerea sa ca membru onorar	"
Dela d-l Petar Skok scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent	"
Dela d-l Norbert Jokl scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent	16
Dela d-l Ernst Gamillscheg scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent	"
Dela Școala Centrală de Arte și Manufacturi din Paris scrisoare de mulțumire pentru felicitările Academiei cu ocazia centenarului acelei școli	"
Dela d-l Dr. I. Puțureanu broșuri despre tratamentul tuberculozei	"
D-l G. MARINESCU propune ca și colegul Dr. I. Cantacuzino să ia cunoștință de conținutul broșurilor d-lui Dr. Puțureanu . .	"

	Pag.
Dela Ministerul Instrucțiunii răspuns că nu poate acorda ajutor pentru delegații Academiei la Congresul Filologilor Slavi.	17
Dela d-l G. Bogdan-Duică fotografia unei scrisori a lui Gh. Șincai.	" "
Dela Academia Bulgară de Științe publicația « La Bulgarie illustrée ».	" "
Decizia de publicare a scrierii <i>Dietetica Școlii din Salerno</i> de Dr. G. Z. Petrescu.	" "
5. ȘEDINȚA DELA 5 IULIE 1929.	
Dela Ministerul Agriculturii publicațiunile <i>L'agriculture en Roumanie și La Roumanie Agricole</i>	" "
Dela d-l M. Beza publicațiunea <i>Great Essays of all Nations</i>	" "
Dela d-l Aldo Albertoni propunere de publicare la Academia Română un manual despre izvoarele Dreptului bizantin	" "
6. ȘEDINȚA DELA 12 IULIE 1929.	
Dela d-l N. Cartoian scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent	19
Dela d-l Mario Roques publicațiunea despre Jules Gillieron	" "
D-l Președinte I. BIANU despre reprezentarea Academiei la serbările centenarului al șaptelea al Universității din Toulouse.	" "
D-l Președinte I. BIANU încheie seria ședințelor dinainte de vacanță.	20
7. ȘEDINȚA DELA 20 SEPTEMBRIE 1929.	
D-l Președinte I. BIANU despre nevoia ca membrii corespondenți să ia parte la activitatea Academiei	" "
D-l Președinte I. BIANU prezintă publicațiunile Academiei apărute în cursul vacanței	" "
D-l G. BALȘ despre îndatorirea membrilor de a-și rosti Discursurile de recepțiune	21
D-l G. ȚIȚEICA despre stăruințele Biuroului ca membrii să-și rostească Discursurile de recepțiune și motivul neparticipării membrilor corespondenți la activitatea Academiei	" "
D-l G. ȚIȚEICA anunță moartea colegului corespondent E. Riegler	" "
D-l I. SIMIONESCU a rostit cuvântarea funebră la înmormântarea membrului corespondent E. Riegler.	" "
Dela d-l M. Gaster scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru onorar	" "
Dela Comitetul de organizare al Congresului IV Internațional de Arheologie înștiințare că acest Congres se va întruni în 23—29 Sept. 1929 la Barcelona.	22
Dela soc. « Vichentie Babeș » raport despre activitatea sa.	" "
Dela Școala Superioară de Agricultură înștiințare că a fost ridicată la rangul de Academie de Inalte Studii Agronomice.	" "

	Pag.
Dela Universitatea din Vilna invitare de participare la jubileul de 350 ani de funcționare	23
D-l G-ral R. ROSETTI despre rezultatele săpăturilor arheologice la Cetatea Albă	" "
D-l Președinte I. BIANU felicită pe d-l G-ral R. Rosetti pentru zelul în conducerea Muzeului Militar și îmbogățirea lui prin explorări de cetăți	" "
D-l I. LUPAȘ anunță descoperirea de documente brâncovenesti în Ardeal	" "
D-l Președinte I. BIANU anunță că d-l G. Enescu a fost ales membru corespondent al Institutului Franței	" "
Dela d-l Const. Karadja copii fotografice de pe documente românești din Biblioteca Universității din Uppsala	" "
Dela Școala Română din Roma tomul I din Analele Școlilor străine din Roma	" "
Dela d-l Al. Lăpedatu <i>Anuarul Comisiunii Monumentelor Istorice, Secția Transilvania, 1926—28</i>	24
Dela d-l Ioachim Crăciun scrieri de-ale sale	" "
Dela d-l Em. Panaitescu scrieri de-ale sale	" "
Deciziunea de a se publica scrierea <i>Pictorul Barabás și Românii</i> de Dr. A. Veress	" "
8. ȘEDINȚA DELA 27 SEPTEMBRIE 1929.	
D-l Președinte I. BIANU despre mutarea Bibliotecii în noul local	" "
D-l Președinte I. BIANU prezintă fasc. IV din t. I, partea II a <i>Dicționarului Limbii Române și Peasant Art in Roumania</i> de G. Oprescu	" "
D-l AL. LĂPEDATU prezintă <i>Anuarul Inst. de Istorie națională</i> vol. IV	" "
D-l Președinte felicită pe d-nii Al. Lăpedatu și I. Lupaș pentru Anuarul prezentat	25
Dela d-l St. Wedkiewicz scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent și scrieri de ale sale	" "
Discuție asupra recomandării Directorului Școlii Române din Roma	" "
Alegerea d-lui Em. Panaitescu ca Director al Școlii Române din Roma	28
9. ȘEDINȚA DELA 4 OCTOMBRIE 1929.	
Dela Baroul Advocaților din Turda invitare la inaugurarea statuei lui Ioan Rațiu	" "
Dela P. S. Sa Episcopul Aradului invitare la serbările centenarului dela înființarea acelei Episcopii	" "
Dela d-l O. Ghibu scrierea <i>Universitatea Daciei Superioare</i>	29
Dela Preotul C. Turicu scrierea <i>Luna Martie, 1689</i>	32

	Pag.
Dela d-l M. Manoilescu scrierea sa <i>Théorie du protectionnisme et de l'échange international</i>	29
10. ȘEDINȚA DELA 11 OCTOMVRIE 1929.	
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA anunță moartea Inaltului Regent și Membru onorar al Academiei G. Buzdugan	"
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA anunță moartea donatorului Academiei Ioan Andrei.	"
D-l S. MEHEDINȚI despre retragerea elevilor din școala «Tache P. Anastasiu»	30
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA despre măsurile de luat pentru a se împiedică retragerea elevilor din școala «Tache P. Anastasiu»	"
11. ȘEDINȚA DELA 18 OCTOMVRIE 1929.	
Dela d-l E. Marvan stampa «Slugerul Tudor Vladimirescu»	"
D-l I. SIMIONESCU dăruiește o colecție de articole din presa germană din anii 1915—1916	"
12. ȘEDINȚA DELA 25 OCTOMVRIE 1929.	
Dela Ministerul Instrucțiunii înștiințare că s'a aprobat numirea d-lui Em. Panaitescu ca director al Școlăii Române din Roma.	"
Dela I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului invitare la exhumarea osemintelor lui Andreiu Bărseanu	31
Dela d-l Sextil Pușcariu scrisoare despre Atlasul Lingvistic al României	"
D-l Președinte înfățișează scrierea <i>Apendicita, Studiu Anatomic și Clinic</i> de Dr. D. Gerota	"
D-l Dr. GR. ANTIPA anunță că d-sa va propune spre premiare cartea <i>Apendicita</i> de Dr. D. Gerota	"
D-l I. SIMIONESCU este de părere să se dea publicității prezentarea de scrieri importante în Academie.	"
Dela d-l J. Macurek scrieri de-ale sale.	32
Invitare la serbările pentru aniversarea orașului Skoplje	"
Delegarea d-lui Sextil Pușcariu în Comitetul de lectură al Teatrului Național din Cluj	"
D-l Președinte I. BIANU prezintă scrierile <i>Triod, Penticostar slavonesc</i> , tipărit de Diaconul Coresi în 1558—59 și <i>Sbornik slavonesc</i> , tipărit de Diaconul Coresi la 1580.	"
D-l I. SIMIONESCU propune ședințe publice, în cari să se arate dezvoltarea diferitelor discipline științifice în țara românească	"
D-l D. GUSTI propune să se discute reorganizarea Academiei	"
D-l G-ral GR. CRAINICEANU propune să se discute proiectul pentru reformarea ortografiei române.	"

13. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 1 NOEMVRIE 1929.**
- Dela Academia de Inalte Studii Agronomice înștiințare despre deschiderea cursurilor și desvelirea busturilor foștilor ei directori. 33
- Dela d-na Elena Em. Riegler înștiințare despre legatul lăsat Academiei de defunctul său soț. "
- Dela d-l Sever Bocu albumul *La Grande Roumanie și Geschichte der Eisenbahnen der Oesterreichisch-Ungarischen Monarchie*. "
- Dela d-l Matila C. Ghyka scrierea sa *Esthétique des proportions dans la nature et dans les arts*. "
- D-l I. SIMIONESCU prezintă scrierea *Clinici Medicale de C. Bacaloglu*. "
- D-l D. GUSTI înfățișează vol. III din publicațiunea *Transilvania, Banatul, Crișana și Maramureșul 1918—1928 și rev. Arhiva Socială*. "
- D-l N. IORGA despre *Origina lui Ștefan Răzvan și Petrecerea lui Vasile Lupu în exilul dela Constantinopol*. 34
- D-l Președinte I. BIANU felicită pe d-l N. Iorga. "
14. **ȘEDINȚA DELA 8 NOEMVRIE 1929.**
- Dela d-l N. Donici telegramă despre un cutremur de pământ înregistrat la Duboșarii-vechi la 1 Noemvrie. "
- D-l Secretar general G. ȚIȚEICA prezintă cărțile publicate de Așezământul cultural « I. C. Brătianu ». "
- D-l Președinte I. BIANU felicită conducerea Așezământului cultural « I. C. Brătianu » pentru publicațiunile apărute în editura sa. 35
- Dela d-l G. Moroianu scrierea sa, *Luptele de emancipare ale Românilor din Ardeal în lumină europeană*. "
- D-l Președinte I. BIANU prezintă opt volume de traduceri din literatura română în italienește, făcute sub conducerea d-lui Claudiu Isopescu. "
- Invitare la inaugurarea monumentului pentru faptele eroice ale armatei române la Corabia. "
- D-l Secretar general G. ȚIȚEICA despre donațiunea de 5 milioane lei a d-lui Const. Hamangiu. "
- Discuție despre participarea Academiei la serbările centenarului lui Mistral. "
- Decizia de a se tipări lucrarea *Călători poloni în țările române* de P. P. Panaitescu. "
- Preotul N. M. POPESCU despre reprezentarea Academiei la serbările centenarului Episcopiei din Arad. "
15. **ȘEDINȚA DELA 15 NOEMVRIE 1929.**
- Dela d-l G. Bogdan-Duică înștiințare despre participarea sa în numele Academiei la serbarea centenarului Episcopiei la Arad. 37

	Pag.
Invitare la solemnitatea inaugurării monumentului Regelui Ferdinand I la Orăștie	37
Decizia ca d-l membru corespondent General R. Rosetti să facă o comunicare publică.	"
16. ȘEDINȚA DE SESIUNE GENERALĂ EXTRA-ORDINARĂ DELA 22 NOEMVRIE 1929.	
D-l Președinte I. BIANU deschide ședința și prezintă cuvântarea rostită de d-l Al. Lăpedatu la inaugurarea monumentului Regele Ferdinand I la Orăștie	"
D-l Președinte I. BIANU salută pe d-l Vicomte de Guichen, membru corespondent al Academiei, prezent la ședință.	38
D-l Vicomte de Guichen mulțumește pentru primirea în sânul Academiei.	39
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA cetește actul de donațiune al d-lui Const. Hamangiu.	41
Discuție asupra actului de donațiune al d-lui Const. Hamangiu și acceptarea donației.	46
Aprobarea primirii legatului Dr. Em. Riegler.	48
Alegerea Comisiunii pentru a studia legatul Mavroyani.	"
D-l ANDREI RĂDULESCU propune și Academia aprobă să se cumpere de Academie imobilele succesiunii Antachi	"
17. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 29 NOEMVRIE 1929.	
Scrisoare de felicitare către d-l Const. Hamangiu pentru donația făcută Academiei.	49
Răspunsul d-lui C. Hamangiu la felicitările Academiei.	50
D-l G. BALȘ despre <i>Biserica din Lujeni și Introducerea pridvorului în planul bisericilor moldovenești</i>	"
D-l G-ral R. ROSETTI despre: <i>Știri mărunte și note relative la istoria armamentului la noi și Când s'a introdus steagul tricolor la noi?</i>	51
Delegarea d-lui Sextil Pușcariu în Comitetul de lectură al Teatrului Național din Cluj	"
18. ȘEDINȚA DELA 6 DECEMVRIE 1929.	
D-l Președinte I. BIANU despre primirea din partea M. Sale Regelui Italiei a vol. XI din <i>Corpus Numorum Italicorum</i> și vizita M. Sale la Vatican	"
Dela d-na J. Huskova-Flajshanova scrierea sa <i>Moderni Rumunski Basnictvi</i>	"
Dela P. S. Sa Episcopul Hotinului-Bălți copia dosarului cu actele de proprietăți ale acelei Eparhii	"
Dela d-l I. M. Popescu șapte caete manuscrise ale fostului membru onorar Dr. I. Urban-Jarnik.	52

	Pag.
D-l ANDREI RĂDULESCU prezintă trei scrieri de ale sale apărute în italienește	52
D-l Președinte I. BIANU felicită pe d-l Andrei Rădulescu pentru activitatea sa științifică	„
Asociația Internațională pentru știința solului înștiințează că viitorul congres se va ține la Leningrad în 20 Iulie 1930	„
19. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 13 DECEMVRIE 1929.	
D-l Președinte I. BIANU prezintă publicațiunea <i>Documente privitoare la istoria Ardealului, Moldovei și Țării-Românești</i> , vol. I, de Dr. Andrei Veress, publicată de Fundațiunea Regele Ferdinand I	„
D-l Președinte I. BIANU prezintă publicațiunea <i>Documents diplomatiques français 1871—1914</i> , I-ère Série.	„
Dela d-l T. Nicolau o diplomă pe pergament dela Maria Theresa.	„
Dela d-l Nicolae Petrescu scrierea sa <i>The interpretation of national differentiations</i>	„
Dela d-l G. G. Longinescu scrierile sale <i>Analiza calitativă și Molecular Association</i> și alte lucrări ale d-lui Ionel Longinescu	„
D-l N. IORGA despre 1. <i>O carte necunoscută tipărită în Ardeal în sec. XVI-lea</i> și 2. <i>Pictorul elvețian Guillardod și României</i>	54
Decizia Secțiunii Istorice despre reducerea publicațiunilor și aprobarea publicării scrierilor <i>La civiltă del ferro in Illiria</i> de R. Vulpe și <i>Armamentul între anii 1504—1654</i> de G-ral R. Rosetti.	„
20. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 20 DECEMVRIE 1929.	
D-l ANDREI RĂDULESCU despre <i>Andronache Donici</i>	„
Dela d-l Iuliu Moisiu publicații pentru bibliotecă	„
Decizia Secțiunii Științifice de a se publică lucrările <i>Arctomys bobac în cvaternarul din România</i> de I. Simionescu și <i>Catalogul vertebratelor fosile din România</i>	„
D-l G. BALȘ închide seria ședințelor dinainte de vacanța Crăciunului	„
21. ȘEDINȚA DELA 10 IANUARIE 1930.	
D-l Președinte despre necesitatea rostirii Discursurilor de recepțiune	55
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA despre importanța Discursurilor de recepțiune	„
Reînnoirea mandatului d-lui G. Țițeica în Consiliul de Perfecționare al Școlii Politehnice din București	„
Delegarea d-lui C. Rădulescu-Motru la Uniunea Academică Internațională	„
D-l Secretar general prezintă fasc. VII din Tom. II al <i>Dicționarului Limbii Române</i>	„

22. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 17 IANUARIE 1930.**
 Raportul Directorului Școlii Române din Roma asupra stării și activității acelei școli 55
 Dela Ministerul Cultelor și Artelor colecția de monete romane a răposatului Al. Rosetti-Solescu 58
 D-la Societatea Reale Istituto Veneto di Scienze, Lettere ed Arti din Veneția înștiințare despre instituirea unui premiu „
 D-l C. RĂDULESCU-MOTRU despre: *Școala Nouă și dușmanii ei* 59
 D-l Președinte I. BIANU despre importanța comunicării d-lui C. Rădulescu-Motru „
 D-l D. GUSTI anunță premiarea Academiei cu premiul *Grand-Prix* la expoziția dela Barcelona „
 Lista publicațiunilor prezentate la concursul premiilor din 1930. „
23. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 24 IANUARIE 1930.**
 D-l I. NISTOR despre: *Decorarea lui Avram Iancu și a camarazilor săi* 63
 D-l Președinte exprimă omagii celor ce au pregătit Unirea României „
24. **ȘEDINȚA DELA 31 IANUARIE 1930.**
 Invitarea și programa Congresului III Internațional de Studii Bizantine „
 Dela d-l Al. Procopovici scrisoare despre demisionarea sa din Comitetul de Lectură de pe lângă Teatrul Național din Cernăuți „
 Decizia ca scrisoarea d-lui Al. Procopovici despre demisia sa din comitetul de Lectură al Teatrului Național din Cernăuți să fie trimisă Ministerului Muncii 64
 D-l SEXTIL PUȘCARIU despre Atlasul Limbii Române. „
 D-l Președinte I. BIANU despre importanța Atlasului Lingvistic. 66
 D-l Președinte I. BIANU salută pe d-l G-ral C. Presan, membru onorar „
 D-l G-ral C. Presan mulțumește pentru primirea în ședință. „
 Dela Ministerul de Industrie întrebare despre stadiul actual al ortografiei române. „
 D-l SEXTIL PUȘCARIU despre modificările de adus mașinilor de scris conf. spiritului limbii române „
 D-l ANDREI RĂDULESCU despre legatul Alex. Mavroyani „
 D-l Președinte I. BIANU mulțumește d-lui Andrei Rădulescu pentru raportul asupra legatului Mavroyani 70
 Deciziunea de a se comunica legatarilor testamentari concluziile raportului d-lui Andrei Rădulescu asupra legatului Mavroyani „

	Pag.
25. ȘEDINȚA DELA 7 FEBRUARIE 1930.	
D-l I. SIMIONESCU prezintă scrierile sale <i>Oameni aleși: Români și Orașe din România</i>	70
D-l Președinte I. BIANU prezintă scrierile: Dr. Gr. Antipa, <i>L'Occupation ennemie de la Roumanie</i> și G. Ionescu-Sisești, <i>L'Agriculture de la Roumanie pendant la Guerre</i>	"
D-l Președinte I. BIANU prezintă un album al caselor din Viena ale Fundațiunii Elias.	"
Decizia de a se publica scrierea d-lui I. Simionescu, <i>Vertebratele pliocene dela Mălușteni</i>	"
Decizia ca d-l G-ral R. Rosetti să cetească în ședință publică studiul <i>Evoluția armamentului la Români dela moartea lui Ștefan cel Mare până acea a lui Matei Basarab</i>	71
D-l Enrico Fermi va ține o comunicare publică.	"
Dela Ministerul Instrucțiunii înștiințare că a intervenit pentru accelerarea lucrărilor de construcție a Școlii Române din Roma.	"
26. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 21 FEBRUARIE 1930.	
D-l Președinte I. BIANU salută pe d-l profesor Enrico Fermi.	"
D-l Profesor Enrico Fermi răspunde salutului d-lui Președinte și expune comunicarea sa despre <i>Unele aplicațiuni ale metodelor statistice la fizica atomică</i>	72
D-l Președinte I. BIANU mulțumește d-lui Profesor E. Fermi pentru comunicare.	73
Delegarea d-lui L. MRAZEC în Consiliul de perfecționare al Școlii Politehnice din Timișoara.	"
27. ȘEDINȚA DELA 28 FEBRUARIE 1930.	
Dela d-na Demetrian Ștefanidi în dar monete.	"
D-l Președinte I. BIANU prezintă publicațiuni dăruite de autori.	"
D-l D. GUSTI invită membrii Academiei la reprezentarea filmului « Drăgușul ».	74
Discuție despre comemorarea lui Mistral și a lui Virgilius.	"
D-l I. SIMIONESCU despre comemorarea lui A. D. Xenopol.	"
D-l D. GUSTI propune o ședință publică în amintirea lui A. D. Xenopol.	"
28. ȘEDINȚA DELA 7 MARTIE 1930.	
D-l Președinte I. BIANU despre comemorarea a 80 de ani dela nașterea Președintelui Cehoslovaciei T. G. Masaryk.	"
D-l Președinte I. BIANU despre parastasul în amintirea lui A. D. Xenopol.	75
D-l Președinte I. BIANU prezintă publicațiunea <i>Drăgușul</i>	"

	Pag.
D-l G-ral R. Rosetti despre prezentarea la premiul Militar Carp a unei lucrări cu alt subiect decât cel dat	75
D-l Președinte I. BIANU arată că numai Comisiunea premiului are căderea să aprecieze dacă o carte prezentată corespunde subiectului dat	"
D-l Dr. G. MARINESCU propune ca suma donată de d-l Dr. Metzulescu să se verse fondului pentru ridicarea unei statui Profesorului Dr. V. Babeș.	"
Preotul N. M. POPESCU comunică deciziunea Secțiunii Istorice de a nu mai tipări memorii din lipsă de fonduri	76
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA despre ajutorarea Secției Istorice pe cale extrabugetară.	"
 29. ȘEDINȚA DELA 14 MARTIE 1930.	
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA înfățișează fasc. VIII, Tom. II din <i>Dicționarul Limbii Române</i>	77
D-l Președinte înfățișează scrierea d-rei Christina Avghi Galitzi, <i>A study assimilation among the Roumanians in the United States.</i>	"
 30. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 21 MARTIE 1930.	
D-l Președinte I. BIANU prezintă planurile Școlii Române din Roma și Harta etnografică a Basarabiei de L. S. Berg.	"
Dela Academia polonă de științe înștiințare despre Congresul de istorie și filologie cu ocaziunea celui de al 4-lea centenar dela nașterea poetului Kochanowski.	"
D-l SILVIU DRAGOMIR despre <i>Vechile biserici din Zarand și cititorii lor din secolii XIV și XV</i>	"
D-l Președinte I. BIANU felicită pe d-l Silviu Dragomir	78
D-l L. MRAZEK prezintă Harta orografică a României și scrierea <i>Die Kochsalzwasser Romäniens</i> de Dr. Marius Sturdza	"
Delegarea d-lui L. Mrazek la serbările centenarului Institutului Geologic al Franței	"
Hotărârea Secțiunii Istorice în legătură cu actele despre evenimintele din 1848—49 dela Palatul Cultural din Arad	"
 31. ȘEDINȚA DELA 28 MARTIE 1930.	
Dela Comitetul executiv al Congresului al VII-lea Internațional Ornithologic înștiințare despre data și locul întrunirii lui.	"
D-l I. SIMIONESCU propune ca Academia să participe organizând o expoziție la săptămâna poeziei	79
Delegarea d-lui G. Murnu la parastasul în amintirea lui Ion Gorun	"
Decizia ca d-l S. G. Longinescu să refere asupra cărții <i>Condițiunea juridică a copilului natural în Dreptul comparat</i>	"

	Pag.
32. ȘEDINȚA DELA 4 APRILIE 1930.	
D-l C. RĂDULESCU-MOTRU prezintă scrierea <i>B. Spinoza — 250 ani dela moartea filozofului</i>	79
D-l Președinte I. BIANU înfățișează publicațiunile Centenarului Episcopiei ortodoxe din Arad	„
Delegații Academiei la consfătuirea asociațiunii «Astra» din Sibiu.	80
Dela Societatea «Amicii Greciei» invitare la festivalul de 100 ani dela Independența Greciei	„
Procesul verbal al Secțiunii Istorice despre împrumutarea acelei Secțiuni cu 100.000 lei pentru publicațiuni, însărcinarea d-lui G. Vâlsan cu examinarea lucrării <i>Elemente eterogene din regiunea Teleormanului</i> de Fl. G. Bratu și a d-lui Gh. Teșcă cu referatul asupra scrierii: <i>Condițiunea juridică a copilului natural în Dreptul comparat</i> de N. G. Vrăbiescu.	„
33. ȘEDINȚA DELA 11 APRILIE 1930.	
D-l Președinte I. BIANU felicită pe d-l N. Iorga pentru rezultatele călătoriei sale în America.	81
D-l N. IORGA despre călătoria sa în America	„
D-l Președinte înfățișează tomul IV din <i>Ephemeris Daco-romana</i>	82
Invitare la centenarul Muzeelor de Stat din Berlin	„
34. ȘEDINȚA DELA 2 MAIU 1930.	
Invitare la Congresul Internațional de Geografie Istorice din Bruxelles.	„
D-l Secretar general despre legatul Mavroyani	„
Invitare la Congresul și Expozițiunea din Liège în 1930.	„
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA despre cronica domniei lui Ștefan cel Mare, descoperită de d-l O. Górká.	83
D-l I. NISTOR arată valoarea descoperirii d-lui O. Górká și prezintă No. 1—4 anul XIX al revistei «Junimea Literară».	„
D-l N. VASILESCU-KARPEN mulțumește d-lui I. Nistor pentru dăruirea revistei «Junimea Literară».	„
35. ȘEDINȚA DELA 9 MAIU 1930.	
Invitare la serbările de un sfert de veac ale societății «Dacia» din Cernăuți	„
D-l Secretar general înfățișează fasc. V din Tom. I partea II-a a <i>Dicționarului Limbii Române</i>	84
Decizia ca d-l E. T. Marinetti să fie primit într'o ședință a Academiei	„
Decizia de a se tipări comunicarea d-lui Andrei Rădulescu, <i>Andronache Domici</i>	„

PARTEA II
SESIUNEA GENERALĂ

15 MAIU — 31 MAIU 1930

Pag.

1. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 15 MAIU 1930.

D-l Președinte I. BIANU deschide sesiunea generală și prezintă programa lucrărilor sesiunii	85
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA citește <i>Raportul asupra lucrărilor făcute în anul 1929—1930</i>	88
D-l Președinte I. BIANU despre ședințele publice ale Sesiunii.	102
Comisiunea pentru examinarea lucrărilor făcute în 1929—30	103
Comisiunea pentru regulamentul fondului C. Hamangiu și Dr. E. Riegler	"
Comisiunea pentru modificarea Regulamentului premiilor, darea burselor Lucaciu, modificarea regulamentelor fondurilor mici și regulamentul publicațiilor Academiei.	"
Delegarea d-lui N. Iorga în Consiliul de conducere al Fundației « Regele Mihai »	"
Delegarea d-lui I. Simionescu cu redactarea temporară a « Bulletinului » și premiera manuscrisului d-lui Profesor Minea, <i>Cercetări noi asupra culturii țesutului nervos in vitro</i>	"
D-l I. NISTOR înfățișează scrieri de ale lui C. Berariu.	"

2. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 16 MAIU 1930.

D-l I. NISTOR despre <i>Un român iscoadă în tabăra regelui Sobieski la Viena în 1683</i>	"
D-l Președinte I. BIANU salută pe d-l F. T. Marinetti, prezent la ședință	104
D-l F. T. Marinetti mulțumește pentru primirea ce i se face în sânul Academiei Române.	105
Procesul verbal al Secțiunii Istorice despre comisiunile Premiilor ce se vor da în anii viitori, alegerea Biroului Secțiunii și fixarea de subiect la Premiul General Ioan Carp și Maria Carp.	"

3. ȘEDINȚA DELA 17 MAIU 1930.

D-l Președinte I. BIANU despre pregătirile pentru primirea Con- tului de Saint-Aulaire în România.	106
---	-----

	Pag.
D-l Președinte I. BIANU prezintă portrete	106
Fixarea de ședințe publice	"
Delegarea d-lui Șt. Ciobanu la serbările celui de al patrulea centenar al poetului polon Kochanowski	"
D-l ȘT. CIOBANU propune să sărbătorească și Academia pe poetul Kochanowski într'o ședință festivă	107
Invitare la al X-lea Congres de Chimie Industrială la Liège	"
Dela d-na Caliopi Șt. Demetrescu-Vergu 10.000 lei pentru un premiu în numele soțului său defunct	"
Dela d-l N. Ciotori cartea « De Officiis » de N. Al. Mavrocordat-Voevod	"
Preotul N. M. POPESCU cetește <i>Raportul Comisiunii Bibliotecii asupra activității Bibliotecii în 1929</i>	"
D-l I. SIMIONESCU cetește <i>Raportul asupra bursei date în anul 1929—1930 din Fondurile V. Adamachi, Leon S. Arié, Dr. C. Păcuraru-Bianu, N. Rătescu și A. Papadopol</i>	117
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA despre acordarea bursei Adamachi	
D-l G. BALȘ cetește <i>Raportul asupra școlilor Academiei</i>	119
Comisiunea școlară pentru 1930—31	124
Preotul N. M. POPESCU cetește <i>Raportul Comisiunii Fondurilor Ioan Fătu și Ioan Scorțeanu</i>	"
Comisiunea pentru 1930 a Fondurilor Fătu și Scorțeanu	125
4. ȘEDINȚA DELA 19 MAIU 1930.	
D-l M. C. SUTZU anunță o comunicare despre <i>Temeliile metrologiei ponderale antice</i> și cere să se rezerve suma necesară pentru publicarea <i>Bulletin-ului Secției Istorice</i>	"
D-l G.-ral GR. CRĂINICEANU comunică hotărârile Comisiunii Premiului Carp	"
D-l Președinte I. BIANU despre publicarea lucrărilor premiate cu Premiul Carp	126
Comisiunea pentru examinarea lucrărilor ce se vor prezenta la Premiul Eufimia și Ioan Andrei	"
Comisiunea pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la Premiul Toma și Ioan N. Socolescu	"
5. ȘEDINȚA DELA 20 MAIU 1930.	
Discuție despre subvenționarea Academiei de către Stat	"
D-l Dr. GR. ANTIPA înfățișează lucrarea sa <i>L'Occupation ennemie de la Roumanie</i>	128
D-l Președinte I. BIANU felicită pe d-l Dr. Gr. Antipa pentru cartea înfățișată	129
Decizia Secțiunii Istorice despre tipărirea publicațiilor ei	"

	Pag.
6. <i>ȘEDINȚA DELA 21 MAIU 1930.</i>	
D-l Președinte I. BIANU înfățișează scrierea <i>Istoria literaturii vechi</i> de S. Pușcariu	130
Discuție despre subvenționarea Academiei de către Stat	"
7. <i>ȘEDINȚA DELA 22 MAIU 1930.</i>	
D-l EM. RACOVIȚĂ prezintă scrierea sa <i>Evoluțiunea și mijloacele ei</i>	132
D-l EM. RACOVIȚĂ prezintă vol. I—III ale lucrărilor executate în Laboratorul de chimie anorganică al Universității din Cluj.	133
D-l Președinte I. BIANU mulțumește d-lui Em. Racoviță pentru cărțile prezentate.	"
D-l I. SIMIONESCU comunică încheierea Comisiunii însărcinate cu regulamentul fondului C. Hamangiu.	"
D-l I. SIMIONESCU comunică încheierea Comisiunii însărcinate cu darea bursei Elias și Lucaciu.	"
D-l I. SIMIONESCU prezintă proiectul de regulament pentru fondul Em. Riegler.	134
Propuneri pentru alegere de membri onorari	"
8. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 23 MAIU 1930.</i>	
D-l Președinte I. BIANU salută pe d-l W. Meyer-Lübke, prezent la ședință.	"
D-l W. Meyer-Lübke mulțumește pentru primirea ce i se face.	135
D-l M. C. SUTZU despre: <i>Temeliile metrologiei ponderale antice</i>	"
D-l W. Meyer-Lübke despre: <i>Romani și Români</i>	"
Propunerea de a se alege membru onorar d-l Ar. Caradja	"
9. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 24 MAIU 1930.</i>	
D-l O. GOGA despre comemorarea poetului Virgil	"
D-l N. IORGA despre: <i>Originalitatea poetului Virgil</i>	"
D-l O. GOGA despre valoarea artistică a lui Virgil.	"
Deciziunile Secțiunii Literare despre premii, nepublicarea de manuscrise, participarea la Congresul de Bizantinologie și modificarea art. 4 din Regulamentul Premiilor	136
D-l M. C. SUTZU cere să fie delegat la Congresul de Bizantinologie	"
D-l Președinte I. BIANU recomandă cererea d-lui M. C. Sutzu Secțiunii Istorice.	137
D-l Secretar general comunică propunerea de modificarea art. 4 și 9 din Regulamentul Premiilor.	"
D-l EM. RACOVIȚĂ prezintă din partea prof. R. Jeannel cartea <i>Curs de biologie generală, evoluția și ereditatea</i>	"
D-l EM. RACOVIȚĂ oferă vol. IV din <i>Lucrările Institutului de Speologie</i>	138

Pag.

D-1 SEXTIL PUȘCARIU cetește Raportul asupra <i>Dicționarului Limbii Române</i>	138
Propunerea Secțiunii Științifice pentru alegerea d-lui Al. Borza ca membru corespondent	"
10. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 26 MAIU 1930.	
D-1 I. LUPAȘ despre: <i>Documente privitoare la moștile Brâncovenești în Transilvania și Oltenia</i>	"
D-1 N. IORGA despre: <i>Prin evanghelia lui Șerban Cantacuzino și Despot student la Montpellier</i>	139
Procesul verbal al Secțiunii Științifice despre acordarea de premii, fixarea de subiecte și alegerea membrilor în Comisiunile premiilor din anii următori	"
Propunere pentru alegerea d-lui C. Hamangiu ca membru onorar	"
11. ȘEDINȚA DELA 27 MAIU 1930.	
Dela d-na Livia Dymysza autograful rezoluției pentru Unire scrisă de Titu Maiorescu în 30 Martie 1866	"
Dela Ministerul Muncii ordonanță de plată pentru subvenția Academiei din taxele pe spectacol	140
D-1 Secretar general prezintă un proiect de lege pentru subvenționarea Academiei cu șase milioane anual	"
D-1 Președinte I. BIANU prezintă scrieri de ale d-lui N. Iorga	"
Votarea modificării art. 4 din Regulamentul Premiilor	"
Discuție despre Institutul Oteteleșanu dela Măgurele	141
Raportul Comisiunii financiare a Academiei asupra gestiunii pentru 1929 a Fundațiunii Menachem H. Elias	"
Votarea proiectului de buget al Fundațiunii Menachem H. Elias pentru 1931	143
Votarea proiectului de buget al Academiei pentru 1931	"
Procesul-verbal al Secțiunii Istorice despre conferința pe care va face-o d-l Gorka despre cronica necunoscută din vremea lui Ștefan cel Mare, și acordarea de premii	146
Decizia de a nu se primi premiile instituite de d-nii E. Olănescu și I. Costacopol	147
Decizia de acordarea premiului Năsturel de 4.000 lei d-lui C. Narly	"
Deciziunile Secțiunii Literare de acordarea premiului Adamachi, nepublicarea colecției de poezii populare a d-lui I. N. Dumitrașcu, fixarea de subiecte pentru premii, și întemeierea unei Arhive folclorice sub conducerea d-lui I. Mușlea	"
<i>Raportul despre activitatea Cabinetului numismatic</i>	"
Primirea «Fondului Camerii de Comerț și Industrie, T.-Măgurele» pentru acordarea de premii	149

	Pag
12. <i>ȘEDINȚA DELA 28 MAIU 1930.</i>	
Propuneri pentru alegerea de membri onorari și corespondenți	150
Primirea legatului Mavroyeni pentru premiul de virtute	"
Alegerea d-lui D. Voinov ca membru titular și a d-lui G. Vălsan ca membru supleant în Consiliul Fundațiunii Elias	151
Propunerea d-lui Profesor Al. Borza ca membru corespondent	"
Alegerea d-lui Aristide Caradja ca membru onorar	152
Alegerea d-lui Jean Perrin ca membru onorar	153
Alegerea d-lui Emile Sergent ca membru onorar	154
Procesul-verbal al Secțiunii Istorice de acordarea premiului Asachi și delegarea de membri la Congresul de bizantinologie din Atena	"
Decizia de a se acordă o bursă de 4.000 lei lunar din fondul Adamachi	"
Expunerea planurilor pentru noul local al Academiei	155
13. <i>ȘEDINȚA DELA 29 MAIU 1930.</i>	
D-l Președinte I. BIANU anunță că Înalta Regentă va asista la ședința din 30 Maiu	"
D-l I. SIMIONESCU citește <i>Raportul Comisiunii Financiare pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar 1929</i>	"
<i>Raportul general al Contabilității Academiei asupra situațiunii financiare în cursul exercițiului bugetar 1929</i>	158
Operațiunile cassei și starea fondurilor generale ale Academiei în anul bugetar 1929	164
Gestiunea Fundațiunii Adamache pe exercițiul bugetar 1929	184
Gestiunea fondului Otteteleșeanu pe exercițiul bugetar 1929	188
Gestiunea fondului Tache P. Anastassiou pe exercițiul bugetar 1929	193
Gestiunea Fondului Inginer Petre Lucaci pe exercițiul bugetar 1929	198
Comisiunea financiară pentru anul 1930	201
Alegerea d-lui Const. Hamangiu ca membru onorar	"
Raportul asupra lucrărilor făcute în 1929	202
14. <i>ȘEDINȚA SOLEMNĂ DELA 30 MAIU 1930.</i>	
D-l Președinte I. BIANU salută pe Înălții Regenți Dr. Miron Cristea, Patriarhul României și Const. Sărățeanu	204
D-l Președinte I. BIANU salută pe d-l Conte de Saint-Aulaire	205
Răspunsul d-lui Conte de Saint-Aulaire	209
15. <i>ȘEDINȚA SOLEMNĂ DELA 31 MAIU 1930.</i>	
Aprobarea prelungirii Sesiunii generale cu o zi	216
D-l I. BIANU e reales Președinte al Academiei pentru anul 1930—31	"
Alegerea d-lor Oct. Goga, G. Balș și N. Vasilescu-Karpen ca vicepreședinți ai Academiei pe anul 1930—31	217
Alegerea d-lui N. Titulescu ca membru onorar	"

	Pag.
D-l Andrei Protici este ales membru corespondent străin la Secțiunea Istorică	217
Alegerea d-lui Pietro Orsi ca membru corespondent străin la Secțiunea Istorică	218
Alegerea d-lui C. A. Sotiriu ca membru corespondent străin la Secțiunea Istorică	”
Alegerea d-lui A. M. Andreades ca membru corespondent străin la Secțiunea Istorică	”
Alegerea d-lui N. Vulici ca membru corespondent străin la Secțiunea Istorică	219
Alegerea d-lui Ferdo v. Sisic ca membru corespondent străin la Secțiunea Istorică	”
D-l Președinte I. BIANU despre premii acordate în această sesiune	”
Preotul N. M. POPESCU cetește raportul d-lui C. Rădulescu-Motru despre scrierea <i>Tolstoi educator</i> , de C. Narly	220
D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI cetește raportul d-lui Sextil Pușcariu despre romanul <i>Intunecare</i> , de Cezar Petrescu	221
Preotul N. M. POPESCU cetește raportul d-lui C. Rădulescu-Motru despre scrierea <i>Calugări și ispite</i> de D. mian Stănoiu	223
D-l G-ral R. ROSETTI cetește raportul d-lui G-ral C. Presan despre manuscrisul cu motto « <i>Semper fidelis</i> » de G-ral N. Alevra	224
D-l G-ral R. ROSETTI cetește raportul d-lui G-ral Const. Presan despre manuscrisul d-lui Căpitan Radu Dinulescu prezentat la Marele Premiu Militar Carp	225
D-l G. MURNU cetește raportul d-lui Ov. Densușianu despre scrierea <i>Lu Frați Noștri</i> , de Leca Morariu	226
D-l G. MURNU cetește raportul d-sale despre scrierea <i>Cerbul de lumină</i> , de Radu Gyr	”
D-l I. LUPAȘ cetește raportul său despre scrierea <i>Cartea de aur</i> , de T. V. Păcățianu	228
Preotul N. M. POPESCU cetește raportul său asupra scrierii <i>Voyage du Patriarce Macaire d'Antiohe</i> , de Preotul Vasile Radu	229
D-l S. MEHEDINȚI își cetește raportul asupra scrierii <i>Evoluția demografică a orașelor din Transilvania</i> , de Dr. Sabin Manuilă	232
D-l N. VASILESCU-KARPEN cetește raportul d-lui Dr. G. Marinescu despre scrierea <i>Tratat complet de Medicină legală cu legislația și jurisprudența românească</i> , de Dr. M. Minovici	”
D-l I. SIMIONESCU cetește raportul d-lui Dr. G. Marinescu despre scrierea <i>Clinici medicale</i> , de Dr. C. Bacaloglu	234
D-l I. SIMIONESCU cetește raportul d-lui Dr. G. Marinescu despre scrierea <i>Apendicita — Studiu anatomic și clinic</i> , de Dr. D. Gerota	235
D-l EM. RACOVIȚĂ își cetește raportul despre scrierea <i>Contribuțiuni la combaterea physokermesului coryli cu ajutorul acidului cianhidric</i> , de Medic-Căpitan D. Ioan	236

	Pag.
D-l EM. RACOVITĂ citește raportul d-lui Dr. G. Marinescu despre manuscrisul <i>Cercetări noi asupra țesutului nervos și neurologie în vitro</i> , de I. Minea	238
D-l Președinte I. BIANU felicită pe autorii premiați	240
Dela d-l Aristide Caradja scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru onorar	"
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA citește <i>Raportul despre lucrările Sesiunii generale</i>	114
D-l Președinte I. BIANU declară închisă sesiunea generală	243

RAPOARTE DESPRE SCRIERI PROPUSE LA PREMIARE ȘI NEPREMIATE:

Raportul d-lui I. A. Bassarabescu asupra lucrării: Cleant Spirescu, <i>Atlantis sau Epoca de aur</i>	244
Raportul d-lui I. Bianu asupra lucrării: C. C. Petrovici, <i>Turneul candidatului</i>	"
Raportul d-lui G-ral Sc. Panaitescu asupra scrierii: G-ral Dabija, <i>Armata română în Războiul mondial</i>	245
Raportul d-lui G-ral R. Rosetti asupra scrierii: Lt.-Colonel Al. Ioanițiu, <i>Războiul României</i>	250
Raportul d-lui G-ral R. Rosetti asupra scrierii: Lt.-Colonel V. Nădejde, <i>Istoria Armatei Române</i>	252
Raportul d-lui S. Mehedinți asupra scrierii: Dr. Const. Pavel, <i>Școalele din Beiuș</i>	253
Raportul d-lui Andrei Rădulescu asupra scrierii: Eftimie Antonescu, <i>Codul comercial adnotat</i>	254
Raportul d-lui N. Iorga asupra scrierii: N. Bănescu, <i>Chipuri și icoane din Bizanț</i>	257
Raportul d-lui G. Vâlsan asupra lucrării: H. Brauner, <i>Comerțul și industria lemnului în România</i>	"
Raportul d-lui I. Andrieșescu asupra lucrării: V. Christescu, <i>Viața economică a Daciei Romane</i>	"
Raportul d-lui I. Ionescu-Dolj asupra lucrării: George Mil. Demetrescu, <i>Istoria Baroului Dolj 1864—1928</i>	258
Raportul d-lui I. Ionescu-Dolj asupra lucrării: D. G. Maxim, <i>Nationalitatea Română și condițiunea străinilor</i>	261
Raportul d-lui Andrei Rădulescu asupra scrierii: Petre Vasilescu, <i>Camera de Consiliu</i>	266
Raportul d-lui I. Ionescu-Dolj asupra scrierii: N. Vrăbiescu, <i>Concepțiunea juridică a copilului natural în Dreptul comparat</i>	268
Raportul d-lui G. Murnu asupra scrierii: G. Cantacuzino, <i>Câteva corpuri barbare din armata română dela Augustus la Gallienus</i> 270	

	Pag.
Raportul d-lui I. Andrieșescu asupra scrierii: V. Dumitrescu, <i>Fouilles de Gumelnița</i>	270
Raportul d-lui G. Balș asupra lucrării: G. Brătescu, <i>Tulcea, schiță urbanistică</i>	271
Raportul d-lui Silviu Dragomir asupra scrierii: I. Crăciun, <i>Cronica lui Szamosközy</i>	"
Raportul d-lui A. C. Cuza asupra scrierii: George Iorganda, <i>Cercetări asupra industriei naționale</i>	273
Raportul d-lui Em. Racoviță asupra scrierii: E. Pop, <i>Analize de Polen în Turba Carpaților Orientali</i>	283
Raportul d-lui G-ral Sc. Panaitescu asupra scrierii: Căpitan C. Ștefănescu, <i>Posibilitățile Artileriei</i>	287
Raportul d-lui G. Vălsan asupra manuscrisului: <i>Dora d'Istria</i>	290
Concursuri pentru premiile din 1931 și următorii	291
Personalul Academiei Române la 31 Maiu 1930	305
Oficiile Academiei Române în anul 1930—1931	321
Comisiunile Academiei Române în anul 1930—1931	323

PUBLICAȚIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE

- Seria I: ANALELE SOCIETĂȚII ACADEMICE ROMÂNE. Tom. I—XI (1867—1878), Secț. I: *Sesiuni*; Secț. II: *Memorii și notițe*.
- Seria II: ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE, *Dezbateri*: Tom. I—XLI (1879—1920/21).
- Memoriile Secțiunii Literare*: Tom. XII—XL (1880/90—1919/20).
- Memoriile Secțiunii Istorice*: Tom. IX—XL (1886/87—1916/19).
- Memoriile Secțiunii Științifice*: Tom. IX—XL (1886/87—1919/20).
- Seria III: *Anale* (Ședințe): Tom. XLII—I. (1921/22—1929/30).
- Memoriile Secțiunii Literare*: Tom. I—IV (1922/23—1929).
- Memoriile Secțiunii Istorice*: Tom. I—X (1922/23—1930).
- Memoriile Secțiunii Științifice*: Tom. I—VI (1922/23—1929).

PUBLICAȚIUNI DIVERSE

- I. BULETINE:
Bulletin de la Section Historique, I—XVI (1912/13—1929).
Bulletin de la Section Scientifique, I—XII (1913—1929).
- II. DISCURSURI DE RECEPȚIUNE: I—LXII (1869—1929).
- III. AUTORI CLASICI TRADUȘI: (1871—1915).
- IV. PUBLICAȚIUNI BIBLIOGRAFICE:
Biblioteca Academiei Române, *Creșterea colecțiilor, anii 1903—1919*.
Bianu I., *Catalogul manuscriselor românești din Biblioteca Academiei Române*, Tom. I; Tom. II (în colaborare cu R. Caracăș); Tom. III sub tipar.
Bianu I. și Nerva Hodoș, *Bibliografia românească veche*; Tom. I (cărțile tipărite între 1508 și 1716); Tom. II (cărțile tipărite între anii 1716 și 1808); din Tom. III fasc. 1, 2 (cărțile tipărite între anii 1809 și 1817).
Hodoș Nerva și Al. Sadi-Ionescu, *Publicațiuni periodice românești*; Tom. I (1820—1906).
Litzica C., *Catalogul manuscriselor grecești din Biblioteca Academiei Române*.
- V. PUBLICAȚIUNI ECONOMICE: (1905—1912).
- VI. PUBLICAȚIUNI ETNOGRAFICE. În această serie și colecția:
Din viața poporului român, Culegeri și studii. Tom. I—XXXIX (1908—1929).
- VII. PUBLICAȚIUNI FILOLOGICE. În această serie:
Dicționarul Limbii Române. Tom. I. Partea I (A—B), 1913; Tom. I. Partea II, Clieglu-Cicariu 1914, 1930; Tom. II, fasc. 1—8 încălecătură Indreptă 1910—1930.
Texte de limbă din secolul XVI: I. Întrebare Creștinească, tipărită de Diaconul Coresi, Brașov, 1560; II. Pravila Sfinților Apostoli, tip. Diaconul Coresi, Brașov 1570—80; III. Manuscript dela Seud. Maratunureș; IV. Lucrul Apostolesc, tip. Diaconul Coresi, Brașov, 1563. (1925—1930).
- VIII. PUBLICAȚIUNI ISTORICE. În această serie și colecția:
Hurmuzaki, *Documente privitoare la istoria Românilor*. Vol. I—XIX (1887—1922).
- IX. PUBLICAȚIUNILE FONDULUI «ALINA ȘTIRBEI». No. I—XI (1896—1916).
- X. PUBLICAȚIUNI ȘTIINȚIFICE. În această serie:
Publicațiunile Fondului «V. Adamachi». Tom. I—IX (1898—1930).
- XI. STUDII ȘI CERCETĂRI: Tom. I—XVII (1919—1930).
- XII. ÉTUDES ET RECHERCHES: Tom. I—V (1923—1930).
- XIII. VARIA. În această serie și:
Iorga N., *Războiul pentru Independența României*.